TERÖR MÜ KÜRT SORUNU MU

ALİ KUZU

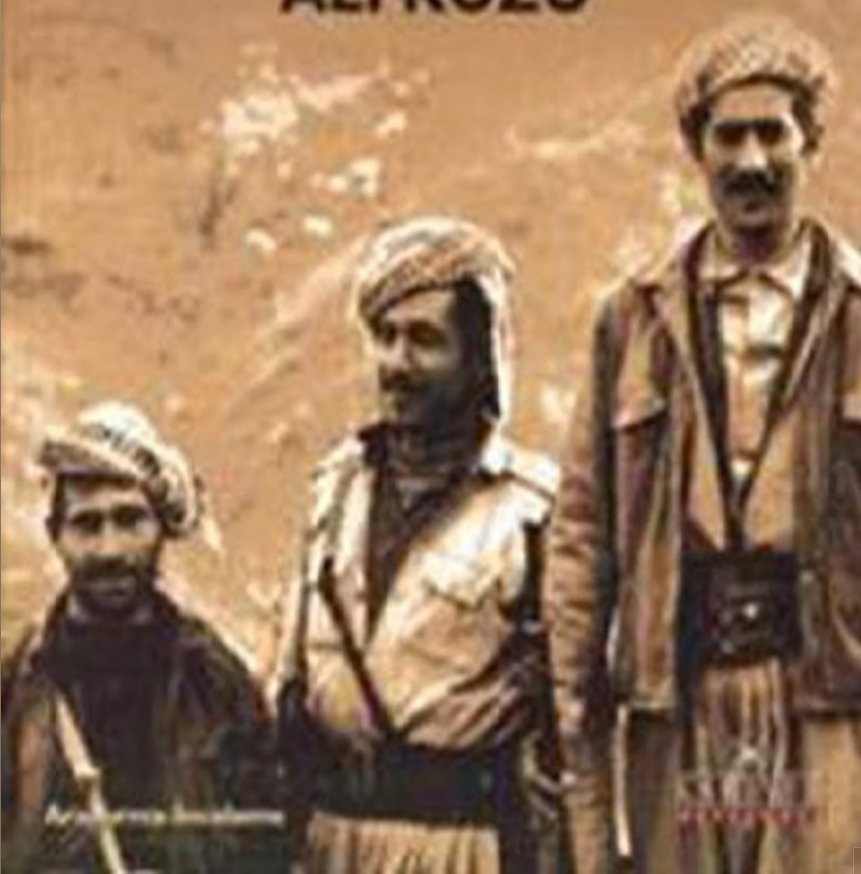

TERÖR MÜ
KÜRT SORUNU MU?

Yayınevi : KARİYER YAYINCILIK İLETİŞİM
EĞİTİM HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Klodfarer Cad. No: 16/4 Fırat Apartmanı
34400 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel : (0 212) 516 99 84
Fax : (0 212) 516 99 80
e-posta: kariyer@kariyeryayinlari.com
http://www.kariyeryayinlari.com

Kitap Editörü : Sevda Dursun

Yazarı : Ali Kuzu

Kariyer Yayınları : 134
Araştırma-İnceleme : 5

Yayına Hazırlayan : Kaan Alp
Sayfa Tasarımı : Burhan Maden
Düzeltme : Süheyla Kırlı
Kapak Tasarımı : Salih Koca
Kapak Baskısı : Emirler Ofset
İç Baskı : Çalış Ofset
Cilt : Dilek Mücellit

©2009, **KARİYER YAYINCILIK İLETİŞİM, EĞİTİM HİZ. LTD. ŞTİ.**
Türkiye'deki tüm yayın hakları Kariyer Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Birinci Baskı : İstanbul, Haziran 2009
ISBN : 978 - 9944 - 300 - 39 - 1

ALİ KUZU

TERÖR MÜ KÜRT SORUNU MU?

KARİYER
DEVELOPER

ALİ KUZU
(Araştırmacı-Yazar)

1957 İstanbul doğumlu. İlkokul ve Ortaokulun ardından Davutpaşa Lisesi'nden mezun oldu. Anadolu Üniversitesi Halkla ilişkiler bölümünü bitirdi.

Uzun yıllar özel sektörde orta ve üst düzey yönetici olarak çalıştı. 1989 yılında gazeteciliğe muhabir olarak adım attı.

Ortadoğu Gazetesi, Yarın Gazetesi ve Kurultay Gazetesi'nde Araştırmacı Gazeteci,Güneş Gazetesi'nde ise düzeltmen olarak çalıştı.

Gözcü, Türk Haber, Ufuk Ötesi, Engellilerin Sesi gibi çeşitli gazete ve dergide yazıları yayınlandı.

Halen İstanbul Gazeteciler Derneği üyesi olan Ali KUZU evli ve 2 çocuk sahibidir.

İçindekiler

Kardeştiler, iki yarım vücud oldular... 13
Kan ile Yazılmıştır 19
Neden? 21
Bölücülük 27
Türkleri Katlettiler 27
Kürt İsyanlarının Tarihçesi 29
1938-1969 Türkiyesinde Ayrılıkçı Kürtçü Faaliyetler 33
1969-1992 Türkiye'sinde Faaliyet Gösteren Örgütler 34
Ermeni Bölücülüğü 35
Terörist Ermeni Örgütleri 38
Ermeni Terör Olayları 39
Asala-PKK İlişkileri 40
1987 Anlaşması 41
Bölücülüğe Süryaniler de Girdi 43
Papaz Kaçtı! 44
Yahudi Barzani Ailesi 45
İsrailin Kürt ve PKK Oyunu 48
MOSSAD-Barzani İlişkisi 49
Türkiye Kürdistan'ı İşgâl Ediyormuş? 49
Kürt Devletine Doğru İlk Adım 50
Bebek Katili Tarih Sahnesinde! 51
PKK Kongreleri 53
Eylem Kararı 1974'de Alındı 54
Amaç Kürdistan Devleti Kurmak 56
Örgütün Yapısı 56
TİKKO ve PKK 65
Ali Nasıl Serkis Oldu! 66
PKK'nın Diğer Uzantıları 66
KADEK Terör Örgütü 67
PKK-Hizbullah Çatışması 68

PKK'nın Gelir Kaynakları 69
PKK'nın Silah Kaynakları 69
Kıbrıs'a Askeri Harekât Yapalım 71
Ya Vereceksiniz ya Savaşacaksınız! 72
Böl-Parçala-Yut 74
Amerika'dan Terörü Destekleyen Yayınlar 74
PKK'ya 'Soreşker' Tanımlaması! 75
Çekiç Güç'ün Şeytan Üçgeni 76
Erbakan'ı Helikopterden Atarız! 77
Çekiç Güç-PKK İlişkisi 78
İsrail-PKK İlişkisi 78
Generallerimizi Çekiç Güç Öldürdü 79
Güneydoğu'yu Verin Kurtulun! 80
Ankara Bombalansın 80
Türkiye-İran Savaşı'na Doğru 81
Uğur Mumcu'yu Öldürten Bilgi 82
Hayfa Bağlantısı 83
Savaş Gemimizi Vurdular 85
Helikopterimizi de Düşürmek İstediler 85
Ders Kitaplarında Türk Düşmanlığı 87
ABD-PKK İlişkisi! 96
Avrupa'da PKK Büroları 98
Yardakçı Avrupa 99
PKK'nın Diğer Ülkelerle İlişkileri 101
PKK'nın İran'la İlişkileri 105
PKK'nın Almanya ile İlişkileri 106
Hollanda ve Belçika ile İlişkileri 107
PKK'nın İtalya ile İlişkileri 107
PKK'nın Irak'taki Faaliyetleri 108
Basın Yayın Faaliyetleri 108
PKK'nın Medya Patronları 109
Eylemler 113
Eylemler Hız Kazandı 118
İnsan Kaçakçılığı ve Uyuşturucu 120
Turizme Yönelik Eylemler 122
Kızından Babasına "Dâvâ Arkadaşıyız" 128
Sesiniz Kandile Gelsin 129
Kandil Dağından Selamlar 129
MKE Yapımı El Bombası 129
Kara Yıl 1984 130
PKK Meclis'te 130
İlk Şehit Unutuldu 131

O, Ülkesi İçin Şehit Oldu 132
Yere Düşen İlk Şehit 133
Asker Öldür, Meclise Gir! 136
33 Eri Nasıl Şehit Ettiler? 138
Kurtulan Asker Anlatıyor 138
Doğulu-Batılı Diye Ayırdılar 139
Devremi Ölü Görünce Bayıldım 139
Geleceğimizi Biliyorlardı 140
Yanlışlıkla 9 Şehit Daha 140
Kürt-Türk Fark Etmez 141
33 Eri Vuran Burada 142
Köylüler Kürtçe Alay Ediyordu 143
Arkadaşımın Kanını İçtim 143
Kuzey Irak Operasyonları 144
Daha Çok Ölüm, Daha Çok Katliam 145
Çanak Ele Verdi 146
Önlem Alındı 146
Lav Silâhı Gönderin 146
PKK'nın Karakol Baskınları 147
Karakol Baskınlarının Dökümü 147
Ben Devletten Daha Üstünüm! 149
Baskınları Filme Alıyorlar 151
Şehitlerin Kafalarını Kesiyorlar 152
Mehmetçik Parasıyla Silâh Aldı 153
İtiraflar 155
Özel Harekâtçı Azrailimizdir 157
İkinci İsim Oldum 159
Kadınlar Nasıl Kullanılır! 159
ROJ TV Beni Hain İlan Etti 159
Üniforma Kolay Hedeftir 160
İtiraf Kitapla Geldi 160
APO Benim İçin Tanrıydı! 162
Anamı Babamı Öldürürdüm 162
Örgüt İçinde Yargılandım 163
Ecevit'in Konuşmasından Sonra Kaçtım 163
Bizi Bulduklarında Öldürürler 164
İki Kadın Boğarak Öldürdü 164
Annelere Sıra Dayağı 164
Hayatımı Türk Komutana Borçluyum 165
Kürdistan Diye Bizim Irzımıza Geçiyordu 166
Hamile Bırakıldı, İdam Edildi 166
Evin'in Trajik Öyküsü 167

Habur'u Aşsam Toprağı Öpeceğim 167
Kurşuna Dizilirken Söylenen Ağıt 167
Bayram Sevinci Yerine Şehit Acısı 169
İşte Gabar Şehitleri 171
Şehitlerin Üzerinde Halay Çektiler 171
Anne Karnındaki Bebeğe Kurşun 172
Kurban Keseceksiniz Değil mi? 174
Ekmekle Gelen Ölüm 175
İkizleri Terör Ayırdı 175
Köpekler Güvercinlere Saldırdı 176
PKK'dan Dağlıca Baskını 176
Yaralı Asker Baskını Anlattı 178
Köstebek Kuşkusu 178
Sayıları 150'den Çoktu 179
Yaralıları Taşıdım 179
İkinci Çuval Olayı 179
Askeri Barzaniler Kaçırmış 180
İki Hainden PKK'ya Mesaj 181
Utanç Verici Teslimat 183
İlginç İddialar 184
Bir Şehidin Kanı Kaç Kontör? 185
Komutanım Ben Şehit miyim? 187
Eli Kanlı Katilin Yakalanması 189
Bebek Katilinin Savunması 190
Uluslararası Hukuk Kuralları 193
Öcalan'ın Asılma (!) Raporu 195
Bıçak Sırtında Seyretmek 196
Bahçeli: Asma Meraklısı Değiliz, Ancak! 197
Ecevit'teki MİT Raporları 198
Bahçeli: Bir Ülkeye Söz mü Var? 198
Tarihî Karar 199
PKK Nereden Nereye Geldi? 201
İşte Gizlenen Rapor 202
PKK'nın Terörist Harmanı 203
Kandil Süper Karargâh! 204
İşte PKK'nın Kampları 204
PKK'da Panik Yaşanıyor 205
Ulusumus Asla Affetmeyecektir 207
Gaziler Bayrağımızın Madalyasıdır 209
Önce Astsubay Bastı, Sonra Ben 210
Hüzne de Kapılmıyorum 210
Bu Vatanı Bölemezler 211

Gaziler de Ağlar... 211
Roketli Saldırıya Uğradık 212
Gaziler İlgi Bekler 213
Canım da Feda Olsun 213
Arkadaşım Bacaklarımı Saramıyordu 213
Kafamdan Kurşun Yedim Zannettim 214
İki Bacağımı Kestiler 215
Anneme Bacaklarımı Göstermedim 215
Destanlar Bitmiyor 216
Gururluyum 217
Çağırsalar Hemen Giderim 217
Laz'ı, Kürt'ü Yok, Türk'sün 217
Sıcak Anlar... 218
Uyutma Politikası 218
Hangi İnsan Hakları? 219
Ormancılar Bizi Pusuya Sürükledi 219
Devletten Maaş Alan Hainler 220
Ağabeyim TV'de Görmüş 220
Hainleri Duydukça Kahroluyorum 221
Vuruldum Ama Bombalar Sağlam 221
Ayaktan Çıkmayan Postallar 222
Patlamayan Roket 222
Ben Bunları Unutamam 223
Siz de Oralara Gidin 223
Türk Askeri Teslim Olacağına Ölür 223
Soysuz'lara 224
Sözdeyseniz! 225
Subaylar Nerede İmiş! 227
Bir Şehidin Bayraklaşan Mektubu 229
Kanla Yazılmış Mektup 231
Dağlarda Yarım Kaldılar Vatan İçin 232
Kavganın Bir Sebebi Var, İhanetin De 233
Mayınlar Nerede 234
Mayının Anlamı İhanet 235
Dil Kavganın ve İhanetin Sebebi Midir? 235
Şehit Mektupları 238
Baba Ben Şehit Oluyorum 240
Çukurca'nın Dağlarından Merhaba 241
Burada Yaşamak Zor Anne 242
Bebeğini Göremedi 244
Şehit Babaya Mektup 245
Sevgimi de Mezara Götürüyorum 246

Vasiyetimdir 246
Askere Giderken Ruhunu Bıraktı 247
Sakat Olduğunu Saklamıştı 247
Çeyiz Bohçasını, Sevdiği Kıza Verdik 248
Oğlumun Kokusu Burnumda Tütüyor 249
Hergün Ölüyorum 249
Birbirimize Doyamadık 249
Ve Acı Haber 250
Tek Başına 21 Teröristin Arasına Daldı 251
Öldüğünü Benden Sakladılar 251
Arkadaşımın Kellesini Bana Getirdiler 252
Cesur Bir Yürek Taşıyordu 253
'Bizim Sesimizi Duymuyorlar' 253
İşte Kahraman Askerin Ödülleri 253
Kınalı Mehmetçikler 254
Küçük Başlıklarla Hatırlayalım 255
Genelkurmay Başkanlığı 256
2000 Yılı İç Güvenlik Harekâtı Değerlendirmesi 256
Katliamlar 261
Terörün Faturası 273
TSK'nın İstihbarat Raporu 275
TSK'dan TRT Şeş Yaklaşımı 276
Demirtaş: Türkiye 25 Bölgeye Ayrılmalı 277
Demirtaş: Genel Demokrasi Sorunu Var 277
Birarada Yaşamanın Yollarını Oluşturalım 278
T.C. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül: 279
'Siyasi Çözüm Söz Konusu Değil' 279
'Kürt Meselesi Türkiye'nin Birinci Meselesidir' 280
DTP'nin Değil Herkesin Sorunu 281
Kürt Sorununu Kendimiz Çözeriz 282
Ankara'nın Çözüm Paketi Var mı? 282
MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli: 285
PKK Affına Göz mü Yumacağız 285
Koruculuk Sistemini Savundu 285
Yerli Lobi MHP'yi Diline Doladı 286
Gül'ün Açıklaması Sorunlu ve İzaha Muhtaç 286
Hangi İhanete Katkıda Bulunmamız İsteniyor? 287
Kimlerle Anlaşıldı 287
Karınlarından Konuşmasınlar 288
CHP Genel Başkanı Deniz Baykal: 289
Fırsat Nedir, Bizden Ne İsteniyor? 289
Efendim Büyük Devletler Karar Aldılar 289

Etnik Kimlik Anayasal Olamaz 290
Baykal'dan Sürpriz Kürt Açılımı 291
Barzani'yle Kavga Değil, İlişki Kuralım 292
Kürtçe Yayınlar Yapalım 292
Ç ok Fazla Haklar Vermeliyiz! 293
DTP Genel Başkanı Ahmet Türk: 295
Cumhurbaşkanı'nın Yaklaşımı Bizi Sevindirdi 295
Koruculuk Serseri Mayın Gibidir 296
PKK da Barış İstiyor! 298
Bu Fırsat Heba Edilmemeli 298
Radikal Gazetesi Yazarı İsmet Berkan: 299
Kürt Sorununda Yeni Açılımlar Olabilir 299
TESEV'in Hazırladığı "Kürt Raporu" 303
TESEV'den 'Yol Haritası' 303
Rapor Yeniden Yazılacak 304
TESEV Raporu 305
Monşerler: 307
Kürt Kimliği Tanınsın 307
Emekli Elçi ve Komutanlardan Sürpriz Kürt Raporu 309
Yumurtacılar da Varmış! 310
Kürt Aydınlar da 'Akil Adam' Diyor 311
KADEP Genel Başkanı Şerafettin Elçi: 313
Kurumlar İsterse Kürt Sorunu Çözülür 313
PKK Kürt Sorununu Katmerleştirdi 314
Uzlaşı ve Diyalogla Çözülür 314
Konu Siyasi Değil, Milli Bir Mesele Olarak Ele Alınmalı 315
Silahlar Susmazsa Herkesin İşi Zorlaşır 316
Ergenekon En Büyük Engeldi 316
Abdülmelik Fırat: 317
Türklerle Kürtlerin Kaderi 317
Devlet Kürtlerden Korkmasın 318
TRT Şeş Kaynaşma Sağladı 318
PKK Kan ve Kaostan Besleniyor 319
Bu Sorun Sabote Edilebilir 320
İnsan Hakları Derneği: 321
İnsan Hakları Derneği'nin Soruna Yaklaşımı 321
Aydınlar Yol Gösterdi 325
Mehmet Ali Birand: Böyle Bir Ortamı Bir Daha Bulamayız 328
İsmet Berkan:Silahlar Sussun 331
Doç. Dr. Mesut Yeğen:PKK ile Dolaylı Müzakere Başlamış 332
Büyük Aktör Abdullah Gül 333
Erdoğan'ın Sembolik Adımları 334

Tercüman Gazetesi Yazarı Metin Özkan: 335
Şifreleri Bahçeli Çözüyor 335
Detaylar Netleşiyor 339
Kürtçe İsimler 339
Öcalan'a "Komşu Mahkum" 339
Kürt Açılımında Pazarlık Kaygısı 340
İşte AKP'nin Kürt Açılımı 341
Ne Demişlerdi? 342
Hükümette Kürt Eşiği Kaygısı 343
'Ne Mutlu Türküm Diyene' 345
Yazısı Kürt'ü Üzer mi? 345
Akil Adamın Çözüm Önerileri 347
"Akil Adam" Gösterilmek Tedirgin Edici 347
Belli ki PKK Sıkıştığı İçin Çıkış Yolu Arıyor 348
Biz İngiltere Değiliz, Bizde Kıyamet Kopar 349
Sorun Üniter Devlet Değil, Kimlik Meselesi 350
DTP'nin Mevcudiyeti PKK'nın Meşruiyetini Azaltıyor 351
AKP Cesaret Gösterirse Politik Avantaj Kazanır 351
Asker, Siyasetçilere "Artık Siz Çare Bulun" Diyor 352
Erbil'de Konsolosluk Açmak 353
Türkiye Ne Bölünür, Ne De İç Savaş Çıkar 354
"Türkiye'de Eziyet Var, Ama Ayrımcılık Yok" 355
İlter Türkmen Kimdir? 356
Yorum Sizden Olsun 356
Sonuç 357
Şehit Nedir? 359
Kaynakçalar 361

Kardeştiler, iki yarım vücud oldular...

... Komutanım, Yüzbaşım sizinle görüşmüş. Bu bayan teröristin size getirilmesini emretmişsiniz. O yolladı.

Kemal, her zaman olduğu gibi sertçe:

Karşısındaki teröristin gözünün içine dik dik bakarak:

- Kendin teslim olmuşsun öğrendiğime göre!
- Adın ne senin?
- Asıl adım Emine.
- Yaşın kaç?
- 73 doğumluyum.24'tür.
- Ne işin vardı bu pislik yuvasında?
- Beni aldıklarında küçücük bir kızdım. Dağa kaldırmışlar.
- Nerelisin?
- Hakkâri'den
- Hangi köyden
- Ortabağ

Bunu duyunca Kemal, bir an iliklerine kadar donduğunu hissetti. Dehşetle irkildi. Kendini toparladı.

- Kimlerdensin sen?
- Şahinlerden
- Ne zaman dağa kaldırdılar seni?
- 14 yaşındayken

Kemal duraksadı birden. Köyünün basıldığı, yerle yeksan edildiği yıldı. On yıl önce Alay komutanının o korkunç felaketi haber veren emrini hatırladı. Evet, bu Emine, kardeşiyle birlikte dağa kaldırılan Şahinlerin kızıydı. Bu kızcağız kanından, canındandı.

Kemal Emine'ye tekrar sordu?

- Şu dağa kaldırılışını tekrar anlat?

- Pe Ke Ke'nin adamları silâhlıydılar. O korkunç gece köyü bastılar. Önce propaganda yaptılar. Sonra biz çocukları topladılar. Sonra analarımıza, babalarımızı dövdüler. "Siz korucu olmuşsunuz. Te Ce'ye oğlunuzu subay vermişsiniz!" Diye.

- Kimdi o subay?

- Adı Kemal'di. Sait dedenin, Zeynep ninenin oğludur.

- Peki, ne yaptılar onlara?

- Bizim arkamızdan, Bütün köyü katletmişler.

- Peki, dağa kaldırılanlar kimlerdi?

- Benden başka bir kız ve birkaç oğlan vardı. En büyükleri de Cemal'di, Kemal'in kardeşidir.

Birden, bu sert çelik gibi adamda irade diye bir şey kalmamıştı. Bütün uzuvları pelte oluvermişti. Köyü, anası, babası, kardeşleri gözlerinin önüne gelmişti. Kendisini tutmaya çalışarak, sordu?

- Senin komutanın kim?

- Hamza kod adlı Cemal... Şu ağası subay olan olandır. Kemalin gardaşı'dır. Hele şimdi buradadır.

- Neee? O burada mıdır?

- Heeee! Şu doçkaların olduğu tepedeki mevzilerde. Hepimizin komutanı odur.

Kemalin birden bağrı depremlerle sarsılır. Gözleri kararır. Dağlar üstüne yıkılır...

Kemal o zaman fark etti ki, Zap'a baskın yaptığından beri kardeşiyle savaşıyordu. Aynı kandan, aynı candan iki amansız savaşçı birbiriyle dövüşüyordu. Düşmanlarının kışkırtmasıyla!... Birbirlerinin varlığının bilincinde olmadan. Nereden geldiklerini bilmeden. Yıllardır vicdanını rahatsız eden onu derin elemlere boğan gerçekler gün yüzüne çıkmıştı. Ah! Ne olurdu bu olayları zamanında önleyebilseydi. Biricik kardeşini bu leş kargalarına kaptırmasaydı, ailesi, anası, babası, bacıları sağ olabilseydi, kardeşini onlara götürüp birlikte kucaklaşabilseydi, boyunlarına atılıp doya doya öpüp, dokunup, koklayıp, ağlayabilseydi! Babasını nasıl mutlu eder, nasıl huzura kavuştururdu: Baba, bak! İşte biz geldik! Bize bak! Kardeşim Cemal'le ben. Onu canilerin elinden kurtardım, sağ ve salim sana getirdim!-diyebilseydi. Ak saçlarını ve sakallarını okşayıp, anasıyla beraber bağrına bastırabilseydi. Şimdi, neye koşturuyordu? Ne yapmaya gidiyordu? Kardeşini bu zebanileri elinden kurtarmaya. Onu hak yoluna döndürmeye. Zorla, zorbalıkla, şantajla, tehditle tutulmamış mıydı örgüt içinde? İşte bu kardeşinin kurtuluş fırsatı ola-

caktı. Onu bağışlayacaktı. Emine'yi de onu da kurtaracaktı. İkisini de yeniden hayata döndürecekti. Düğünlerini yapacak mutlu bir yuvaya sokacaktı. İçindeki ateşi söndürecekti. Hayat boyu çektiği ıstırabını dindirecekti.

- Fırla Emine! Çabuk ol! Şu kayayı tırmandığımızda bağır, çağır, seslen ona! Cemal de. Ağan burada Kemal! Ateşi kestir! Silâhları bıraktır. Kurtaracak bizi! De. Senin burada olduğunu biliyor de! Her şeyi anlattım ona de! anladınmı dediklerimi?

Emine duyduklarına inanamadı. Gözyaşlarına boğuldu.

Gözlerinden seller akıyordu. Yüreği sıkışıyor, alev, alev yanıyordu. Kesik kesik hıçkırıklı sesiyle:

- Hee! Anladım. Anlamıştım. Sen Kemalsin, onun canı, gardaşı! Benim kanım, yoldaşım! Canım Kemal anladım. Duyarsa yapacaktır dediğini! O da nefret ediyor bu pisliklerden. Her şeyi zorla yaptırmışlar ona. Bitecektir bu rezillik! Bitecektir! Tanrım! Bitecektir bu çile, bu zalimlik. Sondur artık son!

Kayayı tırmandılar. Kemal:

- Sen bağır Emine! Çağır onu Emine!

O sırada komutanlarını kayanın üst noktasında gören askerler deliye döndüler.

- Komutanım tam siper yapın! Komutanım mesafe çok yakın vurular sizi komutanım! Yatın yere yatın, kayayı siper alın!

Bu Haykırışlar arasında Emine'nin sesi duyuldu.

Tüm gücüyle bağırıyordu

- Cemal! Cemaaal! Kemal burada! Komandoların komutam odur! Ağan! Canın, kanın, gardaşın Kemal'dir! Bizi kurtaracak, gel Cemal, silâhları attır, ateşi kestir! Ağan burada Cemal!

Cemal Emine'nin sesini duymuştu. Ama silâh seslerinden ne dediğini pek iyice anlamamıştı. Onları duyabilmek için yüksek bir noktaya tırmandı. Evet, oradan Emine'yi görmüştü, onu rehine aldıklarını, kendini Emine'nin canı karşılığında teslim almak istediklerini düşündü. Aynı esnada bir megafon Emine'ye ulaşmıştı.

Cemal yanındaki militanlara:

- Yanında sadece dört adam var. Önce şu ayakta dikilen tabancalıyı vurun. O komutandır. Ateş! Ateş!

Birden daha ne olduğu anlaşılmadan karşılıklı olarak dehşetli bir müsademe başladı. Oradaki tüm silâhlar takırdıyordu. Kemal aynı anda Emine'yi yere itmişti ama koca vücudu volkandan patlayan lavlar gibi kanlar fışkırtarak devrildi. Bir roket tam gövdesini

bulmuştu. Tam karnını vurmuştu. Belinden yukarısının Zap Suyu'na doğru uçtuğu fark edildi. Atılan el bombaları geriye kalan yarı bedenini de paramparça etti. O anda gökyüzü karardı birdenbire. Muazzam bir tufanın başlangıcıydı bu.

Tetikte bekleyen askerler, Kemal'in vurulduğu anda acılı haykırışlarıyla onun öldürülmesi için emir veren Cemal'i amansızca biçmişti. Biçildiği anda bu adamında gövdesinde iki el bombası patladı. Üç makineli tüfeğin otomatik ateşi değdiği yeri bir testere gibi ikiye ayırdı. Atılan el bombalarının patlamasıyla Cemal'in bedenini yukarısı da Kemal'in ki gibi tesadüf eseri zirveden geriye doğru yuvarlandı, önce bir çalıya takıldı daha sonra Zap Suyu'na düştü.

Çılgına dönen komandolar, yeri göğü inleten naralarla beş dakika sonra en son kaleyi ele geçirdiler. O nasıl bir sevgi, o nasıl bir aşktı yüreklerinden Kemal'e ulaşmaya çalışan! Çıktıkları son kalenin burçlarında zaferlerini unutmuşlardı.

Kemal'in uçtuğu noktaya bir bayrak diktiler. Oradaki komandoların ağlayışlarını bir görseydiniz! Son derece hazin bir elem evrenine çevrilmişti dünya... Sanki gök delinmişti. Hepsinin yüzleri Zap Suyu'na dönüktü... Gözleri onu arıyordu, yanaklarından yaşlar süzülerek!...

O... yarım vücutla Zap nehrinin derin sularına gömüldüğünde, suyun çamurlu suları bir kan kızılım köpüklerine katarak yuvarladı... Yuvarladı... Müthiş akıntısıyla bağrındaki kayalara vura vura sürükledi...

Birden gök gürültülü fırtınalar koptu. Kara kara bulutlar o muhteşem dağları üzerine çöktü. Yıldırımlar havai fişekleri gibi gökyüzünü aydınlattığında, dağların doruklarındaki karlar, yavaş yavaş eriyip; yarıntılardan ve kayalıkların aralarından yol yol, oluk oluk, birer şelale gibi akıp, sağanak yağmurun yarattığı sel sularına karıştı. Hepsi Zap'ın deli, acımasız, çılgın, homurtulu, çamurlu, bulanık suyuyla buluştu...

Bunlar, dağların gözyaşlarıydı. Biri vatanı böldürmemek, diğeri böldürmek uğruna bu suya karışan kardeşkanlarıyla, onur ve gururlarıyla yaradanın mavi göklerine başlarını uzatmış olan, o göz kararttıcı, baş döndürücü, tüyler ürpertici ve nefes kesici görkemli dağlar ağlıyordu.

Aynı zamanda, tüyleri diken eden, yürekleri parçalayan ve derinlerden gelen acılı, iniltili ve çığlık çığlıya bir haykırış; Zap'ın dar, derin, her iki tarafı uçurum kanyonlarında yankılanıyor ve çarptıkça o koca dağın bağrında yansıyordu:

"Cemal!...Kemaaaal!... Cemaaaal!.... Kemaaaal!..."

Kızıl gökyüzü, canlarını kanını Zap Suyu'na katmış bu iki kardeşin, hiç değilse ruhlarını birleştiğini bütün dünyaya göstermek için şimşeklerini yeniden çaktı. Alacakaranlık çökerken, şimşeklerin ışığında Zap Nehri'nin kudurgan dalgalarıyla sürüklenen Kemal'in yarım vücudu üzerinde kalmış bir başın, suların çarpmasıyla ak köpükler saçan bir kayanın kıyısındaki dal parçasına takıldığı görüldü.

O anda, diğer yarım vücutlu bir cesedin sular üzerine çıkıp; Zap'ın girdabıyla insan ruhunu titretici bir rastlantıyla gidip Kemal'in cansız bedenine yapıştığı gözlendi.

Sanki ileride ki, geride kalanı beklemişti. Tanrının bir buyruğu gibi yaşamlarında birbirlerine kavuşamayan iki kardeş, işte orada birbirlerine sarılıp kucaklaştılar. Hemen sonra, azgın ve kan kırmızısı köpüklü bir dalganın çarpmasıyla bu iki beden birlikte yüzmeye başladı. Her ikisi kucak kucağa deralo boğazının en son kayalıklarında Zap'ın hışımlı dalgalarıyla Kuzey Irak topraklarına kaydı... Gözden kayboldu...

İşte o anda sağanak yağmur dindi. Hani şu "garip bir durum"da, komandoların kendisine dokunmadığı silâhlı kadın militan vardı. Kardeşlerin ardından Ağıt yakan... Saçını başını yolan... İşte o kadın, burada acıyla kıvranan Emine'ydi. Zap Suyu'nun derin kanyonuna yüreği yanık çığlıklarını: "Cemaaal!...Kemaaal!" diye gönderen bahtsız Emine...

Çöktüğü kayaların üzerinde, korkaklıkla cesaretin buluştuğu bir noktada duruyordu. Birden simsiyah bir hayalet olup ayağa dikildi. Kollarını birer kanat gibi kahredici evreni kucaklamak istercesine açtı. Bir kuş gibi uçup, bedenini uçurumdan Zap'ın derin sularına bıraktı... İki kardeşin kucaklaşmış bedenlerinin ardından...

(Kur. Kd. Albay Necati Ulunay Ucuzsatar'ın,
"Dağların Gözyaşları" isimli Kitabından alıntıdır)

Kan ile Yazılmıştır

Soylu atlar hızlıdır, bu yüzden biraz geç gelir ihanet, yolda haram meralardan beslenerek.

Bu eski bir hikâyedir, ne kuşkanadı ne suya atılan şişe taşıyabilir; ağırdır, kanla yazılmıştır, bir kısmı Edirnekapı'dadır, Çanakkale'de bir kısmı Karsta, İzmir'de, Muş ovasında, Malazgirt'tedir, Sakarya'dadır.

Bir kısmı hala yazılmaktadır, Cudi'de, Gabar ve Körkandil'de, Masura çayında, Ali boğazında, Cehennem deresinde cehennem sıcağında yazılmaktadır, şehit Mehmetlerin kanıyla.

Bu eski ve çok ağır bir mektuptur.

Türk bağımsızlığını koruyanların kanları ile yazılmıştır.

Ne suya salınan bir şişenin ve nede kuşkanadının taşımaya gücü yeter; karabaşlı kartal olsa nafile.

Başlığı binlerce yıl önce atılmıştır ve Edirnekapıda'ki şehit mezarlarının taşları üzerine yazılmaya devam etmektedir.

Emin olun binlerce yıl daha yazılmaya devam edecektir.

Bu eski mektup bir yazıttır aslında Türk'ün var oluş destanıdır, binlerce yıldır yaşlı dünyanın bağrına saplı kaidelere ve mezar taşlarına yazılır.

Yazanlar asla diz çökmezler ve kimseye yalvarmazlar.

Kimsenin toprağını, dilini veya özgürlüğünü istemezler ve kendilerinin olanı da kimseye vermezler.

Bu bir mektuptur.

Vatan, Bayrak ve Onur üzerine yazılmıştır.

Vatansızlar, dilsizler, hainler, bölücüler ve toprak hırsızları gibi aczi ve acınmayı anlatmaz.

Var olduğu yerde kendinden gayri her şeyi önemsizleştiren, vatan ve bayrak aşkını anlatır.

Onurlu ve egemen ölebilmenin, onursuzca ve esir yaşamaktan daha önemli olduğunu anlatır.

Asla diz çökmeyeceğimizi anlatır.

Yüreği olan varsa gelsin de çöktürsün diye, Yüreği olan varsa okusun diye yazılmıştır.

"Varlığım Türk Varlığına Armağan Olsun"

Neden?

Anadolu coğrafyası konumu itibariyle, her devirde buralara sahip olmak isteyenlerin etkili ve önemli mücadelelerine sahne olmuştur. Anadolu coğrafyasına sahip olanlar stratejik avantajları sayesinde, gücünü ve bütünlüğünü koruduğu sürece Akdeniz, Ege ve Karadeniz havzalarının kontrolünü elinde bulundurmuş, Ortadoğu-Kafkaslar ve Balkanlar'da egemen olmuştur.

Bölgenin Türklerin medeniyeti altına girmesi tarihin önemli dönüm noktalarından birini teşkil etmiş, yeni ve yakın çağlar, Anadolu>nun Türklerden kurtarılması için yapılan savaşlar, ittifaklar, politik ve ekonomik entrikaların yoğun olduğu bir devir olarak tarihte yerini almıştır.

Boğazlar, Akdeniz ve Ortadoğu>nun tarih boyunca sahip olduğu Jeopolitik ve Jeostratejik önemi nedeniyle, İngiltere, Fransa, Almanya, Avusturya ve Çarlık Rusya'sı gibi Avrupa devletleri, Osmanlı İmparatorluğuna karşı politikaları ve çıkarları doğrultusunda, zaman zaman kendi güçlerini kullanarak, birbirlerini destekleyerek, Rum, Ermeni ve diğer azınlıkları kışkırtarak amaçlarına ulaşmak istemişlerdir.

Jeopolitik, konumundan kaynaklanan durumu, başka bir deyimle jeopolitik değeri/kaderi Türkiye için bir tehlike, tehdit ve umutsuzluk olmuştu. İngiltere Başbakanı Winston Churchill'in *"Türkiye'nin ağırlığı 35 kilogramda tutulmalı, Türkiye'nin ağırlığı eğer bu kilonun üzerine çıkarsa, başına gaileler açarak yeniden 35 kilograma indirilmeli"* dediği gibi, güç merkezleri boş durmayıp, bölgesinde gelişen, güçlenen bu ülkeyi durdurmak için mutlaka bir şeyler yapmalıydı. Açılan ufku karartılmalı, yoluna engeller konulmalıydı. Nasıl, hasta adam durumuna düşürülen impara-

torluk egemen güçlerce etki altına alınmış, eli kolu bağlanmış, iradesine ipotek koyulmuş, hareket edemez hale getirilmişse, aynı gerekçe, yöntem ve yolla Sevr dayatması sonucu Anadolu toprakları parsel, parsel paylaşılmıştı.

İstanbul ve havalisi İngilizler, İzmir ve Ege bölgesi Yunanlılar, Antalya ve Akdeniz Bölgesi İtalyanlar, Gaziantep, Kahramanmaraş ve çevresi Fransızlar tarafından işgal edilmiş, halka eşi görülmemiş zulüm ve işkenceler yapılmıştı. Kundaktaki bebeler, yaşlılar ve kadınlar hunharca katledilmişler, evleri, ahırları yıkılıp, yakılmış, hayvanları telef edilmişti. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde Kürt ve Ermeni Devletlerinin kurulması şart olarak ileri sürülmüştü.

Bu durum karşısında millî bir ruh ve heyecanla, Atatürk ve arkadaşlarının önderliğinde, birlik ve beraberlik duygularıyla harekete geçen Türk Milleti, dünyada eşi görülmemiş bir mücadele ile işgalcileri vatanından söküp atmış, Sevr Anlaşmasının hükümlerini geçersiz sayacak güce ulaşmış ve Lozan'da zaferini perçinlemişti.

Ancak, emperyalistler durmuyor, Türkiye Cumhuriyeti'ni içlerine sindiremiyorlardı. Bazen din elden gidiyor diye irticadan, bazen Marksizm-Leninizm ideolojisinden, bazen mezhep kavgalarından, bazen Alevi- Sünni ayrımından, bazen Ermeni komitacılarından ve Ermenilerden, bazen etnik ve milliyetçilik akımlarından medet umarak, o kesimleri kışkırtıp, tahrik ederek, hep Türkiye'nin başına bir işler açıp, dağıtmaya, bölmeye gayret gösteriyorlar, gelişip, kalkınmamızı engelliyorlardı. Her zaman bir şeylerle meşgul ediliyor, büyüyüp, gelişmemize bir türlü fırsat verilmiyordu. Yani su uyuyor düşman uyumuyordu. Hiçbir zaman da uyumadı. Ne zaman biz millet olarak uykuya dalmış, gaflete düşmüş, birlik ve beraberlikten uzaklaşmışsak, bizi bir birimize düşürerek birlik ve beraberliğimize, vatanımıza, millî ve manevî değerlerimize sahip çıkamayacak duruma düşürmeye çalışıyorlardı.

Bakın bu durumları önceden sezinleyen Demokratik Türk milletinin ve Türk yurdunun mimarı Atatürk neler söylemiş:

> «Burada sözü edilen ve yüksek meclisinizi (TBMM, Ö.O.) oluşturan kişiler yalnız Türk değildir, yalnız Çerkez değildir, yalnız Kürt değildir, yalnız Laz değildir; ama hepsinden oluşmuş öğelerdir, içtenlikli bir toplamdır.»

«Bugünkü Türk milleti siyasî ve sosyal kuruluşu içinde kendilerine Kürtlük düşüncesi, Çerkezlik düşüncesi, dahası Lazlık ya da Boşnaklık düşüncesi propagandası yapılmak istenmiş yurttaş ve vatandaşlarımız vardır. Ama geçmişin baskı dönemlerinin ürünü olan bu yanlış adlandırmalar, birkaç düşman maşası gerici beyinsizden başka hiçbir ulus bireyi üzerinde üzüntüden başka bir etki yapamamıştır. Çünkü bu ulus bireyleri de genel Türk topluluğu gibi aynı ortak geçmişe, tarihe, ahlâka ve haklara sahip bulunuyorlar.»

«Bugün içimizde bulunan Hıristiyan, Musevi yurttaşlar, yazgılarını ve talihlerini Türk ulusluğuna gönülden istekleriyle bağladıktan sonra, kendilerine yan gözle yabancı gibi bakılmak, uygar Türk ulusunun soylu ahlâkından beklenebilir mi?»

Ülkemizin ayakları üstünde durmaya, sosyal ve ekonomik dengelerini kurmaya başladığı bu dönemde, bazı güçlerce ortaya konulan şu strateji uygulamaya konuyordu.

«Dünya hâkimiyetine aday olan güçler ve kendi millî çıkarlarını bu güçlerin paralelinde bulan ortakları dünyanın bu kesiminde kendine yeterli ve güçlü bir ülkenin teşekkülünü istememektedirler."

"Aynı güçler dünyanın bu kesiminde tamamen zayıf ve her an karşıt gücün himayesine girebilecek kadar güçsüz bir Türkiye'de istememektedirler. O halde bu topraklarda yaşayan millet, her yönüyle kuvvetlendikçe budanan, zayıfladıkça sulanan bir ağaç misali kendilerince kabul edilen asgari ve azami limitler içerisinde kalmalıdır."

Zira Türkiye olması gereken yerden başka bir konuma gidiyor, belirlenen rotanın dışına çıkıyordu. Ecdadımızın 1071 Malazgirt Meydan Savaşı ile Anadolu'ya girişleri ve Anadolu'yu yurt edinmelerinden sonra, batılı devletlerin ve özellikle bunlarla birlikte hareket eden bölgemizdeki komşu ülkelerin "Anadolu'da yaşayanları topraklarını koruyamayacak güçsüzlüğe düşürmek ve Anadolu'dan söküp atmak" gibi hayalî hedefleri apaçık ortadayken ve her an tehdit etmekteyken ülkemizin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerden uzak yaşaması mümkün olabilir miydi, olabildi mi?

Değişik zamanlarda değişik ad ve şekillerle ortaya çıkan ve önemli boyutlara ulaşan etnik ve dini kökene, mezhep ayrımcılığına ve çatışmalarına, ideolojik ve benzeri sebeplere dayanan tehdit, yıkıcı ve bölücü faaliyetlerle sürekli ve uzun yıllar mücadele eden ülkemiz, bir türlü kalkınmasıyla, gelişmesiyle ilgili kendi meseleleriyle ilgilenme imkânı bulamamıştır.

Suriye-Lübnan sınırında bulunan Bekaa vadisindeki kamplarda, uzun süren eğitim ve hazırlık dönemi sonunda, illegal yollarla hududumuzu geçen bir gurup PKK militanının 15 Ağustos 1984 günü Eruh ve Şemdinli ilçelerine silâhlı baskın düzenlemeleri, PKK'nın yeniden ortaya çıktığının işaretiydi. Cami minaresinden bile propaganda yapacak rahatlıkla eylemlerini gerçekleştirdiklerinde "Bir avuç çapulcu" nitelemesi yapılan PKK militanları giderek bölgede etkili olmuş, yiyecek ihtiyaçlarını karşılayıp, ilişki geliştirme gayretlerini sürdürerek, kendilerine yemek vermeyenlere, devletten yana olanlara ve güvenlik güçlerine yönelik silâhlı eylem ve faaliyetlerini yoğunlaştırmışlardı.

Bu süreçte, Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizde çocuk, kadın, yaşlılardan oluşan silâhsız, savunmasız siviller, bölge insanına hizmet götürmek üzere orada bulunan sağlıkçılar, eğitimciler, yatırımcılar, tüccarlar, sanayiciler, kamu düzenini, halkın huzur ve güvenini sağlayan geçici köy korucuları, askerler ve polisler olmak üzere binlerce insanımız hayatını kaybetmiş, yaralanmış ve sakat kalmıştır.

Kamu kurum ve kuruluşları ile bunlara ait tesisler, okullar, hastahaneler ve sağlık merkezleri, turistik tesisler, trenler, yolcu otobüsleri, iş makineleri, elektrik trafoları, PTT radyoling hatları ve telefon direkleri, petrol dolum tesisleri ve taşıma boruları, karakollar ve ekonomik değeri bulunan benzeri araç ve tesisler tahrip edilmiş, ormanlar yakılmış ve ekonomimiz önemli ölçüde kayba uğratılmış, bizzat terörle mücadeleye yapılan harcamalar ile terörün faturası oldukça ağır olmuştur.

1991 yılında PKK güdümündeki HEP (Halkın Emek Partisi)'nin örgüt desteğinde, TBMM'ne girmesiyle PKK'nın tabanı genişlemiş, başta nevruz olmak üzere hassas günlerde çeşitli protestolar, kepenk ve kontak kapattırma, güvenlik güçlerine taş ve sopalarla mukavemet gibi eylemleriyle birlikte ayaklanma girişimleri görülmüştür.

PKK başta olmak üzere terör guruplarınca istismar edilen **"Türklerin Ergenekon'dan çıkışını ve baharın gelişini işaret eden, Türk kültüründen ve tarihinden kaynaklanan, her yönüyle Türk gelenek ve görenekleriyle zenginleşmiş ananevi ve temeli Beş Bin yıllık Türk tarihine dayalı millî bir Türk bayramı"** olan Nevruz her yıl kâbus gibi halkın üzerine çöken bir korku haline gelmiştir.

Diğer taraftan Avrupa'da yaşayan PKK'ya müzahir lobilerce yapılan girişimler ve etkiler sonucu, ülkemize muhtelif yönlerden baskılar yapılmaya başlanmıştır. Bunun sonucu olarak bazı ülkeler ülkemize yardımların kesilmesi gibi tehditlerde bulunmuşlardır. Bazı zamanlar **"NATO silâhlarını PKK ile mücadelede kullanamazsınız,"** diyerek terörle mücadeleye sekte vurmaya çalışılmış, bazen devlet adamı, gazeteci kisvesiyle ve insan hakları savunucusu görünümünde Güneydoğuya gelen yabancı şahsiyetlerin PKK'ya önemli ölçüde moral desteği olmuştur.

Ülkemiz, yıllardan beri tehdit ve yıkıcı faaliyetlerin bir sonucu olan terörün her türlüsüyle mücadele etmiş, bütün imkânlarını bu mücadeleye tahsis etmiştir. Bu meşgale içinde kalkınmasına, güçlenmesine zaman ayıramamış, millî servetinin büyük bir bölümünü de terörle mücadeleye ayırmıştır.

Şimdi, Anadolu sahnesinde oynanan bu oyunları, oyuncuları, perde arkasındakileri, sufle verenleri, sahneyi kuranları, seyircileri, sponsorları, yer göstericileri, ışıkçıları, perdecileri, senaryoyu yazanları, kostümcüleri, gişede duranları, bilet kesenleri, malzemecileri, beleşçileri, şakşakçıları ve hepsinden önemlisi bu oyunlardan kazanç bekleyenleri öğrenmek istiyorsanız; arkanıza yaslanacaksınız. Önce bir tarihî ve sosyolojik gelişmeleri okuyacaksınız. Elinizdeki bu kitapta bunların hepsini öğrenecek ve son perde çekildiğinde inanın gözyaşlarınızı tutamayacaksınız.

Bölücülük

Bölücülük, kelime anlamı itibariyle; "bölücünün yaptığı iş, arabozuculuk" anlamına gelmektedir. Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni en çok uğraştıran mesele bu olmuştur. Geçmişte **"Şark Meselesi"** adıyla literatüre geçen kavram, günümüzde Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesini bölmek, parçalamak, Türk milletinin birlik ve bütünlüğünü yıkmak şeklinde uygulanmak istenmektedir.

"Ermeni Bölücülüğü" Osmanlıyı, **"Kürt Bölücülüğü"** ise Türkiye'yi sarsan en temel meseleler olmuştur. Her türlü ayrımcılık, bölgecilik ve bölücülüğü önlemenin yolunun millî birlik ve beraberliği sağlamaktan geçtiği gerçektir. Bu kavram Atatürk'ün Samsun'a çıktığı andan itibaren vurguladığı ve uyguladığı bir düstur olmuştur.

Batılı devletler için Ortadoğu petrollerinin ve bölgedeki jeopolitik ve jeostratejik konumundan dolayı, Türkiye'nin büyük önemi vardır. Türkiye'nin jeopolitik önemi; yeraltı ve yerüstü kaynakları güçlü olduğundan Ortadoğu'ya lider olmasını veya çok güçlenmesini istememektedirler. Bu nedenle daha önceden tecrübe sahibi oldukları gibi, Türkiye'ye karşı da bölücülük silâhını kullanmış, bunun köklerini ise 1860' lı yıllardan itibaren Doğu Anadolu'ya atmışlardır.

Türkleri Katlettiler

Türkmen asıllı İran Hükümdarı Şah İsmail'le Osmanlı Padişahı Yavuz Sultan Selim'i Çaldıran'da karşı karşıya getiren ve Yavuz'un üstünlüğüyle sonuçlanan savaşın ardından Diyarbakır'ın Osmanlı idari yapısına nasıl dâhil edileceği meselesiyle başladı Türkiye'nin **'Doğu'** ya da **'Kürt'** meselesi.

Bölge öteden beri herhangi bir siyasi otoriteye bağlı olmaksızın kendi örfi düzenlerine bağlı yaşayan aşiretler topluluğuyla meskûndu. Yavuz, bu tablonun bölgenin askeri bakımdan kontrolünü imkânsız kıldığını görerek siyaseten teşkilâtlandırılması gerektiğine inanıyordu. Bu iş için de yörenin önde gelen dini lideri Şeyh İdris-i Bitlisi'yle anlaştı.

Günümüzde Kürt ayrılıkçı gurupların gözünde 'hain' diye anılan İdris-i Bitlisi, Çemişkezek, Palu, Merdis, Cemşid, Çabakçur, Bitlis, Hısnikeyf, Hizan, Harir (Cezire), Sasun v.s. beylerini toplantıya çağırıp onlarla Osmanlı Padişahı arasında varılacak anlaşma için zemin oluşturdu. Bunun için Yavuz, İdris-i Bitlisi'nin eline kendi adına anlaşma yapmaya yetkili olduğuna dair bir ferman, bağlılıklarını bildirecek aşiret liderlerine dağıtılmak üzere 17 sancak, 500 sırma işlemeli Hil'at ve 25 bin altın vermişti.

Tarihçi İsmail Onarlı ise diyor ki;

"Selim (1512–1520)'in tahta geçmesiyle Türkmen sürgün ve katliamları daha da vahim bir hal alır. 1514'deki Şah İsmail ile Yavuz Sultan Selim arasında geçen Çaldıran Savaşı öncesi ve sonrası Anadolu'da; tarihi kaynaklar 40 ilâ 100 bin civarında Türk'ün katledildiğini yazmaktadırlar. Şafi mezhebinden Nakşibendî tarikatından Kürt mollası Şeyh İdris-i Bitlisi'nin önerisi ve plânlamasıyla Doğu ve Güney Anadolu'dan Türkmenler ya sürülmüşler ya da katledilmişlerdir. Türkmenlerin hâkim oldukları idari beylikler ve toprakları; "yurtluk ve ocaklık" adı altında Yavuz'un imzaladığı boş fermanları, İdris Bitlisi doldurarak 400 Kürt Aşiret reisine, ağasına vermiştir.

Yavuz Sultan Selim tarafından Erzincan Valiliğine atanan (dönme) Bıyıklı Mehmet Paşa ve danışmanı İdris-i Bitlisi bölgede terör estirirler. Kurban Bayramında Osmanlı muhafızları Alevi Türk ve Zazalara saldırarak binlercesinin kafasını kesip Erzincan'a getirerek şehirde, Kızılbaş kafataslarından minare yaparlar.

Bıyıklı Mehmet Paşa Osmanlı Ordusu ile İdris-i Bitlisi de topladığı 10 bin Kürt gönüllüsüyle; Munzur dağlarına çekilen Şah İsmail'in Erzincan Valisi Nur Ali Halife ve Alevileri, Haziran 1515'de Ovacık yöresindeki Tekir Yaylağı'nda bularak bir bölümünü kılıçtan geçirirler, diğerleri kaçarlar.

Dersim yöresinde Osmanlı Ordusu ile Palu Beyi Çemşid ve İdris-i Bitlisi komutasındaki Şafi Kürt gönüllüler; On binlerce Zaza ve Türk Alevi'yi katlederler. Aslında Yavuz'un can dostları kültürleriyle birlikte Alevilerdir. Ölürken birlikte Yasin okuduğu Hasan Can Alevi kökenli Türk'tür. Yavuz'un iyi niyeti bazı Kürt aşiretleri tarafından kötüye kullanılmıştır. Bu yüzden bazı Aleviler Yavuz'a kırgındırlar.

Kürt İsyanlarının Tarihçesi

Kürt tarihi ile ilgili yazılar çelişkilidir. Kürtler'in kökünün nereye dayandığı konusunda Kürt kökenlilerin anlattıkları birbirinden farklıdır. Urartulara Metlere Asurlulara dayandığını söyleyenler olduğu gibi, bir millet dayanmayıp İpek Yolu'nun eski eşkıyalarını oluşturduğu bir topluluk olduğunu ileri sürenlerde var. (Bu bölgede eşkıyalık normal bir meslektir.) Hatta Yaşar Kemal'in Ağrı Dağı Efsanesi'nde hırsızlık metedilerek anlatılır. 1878 yılında Berlin anlaşmasıyla Avrupa ülkeleri Osmanlı Devleti'ne Kürtlerle ilgili çok ağır bir ültümatom verdiler bu ültümatom'da Kürtlerin eşkıya oldukları ver Ermenilerin mallarını çalıp kızlarını kaçırdıklarını iddia ettiler. Bugün aynı Avrupalılar Türkiye karşı Kürtleri kışkırtıp kullanmaya çalışmaktadırlar. Kürtçülüğü ilk olarak kullanan ülke Rusya olmuştur. Rusya 1800'li yıllarda sıcak denizlere inmek için Osmanlı topraklarındaki kendilerine destek olacak gurupları araştırmışlar kendileri gibi Ortodoks olan Ermenilere gelmişler. Ermeniler Osmanlı yönetiminden çok memnun olduklarını söyleyip ihanet edemeyeceklerini açıklamışlar. Osmanlı bu durumu tespit etmiş 1800'li yıllarda Ermenileri "Tebayı Sadık" ünvanı vermiştir. Ermenileri daha sonra Osmanlı devletine karşı kışkırtan ABD, İngiltere ve Fransa olmuştur. Önce Ermenilerin mesheplerini değiştirmişler Ortodoks olan meshepleri katolik ABD tarafından proteston olarak değiştirilmiştir. Ve akabinde Ermenilerinde isyanları da başlamıştır. Bazı Kürt aşiretleri Ruslar'ın önerilerine sıcak bakmışlar para olduğunda her yere hizmet edeceklerini göstermişlerdir. İlk Kürt enstitüsü 1959 yılında Sen Petersburg'ta kurulmuştur. Kürt aşiret liderlerinden Şeyh Ağa İranlı Firdevsinin Şeyh Namesinden bir tarihi kitabı yazmış bu kitap bazı Kürtler tarafından kendi tarihleri olarak kabul edilmiştir.

XIX'ncu yüzyıl sonlarında dış devletlerin tahrik ve teşvikleriyle Ermeniler, bağımsız Ermenistan kurma çalışmalarına başlayınca, Sultan II'nci Abdülhamit devlet ile aşiretler arasında ittifak kurmak ve tehlikeyi bertaraf etmek amacıyla **"Aşiret Alayları," "Hamidiye Alayları"**nı teşkil etmiştir. Ayrıca Aşiret Okulu da (1892) açılmıştır.

Batılı emperyalist devletlerin **"Oryantalizm"** çerçevesinde **"Kürt"** adı verilen topluluklarla ilgili çalışmaları 1800'lü yılların başlarına kadar inmektedir. XIX'ncu yüzyıla kadar batılı araştırıcıların pek dikkatini çekmeyen bu topluluklarla, bu yüzyılın başlarında daha çok seyyah, misyoner, konsolosluk görevlileri v.b. kimselerin ilgilendikleri görülmektedir. Oryantalist faaliyetler sonucu elde edilen bir takım veriler, emperyalist amaçlara mesnet teşkil etmiş, Ortadoğu'nun geniş bir coğrafyasına dağılan aşiretler **"Kürt"** adı altında nitelenmeye, Türk'ten ayrı bir ırk ya da etnik unsur oldukları vurgulanmaya ve Ortadoğu'nun I'nci Dünya Savaşı sırasında bölünmüş coğrafyasının daha da parçalanmasına gayret gösterilmiştir. Bu politikalar günümüzde Türkiye, İran, Irak ve Suriye toprakları üzerinde kukla bir devlet yani, **"Kürdistan Devleti"** kurma çalışmaları safhasına kadar gelmiş gibi görünmektedir.

İlk Kürtçü Gazete

Kürtçülük ideolojisi Osmanlı Devleti'nin dışında, düşünce olarak ilk önce Kahire'de zehirlerini saçmaya başlamıştır. İngiltere, Mısır'ı işgal ettikten sonra (1882) Osmanlı Devleti'ne karşı siyasi ve fikri taarruza geçmiş, Türk ülkesindeki her türlü etnik problemleri kullanmaya başlamıştır. Kahire'ye yerleşen bir grup 1898 yılında ilk Kürtçe gazete kabul edilen **"Kürdistan"**ı yayınlamaya başlamışlardır.

Osmanlı Devleti'nde Siyasi Kürtçü Kuruluşlar

Kürdistan Azmi Kavi Cemiyeti (1900)
Kürt Teavün ve Terakki Cemiyeti (1908)
Hevi Cemiyeti (1912)-Gehandani Cemiyeti (1913)
Kürt Teali ve Terakki Cemiyeti (1918)

Kürt Milliyet Fırkası (1918–1919)
Kürt Teşkilât-ı İçtimaiye Cemiyeti (1918–1919)
Kürt Tamimi Maarif ve Neşriyat Cemiyeti (1919)
İstanbul Kürt Kadınlar Cemiyeti (1918–1919)
Kürt Millî Fırkası (1918–1919)
Kürt Hoybun Cemiyeti (1918–1919).

1920'den sonra İstanbul'da kurulan Kürtçü dernekler faaliyetlerini sürdürememişler, taraftarlarının bir kısmı Suriye'de faaliyet gösterecek olan **"Hoybun Cemiyeti"**ne katılmışlardır.

Gizli Azadi Teşkilâtı 1923 yılında kurulmuştur. Bu güne kadar oldukça karanlıkta kalan Azadi Teşkilâtı 1923 yılında, Erzurum'da eski Hamidiye Süvari Alayı subayları ve eşraftan bazı kişilerin girişimi ile teşkilâtlanmış görünmektedir. Teşkilât 1924'te ilk, 1925'te ikinci kongresini yapmıştır. Doğu Anadolu'da geniş çaplı bir isyân hazırlığına girişmişler, teşkilâtta şeyh, seyit gibi din adamlarına, halk üzerinde dinî otoriteleri olduğundan yönelmişlerdir.

Daha sonra bölgede **"Şeyh Sait"** isyanı görülmüştür. 1927 yılında Türkiye'den kaçan siyasi Kürtçüler **"Hoybun Cemiyeti"**ni kurmuşlardır. Cemiyetin temeli İngiltere'nin kontrolündeki Irak'ta atılmış, 5 Ekim 1927'de Lübnan'ın Bihamdun Kasabasında, Taşnak Ermenilerinin de geniş çaplı katılımı ile kurulmuştur. Kongrede cemiyetin amacı **"Türk Kürdistan'ı"** nın bağımsızlığı olarak tespit edilmiştir.

Cemiyet siyasi, kültürel çalışmaları ile Türkiye içinde büyük bir isyan çıkarmak için çabalarını arttırmıştır. Nitekim cemiyetin organize etmeye çalıştığı en önemli isyan, Ağrı bölgesinde çıkan isyanlardır. (1926–1930)

Gerek Fransa; Hatay meselesinin kendi lehine çözümü, gerekse İran; İran Azerbaycan'ındaki Türkler'in, Türkiye ile olan bağını kesmek için Kürtçülük hareketini ve isyanlarını desteklemişlerdir. Türkiye bu durum üzerine Afganistan, Irak ve İran ile "Sadabat Paktı"nı kurarak (8 Temmuz 1937) bölgede oluşabilecek bölücü hareketleri önlemeye çalışmıştır.

Osmanlı Döneminde Kürtçü İsyanlar

Babanzâde Abdurrahman Paşa İsyanı (1806–1808)
Ahmet Paşa İsyanı(1812)
Zaza İsyanı (1820)
Yezidi İsyanı (1830)
Bedirhan Bey İsyanı (1831)
İkinci Bedirhan Bey İsyanı (1843)
Mir Mehmet İsyanı (1833)
Şerif Ahmet İsyanı (1834)
Kör Mehmet Paşa İsyanı (1834)
Garzan İsyanı (1839)
Yezdan Şir İsyanı (1855)
Bedirhan Osman Paşa ve Kenan Paşa Kardeşlerin İsyanı (1877)
Şeyh Ubeydullah İsyanı (1880)
Emin Ali ve Kardeşi Mithat Bedirhan'ın İsyanı (1889)
Bedirhaniler ile Halil ve Ali Remo İsyanı (1912)
Şeyh Selim İsyanı (1914)

Milli Mücadelede Kürtçü İsyanlar

Ali Batı İsyanı (11 Mayıs–18 Haziran 1919)
Cemil Çeto İsyanı (20 Mayıs–7 Haziran 1920)
Millî Aşiret İsyanı (1 Haziran–8 Eylül 1920)
Koçgiri İsyanı (Ekim1920–17 Haziran 1921)

Cumhuriyet Dönemindeki İsyanlar

Nasturi (Hangediği) İsyanı (12–28 Eylül 1924)
Şeyh Said İsyanı (13 Şubat–31 Mayıs 1925)
Birinci Sason İsyanı (1925)
Birinci Ağrı İsyanı (16 Mayıs–17 Haziran 1926)
Koçuşağı İsyanı (7 Ekim–30 Kasım1926)
Pervari İsyanı (1926)

Güyan İsyanı (1926)
Hakkâri İsyanı (1926)
Eruh'lu Yakup Ağa İsyanı (1926)
Haco İsyanı (1926)
Mutki İsyanı (26 Mayıs–25 Ağustos 1927)
İkinci Ağrı İsyanı (13–20 Eylül 1927)
Bicar İsyanı (7 Ekim–17 Kasım 1927)
Ali Resul İsyanı (22 Mayıs–3 Ağus1928)
Zeylan İsyanı (20 Haziran-Eylül 1930)
Ali Can İsyanı (1930)
Oramar İsyanı (16 Temmuz–10 Ekim 1930)
Üçüncü Ağrı İsyanı (7–14 Eylül 1930)
Dersim (Tunceli) İsyanı (20 Mart–19 Ekim 1937)

1938-1969 Türkiyesinde Ayrılıkçı Kürtçü Faaliyetler

1937 Dersim İsyanının bastırılmasından sonra kitlesel isyan hareketleri dönemi sona ermiştir. Türkiye'nin toprak bütünlüğünün isyanlarla bölünemeyeceği anlaşılarak, bundan sonra **"Marksist bölücülük"** dönemine girilmiştir. 1938'den sonra Kürt Milliyetçiliği yapanlar yanında, Marksist, Leninist, Maoist guruplar, girişilecek bir işçi-köylü devrimi ile Komünist Kürdistan kurma çalışmaları yürütmüşlerdir.

Siyasi Kürtçüler faaliyet alanı olarak Suriye, İran, Irak'ı seçmiş ve emperyalist güçlerin bölgedeki önemli piyonlarından birisi haline gelmiştir. 1938 yılı sonrasında bölücü Kürtçülerin faaliyetleri şu şekildedir:

Kürt İstiklal Partisi

1958 yılında TBMM'nde bulunan Doğu ve Güneydoğu Anadolu'dan seçilmiş milletvekilleri **"ağa, aşiret reisi, şeyh ve seyit"** gibi feodal unsurların temsilcisi olarak **"Kürt Dâvâsı"**na ihanetle ve işbirlikçilikle suçlanmıştır. Bu suçlamayı yapan militan unsurlar 1958 yılında illegal **"Kürt İstiklâl Partisi"**ni kurmuşlardır.

Türkiye Kürt Talebe Cemiyeti

Cemiyetin ortaya çıkışı 1959 yılında Irak diktatörü General Kasım'ın, Kerkük Türklerine karşı giriştiği katliam sebebi ile zamanın CHP milletvekili Asım Eren'in (Niğde) TBMM Başkanlığına verdiği soru önergesi aleyhine 102 imzalı bir protesto telgrafı çekmeleri sonucu olmuştur. "Türkiye Kürt Talebe Cemiyeti" daha sonra **"Avrupa Kürt Talebeleri Cemiyeti"** ile eylem birliği içine girmiştir. Cemiyetin kuruluşunda başkanlığını İbrahim Mamhıdır yaparken, Mayıs 1963 'ten sonra bu göreve Cemal Alemdar gelmiştir.

Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi (TKDP) (1965)

1963'e kadar oldukça yavaş seyreden siyasi Kürtçülük faaliyetleri 1961 Anayasasının hoşgörülü ortamından azami derecede istifade ederek, özellikle sol görüşün altında hız kazanmaya başlamıştır. 1965 yılında faaliyete geçmesine rağmen, kuruluşu 1961'e kadar inen TKDP, bu tarihte Silopi'de, Abdullah Ökten tarafından teşkilâtlandırılmıştır. 1965 yılında Irak Kürdistan Demokratik Partisi ile ilişkiye girilmiş ve Irak modelinde illegal olarak ortaya çıkmıştır.

1969-1992 Türkiye'sinde Faaliyet Gösteren Örgütler

Doğu Devrimci Kültür Ocakları (DDKO) (1969)
Devrimci Demokratik Kültür Dernekleri (DDKD) (1975)
Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK-KÖİP) (1972)
Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi (TKSP) (1975)
Rızgari-Kürdistan Kurtuluş Partisi (PRK) (1975)
Ala Rızgari-Kurtuluş Bayrağı (1978)
Kawa- Kürdistan Proleterya Birliği (YPK)
Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (KUK) (1978)
Kürdistan İşçi Partisi (PKK) (1978)-
Kürdistan İslam Partisi (PİK) (1979)
Kürdistan Sosyalist Birliği (YSK) (1986)
Kürdistan Sosyalist Hareketi (TSK) (1986) [40]

Yukarıda sıralanan bölücü örgütler, değişik tarihlerde birbirleri ile değişik isimler altında siyasi ittifaklar gerçekleştirmişlerdir.

Ermeni Bölücülüğü

Anadolu coğrafyasındaki bölücü kürt faaliyetlerine bir nokta koyalım. Türkiye topraklarından pay isteyen bir başka faaliyete göz atalım. Türkiye toprakları üzerinde hak iddia eden bir grup da ermenilerdir.

Ermeniler kendilerine **"hayk,"** ülkelerine de **"hayastan"** ismini verirler. Böyle olmasına karşın, onların yaşadıkları bu topraklara neden Ermenistan denildiği hakkında kesin bir kanıt yoktur.

Türkler XI'nci Yüzyılda Anadolu'ya seferlere başladığında, Bizans İmparatorluğu'na bağlı olarak yaşayan Ermeniler, Anadolu'nun fethinden sonra Türklere bağlı olarak yaşamışlardır. Osmanlı Devleti, Ermenilere diğer gayri Müslimlere nazaran önemli imtiyazlar vermiştir ve Ermeniler **"Millet-i Sadıka"** olma şansını ve imkânını bulmuşlardır. Ermenilere devlet idaresinde ve memuriyetlerde önemli görevler verilmiştir.

Avrupalılar 1774 Küçük Kaynarca Anlaşması'ndan sonra Ermeniler ile Şark Meselesi doğrultusunda ilgilenmeye başlamışlardır. Suni Ermeni meselesi oluşturulmuş, Tanzimat ve Islahat Fermanları sonucunda Ermeni azınlıkları hukuki, siyasi, ticari ve kültürel alanlarda yeni haklara sahip olmuşlardır.

Anadolu'ya XIX'ncu Yüzyıl başlarında gelen misyonerlerin faaliyetleri ve Rusya, İngiltere, ABD ve Fransa'nın da desteğiyle Ermeniler ihtilalci cemiyetler kurmuşlardır. Bunların en büyükleri; Hınçak (çan) Komitesi (1887)-Taşnaksutyan (federasyon) Komitesi (1890) Armenakan Partisidir. (1885)

Teşkilâtlanan Ermeni Komitelerine, Avrupalıların silâh ve siyasi destek vermeleri ile Ermeni terör hareketleri ve isyanları başlamıştır (1890–1914)

Türkiye üzerine sömürgeci emeller besleyen İngiltere ve Rusya'nın kurdurduğu Taşnak ve Hınçak komitelerinin ülke içerisindeki kışkırtmaları sonucunda meydana gelen isyan ve katliamların yanı sıra Ermeniler, 1905'teki Yıldız Suikastı'yla silâhlı terör metodolojisinin ilk örneğini vermişlerdir.

Osmanlı Devleti'nin 1914 yılında 1. Dünya Savaşı'na girmesi ile birlikte orduda görev yapan Ermeni askerler silâhları ile birlikte firar ederek, Rusya'ya geçip, Rus ordusu ile birleşmişlerdir.

Doğu Anadolu'da yaşayan Ermeniler ise komiteler vasıtasıyla örgütlendikten sonra yüz binlerce masum vatandaşı katletmeye başlamışlardır. Birçok şehirde isyanlar başlatmışlardır. Bunun üzerine Osmanlı Devleti'nin, Sait Halim Paşa yönetimindeki hükümeti, gerekli tedbirleri alarak 30 Mayıs 1915 tarihli Bakanlar Kurulu kararı ile Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da yaşayan Ermenileri göç ettirme, işini gerçekleştirmişlerdir.

Mondros Ateşkes Anlaşması'ndan sonra, Fransız işgal kuvvetleri ile birlikte Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine tekrar gelen Ermeniler, buralarda tekrar Türk halkına karşı terör ve tedhiş hareketlerinde bulunmuşlardır. Ermeniler 18 Ocak 1919'da toplanan Paris Barış Konferansı'na **"Büyük Ermenistan"** projesiyle katılmışlar ve İtilâf Devletleri'nden destek görmüşlerdir. 10 Ağustos 1920' de imzalanan **"Sevr Barış Anlaşması"**nı muharip olarak imzalayan Ermeniler, anlaşmanın 88. maddesi gereğince "Bağımsız bir Ermeni Devletine" kavuşmuş oluyorlardı. Fakat Millî Mücadele'de, Kâzım Karabekir Paşa komutasındaki Türk ordusuna yenilen Ermeniler, 3 Aralık 1920' de imzaladıkları Gümrü Anlaşması ile istek ve iddialarından vazgeçmişlerdir.

Atatürk, Millî Mücadele döneminde de azınlıklara, özellikle de Rum ve Ermenilere oldukça ihtiyatlı davranmıştır.

Talat Paşa ve Cemal Paşa'yı da aynı yöntemle şehit eden Ermeniler, uzun bir aradan sonra 1965 yılında tekrar terör metoduna dönmüşlerdir.

Taşnak ve Hınçak örgütleri bu yeni terör döneminde; terörü özendirmiş, geliştirmiş, hazırlamış, daha geniş alanlara yayılmasını ve hedeflerinin çeşitlenmesini sağlamış, terör tim ve grupları oluşturmuş ve yeni örgütlenme çabalarına psikolojik destek vermişlerdir. Bunların yanında isminden en çok söz ettiren **"Ermenistan'ın Kurtuluşu İçin Ermeni Gizli Ordusu"** olmuştur. Bu örgüt kısaca ASALA adıyla anılmaktadır.

Bağımsız görünümü altında ASALA, terörün en acımasız ve insanlık dışı uygulamalarıyla kendini göstermiştir. Manevi ve psikolojik desteği, temas ve ilişkiler ortamını Hınçaklardan alan ASALA, insanlık dışı terör eylemlerine girişmiştir. Ermeni terörü, yurt dışındaki Türk görevlilerine, temsilciliklerine ve kuruluşlarına yönelik silâhlı saldırılar şeklinde kısa zamanda hızlı bir tırmanış göstererek yoğunluk kazanmıştır. Bu dönemde, Av-

rupa ve doğu ülkeleri ile Suriye ve Lübnan'da üsler edinen Ermeniler, Kıbrıs Rumları ve Yunanistan ile işbirliği içine girerek eylemlerini gerçekleştirmişlerdir.

Ermeni terör örgütleri, dış dünyanın tepkileri üzerine 1980'li yıllarda taktik değiştirerek, PKK terör örgütü ile işbirliğine girmişlerdir. 1984 yılında PKK sahneye itilmiş ve Asala-Ermeni terörü geri plâna çekilmiştir. Nitekim bölücü terör örgütü PKK, 21–28 Nisan 1980 tarihini **"Kızıl Hafta"** olarak ilan etmiş ve 24 Nisan tarihini sözde Ermenilerin katledilme günü olarak anarak, toplantılar yapmaya başlamıştır. 8 Nisan 1980 tarihinde Lübnan'ın Sidon kentinde PKK ve ASALA terör örgütleri ortak basın toplantısı düzenlemişler ve toplantı sonucu bir bildirge yayınlamışlardır.

Toplantı akabinde, 9 Kasım 1980 tarihinde Strazburg Türk Başkonsolosluğu'na, 19 Kasım 1980 tarihinde ise Roma Türk Hava Yolları bürosuna yönelik düzenlenen saldırılar, PKK ve ASALA terör örgütleri tarafından ortaklaşa üstlenilmiştir.

Bölücü terörist Abdullah Öcalan, Ermeni Yazarlar Birliği tarafından **"Büyük Ermenistan hayali fikrine olan katkılarından dolayı"** onur üyeliğine seçilmiştir. Ermeni Halk Hareketi'nin bünyesinde, birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi bir Kürdistan Komitesi oluşturulmuştur.

4 Haziran 1993 tarihinde; Ermeni Hınçak Partisi, ASALA ve PKK terör örgütü mensuplarının katılımıyla Batı Beyrut'ta bulunan PKK terör örgütü merkezinde bir toplantı yapılmıştır. 6- 9 Ocak 1993 tarihlerinde Beyrut'taki iki ayrı kilisede düzenlenen ve Lübnan Ermeni Ortodoks Başpiskoposu, Ermeni Parti yetkilileri ile 150 gencin katıldığı toplantılarda, PKK terör örgütü ile yapılan mücadele kastedilerek; Türkiye'de iç savaş devam edeceğine, Türk ekonomisinin sıfır noktasına gelerek, vatandaşların baş kaldıracakları dile getirilmiştir. Buna bağlı olarak, Türkiye'nin bölünerek ve bir Kürt devleti kurulacağı, Ermenilerin Kürtlerle olan ilişkilerini iyi bir şekilde yürütmeleri ve Kürtlerin mücadelelerini desteklemeleri gerektiği konuları dile getirilmiştir.

Özetle; Ermeni terör örgütlerinin müşterek amacı; her fırsattan yararlanarak Türkiye'yi istikrarsızlığa sürüklemek ve sözde işgal altındaki Ermeni topraklarını kurtararak **"Bağımsız Büyük Ermenistan"**ı kurmaktır. Bugün devlet olma özelliğini de elde eden Ermenilerin, söz konusu isteklerinin değişik başlıklar altında devam ettiği görülmektedir.

Terörist Ermeni Örgütleri

ASALA

Ermenistan'ın Egemenliği İçin Gizli Ermeni Ordusu; Gizliliğini en iyi koruyabilen terör örgütlerinden biri olan ASALA'nın kurucu ve lideri daha çok **"Agop Agopyan"** olarak bilinmesine rağmen gerçek adının örgüt üst düzey yöneticileri tarafından dahi bilinmediği, **"Vahram Vahramian," "Mihran Mihrian," "İran İrmian"** gibi isimler kullanan, yandaşlarınca **"Mücahit"** kod adı ile çağırılan ve Lübnan Ermenilerinden olduğu değerlendirilen bir teröristtir.

ASALA bu tür örgütlerin en güçlüsü ve acımasız olanıdır. Çoğu zaman yaptığı saldırıların sorumluluğunu üstlenebilmek için ve propaganda yapabilmek için takma adlar kullanmıştır.

JCAG

Ermeni Soykırımı İçin Adalet Komandosu; Ermeni terör örgütleri içerisinde ikinci derecede büyük ve önemli olanıdır. Ermeni olaylarına, bir asırdan beri misyonerler, Protestan Kilisesi ve Amerika'ya yerleşen mülteci Ermenilerin gözü ile bakan ABD, Rusya'nın kontrolünde olması ve Marksist-Leninist ideolojiyi benimsemesi sebebi ile ASALA'ya karşı çıkarken, ona alternatif olarak çıkan JCAG'a karşı çıkmamıştır. Bu örgüt Amerika'ya yerleşen Taşnak'lar tarafından 1976 yılında kurulmuştur. JCAG, sosyalist Hınçak örgütünün, Marksist-Leninist devamı olan ASALA'ya karşı, milliyetçi Taşnak Örgütünün, faşist karakterli devamı olarak kurulmuştur. ASALA, Marksist yapısı ile Sovyetler Birliği'ni doğal müttefik kabul edip Türkiye'nin Doğu ve Güney Doğu Anadolu Bölgesini Sovyet Ermenistan'ına bağlamak isterken, JCAG ise, anti-komünist bir çizgide Sevr'i diriltmek için Amerika ve batılı ülkelerden destek aramaktadır.

ARA

Ermeni İhtilâl Ordusu; 14 Temmuz 1983'te Brüksel'de bir Türk Diplomatının katli, 27 Temmuz 1983'te Lizbon'daki Türk Konsolosluğunu işgal girişimi, 20 Haziran 1984 Viyana'da bir Türk

Diplomatının katli ve 19 KASIM 1984'te Viyana'da bir Türk Diplomatını öldürme teşebbüsü eylemlerini üstlenmiştir. 1983'te ASALA'da bir süre karışıklıklar olduğu sırada bu örgütün de ASALA'dan ayrıldığı değerlendirilen, hakkında fazla bilgi bulunmayan bir örgüttür.

NAR

Yeni Ermeni Mukavemeti; ismini ilk kez 1977'de duyuran örgüt, 1980 yılında ortadan kayboluncaya kadar 7 adet eylem yapmıştır.

Ermeni Terör Olayları

1979 yılı sonuna kadar Ermeniler saldırılarını Dünya üzerindeki Türk hedeflere yöneltmişlerdi. 1979 yılı, Kasım ayında ASALA, batılı emperyalizm, Siyonizm ve Türkiye'de ki sözde faşist rejimle ilişkilerini sürdüren tüm diğer devletlere karşı deklarasyonlar yayınlayarak, batılı devletlere de saldırmaya başladı. 1981–1984 yılları arasında toplam 102 eylem yapan Ermeni terör örgütleri, bu eylemlerinde Fransızları 41 kez, İsviçrelileri 22 kez, Türkleri 29 kez, Kanadalıları 3 kez İtalyanları, Amerikalıları, İsveçlileri ve Suudi Arabistanlıları birer kez hedef olarak seçmiştir.

Yetkililerin beyanlarına göre, 1973–1984 yılları arasında Ermeni terör örgütleri, 28 Türk Diplomatı ve 34 Türk olmayan kişiyi katletmiştir. Ayrıca hiçbir suçu olmadığı halde eylem bölgesinde tesadüfen bulunan 300 kişinin yaralanmasına sebep olmuştur.

Bu diplomatik cinayetlerin dışında, 7 Ağustos 1982'de Ankara Esenboğa Havaalanı (9 ölü, 72 yaralı), 15 Haziran 1983'te İstanbul'da Kapalı Çarşı (2 ölü, 21 yaralı) ve 15 Temmuz 1983'te Paris Orly Havaalanı (8 ölü, 60 yaralı) eylemleri düzenlenmiştir. 1973'ten sonra, Ermeni terör örgütleri, Türk Diplomatlarına saldırılar düzenlemeye başlamışlar ve 1987 yılına kadar yapılan saldırılarda; 42 Türk ve 18 Türk olmayan kişi hayatlarını kaybetmişlerdir. 1990'lı yıllarda, özellikle Atina'da, Türk Diplomatlara karşı saldırılar devam etmiş, bu eylemlerin çoğunun sorumluluğunu, bu güne kadar hiçbir üyesi yakalanamayan **"17 Kasım Örgütü"** üstlenmiştir.

Asala-PKK İlişkileri

Uluslararası nitelikteki Ermeni terörizmi, 1973 yılında ortaya çıkarak 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'nı müteakip yurtdışında bulunan vatandaşlarımıza ve temsilciliklerimize yönelik sabotaj, suikast ve saldırı türü terör hareketleri ile kendini göstermeye başlamıştı.

Ermeni terör örgütleri, dış dünyanın tepkileri üzerine 1980'li yıllarda taktik değiştirerek, PKK terör örgütü ile işbirliğine gitmişlerdir. 1984 yılında cereyan eden Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla PKK sahneye itilmiş ve Asala-Ermeni terörü geri plâna çekilmiştir. Ermeniler ile PKK arasındaki bağlantıyı ortaya koyan bazı somut örnekler şunlardır:

8 Nisan 1980 tarihinde Lübnan'ın Sidon kentinde PKK ve ASALA terör örgütleri ortak basın toplantısı düzenlemişler ve toplantı sonucu bir bildirge yayınlamışlardır. Ancak bu olayın tepki çekmesi üzerine ilişkilerin illegal alanda gizli olarak sürdürülmesi kararlaştırılmıştır. Toplantı akabinde 9 Kasım 1980 tarihinde Strazburg Başkonsolosluğumuza, 19 Kasım 1980 tarihinde ise Roma Türk Hava Yolları büromuza yönelik olarak düzenlenen saldırılar, PKK ve ASALA terör örgütleri tarafından ortaklaşa üstlenilmiştir.

Terör örgütü PKK, 21–28 Nisan 1980 tarihini **"Kızıl Hafta"** olarak ilan etmiş ve 24 Nisan tarihini sözde Ermenilerin katledilme günü olarak anarak ve toplantılar yapmaya başlamıştır.

Başta Ermeni terör örgütü ASALA olmak üzere 1984 yılına kadar eylemler sürdürmüş ve 1970'li yıllarda çeşitli legal siyasi oluşumlar içinde kendisini göstermeye başlayan Kürtçülük hareketini, terör örgütü PKK ile hız kazanması üzerine, yerini Abdullah Öcalan liderliğinde Kürt-Türk ayırmadan öldürebilen, katliamlarla ismini duyurmaya çalışan PKK terör örgütüne bırakmıştır.

Fakat bu tarihten önce de PKK-ASALA terör örgütleri arasındaki işbirliğinin, ortaklaşa yapılan eylemler, yayınlanan deklarasyonlar, ASALA ve diğer Ermeni terör örgütü mensuplarının PKK terör örgütü kamplarındaki eğitimi, ASALA terör örgütünün üst düzey yetkililerinin eğitim yaptırdıkları, bunların dışında PKK terör örgütünün Ermeni Taşnaksutyun Partisi ile ilişki içerisinde olduğu bilinmektedir.

Bölücü terörist elebaşı Abdullah Öcalan, Ermeni Yazarlar Birliği tarafından **"Büyük Ermenistan hayali fikrine olan katkılarından dolayı"** onur üyeliğine seçilmiştir.

Ermeni Halk Hareketi'nin bünyesinde, birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi bir Kürdistan Komitesi oluşturulmuştur.

Ele geçirilen belgeler neticesinde Bekaa ve Zeli kamplarında Ermeni terör örgütü ASALA ile terör örgütü PKK militanları ile birlikte eğitim gördükleri ortaya çıkmıştır.

1987 Anlaşması

1987 yılında bölücü terör örgütü PKK ile Ermeniler arasında bir anlaşma yapılmıştır. Söz konusu anlaşmanın hükümleri şunlardır:

Ermeniler PKK terör örgütü içinde eğitim faaliyetlerinde bulunacaklar

PKK terör örgütüne her yıl için adam başına 5.000 ABD Doları ödenecek

Ermeniler küçük çaplı eylemlere katılacaklar

Yapılan bu anlaşmanın akabinde örgüt içerisinde Ermenilerin sivrilmeleri üzerine, PKK-ASALA ilişkilerinden sorumlu Hermez Samurouyan adlı şahısla birlikte 18 Nisan 1990 tarihinde yapılan toplantıda şu kararlar alınmıştır:

- PKK ve ASALA terör örgütleri artık ortak yönetilecektir
- Türkiye'de güvenlik kuvvetlerine yönelik eylemlerde istihbaratı Ermeniler yapacak
- Muhtemel devrimden sonra elde edilen topraklar eşit olarak bölüşülecek
- Kamp masraflarının %75'ini Ermeniler karşılayacak
- Türkiye'deki metropol şehirlerde eylemler yapılacak

1992 Ekim ayından itibaren Kuzey Irak'ta üslenen terör örgütü PKK'ya karşı gerçekleştirilen sınır ötesi operasyonlarda örgütün büyük darbeler alması ve barınma imkânlarını kaybetmesi üzerine bir kısım örgüt mensuplarının İran ve Ermenistan'a geçmeleri ile PKK terör örgütünün Ermenistan'daki aktif faaliyetleri başlamıştır.

PKK terör örgütünün Avrupa temsilcilerinden bir grubun Ermenistan'a giderek, PKK terör örgütü mensuplarının Kars bölgesinden Ermenistan'a rahatça girip çıkmaları için anlaşma yaptığı, Sovyet Rusya'nın dağılması ile Ermenistan'ın bağımsızlığına kavuşması sonucu PKK terör örgütünün Ermenistan'da Kürt yerleşim birimlerinde barınma imkânı bularak burada örgüte maddi-manevi destek sağlayıp, faaliyetlerini sürdürdüğü ayrıca, 19–20 Mayıs 1992 tarihlerinde bir gurup PKK terör örgütü mensubunun Ermenilerle beraber Azeri Türklerine karşı savaşmak için üç araçla Urumiye'den Ermenistan'a hareket ettiği bilinmektedir.

4 Haziran 1993 tarihinde; Ermeni Hınçak Partisi, ASALA ve PKK terör örgütü mensuplarının katılımıyla Batı Beyrut'ta bulunan PKK terör örgütü merkezinde bir toplantı yapılmıştır.

Ermeni-PKK ilişkisiyle ilgili bir başka çarpıcı örnek ise, 6- 9 Ocak 1993 tarihlerinde Beyrut'taki iki ayrı kilisede düzenlenen ve Lübnan Ermeni Ortodoks Başpiskoposu, Ermeni Parti yetkilileri ile 150 gencin katıldığı toplantılarda kullanılan şu ifadelerdir:

- Şimdilik Türkiye'ye karşı sakin tutum gösterilmelidir.
- Ermeni toplumu gittikçe büyümekte ve ekonomik yönden güçlenmektedir.
- Geliştirilen propaganda faaliyetleri sayesinde, bütün dünyada (sözde) soykırım daha iyi bilinmeye başlanmıştır.
- Ermenistan devleti kurulmuştur, her geçen gün toprakları genişlemektedir ve atalarının intikamını mutlaka alacaklardır.
- Başta ABD olmak üzere, diğer batılı ülkeler de Karabağ'da sürdürülen savaşta Ermenileri haklı bulmaktadırlar. Bu fırsatı değerlendirmek gerekir ve Karabağ'da savaşan Ermeni gençlerine yenileri katılacaktır.
- Türkiye'de -PKK terör örgütü ile yapılan mücadele kastedilerek- iç savaş devam edecek,
- Türk ekonomisi sıfır noktasına gelecek ve vatandaşlar baş kaldıracaklardır.
- Türkiye bölünecek ve bir Kürt devleti kurulacaktır.
- Ermeniler Kürtlerle olan ilişkilerini iyi bir şekilde yürütmeli ve Kürtlerin mücadelelerini desteklemelidirler.
- Bugün Türklerin elinde olan topraklar, yarın Ermenilerin olacaktır.

Bölücülüğe Süryaniler de Girdi

Öte yandan, Yargıtay'ın hazırladığı terör örgütleri listesine bu yıl bir Süryani örgütü de girdi. **"Beyth Nahrin Ulusal Kurtuluş Ordusu"** adını taşıyan örgütün, bağımsız bir Süryani devleti kurulması için silâhlı mücadele plânladığı belirtiliyor.

Yargıtay'ın hazırladığı 'terör örgütleri listesi'ne pek bilinmeyen bir Süryani örgüt de eklendi. Türkiye bütünlüğünü tehdit eden 86. örgüt olarak Yargıtay listesine giren **"Beyth Nahrin Ulusal Kurtuluş Ordusu"** isimli ve bazı Süryanilerden oluşan terör örgütü, Millî Güvenlik Siyaset Belgesi'nde yer aldı. Örgütün, Türkiye ve Irak arasında bağımsız Süryani devleti kurulması için silâhlı mücadele başlatmayı plânladığı belirtiliyor.

"Beyth el Nahriyn" terimi, **"iki ırmak arasındaki ev"** anlamına geliyor. Bununla da Fırat ve Dicle arasında kalan coğrafyanın kuzeyi, yani Kuzey Mezopotamya kastediliyor. İstihbarat kaynaklarına göre, Süryaniler bu bölgeyi anavatan kabul ediyor. Beyth Nahrin ise anavatanın işgal altında tutulduğu ve silâhlı mücadeleyle anavatanın kurtarılmasını hedefliyor. Yargıtay hâkimlerinin hazırladığı listede PKK, Hizbullah, DHKP/C, TİKKO, TKP/ML gibi bildik 85 örgüt bulunuyor. Emniyet, MİT ve Jandarma'nın Terörle Mücadele birimlerince gönderilen raporlara dayanarak sürekli güncellenen listenin sonuna bu yıl Beyth Nahrin örgütü eklendi. Jandarma Genel Komutanlığı geçen yıl, Güneydoğu'daki birimlerinde örgüt hakkında seminerler vermişti. Süryaniler, Türkiye ve Irak arasında bölünmüş durumda. Türkiye'de Mardin kent merkezi, Midyat, Nusaybin ve İdil ile birkaç çevre köyde yaşıyor. Irak Süryanileri ise Barzani'nin kontrolündeki bölgelerde ve Kerkük'te bulunuyor.

Beyth Nahrin oluşumunu tetikleyen iki önemli olay, bölücü terör örgütü PKK'nın lideri Abdullah Öcalan'ın yakalanması ve Irak'ın lideri Saddam Hüseyin'in iktidardan düşmesi oldu. Bağımsızlık isteğine yönelik kurulan Süryani örgütleri sayısında 1990'lı yıllarla birlikte bir artış gözlendi. Süryanilerin silâhlı mücadeleyi savunan kesimlerince kurulan örgüt ilk kez 2003'te ortaya çıktı. Daha önce PKK'nın bünyesinde uzun zaman silâhlı eylemler yapmış Beyth Nahrin Yurtsever Devrimci örgütünün bulunduğu belirtilen raporlarda, örgütün Avrupa'daki ilk eylemini 24 Temmuz 2000'de Lozan'da hükümet konağını işgal ederek gerçekleştirdiği ifade ediliyor.

Güvenlik güçlerinin tespitlerine göre, Beyth Nahrin'in temelini ADO örgütü oluşturuyor. ADO, 1990 yılında ortaya çıktı. 1993'te PKK ile anlaşma yapıp, PKK'nın bünyesine girerek birçok eyleme katıldı. Bu Süryani gurup, PKK içindeki en kanlı, (şehit ettikleri Türk askerlerin organlarını kesmek gibi) en acımasız teröristler olarak nam salmıştı. Operasyonlarda ölü ele geçirilen ve Ermeni olduğu sanılan sünnetsiz teröristlerin önemli kısmının Süryani olduğu belirtiliyor. PKK bünyesinde bulundukları zaman içinde isim değiştirip ADO yerine Beyth Nahrin Yurtsever Devrimci Örgütü adını alan örgütün, Öcalan'ın yakalanmasıyla PKK'dan ayrılma süreci de başladı. PKK'dan kopuş sürecinde bu kez Beyth Nahrin Özgürlük Partisi adını aldı. Daha önceki Süryani silâhlı örgütünün devamı niteliğindeki grubun kurulmasında Londra'da yaşayan Süryani milliyetçilerinin büyük desteği oldu. 2004'te teşkilâtlanmaya ve eleman edinmeye, yetiştirmeye başlayan ve **"Beyth el Nahreyn"** inanışını esas alan örgüt, yapılanmayı tamamladığında, Türkiye ve Irak arasında paylaşılmış anavatanın kurtarılması ve bağımsız bir Süryani devleti kurulması için silâhlı mücadele başlatmayı plânladığı ifade ediliyor.

Papaz Kaçtı!

2007 yılının Kasım ayının son günlerinde Türk ve Dünya ajanslarına flaş bir haber düştü. Mardin Süryani Kilisesine bağlı bir papaz meçhul kişiler tarafından kaçırıldı. Papazın kaçırılmasının ardından Süryani kilisesini arayan meçhul şahıslar papazın serbest bırakılması karşısında 300 bin Euro para istediler. Bizim malum basındaki çokbilmişlerden hemen yorum geldi. PKK kaçırmıştır! Hayır, Hizbullah kaçırmıştır! Yine hayır, El kaide kaçırmıştır! Diye yine bilgi kirliliğine başladılar. Amaçları hem kamuoyunun kafasını karıştırmak ve hedef çarpıtmak, hem de kendi cahilliklerini ortaya dökmek. Heeey akılevveller, Türkiye'de şimdiye kadar kaç terör örgütü adam kaçırıp ta, fidye istemeye cesaret etmiş. Beyler, burası Irak değil. Geri kalmış üçüncü dünya ülkesi de değil.

Yukarıdaki satırları bir daha okuyacak olursanız. Cevabını da çok rahat bulabilirsiniz. Şunu da unutmadan yazalım. Kaçırılan Süryani papaz ve bağlı bulunduğu kilise cemaati Mardin ve çevresinde sevilen ve saygı duyulan din adamlarından ve üyele-

rinden oluşuyor. Halkın onlara bu kadar hoş görülü davranmasının ardında Gaziantep, Mardin ve çevresinin Fransızlar tarafından işgalinde, Ermeniler gibi Fransızlarla işbirliği yapıp hainlik etmemeleri ve o bölgede kurtuluş mücadelesi veren Türklere her türlü desteği sağlamalarından ileri gelmektedir. Kurtuluş savaşının ardından bu bölgedeki Süryani topluluğuna Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından onur belgesi verilmiştir. Bu konuyu da hatırlatalım dedik.

Son olarak şunu diyelim. Dünyaca meşhur Soros yok mu? Hani Türkiye de bazı çevrelere Vakfı kanalıyla yardımlarda bulunan, işte o şahıs bebek katili Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının ardından zayıflayan PKK terörünü fırsat bilerek en yakın adamını Mardin ve çevresini incelemeğe yolladı. Helikopter ve Hammer jeep'le yapılan bölge araştırmasının peşinden, Soros ağzındaki baklayı çıkardı ve dünya basınına şu bilgiyi verdi.' Şimdi tam zamanı Güneydoğu ve Mardin çevresinden toprak satın alın.' Bu haberin ardından yurt dışındaki malum çevreler, Türkler Ermeniler, Kürtler ve Rumlardan sonra Süryanilere de soykırım yapmışlar yaygarasını yaymağa başladılar.

Peşinden ABD başta olmak üzere Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşayan bazı Süryaniler Mardin, Midyat çevresinden yüzlerce hektar arazi satın almağa başladılar. İşin ilginç olanı Mardin ve çevresinde yaklaşık 2 bin Süryani yaşarken muhtar kayıtlarında 60 binin üstünde Süryani'nin kaydı bulunmaktadır.

Peki, Mardin ve çevresine bu kadar ilginin arkasında yatan ne var derseniz? Kısaca iki şeyden bahsedelim; 1- Mardin ve çevresinde çok zengin fosfat ve petrol yataklarımız var. 2- Midyat ve çevresi dünyanın en değerli şaraplarının elde edildiği bereketli üzüm bağları ile çevrilidir.

Yahudi Barzani Ailesi

Bu arada muhtemel bir savaşta Türk askerinin Kuzey Irak'ta yer almasını istemeyen Barzani Ailesi'nin, Kürt Yahudi'si olduğu ve ailenin pek çok haham yetiştirdiği ortaya çıktı.

Kendisi de bir Kürt Yahudi'si olan UCLA öğretim üyesi Prof. Yona Sabar, yazdığı kitapta bu iddiaları doğruladı. Tarihçi Ahmet Uçar da, Osmanlı arşivlerinde, Sallum Barzani adlı bir ha-

hamın önce Selanik'e, arkasından da Kudüs'e sürgün edildiğine dair bir belge yayımladı. Bilindiği gibi, Molla Mustafa Barzani ile oğlu Mesut Barzani, İsrail'le kurduğu iyi ilişkilerle tanınıyor ve İsrail öteden beri Irak Kürtleri'nin bağımsızlığını destekliyor.

Ancak, Prof. Yona Sabar'ın kitabında daha ilginç bilgiler de vardı. Bunlardan en önemlisi de Barzani ailesi ile ilgiliydi. Prof. Sabar'ın verdiği bilgiye göre, 16. ve 17. yüzyılda bölgede yaşayan ailelerin en ünlülerinden biri Barzani ailesiydi ve bu aileye mensup hahamların kurduğu Yahudi eğitim kurumları büyük bir itibara sahipti. Öyle ki, başta Mısır olmak üzere Ortadoğu'nun muhtelif ülkelerinden buraya öğrenci akını oluyordu. Hatta Haham Nathanel Barzani, bölgede nadiren görülen zenginlikte bir kütüphaneye de sahipti ve kitapların büyük çoğunluğu da elyazmasıydı. Bu kitaplar, yine haham olan oğlu Samuel Barzani'ye miras kalacaktı. İşin daha da çarpıcı yanı, Amerikan reformcu Yahudileri tarafından tam bir yüzyıl sonra kabul edilecek olan ilk kadın haham da Samuel Barzani'nin kızıydı ve ismi de Asenath Barzani'ydi. Ancak, tarihçi Ahmet Uçar, Osmanlı arşivlerinde bölgede bir tek Barzani ailesi bulunduğuna dair kayıtların yer aldığını hatırlatarak, günümüz Barzanilerinin atalarının Yahudi olduğundan şüphe duyulamayacağını ifade etti. Ahmet Uçar, Prof. Yona Sabar'ın, Barzanilerin ne zaman Müslüman olduklarına ilişkin detaylara girmediğini de savundu.

Ahmet Uçar'ın yine Osmanlı arşivinde bulduğu bir başka belge ise 1856 yılında Sallum Barzani isimli bir hahamın, Musul'dan Selanik'e, oradan da Hahambaşılığın özel ricası ile Kudüs'e sürgün edildiğini gösteriyor. Uçar'ın ifadesine göre, **"Kudüs'e Yahudi iskânı ile tereddütler olduğu için; Hariciye Nezareti'nin de görüşü alınarak 29 Şubat 1856'da Hahambaşı'nca verilen dilekçe Osmanlı hükümetince 11 Nisan'da görüşülerek uygun bulunmuş ve Sallum Barzani 20 Nisan 1861'de bir irade ile Kudüs'e sürülmüştü."** Uçar, Tarih ve Düşünce Dergisi'nde konu ile ilgili olarak yazdığı yazıda şöyle devam ediyor: "Mustafa Barzani'nin yıllar sonra kurduğu ilişkiler, hahamlarla Sallum Barzani ailesi arasındaki ilişkilerin yıllarca sürdüğünü göstermektedir. Molla Mustafa Barzani, 1950'den beri sık sık ziyaret ettiği İsrail'de her zaman Kuzey Irak kökenli, Kürtçe konuşan bir Yahudi hahamın evinde kalmaktadır: Haham David Gabay."

Molla Mustafa Barzani, ilk kez 1967 yılında İsrail'e gidiyor. Kendisini kabul eden İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'a, he-

diye olarak bir 'Kürt hançeri' ile birlikte, Kerkük petrol rafinelerinin plânlarını da getiriyor. Mart 1969'da yapılan bir operasyonda da Barzani-Mossad işbirliğiyle Kerkük rafinerileri bombalanıyor ve çalışamaz hale getiriliyor.

18 Eylül 1972'de Washington Post'un yazdığına göre her ay İsrail'den 50 bin dolar alan, MOSSAD şefi Zwi Şamir'i Kuzey Irak'taki kampında ağırlayan, 1967'de İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'a sadece bir **"Kürt Hançeri"** götürmekle kalmayıp İsrailllilerin bombalayacağı Kerkük Petrol tesislerinin plânlarını da götüren Molla Mustafa Barzani İslama mı, başka bir dine mi hizmet etmektedir. Büyük bir alim ve Seyyid olduğu iddia edilen hangi insan buna sırf **"aşiret devleti"** koltuğu için razı olabilir.

Bir müddet önce Yalçın Küçük, Vakit Gazetesi'ne bir demeç verdi ve Yahudilerden de bahsetti. Orada Musa Anter'in Yahudi olduğunu yazıyor ve bu doğrudur. Nusaybinli olan bu aile yani Anter ailesi Yahudidir. Hatta bir kolları Karaim, bir kolları da Task Yahudisidir. Sonradan Kürt Yahudileriyle akraba olmuşlardır.

Kürtler arasında 'Ape Musa' (Musa Amca) diye tanınan Musa Anter'in dışında aynı aileden Muhammet Anter, Temirhan Anter, Yusuf Anter, İlkay Anter, Sulhiye Anter gibi isimler de siyasi olarak öne çıkmışlardır. Bu aile hem PKK'nın, hem PJA'nin (Özgür Kadın Partisi), hem KNK'nın (Kürdistan Ulusal Kongresi), hem T-KDP'nin (Türkiye KDP'si), hem HADEP'in, hem PKK-Vejin'in (Apdullah Öcalan'ın eşi Kesire Öcalan'ın kurduğu parti), hem de İsveç Sosyal Demokrat Partisi'nin içindedirler.

Ailenin bir bölümü Almanya'da, bir bölümü İsveç'te bir bölümü de Hollanda'da yaşamaktadır. Musa Anter birçok ünlü Sabetay ve Türk musevisi ile birlikte yıllarca Suadiye'de ikâmet etmiştir ve devlet içinde ciddi bağlantılara sahiptir. Yalçın Küçük bu bilgiye, muhtemel ki, Anter'in aile dostu olan Yaşar Kaya üzerinden ulaşmıştır.

Yalçın Küçük Barzani'nin babası Mele (Molla) Mustafa Barzani'nin İsrail'i ziyaret ettiğini söylüyor ki, doğrudur. Orada Menahem Begin'in kardeşinin, Emma Rafailoviç'in, Nimrudi'nin, Sardana Rawan gibi önemli isimlerin evinde kalmıştır ve İsrail, Barzani ailesine her zaman yakın olmuştur ve hâlâ da öyledir. Mesud Barzani'ye karşı yapılacak bir saldırı, ister Türkiye'den ister başka Kürt guruplarından gelsin İsrail tarafından hiç hoş karşılanmayacaktır.

İsrailin Kürt ve PKK Oyunu

Milliyet'in Washington muhabiri Turan Yavuz, ABD'nin Kürt Kartı adlı önemli kitabında, Kürtlerin, özellikle de Iraklı Kürtlerin on yıllardır ABD tarafından nasıl kullanıldığını ayrıntılarıyla gözler önüne sermişti. Ancak hem Yavuz'un kitabında, hem de daha birçok kaynakta verilen bilgiler göstermektedir ki, bir de **"İsrail'in Kürt Kartı"**ndan söz etmek mümkündür.

Irak'taki Kürt direnişçiler her zaman İsrail'in ilgi alanı içerisindeydi... Mossad'ın Kürtlere desteği 1958'de başladı. İsrailli askeri danışmanları, cephaneyi ve silâhları kapsayan daha geniş çaptaki yardım ise 1963'de başladı. Ağustos 1965'de İsrailli askeri uzmanlar tarafından Kürt subaylar için Kuzey Irak dağlarında eğitim kampları oluşturuldu. Haziran 1966'da Başbakan Levi Eshkol Kürt liderleriyle görüşmeler yaptı.

1967 Savaşı sırasında, Kürtler İsrail'in isteği üzerine Kuzey Irak'tan Bağdat yönetimine bir saldırı düzenlediler ve Irak ordusunun diğer Arap ülkelerine yardım etmesini engellediler. Savaş sonrasında ise Kürtlere Mısır ve Suriye birliklerinden ele geçirilen Sovyet yapımı silâhlarla yardım edildi. Her ay yaklaşık 500.000 dolarlık bir para yardımı da İsrail tarafından Kürt guruplarına ulaştırılıyordu. Kürt lideri Mustafa Barzani önce Eylül 1967'de sonra Eylül 1973'de İsrail'i ziyaret etti.

Turan Yavuz da kitabında İsrail-Kürt ilişkisinin uzun geçmişine değinir. Buna göre, İsrail başından beri Kürtlere bir **"Kürt devleti"** vaat etmiştir. Knesset (İsrail parlâmentosu) üyesi Luba Eliav, 1966'da Kürt hareketinin lideri Molla Mustafa Barzani'yle yaptığı görüşmede, **"İsrail'in Kürt devleti ve halkının kalkınması için askeri, ekonomik ve teknik yardım vermek istediği"**ni söylemişti.

İlerleyen yıllarda Kürt-İsrail ilişkisinin kilit isimleri, birer Mossad ajanı olan David Kimche ve **"Kürt Yahudisi"** Yacov Nimrodi'ydi. Yine Turan Yavuz'un bildirdiğine göre, Amerikalı gazeteci Jack Anderson, Washington Post'un 18 Eylül 1972 tarihli sayısında yazdığı makalede şöyle diyordu:

"Her ay, kimliği belli olmayan bir İsrail yetkilisi Irak'a gizlice İran sınırından girerek Kürt lider Molla Mustafa Barzani'ye 50 bin ABD doları veriyor. Bu para, Kürtlerin İsrail aleyhtarı olan Irak hükümetine karşı faaliyetlerini devam ettirmelerini sağlıyor."

Barzani'nin İsrail'in üst düzey yetkilileriyle olan ilişkisi oldukça düzenli bir biçimde sürmüştü. Kürt lider, Mossad lideri Zwi Zamir ile defalarca yüz yüze görüşmüş, Zamir yaptıkları yardım karşılığında, Barzani'den Irak rejimine karşı daha etkili saldırılar beklediklerini hatırlatmıştı.

MOSSAD-Barzani İlişkisi

Barzani-İsrail ilişkilerini ayrıntılarıyla anlatan bir başka kaynak ise, İngiliz The Guardian Gazetesi'nin 1984 yılından bu yana Tel-Aviv muhabirliğini yapan Ian Black'in yazdığı Israel's Secret Wars: A History of Israel's Intelligence Services (İsrail'in Gizli Savaşları: İsrail Gizli Servisleri'nin Tarihi) adlı kitap. Kitapta Mossad-Barzani ilişkileri, İsrail Dışişleri Bakanlığı ve Mossad yazışmalarına dayanılarak açıklanıyor. Uğur Mumcu da, öldürülmeden 17 gün önce gazetesindeki sütununda bu kitabı kaynak göstererek uzun bir **"Mossad-Barzani ilişkisi"** yazısı yazmıştı.

Peki, İsrail'in Kuzey Irak'taki Kürt ayaklanmasını desteklemekteki amacı neydi? Akla ilk gelen cevap, doğal olarak, İsrail'le savaş halindeki bir Arap devleti olan Irak'ın zayıflatılmasının hedeflendiği şeklindedir. Oysa İsrail'in hedefi, yalnızca Irak rejimini zayıflatmak değildi. İsrailliler, Barzani'ye vaat ettikleri gibi Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devleti kurulmasını hedefliyorlardı. İsrail'in bu hedefi, İsrail eski dışişleri görevlisi Oded Yinon'un 1982'de yazdığı **"İsrail İçin Strateji"** başlıklı raporda açıkça görülmektedir.

Kuzey Irak'taki Kürt ayaklanmasının elebaşısı Molla Mustafa Barzani, aynı zamanda Mossad'ın da yakın müttefiki idi. İsrail, **"Arap ülkelerindeki azınlıkları ayaklandırma"** stratejisi gereğince, Barzani kuvvetlerinden hiçbir yardımı esirgememişti.

Türkiye Kürdistan'ı İşgâl Ediyormuş?

1982 yılında, Dünya Siyonist Örgütü'nün yayın organı olan Kivunim Dergisi'nde İsrail'in **"Nil'den Fırat'a"** uzanan coğrafya üzerindeki yayılmacı hedeflerini ve bunun için kullanılması düşünülen yöntemi ortaya koyuyordu. Kullanılması düşünülen, daha doğrusu kullanılan yöntem, bölge ülkelerindeki etnik ve dini çatışmalar körüklemekti. Böylece bu ülkelerin bölünüp parçalanması ve İsrail işgâline hazırlanması öngörülüyordu. Yinon, Irak'ın geleceği hakkında ise şu kehanette bulunmuştu: **"Irak etnik ve mezhebi temeller üzerine bölünecektir; kuzeyde bir Kürt Devleti; ortada bir Sünni ve güneyde Şii devleti."**

İsrail, Kürt ayaklanmasını, yalnızca Bağdat rejimine karşı bir koz olarak kullanmayı düşünmüyordu. Bunun da ötesinde, İsraillilerin aklında, tüm Ortadoğu'yu kapsayan hegemonya hesaplarına uygun olarak, bir Kürt devleti kurulması hedefi vardı. Hem de bu Kürt devletinin, Türkiye'nin bir bölümünü kapsaması hedefleniyordu.

Öyle ki, 1983 yılında İsrail Dışişleri Bakanı Yitzhak Şamir Türkiye'nin Kuzey Irak'ta gerçekleştirdiği sınır ötesi harekât ile ilgili olarak görüşlerini soran Brüksel'deki gazetecilere verdiği cevapta; Türkiye'yi **"Kürdistan'ı işgal altında tutan devletlerden biri,"** olarak tanımlamış ve şöyle devam etmişti: **"Ama bu işgalci devletler hiçbir şey dinlemedikleri için, Kürt halkının bağımsızlık mücadelesi bir türlü sonuca ulaşamamaktadır."**

Kısacası Ortadoğuda bir **"Kürdistan"** yaratmak, İsrail'in geleneksel hedefleri arasında yer alıyordu. Bu hedef, Oded Yinon'un **"Irak'ın Kuzey'inde bir Kürt devleti"** öngören satırlarının yazılışından yaklaşık on yıl sonra gerçekleşmeye başladı: Körfez Savaşı, İsrail'e, Kürt kartını daha iyi oynama fırsatı verecekti.

Kürt Devletine Doğru İlk Adım

"Ayaklanın. Zaman geldi. Bu sefer müttefikler sizi yalnız bırakmayacaktır... Her kâlp atışınızda bizler yanınızdayız. Ne yaparsanız, neye karar verirseniz, sizi desteklemeye devam edeceğiz." (CIA tarafından kurulan VOFI- **"Hür Irak'ın Sesi"** radyosunun Körfez Savaşı sırasında Irak Kürtleri'ne yaptığı yayından,)

Körfez Savaşı sonucunda Saddam'ın bozguna uğraması, ülkenin kuzey ve güneyindeki muhalifleri ümitlendirdi. Özellikle ABD'nin desteğini arkalarında hisseden Kürtler, bir kez daha Kürt devleti hayaline kapılarak Saddam'a karşı isyan bayrağını açtılar. Sonra gelişen olayları; Kürtlerin Türkiye sınırına yığılışını, Çekiç Güç'ün konuşlandırılışını, 36. paralelin kuzeyinin Irak birliklerine yasaklanışını ve Kuzey Irak'ta bir Kürt devletine doğru adım adım yürüyüşü, hepimiz biliyoruz

Ancak ilginç olan, Çekiç Güç yoluyla de facto bir Kürt devletini oluşturan ABD'nin, sürekli olarak, gerçekte böyle bir niyeti olmadığını ilan edişidir. Ancak buna inanılması, ABD'nin bir Kürt devleti hedeflemediğinin sanılması, kuşkusuz daha da ilginçtir.

Bebek Katili Tarih Sahnesinde!

1983 yılından itibaren Türk-Kürt, öğretmen-öğrenci, asker-polis-sivil, bebek-yaşlı, demeden yaklaşık 40 bin vatandaşımızın ölümüne sebep olan ve doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesini kan gölüne çeviren PKK terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan'ı, mercek alalım. Şu an İmralı adasında misafir edilmekte olan Abdullah Öcalan siyasi faaliyetlerine 1970 yılında İstanbul'da DDKO (Devrimci Doğu Kültür Ocakları) Şubesi'nde başladı. 1971 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne kayıt yaptırarak Marksist-Leninist görüşlü THKP/C örgütüyle ilgilenen ve Nisan 1972 tarihinde Şafak Grubu'nun bildirilerini dağıtırken yakalanarak 7 ay Mamak Askeri Cezaevi'nde tutuklu kaldı. Mart 1973 tarihinde etrafına topladığı üniversiteli arkadaşları ile **"Kürtçü-Bölücü"** bir örgütlenmeyi oluşturmak amacıyla toplantılar yapan, bu toplantılarda **"Kürdistan"** olarak nitelendirilen, Doğu ve Güneydoğu illerimizin Türkiye'nin sömürgesi olduğu, bu bölgede bağımsız bir Kürt Devleti kurmak amacıyla gizli bir örgüt kurulması gerektiği bu toplantıların sonucudur.

Ankara'daki öğrenci evleri, okul kantinleri ve yurtlar ile bazı semtlerdeki **"Kültür, Güzelleştirme, Yaşatma"** sıfatlı dernekler nezdinde çalışmalar yaparak öğrencilere ve gençlere el atıp örgütün ideolojik alt yapısı ve öncü kadrosunu oluşturmaya çalışan Öcalan, 1975 yılında Dikmen Semti'nde yapılan bir toplantıda ideolojik oluşumun sağlandığı ve askeri kadronun oluştuğu sonucuna varılarak 1976 yılından itibaren faaliyetlerin Doğu ve Güneydoğu illerinde sürdürülmesi kararının aldırdı.

Abdullah Öcalan ve etrafındakiler, 1976 yılından itibaren Güneydoğu illerine dağılarak **"Ulusalcılar, UKO'cular, Kürdistan Devrimcileri"** adı altında faaliyet başladılar. 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır İli, Lice İlçesi, Fis (Ziyaret) Köyü'nde I. Kongresi yapılarak, PKK' nın (Partiya Karkeren Kürdistan-Kürdistan İşçi Partisi) kuruldu. Kurucu genel başkan olarak Abdullah Öcalan seçildi.

30 Temmuz 1979 tarihinde bölge milletvekillerinden Mehmet Celal Bucak'a yapılan silâhlı saldırı ile de örgütün kuruluşunun ilân edildi. PKK'nın kuruluş amacının, örgütün manifestosu olan **"Kürdistan Devriminin Yolu"** isimli broşür ile parti programı ve kuruluş bildirgesinde **"Bağımsız-Birleşik Kürdistan'ın kurulması"** stratejisinin ise **"Uzun süreli halk savaşı"** olarak açıklandı. Halk savaşı stratejisinin temel örgütlenmesinin parti-cephe-ordu şeklinde olduğu, temel faaliyet biçiminin de **"Gerilla Savaşı"** olduğu, uzun süreli halk savaşının; 1- Stratejik savunma, 2- Stratejik denge, 3- Stratejik saldırı aşamalarından oluştuğu, temel yapılanmaya göre;

Partinin: ideolojik, politik öncü olduğu,

Cephenin: ERNK (Eniya Rızgariya Netawiya Kürdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi), 1985 yılında kurulmuş olup, tüm halkın temsil edildiği ve yönetildiği siyasi organizasyon olduğu,

Ordunun: ARGK (Arteşe Rızgariye Gele Kürdistan-Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu), 1986 yılında iki aşamalı olarak kurulduğu,

Cephe: ERNK'nin PKK terör örgütünün yurt içinde ve yurtdışında legal ve illegal bazda sürdürdüğü eleman temini, taraftar desteği sağlama ve kitleselleşme faaliyetlerini yürütüp, partiye mali ve lojistik destek sağladığı, bu amaçla birçok yasal görünümlü parti, demek ve vakıf gibi örgütleri kontrol altında tuttuğu açıklandı.

ARGK'nin Başkomutanı olarak Abdullah Öcalan'ın gösterildiği, silâhlı eylemlerinin hemen tamamının Abdullah Öcalan'ın talimatları üzerine gerçekleştirildiği bilinen bir gerçek oldu.

Suriye, Lübnan, Kuzey Irak, Iran, Libya, Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum Kesimi, Romanya, Bulgaristan ve Batı Avrupa'daki birçok ülkeyle ilişkilerinin bulunduğu, PKK'nın bu ülkelerden eleman temini, para, silâh, cephane gibi ihtiyaçlarını karşıladığı, ayrıca kimilerinden de kamp yeri temin ederek elemanlarına silâhlı eğitim verdiği, yargılanması sırasında ortaya çıktı.

PKK guruplarının ülke içinde sözde Amed Eyaleti, Garzan Eyaleti, Botan Eyaleti, Zağnos Eyaleti, Dersim Eyaleti, Mardin Eyaleti, Serhat Eyaleti, Ruha (GAP) Eyaleti, Koçgiri Eyaleti,

Güneybatı Eyaleti, Erzurum Eyaleti ve Toros-Akdeniz Eyaletleri'nde, genellikle sarp ve ulaşımı güç dağlık bölgelerde manga, takım, bölük şeklinde tertiplenerek üslendiği, vur-kaç taktiği uygulayarak hedeflerine saldırmaktadır.

Hedefleri arasında; askeri birim ve kışlalar, polis karakolları, noktaları ve mensupları, askerî ve idarî personelin oturduğu lojmanlar, kamu kurum ve kuruluşlarına ait binalar, okullar, öğretmenler, sağlık ocakları, yol, köprü, baraj ve okullar gibi alanların haricinde kundaktaki bebekler ile yaşlı bölge insanlarıyla, büyükbaş hayvanlar da bulunmaktadır.

PKK Kongreleri

PKK'nın I. (Kuruluş) Kongresi'nin 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır ili Lice ilçesi Fis (Ziyaret) Köyü'nde,

II. Kongresi'nin 20–25.08.1982 tarihinde Suriye'de Ürdün sınırına yakın bir kampta,

III. Kongresi'nin 25–30 Ekim 1986 tarihinde Lübnan'da bulunan Helvi Kampında,

IV. Kongresi'nin 26–31 Aralık 1990 tarihlerinde Kuzey Irak'ın Haftanin Bölgesi'nde,

V. Kongresi'nin 08–28.01.1995 tarihlerinde Kuzey Irak'ta,

VI. Kongresi'nin Ocak-Şubat 1999 tarihinde Kuzey Irak-İran sınırındaki Kandil Dağları Bölgesi'nde yapıldı.

PKK 1994 yılında Türk güvenlik güçlerinden yediği darbe ile güç kaybetmesi üzerine operasyonların halka karşı gerçekleştirildiği propagandasını yapmak, siyasî, kanuni alanda destek sağlamak amacıyla HADEP (Halkın Demokrasi Partisi) kurulmasını sağladı.

Böylece HADEP'in kurulduğu tarihten itibaren PKK'nın illegal olarak sürdürdüğü cephe faaliyetlerini yürüterek tamamen ERNK'nin rolünü üstlendiği, ayrıca İngiltere üzerinden yayın yapan MED TV'yi, III. Konferans'ta alınan bir karar üzerine kurarak 30.03.1995 tarihinden itibaren yayına geçirdi.

Ayrıca PKK'nın uyuşturucu ticareti ile de ilişkisinin bulunduğu, özellikle uyuşturucu ticareti yapan kişilerle PKK'lıların sıkı

ilişki içerisinde oldukları, uyuşturucu ticaretinden kazanılan paralardan pay alındığı buna karşılık uyuşturucunun nakledilmesinde PKK elemanlarının yardımcı olduğu, 1984–1993 yılları arasında uyuşturucu ticaretinden yakalanan 503 şahsın PKK ile ilişki içerisinde olduklarının belirlendi.

Örgütün Kuruluşu ve İlk Eylemleri

PKK terör örgütü, başlangıçta üç yıl süre ile Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde **"Kürdistan Devrimcileri, UKO'cular, APO'cular"** adı altında kadrolaşmışlar, 27 Kasım 1978 tarihinde Lice İlçesi Ziyaret (Fis) köyünde Abdullah Öcalan'ın başkanlık ettiği toplantıda kurulmuştur.

Örgütün programı 1977 yılında, tüzüğü ise 1978 yılında hazırlanmıştır. 30 Temmuz 1979 tarihinde Şanlıurfa milletvekili Mehmet Celal Bucak'a yaptıkları silâhlı saldırı ile kuruluşlarını ilân etmişlerdir. Başlangıçta bölgede aşiret düzenini yıkmaya çalışarak yörede sempati toplamayı amaçlamışlardır.

1980 İhtilâli ile birlikte Türkiye'de serbest faaliyet ortamı bulamayacağını anlayan sanık Abdullah Öcalan örgüt elemanları ile birlikte Suriye'ye geçmeye orada örgütü teşkilâtlandırmaya karar vermiş, böylece PKK terör örgütü sanık Abdullah Öcalan'ın sorumluluğunda, Suriye Devleti'nin himayesinde, Filistin Halk Kurtuluş Partisi Cephesi'nin tahsis ettiği Bekaa Vadisi'nde, daha sonra Mahsun Korkmaz Akademisi adını alan kamplarda eğitim sürecine başlamış, bu süre dört yıl kadar sürmüş,

Eylem Kararı 1974'de Alındı

15 Ağustos 1984 yılında Şemdinli ve Eruh baskınları ile bölgede yoğun bir şekilde silâhlı terör faaliyetlerini başlatmışlardır. Abdullah Öcalan savunmalarında, Diyarbakır Cezaevi'nde örgüt elemanlarının, ölüm orucunda ölmesi üzerine Eruh ve Şemdinli baskın eylemleri kararlarını aldıklarını, kendisinin talimatıyla da, örgüt üyelerinin uyguladığını anlatmıştır.

Aslında eylem kararı aldığı tarihi Abdullah Öcalan yanlış bildirmektedir. Kendisinin de üye olduğu DDKO (Devrimci Demokratik Kültür Ocağı) nın devamı olan ve DDKD (Devrimci Kültür Derneği) adı altında İstanbul'da kurulan bir derneğin 1974 yılının

Aralık ayının son haftasında sol düşüncedeki talebelerin kaldığı yurtlarda dağıttığı gazete kâğıdından yapılma 4 yapraklık 1975 yılının aylarını gösteren resimli yılbaşı takviminde, yer verilen resim ve yazılarda bu terörist örgütün daha o yıllarda Türkiye'yi bölmek için kararlar aldığını ortaya koymaktadır.

Şöyle ki, dağıtılan takvim yapraklarında yer alan dağ resimlerinin altında yer alan Kürtçe yazılarda Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne ve Kahraman Türk ordusu'na ağır hakaretler ve tehditler içermekteydi. Hatta takvimin son yaprağında yer alan sisler arasındaki sıra dağların bulunduğu iç karartıcı resmin altında yazan Kürtçe yazı ileriki yıllarda olacakları açıkça belirtiyordu. O resimdeki en yüksek dağ Cudi Dağı, resmin altında yazan Kürtçe yazıda ise 'Zamanı gelecek bu dağlar Türk askerine mezar olacak' ibaresi bulunmaktaydı. Unutmayın 1974'ü 1975'e bağlayan Aralık ayından bahsediyoruz. Bu hadiseden on yıl sonra 1984 yılında eylem kararı aldıklarını belirtiyorlar. Hadi canım sizde!

PKK'lı teröristlerin Eruh İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı'na yaptıkları silâhlı ve bombalı saldırı sonucunda Er Süleyman Aydın şehit olmuş, sivil vatandaşlardan Jandarma Birliği bahçesinde oturan 3 vatandaş ile 9 asker ağır şekilde yaralanmışlardı.

PKK terör örgütünün bu eylemine bizzat katılan Mustafa Çimen, Diyarbakır 1 No'lu Askeri Mahkemesi'nin 07.05.1985 tarihli oturumunda bu baskın olayını bütün açıklığıyla anlatmıştır.

Şemdinli İlçesi baskınına bizzat katılan Hüseyin Tilki de 07.10.1995 tarihinde Diyarbakır 1 Nolu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nde PKK'nın bu kanlı eylemini anlatmış, roketatarlarla askeri gazinoya ateş ettiklerini, aynı gün ve saatte bir başka terörist grubunun da Jandarma Sınır Tabur Komutanlığı ve İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı'na sürekli ateş ettiklerini, roketler ve uzun menzilli silâhlar kullandıklarını belirtmiştir.

Bu saldırıda askerlik şube başkanı Tuncay Şenerol, Jandarma Çavuş Sedat Kurum ağır şekilde yaralanmışlar, Astsubay Çavuş Memiş Sarıbaş şehit olmuştur. Ayrıca terör örgütü üyeleri, kahvehanelere girerek: **"Biz geldik, artık Kürdistan'ı kurduk, gelin bizimle yaşayın, yaşasın PKK, Kürdistan"** şeklinde sloganlar atmışlar ve aynı gün ve saatte Eruh baskınında dağıttıkları bildirilerden burada da dağıtmışlardır.

Amaç Kürdistan Devleti Kurmak

Terörist başı'nın lideri bulunduğu PKK terör örgütünün amacı Suriye, İran, Irak topraklarının bazı bölümlerini ve ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerini de içine alacak şekilde Marksist–Leninist bir Kürdistan Devleti kurmaktır.

PKK ve Öcalan tarafından bağımsız ve birleşik Kürdistan Devleti fikri her zaman muhafaza edilmiş ve uzun süreli halk savaşı da daima mücadele biçimi olarak benimsenmiştir. Amaçları İran, Suriye ve Irak'taki Kürtler ile ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesini birleştirerek bağımsız birleşik Kürdistan Devleti'ni kurmaktır. PKK terör örgütü tarafından bu amaç gerçekleştirilmeye çalışılırken, Türklerle Kürtlerin asırlardan beri kaynaştıkları, bütünleştikleri, müşterek kültür ve birlikte yaşama istek ve iradelerinin kökleştiği, hiçbir zaman birbirlerini yadırgamadıkları gibi örtüşen birçok değerler göz ardı edilmiştir. Amaçları toplumun gerçekleriyle ters düşmüştür. Ayrılığın bölge insanına mutluluk getirmeyeceği düşünülmemiştir. 21'nci Yüzyıla girerken asıl olan insanların mutluluğu, ferdî ve ekonomik özgürlüklerin gelişmesidir.

Örgütün Yapısı

PKK Birinci Kuruluş Kongresi: 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır Lice-Fis Köyü'nde gerçekleştirilmiş, Abdullah Öcalan Genel Sekreter (Başkan) seçilmiştir. Bu kongrede PKK'nın alt birim ve örgütleri oluşturulmuş ve ayrıca PKK'nın kuruluşunun kamuoyuna ilân edilmesi kararlaştırılmıştır. Bölge hazırlık komiteleri ve bunlara görevlendirmeler yapılmış, bunların faaliyete başlamasıyla birlikte 1978 ve 1979'da örgütün silâhlı eylemlerinde büyük artışlar olmuştur. Yine bu dönemde yurtdışına eğitim için örgüt üyeleri gönderilmeye başlanmıştır. Bunlar 1980 yılına kadar Lübnan'ın El Fetih Kampları'nda eğitilmişlerdir. 30 Temmuz 1979'da Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Celal Bucak'ın içinde bulunduğu Hilvan Kurtbaşı Köyü'ndeki eve bombalı ve silâhlı saldırı yapılarak olay mahalline PKK'nın kuruluş bildirisinin sonuç kısmı bırakılmıştır.

Bu dönemde ASALA terör örgütü ile ilişki kurulmuş, Ocak ve Nisan 1980'de basın toplantısı yapılarak iki örgüt arasında iş-

birliği yapıldığı açıklanmıştır. Abdullah Öcalan bu dönemde Haziran 1979 tarihinde Suriye'ye gelerek, bundan sonra örgütün faaliyetlerini, Suriye'nin desteğinde Şam'da yürütmeye başlamış ve başlangıçta Suriye'de Ali Hammas kod adını kullanmış, daha sonra da Suriye'de kendi ifadesine göre herkes tarafından PKK örgütünün genel başkanı olarak tanındığı için Kod adı kullanmaya gerek kalmadığını duruşma sırasında açıkça belirtmiştir.

Örgüt üyeleri 1980–1981 yıllarında F.H.K.C. (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi) ve F.D.H.C. (Filistin Demokratik Halk Cephesi)'nin Lübnan'daki kamplarında eğitilmişlerdir.

PKK Birinci Konferansı: 15–25.07.1991 tarihleri arasında Lübnan Helvi (Mahsun Korkmaz Akademisi) Kampı'nda yapılmıştır. Bu konferansta yeniden örgütlenme, cephe ve ittifak faaliyetlerine yeniden başlanılması, askeri hazırlıklara başlama, yurtdışı askerî ve siyasî eğitim çalışmalarının başlatılması kararlaştırılmıştır.

Sanık tarafından yazılan **"Örgütlenme Üzerine"** isimli kitapda PKK kadrolarına bu konferansta dağıtılmıştır. Ayrıca **"Faşizme Mücadelede Direniş Cephesi Üzerine," "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu"** isimli broşürler sanık tarafından hazırlanarak örgüt üyelerine dağıtılmıştır. Örgüt mensupları için **"Kürdistan'da Zorun Rolü, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Siyaseti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Süreci"** isimli kitaplar da hazırlanmıştır.

1981 yılından itibaren yurtdışı faaliyetleri için temsilcilikler açılması, yurtiçi ve yurtdışı basın faaliyetlerinin hızlandırılması da kararlaştırılmıştır. Bu konferans sonrası Filistin Demokratik Halk Cephesi, Helvi Kampı'nı tamamen PKK'ya tahsis etmiştir. Yurtdışı faaliyetleri doğrultusunda Suriye'nin de desteğiyle PKK ile Irak İ.K.D.P arasında anlaşma sağlanarak, PKK üyelerinin Kuzey Irak'a yerleşmeleri gerçekleştirilmiş, orada kamplar kurulmuş ve Türkiye ye yönelik eylemlerinde ve sızmalarında bu bölgeyi kullanmaya başlamışlardır.

PKK İkinci Kongresi ve Alınan Kararlar: Silâhlı eylem ve saldırılar için Kuzey Irak'tan Türkiye'ye girişlerin en kısa zamanda başlatılması, bir yıllık hazırlık sürelerinde yurt içinde keşif ve istihbarat çalışması yapılması ve 1983 sonbaharından itibaren de silâhlı saldırıların başlatılması, ayrıca Avrupa faaliyetlerinin güçlendirilerek, Libya'da temsilcilik açılması kararlaştırılmıştır. Ku-

zey Irak'taki örgüt kamplarına ağırlık verilmiş, sanığın talimatları ile keşif, istihbarat ve bu bölgede yerleşim hızlandırılarak silâhlı mücadelenin başladığının, ses getirecek eylemlerle duyurulması benimsenmiştir. HRK'nin kurulması da kararlaştırılmıştır. Bu kararlar üzerine örgütün gücünü, silâhlı propagandanın etkisini göstermek amacıyla 15 Ağustos 1984 tarihinde PKK terör örgütü tarafından aynı gün Eruh ve Şemdinli baskınları gerçekleştirilmiştir.

PKK Üçüncü Kongresi, Alınan Kararlar ve Uygulaması: Sanık bu kongrede **"savaşmadıkları gerekçesiyle"** örgütün üst düzey yöneticilerini değiştirmiştir. Yine bu kongrede bölge insanlarının örgütü desteklemediği, bu amaçla önlemler alınması, ayrıca Avrupa kamuoyunda örgütün tanıtılmasına ağırlık verilmesi kararlaştırılmıştır. HRK kaldırılarak yerine ARGK (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu)'nun kurulması benimsenmiş, silâhlı propaganda yerine, sözde gerilla faaliyetlerine geçilmesi kararlaştırılmıştır.

"ERNK Vergilendirme Fişidir." başlıklı ve ERNK temsilciliği imzalı, ERNK Marmara Temsilciliği mühürlü belgede, **"Sömürgeci faşist Türk Devleti'ne karşı yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımız... Gerilla savaşı tarzında yüksek boyutlardan gelişip devam etmektedir. Savaşımızın yaygınlaşması, beraberinde maddi masraf ve ihtiyaçları da getirmektedir. Bu nedenlerle... Gerilla savaşımızın maddi yönden de desteklenmesi, hali vakti yerinde olan her Kürdistanlının vazgeçilmez temel bir insanlık borcudur. Bu görevin yerine getirilmemesi halinde bu kesimlerin can ve mal varlıklarına yönel inecektir. Bu ulusal kurtuluş cephemizin yargı sisteminin bir gereğidir. Bu nedenle sizler de elinden gelen... Süre içerisinde yardım yapmanız uygun görülmüştür..."** Not: "Düşmana haber verildiği takdirde gelişecek olaylardan sorumlu değiliz." şeklinde sözlere yer verilmiştir.

Ayrıca yukarıda verilen somut örnekler dışında örgüt yurtiçi eylemlerini arttırmış, gezici köy korucularını sindirmek, ayrılmalarını sağlamak amacıyla Güneydoğu'da 15 civarında toplu katliam yapmıştır.

Köy ve mezralar basılarak çocuklar zorla dağa kaldırılarak, zorla örgüte kazandırılmak istenmiş, bu tür eylemler yurtdışında Almanya'da ve İsveç'te de yaşanmış; bu ülkeler basınında bu tür

haberler yayınlandığı gibi, sanık da savunmasında bu olayları kısmen doğrulamış, ancak tevil yoluna kaçarak 17 yaş altında kaçırılanları örgüte kazandırılmak amacıyla kırsala getirilenleri tekrar aileleri yanına gönderdiğini savunmasına eklemiş ise de, 15–18 yaş arası PKK elemanlarının muhtelif zamanlarda yakalanmaları, bu yöndeki savunmasının doğru olmadığını göstermiştir.

PKK II. Konferansı ve Alınan Kararlar: Mayıs 1990'da Lübnan'da yapılmıştır. Bu konferansta toplu gösterilerin tırmandırılması, **"Fırat-Dide"** bölgesinin ayaklanma bölgesi haline getirilmesi plânlanmış ve bu amaçla bildiri ve talimatlar hazırlanmıştır. Ayrıca her eyalette bir yayın organının bulunması, basın yayın çalışmalarının geliştirilmesi, alt birimler oluşturularak ERNK'nin örgütlenmesinin yaygınlaştırılması, dini örgütlenmelere ağırlık verilmesi, bu konuda teşkilât kurulması, silâhlı eylemlerin şehirlere kaydırılması; silâhlı birliklerin takviyesi yönünde kararlar alınmıştır. Bu kararlardan sonra da Güneydoğu'da 'toplu gösteri ve yürüyüşler artmış, çok yoğun şekilde kepenk ve kontak kapatma eylemleri yaşanmıştır.

PKK IV. Kongresi ve Alınan Kararlar: 26-31 Aralık 1990 tarihinde Kuzey Irak'ın Haftanin Bölgesi'nde yapılmıştır. Alınan kararlarla Kürdistan'daki bütün devlet kuruluşları düşman ilan edilmiş, uluslaşmanın ancak ulusal kurtuluşla ve halk ayaklanmalarıyla birlikte yürüyeceği, bunun bir siyasallaşma olduğu vurgulanmış, halk ayaklanmasının yaygın bir biçimde kurulacak halk komiteleri (KOMAGEL) tarafından yürütüleceği, halkın silâhlandırılacağı ve bu amaçla eylem hücrelerinin eyalet devrim 'konseyine bağlı olarak örgütleneceği benimsenmiştir.

Kepenk kapatma, açlık grevleri, ölüm oruçları, oturma eylemleri, protesto ve mitinglerin geliştirileceği vurgulanmıştır. Ayrıca Türk bankalarına para yatırmama, Devlet ve belediyelere vergi vermeme, önemli ekonomik kuruluşları (santraller vb.) imha etme, hükümet konaklarına el koyma, resmi evrakları imha etme gibi eylemlere başvurulması önerilmiştir.

Kürdistan Haber Ajansının kurulması, radyo yayınına derhal başlanması, metropollerde eylemlerin yoğunlaştırılması, parça parça kurtarılmış alanlar oluşturmak, sözde gerillanın yaygınlaştırılması, ulusal meclisin kurulması da benimsenmiştir.

Güneydoğu'daki bütün Devlet kuruluşlarının düşman ilan edilmesinden sonra yöreye hizmet için giden öğretmenler, doktorlar, hemşireler, yakınları ve daha birçok kamu görevlisi kurşuna dizilmiştir.

Öcalan, Ocak 1992 tarihli **"Ayaklanma Taktiği Üzerine Tezler ve Görevlerimiz"** adlı broşürde de, **"Kürdistan devrimi, tarihi ayaklanma önderliğini bize veriyor. Halkımız gerçekten ayaklanmak istiyor. Uluslararası ortam buna müsaittir. Bunun kullanılması gerektiği"** yolundaki görüşleriyle de bağımsız ve birleşik Kürdistan kurmak amacıyla şiddet hareketlerinin yaygınlaştırılmasını açıkça vurgulamıştır. Alınan bu kararlar doğrultusunda 1992 Nevroz Bayramı kullanılarak bölge halkı ayaklandırılmak istenmiş, Şırnak, Cizre, Nusaybin, Yüksekova ve de birçok yerlerde ölümle sonuçlanan kitle eylemleri yapılmıştır.

Abdullah Öcalan, 20.03.1993 tarihinde Celal Talabani'nin önerisiyle tek taraflı sözde ateşkes ilan ettiğini açıklamışsa da; bunda gerçek amacının büyük darbe yiyen PKK terör örgütünü toparlamayı ve zaman kazanmayı amaçladığı daha sonraki kendi beyanları ve alınan kongre kararlarından anlaşılmıştır. Örneğin, 8–27 Ocak 1995 tarihleri arasında yapılan 5'nci Kongrede halkın kızıl iktidarını yaratmak için Türkiye çapında topyekûn saldırı önermiş, tüm kamu bölümünde **"Savaşan bir halk ordusu yaratılması ve en az 50 bin kişilik silâhlı örgüte ulaşılması, askerlik yasası, gönüllü katılım ve askere alma şubeleri kurulması, sözde gerilla savaşının, geniş anlamda uygulanması"** örgüt tarafından kararlaştırılmıştır.

Ayrıca 3'ncü konferansta alınan kararlar da sanığın samimi olmadığını göstermiştir. PKK terör örgütü, sanığın talimatıyla 24 Mayıs 1993 tarihinde, Bingöl-Elazığ karayolunda terhis olan silâhsız 33 askeri şehit etmiştir.

PKK III'üncü Konferansında Alınan Kararlar: 05-15.03.1994 tarihinde sanık denetiminde Suriye'de yapılmış ve özellikle **"silâhlı eylemlerinin tırmandırılması ve yaygınlaştırılması"** kararlaştırılmıştır.

İddianâmede de belirtildiği gibi sanık Haziran 1994 tarihli Serxwebun Gazetesi'nde **"Ordu ve Savaş gerçekliğine doğru yaklaşmayan anlayışları yerle bir edelim"** başlıklı yazıda PKK'daki silâhlı eleman sayısının yetersizliği nedeniyle bir takım taktik çözümle-

rin dayatılması gerektiği, bunun için dış destek ve kitle desteğine ihtiyaç olduğu vurgulanmış, ayrıca gerilla tarzı hareketli çatışma yöntemlerinin uygulanması istenmiştir.

1994 yılı plânlamaları yapılmış, örgüt metropollerde sabotaj, kundaklama ve bombalama eylemlerine yönlendirilmiştir. Karadeniz'e açılım plânı da alınan kararlar arasındadır.

1994 yılında İstanbul, İzmir, Muğla ve Antalya yörelerinde alınan bu kararlar doğrultusunda örgüt tarafından sabotaj, bombalama, orman yakma eylemleri gerçekleştirilmiştir. Nitekim Abdullah Öcalan militanlarını telefonla arayarak **"Turistlerin yoğun olduğu yerlere, fabrika ve üretim merkezlerine"** yoğun eylem talimatı verdiğini belirtmişlerdir.

PKK V'nci Kongresi ve Alınan Kararlar: (Yargılama Komitesi): 8–28.01.1995 tarihleri arasında Kuzey Irak'ta yapılmıştır. Bu kongrede parti program ve tüzüğünde değişiklikler yapılmış, PKK'ya has bir sosyalizm geliştirilmeye çalışılmıştır. Bu kongreye sunulan politik raporda sanık **"İlk isyanı SBF'de başlattık. O günden bugüne önderiz. Resmen isyan ettik. Görevi başaramayan her yerde ve her zaman yargılanır,"** demiştir.

Savaşan bir halk ordusu yaratılması, en az 50 bin kişilik bir güce kavuşturulması, kadın ordulaşması, gönüllü katılım, askere alma şubeleri, askerlik yasası uygulamalarının başlatılması kararlaştırılmıştır.

Sanık Abdullah Öcalan'ın parti genel başkanı ve **"Halk Kurtuluş Ordusu"**nun başkomutanı olduğu kabul edilmiştir.

Örgüte adam kazandırma (askere alma) da 16 yaş sınırı kabul edilmiş, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nde askerlik yapmanın suç olduğu ve askerlik yapmada ısrar edenlere değişik cezaların uygulanacağı tespit edilmiş, hareketli savaş prensipleri belirlenmiş, silâhlı-silâhsız halk ayaklanmasının geliştirilmesi çalışmaları öngörülmüştür. Ayrıca ortamın müsait olması halinde gerilla tarzı eylemlere geçileceği de benimsenmiştir.

Ajan ve Geçici Köy Koruculları ve ailelerine imha şeklinde yönelinmesi, mal varlıklarına el konulması, güvenlik ve ekonomik yönden abluka altına alınması kararlaştırılmıştır. Eylem hedefi olarak,

Siyasi alanda: Parti, dernek ve örgütlerin tasfiyesi, Devlet politikasını benimseyen medya organları, kültür eğitim kurumlarının yasaklanması, Devletin hayati, yönetim ve yayın organlarının işlemez hale getirilmesi, Devletin uluslararası faaliyetlerinin işlevsiz kılınması;

Ekonomik alanda: Turizm işletmeleri, maden ocakları, petrol istasyonları ve petrol boru hatları, rafineriler, enerji kaynakları, fabrikalar, her türlü sanayi tesisleri, ulaşım ve haberleşme sistemleri vb. büyük-küçük tüm ekonomik kurum ve kuruluşların tahrip edilerek, işlemez hale getirilmesi ve **"Halk"** adına kamulaştırılması;

Askeri alanda: Ordu, özel tim, GKK, polis, MİT, Sivil Savunma Mekanizması vb. PKK'ya karşı örgütlendirilen bütün ajan, muhbir **"Yerli işbirlikçi"** odaklarının tasfiyesi, Türkiye'deki aşırı sol örgütlerle ilişkilerin geliştirilmesi ve **"silâhlı gerilla birlikleri"** dâhil her türlü desteğin sunulacağı, eylemlerin tüm Türkiye'ye yaygınlaştırılacağı kararlaştırılmıştır.

Diğer ülkelerdeki Kürtler bölümünde özellikle Suriye Devleti'nin PKK'ya açık desteği belirtilerek, bu alanın **"cephe gerisi"** olma özelliği ve mevcut **"güç kaynakları"**nın örgüte hayat verdiği vurgulanarak Suriye, PKK'nın faaliyet alanının dışında tutulmuştur. Diğer Türkiye dışındaki Kürtlerle ise **"Birlik cephesi"** oluşturulması, daha sonra da **"Ulusal Medis"** ile **"Ulusal Kongre"**ye ulaşılması kararlaştırılmıştır.

Dış ilişkiler açısından da uygun görülen dış ülkelerde yeni ERNK büroları açılması, var olan büro ve temsilciliklerin, güçlendirilmesi, ERNK'nın Birleşmiş Milletler'de temsili, uluslararası kuruluş ve örgütlere üyeliğinin sağlanması, **"Devrimci Sosyalist bir Enternasyonal"**in toplanması, sosyalizm ve bilimsel sosyalizme sahip çıkılması, Avrupa Parlâmentosu, Avrupa Konseyi, AGİT, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu, Çevreciler, NGO'lar vb. örgüt ve kurumlarla zaten var olan ilişkilere boyut kazandırılması da kararlaştırılmıştır.

Siyasi çözüm (Siyasi Diyalog) başlığı altında da: Çözüm arayan güçlerin PKK ile diyalog kurma istemine açık oldukları, ancak örgütün özgürlüğünü elde edene kadar **"Silâhlı mücadelesini sürdürmek, diğer yol ve yöntemlere de kapalı olmamak"** düşüncesi-

nin varlığı, bu tür çağrı ve görüşmeler için genel başkanın onay ve bilgisinin gerektiği de benimsenmiştir.

Bu kararlarda PKK'nın silâhlı terör eylemini bırakmayacağı açıkça kararlaştırılmıştır. Abdullah Öcalan'ın amacı, PKK'yı görüşme masasına oturtmak olup, hiçbir ülke ve Devlet bu şekilde yoğun şiddet eylemlerine başvuran, insanlık suçları işleyen, daha adı konmamış 20 günlük bebekleri öldüren, toplu imha ve katliam kararı alan (Kongre Kararlarında görüldüğü gibi), hayvanları, ormanları yakan, tüm insanlığı zehirleyen, uyuşturucu kaçakçılığı ile mali kaynaklarının büyük bir bölümünü sağlayan, böyle bir terör örgütüyle masaya oturmaz ve pazarlığa girişmez.

PKK 5'nci Kongreden itibaren yoğun bir şekilde Avrupa'da diplomatik faaliyetlerde bulunma çabasına girmiş, bütün Kürtlerin temsilcisi olduğu kanaatini yerleştirmek istemiştir. Bu amaçla Avrupa'da protesto eylemleri, yürüyüşler, açlık grevleri, bildiri dağıtma ve işgal eylemlerine girişmiştir. PKK, Suriye ve Yunanistan'ı devamlı cephe gerisi olarak kullanmış, bilhassa metropol eylemlerini Yunanistan'ın destek ve eğitimi ile ve onlar üzerinden, onların yardımıyla organize etmiştir.

PKK IV'ncü Konferansında Benimsenen Görüşler ve Uygulamaları: Bu Konferans, 01-15 Mayıs 1996 tarihleri arasında Şam yakınındaki bir örgüt kampında gerçekleştirilmiş, 5'nci Kongrede alınan kararların uygulanmasındaki aksaklıklar görüşülmüş ve kongre stratejisine uygun, bölgesel kararlar alınmıştır. Silâhlı eylemlerin yaygınlaştırılması, kalabalık yerleşim birimlerine baskınlar düzenlenmesi, intihar eylemlerinin geliştirilmesi, kitlesel başkaldırma (Serhildan)'ların yeniden başlatılması yönünde karar alınmıştır. Terörist başı intihar eylemleri ile ilgili olarak yazdığı **"Kürdistan'da Zorun Rolü"** adlı kitabında, **"Kürt: halkı kurtuluş mücadelesini bazı alan ve eylem biçimleriyle sınırlayamaz. Her yerde silâhlı mücadelelerini ve her türlü eylem biçimini kullanarak direnmek zorundadır,"** diyerek intihar eylemlerini başlatmıştır. PKK terör örgütü güç kaybetmesi ve eylemlerindeki azalma nedeniyle bu tür eylemleri başlatmıştır.

İlk eylem 10.06.1996'da Derya Aday tarafından yapılmış, patlayıcı erken infilak ettiği için bu örgüt elemanı parçalanarak ölmüştür. Daha sonra 30.06.1996'da Zeynep Kınacı, üzerindeki patlayıcının infilakı sonucu 6 er şehit olmuş, 31 kişi yaralanmıştır. Sanık ve örgüt üst düzey yöneticileri bu eylemleri üstlenmiştir.

27 Kasım 1996'da Belçika Kürdistan Komitesi Brüksel'de yaptığı basın toplantısında, **"Devlet, Kürt sorununa ait politikasını değiştirmezse, intihar saldırılarının devam edeceğiz"** şeklinde tehditte bulunmuş, Yunan Avri Gazetesi de 28.11.1996'da aynı doğrultuda haber yapmıştır. Sanık Abdullah Öcalan da Aralık 1996 tarihli Serxwebun Dergisi'nde **"Bir otobüse... Bir uçağa binmek zor değildir. Kendine bomba sarıp gidecek binlerce insanımız var"** şeklinde sözler söyleyerek, bu tür eylemlere örgüt elemanlarını azmettirmiştir. Bu da onun sonradan benimsediği savunmalarının ve ateşkes çağrılarının samimi olmadığını göstermektedir.

Abdullah Öcalan, **"97 Perspektifleri" başlıklı talimatında "Bağımsız birleşik Kürdistan'ın kurulmakta olduğunu, Kuzey Irak ile PKK'nın bütünleştiğini belirtmiştir. Ayrıca "PKK Türkiyelileşiyor"** sloganıyla da kendilerini destekleyen Türkiye'deki legal ve illegal kuruluş ve terör örgütleriyle eylem birliği içine girdiğini anlatmak istemiştir.

PKK VI'ncı Kongresi: Ocak-Şubat 1999'da İran-Irak sınırında Kandil Dağları'nda toplanmıştır. Kongrenin sonucu 05.03.1999'da Özgür Politika dergisinde yayınlanmıştır.

Bu kongrede sanık oybirliğiyle genel başkanlığa seçilmiş, Türk Cumhuriyeti yöneticilerini uyararak **"Sanığa yönelik uygulamaların durdurulması ve halkların temsilcisi olarak muhatap alınması, mevcut uygulamaların devamı halinde bunu yapanların da aynı uygulamaları görecekleri"** yolunda dolaylı tehditlerde bulunmuş, ilaveten "gerillanın vazgeçilmez yaşam güvenceleri" olduğu, gerçek bir gerilla savaşı, yürüterek savaşı bütün Türkiye'ye yayacaklarını belirtmişlerdir.

Tamamen fedaileşmeye yöneleceklerini ve ulusal kurtuluş için sanık Abdullah Öcalan'a layık fedailer olmaya çalışacaklarını belirtmiş, ayrıca Anadolu Halk Kurtuluş Ordusunun da kuruluşunu açıklamışlar, sanığın günümüz sosyalizminin tek temsilcisi olduğunu vurgulamışlardır. Örgüt bu sözleriyle Marksist-Leninist görüşlerden vazgeçmediğini de açıkça belirtmiştir.

TİKKO ve PKK

TİKKO ve PKK'yı Ermeni ağırlıklı bir örgüt olarak niteleyen Halaçoğlu'nu doğrulayan o kadar çok delil var ki. Daha bir yıl bile olmadı, İstanbul polisi TİKKO'cuların örgüt evini bastığında bazı pankartlar ele geçti. Bunların birinde **"Ermeni soykırımını unutmadık"** yazıyordu. Hiç kimse doğru dürüst üstünde durmadı bile. Ermeni soykırımı ile TİKKO'nun ilişkisi nedir diye soran da olmamıştır.

PKK, 1980'lerin başında Bekaa vadisinde ASALA ile anlaştıktan sonra, eylemlere 1984 saldırısı ile başladı. ASALA ise süratle gündemden düştü. Bunu **"Bir Halkı Savunmak"** isimli kitabında Öcalan tafsilatı ile anlatmaktadır. Onun içindir ki kısa zamanda gizli Ermenilerin ağırlıkta olduğu yabancı uyruklu **"sünnetsiz"** sözde Kürtlerin katıldığı bir örgüt haline geldi. Daha birkaç ay önce bazı terörist kızların cesetlerinin boynunda haç olan madalyonları, gazeteler görüntüledi. Yani bir anlamda 1926'ların Hoybun örgütü yeni Hoybun olarak hortlatılmış oldu.

Kürt meselesini barışçı bir şekilde çözme konusunda vereceği oylarıyla ilgili pazarlık meselesi yapan Ahmet Türk (!) hâlâ, Abdullah Gül'den haber beklediğini söylüyor ve Halaçoğlu'nun da istifasını istiyor. Çok kızmış, çünkü Halaçoğlu bölücülük yapıyormuş. Bunu DTP'nin başkanı Ahmet Türk söylüyor. **"PKK misyonuna karşı çıkamam"** diyen, **"Kürtçeyi TBMM'nin dili yapalım yoksa şimdiki yirmi dokuzuncu isyan otuzuncuya dönüşür"** diyen DTP söylüyor.

Allah'ın işine bakın ki Yusuf Halaçoğlu'nun bölücülükten dolayı istifasını istiyor. Bu acıklı komediyi çok izleyeceğiz daha. Oysa Halaçoğlu henüz Sünni Kürtler arasındaki kendini Müslüman ve Kürt gösteren Ermenilerden bahsetmiyor.

Ali Nasıl Serkis Oldu!

Birkaç ay önce **"Tespih Taneleri"** diye bir hatıra roman yazmış Diyarbakırlı Mıgırdıç Margosyan ile Sabah gazetesinin Pazar ekinde bir söyleşi yayınlanıyor. Orada diyor ki **"Bize Diyarbakır'da gâvur diyorlardı. İstanbul'da ise Kürt."** Bu ayrı bir yanlışı işaret etse de asıl konu şu: **"Serkis nasıl Ali oldu"** diye bir ara başlıkta tehcirde dedesinin ve küçük yaştaki oğlu Serkis'in Müslüman olduğunu anlatıp, Ali adını aldığını belirten Margosyan, babasının asla 5 vakit namazını aksatmadığını, annesinin ise çarşaf giyip mutaassıp bir Müslüman örneği olduğunu söylüyor.

Daha sonra ortam düzeliyor ve o dindar Ali, tekrar Serkis oluyor. O, gözlerini bile göstermeyen çarşaflı annesi, normal bir Ermeni kadını oluyor. Yani asıl dinlerine dönüyorlar. Bunu Margosyan **"Eski dinlerine dönmeleri biraz zaman aldı"** diye ifade ediyor. Görüyor musunuz olanları? Karşınızda en dindar aşırı ve radikal Müslüman gibi duranların bile, aslında rol yaptığını fırsat kolladığını, eğer bu fırsatını henüz bulamamışlarsa da gerçek dindaşlarına yardım ve destek vereceklerini kim inkâr edebilir.

Hrant Dink'in, Ermenistan'da siz asıl 500 bin Müslüman olmuş Ermeni'ye bakın sözünü hatırlayalım ve bilelim ki konu, Kürtçeyi öğrenmiş devletle meselesi olan Kızılbaş Türkmen'in Kürtleşmesi değildir. Ancak, şimdilik yorum size ait.

PKK'nın Diğer Uzantıları

HRK-ARGK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Ordusu): 15 Ağustos 1984'de silâhlı eylemler yapmak üzere HRK (Hezzen Rızgariya Kürdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği) kurulmuş, Eruh ve Şemdinli baskınlarını gerçekleştirdikten sonra 1986 yılında yerine ARGK (Arteşe Rızgariya Gele Kürdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Ordusu) kurulmuştur.

Bu örgüt PKK'nın silâhlı propaganda gücü olup, karakollara saldırı, köy baskınları yol kesmeler, mayınlama, adam kaçırma, gasp, kamu kurum ve kuruluşlarına silâhlı saldırı, şantiye baskınları, iş makinelerinin ve ormanların yakılması, hayvanların öldürülmesi ve yakılması, okullar ve sağlık ocaklarının yakılması, buralarda görevli öğretmen, doktor ve hemşirelerin katledilmesi, çocukların ve hamile kadınların öldürülmesi gibi her türlü kanlı insanlık suçu teşkil eden eylemleri gerçekleştirmiştir.

ERNK (Eniya Rızgariya Netewa Kürdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi): 21 Mart 1985'de kurulmuş olup, amacı işçi, gençlik; öğrenci, memur gibi toplumun çeşitli kesimlerini örgütlemek, PKK adına propaganda faaliyetlerini yürütmektir. Örgütün askeri kanadı ARGK'nın her türlü lojistik ihtiyacını temin ile görevlidir. Örgütün propagandasını yaparak örgüte eleman temin etmekte, maddi gelir sağlamakta, kandırdığı gençleri kırsala göndermektedir. Örgüt yararına basın-yayın kuruluşlarını, sivil toplum örgütlerini yönlendirmekte, yurtiçi ve yurtdışında örgütün propagandasını yapmaktadır.

PKK'nın cezaevi ve metropol faaliyetleri de ERNK bünyesinde olup, gerçek amaçları PKK'nın siyasallaşmasıdır. 5'nci Kongre kararı uyarınca cezaevlerinde **"Zindan Örgütlenmeleri"** adı altında örgütlenmişler, bu yönde **"Zindan Komisyonları"** oluşturmuşlar, Bursa Cezaevi'nde hükümlü bulunan ve PKK Merkez Komite Üyesi Sabri OK, örgüt tarafından cezaevleri genel sorumlusu olarak görevlendirilmiştir: Cezaevlerinden dışarıdaki örgüt komitelerine eylem ve vergilendirme ve teşkilâtlanma konularında talimatlar verildiği, yakalanan birçok örgüt militanının ifadelerinden anlaşılmıştır.

KADEK Terör Örgütü

KUM (Kürdistan Ulusal Medisi)

KADEK terör örgütü 1991 yılında gerçekleştirdiği 4. Kongrede aldığı kararla yoğunlaştırdığı siyasi atağını devam ettirmek, diğer Kürt guruplarını ve Kürt oluşumları yanına çekmek amacıyla 1993 yılı Mart-Haziran ayları arasında Zeli Kampında Türkiye'nin değişik bölgelerinden şahısları Ulusal Meclis Üyesi sıfatıyla toplayarak KUM (Kürdistan Ulusal Meclisi)'ni gerçekleştirmiştir. Topladığı şahısları örgüt ideolojisi çerçevesinde 7 ay siyasi eğitimden geçirmiştir. KADEK tarafından düzenlenen KUM'a 400 kişinin katılmasını beklenirken 130 kişinin katılması sebebi ile toplantı istenen düzeyde olmamıştır.

Toplantıda Öcalan'ın talimatıyla İslâmi yönü ağır basan kesimi KADEK saflarında örgütlemek ve kamuoyuna imaj değişikliği mesajını vermek amacıyla Abdurrahman Dürre ve arkadaşlarınca Kürdistan İmamlar Birliği, Kürdistan Mollalar Birliği ve Kürdistan Dindarlar Birliği lağvedilerek yerine KİH (Kürdistan İslâmi Hareketi) oluşturma kararı alınmıştır.

PKK-Hizbullah Çatışması

1992–93 yıllarında güvenlik güçlerinin PKK'ya karşı operasyonları yoğunlaştırmasından yararlanan Hizbullah örgütü, Batman başta olmak üzere Diyarbakır'ın Silvan, Mardin'in Kızıltepe ve Nusaybin İlçesi'nde örgütlenme faaliyetlerine başladı. Örgüt, buradaki faaliyetlerinde özellikle PKK'ya yakınlığıyla bilinen kişilere karşı savaş açtı. PKK, 1991 yılının ikinci yarısında Mardin'in İdil İlçesi'nde, Hizbullah Örgütü mensubu bir şahsı basıp, ev sahibi ve eşini öldürdü.

Bu olay, Hizbullah Örgütü İlim Kanadı'ndan kopmaların durmasına neden oldu. Velioğlu PKK'ya karşı bir taktik geliştirdi. PKK ve HADEP'in şehir merkezlerindeki belli başlı adamlarına korkunç katliamlar başlattı. Silâhlı eylemlerin yanı sıra bıçaklı ve satırlı saldırılarla da gündeme geldi. Güvenlik güçlerinin operasyonlarıyla PKK örgütünün kırsal ve kent merkezlerinde kontrol edilebilir hale getirilmesiyle, gözler bu kez Hizbullah'a çevrildi.

PKK bu kanlı döneminde, devlete karşı yürüttüğü propaganda çalışmalarında Hizbullah Terör Örgütü'nü, kontrgerilla olarak nitelendirdi.

Menzil grubu ile Hizbullah-İlim Grubu arasında karşılıklı suçlamalarla gerginleşen ilişkiler Menzil Grubu'nun Batman'da saldırıya geçmesi ile başladı. İki gurup arasındaki anlaşmazlık noktaları şunlardı:

- Hizbullah-İlim Grubu PKK ile savaşının, İslâm- kâfir savaşı olarak tüm guruplarca tanınmasını istiyordu.
- Hizbullah- Menzil Grubu ise PKK ile çatışmanın devlete yarayacağını söylüyordu.

Neticede Menzil ile İlim guruplarının çatışması Menzil Grubu'nun Güneydoğu bölgesinden silinmesi ile noktalandı. İstanbul'da İlimcilerce yakalanan Menzil Grubu lideri Fidan Güngör'ün akıbeti ise hâlâ bilinmiyor.

PKK'nın Gelir Kaynakları

Yurtiçi Gelir Kaynakları

Aidatlar, para ve mal bağışları, vergilendirme, cezalandırma, gasp ve soygun faaliyetleri, fidye almak için adam kaçırmalar, firmalar, müteahhitler ve şahıslardan, seyahat acentelerinden vergilendirme adı altında alınan paralar, silâh ve uyuşturucu kaçakçılığından elde edilen gelirler, korsan kitap satışı ve çocuk pornosu cd'leri ile korsan cd satışından elde edilen paralar, metropollerdeki doğu kökenli sanayici ve işadamlarından tehditle alınan paralardır.

Yurtdışı Gelir Kaynakları

Yardım kampanyaları ve bağışlar, üye aidatları, tehdit, şantaj, gasp yoluyla elde edilen gelirler, kara para aklama faaliyetleri (gayri meşru elde edilen paraların Türkiye'ye sokulması), örgüt adına çalıştırılan işyerleri, (Örn. Bükreş'te 200'e yakın dükkân çalıştırılması) adam kaçırma ve fidye alma faaliyetleri, insan ticareti, işçi simsarlığı ve ilticacılardan alınan paralar (illegal yoldan Avrupa'ya gidenlerden mülteci statüsü kazanmaları için sahte pasaport ve ikâmet sağlama işlemlerinden alınan paralar),

Yabancı kurum ve kuruluşların maddi destekleri, sınır ticareti ve mültecilerden elde edilen gelirler (Kuzey Irak Mülteci Kampı'ndan sağlanan gelirler) ve örgüt yayınlarının fahiş fiyatla satılmasından elde edilen gelirler vb. olarak özetlenebilir. Bu kaynaklardan silâh ve uyuşturucu kaçakçılığı üzerinde ayrıca durmakta fayda görülmüştür.

PKK'nın Silah Kaynakları

1982 yılında İsrail, Lübnan'ı işgal edince, FKÖ elemanlarının bırakarak kaçtıkları silâhlar başlangıçtaki örgütün silâh ihtiyacının büyük bir bölümünü karşılamıştır. Bu konuda Suriye'den de büyük destek görmüşlerdir. Türkiye'de öldürülen PKK örgüt üyelerinden elde edilen birçok silâh ve merminin üzerinde Arapça yazılar bulunduğu ve Suriye menşeli olduğu, maddi delillerle kanıtlanmıştır.

Yurtiçi eylemlerde elde edilen silâh ve cephane de cüzi bir miktarda da olsa PKK örgütü tarafından kullanılmıştır.

En önemli silâh kaynakları Saddam tehdidinden kaçarak Türkiye ve İran'a sığınan peşmergelerin bıraktıkları silâhlara sahip oluşları ve savaş sonrası Kuzey Irak'taki otorite boşluğundan doğan ortamda orada bulunan Irak ve Peşmerge silâhlarına el koymalarıdır. Bu şekilde mayın, top, havan, füze ve roketatar gibi ağır silâhlara sahip olmuşlardır. Ayrıca füzelerin bir kısmı da Yunanistan'ın gerek maddi, gerekse temin yönündeki yardımıyla Yugoslavya'dan alınmış, füze kullanımı ile ilgili eğitim de Yunanistan'ın yardımıyla PKK örgüt üyelerine Yugoslavya'da verilmiştir. Bu husus, sanığın tüm aşamadaki açık ve tutarlı ikrarları ve yakalanan onlarca PKK terör örgütü üyelerinin anlatımlarından anlaşılmıştır.

Ayrıca Ermenistan, İran ve Kıbrıs Rum Kesimi'nden de silâh tedarik edildiği, tedarike yardım ettikleri, sanığın ifadeleri ve keza yakalanan örgüt üyelerinin beyanlarından anlaşılmıştır. Sovyet Rusya ve Doğu Bloğu ülkelerinin dağılması sonucunda doğan otorite boşluğundan da yararlanılarak silâhlar temin edilmiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarına göre, 15.08.1984 ile 22.02.1999 tarihleri arasında PKK terör örgütünden ele geçen silâh ve mühimmat miktarı şöyledir:

Lav silâhı 114,
Havan 88,
Roketatar 898,
Makineli Tüfek 470,
Geri Tepmesiz Top 4,
Uçaksavar 33,
Sam–7 Füzesi 12,
Uzun namlulu silâh 21.039,
Tabanca 5.436,
Bomba 20.471,
Mermi 2.622.210 adettir.

Örgütün Legal Alandaki Faaliyetleri: PKK terör örgütü: Kürt Kültür ve Araştırma Vakıfları, Kürt Enstitüsü, Mezopotamya Kül-

tür Derneği, Amed Kültür Merkezi ve Yurtsever Kadınlar Derneği gibi kuruluşları muhtelif zamanlarda örgütün propagandası, örgüte eleman temini ve sempatizanları örgüte çekme, kitlesel eylemleri yönlendirme gibi faaliyetlerde aracı olarak kullanmıştır.

Ayrıca PKK terör örgütü dünya kamuoyunda bu imajını silmek ve yeniden toparlanmayı sağlamak amacıyla yukarıdaki açıklamalarda da belirtildiği gibi muhtelif tarihlerde sözde ateşkes ilan etmiştir. Ateşkeslerden sonra ise eylemler hiçbir zaman durmamış, azalmamış, aksine sivil halka yönelik katliamlar devam ettiği gibi, intihar eylemleri gibi yeni eylem türlerini de uygulamaya geçirmişlerdir. Ateşkeslerden sonra örgüt üyelerinden kendiliğinden teslim olanlara pek rastlanılmamıştır.

Kıbrıs'a Askeri Harekât Yapalım

PKK terör örgütünün kara para aklama faaliyetlerini, Avrupa'dakilere ilave olarak, GKRY'de bulunan bankalardan ve paravan vakıflar yoluyla gerçekleştirmektedir. Özellikle, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin **"Off Shore"** şirketlerine tanıdığı büyük kolaylıklar ve terör örgütüne sağlanan destekler çerçevesinde; GKRY'nin de örgütün kara para aklama faaliyetleri açısından önemli bir konumda olduğu görülmektedir.

PKK'nın, gelir kaynakları arasında, illegal yollardan elde edilen gelirler kapsamında; uyuşturucu kaçakçılarının sınır geçişlerinden ve uyuşturucu satıcılarından alınan paylar, gelirlerin en önemli dilimini oluşturmaktadır.

GKRY, örgüt açısından önemli bir gelir kaynağı olan uyuşturucu ticaretinin gerçekleştirildiği ve kara paranın aklandığı, bu şekilde elde edilen para ile PKK'nın silâh ve malzeme ihtiyacının tedarik edildiği bir merkez durumundadır.

PKK'nın, Lefkoşa Rum kesimindeki silâh kaçakçıları ile irtibat kurarak, Avrupa'dan, ya da eski Doğu Bloğu ülkelerinden illegal yollarla GKRY'ye getirilen silâhları satın aldığı ve bu silâhların sevkıyatının, Suriye'nin Lazkiye Limanı üzerinden gerçekleştirdiği bilinmektedir. Bu kapsamda;

Silâh tüccarları tarafından Rusya'dan satın alınan 7 milyon dolar değerinde, 260 Ton ağırlığındaki mühimmatın Rum bandıralı **"Athanasios"** Gemisi ile Larnaka Limanına getirildiği ve

Limanda boşaltıldığı, Kasım 1994 tarihinde **"Cecilia"** Adlı bir gemiye yüklenerek PKK yetkililerine teslim edildiğine dair duyumun alındığı,

Üç kişilik PKK'lı teröristin örgüte, silâh temin etmek için Ağustos 1995 tarihi itibarıyla, Rum Gizli Polisi (KIP) aracılığı ile Rusya'daki silâh satımından sorumlu, Mixail Temkin ile buluştuğu ve örgüte silâh ve malzeme temin ettiği,

Ekim 1996'da Limasol'dan Lübnan'a hareket eden ve PKK'ya malzeme taşıyan gemide, 10.000 Kalaşnikof ve 550 uçaksavar mermisi ile 4000 çeşitli tipte mayın olduğunun tespit edildiği,

Haziran 1997 itibarıyla, Limasol Limanından Suriye'nin Hayfa Limanına sefer yapan Nissos Kypros isimli feribot ile Konteynır içerisinde, 8 adet SA–7 Füzesinin PKK'ya gönderilmek üzere, PKK'lı bir teröriste teslim edildiği öğrenilmiştir.

Diğer yandan, GKRY'de faaliyet gösteren Kıbrıs-Kürdistan Dayanışma Komitesi, PKK kuruluşları ve örgüt mensupları tarafından kampanyalar düzenlenerek, PKK örgütüne para ve malzeme yardımı toplanmaktadır. Elde edilen para, gıda maddesi, ilâç ve giyecekler Suriye üzerinden örgüte ulaştırılmaktadır.

Yani bu ne demek oluyor; eğer dünyada uluslararası bir terör hukuku varsa, eğer B.M'in 64. maddesi hâlâ geçerliyse, 11 Eylül tarihinden sonra ABD terörü yok etmek amacıyla okyanus ötesinden gelip bazı ülkelere askeri harekât yapabiliyorsa, Türkiye Cumhuriyeti olarak benim de 23 yıldır canımı yakan PKK terör örgütüne, yardım ve yataklık yapan ve ona her türlü desteği sağlayan Güney Kıbrıs Rum kesimine askeri harekât yapmam gerekmektedir.

Unutmayın sivrisineklerle uğraşılmaz, bataklıklar kurutulur. Yılan ancak başı ezilerek yok edilir.

Ya Vereceksiniz ya Savaşacaksınız!

Güneri Civaoğlu'nun Körfez Savaşı sırasında yaşadığı bir olay vardır. Civaoğlu'nun gerek Sabah'taki köşesinde, gerek televizyon yorumlarında bir kaç kez aktardığı olay, Amerikalıların Körfez Savaşı sırasında bir Kürt devleti hedefleyip-hedeflemediklerini oldukça çarpıcı bir biçimde ortaya koyar.

Civaoğlu, söz konusu olayı, bir yazısında şöyle anlatır:

"Körfez Savaşı sırasında Dahran'daydım. Orada beni Amerikan kuvvetlerinin bulunduğu binanın üst katlarından birinde çok iyi Türkçe bilen bir Albay ve Yarbay'ın odasına aldılar. Daha evvel Sabah'ta bu köşemde yazmıştım... O Albay ve Yarbay haritanın Kuzey Irak yörelerinde avuçlarını gezdirmişler ve 'burada savaş bitecek, geri çekileceğiz. Saddam'a da o yöreyi yasaklayacağız... Saddam'ın bıraktığı silâhlara, havaalanlarına, cephaneliklere yöredeki Kürtler el koyacaklar. Orada bir Kürt devleti kurulacak. Sizden toprak isteyecekler... Ya vereceksiniz barış olacak... Ya da vermeyeceksiniz savaşacaksınız' demişlerdi."

Yalnızca Civaoğlu'nun bu **"anı"**sı bile oldukça açıklayıcıdır. Açıktır ki, Amerikalılar baştan beri, bu niyetlerini pek belli etmek istemeseler de, Kuzey Irak'ta bağımsız bir Kürt oluşumu, kısacası bir Kürt devleti kurmak hedefindeydiler. Nitekim Körfez Savaşı sırasında bunun için epeyce çaba da göstermişler, Kuzey Iraklı Kürtleri ayaklanmaları için silâhlandırmışlardı. Turan Yavuz'un yazdığına göre, Amerika söz konusu silâh yardımını açıktan açığa değil, geleneksel yöntemini kullanarak aracılar yoluyla yapmıştı: Jim McDonald adlı ABD Hava Kuvvetleri'nden emekli bir Albayın kurduğu silâh şirketi, ABD yönetiminden aldığı direktifle Kürtlere bol miktarda silâh vermişti. Amerikalılar aynı sıralarda da bölgeye Türkiye üzerinden soktukları ve parasız dağıttıkları binlerce transistorlu radyo aracılığı ile

Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan sık sık **"ayaklanın, sizlerle birlikteyiz"** mesajları vermişlerdi.

Kuşkusuz İsrail de Kürt devleti konusunda ABD'yle aynı düşüncedeydi (zaten savaş onun düşüncesine göre şekilleniyordu). Hatta İsrailliler, ABD'nin Kürt ayaklanmasına yeteri kadar destek vermediğini düşünüyorlardı. Dışişleri Bakanı David Levy, Kudüs'te yaptığı ve Reuter Ajansı tarafından dünyaya geçilen konuşmasında Kuzey Irak'ta ayaklanan Kürt'lere (yeterince) silâh yardımı yapmadığı için ABD'yi eleştirerek, isyancı Kürtlere silâh verilmesini istemişti.

Böl-Parçala-Yut

Evet, Kuzey Irak'taki Kürt devleti **"embriyo"**sunun ardındaki asıl güç İsrail'di. İsrailliler, 1982'de Yinon raporunda ortaya konduğu gibi uzun süredir bu hedefin peşindeydiler. 1950'li yıllardan beri süren Mossad-Barzani ilişkisi, Kürt ayaklanmasına akan İsrail silâhları ya da paraları hep bu hedefin birer sonucuydu. Körfez Savaşı ise bu büyük hayali gerçeğe dönüştürme şansı vermişti İsraillilere.

Peki, İsrail bir Kürt devletini neden istiyordu? İsrail, Vaat edilmiş Toprakların tümünü ele geçirebilmek için, şu klasik yöntemi, **"böl-parçala-yut"** metodunu kullanmak istiyordu. Kürt devleti, bu stratejiye göre oluşturulmak istenen mini-devletlerden biriydi yalnızca.

Bu arada, İsrail'in, tüm Vaat edilmiş Toprakları istiyor olması da bu noktada ortaya ilginç bir sonuç daha çıkarmaktadır. Çünkü Vaat edilmiş Topraklar, **"Nil'den Fırat"**a uzanan topraklardır. Bu durumda İsrail, **"Fırat'ın doğusu"**nu da istemek durumundadır. Bunun tek yolu ise, bizim **"Güneydoğu Anadolu"** dediğimiz bu bölgenin, aynı Kuzey Irak için kullanılan yöntemle Türkiye'den koparılmasıdır; yani bir Kürt devleti yoluyla. Konjonktürel yönden de Kuzey Irak'ta kurulacak bir Kürt devleti, kaçınılmaz bir biçimde Güneydoğu'ya yönelecektir. Cengiz Çandar'ın da dediği gibi **"Türkiye'nin Güneydoğusu ile Kuzey Irak'ın tarihte olduğu gibi birbirinden kolay kolay tecrit edilemeyeceği ve giderek birlikte mütalaa edildiği"** bir döneme giriyoruz.

Nitekim on yılı aşkın bir süredir, "birileri," adı üstünde "Fırat'ın doğusu"nu Türkiye'den koparmak ve burada bir Kürt devleti kurmak hedefi peşindedir. Ne tesadüf, değil mi?

Amerika'dan Terörü Destekleyen Yayınlar

ABD'nin, Türkiye'nin toprak bütünlüğünün sonuna kadar arkasında olduğunu ve bölücü teröre kesinlikle karşı olduğunu sık sık duymak mümkün. Ancak açık bir bilinç, mide bulandırıcı kokuları çok rahat bir biçimde algılayabilir. Meselâ, ABD'nin Türkiye'nin Güneydoğusu'nda yaptığı Kürtçe yayın, çok ilginç bazı gerçekleri göz önüne sermektedir. Çünkü Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan, ABD'nin ayrılıkçı terör konusunda takındığı sözde "Türkiye yanlısı" tavırdan çok farklı olarak, ayrılıkçı terörü destekleyen yayınlar gelmektedir. Ve en önemlisi, konuyla ilgili haberi

veren Milliyet yazarı Nur Batur'un, 26 Ağustos 1993 tarihli yazısında bildirdiğine göre, Türkiye'nin bundan haberi bile yoktur!

Amerika, 22 Nisan 1992'den bu yana, yani 16 aydır, Güneydoğu'ya beş ayrı frekanstan her gür bir saat Kürtçe yayın yapıyor. Türkiye ise 'devekuşu misali' kendi kabuğuna kapanmış, öyle kısır bir tartışma içinde ki, bu yayından habersiz, izlemiyor bile... Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan Kürtçe yayın yapılması tartışması iki yıl öncesine rastlıyor. Bu öneriyi o günlerde Amerikan Senatosu Dış İlişkiler Komitesi Başkanı Senatör Clairborne Peel gündeme getiriyor... Peel'ın öyle bir danışmanı var ki, Kongre'de kendisini Kürt meselesine adamış bir kişi olarak tanınıyor... Aylar önce 15 dakika olarak yayına başlayan Amerika'nın Sesi Kürtçe Servisi son birkaç aydır birkaç saate çıkarmış durumda. Yayında iki önemli değişiklik var. Birincisi, artık yayın Güneydoğu Anadolu'da konuşulan kurmançi lehçesiyle yapılıyor ve yayın saatleri de akşamüzerine alınmış durumda. Böylece yaygın dinleme imkânı yaratılıyor.

PKK'ya 'Soreşker' Tanımlaması!

Yayında önce PKK eylemleri ve çatışmalarla ilgili haberler veriliyor. Kullanılan deyimler de son derece ilginç ve önemli. Güneydoğu Anadolu'dan **"Türkiye Kürdistan'ı"** diye söz ediliyor. PKK tanımlanırken de 'Türk Peşmergeleri', soreşker 'yiğit savaşçı' deniyor. Ama daha da ilginci serhilde sözcüğü. Bu Kürtçede 'başkaldıran' anlamına geliyor ve PKK kendi eylemlerini tanımlarken 'serhildan ayaklanma' tabirini kullanıyor. Haberler verilirken de hem Anadolu Ajansı hem de PKK'nın yayın organı olan Kürt Haber Ajansı ile Özgür Gündem gazetesine dayanıyor Amerika'nın Sesi.

Sizce bunun açıklaması ne olabilir? Amerika'nın Sesi, neden Türkiye'nin Güneydoğusu'nda yaşayan insanlarımıza kışkırtıcı sözlerle yayın yapıyor olabilir? Bu sorunun cevabı sanırız oldukça basit. Hatırlarsak, ABD aynı yöntemi Kuzey Irak'taki Kürt ayaklanmasını kışkırtmak için de kullanmıştı. Turan Yavuz'un bildirdiğine göre, CIA'nin Kuzey Irak'a yönelik olarak kurduğu Voice of Free Iraq adındaki **"Hür Irak'ın Sesi"** radyosu, Kürtlere **"Ayaklanın, zaman geldi, bu sizin en önemli gününüz olacak"** mesajları vermişti. CIA, bu mesajın muhataplarına ulaşması için de gerekli özeni göstermiş, Türkiye üzerinden Kuzey Irak'a binlerce transistorlu radyo yollamıştı.

Bugün Türkiye'deki ayrılıkçı terör örgütüne **"yiğit savaşçı"** adını veren Amerika'nın Sesi'nin yayını, yakın bir gelecekte gerekli şartlar belki de senaryoları şimdiden hazırlanan muhtemel bir Türk-İran veya Türk-Suriye çatışması sırasında oluştuğunda, **"ayaklanın, biz sizlerle beraberiz"** şekline dönüştüreceğini tahmin etmek pek de zor değil...

Amerika'nın Sesi Radyosu'nun bu ilginç yayınlarıyla ilgili bir başka bilgi ise M. Ali Birand ve ekibinin hazırladığı **"32. Gün"** programında ortaya çıkmıştı. Ermenistan sınırları içindeki bir Kürt köyünü ziyaret eden Mithat Bereket, köy sakinlerine Türkiye'deki Kürtlerin durumu hakkında ne bildiklerini sorduğunda yaklaşık şöyle bir cevap aldı: **"Türk Devleti, Kürtlere karşı katliam uygulamaktadır, ancak buna karşın Kürt ayaklanması boyun eğmemektedir."** Bu söylenenler, Türkiye'deki ayrılıkçı terör örgütünün kullandığı üslubun aynısıydı. Olayın en ilginç yanı ise Mithat Bereket'in, Ermenistan'da yaşayan bu Kürtlerin bu yanlış bilgileri nereden aldıklarını sormasıyla ortaya çıktı. Köylüler, bu **"inci"**leri, her gün Kürtçe yayın yapan ve dikkatle izledikleri Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan öğreniyorlardı!

Dışişleri yetkililerimiz bu bilgilerin ortaya çıkmasının ardından Nur Batur'un söylediğine göre önceden haberleri yoktu ne yaptılar bilmiyoruz. Ancak eğer ABD yönetimi ile temasa geçip bu anormal durumun bir açıklamasını istedilerse, büyük ihtimalle; ortada abartılacak bir şey olmadığına, yalnızca bir spikerin konuşurken bir-iki hatalı sözcük kullandığına, müttefikler arasında böyle ufak şeylerin lafının bile edilmeyeceğine dair soğuk ve bulanık bir cevap almışlardır.

Çekiç Güç'ün Şeytan Üçgeni

Körfez Savaşı'nın ardından başlayan Kürt ayaklanmasının başarısız olması ve Bağdat yönetiminin Kürt birliklerine karşı üstünlük sağlaması üzerine Kuzey Irak Kürtleri arasında Halep'çe fobisi patlak vermiş ve on binlerce Kürt Türk sınırına yığılmıştı. Bu **"emrivaki"** üzerine Türkiye Amerikalı dostlarından yardım istemek zorunda kaldı. Amerikalılar, Richard Perle'nin mimarlığını yaptığı SEİA anlaşmasına dayanarak ve yanlarına İngiliz ve Fransız dostlarını da alarak İncirlik'e ünlü Çekiç Gücü yerleştirdiler.

İlginçtir, Çekiç Güç ülkeye adım attığı andan itibaren sürekli eleştirildi. Yıllar boyunca tüm muhalefet partileri bu gücün varlığına karşı çıktılar. Basında, televizyonlarda sürekli Çekiç Güç

aleyhtarı yazı yazıldı. Çekiç Güç'ün terör örgütüne lojistik destek verdiği duyuruldu. Ama ilginçtir, Amerikalılar tüm bu suçlamalara karşın seslerini çıkarmadılar. Çekiç Güç aleyhtarlarına karşı tek kelime etmediler.

Biri hariç... Çekiç Güç hakkında yapılan tüm yorumların yanında, tek bir yorum vardı ki, Amerikalıları çileden çıkartmıştı. Yorumun sahibi, RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'dı. Erbakan'ın yorumunu bu denli önemli kılan ve Amerikalıların tepkisini çeken şey ise RP Genel Başkanı'nın Çekiç Güç içinde Yahudi askerler olduğunu söylemesi ve Çekiç Güç-İsrail bağlantısını kurmasıydı. Söz konusu tepki, Turan Yavuz'un ABD'nin Kürt Kartı adlı kitabının hemen başında şöyle anlatılıyordu:

Erbakan'ı Helikopterden Atarız!

Öğleden sonra Washington'daki Türkiye Büyükelçiliği'nin numarasını çeviren Amerikalı yetkili oldukça sinirliydi. Ankara'daki Büyükelçiliklerinden gelen bir kripto, sinirlerini germiş ve adeta çatacak bir yer arıyormuş gibi Türkiye Büyükelçiliği'ne ulaşmaya çalışıyordu.

Ankara'dan gönderilen bilgi, Refah Partisi Genel başkanı Necmettin Erbakan'ın o günkü gazetelerde yer alan bir demeci ile ilgiliydi. Erbakan, Türkiye'nin güneydoğusunda konuşlandırılan Çekiç Güç'e bağlı ABD askerlerinin çoğunun Musevi asıllı olduğunu öne sürüyor ve bunu da Washington'un bölgedeki gizli emellerine bağlıyordu.

ABD Dışişleri Bakanlığı yetkilisi, ahizenin öbür ucundaki Türk diplomatına beklenmedik şu öneriyi getiriyordu: **'Çekiç Güç'e dâhil birçok Amerikalı asker var. Sayın Erbakan'a söyleyin, Çekiç Güç'e bağlı bütün askerlerimizi incelesin. İçlerinde Musevi asıllı tek bir asker bulursa, biz o askeri bir helikoptere bindireceğiz ve 10 bin metreden aşağıya atacağız...'** Türk diplomat neye uğradığını şaşırmıştı. Daha doğrusu ne söyleyeceğini bilemiyordu. Karşısındaki Amerikalı yetkili, aynı ses tonuyla devam ederek Erbakan'a iletilmesini istedikleri öneriyi açıklıyordu. **"Ancak Çekiç Güç'e bağlı Amerikalı askerler arasında Musevi asıllı bulamazsa, o zaman kendilerini bir helikoptere koyacağız ve 10 bin metre aşağıya atacağız."**

Evet, Amerikalılar Çekiç Güç'ün İsrail'le ilişkilendirilmesine çok kızmışlardı ve Erbakan'a karşı da böylesine küstah bir üslup kullanmaktan çekinmemişlerdi. Anlaşılan son derece **"sakıncalı"**

bir yorumdu bu ve gözden kaçırılmak istenen bazı gerçekleri dile getiriyordu. Nitekim Erbakan'ın söyledikleri de doğruydu. Turan Yavuz kitabın aynı sayfasında, aslında Çekiç Güç'e bağlı ABD askerleri arasında Yahudi olanların var olduğunu, hatta İncirlik Üssü'nde Çekiç Güç komutasında bulunan ABD askerleri arasında adı **"Israel"** olan subayların bile bulunduğunu belirtiyor.

Çekiç Güç-PKK İlişkisi

Çekiç Güç'ün söz konusu İsrail bağlantısının yanında, bir de terör örgütüyle olan bağlantısı vardı ki, son yıllar içinde çokça konuşuldu. Ancak bu konuda ortaya çıkan bazı açık deliller, nedense bir çırpıda unutturuldu. Çekiç Güce bağlı helikopterler, ayrılıkçı terör örgütüne yardım paketi atarken görüntülendi. Ama gazetelerde **"Şok"** gibi başlıklarla haber olan bu konu bir çırpıda unutuluverdi. Amerikalıların **"teröre karşı Türkiye'nin yanında"** oldukları şeklindeki açıklamaları, nedense **"ikna edici"** bulundu.

Oysa Çekiç Güç'ün ve ABD'nin Türkiye'deki ayrılıkçı terör örgütüne gizli destek verdiğine dair sık sık skandallar patlak verdi. Örneğin Zaman Gazetesi'nin 13 Mayıs 1994 tarihli sayısında verdiği habere göre, **"KKTC Magosa Limanı'nda PKK'ya silâh götürürken yakalanan Anne M isimli geminin Litvanya Klaipeda Limanı'ndan Kalaşnikof marka silâhları ABD Savunma Bakanlığı'ndan alınan silâh satın alma belgesiyle yükleme yaptığı"** ortaya çıkmıştı.

İsrail-PKK İlişkisi

Çekiç Güç-İsrail-ABD-Terör dörtgeni içinde, İsrail-terör örgütü arasında doğrudan ilişki olduğuna dair deliller de vardı. İsrail'in terör örgütünü **"taşeron"** olarak kullandığı yönündeki bir açıklama, Zaman Gazetesi'nin 3 Mart 1994 tarihli sayısında yayınlandı. Habere göre, BOTAŞ Petrol Boru hattında meydana gelen patlamalarla ilgili olarak bir üst düzey yetkili şöyle diyordu:

İsrail kendi teknolojisini ve uydularını kullanmak amacıyla iki defa boru hatlarının güvenliğini sağlamak için talepte bulundu. Türk yetkililer bu duruma sıcak bakmadı. Hemen ardından boru hatları PKK tarafından bombalandı. Bombalama olayından sonra İsrailli yetkililer tekrar boru hatlarının güvenliğine talip oldular. Türk yetkililer bu talebe sıcak bakmalarına rağmen müspet bir cevap vermediler. Bunun ardından, kısa bir süre önce ikinci bir

bombalama olayı meydana geldi. Boru hatlarının bombalanması eylemlerini üstlenen PKK, bu eylemleri artırarak devam ettireceklerini söyledi. İsrailliler boru hatlarının güvenliğine tekrar talip oldular. Bu son talebe devlet yetkilileri olumlu cevap verdi. Çok kısa bir süre içinde yapılacak anlaşma ile de bundan sonra boru hatlarının güvenliğini İsrail sağlayacak... Bombalama olayı ve takip eden gelişmeler son derece manidardır.

Kısacası Çekiç Güç, Terör Örgütü ve ABD-İsrail arasındaki ilişki, dışardan göründüğü gibi değildir. Her ne kadar ABD ve İsrail terör örgütüne karşı olduklarını ve Türkiye'ye destek verdiklerini açıklasalar da, **"ikili politika"** geleneğinin iyi bir örneği olarak, terör örgütünün arkasında İsrail ve ABD (daha doğrusu İsrail'in Amerika'daki uzantıları) vardır. Çekiç Güç, Kuzey Irak'ta hem bir Kürt devleti oluşturmakta hem de otorite boşluğu meydana getirerek terör örgütüne lojistik destek sağlamaktadır.

Generallerimizi Çekiç Güç Öldürdü

Çekiç Güç'ün göründüğünden farklı hedefleri olduğunun, hem de oldukça **"pis"** ve **"karanlık"** hedefleri olduğunun bir başka göstergesi ise Çekiç Güce karşı çıkan bazı önemli isimlerin ilginç akıbetleridir. Ortak özellikleri Çekiç Güç'ün gitmesini istemek olan bu kişiler, nedense birbiri ardına **"fail-i meçhul"** kurbanı olmuşlardır. Örneğin Hulusi Sayın ve İbrahim Selen. İkisi de Korgeneraldi. İkisi de Güneydoğu'da Jandarma Bölge Asayiş Komutan'ıydı... Ve ikisi de öldürüldü. İki emekli Korgeneralin ortak yönleri ise Çekiç Güce karşı çıkmalarıydı. Çekiç Gücün gitmesi gerektiğini belirten Jandarma Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis uçak kazası süsü verilen bir sabotaja kurban gitti. Eşref Bitlis'in en güvendiği kişilerden ikisi, yani Bitlis'in Güneydoğu'daki özel kadrosunda yer alan Emekli jandarma Binbaşı Cem Ersever ve onun yakın arkadaşı Yüzbaşı Mustafa Deniz fail-i meçhul cinayete kurban gittiler. Ersever ve Deniz'in ortak yönleri de Çekiç Güç'ün bölgedeki varlığına karşı çıkmalarıydı.

Derya Sazak'ın 14 Kasım 1993 tarihli Milliyet'teki yazısında belirttiği gibi **"Çekiç Güç sanki şeytan üçgen"**iydi, **"...Ona karşı çıkanları içine çekebiliyordu."** Lice'de Tuğgeneral Bahtiyar Aydın, Cumhurbaşkanı Demirel'in deyimiyle **'bir kör kurşunla'** can verdi. Bahtiyar Aydın'ın en önemli özelliği de Çekiç Güce karşı çıkmasıydı. Bu kişilerin bir diğer özellikleri, meseleye mümkün olduğunca **"barışçı çözüm"** bulunması gerektiğini savunmalarıydı. Dağ-

ları bombalamakla, bölgedeki savaşı bu biçimde yürütmekle bir şey kazanılmayacağına inanan insanlardı. Bölgeden Amerikan uzantılarının kaldırılmasını ve Türkler ve Kürtler arasında kardeşlik temelinde bir birlik kurulmasını savunuyorlardı.

Çekiç Güç'e karşı çıkanları bir bir ortadan kaldıran güç, kuşkusuz Çekiç Güç'ü İncirlik'e getiren ve onun kanalıyla bir Kürt devleti kurmak isteyenlerin bir uzantısından başka bir şey olamazdı.

Güneydoğu'yu Verin Kurtulun!

Bu durumda Amerika'nın (ve İsrail'in) Türkiye üzerindeki hesaplarının göründüğünden çok daha farklı olduğu ortaya çıkmaktadır. Son dönemde Türkiye'de gelişen olaylara bir göz atarsak şunu görürüz: Türkiye, ardarda gelen terör olayları ve millî birliği bozacak provokatif eylemler ile Güneydoğu'dan gönüllü bir biçimde vazgeçecek bir noktaya sürükleniyor. Tırmanan olaylar karşısında Türkiye'den beklenen **"alsınlar Güneydoğu'yu ne yaparlarsa yapsınlar, yoksa bütün ülke kana boğulacak"** demesidir, Güneydoğu'yu vermeyi **"ehven-i şer"** olarak kabul etmesidir.

Bu durumda araya girecek olan bir ABD, hem Türkiye'yi küstürmemiş, hem de istediği piyon Kürt devletinin sınırlarını amaçladığı çizgiye getirmiş olacaktır. Ve dikkat edelim, bu sınırlar **"Nil'den Fırat"**a uzanan sınırların üst kısmıdır. Yani İsrail'in Vaat edilmiş Toprakları'nın sınırları...

Başbakan Tansu Çiller, Kasım 1993'teki ABD gezisinin ardından ki o sıralarda New York Times'ın Yahudi başyazarı William Safire tarafından **"satılık müttefik"** olmakla suçlanmıştı Türk gazetecilere yaptığı açıklamada, **"Türkiye'yi oyuna getiren getirene... Bir Kürt devleti kurulmak isteniyor. Bu gerçeği görelim. Artık stratejimizi değiştiriyoruz. Talabani ve Barzani ile ilişkilerimizden kuşkuluyum,"** demişti. Çiller haklıdır; **"Türkiye'yi oyuna getiren getirene"**dir. Ancak hakkında kuşku duyulması gerekenler arasında, Talabani ve Barzani'nin yanında, bir de onların Washington ve Kudüs'te oturan patronları olmalıdır sanırız...

Ankara Bombalansın

Helsinki İzleme Komitesi'nin Türkiye'deki 1992 yılı Nevruz olaylarını izlemesi için gönderdiği komitenin raportörü olan Amerikalı Yahudi David E. Nachman'ın **"Kürt'ten çok Kürtçü"**

raporu, Andrei Saharov'un eşi Yahudi Yelena Bonner'in **"Kürtlere yaptıklarından dolayı Ankara'nın bombalanması"** talebi ve bir başka Yahudi Daniela Mitterand'ın Uluslararası Yahudi lobisini de arkasına alarak, Kürt ayaklanmasına verdiği açık destek hafızalardan silinmiyor. Yelena Bonner'in Mazzini'den aktardığı **"her ulusa bir devlet"** ilkesi ise İsrail'in böl-yönet stratejisinin farklı bir anlatımı olsa gerek. Fransa'nın eski Ankara Büyükelçisi Yahudi Eric Rouleau'nun, CFR'nin yayın organı olan Foreign Affairs dergisinin yaz 1993 sayısında Kürt ayrılıkçılığına desteğini sunarken yaptığı kehanet de ilginç doğrusu: **"Bu gidişle Türkiye'nin eski Yugoslavya'nın bugün bulunduğu duruma düşmesi uzak bir ihtimal değil..."**

Kürt-Yahudi ilişkileriyle ilgili ilginç bir gelişme de, 1994 Nisanı'nda İsrail'de yaşandı. Kudüs'te bir **"İsrail-Kürdistan Dostluk Derneği"** kuruldu. ABD'de yayınlanan The Kurdistan Review adlı derginin verdiği habere göre, derneğin amacı, **"İsrail kamuoyunda Kürt halkına ve onun verdiği kendi kaderini tayin etme (self-determinasyon) mücadelesine destek sağlamaktı."**

Türkiye-İran Savaşı'na Doğru

İsrail, son yıllarda İran'a karşı büyük bir faaliyet içinde. Amerika'nın İran aleyhtarı politikası, İsrail lobisi tarafından yürütülüyor, Yahudi Devleti ayrıca İran'ı zayıflatmak için çeşitli yollar deniyor. İsrail'in İran'a yönelik bu girişimlerinin içinde Türkiye'ye de bir takım roller biçilmektedir. İsrail elinden geldiğince Türkiye'yi İran'a karşı kışkırtmak ve bir Türkiye-İran savaşı üretebilmek niyetindedir.

Eski **2000'e Doğru Dergisi**, 11 Ekim 1992 tarihli sayısında bu konuya **"Türkiye-İran Savaşını Kışkırtan CIA Ekibi"** başlıklı haberinde yer vermişti. 2000'e Doğru'nun **"Washington'da bulunan deneyimli ABD'li gazeteciden aldığı bilgiye göre, Amerikan-Türk Dostluk Derneği içinde faaliyet gösteren CIA bağlantılı bir ekip, Türkiye'ye İran aleyhinde telkinde bulunuyor ve muhtemel bir çatışmayı körüklüyordu."** Bu **"savaş kışkırtıcısı"** ekibin en önemli üç ismi ise şunlardı: **"karanlıklar Presi" Richard Perle**, emekli General **James Vaught** ve **Barış Suyu** projesinin mimarlarından **Joyce Starr**...

Bu üç isimden ikisinin (Perle ve Vaught) Yahudi oluşları elbette ilk anda dikkat çekiyor ve doğal olarak akla bir **"İsrail bağlantısı"**nın olabileceğinin getiriyor. Nitekim böyle bir bağlantı var. Yazıda **"savaş kışkırtıcı"** ekibin ortak özellikleri şöyle sıralanı-

yor: **"CIA ekibi üyelerinin ortak noktaları İsrail'e çok yakın olmaları. Bir diğer ortaklıkları da Kürt meselesiyle yakından ilgilenmek."**

İsrail uzantısı CIA ekibinin savaş kışkırtıcılığı yapması, İsrail'in niyetini göstermesi açısından son derece çarpıcıdır. Ayrıca Clinton'ın Ulusal Güvenlik Kurulu'ndan bir ekibin bir Amerika ziyareti sırasında Türk yönetimine **"İslâmi köktendincilik"** tehlikesi hakkında telkinlerde bulunmaya kalkması da anlamlıdır. Cengiz Çandar'ın 14 Nisan 1994 tarihli Sabah'taki yazısında bildirdiğine göre, söz konusu Ulusal Güvenlik Kurulu'ndan üç kişi, Jeonne Walker, Richard Schifter ve Nancy Sodenberg, bu konuda telkinlerde bulunmuşlardır. Bu üçlünün dikkat çekici bir özelliği vardır; ikisi, yani Jeonne Walker ve Nancy Sodenberg Yahudidir.

Ancak İsrail'in ve onun ABD'deki uzantılarının Türkiye'yi İran'a karşı kullanma çabası, yalnızca bu tür diplomatik telkinlerle mümkün olamaz. Bir de kamuoyunun Noam Chomsky'nin **"rıza üretme"** dediği yöntemle böyle bir çatışmaya hazırlanması gerekir. Halkın **"rızasının üretilebilmesi"**, yani savaşın altyapısının oluşturulabilmesi için izlenen yol ise İsrail gizli servislerinin artık uzmanlaştığı bir yöntemdir: Provokasyonlar aracılığıyla toplumu İran ile çatışmaya ikna etmek.

Uğur Mumcu'yu Öldürten Bilgi

Kuşkusuz bu provokasyonların en önemlileri, bazı **"anlamlı"** isimlere karşı girişilen suikastlardı. Özellikle Uğur Mumcu ve Jak Kamhi suikastları bu konuda oldukça etkili oldu. Bunların oluşturduğu provokatif ortam sayesinde Muammer Aksoy, Çetin Emeç gibi eski mafya cinayetleri de İslâmi adreslere kaydırılmaya çalışıldı.

Oysa Uğur Mumcu'nun **"İslâmcılar"** tarafından öldürüldüğüne dair ortada hiçbir kanıt yoktu. Ama tam bunun aksini gösteren kanıtlar vardı: Mumcu, öldürülmeden iki hafta kadar önce Türk basınında ilk kez Mossad-Barzani ilişkisini deşifre etmiş, baba Molla Mustafa Barzani'den oğul Mesud Barzani'ye kadar süren Mossad bağlantısını ortaya koymuştu.

Mumcu 7 Ocak 1993 tarihli söz konusu yazısının başında şöyle diyordu:

> "Ortadoğu'nun karanlık bir kuyu olduğu her gün biraz daha anlaşılıyor. Kanıtlanan son ilişki, Mossad-Barzani ilişkisidir. Mossad, İsrail Devleti'nin gizli istihbarat örgütüdür. Bu örgütün, Kürt Lider Molla Mustafa Barzani ile ilişkileri olduğu söylense daha önce

kim inanırdı? Barzani'nin CIA ile ilişkisi artık belgelendi. Kimse bu ilişkiye, 'Hayır olmadı' diyemiyor. CIA-Barzani ilişkileri biliniyordu da Mossad-Barzani ilişkileri bilinmiyordu." Mumcu'nun yazısı şöyle noktalanıyordu: "Ortadoğu çokuluslu çıkarların şaşırtıcı ittifaklara yol açtığı kaygan bir ortamdır. Kürtler sömürgeciliğe karşı bağımsızlık savaşı yapıyorlarsa ne işi var CIA ve Mossad'ın Kürtler arasında? Yoksa CIA ve Mossad, anti-emperyalist savaş yapıyorlar da dünya bu savaşın farkında mı değil?"

Kuşkusuz bu satırlar Mossad'ı rahatsız edebilecek satırlardı. Ancak daha da önemlisi, ailesinin, Mumcu'nun ölümünden önce yine Kürt meselesi ile ilgilendiğini ve çok önemli bazı bilgiler ele geçirdiğini bildiren açıklamasıydı. Belki Mumcu, Mossad'ın yalnızca Kuzey Irak'taki değil, Türkiye'deki ayrılıkçı Kürtlerle de olan ilişkisini çözme yolundaydı.

Ancak fazla yaşayamadı. Arabasına yerleştirilen son derece profesyonel bir bomba ile birlikte havaya uçtuğunda nedense tüm medya bir ağızdan **"İslâmcı teröristlerden"** söz etmeye başladı.

Oysa tam o sırada ortaya çok ilginç bir MİT belgesi çıkmıştı: Belgede, Uğur Mumcu suikastının Hayfa Limanından botla yola çıkan bir Mossad ekibi tarafından gerçekleştirildiği yazılıydı. RP Gurup Başkan Vekili Şevket Kazan'a ulaşan ve Kazan tarafından da basına ve televizyonlara açıklanan belge, nedense medyanın büyük çoğunluğu tarafından itibar görmedi. Onlar suikastın faillerini önceden belirlemişlerdi, **"İslâmcı teröristler"...** Dolayısıyla İsrail gibi bir **"dost"**un adını mümkün olduğunca temiz tutmakta yarar görmüşlerdi.

Uğur Mumcu suikasti istenen provokasyonu oluşturdu. Mumcu'nun cenazesi **"İslâm aleyhtarı gösteri"**ye dönüştü. Bir kısım üst düzey erkânının da katılmayı bir vatandaşlık görevi addettiği bu gösteri, masonik basın ve yayın organlarından büyük destek buldu. Ankara sokakları İslâm aleyhtarı sloganlarla inleyip, ezan sesleri yuhalanırken provokasyonun İran'ı hedefleyen boyutu da hedefine ulaşıyordu: O kalabalığa ve onun gibi düşünen daha pek çok kişiye **"Türkiye İran'a savaş açsın mı?"** diye sorulsa, kuşkusuz ezici bir çoğunlukla **"elbette"** cevabını vereceklerdi. Gönüllü olarak savaşa katılmayı isteyenlere bile rastlanabilirdi.

Hayfa Bağlantısı

Provokasyoncular açısından oldukça rahatsız edici bir pürüzdü. Bu nedenle yeni bir eyleme gerek duyuldu. Seçilecek kişi öyle bir kişi olmalıydı ki, hem kolayca suç **"İslamcı teröristler"** üze-

rine atılabilsin, hem de olayda İsrail'in rolünün olabileceği ihtimali akla bile gelmesin. Bunun için en iyi yol, İsrail'le özdeşleşmiş birisine suikast düzenlemekti. Jak Kamhi kuşkusuz bu tarife tam tamına uyuyordu.

Ancak Kamhi'nin Mumcu'dan bir farkı vardı: Mumcu, Mossad-Barzani ilişkilerini kurcaladığı gibi gerçekten **"ortadan kaldırılması"**nı gerektirecek çalışmalar yapmaktaydı. Oysa Kamhi, provokasyoncuların yapmak istediklerini zaten kendine görev edinmiş bir kişiydi. Öyle ki İsrail'de Türkçe yayınlanan Haber adlı dergiye, 6 Aralık 1991 tarihinde verdiği demeçte başkanı olduğu 500. Yıl Vakfı'nın amacını şöyle açıklamıştı: **"500. Yıl Vakfı faaliyetlerinin amacı Erbakan ve arkadaşlarının etkilerini azaltmaktır."**

Dolayısıyla Jak Kamhi kesinlikle bir provokatif suikast uğruna feda edilebilecek bir kişi değildi. Bu nedenle de ona yapılan suikast **"başarısız"** bir suikast olmalıydı. Ayrıca Uğur Mumcu olayındaki gibi olayın **"İslami teröristler"** üzerine atılması şansa bırakılmamalı, bu gözü dönmüş **"İslamcı teröristlerden"** geriye pek çok **"delil"** bırakılmalıydı. Gerekli dekorların hazırlandıktan sonra, eylem gerçekleştirildi.

Ancak bu kez de bir başka hata yapılmış, İslâmcı teröristlerin bıraktıkları deliller(!) biraz abartılmıştı. Teröristlerin başlarında yeşil berelerle **"İslami makyaj"** yapmaları, üzerine Arapça yazılar kondurdukları Law silâhını olay yerinde bırakmaları, kullandıkları otomobili cami önüne koymaları, bu teröristlerin şaşırtıcı bir hızda **"yakalanmaları"**, suikastı adeta bir tiyatro havasına sokmuştu. Öyle ki terör uzmanı Mahir Kaynak'ın deyişiyle, suikastı düzenleyenlerin bir tek mahalle muhtarına gidip, **"iş bu faaliyet, Türkiye'de dinci düzeni kurmak üzere Savama tarafından eğitilmiş biz takkeli ve sakallı adamlar tarafından yapılmaktadır, arz olunur,"** demedikleri kalmıştı. Suikastın kışkırtma olduğu o kadar belliydi ki, bir kısım işbirlikçi medya bile olayı fazla kullanmadı ve unutturmayı yeğledi.

Uğur Mumcu ve Jak Kamhi'nin yanı sıra, kışkırtma malzemesi olarak sürekli kullanılan Çetin Emeç ve Muammer Aksoy cinayetleriyle de ilgili bazı ilginç bilgiler vardı. Bu iki suikast kullanılarak sürekli İran ve bir de Suriye bağlantısı kurulmak isteniyordu, oysa bu cinayetleri de Mossad'ın işlediğine dair de haberler vardı. Kimse bu haberleri görmek istemedi, ama yine de o zamanlar gazeteci olan Uluç Gürkan, 22 Mart 1990 tarihli Güneş Gazetesi'ndeki yazısında bu konuda bir şeyler yazmıştı. Gürkan'ın bildirdiğine göre, kimliğini açıklamayan bir kişi SHP Genel Sekre-

ter yardımcısı İstemihan Talay'a telefon ederek cinayetler hakkında **"ihbar"**da bulunmuştu. Telefon eden kişi, Mossad'ın Türkiye'nin İran ve Suriye ile arasını bozmak için bu cinayetleri işlediğini, söylüyordu. Meçhul kişiye göre, Emeç cinayetinin hemen ardından Hürriyet Gazetesi'nde çıkan ve olayda **"İran bağlantısı"** olduğunu öne süren haber de gerçekte Mossad'ın verdiği yanlış istihbarata dayanıyordu. Telefon eden kişi, Mossad'ın Türkiye'de özellikle laikliği savunan kişileri ortadan kaldırmasının nedeninin de, İran'a karşı bir kışkırtma olduğunu söylemişti.

Uluç Gürkan bu ilginç telefon görüşmesini aktardıktan sonra, **"İsrail'in geçmişte Türkiye'nin Arap ülkeleriyle ilişkilerini bozmak için bazı girişimlerde bulunduğu"na dikkat çekmiş, İsrail'in bu taktiğinin Emeç ve Aksoy cinayetlerine kadar uzanıp uzanmayacağının ise önemli bir soru işareti"** olduğu yorumunu yapmıştı.

Savaş Gemimizi Vurdular

Bu tür faili-meçhuller ve her gün tekrarlanan küçük telkinler sayesinde, Türk kamuoyu sürekli bir biçimde Türk-İran savaşına hazırlanmak istendi. Bu arada Türk dış politikasının istenmeyen yönlere sapması da engelleniyordu. Türkiye İran'la savaşmak yerine Boşnaklar'a askeri müdahale ile yardım etmeyi düşündüğünde ilginç bir **"uyarı"** aldı: Muavenet Gemisi, Amerikan donanmasına bağlı Saratoga savaş gemisi tarafından vuruldu. Amerikalılar resmi açıklamalarında olayın bir kaza olduğunu söylediler, oysa teknik olarak bu mümkün değildi. Dönemin Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş **"olayın kaza olduğuna inanmak güç,"** demişti. Zaten Saratoga ilginç bir gemiydi. Geçmişi de benzeri sabıkalarla doluydu; Muavenet, Saratoga'dan nasibini alan ilk kurban değildi. Saratoga'ya bir **"ihtar gemisi"** demek abartma değildi. Saratoga'nın ilginç bir özelliği daha vardı: ABD'deki **"Yahudi Askerler Sosyal Yardımlaşma Derneği"** başkanı haham David Lapp'ın, 5 Eylül 1990 tarihli Şalom'da bildirdiğine göre, Saratoga'da görevli denizciler arasında çok sayıda yüksek rütbeli Yahudi subay vardı.

Helikopterimizi de Düşürmek İstediler

ABD'nin **"kaza"** süslü uyarı eylemlerinden bir başkası Eşref Bitlis'in uçağının düşmesiydi. Kaza nedeni olarak ileri sürülen komik iddialar hâlâ zihinlerde.

Bir başka **"uyarı eylemi"** ise Türk uçaklarının Kuzey Irak'ta gerçekleştirdiği sınır ötesi harekât sırasında meydana geldi. Ancak bu kez Amerikalılar bir hata yapmışlar, Türk helikopteri sandıkları kendi helikopterlerini düşürmüşlerdi. Mümtaz Sosyal'ın deyişiyle **"trajik-komik"** bir durum olan bu **"kaza"**yla ilgili olarak Türk pilotlar önemli açıklamalar yaptılar:

PKK'nın Şive ve Mezi kamplarına düzenlenen hava indirme operasyonlarına katılan Türk pilotların hemen hepsi ABD'nin, iki helikopteri Türk Silâhlı Kuvvetleri'ne ait olduğunu sanarak düşürdüklerini savundular. Çekiç Güç'e ateş püsküren Türk pilotlar, iddialarını geçmişte yaşadıkları tecrübelere dayandırdılar.

Pilotlarımız, Çekiç Güç'e bağlı Amerikan uçaklarının birçok kez bölgede keşif veya bombardımana katılan Türk uçak ve helikopterlerine engelleme yaptıklarını ve birkaç kez düşme tehlikesiyle burun buruna geldiklerini kaydettiler. Bu tehlikeyle zaman zaman yüz yüze kaldığını söyleyen bir Skorsky pilotu, 'şimdiye kadar Çekiç Güç'ün bizim üzerimizdeki baskısı kamuoyuna yansımadı. Hep sustuk.

Ancak bu son olay sabrımızı taşırdı' diyerek tepkisini dile getirdi. Pilotlarımız, Kuzey Irak'taki PKK kamplarına ilk kez bu kadar büyük çapta hava indirme operasyonlarının yapıldığı sırada olayın meydana gelmesine de dikkat çekiyorlar. Mezi kampına yapılan hava bombardımanına katılan bir F–5 pilotu ise şu değerlendirmeyi yaptı: 'Çekiç Güç helikopterlerini bence Türk helikopteri sandılar ve vurdular. Amaçları bize gözdağı vermek ve sınır ötesi operasyonlardaki etkinliğimizi azaltmaktı'.

Ders Kitaplarında Türk Düşmanlığı

Şimdi biraz nefes alalım. Bölücü isyanları bir yana koyalım ve Türkiye'yi bölmeye çalışan dış güçlerin bu oyunlarını nasıl oynadıklarını ve dünyaya yaymaya çalıştıkları BArbar Türkler imajını nasıl yarattıklarını öğrenmeye çalışalım. Bakın Avrupalılar yetiştirdikleri nesillerine okullarında nasıl bir Türk düşmanlığı öğretiyorlar.

Ders kitapları incelenen Avrupa ülkeleri yansılarda sunulmuştur.

Almanya

Almanya'daki ders kitaplarında Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen doküman listesi yansılarda sunulmuştur.

a.) İlköğretim Yardımcı Yayını Coğrafya Atlasında;

- Kuzeydoğu Anadolu Bölgesi "Armanisches Hochland" (Ermeni Dağlık Alanı) olarak gösterilmiş,
- Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin bir kısmı "Kürdistan" olarak gösterilmiş,
- Haritanın Kıbrıs'ı gösteren kısmında "Türkiye tarafından işgal edilmiştir." yazmaktadır.

b.) İlköğretim Coğrafya Kitabında;

Bir halk milliyeti için savaşıyor (Kürtler). 5000 yıldır yaşadıkları bölgede Osmanlı ve Perslerin değirmen taşları arasında kalmışlardır. Onların bölgesi Birinci Dünya Savaşı'nda birçok ülkeye paylaştırıldı. O ülkelerden hiçbiri Kürtlere bağımsızlık ya da dil özgürlüğü vermedi. Bölgede petrol olması durumu gerginleştiriyor. Kürtlerin bağımsızlığı hedefleyen tüm girişimleri Türkiye ve Irak tarafından çoğunlukla kanlı bir şekilde bastırılmıştır.

c.) İlköğretim Coğrafya-Çevre Bilgisi Kitabında;

(Kürtler)16–20 milyonluk bir topluluktur. Türkler bölgeye gelmeden önce de burada yaşıyorlardı. Toplam beş bölge ülkesinde yaşayan Kürtler devlet kurma arzusundadırlar. Türkiye ve Irak'ta, askerler ve Kürtler arasında silâhlı çatışma olmaktadır. Türk Askerleri aileleri bölmekte, işkence yapmaktadır.

d.) İlköğretim Tarih-Coğrafya Kitabında;

- Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Bölgesindeki bazı iller **"Kürdistan"**,
- Karadeniz Bölgesi'ndeki Canik Dağları **"Pontus Gebirge"** (Pontus Dağları) olarak gösterilmiştir.

e.) İlköğretim Coğrafya Kitabında;

- Kuzeydoğu Anadolu Bölgesi **"Armanisches Hochland"** (Ermeni Dağlık Alanı),
- Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin bir kısmı **"kürdistan"** olarak gösterilmiştir.
- Kıbrıs'ı gösteren kısmında **"Türkiye tarafından işgal edilmiştir."** yazmaktadır.

f.) İlköğretim Coğrafya-Atlas Yardımcı Yayınında;

Haritada Türkiye-İran sınırı Kürdistan olarak gösterilmiştir.

g.) İlköğretim Tarih-Coğrafya Kitabında;

Ermenilerin Rus ordusunu desteklemesinden korkan Osmanlı İmparatorluğu onları göç ettirmeye başladı. Gerçekten de millî bağımsızlığı için mücadele eden Ermeniler vardı.

Göç oldukça kanlıydı; yüz binlerce Ermeni göç yolunda açlık ve yorgunluktan, kervanları soyan göçebelerin baskınlarından hayatlarını kaybettiler. Bu halkın ölüme terk edilmesi Talât Paşa Hükümetinin saf Türk ya da saf Müslüman Anadolu oluşturma hedefinin bir işaretiydi.

h.) İlköğretim Tarih-Coğrafya Kitabında;

Ermenilerle ilgili: Türkler tarafından 1914–1918 yılları arasında soykırım yapılmıştır. Sevr'de garanti edilen bağımsız Ermenistan oluşturulamamıştır. Ermenilerin topraklarının büyük kısmı Türkiye'de kalmıştır.

ı.) İlköğretim Tarih Kitabında;

Kürtlerle İlgili: Türkiye'de resmi olarak Kürt yoktur, bunun yerine **"Dağlı Türkler"** vardır. Kürdistan Kürtlerin yaşadığı bölgedir. Burası Türkiye, İran, Irak tarafından paylaşılmıştır.

i.) İlköğretim Hayat Bilgisi Kitabında;

Türkiye ile İlgili: Konuşulan resmi dil Türkçe ve Kürtçedir. Yönetim şekli 1928'den bu yana cumhuriyettir.

j.) İlköğretim Tarih-Coğrafya Kitabında;

Kürtler, Türkiye ve Irak yönetimiyle çatışma içinde ve birçok insanlarını kaybetmiş durumdadırlar. Su meselesi çözülmeden bölgedeki Kürt meselesinin de çözülmeyeceği ortadadır.

Irak rejiminden kaçan Kürtlerden 6700 kişi Türk sınırında, kirli su ve buna bağlı hastalıklardan dolayı öldü.

Haritalarda: Halen Kürtlerin yaşadıkları bölgeler, Plânlanmış Kürdistan (Sevr'e göre),

Bağımsız Kürdistan cumhuriyeti (1946–1947) olarak gösterilmiştir.

k.) İlköğretim Sosyal Bilgiler Kitabında;

Türkiye Cumhuriyeti milliyetçilik temelinde kurulmuştur. Ülkede yaşayan herkes kendini Türk hissetmeli ve Türkçe konuşmak zorundadır. Fakat özellikle Doğu Anadolu'da çeşitli halk grupları geleneksel yapılarını koruyarak yaşamaktadır ve Türk Devleti'ni yabancı görmektedirler. Birinci Dünya Savaşı galipleri Kürtlere kendi devletlerini kurma sözü vermişti. 80'li yıllarda Kürdistan İşçi Partisi'nin bağımsızlık savaşı şiddetlendi. İki cephe arasında kalan Doğu Anadolu halkı bunun acısını çekti.

PKK savaşçıları kadınları, çocukları öldürdü. Türk Ordusu iki binin üzerinde köyü tahrip etti. Türk Ordusu işkencecidir.

l.) İlköğretim Coğrafya Kitabında;

Türkiye, bölgede yürüttüğü proje kapsamında (GAP) 21 baraj, 17 santralle her iki nehrin suyunu kendi ülkesine kullanacak. Birçok insan bu proje kapsamında yurtlarını terk edecek, iklim değişimi hastalıklara yol açacaktır. Kürtler Türk Hükümetinin baskısı altındadır, uzun zamandır bağımsızlık istekleri vardır.

m.) İmla Kılavuzunda;

Eşanlamı Karşılığı

Türken = Vortäuschhen Sahtecilik yapmak, aldatmak.

n.) Sözlükte;

Eşanlamı Karşılığı

Türk = Manöver, Propaganda Manevra, abartma.

Werbung Türken = Vortäuschhen Sahtecilik yapma, aldatma.

Türken Bauen = Vortäuschhen Sahtecilik yapmak.

o.) İlköğretim Coğrafya Kitabında;

İtalyanlar, Türkler ve Yunanlılar olmasaydı bizim ülkemiz ne yapardı? Kim bizim çöpümüzü toplar, caddelerimizi süpürür; büroları, hastaneleri, devlet dairelerini temizlerdi.

ö.) İlköğretim Sosyal Bilgiler Kitabında;

İstiklal Marşı sırasında gülmek yasaktır. Sınıflar kalabalık ve öğrencilere temizlik kontrolü (tırnak, mendil) yapılmaktadır. Öğretmeler öğrencileri dövüyor. Okullarda ezberci eğitim yapılmaktadır. Sultan yerine gelen general tek eşli; eskiden erkekler dört kadınla evlenebiliyorlardı.

p.) İlköğretim Tarih Kitabında;

Tarih dersi müfredatının **"Savaş-Teknik-Sivil Halk"** bölümünde, kapsanması mecburi olan konular içerisinde **"İnsanlıktan Uzaklaşma"** başlığı altında verilen **"Savaşlardaki Dejenarasyon, Etnik Ayrımcılık, Toplu Katliam ve Soykırım"** konusuna, sözde Küçük Asya'da (Anadolu'da) Ermeni nüfusuna yapılanlar soykırıma örnek olarak gösterilmiştir. Görsel öğrenme metotları olarak da mezarlıklar ve soykırım anıtlarının kullanılabileceği belirtilmiştir.

Avusturya

Avusturya'da Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti Aleyhinde Avusturya Askeri Ataşeliğince tespit edilen hususlar müteakip yansılarda sunulacaktır.

Avusturya tarihi, Avusturya vatandaşlarının belleklerine belli başlı olaylarla kazınmıştır. Bunlar Ortaçağ koyu Katolik baskısı, büyük yangınlar, savaşlar ve 1529 ile 1683 yıllarında yaşanan Türk kuşatmalarıdır. Türkler; Merkezi ve Doğu Avrupa milletlerinde çoğunlukla çocuklarını kaçırıp yeniçeri ocağı için devşiren, eşlerini ve kızlarını kaçırıp hareme hapseden, akınlarla batı istikametine hem karadan, hem deniz ve Tuna Nehri'nden gelip soyup, öldürüp, çalan ve giden insanlar olarak nitelendirilirken,

Bu ülkelerde anneler pek yakın zamana kadar (ve belki de halen) çocuklarını "Uyumazsan Türkler gelir, seni götürür" diye korkutup uyutmaya çalışırken, Avusturya bunlara ek olarak tarihini, Avrupa'yı ve Hıristiyanlığı Türklerden kurtaran bir millet olma çerçevesine oturtmuş bir millettir

İki Türk kuşatmasının izlerini Avusturya'da her şehir ve kasabada izlemek mümkündür. Bunlara ilişkin sayısız kitap yazılmış ve sanat eseri (efsane, şiir, şarkı, roman, heykel, resim, tiyatro, film) yaratılmıştır. En ücra kasaba, köy kilisesinde dahi bir tabela üzerinde "Türkler... Yılında buraya gelmiş ve soymuş, katletmiş, yakmış ve yıkmıştır" yazısı görülebilir.

Viyana'da pek çok cadde ve meydanın ismi Türklerin adı kullanılarak türetilmiştir. Pek çok bina duvarlarında yarı gömülü (çoğu suni olsa da) yuvarlak taş bilyeler Türk gülleleri olarak turist çekmektedir. Şehir merkezindeki pek çoğu heykelde zafer kazanmış Avusturyalı komutan ayağı altında sarıklı bir Türk başı, yerde sürünen bir yeniçeri ve sancak gibi şeyler görülmektedir.

Pek çok sanat eserinde olduğu gibi askeri tarih müzesinde de Türklerle olan geçmiş yaşatılmaktadır. Burada Türklerden ele geçirilen ganimetlerin yanı sıra, temsili pek çok resme de rastlanmaktadır. Bu resimlerde Türkler sürekli zulmeden kişiler ve düşman modeli olarak hep çok çirkin, uzun bıyıklı, salyalı, iri gözlü olarak resmedilmişlerdir. Tarihinde pek çok milletle savaşmış olan Avusturya için diğer savaştıkları milletler bu kadar söz konusu değilken, Türklere dair geçmişi sürekli canlı tutmak, koyu Katolik olan Avusturya halkının millî benliğine ve dinine bağlılığının bir göstergesi olmuştur.

Alman Orient Enstitüsü Başkanı emekli Yarbay Udo Steinbach, Avusturya medyasını Türkler aleyhinde etkilemektedir. Ona göre:

"Asıl sorun Atatürk tarafından yaratılan bu uyduruk Türk milletindedir. Uyduruk bir dil ve kültür. Önce Ermenileri sonra Rumları katlederek uyduruk bir cumhuriyet kurdular. Kürtleri neden tamamen kesmediler, merak ediyorum." (1998)

Adı geçen kişi halen içinde Türk kelimesi geçen her faaliyette Avusturya ve Almanya başta olmak üzere pek çok ülkede konuk konuşmacı olarak, üstelik Türkler ya da Türk sempatizanı olarak kendini gösterenlerce (örneğin Avusturya-Türk Bilim Derneği) görevlendirilmektedir.

Danimarka

Danimarka'da, Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen doküman listesi aşağıda sunulmuştur.

İlköğretim Coğrafya Kitabında;

Sayıları 25 milyona ulaşan Kürtler (13–14 milyonu Türkiye'de), dünyadaki anavatansız halktır. Burada bulunan ve Türk olarak adlandırılan halkın çoğu aslında Kürttür.

Türk Devleti Kürt halkının varlığını reddetmektedir. Kürtlerin demokratik hakları kısıtlanmaktadır. Parlâmentoya seçilmiş bile olunsa Türkiye'de Kürtçe konuşmak hapis nedenidir.

Türk polisi ve askerinin yargısız tutuklamaları, köyleri harap etmeleri Kürtleri sürekli tedirginlik içinde yaşamaya itmektedir.

Bölgedeki iç savaşta 37.000 kişi ölmüştür. Ayrıca 2.500 Kürt köyü yıkılarak boşaltılmıştır.

Yapılan baskılar nedeniyle Batı Avrupa'ya gelen yabancıların büyük kısmını Kürtler oluşturmaktadır.

Fransa

Fransa'daki ders kitaplarında Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen doküman listesi yansılarda sunulmuştur.

a.) İlköğretim Tarih-Coğrafya Kitabında;

Fotoğrafın altında **"1918'den sonra Osmanlı İmparatorluğunda Ermeni yetim ve öksüzleri"** ibaresi bulunmaktadır. Fotoğrafta yer-

lerde çok kötü durumda, yarı çıplak küçük yaşlarda kız ve erkek çocuklar görülmektedir. Eğitim sistemi itibarıyla ezberden çok, tartışma ve yorum yönteminin uygulandığı bu ülkede, tartışma ve yorum yapmaya müsait bu resimle Osmanlı İmparatorluğu ilişkilendirilerek,

Sözde Ermeni soykırımı;

Ermeniler kimdir?

Bu çocuklar neden öksüz kalmışlardır?

Osmanlı İmparatorluğu içerisinde ne kadar Ermeni yaşıyordu?

Bunlara ne oldu? Gibi sorularla işlenmektedir.

Savaşta Avrupa'da en az 8 milyon insan ölmüş, milyonlarcası yaralanmış veya sakat kalmıştır ve üstelik savaş 1 milyondan fazla Ermeni'nin göç ettirilmesi ve katledilmesiyle 20.yüzyılın ilk soykırımı sonucunu doğurmuştur.

Fotoğrafta, bir bina önünde üç Ermeni din adamı ve önlerinde yerde yatan öldürülmüş insanlar (Kitaba göre Ermeniler) görülmektedir. Fotoğrafın altında **"Ermeni katliamı (1919)"** yazısı ile **"1915'te Türk Hükümetinin aşırı uçtaki kanadınca alınan önlemler, İmparatorluktaki Ermenilerin büyük bir bölümünün yok edilmesine yol açtı. (en az 600 bin ölü)"** açıklaması bulunmaktadır.

"Cephede Savaş Dehşeti" isimli konu alt başlığında **"Bu savaş esnasında 20. yüzyıl, ilk soykırım ile tanışmış oldu. Büyük çoğunluğu Müslüman olan Osmanlı İmparatorluğunda Hıristiyan Ermeniler, Rus saldırılarına destek vermekle suçlandılar. 1,5 milyon Ermeni kadın, çocuk, erkek 1915'te sürgüne gönderildi ve Türk hükümetinin emri ile katledildi"** ifadesi yer almaktadır.

Fotoğrafın altında **"1915'te Ermeni Katliamı"** yazısı ile **"Ermenilerin tutuklanma ve sürgüne gönderme kararını kim aldı?"** sorusu bulunmaktadır. Söz konusu fotoğrafta ise elleri tüfekli, fesli ve bıyıklı, asker elbisesi giymiş iki kişi ile kafatasları görülmektedir.

b.) İlköğretim Tarih Kitabında;

Altında Ermeni katliamı yazısı bulunan resimlerde temsili olarak Ermenilerin kadın, erkek, çocuk, bıçakla ve tüfekle katledilmesi gösterilmektedir. Sayfanın sağ üst köşesindeki haritada Türkiye'nin kuzeydoğusu **"Ermenistan"** olarak gösterilmiştir. Resimlerde Sırpları katleden Türkler gösterilmekte ve altında: **"Zorbalıklar başlıyor, Sırp köylülerin Türk çetelerince öldürülmesi"** yazısı yer almaktadır.

Kitabın insan hakları ihlallerinin kronolojik olarak gösterildiği sayfasında, 1915 Yılı için **"Ermenilerin Türkler tarafından katledilmesi 20.Yüzyılın ilk soykırımıdır."** ibaresi yer almaktadır.

"Lise 2. sınıfta Ermeni meselesi nasıl kavrattırılır?" sorusu yer almakta ve altında **"Neden bu seçim?"** sorusuna üç maddelik cevap verilmiş:

- 09 Aralık 1948 Soykırım Suçlarının Cezalandırılması Sözleşmesi ile tanımlanan ve 16 Nisan 1984 Yılında halkların sürekli mahkemesi tarafından 20. Yüzyılın ilk soykırımı olarak kabul edilen soykırıma karşı borç olduğu için,
- Milliyetçilik ilkesinin değişime ve büyük güçlerin çıkarlarına karşı daha hafif kaldığını göstermek için,
- Soykırım ve savaş suçlarının kabul edilmesindeki güçlüğü göstermek için.

c.) İlköğretim Sosyal Bilgiler Kitabında;

Kitap, PKK/KONGRA-GEL terör örgütünü, Abdullah Öcalan'ı, meşru ve masum bir bağımsızlık mücadelesi yapıyor olarak göstermektedir. Bir ortaokul öğrencisinin anlayacağı şekilde basit bir dille yazılmış olan kitabın 36. sayfasında **"Türk Hükümeti modern ve liberal olarak görünmek istemektedir. Türkiye, AB'ne aday olmak üzere başvurmuştur. Kanunlarla yönetilen barış içinde bir devlet imajı vermeye çalışmaktadır. Ancak PKK/Kongra-Gel üyelerini ve Kürt milliyetçilerini öldürmek veya yakalamak için kuvvete başvurmaktadır."** denilmektedir.

d.) İlköğretim Coğrafya Kitabında;

"Dünyanın Bugünkü Jeopolitiği" adlı konu verilirken bir dünya haritası çizilmiş ve üzerinde çatışma bölgeleri gösterilmiştir. Haritada Türkiye'nin güneydoğusu da çatışma bölgesi olarak gösterilmektedir. Ortadoğu haritası üzerinde, Türkiye'nin güneydoğusu, Kuzey Irak ve İran'ın batısı ile Suriye'nin bazı bölümleri Kürt bölgesi olarak gösterilmiştir. Ayrıca Şırnak kenti de yüksek çatışma bölgesi olarak belirtilmiştir.

İngiltere

İngiltere'de, Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen yer yansıda sunulmuştur.

Müzenin **"Crime Against Humanity"** bölümünde **"Armenia 1915"** başlığı altında Türklerin 1915 yılında Ermenileri nasıl kat-

lettiklerini anlatan bir bölüm vardır. Bu bölümde sözde Ermeni soykırımının nasıl başladığı anlatılmaktadır. Müzenin **"Crime Against Humanity"** bölümünde **"The continuing Plight of the Kurts"** başlığı altında Kürtlerin kim olduğu ve Kürtlere karşı yapılanlar yıllara göre ayrı ayrı anlatılmaktadır.

İsveç

İsveç'te, Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen doküman listesi yansıda sunulmuştur.

İlköğretim Coğrafya Kitabında;

Haritada Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin bir kısmı **"Kürdistan"** olarak gösterilmiştir.

Atlasın Kültür ansiklopedisi bölümünde, çeşitli milletlerin tanıtıldığı kısımda, Kürtlerin hayvancılıkla uğraşan, Türkiye, İran ve Irak'ta yaşayan, baskı altında yaşadıkları iddia edilen Müslüman halk oldukları ifade edilmektedir.

İtalya

İtalya'da, Türkler ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhinde konular tespit edilen doküman listesi yansıda sunulmuştur.

İlköğretim Coğrafya Kitabında;

Türkiye nüfusunun çoğunluğu Türk halkından ve azınlık Kürt halkından oluşmaktadır. Kürt halkı, sistematik olarak politik bir baskı rejimi uygulanması nedeniyle göçe itilmektedir.

Kürt halkı, politik açıdan birden çok ülkeye ait olan Kürdistan bölgesinde yaşamaktadır ve sürekli olarak politik baskı altında tutulduklarından dolayı dünyanın çeşitli bölgelerine dağılmış durumdadırlar. Birinci Dünya Savaşı sonunda büyük devletler tarafından Kürt halkına toprak verilmesi sözü tutulmamış ve bunun sonucu olarak Kürt halkı, Türkiye, Suriye, Irak ve İran topraklarına yayılmışlardır.

Şu anda, Türkiye'de yaşayan Kürt halkının nüfusu 15 milyon civarındadır. Türk Devleti, Kürt halkına karşı işgal, yerleşim bölgelerini yok etme, halkı göçe zorlama şeklinde askeri baskı altında tutmaktadır. Kürt kimliğini yok etmeye çalışarak, Kürtleri, **"Dağ Türkleri"** olarak çağrılmaya zorlamaktadır. Kürtçe konuşulması yasak olup, Kürt çocuklarının eğitimleri yalnızca Türk öğretmenler tarafından yapılmaktadır.

Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası teşkilâtlar birçok kez Türkiye'yi ve Kürt halkının yaşadığı diğer ülkeleri, Kürt halkına karşı uygulanan baskı rejimlerinden dolayı suçlamıştır.

Türkiye'nin radikal İslâm'a karşı aldığı pozisyondan dolayı ve bulunduğu bölgede denge unsuru olması gibi stratejik konumu vardır. Bu nedenler, Kürt halkına uyguladığı baskıların, uluslararası platformda yeterince sert bir tepki almasını engellemiştir. Gördünüz mü? Nasıl bir bilgi veriyorlar. Türk düşmanlığını nasıl işliyorlar. Biz ise ders kitaplarımızda ne öğretiyoruz. Avrupa hayranlığı değil mi?

ABD-PKK İlişkisi!

Şimdi gelelim teröristlere destek veren ülkeleri deşifre etmeye, hem de belgeler eşliğinde. Buyurun okuyun:

ABD-PKK yakınlaşmasını kanıtlayan belge, 21 Ocak 2002 tarihinde PKK Başkanlık Konseyi Üyesi Mustafa Karasu'nun imzasıyla, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'na gönderilmişti. Mektupta Amerikan yetkilileriyle-o zamanki adıyla-PKK arasında yapılan bir görüşmenin ayrıntıları kâğıda dökülüyor, varılan mutabakat teyit ediliyordu.

Buna göre, PKK **"ABD'nin Irak'a müdahalesi, bölgede zararlı bir yük haline gelen-Türkiye'deki gibi-rejimlerin aşılmasının imkânını yaratacak, bölgede demokratikleşmenin yolunu açacaktır"** görüşündeydi. O yüzden müdahaleyi destekliyor ve ABD'ye işbirliği söz veriyordu. Karasu, mektupta **"Birçok konuda görüşlerimizin örtüşmesi, ilişkilerimizin gelişmesinde önemli bir zemin teşkil etmektedir"** diyor ve 9 öneri sıralıyordu:

Buna göre; PKK, bölgede demokrasinin gelişmesi için her konuda işbirliği yapacak, hem kendi içinde isim değişikliği gibi adımlar atacak, hem Kürtler arası çatışmanın önlenip birlik yaratılmasına gayret edecekti. Buna karşın ABD, bu çabalara destek olacak, demokratik adımların yaygınlaşması, Öcalan'ın durumunun düzeltilmesi, HADEP üzerindeki baskılara son verilmesi, PKK'nın Avrupa faaliyetinin sınırlanmaması, idam cezasının ve Kürtçenin önündeki engellerin kaldırılması için Türkiye'ye baskı yapacaktı.

Mutabakat belgesine göre PKK, Kürt meselesinin çözümünü devletlerin yıkılmasında değil rejimlerin demokratikleşmesinde görüyor, **"Irak'ta özgür seçimler sonucu oluşan, eyalet idari sistemini esas alan bir federatif çözüm"** öneriyordu.

2002 yılında Suriye'nin başkenti Şam'da gerçekleşen ABD-PKK toplantısından bazı çarpıcı notlar:

- ABD ile PKK arasındaki **"tarihi görüşme"** 2002'yılının Mart ayında Suriye'nin başkenti Şam'da gerçekleşti...
- Görüşmenin ana maddeleri:
  a) PKK'nın bölgede (Ortadoğu'da) demokrasinin gelişmesi için her konuda işbirliği yapması,
  b) ABD'nin bölgedeki Kürtlerin birliğini sağlaması,
  c) Örgütün lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı'daki hayat şartlarının düzeltilmesi,
  d) HADEP üzerindeki baskılara son verilmesi. Bu konuda ABD'nin Türkiye'ye baskı uygulaması. Ayrıca HADEP'in Kürt mücadelesinin meşru muhatabı olarak kabul edilmesi,
  e) PKK'nın Avrupa faaliyetinin sınırlanmaması ve legal zeminde siyaset yapma özgürlüğüne kavuşması,
  f) Türkiye'de Kürtçe dili önündeki tüm engellerin kaldırılması ve bazı reformların gerçekleşmesi için Türkiye'ye siyasi baskı uygulanması,
  g) Türkiye'de tüm örgüt üyelerini kapsayacak bir genel af'ın çıkarılması ve yürürlüğe girmesi,
  h) PKK'nın Kürt halkının meşru Partisi olarak tanınması.
- Görüşmeye kimler katıldı...
  a) Şam'da gerçekleşen **"tarihi görüşmede"** ABD adına ABD'li think-thank uzmanı ve aynı zamanda Ulusal Enformasyon Birimi'nde faaliyet yürüten üst düzeyli bir yetkili katıldı. (Bu kişi ABD Şam Büyükelçisi'nin talimatı doğrultunda toplantıya gönderildi) Bağıstani'ye göre bu adam, yasadışı örgütlerle gayri resmi görüşmeler ve lobi faaliyeti yapmakla görevli bir askeri yetkili...
  b) KDP içerisinde PKK'ya yakınlığı ile bilinen Davut Bağıstani, Şam'daki **"tarihi görüşme"**yi ayarlayan kişidir. Bağıstani, Şam'daki görüşmenin o dönem Lübnan'da faaliyet yürüten bir örgüt üyesi ile organize ettiklerini açıklıyor. Bağıstani, genç militanın iyi İngilizce bildiği ve Amerika'ya yazılan mektupların yine aynı kişi tarafından tercüme edildiğini belirtti. (Geçen ay

KONGRA-GEL'den ayrılarak Osman Öcalan'ın yeni kurduğu Parti'de yer alan **"Serhat"** kod adlı Hıdır Yalçın da, ABD'ye yazılan tüm belgelerin Avrupa'dan örgüte katılan bir genç militan tarafından tercüme edildiğini teyit etmişti.)

c) Kürdistan İşçi Partisi (PKK) adına Şam'daki **"tarihi görüşme"**ye katılan ise o dönemin Başkanlık Konseyi üyesi olan Mustafa Karasu'ydu. Mustafa Karasu aynı zamanda örgütün tüm dış ilişkilerden sorumlu kişidir.

d) Toplantıya tercüman sıfatı ile Avrupa'dan örgüte katılan genç bir militan yer aldı. Bu militanın kim olduğu henüz bilinmiyor. Son günlerde bazı Kürt sitelerinde yer alan bilgiye göre bu kişinin örgüt tarafından infaz edildiği belirtiliyor. **"Serhat"** kod adlı Hıdır Yalçın, genç militanın ABD'ye yazılan tüm belgeleri tercüme ettiğini, dolayısıyla bu konu hakkında bazı örgüt sırlarını bildiğini, bu yüzden örgüt tarafından infaz edilmesinin mümkün olduğunu belirtti. Bağıstani, toplantıya tercüman sıfatı ile katılan genç ile ilk kez 2002 yılında Lübnan'da görüştüklerini, adının **"Şervan"** veya **"Şoreş"** olacağını belirtti. Bağıstani, tercümanın başta İngiliz dili olmak üzere bazı Avrupai dillere hâkim olduğunu da belirtti. Gencin ayrıca uzun bir süre Ortadoğu sahasında faaliyet yürüttüğünü ve Behdinan sahasında kaldığı belirtiliyor.

Avrupa'da PKK Büroları

PKK Terör Örgütü, tüm Batı Avrupa'da ve ABD'de yasal kılıflar altında dernek, sivil toplum kuruluşu ve spor kulübü adı altında birçok terör bürosu açmış durumda.

Açılan bu bürolar, PKK'ya dağ kadrosu ve militan temini amacıyla hizmet veriyor.

Bürolar aynı zamanda PKK militanlarının buluşma noktası ve burada çöreklenen militanlar gerek Batı Avrupa'da gerekse ABD 'de Türk ve Kürt işadamlarını tehdit ederek çok miktarda nakit temin ediyor, aynı bürolardan uyuşturucu ticaretini ve organize fuhuşu yönetiyorlar.

Tüm bu olup bitenlere **"ileride bize lâzım olacak"** mazereti ile Batı Avrupa Ülkeleri gizli servisleri göz yumuyor ve demok-

ratik hakları öne sürerek tüm organizasyonu delilleri ile birlikte sunan Türk Güvenlik Kurumlarına bu organizasyonları kapatma konusunda direniyorlar.

İşte size PKK terör örgütünün Batı Avrupa'daki terör odakları ve bürolarının tam listesi!

Abd'de, Almanya'da, Avusturya'da, Belçika'da, Bulgaristan'da, Danimarka'da, Finlandiya'da, Hollanda'da, İsviçre'de, İngiltere'de, İtalya'da, İspanya'da, İsveç'te, Kanada'da, Macaristan'da, Norveç'te, Romanya'da, Yunanistan'da

Yardakçı Avrupa

Avrupa Parlâmentosu'nun geçmişten bugüne Kürt ayrılıkçılığını desteklemek için aldığı kararlardan birkaçını inceleyecek olursak, bazı kesimlerin girmek için kendilerini yırttıkları Avrupa Birliği'nin tek amacının huzurlu ve gelişmiş bir Türkiye değil, 1920'de sınırları Sevr ile çizilmiş bölünmüş bir Türkiye olduğunu açıkça göreceksiniz.

Avrupa Parlâmentosu'nun 17.09.1992 Tarihli Kararı;

"Türk güvenlik güçleri, 1992 yılında 205 kişiyi yargılamadan idam etmiştir. Türkiye'nin güneydoğusunda sürmekte olan OHAL derhal kaldırılmalı; Türkiye'deki Kürt sorunu ile ilgili olarak bir uluslararası konferans düzenlenmelidir."

22.12.1993 Tarihli Kararı;

"Türk Devleti'nin bütünlüğü, yalnızca Kürtlerin kendi dillerini kullanma ve öğrenme hakkıyla, gelenek ve göreneklerinin varlığını sürdürmesiyle, fakat aynı zamanda uygun düzeylerde idari özerklikle de uyumlu olabilmelidir."

18.01.1996 Tarihli Kararı;

"AP, Türk yetkililerden Türkiye'de bulunan tüm Kürtlerin haklarını tanımasını ister."

19.06.1996 Tarihli Kararı;

"AP, TSK'nin sürdürdüğü Askeri operasyonlardan ve Kürdistan'daki (Güneydoğu Anadolu Bölgemiz) anlaşmazlığa barışçı bir çözüm bulma yollarını aramayı reddetmesinden büyük kaygı duyar."

20.06.1996 Tarihli Kararı;

"AP, çıkmazı aşmak ve meselenin barışçı biçimde siyasi bir çözüme doğru gidebilmesi için, ülkenin güneydoğusundaki askeri operasyonları durdurması ve tüm Kürt örgütlerle görüşmelere başlaması için Türk Hükümeti'ne çağrıda bulunur."

19.09.1996 Tarihli Kararı;

"AP, Türkiye'nin Kuzey Irak'ta bir güvenlik bölgesi yaratma niyetini mümkün olan en sert terimlerle reddeder ve bu girişimi uluslararası hukuk ihlali olarak değerlendirir."

17.09.1998 Tarihli Kararı;

"AP, Türkiye'nin Kuzey Irak işgalini lânetler ve PKK terörizmiyle baş etme ihtiyacının milletlerarası sınırların ihlâl edilmesini haklı kılmadığını düşünür."

Avrupa Parlâmentosu Genişleme Gurubu'nun 10.02.2000 tarihinde hazırladığı 'Türkiye ve Avrupa Birliği İle İlişkiler' raporunda aynen;

"AB kurumları, Türk Hükümeti'nden Kürt halkına uyguladığı baskılara siyasi bir çözüm bulmasını ister.

15 Ocak 1998 tarihli kararı,

"AP, Kürt sorunun çözümü için uluslararası düzeyde girişimde bulunması için AB'ye çağrıda bulunmuş, Konsey'e ve üye devletlere Kürtlere karşı insan hakları ihlalleri sorununu BM İnsan Hakları Komisyonu'nda gündeme getirmeleri çağrısını yapmıştır. Türkiye'nin AB'ye üyeliği için Kopenhag Kriterleri'ni yerine getirecekse, Kürt sorununun çözümüne kavuşturulmasının hayati önemde olduğunu vurgular."

5.12.2000 Tarihli Kararı;

"AP, Türk yetkililere, Kürt toplumunun siyasi temsilcileriyle... diyaloğa girmeleri çağrısında bulunur."

15.12.2004 Tarihli Kararı;

"Kürtlerin, Türk toplumunun önemli bir parçasını temsil ettiği ve bu nedenle haklarının tümüyle tanınması gerektiği, Türk ve Kürt siyasi güçlerinin, sivil toplum kuruluşlarının, dini örgütlerin ve Türkiye'nin ileri gelen kişilerinin, müzakerelerin başlamasının

Türkiye'deki reform sürecini derinleştireceği ve hız kazandıracağını umduğunu. Tüm ilgili tarafları ülkenin güneydoğusundaki düşmanlıklara bir an önce son vermeye, Türk Hükümeti'ni silâh kullanmayı bırakmış olan Kürt güçleriyle uzlaşma sağlamak üzere daha etkin adımlar atmaya davet eder...

PKK'nın Diğer Ülkelerle İlişkileri

Suriye-Yunanistan-Güney Kıbrıs Rum Kesimi ve örgütün uyuşturucu kaçakçılığı:

Suriye, PKK terör örgütüne kuruluşundan bu güne kadar gerek ülkesinde gerekse kontrolü altındaki Lübnan'da her türlü desteği vermiştir. Silâh ve uyuşturucu kaçakçılığı, barınma ve her türlü eğitim, para yardımı, silâh, malzeme ve her türlü sahte kimlik, sahte pasaport temini, Türkiye'ye ve Irak'a illegal geçişlerde azami derecede yardım, PKK terör örgütü ve diğer örgüt üyelerinin toplantı, konferans ve kongre faaliyetlerinin ülkesinde ve Lübnan'da yapılmasına izin verilmesi ve himayesinde yapılmasını sağlaması, örgüt evleri, örgüt eğitim kampları, örgüt bürolarının ve temsilciliklerinin oluşması, örgüt dokümanları ve malzemelerinin sevki, PKK örgüt üyelerinin diğer ülkelere gidiş gelişlerinde onlara sahte ve normal pasaportlar temini vb. her türlü yardımı göstermiştir.

Bu yardımları yaparken Suriye'nin amacı bölgede Türkiye'nin güçlenmesini önlemek ve kendi içindeki Kürt unsurlarına yapılan baskı ve kısıtlamaları gizlemek, bunları Türkiye'ye yöneltmek ve bilhassa ülkesindeki dikta rejimi ve azınlık iktidarının devamını sağlamayı amaçlamıştır. Suriye demokrasi ile yönetilmediği için uluslararası siyasi mücadelelerden devamlı kaçmış, teröre desteği en kolay çözüm yolu olarak görmüştür. Türkiye düşmanlığının ana sebebi de budur. Yunanistan'la anlaşmalarının da altında bu sebepler yatmaktadır.

PKK terör örgütü Suriye vatandaşlarını da örgütleyerek saflarına almakta, bu çalışmalarında Suriye Hükümeti'nden büyük yardım görmektedir. Bu hususlar sanık Abdullah Öcalan tarafından da doğrulanmıştır. Yakalanan PKK terör örgütü elemanlarından (Arit Kod Ali Haydar, Lorens Dahir, Mehmet Ömer vb.) birçoğunun Suriye uyruklu olduğu kesin olarak anlaşılmıştır.

Suriye, yalnız PKK'ya değil, bütün terör örgütlerine kucak açmış ve bu örgütleri kendi emelleri için Yunanistan ve Kuzey Kıbrıs Rum Kesimi'nin de açık ve kesin işbirliğiyle devamlı olarak

kullanmıştır. Nitekim 16 Ocak 1994 Hafız Esat-Clinton Zirvesi sonucu Suriye'de yaşayan ve bu ülke yöneticilerince himaye edilen uluslararası terörist İlyiç Ramirez Carlos'u (Çakal) Libya'ya göndermiştir. Ayrıca, sanık Abdullah Öcalan'ın da doğruladığı gibi Cilvegözü'nde yakalanan altı tır dolusu ağır silâhların İran yetkilileri tarafından Suriye üzerinden ve Suriye'nin de yardımıyla Lübnan'daki Hizbullah terör örgütüne ulaştırılmak istendiği net bir şekilde anlaşılmıştır.

Suriye, şantaj politikası gereği denetim ve işgalindeki Lübnan'ı uluslararası terörizmin barınağı, silâh ve uyuşturucu kaçakçılığının da limanı olarak kullanmıştır.

1995 yılında Yunanistan ile Suriye arasında yapılan askeri işbirliği anlaşmasıyla Yunan savaş uçaklarına Suriye'de üs açılması ve bu üslerin Türkiye'ye yönelik çevirme ve tehdit oluşturma yanında terörü destekleme, uyuşturucu ve silâh kaçakçılığında da kullanılmış olabileceği akla gelmektedir. Yakalanan terör örgütü elemanlarının anlatımları, sanığın savunmaları, Suriye ve Yunanistan ile Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin teröre yaklaşımları, tutum ve davranışları birlikte değerlendirildiğinde bu kanı güçlenmektedir.

Die Welt, 2 Aralık 1994 tarihli sayısında Alman İstihbaratına dayanarak verdiği bir haberde, Dış Ticaret Bankası'nın 82-968-164 no.lu hesabına yatan 840.000 ABD Doları ile Yunanistan'ın silâh satın alarak Volos Limanı'ndan Suriye'ye gönderdiğinin tespit edildiğini dile getirmiştir. Aralık 1990'da Adana'da yakalanan Zaide Özbek ve Öznür Dağ, **"Bekaa'daki eğitimden sonra uyuşturucu kaçakçılığında görevlendirildiklerini ve bu amaçla seçilip eğitildiklerini"**de anlatmışlardır.

Der Spiegel Dergisi, Aralık 95 tarihli sayısında bölücü PKK terör örgütünün **"Almanya'da 8–12 yaş arasındaki çocuklara sokaklarda uyuşturucu sattırarak bu paraları yine onlar aracılığıyla örgüte aktardıklarını"** ve Hamburg St. George semtindeki cami civarının terör örgütünün bu amaçlı en önemli buluşma yeri olduğunu da vurgulamıştır. PKK terör örgütünün bu tür uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı ve gelir kaynaklarının önemli bir bölümünü uyuşturucudan sağladığı herkes tarafından bilinmektedir. Sanık bu konuda, sadece örgütünün uyuşturucu kaçakçılarından hisse aldığını, bazı örgüt üyelerinin de uyuşturucu kaçakçılığına bulaşmış olabileceklerini, ancak kendilerinin desteklemediğini belirtmek suretiyle dolaylı olarak ikrarda bulunmuştur. Cumhuriyet Savcılığı ifadesi de aynı doğrultudadır.

Sanık, Yunanistan'ın her konuda, her terör örgütüne açıkça destek verdiğini, para yardımında bulunduğunu, eğitim kampları kurdurarak terör örgütü elemanlarına bombalama, suikast dâhil her türlü eğitimi verdiğini, Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin ise geçişlerde kolaylık, hüviyet ve pasaport temini, (Kendisine pasaport temininde olduğu gibi) örgüte yardım toplama ve gidiş gelişlerde destekleri olduğunu, ayrıca kiliseler kanalıyla örgüt üyelerine yardım yaptıklarını belirtmiştir.

Yunanistan, ülkesine gelen PKK militanlarına desteğini dünya kamuoyundan gizlemek için önce Lavrion'daki mülteci kampına götürmekte, daha sonra da oradan seçilerek bu elemanlar Yunanistan'ın dağlık ve ormanlık bölgelerinde ve keza Evia adasındaki örgütün eğitim kamplarına götürülmekte ve her türlü eğitim (siyasi, askeri, bomba ve suikast eğitimi) Yunan istihbaratı tarafından verilerek terör eylemleri için Türkiye'ye gönderilmektedir. Bu konu uluslararasında gündeme geldiğinde de, bütün bunlar Yunanistan tarafından inkâr edilmekte, sadece Birleşmiş Milletler Mülteci Kampı bulunduğu yolunda açıklamalar yaparak teröre desteklerini gizlemektedirler. PKK'nın Yunanistan sorumlusu Fethi Demir ve yakalanan birçok PKK militanının açıklamaları, teröre Yunanistan yetkililerinin desteğini açığa çıkarmıştır.

Yunanistan ve Suriye'nin ve bu ülke hükümetleri ile istihbarat örgütlerinin tüm terör örgütlerine desteği, sürekli, yaygın ve sistematiktir. Belirli dönem ve kişilerle sınırlı değildir. Yakalanan terör örgütü elemanlarının Yunanistan ve Suriye'de devamlı terör eğitimi gördüklerini açıklamaları (Bu konuda muhtelif senelerde yakalanan yüzlerce terör örgütü mensuplarının beyanları vardır.) Abdullah Öcalan'ın aleni duruşmalardaki ifadeleri de bunun en büyük kanıtıdır.

Örneğin İsmet Korkan (Yücel Kod) 17.11.1989 tarihli ifadesinde, Atina'da bulunan PKK örgütüne ait Şans Rival Oteli'nde eğitim gördüğünü ve sanık Abdullah Öcalan'ın talimatıyla daha sonra Suriye denetimindeki Bekaa'da bulunan örgüt kampına gittiğini,

Fethi Demir ise Diyarbakır 1 Nolu DGM'nin 22.06.1998 tarihli oturumunda, Atina'ya yakın bir yerde örgüte ait çiftlikte örgüte eğitim verdiğinde (1995 yılı)-Yunan gizli servisinin PKK dâhil tüm terör örgütlerine bomba ve suikast eğitimi dâhil her türlü eğitimi verdiklerini belirtmiştir.

Keza Fadıl Işık da ifadelerinde, **"Atina yakınındaki kampımıza zaman zaman Yunan milletvekilleri de geliyordu. Orada her türlü eğitim veriliyordu. Eğitim sonunda PKK genel sekreteri Abdullah Öcalan'a bağlılık yemini ediyorduk."** demiştir.

Bu doğrultuda açıklamalarda bulunan yüzlerce PKK elemanı bulunmaktadır. Suriye, Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum Kesimi ve İran Hükümet ve istihbarat örgütlerinin açık, sürekli ve sistematik bir şekilde yıllarca süren destekleri nedeniyle ülkemizde birçok insanlık suçları terör örgütlerince işlenmiş, çocuklar öldürülmüş, ormanlar yakılmış, toplu katliamlar yapılmış, ülkemizin bütünlüğü ve bağımsızlığı işlenen bu suçlar nedeniyle ciddi ve ağır tehlike altına girmiştir.

Alman İstihbarat Teşkilâtı (BND) Temmuz 1995'te hazırladığı raporda "PKK'nın uluslararası uyuşturucu ticareti ve Avrupa'daki kundaklama ve şiddet eylemlerini Suriye'nin başkenti Şam'dan yönlendirdiğini tespit edince, Berlin eyaleti içişleri senatörü Heinrich Lummer, Şam'da sanık Abdullah Öcalan ile görüşmüş, bu konuları dile getirmiş, sanık bu görüşmeleri doğrulayarak, senatörün kendisinden Almanya'daki şiddet eylemlerine PKK'nın son vermesini istediğini, kendisinin de örgüt militanlarının tutuklanma ve yakalanmalarına son verilmesini istediğini belirtmiştir.

PKK terör örgütünün uyuşturucu kaçakçılığı ile ilgili bilgilerin detaylarına gelince; örgüt ifadelerinde Selim Çürükkaya'nın kendisine örgütün Diyarbakır ve Bingöl illerinde esrar ve eroin işlerinin olduğunu, bunların naklini istediğini, ayrıca PKK'nın da geçişler ve sevkiyatta yardımcı olacağını belirtmesi üzerine uyuşturucu işine girdiğini ve uyuşturucuları Almanya'da pazarladıklarını, örgütle, anlaşması uyarınca uyuşturucudan elde edilen paraların büyük bir bölümünün PKK'ya verildiğini açıklamışlardır."

Ali Sarı ise: **"Bazı uyuşturucu kaçakçıları PKK denetimi altında uyuşturucu nakliyorlar ve karşılığında da örgüte yardımlarından ötürü bedel ödüyorlardı,"** demiştir. Sanık Abdullah Öcalan da bu tür olayları kısmen doğrulamıştır.

Ayrıca Paris Kriminoloji Enstitüsü Raporu'nda da uyuşturucu kaçakçılığının yurtdışı bölümünün PKK doğrultusunda faaliyet yürüten dernekler ve bunlara bağlı paravan şirketler ve kuruluşlarca yürütüldüğünü belirtilmiştir.

PKK terör örgütü elemanlarından Metin Kod da açıkça, PKK'nın İran'da uyuşturucu imalâthânesi olduğunu ve uyuşturucu kaçakçılığının örgüt içinde Osman Öcalan'a bağlı olarak yürütüldüğünü anlatmıştır. Aynı konudaki yani İran'daki imalâthâne ile ilgili bilgiler Abdullah Muhammet Hasan tarafından da doğrulanmıştır.

Bu doğrultuda beyanda bulunan onlarca örgüt mensubu bulunmaktadır. Bizzat sanık Abdullah Öcalan duruşmada örgütün yıllık gelirinin asgari 250.000.000 Dolar olduğunu belirtmiştir. Bu kadar büyük bir meblağın sadece örgüt üyeleri ve sempatizanların yardımı, dergi vs. satımı, haraç alma gibi yollardan sağlanması düşünülemez. Bu gelirin büyük bir bölümünün uyuşturucu kaçakçılığından sağlandığı kanaatine varılmıştır.

PKK'nın İran'la İlişkileri

İran'la ilişkiler 1987 yılından itibaren gelişmeye başlamış, İran, Hizbullah, gibi dini ağırlıklı terör örgütleri yanında PKK'ya da destek olmaya başlamış, Urumiye kentinde PKK'nın hastahane kurmasına izin vermiş, pek çok barınak ve kamp yeri edinmesine yardımcı olmuştur. Ayrıca terör örgütü elemanlarına geçişlerde kolaylıklar sağlandığı gibi, silâh teminlerine de yardımcı olmuştur. İran istihbaratının bu konudaki desteği sanık Abdullah ÖCALAN tarafından da açıkça dile getirilmiştir. Örneğin sanık Cilvegözü'nde yakalanan 6 tır dolusu ağır silâhları İran'ın Suriye üzerinden, Lübnan'daki Hizbullah terör örgütüne gönderdiğini, bu silâhların PKK'ya gelmediğini, PKK'ya gelmiş olsaydı Iran yetkililerinin İran'daki hudutta kendilerine teslim edebileceklerini belirterek, İran'ın desteğini somut olaylarla doğrulamıştır.

Yakalanan birçok PKK elemanı örgütün İran'da silâh depolarının bulunduğunu, bu durumu İran İstihbarat Teşkilâtı'nın açıkça bildiğini belirtmişlerdir. Örneğin Metin Kod, Abdullah Muhammet Hassan (Fuat Kod) bu konuda somut beyanlarda bulunmuşlar. Ayrıca örgütün İran'da uyuşturucu imalâthânesi olduğunu da sözlerine eklemişlerdir.

Açıkça İran, Urumiye 'de **"Şehit Mustafa Salmas Pastar Merkezi'nde"** PKK'lıların askeri eğitim gördüklerine, **"Salmas Pastar Merkezi'nde"** kamplarının bulunduğunu, Urumiye-Kuşlarge -İslamabat'ta Azat Amadi'nin İran yetkilerinin izin belgeleri ile PKK'nın ağır silâhlarını depoladığını, keza Urumiye Kurane köyünde de örgütün silâh deposunun bulunduğunu, Urumiye-Pervazı-Mahabat Mahallesinde de örgütün lojistik deposunun bulunduğunu, bütün bunların İran İstihbaratının izin belgesi ile kurulduğunu açıkça belirtmişlerdir.

Yakalanan örgüt elemanlarının beyanlarına göre PKK terör örgütünün İran'da Şeridan, Cerme, Humaro, Kelereş, Zağros, Kandil ve Afki eğitim kamplarının bulunduğu anlaşılmaktadır.

PKK'nın Almanya ile İlişkileri

Örgüt Almanya'yı on eyalete ayırarak faaliyetlere başlamış, birçok seminer ve toplantılar düzenleyerek sempatizanları siyasi eğitime tabii tutarak, önce Ortadoğu'ya oradan da Türkiye'ye göndermiştir.

Almanya bunlara evsahipliği yapmakta, örgüt elemanlarına sığınma ve barınma hakkı tanımakta, PKK'lıyım diyen herkese kucak açmakta ve iltica hakkı tanımaktadır. Öyle ki, Almanya'ya iş aramak için giden, örgütle hiçbir ilgisi bulunmayan, sempatizanı dahi bulunmayan insanların bile Almanya'nın bu tutumu karşısında PKK'lı olduklarını söyledikleri Almanya'da kendilerine her türlü kolaylık sağlanmakta, oturma izni verilmekte, iltica kamplarında barındırılmaktadır.

PKK terör örgütünün yayın organı aylık Serxwebun, Berxwedan Gazeteleri, Kürdistan Report, Özgür Politika, Sterka Civarı vb. gazeteleri PKK terör örgütünün propagandasını yaptığı, devamlı şiddet önerdiği, şiddeti teşvik edici yazılar yayınladığı halde, yıllarca ve halen hiçbir kısıtlamaya tabii tutulmadan Almanya'da yayın hayatlarını serbestçe sürdürmektedirler. Alman yetkili makamları bu durumları bildikleri halde Ortadoğu'da nüfuz sağlamak peşinde olduklarından ses çıkarmamaktadırlar. Ayrıca birçok Alman Parlâmenter ve yetkili terör örgütünün başı olduğunu bildiği halde Abdullah Öcalan ile ilişki kurmuşlardır.

1984 yılında Rusal Heym kentinde bir PKK'lının örgüt tarafından öldürülmesi, haraç almalar, işgaller, kundaklama olayları, zorla gazete ve dergi satılması, zorla para toplama gibi Almanya'da da PKK şiddet hareketlerinin yaygınlaşması üzerine sadece kendi ülkelerini düşünerek bu eylemlere son verilmesini sağlamak için birçok devlet görevlileri Şam'a giderek Abdullah Öcalan ile görüşmeler yapmıştır.

Bu durumu sanık da savunmalarında açıkça dile getirmiştir. 1995–1996 yıllarında Almanya Anayasayı Koruma Üyelerinden bir kişi ile birkaç Alman milletvekili ile görüştüğünü, örgüt üyelerinin de Alman Yasalarına ve Demokrasisine saygılı olmalarını istediklerini, kendilerinin de PKK örgüt üyelerinin tutuklanma ve yakalanmalarının önlenmesini istediklerini belirtmiştir. İlaveten bu görüşmelerden sonra Alınan Başsavcısı'nın PKK örgütünün, terör örgütü olmadığı anlamında demeçlerinin çıktığını da sözlerine eklemiştir.

Aynı yıllarda Alman Senatörü Henrich Lummer'le aynı konuda görüştüklerini, onun da Almanya ve Avrupa'daki PKK'nın şiddet eylemlerine son vermesini istediğini söylemiştir.

PKK, Almanya'da örgütün cephe faaliyetlerini yürütmek üzere ERNK'nın şubesini kurmuş, ERNK ve bu paraleldeki demek ve kuruluşlar senelerce örgütün propagandasını yaparak terör örgütüne eleman kazandırmışlardır. Almanya örgütün bu faaliyetlerine his ses çıkarmamıştır.

Hollanda ve Belçika ile İlişkileri

Sanık sorgu ve savunmalarında, Hollanda ve Belçika yetkilileri ile görüşmediğini, ancak her iki ülkede PKK terör örgütünün çok güçlü temsilciliğinin bulunduğunu, legal görünüm vermek için devreye dernekleri soktuklarını, kiralanan evlerde örgütün siyasi eğitim verdiğini, Hollanda ve Belçika yetkililerinin bu duruma ses çıkarmadıklarını, temsilciliklerinin ERNK adına her iki ülke yetkilileri ile de görüştüklerini, ERNK'nın bu ülkelerde resmi bürolarının olduğunu ve ERNK'nın PKK'nın yan kuruluşu olduğunu bu ülkelerin açıkça bildiğini anlatmıştır.

Bu ülkelerdeki örgüt evlerine kalabalık guruplar halinde örgütsel eğitim verildiği için, Belçika ve Hollanda yetkilerinin haberi olmaksızın bu faaliyetleri yürütmenin imkânsız olduğunu da vurgulamıştır.

Sanık Abdullah Öcalan'ın talimatıyla Batı'da PKK'nın diplomatik sözcülüğünü yapan sürgündeki Kürt Parlâmentosu da 12 Nisan 1995'te Hollanda'nın Lahey kentinde kurulmuştur. Bu parlâmento ERNK ve ona bağlı kuruluş temsilcilerinden oluşmaktadır. SPK (Sürgünde Kürt Parlamentosu), PKK'nın terör faaliyetlerini maskelemekte, ona uluslararası destek sağlamaya çalışmakta ve en çok Belçika ve Hollanda'da faaliyet göstermektedir.

PKK'nın İtalya ile İlişkileri

Bu ülkede faaliyetlerini ERNK Roma Bürosu, Kürdistan Kültür Derneği, Kürdistan Enformasyon Bürosu, Kürt Dostluk Derneği ve benzeri kuruluşlar adı altında yürütmektedir. İtalyan Hükümeti, Sürgünde Kürt Parlâmentosu'nun 29–30. 09.1998 tarihleri arasında İtalyan Meclis Binası'nda toplanmasına müsaade etmiştir.

Sanık Abdullah Öcalan, Suriye'den çıkarıldıktan sonra, önce Moskova'ya, buradan da 12.11.1998 tarihinde İtalya'ya sığınmıştır. Türkiye'nin haklı olan iade talepleri İtalya Hükümeti'nce kabul görmemiş, Roma İstinaf Mahkemesi de 20.1 1.1998'de sanığı evinde geçici olarak gözaltında bulundurma şartıyla serbest bırakmıştır. İtalyan Hükümeti 16.01.1999 tarihinde ise sanığın İtalya'dan ayrılmasını sağlamıştır. Sanık Abdullah Öcalan'ın İtalya'da kaldığı sürece İtalyan Hükümetinden gördüğü destek de bu ülkenin terör örgütlerine nasıl hoşgörülü davrandığını göstermektedir

PKK'nın Irak'taki Faaliyetleri

Örgütün Kuzey Irak'ta Merkez karargâhı ve Eğitim Kampları bulunmaktadır 1982 yılından itibaren Kuzey Irak'a yerleşmeye başlamışlar, Irak, İran ve Kuzey Irak'a yerleştirilen PKK militanlarının iaşeleri önce IKDP tarafından karşılanmıştır. Körfez krizi sonrası 36. paralelin kuzeyinde tampon bölge oluşturulunca, otorite boşluğundan yararlanan PKK, bu bölgeye tamamen yerleşmiştir. Bu bölgeyi, merkez karargâhı ve geri üs olarak kullanmaya başlamış, silâh temininde de en çok Kuzey Irak'ı kullanmıştır.

PKK terör örgütünün bu ülkeler dışında 40'a yakın ülkede güçlü temsilciliklerinin bulunduğu; örneğin Rusya'da çiftlik evi olup, orada örgüt üyelerinin barındığı, siyasi eğitim çalışmasının yapıldığı, Ermenistan'da bir yayın organı ile güçlü bir temsilciliklerinin bulunduğu, oradaki halktan maddi destek sağladıkları, Ermenistan devletinin bunları bildiği halde ses çıkarmadığı, Öcalan'ın duruşma sırasındaki ifadelerinden anlaşılmıştır.

Basın Yayın Faaliyetleri

Legal Alanda:

PKK güdümünde yayın yapan legal gazete ve dergilerin örgütle ilişkileri görevliler tarafından tespit edildiğinde, örgütün propagandası yapıldığında, mahkeme kararıyla kapatılmaları halinde yayınların adlarını değiştirerek başka isimler altında yayınları devam ettirdikleri görülmüştür. Örneğin Ülkede Gündem Gazetesi, daha önce Demokrasi, Yeni Politika, Özgür Ülke, Özgür Gündem, Yeni Ülke ve Halk Gerçeği Gazetesi adı altında yayın faaliyetini yürütmüştür.

Özgür Halk Dergisi ise Özgürleşen Yurtsever Gençlik ve Jiyan Revşen Dergisi adı altında yayınlanmıştır. Keza Toplumsal Alternatif ise daha önce Sosyalist Alternatif, Devrimci Alternatif, Alternatif Dergisi adlarıyla yayınlanmıştır.

İllegal Alanda:

PKK terör örgütünün dünyanın her yöresinde, çoğunluğu Avrupa'da birçok yayınevi, dergi, gazete ve radyo kuruluşu vardır. Türkçe, Kürtçe ve diğer dillerde yayınlar yapılmaktadır. Mahalli radyolar kiralanarak örgütün propagandası yapılmaktadır. Almanya'da aylık Serxwebun ve Berxwedan Gazeteleri ile Kürdistan Report yayınlanmakta, ayrıca günlük olarak Özgür Politika Gazetesi çıkarılmaktadır. Yunanistan'da, Kürdistan'ın Sesi (Fonito Kürdistan) çıkarılmakta, ayrıca Almanya'da Zülfikar Dergisi Alevilere yönelik olarak yayınlanmakta, Siterka Civan (Gençlik Yıldızı) isimli dergi de aylık ve iki aylık aralıklarla Almanya'da yayınlanmaktadır.

MED TV-PKK İlişkisi: 30.03.1995 tarihinden itibaren yayına başlayan MED TV Kanalı'nın PKK terör örgütünün propaganda aracı olduğu, yargılama sırasında Abdullah Öcalan tarafından açıkça vurgulanmıştır. Bu durumu herkesin ve her ülkenin de bildiği bir gerçektir. MED TV ile ilgili kasetlerin incelenmesinde açıkça PKK üyelerini ve sempatizanlarını kışkırtarak şiddet eylemlerine yönelttiği görülmüştür. Örneğin, 02.03.1996 tarihli MED TV programında örgütün merkez komite üyesi Osman Öcalan **"... Türkiye'nin metropollerinde fedailik savaş süreci başlamıştır, fedailik olayı yeni bir olaydır. Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de halkımızın her türlü eylem biçimini yapmaya hakkı vardır,"** demek suretiyle örgüt mensuplarını intihar eylemlerine yönlendirmiştir.

PKK'nın Medya Patronları

Millî İstihbaratı Güçlendirme Birimi, Türkiye ve dünyada PKK'yı destekleyen veya PKK'nın finanse ettiği medya kuruluşlarını ve medya patronlarını bir bir açıkladı. Turancılar Basın Bürosunun daha önce kamuoyuna açıkladığı **"PKK"nın yeni Medya Patronları belli oldu"** başlıklı haber, Millî İstihbaratı Güçlendirme Birimi tarafından incelendi ve belirtilen isimler araştırıldı. Yapılan araştırmalar sonucu bölücü terör örgütü PKK'nın **"basın ve yayın faaliyetleri"**nde yer alan örgüt mensupları hakkında yeni bulgulara ulaşıldı. O bilgiler:

1- Bölücü terör örgütü PKK"nın gerçekleştirdiği 4. Genel Kurul toplantısında Türkiye ve Avrupa'daki **"basın-yayın"** çalışmalarıyla ilgili yaptığı yeni görevlendirmeler şunlardır:

TÜRKİYE

Özgür Gündem (Merkezi İstanbul)

Hüseyin Aykol (Ahmed Faik) : Gazetenin Genel Yayın Yönetmeni. Terör örgütü TKP-B'in eski Merkez Komite üyesidir.

2003'de Kuzey Irak'taki örgüt kamplarını ziyaret etti. Geçtiğimiz günlerde gözaltına alındı. (TEM/235/2676)

Pınar Selek (Pınar) : Gazetenin eski Genel Yayın Yönetmeni. Örgütün Mart ayında gerçekleştirdiği olağanüstü basın toplantısında yayın kuruluna seçildi. Ancak bu öneriyi ret ederek istifa etti. Bugün Mısır Çarşısı dâvâsında, ağırlaştırılmış 'müebbet hapsi' isteniyor. Ancak geçtiğimiz günlerde İstanbul DGM'de 1998'de açılan ve halen Ağır Ceza Mahkemesi'nde süren dâvâsında beraat etti. (TEM/249/2745)

Dide Haber Ajansı (Merkezi Diyarbakır)

Devrim (Şoreş) : Avrupa'dan bölücü terör örgütüne katıldı. Birçok yasadışı yayın organlarında çalıştı. 2005'de Kuzey Irak'a gitti ve uzun bir süredir bölücü terör örgütünün kamplarında kaldı. Örgütün elebaşı Duran Kalkan tarafından ajansın koordinatörü olarak Türkiye'deki basın çalışmalarına görevlendirildi. Terörist aynı zamanda kırsalda oluşturulan sözde basın-yayın koordinasyonunda yer alıyor. Araştırması devam ediyor. (TEM/235/3755)

Mehmet (Nasır): Uzun bir süre Diyarbakır ve İstanbul'daki şubelerde çalıştı. Örgütün Mart ayında gerçekleştirdiği olağanüstü basın toplantısına katıldı. Ayrıca örgütün elebaşı Murat Karayılan ile görüştü. Görüşme sonrası ajansın Diyarbakır şubesine Haber Müdürü olarak görevlendirildi. Terörist geçmişte bazı yasadışı eylemlere de katıldı. (TEM/254/3775)

Mazlum: Kuzey Irak'taki örgüt kamplarında askeri ve siyasi eğitim aldı. Karayılan tarafından ajansın Ankara şubesine Haber Müdürü olarak görevlendirildi. Araştırması devam ediyor. (TEM/312/2943)

Mustafa Pektaş: Ajansın Yayıncılık Tanıtım ve Ticaret A.Ş Yönetim Kurulu Başkanı. Ayrıca finans işlerinden sorumlu. (TEM/288/2916)

Sami Tan: Sorumlu Yazı işleri Müdürü. Daha önceleri İstanbul'da birçok şiddet eylemlerini organize etti. Bölücü televizyon kanalı Roj TV'de örgüt lehine birçok açıklamalarda bulundu. Araştırması devam ediyor. (TEM/188/2106)

Özgür Halk (Merkezi İstanbul)

Dilek (Nesrin): Sorumlu kişidir. Kuzey Irak'taki örgüt kamplarında askeri ve siyasi eğitim aldı. Örgütün elebaşı Duran Kalkan'ın talimatıyla tekrar Türkiye'ye görevlendirildi. Sözde Kongre'den sonra tekrar sorumlu kişi olarak atandı. Ancak kısa bir süre sonra görevinden istifa etti. (TEM/197/2526)

Azadiya Welat (Merkezi Diyarbakır)

Tayyip Temel: Örgütün Mart ayında gerçekleştirdiği olağanüstü basın toplantısına katıldı. Ayrıca örgütün elebaşı Murat Karayılan ile görüştü. Görüşme sonrası gazeteye bizzat sorumlu kişi olarak görevlendirildi. Geçtiğimiz günlerde tekrar Kuzey Irak'a giderek Murat Karayılan ile görüştü. Terörist geçmişte bazı yasadışı eylemlere de katıldı. Araştırması devam ediyor. (TEM/199/2808)

Fırat Dağıtım Şirketi (Merkezi İstanbul)

Baran: Uzun bir süredir dağıtım şirketinde yer alıyor. Ayrıca bazı militanlarla hareket ederek Kürt kökenli vatandaşlarımızdan haraç topluyor. Topladığı paraları düzenli olarak Kandil'e aktarıyor. Mart ayında Kandil'de gerçekleşen olağanüstü basın toplantısına katıldı ve örgütün bazı elebaşlarıyla görüştü. Görüşme sonrasında tekrar dağıtım şirketine sorumlu kişi olarak atandı. (TEM/175/2645)

AVRUPA

Roj TV (Merkezleri Kopenhag ve Brüksel)

Gönül Kaya (Zelal) : Diyarbakır ve Bingöl kırsalında birçok kanlı terör eylemlerine katıldı. Daha önceleri bölücü örgütün birçok kurum ve kuruluşlarında 'yönetici' düzeyinde çalıştı. Geçen yıl Murat Karayılan'ın talimatıyla bölücü yayın organın başına getirildi. (BfV-156-287-B34)

Manouchehr Zonoozi : Azeri asıllı iş adamı. **"Mesopotamia Broadcast A/S"** (Mezopotamya Yayın Şirketi) sorumlusu ve ROJ TV Genel Direktörü. Bölücü yayın organını Danimark'a üzeri denetliyor ve yürütüyor.

Kenan Azizoğlu: Uzun bir süredir yayın kurulunda çalıştı. Ancak geçen yıl suç işlediği için örgüt tarafından istifaya zorlandı. Şu anda görevsiz konumda. Ayrıca bölücü terör örgütüne muhalif eden çevrelerle ilişkisi var. (BfV-178-209-B29)

Av. Ferda Çetin : "Zelal" kod adlı kadın teröristin yardımcılarından. Geçen yıl suç işlediği için örgüt tarafından ihraç edildi. Kongre'den sonra tekrar bölücü yayın organının başına getirildi. Yayın organının finans ve mali işlerini denetliyor. Ayrıca Şam'da siyasi ve askeri eğitim aldı.

İsmet Kem (Mordem/İsmet) : "Zelal" kod adlı kadın teröristin yardımcılarından. Daha önce Frankfurt'da yayın yapan bölücü yayın organı **"Özgür Politika"**da Genel Yayın Yönetmeni olarak görev aldı. (BfV-301-170-B67)

Özgür Politika (Merkezi Neu Isenburg)

Fatma Ateş (Fatma) : Muş-Tunceli kırsalında birçok kanlı terör eylemlerine katıldı. 2004'de örgütün elebaşı Murat Karayılan'ın

talimatıyla Avrupa'ya gönderildi. Gazetenin sorumlusu olarak görev yapıyor. (BfV-241-190-B76)

Nurdoğan Aydoğan (Haydar) : Bölücü terör örgütünün elebaşı Rıza Altun'un yeğenidir. Güneydoğu'da bir çok kanlı terör eylemlerine katıldı. Örgütün elebaşı Duran Kalkan'ın bizzat yardımcılığını yaptı. Gazetenin yayın kurulunda yer alıyor. (BfV-311-266-B97)

Fırat Haber Ajansı (Merkezi Amsterdam)

İsmet Kayhan (Diyar) : Geçen yıl Alman makamları tarafından bölücü ve kışkırtıcı yayın yaptığı gerekçesiyle kapatılan Mezopotamya Haber Ajansının eski Genel Yayın Yönetmeni. Şam'da terörist başı Apo'nun yanında kaldı. Şam'daki örgüt kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Ayrıca daha önceleri Avrupa ve Türkiye'deki bazı yasadışı yayın organlarında da çalıştı. (BfV-149-203-B91) (TEM/092/2011)

Serxwebun (Merkezi Amsterdam)

"Türk Sefkan": Türk asıllı. Güneydoğu'da birçok kanlı terör eylemlerine katıldı. Daha sonra yaralı olarak Avrupa'ya gönderildi. Uzun bir süre Şam'da terörist başının yanında kaldı. (BfV-121-147-B77)

Bölücü terör örgütü PKK'nın sözde Yürütme Konsey Başkan Yardımcısı Murat Karayılan'ın **"Kongre Kararları"** doğrultusunda **"basın ve yayın"** çalışmalarına görevlendirdiği yeni mensupları şunlardır:

TÜRKİYE

a- Hüseyin Aykol (Ahmed Faik): Özgür Gündem-İstanbul
b- Devrim (Şoreş): Dicle Haber Ajansı-Diyarbakır
c- Mehmet (Nasır): Dicle Haber Ajansı-Diyarbakır
d- Mazlum: Dicle Haber Ajansı-Ankara
e- Tayyip Temel: Azadiya Welat-Diyarbakır

AVRUPA

a- Gönül Kaya (Zelal): Roj TV-Brüksel
b- Av. Ferda Çetin: Roj TV-Brüksel
c- İsmet Kem (Mordem/İsmet): Roj TV-Brüksel
d- Nurdoğan Aydoğan (Haydar): Özgür Politika-Neu Isenburg

Eylemler

Terörist Başı Abdullah Öcalan'ın kurduğu, sevk ve idare ettiği PKK silâhlı terör örgütü, devletin hâkimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırarak bağımsız bir Kürt Devleti kurmak amacıyla binlerce eylem gerçekleştirmiştir. Bu eylemleri gerçekleştirirken hiçbir ayırım yapmamıştır.

Örneğin 1991–1996 yılları arasında Adana'da 114 eylem yaparak 100 kişiyi öldürmüş, 98 kişiyi de ağır şekilde yaralamıştır. Konya'da 1992–1996 tarihleri arasında 3 kişiyi öldürmüş, Hatay Bölgesi'nde 17.01.1995 ile 18.05.1998 tarihleri arasında savunmasız 46 sivil vatandaşımızı öldürmüş, 42 kişiyi de yaralamıştır. Osmaniye'de 16.08.1992 tarihi ile 20.05.1998 tarihleri arasında 15 vatandaşımızı öldürmüş, 18 vatandaşımızı da ağır şekilde yaralamıştır.

PKK terör örgütünün bu tür şiddet eylemleri 1996–1999 yılları arasında da devam etmiş ve halen de devam etmektedir.

Öcalan otoritesini kurmak için örgütün kuruluş aşamasından beri **"aşağılama"** yöntemini seçtiğini görülmektedir. Öcalan'a göre Kürtler **"zavallı," "düşürülmüş ve karı"** gibidirler. Öcalan, bu tavırlarında insanların nefret ve düşmanlık duygularını harekete geçirmeyi hedefleyerek, bilinçli olarak yapmaktadır. **"Kentlere ineceğiz, kent çatışmaları başlayacaktır. Neye mal olursa olsun bir otobüse binmek zor değildir, bir uçağa binmek zor değildir. Kendine bomba sarıp gidecek binlerce insanımız var." "Ne kadar eylem, o kadar propaganda, ajitasyon; ne kadar eylem o kadar otorite" "Öldürelim, otorite olalım"** iki yıldır sizi besledik, her türlü ihtiyacınızı karşıladık. Sizi her türlü bela ve tehlikeden koruduk. Ya bunun bedelini ödeyeceksiniz, ya da PKK adına yargımız hain olduğunuz şeklinde olacaktır

PKK Terör Örgütü'nün Eylemlerinden Örnekler:

15 Ağustos 1984 günü, saat:21.30 sıralarında bir gurup PKK örgüt mensubu tarafından Eruh İlçesi'ne yapılan silâhlı saldırı sonunda, Jandarma Nöbetçi Er Süleyman Aydın şehit oldu.

5 Ağustos 1985 günü, saat 21.00 sıralarında Van'ın Çatak İlçesi, Kanalga Köyü, Taşbucak Mezrasına gelen 10–15 kadar PKK elemanı, kapısının önünde bulunan Ali Şeref Özkan'ı, Gazi Özkan'ı, (2) yaşındaki kız çocuğu Nergiz ve (1) yaşındaki kız çocuğu Heyet'i silâhla tarayarak öldürdüler. Bununla yetinmeyen teröristler, Hacı Şeref Özkan'ın evine gaz dökmek ve yakmak suretiyle evde bulunan Meryem, (10) yaşındaki Hâkim ve (8) yaşındaki Utba'yı evle birlikte yakarak; Hayriye Özkan'ın evine bomba atmak ve silâhla taramak suretiyle de evde bulunan Hayriye Özkan, (10) yaşındaki Zaide ve (5) yaşındaki Veliti Özkan'ı öldürdüler.

22.02.1987 günü saat 18.30 sıralarında Türk askeri kıyafeti giymiş bir gurup silâhlı PKK elemanı Şırnak İli, Uludere İlçesi, Taşdelen Köyüne geldiler. Asker kıyafetli olmalarına rağmen köylüler kendilerinden şüphelendiler, bunun üzerine Taşdelen Köylüleri ile silâhlı PKK grubu arasında çatışma başladı. PKK militanları gecenin karanlığından da istifade ederek köyden kaçtılar. Ancak köyden ayrılmadan önce kadın ve çocukların bulunduğu 4 evi otomatik silâhlarla taradılar ve 13 masum vatandaşımızı katlettiler.

19.08.1987 günü saat 21.15 sıralarında Diyarbakır İli Eruh İlçesi Bağgöze Bucağı, Kılıçkaya Köyü Milan Mezrasına bomba ve otomatik silâhlarla baskın düzenleyen sayıları 60–70 kadar olduğu tahmin edilen PKK elemanları evleri yaktılar. Evlerin içinde bulunan 25 kadar vatandaşımızı bomba ve otomatik silâhlarla tarayarak öldürdüler. Ölenlerin içinde kundaktaki bebekler, çocuk ve kadınlar bulunuyordu.

10.10. 1987 günü saat 20.00 sıralarında bir gurup PKK elemanı Şırnak İli, Meşeiçi Köyü. Çobandere Mezrasına otomatik silâh ve bombalarla saldırı yaptılar. Taradıkları ev ve çadırlarda, 11 kişiyi katlettiler. Ölenlerden 7 'si kadın, biri daha adı konmamış 15 günlük bebek, bir diğeri de 1 aylık bebekti. Katliamda 9 kişi de yaralandı.

07.05.1989 günü Şırnak İli Dereler Köyü Taraklı Mezrasını basan bir gurup silâhlı PKK elemanının evlerinden çıkardıkları halkı Mezra ortasındaki boşlukta topladıkları, **"Devlet bizim düşmanımızdır. Babatlar bizim düşmanımızdır. Çeteler bizim düşmanımızdır. Sizler Babatlara ve çetelere yardım ediyorsunuz. Yardım edenleri cezalandıracağız."** konuşmasını yaptıktan sonra topluluktan 4'ü kadın, 8 köylüyü ayırdıktan sonra otomatik silâhlarla taradılar. mezra dışında yakaladıkları Osman Babat'ın başına taş vurmak suretiyle öldürdüler, daha sonra boğazından iple bağlayarak bir ağaca astılar.

24.11.1989 günü bir gurup PKK militanının Yüksekova İlçesi İkiyaka Köyüne baskın düzenlediler. Baskından önce çevrede koyun otlatmakta olan İkiyaka Köyü'nün 5 çobanını yakaladılar, ellerini bağladıkları, çobanların kaçmamaları için başlarına adam koyduktan sonra İkiyaka Köyüne gittiler. Köyde bir evden elinde fenerle bir kadının çıktığını görmeleri üzerine kadına ateş eden PKK'lılar, eve roketatar ve el bombası atarak, otomatik silâhlarla taradılar. Evden karşılık verilmemesi üzerine girdikleri evde bulunan kadın ve çocukları bir araya topladıktan sonra üzerlerine ateş ederek öldürdüler. Bu arada başka bir gurup PKK'lının da Hüseyin Boz'a ait eve girerek evde bulunan kadın ve çocukları elleriyle boğdukları, daha sonra köyün çobanlarını bağladıkları yere gelerek, köyün çobanlarının eşyalarını aldıktan sonra soğuktan korunmak için başlarına sardıkları puşi ile boğarak öldürdüler ve olay yerinde bulunan 300 koyunu da alarak kaçtılar. Olayda çobanlarla birlikte 26 kişinin öldürüldüğü katliamda koyun gibi boğazlananların arasında yaşları 1 ile 5 arasında değişen 6 masum yavrunun da olduğu ortaya çıktı.

22.06.1992 günü saat 22.00 sıralarında Gercüş İlçesi, Seki Köyüne uzun namlulu silâhlar ve roketatarlarla saldıran 50–60 kişilik PKK'lı gurup, köyden Behçet Tunç ile 8 yaşındaki Gülbahar, 4 yaşındaki Haşim, 10 yaşındaki Şükrü, 1 aylık henüz ismi konmamış kız çocuğunu, 13 yaşındaki Abdurrahman, 10 yaşındaki Sultan ve 2 kadının hayatlarına son verdiler.

25.06.1992 günü, saat 22.30 sıralarında Silvan İlçesi, Yolaç Köyüne gelen bir gurup silâhlı PKK elemanı köyün telefon hatlarını kestikten, köy etrafı ve köy camii yanında tertibat aldıktan sonra camide namaz kılmakta bulunan köy imamı ile 15 kişiyi cami önüne çıkardılar. Her birinin ellerini iplerle bağladıktan sonra duvara dizip otomatik silâhlarla taradılar.

01.10.1992 günü Bitlis İli, Cevizdalı Köyüne baskın düzenleyen sayıları 100 kadar tahmin edilen PKK grubu köyde kendileriyle konuşan Hacı Salih Akpolat'a **"korucular silâhlarını bıraksın, size bir şey yapmayacağız"** dediler. Korucu Abdullah Kaptan hariç köy korucuları silâhlarını PKK teröristlerine teslim ettiler. Silâhlı PKK grubu silâhını bırakmayan Abdullah'ı şehit ettikten sonra köy halkından bulduklarını köyün üst tarafında topladılar, bu sırada bir gurup PKK elemanı da köydeki evlerin içine girerek evlere el bombası attılar ve evde buldukları köylüleri uzun namlulu tüfeklerle tarayarak öldürdüler.

Köyün üst tarafında topladıkları köylüleri de silâhla tarayan teröristler, olayda PKK elemanlarıyla konuştuktan sonra koruculara silâhlarını bıraktıran Mehmet Salih Akpolat, başta olmak üzere 10'u çocuk 29 kişiyi öldürüp, 11 kişiyi de yaraladılar.

23.10.1992 günü saat 22.00 sıralarında Tunceli İli Mazgirt İlçesi Dedebağı Köyüne baskın düzenleyen 12 kişi kadar oldukları tahmin edilen silâhlı PKK grubu köyün telefon bağlantısını kestikten sonra, 11 köylüyü öldürdüler. Katledilenler arasında 2 ve 3 yaşında iki de çocuk vardı.

05.07.1993 günü saat 20.00 sıralarında Erzincan İli Kemaliye İlçesi Başbağlar Köyüne baskın düzenleyen 60 kişilik silâhlı PKK grubu köy halkını köy meydanında topladılar.

Kadınları ayırarak başka bir yere gönderdikten sonra önceden kararlaştırdıkları şekilde meydandaki erkeklerin üzerlerine yaylım ateşi açan PKK'lı teröristler 31 masum insanı öldürdüler. Daha sonra köydeki bütün evleri ve ahırları ateşe veren Ermeni dönmeleri birçok küçük ve büyük baş hayvanı da canlı canlı yaktılar.

18.07.1993 günü Van İli Bahçesaray İlçesinde göçerlerin bulunduğu yaylaya baskın düzenleyen bir gurup silâhlı PKK'lı, yaylada bulunan 14'ü çocuk, 10'u orta yaştaki 24 vatandaşımızı, çadır içerisine topladıktan sonra kaleşnikof silâhla tarayarak öldürdüler. Olayda (7) yaşında Azat, (2) yaşında Yunus, (3) yaşında Bahar, (1) yaşında Zehra, (7) yaşında Sevim, Hediye, (13) yaşında Yıldız, (12) yaşında Nezahat, (4) yaşında Eylem, Beybun, (14) yaşında Azime, (8) yaşında Muhammet, (4) yaşında Hamim, (12) yaşında Hürriyet isimli masum yavrular hayatlarını kaybetti.

28.08.1993 günü saat 21.00 sıralarında Kovancılar İlçesi Yoncalıbayır Köyüne baskın düzenleyen 17 kişilik PKK'lının, köy halkını meydanda topladıktan sonra içlerinden 12 kişiyi ayırdığı, halka ayırdığı kişileri köy dışına götürüp bu kişilerle konuşma yapacaklarını ve sonra bırakacaklarını söyledikleri ve ayırdıkları 12 kişiyi köy dışındaki Gilbere Deresine götüren PKK elemanlarının Ahmet Aktaş isimli vatandaşı kendilerine kılavuz olması için ayırdıktan sonra geriye kalanları sıraya dizdikleri ve taşıdıkları kaleşnikof ve G–3 silâhlarıyla taradılar.

25.10.1993 günü silâhlı 5 PKK'lının, Erzurum İli Çat ilçesi Yavi Kasabası'na baskın düzenlediği, Ağaköy'den kamyonetine yüklediği hayvanları Gökçeşeyh Köyüne götüren Zeki Bingöl'ü Yavi Kasabasına yakın bir yerde durdurdukları, Zeki Bingöl'ü, yanındaki arkadaşlarını ve hayvanları kamyonetten indirdikten

sonra, çaldıkları kamyonetle köye gelen militanlardan 4'ünün kamyonetten inerek kahvehaneye girdikten sonra kahvehanede bulunan halkı rast gele tarayarak 32 kişiyi öldürüp, 10 kişiyi yaraladılar.

12.12.1993 günü Adıyaman İli Ağaçkonak Köyüne baskın düzenleyen bir gurup silâhlı PKK elemanı, köyde bulunan 9 Koruyucu ile 2 yaşındaki kız çocuğunu öldürüp bulundukları evi de ateşe verdiler.

25.12.1991 günü saat 13.00 sıralarında PKK elemanları Bakırköy İlçesi İstanbul Caddesinde bulunan Çetinkaya Giyim Mağazasına Molotof kokteyli ile saldırı düzenledile. Tutuşturdukları, mağazada bulunan 13 kişinin dumandan boğularak ve yanarak ölmesine sebep oldular ayrıca 12 kişiyi de yaraladılar.

10.06.1992 günü Bitlis İlçesi Kokarsu Köyüne baskın düzenleyen bir gurup PKK elemanının Çubuk Mezrasıyla Sütlüce Mezrası arasında köye gitmekte olan minibüsü durdurduktan sonra içinde bulunan 13 kişiyi kaleşnikof tüfeklerle tarayarak öldürdüler.

20.10.1992 günü Solhan İlçesi Hazerşah Köyü Aksakal Mezrası yakınlarında, yolcu otobüsünün önünü kesen 3 PKK elemanı otobüste bulunan yolcuları indirdikten sonra aracı ateşe verdiler. Kimlik tespitine başladıkları, sırada bir yolcunun kaçmak istemesi üzerine ellerindeki silâhlarla bütün yolcuları taradılar ve 20 kişiyi öldürdüler.

04.08.1993 günü Bingöl Solhan İlçesi, Bağönü Köyü Kordere mevkiinde 8–12 minibüsü durduran bir gurup PKK elemanı araçlarda bulunan 16 yolcuyu silâhla tarayarak öldürdüler, (14) vatandaşımızı da yaraladılar, teröristler öldürdükleri ve yaraladıkları şahısların paralarını aldıktan sonra olay yerinden uzaklaştılar.

21.03.1990 günü bir gurup silâhlı PKK elemanı önceden plânladıkları şekilde Şark Kromları Ferro Krom Müessese Müdürlüğü elemanlarını taşıyan müesseseye ait araçların önüne pusu kurdular. Palu İlçesi Kayaönü Köyü hudutları içindeki Küçükseri Tepesinde durdurdukları, müessese müdürü ile diğer personeli araçlarından indirdikten sonra şahısların arasından seçtikleri müessese müdürü başta olmak üzere 9 mühendisi silâhlarıyla tarayarak öldürdüler.

23.10.1993 günü, 5 silâhlı PKK elemanı gasp ettikleri bir kamyonun kasasında gizlenerek Kiğı Günlük Köyü yol ayrımındaki kil ocağına kadar geldiler. Kil ocağında araçtan inerek işçileri bir araya toplayan PKK'lılar yaylım ateşi açarak 10 işçiyi öldürdüler.

30.06.1996 günü saat 17.40'ta elbiselerinin içine bomba yerleştiren Zeynep Kınacı isimli PKK elemanı, Tunceli İli Cumhuriyet Meydanında bayrak merasimine katılan Merasim Kıtasının içine hızla daldı. Evvelce vücuduna yerleştirdiği bombayı infilak ettiren PKK elemanı Zeynep Kınacı kendisi ile birlikte bir Astsubay ile 4 askerin ölümüne sebep oldu.

14.04.1990 günü Elazığ Arıcak İlçesi Bükardı Köyüne gündüz saatlerinde silâhlı baskın düzenleyen bir gurup PKK elemanı, köyün ilkokuluna giderek, öğretmenleri bir odada topladılar. Daha sonra öğretmenlerin eş ve çocuklarını müdür odasına alıp bir müddet konuşma yaptıktan sonra silâhlarıyla üzerlerine ateş ederek 5 öğretmeni şehit ettiler.

Jandarma Sınır Tabur Komutanlığı 9. Bölüğe bağlı ve Andaç Köyü Serin Mahallesinde konuşlandırılan Serin Jandarma Takımına 25.10.1985 günü gece saatlerinde silâhlı baskın düzenleyen 50–60 kişi kadar oldukları tahmin edilen silâhlı PKK grubu, 9 Jandarma erini şehit ettiler. 2 jandarma erini de yaralayan PKK'lılar şehit ve yaralıların silâh ve mühimmatlarını da gasp ettikten sonra gece karanlığından da yararlanarak olay yerinden uzaklaştılar.

Eylemler Hız Kazandı

04.08.1991 günü saat 04.30 sıralarında Hakkâri İli Şemdinli İlçesi hudutları içinde bulunan 1/118 Sınır Tabur Komutanlığına bağlı Samanlı Karakolu'na baskın düzenleyen 150–200 kişilik bir PKK grubu, karakolda görevli 9 Jandarma eri ile 1 koruyucuyu şehit ettiler. 7 eri kaçırdılar, toplam 9 subay, astsubay ve eri yaraladılar.

25.10.1991 günü saat 04.45 sıralarında 10. Jandarma Sınır Bölük Komutanlığına baskın düzenleyen ve 200 kişi oldukları tahmin edilen silâhlı PKK grubu, Sınır Bölük Komutanlığının emniyetini sağlamak için tepelerde mevzilendirilmiş timlerinde görevli erlerden 15'ini şehit ettiler. Bir Asteğmen ile 9 askeri yaraladılar.

24.05.1993 günü kalabalık bir silâhlı PKK grubu Bilaloğlu Köyü yakınlarında Çevrimpınar yol ayırımında Elazığ-Bingöl karayolunu kestiler, durdurdukları araçlarda bulunan yolcuları indirdikten sonra izinden dönen ve kıtalarına gitmekte olan erbaş ve erlerden 30'unu şehit ettiler. Ayrıca 3'ü öğretmen 6 vatandaşı da öldürdüler.

15.09.1993 günü Van İli Çatak ilçesi Kanalga Karakoluna baskın düzenleyen kalabalık bir gurup silâhlı PKK elemanı, karakolu korumak için 2 km. mesafedeki 2053 rakımlı tepe ile bu tepenin kuzeyindeki rakımsız tepede pusuya yatan timlerde görevli 12 askeri şehit ettiler ve silâhlarını gasp ederek kaçtılar.

Eruh Dağdöşü Köyünde konuşlanmış bulunan Jandarma Komando Bölüklerinin emniyetini sağlamak amacıyla çevreye çıkardığı timlerine 09.11.1994 günü saldırı düzenleyen kalabalık bir PKK grubu, timlerde görevli komando erlerden 15'ini şehit ettiler ve 13 komando erini de yaraladılar.

15.06.1995 günü saat 23.00 sıralarında Şemdinli ilçesi Ortaklar Köyü hudutları içinde bulunan Jandarma Karakoluna baskın düzenleyen 400 kişilik silâhlı PKK grubu karakolda görevli 2 Astsubay ile 13 jandarma erini şehit ettiler. Saldırıda 6 Jandarma eri yaralanırken, 5 Jandarma eri de PKK'lılar tarafından zorla kaçırıldı.

Bunlar dışında PKK terör örgütü mensuplarınca 1998 yılı içerisinde Adana, İzmir, İstanbul illerinde muhtelif semt ve yerlere konan zaman ayarlı bombalarla birçok vatandaşımız ölmüş, birçoğu da yaralanmıştır. Görüldüğü gibi, PKK terör örgütünün eylemleri 1998 yılı içerisinde şekil değiştirerek çok daha detaylı bir biçimde (bomba koyma, intihar eylemleri vb. gibi) tırmandırılmıştır.

PKK terör örgütü mensupları sanık Abdullah Öcalan'ın sevk ve idaresi altında bu şekilde bebekleri, çocukları, hamile kadınları ihtiyar insanları, suçsuz, silâhsız ve savunmasız insanları katletmişler, evlerini, hayvanlarını, sürülerini yakmışlar, kurulduğu günden 22 Şubat 1999 tarihine kadar 6.036 saldırıda bulunmuşlar, 1046 kişiyi kaçırmışlar, 388 de gasp suçu işlemişlerdir.

15 Ağustos 1994 tarihinden, 22 Şubat 1999 tarihine kadar bebek, çocuk, genç, hamile kadınlar, ihtiyar olmak üzere 4472 sivil vatandaşı öldürmüşler, 5620 sivil vatandaşı da ağır şekilde yaralayarak sakat bırakmışlardır.

Bunun dışında 3874 asker, 1225 sivil Geçici Köy Korucusu, 247 polis memuru katledilmiştir. 1665 Geçici Köy Korucusu, 8178 asker, 909 polis memuru da ağır şekilde yaralanmıştır.

Turistik tesislerin bombalanması, işyeri ve sınaî tesislere sabotaj, iş makinelerinin, ormanların yakılması vb. gibi daha binlerce eylem gerçekleştirmişlerdir.

PKK terör örgütünün bu acımasız eylemleri nedeniyle hayvancılıkla geçinen yöre halkı yaylalara çıkamaz duruma gelmişler,

yoksullaşmışlar, köylerini terk ederek can güvenliklerini sağlamak için batıya ve büyük kentlere göç etmek zorunda kalmışlardır. Göç ettiği yer insanları kendilerini kucaklamıştır.

Küçük ve dağınık yerleşim birimlerinin teröre karşı korunmasının zorluğu karşısında sırf bu nedenle bölge insanları terörün az olduğu ve kendilerini güvencede hissettikleri bölge ve kentlere göç ederek yerleşmişlerdir. PKK terör örgütü onları orada da rahat bırakmamış, vergilendirme ve sözde askere alma adı altında onlardan haraç alıp, çocuklarını kaçırarak kırsal alana götürmüşlerdir. Çocuklarını vermeyenleri veya direnenleri ise acımasızca öldürmüşler, evlerini yakmışlardır. Göçlerin, köy boşaltmaların ana kaynağı ve sebebi de PKK terör örgütüdür.

Terörist Başı Abdullah Öcalan İmralı'daki duruşma sırasında açıkça bu eylemleri kabullendiği gibi, örgütü kendisinin kurduğunu, bugüne kadar da genel başkanı olarak sevk ve idare ettiğini, bütün eylemlerinden birinci dereceden sorumlu olduğunu, hatta iddianame belirtilen eylemlerden çok daha fazlasının örgütü tarafından gerçekleştirildiğini belirterek, herkesin bildiği hususları kabullenmiş, ancak örgütünün hiçbir koşul ileri sürmeden silâhı bırakarak teslim olması için açık ve net bir şekilde herhangi bir çağrıda bulunmamıştır. PKK terör örgütünün cinayet ve bombalı intihar eylemlerinin halen de devam ettiği herkes tarafından bilinmektedir.

İnsan Kaçakçılığı ve Uyuşturucu

PKK, güvenli barınaklarını (Irak'taki kampları) şiddet eylemlerini düzenlemek için kullanıyor. Irak'taki isyandan ödünç aldığı teknolojileri kullanarak ve Türk güvenlik güçleriyle temastan kaçınmak arzusuyla, gurup giderek artan şekilde, uzaktan kumandalı bombalar, yola döşenen mayınlar ve diğer el yapımı patlayıcı maddeler kullanıyor.

PKK'nın Kuzey Irak'ta insan kaynağını barındırması kadar önemli bir gelişme de, PKK'nın mali kaynaklarının Avrupa tarafından temin ediliyor olmasıdır. Avrupa Solu, uzun zamandır PKK'yı destekliyor. Sempatizanlarını Türkiye'den Avrupa'nın güvenli bölgelerine kaçırmak için 1990'larda kurulan bir ağı kullanan örgüt, finansman sağlamak için uyuşturucu kaçakçılığı, AB'ye insan kaçakçılığı ve kadın ticareti alanlarında önemli bir varlık oluşturdu.

PKK uyuşturucu ticaretinden önemli kazançlar sağlıyor.

BM'nin Uyuşturucu ve Suç Ofisi, Orta Asya, Afganistan ve başka ülkelerden Avrupa' ya uzanan uyuşturucu ticaretinin yılda beş milyar dolarlık bir hacme sahip olduğunu tahmin ediyor. Avrupalı istihbarat analistlerine göre, bunun yarısı PKK'ya gidiyor. Paris'te bulunan Çağdaş Suç Tehdidini Araştırma Bölümü Müdürü François Haut, PKK'nın, Paris'in varoşlarında satılan narkotiğin yüzde 80'inden sorumlu olduğunu söylüyor.

Ayrıca PKK **"Avrupa'daki eroinin yüzde 40'ının üretimi ve dağıtımından sorumlu"** olarak görülüyor.

PKK Avrupa'da yalnızca suç çetelerini yönetmiyor, aynı zamanda propaganda yapıyor ve finansman toplayan şubeler de kuruyor.

PKK'lılar, Avrupa ülkelerinde haraç alma, adam kaçırma, insan kaçakçılığı ve uyuşturucunun yanı sıra, siyasi kampanyalar yoluyla da para toplama işini koordine ediyorlar. Toplanan paraların büyük bir bölümü Kuzey Irak'taki örgüt kamplarına iletiliyor.

Avrupa Birliği, ancak 2002 yılında örgüt ismini KADEK olarak değiştirdiği zaman PKK'yı terör örgütü olarak kabul etti. Nisan 2004'de AB, Kongra-Gel'i de terör örgütü olarak nitelendirdi. Bugün ise, PKK, tüm isimleri ve yan kuruluşları ile birlikte ABD ve AB'nin terör örgütleri listesinde yer alıyor. Buna rağmen, PKK'nın şiddet eylemlerine karşı beklenen tedbirlerin alınmaması, Türkiye kamuoyunun ABD ve AB ülkelerine yönelik tepkisinin artmasına neden olmaktadır.

Türkiye kamuoyu, AB'nin terör örgütleri listesinde yer alan PKK'nın Avrupa içinde özgürce faaliyet göstermesini kabul edilemez buluyor. Şiddet eylemlerine son vermeyen PKK'ya yönelik Türkiye kamuoyunun tepkisinin tonu giderek artan biçimde Batı aleyhtarı bir hal alıyor. ABD'nin yanı sıra, Avrupa hükümetlerinin de uzun zamandır PKK ile mücadele etmekten kaçınmaları tepkinin boyutlanmasına neden oluyor.

Türkiye'nin, kırmızı bültenle tüm dünyada aradığı Rıza Altun'un Fransa'dan Kuzey Irak'a kaçmasına, Fransız ve Avusturya güvenlik birimlerinin ses çıkarmaması, Avrupa hükümetlerinin terörle mücadele konusundaki samimiyetlerini net bir şekilde ortaya koymuştur. PKK liderlerinin çoğunun İsviçre bankalarında yüklü miktarda paraları olduğu biliniyor.

Turizme Yönelik Eylemler

1991–92 yıllarından itibaren PKK terör örgütü, turizm gelirlerinin bütçemize önemli katkısını hesaplayarak, bu gelirlerin önlenmesi yönünde kararlar almasını takiben, Türk turizmine, turistlere ve turistik tesislere yönelik eylemleri başlamıştır. Doğrudan doğruya Türk ekonomisini hedef alan turizme yönelik eylemlerin nedeni 4. konferansında alınan **"bütün bölgelerde başta turizm olmak üzere Türkiye'nin her türlü ekonomik ve benzer hedeflerine yoğun şekilde eylemlerin gerçekleştirilmesi,"** şeklindeki kararıyla tescil edilmiştir.

Bu kararlar doğrultusunda, bazı Avrupa ülkelerinin hoş görüsünden ve mevcut yasalarının boşluğundan cesaretlenen PKK terör örgütü mensuplarınca Türkiye'ye döviz getiren turistlerin engellenmesi yönünde yurt dışında bildirilerle, afişlerle yoğun propagandalar yapıldığı görülmüş, Türkiye'ye gelecek turistler ile ülkeleri tehdit edilmiştir.

Türk turizmini sabote etmek amacıyla, PKK'nın silâhlı yan kuruluşlarından ARGK'nın bir alt silâhlı kuruluşu olarak oluşturulan ARGK/ Metropol İntikam Timlerine (A-MİT) mensup militanlarca Antalya'da 1993 yılı yazında turistik otel ve benzeri yerlere patlayıcı madde atılarak sabotajlar gerçekleştirilmiştir.

Yakalanan PKK'lıların ifadelerinde belirttikleri gibi, turistik tesislere yönelik eylemleri gerçekleştiren PKK militanların çoğunluğu Avrupa ülkelerinden Yunanistan'a gidiyorlar. Buradaki kamplarda patlayıcı madde eğitimi gördükten sonra ülkemize geliyorlar ve Yunanistan'daki sorumlularından telefonla aldıkları talimatlara göre ülkemizin turistik bölgelerinde bombalı saldırılarını gerçekleştiriyorlardı.

İzmir Emniyet Müdürlüğü ekiplerince yakalanan bir PKK terör örgütü mensubu, yurt dışındaki faaliyetleri, Yunanistan'da gördüğü patlayıcı madde eğitimi ve sorumlularının bu konudaki eylem talimatlarına ilişkin ifadesinde;

> "...1989 yılından itibaren işçi olarak bulunduğu Almanya'nın Hannover şehrinde çalıştığını ve 1992 yılında oturma izni alabilmek için para karşılığında Alman vatandaşı bir bayanla evlendiğini, 1994 yılında Hannover'deki Kürt-Alman Derneğinde PKK'lılarla tanışarak örgüt faaliyetlerine başladığını, 1994 yılı Ekim ayında Mazlum kod adlı örgüt mensubunun talimatıyla 25 kişilik bir gurupla iki aya yakın bir süre Hollanda yakınlarında bulunan bir yerleşim merkezinde siyasi eğitim gördük-

ten sonra örgütün Avrupa sorumlusu Mustafa Karasu'nun kendilerini ziyaret ettiğini ve daha sonra da askeri eğitim görmek amacıyla Yunanistan'a gönderildiğini,

31 Aralık 1994'de Yunanistan'a giriş yaparak dağlık ve ormanlık bir kamp yerinde 30 kişilik bir gurup halinde, Faik kod adlı kamp sorumlusu tarafından kendilerine bomba ve patlayıcı maddeler, Silâh ve Spor olmak üzere üç dalda eğitim verildiğini, eğitim sırasında, Saatli (Zaman ayarlı) bomba, Hareketli (Bilyalı düzenekli) bomba, uzaktan kumandalı bomba, basmalı (Mayın türü) bombalar, Molotof kokteyl, fünye yapımı, orman sabotajları, tabanca ve otomatik silâhların sökülüp takılması, atıcılık ve nişancılık eğitimi, el bombası kullanımı, TNT tahrip kalıbının yapımı, barut yapımı, fünye yapımı, gibi dersleri gördüklerini, kamptaki eğitimin bitiminde PKK'nın Avrupa sözcüsü Ali Sapan'ın kampa gelerek kendilerine kamu kurum ve kuruluşlarıyla, Türk turizmine yönelik bombalı eylemler gerçekleştirilmesi konusunda talimatlar verdiğini ve Faik kod adlı kişi tarafından İzmir'e gönderildiğini,

İzmir'e geldikten sonra 1995 yılı Mayıs ayında aldığı talimat üzerine eylem için gerekli her biri 400 gram ağırlığında 9 adet TNT tahrip kalıbını ismini bilmediği, telefonla sorumlularının ayarladığı randevu ile bir şahıstan aldığını."

beyan etmiştir. Bu şahsın evinde yapılan aramada bomba, patlayıcı madde ve Molotof kokteyli yapımında kullanılan malzemeler ele geçirilmiştir.

Bu ve benzeri birçok ifadeden, PKK terör örgütü mensuplarının Avrupa ülkelerinde kamplarda ve eğitim gördükleri, bazı Avrupa ülkelerinde teorik örgüt eğitimi gördükten sonra örgüt talimatı doğrultusunda, patlayıcı madde eğitimi görmek üzere Yunanistan'a gönderildikleri ve Yunanistan'daki kamplarda gördükleri patlayıcı madde eğitimi sonunda Türkiye'ye girdikleri anlaşılmaktadır.

Önce Avrupa ülkelerinden Yunanistan'a gidip eğitim gören PKK'lılar daha sonraları, Romanya ve Bulgaristan üzerinden Yunanistan'a giderek patlayıcı madde eğitimi görmeye başladılar. Türkiye'den kandırılarak gidenler eğitim sonunda aynı güzergâhtan otobüsle veya uçakla ve sahte kimliklerle Türkiye'ye gelip bombalı eylemlere katılmışlardır.

Her yıl aralıksız devam eden PKK terörü, 1993 yılı sonuna kadar giderek artan bir trendle yükselmiş, 1993 yılının sonunda

en yüksek seviyeye çıkmış ve bir yıllık olay sayısı 4113'e ulaşmıştır. Bundan sonra terörle mücadelede geliştirilen tedbirler ve yapılan operasyonlardaki kayıpları karşısında örgüt içinde astlarla yöneticiler arasında olmak üzere önemli huzursuzluklar ve iç kavga başlamış, örgüte katılımlar giderek azalmıştır.

Bu durum karşısında PKK olayları giderek düşmeye başlamış, bir önceki yıla göre olaylar 1994'te %40, 1995'te %16, 1996'da % 11, 1997'de % 23 olmak üzere, daha örgüt üst düzey sorumlularından Şemdin SAKIK ve Abdullah Öcalan'ın yakalanmasından önce dört yıl üst üste düşüş göstermiştir.

İran'daki PKK kamplarının ve PKK adına çalıştırılan eroin imâlathânesinin sorumlusu olan Osman Öcalan yargılanıp idam cezasına çarptırılmış, ağabeyi Abdullah Öcalan tarafından idamı afedilerek, silâhsız görev yapması kararlaştırılmıştır. Örgütte sözde eyalet koordinatörlüğü gibi önemli bir konumda olan Şemdin Sakık, Abdullah Öcalan'a mahsus taktiklerle önce Suriye'ye çağırılmış, yargılanmış ve cezalandırıldıktan sonra K.Irak'a KDP'lilere teslim edilmiştir.

Cemil Bayık ve Osman Öcalan ile Abdullah Öcalan arasındaki önemli boyuttaki görüş ayrılıkları ve zıtlaşmalar da buna örnektir. Böyle bir durum sonunda, eylemsizlikten örgüt mensuplarının motivasyonu bozulmuş ve örgütte tutulmaları zorlaşmış, örgütten kaçarak güvenlik güçlerine teslim olanların sayılarında önemli artışlar olmuştur.

1993 de 219 kişi, 1994 de 414 kişi, 1995 de 495 kişi, 1996 da 277 kişi, 1997 de 228 kişi olmak üzere beş yılda 1833 kişi örgütten kaçarak güvenlik güçlerine teslim olmuştur. İşte bu durumdan kurtulmak isteyen PKK terör örgütü sorumluları aldıkları kararlarla, bir çıkış yolu olarak alışılmış faaliyet bölgelerinin dışına, güvenlik güçlerinin yeterince güçlü olmadığını ve tedbirlerinin zayıf olduğunu sandıkları bölgelere faaliyetlerini kaydırmaya başlamışlardır.

Bu doğrultuda, 1993 yılından itibaren bir gurup PKK terör örgütü mensubu, Tunceli, Erzincan ve Sivas üzerinden Tokat, Ordu, Giresun ve Gümüşhane illerimizin sınırları içinde yer alan Kelkit vadisindeki dağlık ve gizlenmeye elverişli bölgeye açılım yaparak eylem ve faaliyetlere başlamıştır.

Böylece, Karadeniz kırsalına açılım yapan PKK terör örgütü Sivas, Erzincan, Tokat, Ordu, Giresun'un Alucra ve Şebinkarahisar ilçeleri, Gümüşhane'nin Şiran ve Kelkit ilçeleri kırsalında görülmeye başlamış ve yol kesme eylemlerine başvurmuştur.

Diğer yandan, Türk ekonomisini hedef alan PKK terör örgütü militanları 1994 yılı başlarından itibaren ülkemizin doğal süsü ve akciğeri durumunda olan ormanlara zarar vermek amacıyla kasten yangın çıkarmaya başlamışlar ve birçok orman yangını çıkarılmıştır.

Bundan sonraki yıllarda, PKK terör örgütünün Üniversite ve Yüksek okullardaki yasadışı gençlik örgütü olan YCK (Yekitiya Civanen Kürdistan-Kürdistan Gençler Birliği) kanalıyla, bazı üniversitelerden örgüte katılımları arttırmak amacıyla yurtdışına örgütsel eğitim amacıyla eleman aktarımı yapılmıştır. Sadece 1997 yılında ülkemizin değişik üniversitelerinden 44 öğrenci PKK terör örgütüne katılmak üzere okullarından ayrılmışlardır. Bunların bir kısmı Yunanistan'a gidip örgüt kampında eğitim görmüş, bir kısmı da gitmek üzereyken yakalanmışlardır.

Bu arada PKK terör örgütü 1996 yılında gittikçe büyüyen eylemsizliğin verdiği psikolojik çöküntüden kurulmak, örgüt militanlarına moral vermek amacıyla, riski az eylemlere, bununla da yetinmeyip intihar saldırılarına yönelmiştir. 1–15 Mayıs 1996 tarihinde yapılan ve PKK terör örgütünün üst düzey sorumlularının katıldığı 4. konferansında intihar saldırılarına başvurulması yönünde şu kararı almıştır.

"Genel eylemlerden ayrı olarak özgün hedefler için intihar timlerinin örgütlenmesi ve bunlarla önemli bir baskı gücünün yaratılması, her bölgenin merkez karargâhının onayı dâhilinde intihar timlerini göndermesi için hazırlık ve altyapı çalışmalarının yapması."

Alınan bu kararlar doğrultusunda 30 Haziran 1996 tarihinde, Gülistan kod adlı kadın terörist Zeynep Kınacı'nın Tunceli'de bayrak merasimine çıkan askerlerin arasına hamile kadın görüntüsünde sızarak, üzerindeki patlayıcıyı infilak ettirmesi suretiyle ilk intihar saldırısı meydana gelmiştir. Bundan sonra 1996 yılı içinde benzer taktik ve yöntemlerle PKK militanlarınca dört intihar saldırısı daha gerçekleştirilmiştir.

İntihar saldırılarında bulunulmasına ilişkin olarak alınan bu kararın uygulamaya konulması için PKK terör örgütünün Tunceli bölge sorumlusu İsa kod adlı Orhan İlbay'ın Sivas bölge sorumlusuna gönderdiği el yazılı örgüte ait dokümanda şu ifadeler yer almıştır.

"Bermal arkadaşın intihar eylemini yapması konusunda önerisi var. Bu öneriyi alan içinde, uygun bir hedefi belirleyerek uygulayabilirsiniz. Bunun için Bermal arkadaşı yakın de-

netiminizde tutarak onu yoğunlaştırıp ve hazırlayabilirsiniz. Arkadaşın önerisini dikkate alıp uygulayabilirsiniz. Çünkü dönemin sürpriz eylemi olarak uygun ve anlamlı oluyor. Parti bu yönlü eylemlerin yapılmasına onay veriyor. Çok uygundur, iyi değerlendirilmesi gerekir."

Bu dokümandan anlaşıldığına göre, PKK terör örgütü mensubu Bermal kod adlı bayan terörist Güler Otaş intihar saldırısına hazırlanmaktadır. Nitekim bu şahıs, 29 Ekim 1996 tarihinde Sivas'ta yapılacak Cumhuriyet Bayramı törenleri sırasında intihar saldırısı eylemi gerçekleştirmek üzere, 58 M 0415 plâkalı Karacaören köyü minibüsüyle, köylülerle birlikte Sivas'a giderken il girişinde Eğri Köprü'deki polis uygulama noktasında yakalandığında ekip otosunda intihar eylemini gerçekleştirmiş ve 3 polis şehit olmuştur.

Bugüne kadar PKK terör örgütü mensuplarınca Tunceli, Adana [2], Sivas, Hakkâri [2], Diyarbakır, Van [2], İstanbul, Bingöl ve Şırnak illerinde [12] ayrı intihar eylemi gerçekleştirilmiştir. Hakkâri, Tunceli [2], Diyarbakır, Mardin, Muğla, Şırnak, Gaziantep, Batman [2], İstanbul ve Muş illerinde PKK terör örgütünce yapılması plânlanan [12] intihar eylemi de teşebbüs halinde kalmıştır.

PKK terör örgütü Karadeniz bölgesindekine benzer şekilde, Güneyde de Akdeniz ve Toroslara açılma ve üslenme çalışmalarına başlamıştır. Bunun sonucu olarak 1997 yılı Haziran ayında Kahramanmaraş kırsalından hareket eden Dersim kod adlı İzzettin İnan sorumluluğundaki 12 kişilik bir terörist gurup Antalya kırsalına ulaşmıştır. Bu gurup tarafından 15.08.1997 günü, safari turuna çıkan turistlere ait 12 araç Kemer'e sekiz kilometre mesafede dağlık bölgede yakılmış ve turistlerin eşyaları gasp edilmiştir. Terör örgütü mensupları, kışı bu bölgede geçirmişlerdir.

Kıştan çıkarken bu defa 23.02.1998 günü Antalya-Kemer karayolunda Bölge Trafik ekibine ateş açılmış, 12.03.1998 günü Antalya yolundaki Tünektepe döner gazino yolunda iki kişi öldürülerek araçla birlikte yakılmıştır. Hatay, Amanos Dağları bölgesinden gelerek yeni katılanlar ve diğer yerlerden takviyelerle bölgedeki teröristlerin sayısı 45'e çıkmıştır.

Olaylar sonrasında bölgede yapılan araştırmalar sırasında bir terörist silâhıyla birlikte yakalanmış ve Tünektepe eyleminin faili olduğu tespit edilmiştir. Bu teröristin verdiği bilgilerden yola çıkan güvenlik güçleri bölgede yoğun operasyonlar başlatmışlar ve 1'i kendi iç meselelerinden kaynaklanarak arkadaşlarınca in-

faz edilerek öldürülen olmak üzere 17 terörist ölü olarak, 13 örgüt mensubu da sağ olarak yakalanmıştır.

Geriye kalan gurup elemanlarından bir kısmı teslim olmuş, bazıları örgütten kaçarak bölgeden uzaklaşmış, bir kısmı da bölgeyi terk etmek zorunda kalmıştır.

1998 Yılında örgüt içinde (Dersim, Erzurum ve Serhat eyaletleri koordinatörü) iyi bir statüye sahip olan Şemdin Sakık'ın Abdullah Öcalan'ın isteğiyle yargılanıp cezalandırılarak KDP güçlerine teslim olmasını müteakip yakalanıp ülkemize getirilmesi örgütte bir tedirginlik meydana getirmiştir.

1999 yılı Şubat ayında da önce Suriye'den ayrılıp Moskova'ya, oradan da zikzaklı bir hareketlilikten sonra İtalya'ya gidip yargılanan Abdullah Öcalan'ın, daha sonra bazı Yunanistan Dışişleri Bakanlığı yetkililerinin yardımıyla Kenya'nın başkenti Nairobi'ye götürülüp, Yunanistan Büyükelçiliğine sığındıktan sonra yakalanarak ülkemize getirilmesi örgütün hiç beklemediği bir olumsuzluğu ortaya çıkarmıştır.

Bundan sonra 6. kongresini yapan PKK terör örgütü mücadeleye devam etme kararı almış, Öcalan'ın yargılanıp idama mahkûm edilmesi sonunda da acilen yaptığı 7. kongresinde, bu defa silâhlı eylemlerden vazgeçerek, siyasallaşma kararı almak suretiyle idamın engellenmesi ve terör örgütü imajından kurtulma gibi bir taktik sürece girmiştir.

Böyle devam ederken PKK, bu defa AB ülkelerince terör örgütleri listesine alınması gündeme gelince 4–10 Nisan 2002 tarihleri arasında 8. kongresini yaparak, KADEK (Kongrea Azadiye Demokrasiya Kürdistan-Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Kongresi) adını almıştır. Bu kongre aynı zamanda KADEK'in birinci (kuruluş) kongresi olarak kabul edilmiştir. Ve PKK 02 Mayıs 2002 tarihinde AB konseyince DHKP/C ile birlikte terör örgütleri listesine dâhil edilmiştir.

PKK'daki bu değişiklik sadece isimde kalmış, örgüt PKK'nın söylemlerini, flama ve işaretlerini aynen kullanmaya devam ettiği gibi, PKK'nın doku kişiden oluşan sözde başkanlık konseyi üyelerinin tamamı (iki yeni üyeyle 11'e çıkarılarak) KADEK'in de sözde başkanlık konseyini oluşturmuştur. PKK ayrıca K.Irak'taki kamplarda bulunan 4500–5000 kadar silâhlı mensubunu dağıtmayarak muhafaza etmiştir.

Bu dönemde, Dole Koge kampında eğitimden geçirilerek, yasadışı Serhildan Partisi adıyla, kitleleri yönlendirip provoke etmek, kitle eylemlerini düzenlemek, KADEK (PKK)'ya müzahir

kuruluşlar dışındaki sivil toplum kuruluşlarına sızarak eylemlere sevk etmek gibi yasadışı faaliyetleri koordine etmek üzere birçok terör örgütü mensubu Türkiye'ye gönderilmiş, bunlardan bir kısmı da yakalanmıştır.

Bu grubun temel görevi, siyasi ve sosyal durumuna bakılmadan ülkemizdeki gayri memnun ve küskün grupları ajite ederek devlete baş kaldırmalarını sağlamak, böylece PKK terör örgütü ile hiç ilgisi olmayan çeşitli kesimlerle güvenlik kuvvetlerini karşı karşıya getirerek **"halk ayaklanmasına"** zemin hazırlamaktır.

Silâhlı eylemlerden vazgeçtiğini açıklayan örgüt, sözde **"demokratik cumhuriyet ve barış projesi"** kapsamında **"yönetim siyasetini ya da yasaların değişmesini isteyen aleni, şiddetsiz, vicdani, fakat aynı zamanda da siyasi yasadışı bir eylem türü"** olan **"sivil itaatsizlik"** adı altında bir eylem stratejisi ortaya koymuştur. Ancak eylemler, bu yönde olmamış, kamu kurumlarına, özel sektöre ait işyerlerine, araçlara Molotof kokteyli ile taşlı, sopalı saldırı/terör olayları şeklinde cereyan etmiş, önemli tahribatlar meydana getirerek millî serveti zarara uğratmıştır.

Kızından Babasına "Dâvâ Arkadaşıyız"

PKK'nın silâhlı kanadı olan **"Halk Savunma Güçleri"**nde görevli teröristler, örgütün aldığı kararla ailelerini de **"eylemlere katılmaya"** çağırdı ve kimin, kimlerle ilişki içine gireceği de **"örgüte ait mektup"**larda belirtildi. Bu mektuplar arasında, Şemdinli'de meydana gelen bombalı eylem gibi bir olayın da gerçekleştirilmesi istendi, bunun için gerekli olan malzemenin kendilerine ulaştırılacağı belirtildi. Kendileri gibi ailelerinin de olayların içinde yer almasını isteyen teröristler, mektuplarında şunları yazdılar:

> "Her şeyden önce affımı istiyorum. Çünkü bu resmi bir mektup olduğu için şahsi isteklerimi dile getiremiyorum. Konseyin aldığı karar gereğince önümüzdeki yıl Beytüşşebap bölgesinde çalışma ve eylemlerimizi benim komutamda yürüteceğiz. Her ne kadar sen benim babam, ben de senin kızın olsam da çok dikkatli olmalıyız. Şu zamana kadar devrim mücadelesini nasıl yürüttüysen aynı şekilde devam etmen gerekiyor. Şimdiye kadar ben size bir baba ve bir aile gibi bakıyordum. Şimdiden sonra dâvâ arkadaşıyız. Dâvâ arkadaşlığı sadece düşünmekle olmaz çalışmanın yürüyebilmesi için eylem gerekir."

Sesiniz Kandile Gelsin

29 Mart 2006 tarihinde Kandil Dağından yazıldığı belirtilen mektupta, terörist kız ailesine **"eylem"** talimatı da veriyor. Bunlar arasında Şemdinli'de meydana gelen olayın benzerinin gerçekleştirilmesi de yer alıyor. Mektupta şöyle deniliyor:

> "Bu yıl sen, üç arkadaşla beraber eylem görüşmesi yapacaksın. Hapishaneden gelen Selman arkadaş Aşağı köyden Ejderha ve özellikle Faik dursun arkadaşla dördünüz bu güçlü çalışmalarınızı sürdürmek zorundasınız. İkinci büyük şey; Şemdinli'deki o şeyi Cizre Botan'da servisçi olan arkadaş size ulaştıracak. Siz bu şeyi hafife almayın. Bu mesele, sonraki meseledir. Taktik açıdan Selman arkadaş, lojistik ve geliş-gidiş açısından Ejderha arkadaş, siyasi ve ekonomik açıdan Faik arkadaş. Siz öyle bir ses getirmelisiniz ki sesiniz Kandil dağına kadar gelsin."

Kandil Dağından Selamlar

PKK'lı terörist, Kürtçe olarak yazdığı mektubunu şöyle tamamladı:

> "İyi bilmelisiniz ki bu mektup sadece benim fikrimle yazılmadı. Halk Savunma Güçleri Başkanlığındaki arkadaşların fikridir. Böylece oraya gelişim ve söylediklerim arkadaşların kararıdır. Şimdiden sonra mektupla değil kısa kelimelerle sana not gönderilecek. Bizim bahsettiğimiz adamlarla bu şekilde görüşme yapılacak. Kandil dağından selamlar..."

Teröristin bu mektubunu ele geçiren güvenlik güçleri, daha önce yaptıkları araştırmalar kapsamında Beytüşşebap Belediyesinde arama yapmak için mahkemeden karar istedi. Mahkeme kararıyla Beytüşşebap Belediyesinde arama yapıldı.

Belediye Hesap İşleri Müdürü M. L.'nin makam odasında bulunan çekmecede 2 adet dinamit lokumu, 20 adet Kalaşnikof marka silâha ait mermi, ele geçirildi.

MKE Yapımı El Bombası

Terörist kızın mektubunda geçen kod isimler ve "Şemdinli'de ki bomba konusunda da araştırmalarını yürüten güvenlik birimleri, Beştüşşebap'ın Çığlıca köyünde B.K'nın evinde ve bahçesinde

arama yaptı. Arama sonucu toprağa gizlenmiş 6 adet MKE yapımı el bombasıyla yarım kilo esrar ele geçirildi. Yetkililer, yakalanan el bombalarıyla ilgili olarak **"Bulunan el bombalarının MKE yapımı olması, muhtemel bir provokatif olay hazırlığı açısından dikkat çekiyor"** dediler.

Olayla ilgili soruşturma derinleştirilerek sürdürülürken, elde edilen bilgiler, PKK'nın dağ kadrosuna yardım ve yataklık yapan önemli bir örgütsel yapıya da ulaştı. Bu kapsamda belediyenin bazı üst düzey yetkililerinin de gözaltına alınabileceği bildirildi.

Önümüzdeki dönemde belediye başkanları, belediye meclis üyeleri ve belediye çalışanlarıyla ilgili sıkça operasyon haberleri duyacağız. Çünkü bazı makamlar kamu kuruluşunda, devletin aleyhine faaliyet yürütülmesinden bıktı, usandı.

Kara Yıl 1984

Yıllardan 1984. günlerden ağustos'un 15'i... saat 21.30 suları... Kavurucu sıcaklık, ayaza dönmüş... Gecenin karanlığı örtmeye başlamış ortalığı, usul usul... Tok vuruşlar yırtıyor geceyi aniden, peş peşe... Kalleş kaleş sesi duyuyor memleket, tarihinde ilk kez.

Eruh basılıyor...

15 Ağustos. 30.000 insanımızı katleden PKK'nın ilk silâhlı saldırısı olan Şemdinli ve Eruh baskınlarının yıldönümü. Bu topraklardaki en kanlı isyanın da başlangıç tarihi. O zamanlarda 3,5 eşkıya, mekap giyen gençler olarak anılan Apo'cular bugün tüm dünya devletleri tarafından beslenen, yeryüzündeki en kanlı terör örgütlerinden birisi. Aynı zamanda Eruh'taki baskın, karakol nöbetçisi Süleyman Aydın'la ilk şehidimizi verdiğimiz baskındır.

Bu günü terör örgütü yandaşı olan hainler kuruluş günü olarak kabul ederler ve kutlarlar. Her yıl bu tarihte PKK'nın da silâhlı saldırıları hız kazanır.

PKK Meclis'te

Terör örgütü PKK'nın, 4. Kongresinde geniş halk kitlelerine seslenebilecek legal kitle örgütleri ile basın yayın çalışmalarına ağırlık verilmesi, bu unsurların örgüt stratejisi yönünde kullanması kararları alınmıştır. HEP ve SHP il ve ilçe teşkilâtlarına sızarak, bu siyasi partilerin örgütün propaganda ve ajitasyon merkezi haline getirilmesi istenmiştir. 1991 seçimlerinde SHP-HEP

ittifakı ile terör örgütüne yakın bir takım kişiler parlâmentoya girebilmiştir.

1991–92 yıllarından itibaren kitle gösterileri ve olayları ile özellikle güneydoğu bölgemizdeki bazı yerleşim merkezlerinde toplumsal kitle olaylarını da yönlendirip provoke eden örgütün bu dönemden itibaren siyasi faaliyetlere de ağırlık verdiği görülmüştür.

1991 yılında parlâmentoya giren HEP (Halkın Emek Partisi) ve daha sonra bu partinin yerini alan DEP (Demokrasi Partisi)'nin de kitle olaylarının yönlendirilmesine katkısı olmuştur.

PKK, silâhlı kanadını siyasi kanat ile tamamlamak için Türkiye'deki gerilimden uzaklaşmış, rahatlamış çevrenin de avantajlarından yararlanıyor. 23 Ekim 2005 tarihinde Halkın Demokrasi Partisi'nin (HADEP) üç eski milletvekili, Demokratik Toplum Hareketi'ni kurduklarını açıkladılar ve hareket daha sonra Demokratik Toplum Partisi (DTP) olarak adını değiştirdi.

Abdullah Öcalan bu hareketin işlerine yakından müdahale etti. Dahası, Öcalan da örgütün yayın organı Özgür Politika gazetesinde yayımlanan açıklamasında, DTP'nin politikalarının şekillenmesinde rolünün olduğunu kabul ederken, 22 Temmuz genel seçimlerinde bağımsız adaylarla Parlâmento'ya giren ve gurup kuran DTP Genel Başkanı Ahmet Türk **"PKK'ya terörist diyemeyiz,"** diyerek, bu açıklamayı yalanlamadı.

İlk Şehit Unutuldu

Tarih 19 Ağustos 1984. Hürriyet Gazetesi'nin birinci sayfasında bir haber: Eruh' ta jandarma komando er Süleyman Aydın şehit oldu. Siyah beyaz bir fotoğraf... Sadece Hürriyet'te değil, o günün gazetelerinde de olayın hemen ardından Süleyman Aydın'ın kimler tarafından şehit edildiğine ilişkin bilgiye yer verilmiyor. Yalnızca! **"aşırı sol örgüt mensupları"** ifadesi kullanılıyor. Çünkü Türkiye, henüz PKK adını duymamış.

Yıl 1984... Türkiye'nin nüfusu 48 milyon. Kişi başına düşen millî gelir 1200 dolar... Ülke tek kanallı televizyona sahip. Bilgisayar, internet yok... Cep telefonu bir yana, sabit telefon bile henüz yaygınlaşmamış. Kenan Evren Cumhurbaşkanı, Başbakan Turgut Özal. 15 Ağustos gecesi şehit olduğunun haberi iki gün sonra gazetelerde yer alan Süleyman Aydın'ın cenazesi Erzincan'ın Mertekli Köyü'nde toprağa verilirken, o günün Türkiye gündemi zam haberleriyle dolu... Cumhurbaşkanı Kenan Evren, altı Körfez

ülkesine Türkiye' de mülk edinme imkânı tanıyan kararnâmeyi onaylamış... Başbakan Turgut Özal, dört günlük yurt gezisine çıkarak, Kocaeli'nde halka hitaben bir konuşma yapıp, Bilecik'te küçük sanayii sitesinin temelini atmış.

Bugünün Başbakanı Recep Tayip Erdoğan, yedek subay olarak yaptığı askerlik görevini bitireli o gün 1,5 yıl olmuş, Refah Partisi'nin Beyoğlu İlçe Başkanlığı'na da yeni seçilmiş. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Yargıtay üyeliğine seçileli bir yılı birkaç ay geçmişti. Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, 1984'te Kuleli Askeri Lisesi Komutanlığı yapıyor.

Daha sonra adı PKK olarak isimlendirilecek olan, terörün ilk şehidinin haberi geldiğinde Türkiye'nin durumu böyleydi.

Bu şehidin son şehit olmayacağı anlaşılmıştı. Türkiye, yeni bir istikrarsızlık dalgasının etkisine giriyordu. Kenan Evren, **"Başlarını ezeceğiz"** şeklindeki sert açıklamalarını tekrarlıyordu. Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki operasyon fotoğrafları gazetelerin sürmanşetine çıkıyordu.

Bugün, aradan geçen 23 yılsonunda, Kenan Evren'in **"Başını ezeceğiz"** dediği terör devam ediyor. Bugün, yine o gün olduğu gibi anneler şehit olan çocukları için ağlamaya devam ediyor. 15 Ağustos 1984'te Eruh' ta şehit olan Süleyman Aydın'ın, o zaman çocuğu olsaydı, bu gün 23 yaşında ve askerliğini bitirmiş olacaktı. Süleyman Aydın bekârdı ama o gün terörle mücadelenin içinde. Terör can almaya devam ediyor, şehitlerimiz eksik olmuyor. Resmi olarak 23 yıldır iki kuşaktan da teröre kurban veriyor Türkiye...

O, Ülkesi İçin Şehit Oldu

Siirt'in Eruh ilçesinde 15 Ağustos 1984'te PKK'nın şehit ettiği ilk asker olan Süleyman Aydın'ın ailesi, **"O, ülkesi için şehit oldu. Bizi en çok üzen, ilk şehit olmasına rağmen bayramda bile olsa yetkililerden kimsenin mezarını ziyaret etmemesi. Devlet bizi uzun zamandır unuttu,"** dedi.

Eruh'ta 15 Ağustos günü nöbet tuttuğu sırada, teröristlerin saldırısına uğrayarak 22 yaşında şehit düşen Aydın'ın, Erzincan'ın merkeze bağlı Mertekli Köyü'nde oturan ablası Gülizar ve enişte si Veli Aydın, **"14 yıldır şehidimizin mezarı başında ağlayıp, katillerin ve elebaşları Apo'nun yakalanması için dua ediyorduk. Sonunda dualarımız kabul oldu"** diye konuştu.

Kardeşlerinin köydeki tek şehit olduğunu belirten Gülizar ve Veli Aydın, **"Öldükten bir yıl sonra yetkililer onu unuttu. Bayramda bile olsa mezarını ziyaret etseler, acımız biraz azalırdı ama bizden başka kimse mezar başına gelmiyor, dua etmiyor"** dedi.

Her şehitle ilgili haberde aklına kardeşinin geldiğini anlatan Gülizar Aydın şunları söyledi:

"Süleyman dört erkek kardeşin en küçüğüydü. Davul zurna eşliğinde askere gönderdik, kısa bir süre sonra ölüm haberi geldi. Yıkıldık. Babam acısına daha fazla dayanamayıp öldü. Annem ise köyümüzün her tarafı Süleyman'ın hatıralarıyla dolu olduğu için dayanamayıp İstanbul'a göç etti.

Her sabah mezarının başına gidip Apo ve adamlarının, akıttıkları kanda boğulması için dua ediyordum. Sonunda dualarım kabul oldu. İnşallah bundan böyle başka kanlar akmaz, anaların bacıların yüreği yanmaz."

Yere Düşen İlk Şehit

Mahsun Korkmaz isimli teröristin yönettiği 15 ağustos 1984 Eruh Şemdinli baskınlarında şehit düşen ilk vatan evladı, karakol nöbetçisi, asker... Süleyman Aydın.

William Wallace'ın daha çok tanınıp bilindiği ülkemde, Süleyman Aydın, bölünmezliğin bayrağı yapıldığı bir isim değildir. Olmamış, olamamıştır.

Kurtuluş Savaşı'nda ilk kurşunu sıkan Hasan Tahsin'in İzmir Konak meydanında bir heykeli varken, torunları yakın tarihinde Süleyman Aydın'ın ismine ve 20 yıldır devam eden bir ihanetin ilk düşen cam kırığı sembolü olan Süleyman Aydın'a ayıp etmişizdir. Ondan sonrakilere yaptığımız gibi. Öldüklerinde değil unutulunca ölürmüş insanlar.

Yere düşen ilk şehitle kaybettik huzuru.

Sabah gazetesi yazarı Yılmaz Özdil'in nefis yazısı...

KOÇUM...

Yıllardan 84.

Günlerden Ağustos'un 15'i...

Saat 21.30 suları...

Kavurucu sıcaklık, ayaza dönmüş... Gecenin karanlığı örtmeye başlamış ortalığı, usul usul...

Tok vuruşlar yırtıyor geceyi aniden, peş peşe...

Kalleş **"kaleş"** sesi duyuyor memleket, tarihinde ilk kez.

Eruh basılıyor...

Bölücü örgütün ilk silâhlı saldırısıdır bu.

Milat...

"Kim yaptı?" desek, herkes PKK der...

Peki, **"o saldırıyı kim yönetti?"** desek, pek bilen çıkmaz.

Soruyu şöyle soralım o halde:

"Mahsun korkmaz kim?"

Bildiniz değil mi?

Bilirsiniz...

Üzerinde **"Mahsun Korkmaz Akademisi"** yazan terör yuvasının fotoğrafı o kadar çok yer almıştır ki basınımızda, hemen herkes bilir...

15 ağustos 84'te PKK'nın yaptığı ilk silâhlı saldırının elebaşıdır o...

Örgüt tarafından **"onore"** edilmiş; Türk basını tarafından da maalesef **"reklâmı"** yapılmıştır defalarca...

Bu nedenle bilirsiniz...

Peki, **"Süleyman Aydın kim?"** diye sorsak, kaç kişi cevap verebilir?

Hiç mi? hiç...

Süleyman Aydın, Mahsun Korkmaz'ın yaptığı ilk PKK baskınında şehit düşen evlâdımızın ismidir.

Var mı onun adına bir akademi? Yok...

Sen örgüt cellâdının zırt pırt reklâmının yapılmasına izin veriyor, kendi şehidinin unutulup gitmesine göz yumuyorsan eğer... Ne hakla bağırıyorsun ki, **"şehitler ölmez"** diye...

Dün izliyorum, Gümüşhane'den gelen görüntüleri ATV haber'deki arkadaşlarımla birlikte...

Hepsi yılların gazetecisi.

Neler gördü gözleri...

Doktorlar ölüme acıya alışır ya mecburen zamanla, onun gibi...

Ama bu gördüğümüz, yüreği nasır tutmuş gazeteciler için bile katlanması çok zor bir tablo...

Kimi dudağını ısırıyor çaresizce, kimi ağlıyor gizlemeden yüreklice...

Gencecik Nihal öğretmen, sadece 1,5 ay önce evlendiği dünya yakışıklısı Teğmen eşi Tuna'nın ay yıldızlı cenazesini kucaklamaya çalışıyor görüntülerde...

Damatlıkla göndermiş, kefenle geri gelmiş.

Sol kolunda yara bandı var; belli ki, sakinleştirici verilmiş talihsiz geline...

Ama ne çare.

Bir yumrukluyor tabutu sesini duyar belki diye, bir sürüyor ellerini, saçını okşar gibi...

Ve hep aynı kelimeyi haykırıyor tekrar tekrar:

"Koçum... Koçum..."

Gitti Nihal'ın koçu...

O ömrü bo yunca unutmayacak.

Peki ya biz?

"unutmamalı, sevgiyle anmalı" cümlesi, sadece Tarkan'ı hatırlatıyorsa bir millete.

Elden ne gelir ki...

22 yıl önce şehit edilmiş askerimiz. Bu da demek oluyor ki PKK terörüyle artık ikinci nesil mücadele ediyor.

ajite olmadan/etmeden nasıl anlatılır bilememekle birlikte, yaşasaydı muhtemelen evli x çocuk babası, emekliliğine x yıl kalmış, x lira maaşla x lira kira ödeyerek bilinmeyene x'ten başka verilecek hiç bir şey bırakmayan bir hayat sürüyor olacak olan, yok olmuş bir insan.yok edilmiş bir hayat...kısa kesilmiş bir hikayenin adı..

Niye aldınız lan! Süleyman'ın elinden bunları... Kira ödeme derdini, boktan da, karamsar da, günü kurtara kurtara da olsa,

Niye yaşatmadınız lan!

Kifayetimi yitirdim! Klavyeden tükürük saçarak lanet okumak mecburiyeti, çok çok kendimden tiksinmeme neden oluyor.

Şiar yaptım, aklıma kazıdım ismini Süleyman.

Bir boka yaramıyor ama her dost meclisinde zikrediyorum ismini.

Ben küçük bir çocukken, sen öldün!

Şimdi tüm yitip giden canların hesabına, olursa oğluma vereceğim adını.

Kaka, faşizan, milliyetçilik naralarına inat, her baktığımda oğluma, şimdi kim ölecek diye geçireceğim aklımdan.

Ölümünle bile durmayan cinayetlerin bitmeyeceğini bilerek.

"Türk nereye gittiyse obasıyla, ihanet en sondaki katırla takip eder göç kolunu soylu atlar hızlıdır, bu yüzden biraz geç gelir ihanet, yolda haram meralardan beslenerek.."

Asker Öldür, Meclise Gir!

1984'de PKK'nın ilk eyleminde şehit olan askerimiz Süleyman Aydın'ın katili şu anda ne yapıyor. Merak ediyor musunuz? Peki, merakınızı giderelim. Ancak önce PKK'nın o baskını nasıl yaptığını tekrar hatırlayalım. O hatırlatmayı da baskına katılıp daha sonra yakalanan ve mahkemede pişmanlık duyarak olay anını detaylı bir şekilde anlatan bir teröristin ağzından dinleyelim;

15 Ağustos 1984 yılındaki bu eyleme bizzat katılan PKK' lı terörist Mustafa Çimen, Diyarbakır 1 No'lu Askeri Mahkemesinin 07.05.1985 tarihli oturumunda bakınız terörist Seferi Yılmaz ile ilgili neler söylüyor;

"Seferi Yılmaz Şemdinli'yi iyi bildiği için bizlere kılavuzluk yapıyordu. Seferi Yılmaz önümüze düştü. Baran, Mehmet Aslan ve Celal'i Jandarma Karakolunun karşısındaki camii ile yol arasına yerleştirdi. Bizi de yanına alıp inşaat halindeki Askerlik Şubesine götürüp, üst katına çıkardı. Bizi yerleştirdikten sonra geri dönüp Abdullah Ekinci'nin yanına gitti. Askerlik Şubesinin üst katına yerleştiğimizde bende Bisifing denilen roket atar, Şerif'te G–1, Halit'te Diktiriyof, Hamit'te G–1 silâhları vardı. Önce ben gazinoya roket atarla hedef alıp ateş ettim. Roket ağaca çarptı. Bana verilen talimata göre bir mermi daha kullanmam gerekiyordu. Ama ikinci mermiyi atmaktan vazgeçtim. Diğer arkadaşlarım subay gazinosunu sürekli olarak ateşe tuttular. Dört dakika kadar ateş ettikten sonra inip çekildik. Abdullah Ekinci, Dişsiz Mahmut, Seferi Yılmaz biz yukarıdan gazinoya ateş ederken, onlar da yine gazinoyu hedef alarak ateş etmişlerdi. On dakika sonra Şemdinli' yi tamamen terk ettik ve saldırı grubu olarak trafonun orada buluştuk. Zaten birlikte geri çekilmiştik. Propaganda ve ajitasyon grubu silâh seslerinin kesilmesi üzerine onlarda geri çekilip trafonun yanına gelmişlerdi."

15 Ağustos 1984 yılında terörist Seferi Yılmaz'ın kılavuzluğunda Şemdinli' yi basan PKK'lı bir gurup teröristin saldırısında Askerlik Şubesi Başkanı Tuncay Şenererol ve Jandarma Çavuş Sedat Kurum ağır yaralanmış, Astsubay Memiş Arıbaş ise şehit olmuştu. Seferi Yılmaz baskın sırasında girdiği bir kahvehanede silâhıyla vatandaşları etkisiz hale getirerek;

"Biz geldik. Artık Kürdistan'ı kurduk. Gelin bizimle yaşayın. Yaşasın PKK Kürdistan'ı" diye slogan atıp kaçmıştı.

Bu olaydan sonra ilk terör şehidimiz Süleyman Aydın'ın o mübarek kanını üstünde taşıyan Seferi Yılmaz sonradan tutuklandı; itirafçı oldu, salıverildi.

Türkiye'yi bölüp parçalayabilmek için bütün güçleriyle mücadele eden vatan hainleri şimdi de Şemdinli tiyatrosunu sahneye koydu. Amerika'nın B.O.P (Büyük Ortadoğu Projesi)'ni gerçekleştirmek amacıyla Türk Silâhlı Kuvvetleri'ni yok etmek isteyen İngiliz ve ABD ajanlarına yerli işbirlikçiler de destek verdi. Mütareke basını ve bazı AB destekli guruplar da olaya çanak tutarak kendilerine verilen rolü oynadılar. Patlamaları incelemek bahanesiyle yöreye akın eden heyetler dükkânında bomba patlayan sabıkalı terörist Seferi Yılmaz'ın anlattıklarına inandı.

Vatanı koruyan askerlerimiz ise adeta linç edildi. Seferi Yılmaz'a mikrofon uzatan televizyon kanalları adeta bu teröristi bilirkişi ilan ettiler.

"Bu iş savaştan getirim bekleyenlerin işidir. Halkın tepkisini görüyorsunuz. Bu olay göründüğünden derindir ve iyi bir şekilde incelenmelidir. Mutlaka detaylandırılmalıdır."

Şeklindeki açıklamalarını TV kanallarında on beş dakikada bir döndüre döndüre yayınlamaktan geri kalmadılar.

2005'te dükkânın bombalanmasından sonra Van Cumhuriyet Savcılığı'nın iddianamesiyle devam edelim!

"Yapılan istihbarı çalışmalarda Şemdinli ilçesinde ikamet eden ve Umut Kitapevi'ni çalıştıran PKK terör örgütüne yardım etmek suçundan soruşturma evrakı tefrik edilen Seferi Yılmazın PKK terör örgütü üyesi olan Sabri kod adlı Ali Kısıkyol isimli kişiyle işbirliği içinde olduğu, Seferi Yılmaz'ın Şemdinli ilçesinde vergilendirme, eylem, istihbarat, birlik keşifleri ve sınır kaçakçılığı konusunda örgüte yardım etme ve örgüt adına para alma konusunda Şemdinli sorumlusu olduğunun tespit edildiği, bu nedenle de takibe alındığı anlaşılmıştır."

Seferi Yılmaz DTP'nin onayı ve izniyle 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan seçimlerde Hakkâri'den bağımsız milletvekili adayı oldu! Eğer adaylığı kabul edilseydi, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne girip, 'Vatanın Bağımsızlığı ve Bölünmezliği İçin Çalışacağıma, Namusum ve Şerefim Üzerine Yüce Türk Milleti Önünde Yemin Ederim' diyecekti.

Oysa Terörist Seferi Yılmaz'ın kirli geçmişi Türk Milleti' nin hafızasındaki tazeliğini halen koruyordu.

33 Eri Nasıl Şehit Ettiler?

Cesur gazeteci Saygı Öztürk'ün Hürriyet Gazetesi'ndeki köşesinde 33 silâhsız ve korumasız erin kahpece şehit edilmesiyle ilgili yayınladığı röportaj insanın kanını donduracak bilgilerle dolu. İşte o yazıdan alıntılar.

Yıl 1993 Malatya'dan iki sivil otobüse biniyorlar. Hepsi sivil giysili. Üniforma ve postalları çantalarında. Hiçbirinde silâh yok, kendilerine refakat eden tek bir askeri personel de. Saat 18.00. Bingöl'e on kilometre var. Dağlık, dar bir yol.

Birden silâh sesleri yankılanıyor. İlk virajı geçtiklerinde, 50 PKK'lının karşı yönden gelen Bingöl Tur'a ait bir otobüsü durdurup, çoğunluğu terhis olmuş ya da dağıtıma giden sivil erlerden oluşan 50 yolcuyu esir aldığını görüyorlar. Şoföre bağırırlar; 'Geri dön!' Şoför oralı olmaz. Zaten dört saatlik yolda üç mola vermiş... Otobüsün kapısını, 'Orada ben yoktum,' diyen Şemdin Sakık, o zamanki adıyla 'Parmaksız Zeki' açıyor.

Kurtulan Asker Anlatıyor

Adım Osman Partal, Trabzonluyum. İki midibüsteki toplam 50 askerden biriydim. Van-Özalp'taki birliğime gidiyordum. Yol boyunca gereksiz molalar veren şoför bir ara lastik patladığını söyleyip durdu. Lastiğin patlamadığını, krikoya dokunmadığını gördüm. Aksın altına girdiğinde birileriyle konuşma yaptığını duydum.

Galiba telsizle konuşuyordu. Şemdin Sakık, şimdi Hürriyet'te yayımlanan açıklamalarında 'Eylem plânlanırken buradan askerlerin geleceğini bilmiyorduk' diyor. Yalan söylüyor. Çünkü ilk otobüsün en ön koltuğunda oturuyordum. Yolumuzu kestiklerinde şoförün kapısını bizzat Sakık açtı. Toprak rengi üniforması

vardı üzerinde, aynı renk kasketi ters takmıştı. Omzundaki tüfeğin namlusu yere bakıyordu.

Şoföre, diğer otobüsün nerede olduğunu sordu. 'Arkada, geliyor' cevabını aldı. İki dakika sonra diğer otobüs düştü pusuya. Yani bizi bekliyorlardı.

Doğulu-Batılı Diye Ayırdılar

Gece yarısına kadar teröristlerle yürüdük. Mola verildiğinde niçin kaçırdıklarını, amaçlarını sorduk. 'TC ateşkes ilan edince, iki gün içinde sizi serbest bırakacağız' dediler. Saat 01.00 sularıydı. Sakık'ın talimatıyla tek sıra olduk.

Şemdin Sakık nereli olduğumuzu sorup, Doğulu-Batılı diye bizi iki gruba ayırdı. Sakık, doğulu olmayan benim de içinde olduğum 34 kişinin eğitim kampına götürülmesini söyledi. Dağda koşar adım yürümeye başladık. Bize eşlik eden teröristler sürekli değişiyordu.

Toplam 300 kişiydiler. Bir köye gittik. Kapısını çaldıkları evlerden başka teröristler çıkıp gruba katıldı. Kimi terörist evlere gidip istirahat etti. Bir ahıra soktular bizi öldürmek için. Sonra vazgeçtiler. Tekrar yürümeye başladık. Sabahı göremeyeceğimi düşünüyordum. Yıldızlara son kez bakıp annemi, babamı, köyümü düşündüm.

Bir ırmaktan geçerken su içtik. Dağ yoluna çıktık. Davranışları sertleşti. Durdurdular. Saat 03.00 sıralarıydı. Yolun kenarına dizilmemizi istediler. Kol kola girip sıklaşmamızı istediler. Yanımdaki arkadaşıma 'Devrem bizi vuracaklar,' dedim.

Devremi Ölü Görünce Bayıldım

Tir tir titriyordum. Kalaşnikof, Bixi ve Kanvasların emniyetlerini açtılar. Sonumuzun geldiğini anladım, kelimeyi şahadet getirip kendimi yere attım. Taramaya başladılar. Dizime bir mermi isabet etti. Vurulanlar üzerime düşüyordu. Kafamı koruyordum. Hepimizin öldüğünden emin olmak için yüzlerce mermi yağdırdılar.

Gittiklerini, seslerin uzaklaşmasından anladım. Altı yedi arkadaşım sağdı henüz. Diğerleri paramparçaydı. Can çekişenler, hırıldayanlar, ağlayanlar, inleyenler... Su istiyorlardı. 'Anne, anne' diye bağırıyorlardı. Öldüğümü zannediyordum.

Kendimi çimdikledim, ölmemişim. Devremi beyni parçalanmış görünce bayılmışım. Bizi yan yana dizip yülerce mermi sıktılar. Ayılınca şehit arkadaşlarımı sırt üstü çevirdim. Dokunduğum her uzuv elimde kalıyordu. Beyin, ayak... Yardım aramak için yukarı doğru koşmaya çalıştım.

Kan kaybediyordum. Asfalta çıktım, bir kamyonla yakındaki Elmalı Karakolu'na gittim. Olanları anlattığımda dinleyen jandarmalar ağlamaya başladı. Helikopter, tanklar geldi. Şehitleri aldık. Olay yerinde 1570 mermi kovanı bulundu. Yani silâhsız erlerin her biri için 50 mermi kullanmışlardı... Şoför biliyordu

Geleceğimizi Biliyorlardı

Adım Erkan Omay, Adanalı hemşerim Mehmet Tura'yla Manisa-Kırkağaç'ta acemi eğitimimi tamamladım. 24 Mayıs sabahı, jandarma komando olarak Siirt'teki birliğimize gitmek üzere Malatya'dan iki sivil otobüse bindirildik. 50 askerin hiçbirinde silâh yoktu. Bizi koruyan refakatçı da.

Bingöl'e on kilometre kaldığını belirten tabelayı geçtik, ilk dönemeçte silâh sesleri duyduk. Saat 18.00'di. Karşı yönden gelen Bingöl Tur otobüsünü tarayan 50 kadar PKK'lı, çoğunluğu bizim gibi asker olan yolcuları indirmişti. Şoföre geri dönmesi için bağırdım. Duymazdan geldi. Zaten tuhaf şekilde, 4 saatte 3 mola vermişti.

Bizi indiren PKK'lılar 'Geleceğinizi biliyor, sizi bekliyorduk' dedi. O sırada feryat figan, yaşlı bir adam çıktı karanlıklardan. 'Oğluma ne yaptınız' diyordu. Adını söyleyince oğlunun otobüslerde olmadığı anlaşıldı. Çok yaşlı olduğu için babaya dokunmadılar. Geldiği gibi gitti. O baba sayesinde kurtulduk. Hepimizin öldüğü sanılıyordu. Askere gidip sağ kalanlar olduğunu söylemeseydi teröristler hepimizi öldürecekti.

Yanlışlıkla 9 Şehit Daha

Sürekli yürüyorduk. Ertesi gün 12.00'de silâh seslerinden askerlerin yaklaştığını anladım. Asıl harekât 16.00'da başladı. Sikorsky ve F-16'lar uçuyordu tepemizde. PKK'lılar kazma kürek çıkarıp siper kazdı, kayalıklara saklandı.

Bizi hedef olarak ortada bıraktılar. Askerimiz, yanlışlıkla içimizdeki 9 eri şehit etti bu yüzden. Müthiş bir yağmur vardı. Bizi kalkan olarak kullanan Şemdin Sakık bir ara yanımıza geldi, sağ

kaldığımızı görünce şaşırdı. Teröristler geri çekiliyordu. 13 kişi kalmıştık. Kurşuna dizilenlerin arasından kurtulan Osman Partal da aramızdaydı.

Ellerimizi çözmeyi başardık. Kaçmaya başladık. Karşılaştığımız birkaç teröriste 'Bizi serbest bıraktılar' dedik. İnandılar. Birbirimizden ayrılmış, askerlerin bulunduğu yöne koşuyorduk. Bulduğum bir dala beyaz mendil bağladım, bir yandan bağırıyordum.

Tükendiğim anda korucular ve askerlerden oluşan timle karşılaştım. Mavi berelileri görünce ağlamaya başladım. Komutan 'PKK'lı var mı içinizde?' diye sordu. Sonra sarılıp hepimizi tek tek öptü. Bingöl Cezaevi'ndeki bir koğuşa götürdüler bizi.

Elbiselerimizi değiştirdik. Evlerimize telefon edebileceğimizi söylediler. Kafam durmuştu yaşadıklarımdan sonra. Evin telefon numarası bir türlü aklıma gelmediği için arayamadım.

Kürt-Türk Fark Etmez

On kişilik yakın korumaları arasındaki, 'hemşire' diye hitap ettikleri kadın bizimle alay etti. Sakık, 'sorunumuz rütbelilerle, size bir şey yapmayacağız,' dedi. Her birimize nereli olduğumuzu sordu. Aramızda Denizli ve Konya'dan olanlar çoğunluktaydı.

Hemşerilerden oluşan timler daha başarılı olur, tehlikelidir diye bir kenara ayırdılar. Şehit olan 33 arkadaşımızın çoğunun bu iki ilden olmasının nedeni bu. Bu arada bir er 'Ben Kürt'üm' deyince PKK'lı 'Kürt-Türk fark etmez. Asker askerdir. Biz askere düşmanız' dedi. Tek sıra olmamızı istediler. En başta ben vardım. Mehmet Tura 6'ncıydı. Yan yana olalım diye gittim, 7'nci oldum. 'Baştan 6 kişi gelsin' dediler. Diğer sıralardan aldıkları 6'şar kişiyle bir gurup oluşturdular. 'Kol kola girin' deyip götürdüler. Arkadaşlarımız kol kola ölüme gittiler.

Derken yer gök Kalaşnikof cayırtısına boğuldu. Kalaşnikoflar on dakika boyunca hiç susmadı. Mehmet'in bana son bakışını unutamıyorum. Sırada yer değiştirmesem, onun önünde dursam beni götüreceklerdi, Mehmet ölmeyecekti. Adana'da ticaret lisesinde sevdiği bir kız vardı. Terhis olur olmaz evleneceklerdi.

Sayıları 150'yi bulan PKK'lıların silâh tehditi altında yürümeye başladık. Bir köyün alt tarafında durduk. 15 yaşındaki terörist '200 metreden sigarayı bile vururum,' diyerek böbürleniyordu. İçimizde komando olup olmadığını sordu. Tişörtümde 'Kırkağaç-Komando' yazıyordu. Beyaz gömleğimi çıkarmamı istediler.

Devrem Konyalı Adnan Gebeş'in verdiği parkayı giyip, bunu sakladım. Bu sırada teröristler el koydukları çantalarımızda bulunan üniforma ve postallarımızı giydi. Türk askeri kılığına büründüler. Ellerimizi sicimle bağladılar. Mehmet Tura'yla kaçmaya karar vermiştik.

Tuvalet bahanesiyle elimi çözdürdüm. O sırada korkunç suratlı bir terörist gelip Kalaşnikofu ağzıma soktu. 'Bir daha kaçmayı aklından geçirirsen beynini dağıtırım,' dedi. Sabahın 02'sine kadar yürüdük. Elebaşı Şemdin Sakık, Türk askeri üniforması giymiş, elindeki telsizle emir yağdırıyordu. Üstün başarılı işsiz Erkan Omay, Diyarbakır Askeri Hastanesi'nde bir hafta psikolojik tedavi gördü.

Hava değişiminden sonra havancı jandarma komando olarak Eruh'taki birliğine katıldı. Sevkiyatın yine korumasız otobüslerle yapıldığını görünce tepki gösterdi, birliğine uçakla gönderildi. Katıldığı operasyonlarda çok sayıda üstün başarı belgesi aldı. Şu anda işsiz olan Omay, 'En ufak bir şey olsun, askere gönüllü giderim' diyor.

33 Eri Vuran Burada

Tekerlekli sandalyeye mahkûm olan Erdal Özdemir, değişik dönemlerde tedavisi için Denizli'de bulunan askeri hastaneye gidiyordu. Bingöl katliamının üzerinden dört yıl geçmişti. Ancak, Erdal Özdemir, kendisine ateş edenlerden bazılarının yüzünü hiç unutmadı.

Erdal, kendisine ateş eden PKK'lıyı nasıl yakalattığını şöyle anlattı: 'Kuzenimle birlikte hastanenin hariciye koğuşuna gittik. Koridorda doktorun gelmesini bekliyorduk. O sırada aynı yere gelen iki asker gördüm. Yüzlerine bakınca birisini hemen tanıdım.

Bu, bana ve silâh arkadaşlarıma Kalaşnikofla kurşun yağdıran PKK'lılardan birisiydi. Aradan dört yıl geçmiş, şimdi asker olmuştu. Ben dikkatlice yüzüne bakarken, sanki o da beni tanımıştı. İkimiz de heyecanlandık. Orada '33 eri vuranlardan birisi burada' diye bağırmaya başladım. Biraz sonra bu kişiyi yakaladılar.

Benim yanılıp yanılmadığımı anlamak için çok değişik teşhis yöntemleri uyguladılar. Hiçbirinde de yanılmadım. Zaten bu kişi de DGM'de yargılanmaya başlamıştı.'

Genelkurmay yetkilileri, Denizli'de bu olayın yaşandığını doğrularken Erdal Özdemir'in dikkati sonucu 33 erin şehit edilmesi olayına katılan ve eylemin olduğu dönemde 16 yaşında olan

Bingöllü Necmettin A.Tekin'in yakalandığını söylediler. A.Tekin, Jandarmada ve DGM'de verdiği ifadede Bingöllü olduğunu, ancak eyleme katılmadığını öne sürdü. Mahkeme 'kuvvetli bir şüphe mevcut olduğundan şüphenin sanık lehine yorumlanmasına' karar verdi ve Necmettin A. Tekin hakkında beraat kararı aldı.

Köylüler Kürtçe Alay Ediyordu

Katliamdan kurtulan askerlerden biri olan Erdal Özdemir'in anlattıkları ise şöyle; O gün Hatay-Serinyol'da bulunan 121. Jandarma Alayı'nda acemi eğitimini tamamladıktan sonra yeni görev yeri Bingöl'e gidecekti. O da şoförden şüpheleniyordu. Bingöl'e on kilometre kala mola vermişlerdi. 'Gözüm hep şoförün üstündeydi. Sanki bize doğru bir kötülük yaklaşıyordu.

Telefon edişinden, iyice huylanmıştım. Sanki bir yerlere haber veriyordu' diyor ve anlatıyor: 'Yolumuza devam ettik. Az ilerledikten sonra beyaz renkli bir kargo kamyonuyla yolu kesmişlerdi. Başta, elleri silâhlı 10–15 kişiydiler. Sonra sayı giderek artmaya başladı. Bizi de araçlarımızdan indirip tek sıra halinde durmamızı istediler. Daha sonra birisi, beşerli sıra olmamızı istedi. Biz denilenleri yapıyorduk. İsmini bilmediğimiz bir köye getirdiler. Köylüler bize gülüyor, bazıları yüzümüze tükürüyordu. Bunlar çok ağrıma gidiyordu.

Ancak çaresizdik. Yol boyunca PKK'lılar 'T.C'ye askerlik yapmayın. Eğer bize katılırsanız canınız kurtulur' diyordu. Köylüler PKK'lıları Kürtçe bir şeyler söyleyerek alkışlıyorlardı. PKK'lılar da onlara bir şeyler söylüyor, başarılarını kutluyorlardı.

Arkadaşımın Kanını İçtim

Köyden çıktıktan sonra 3–4 saat daha yürüdük. Sonra onarlı sıra oluşturmamızı istediler. Ceplerimizi teker teker boşalttılar. Parmaklarında yüzük olanların yüzüklerini bile aldılar. Benim de üzerimde bulanan iki milyon lirayı, Samsun sigarasını, jetonlarımı, çantamdaki spor ayakkabılarımı aldılar.'

Katliamdan yaralı olarak kurtulan Erdal Özdemir, tüm çabalara rağmen felç oldu. Bugün tekerlekli sandalyeye mahkûm olan Erdal 'Ölen arkadaşlarımın intikamını almayı çok istiyordum. Ancak olmadı,' diyor ve ekliyor: 'Yapacak bir şeyimiz kalmamıştı. Silâhlar ölüm kusuyordu. Gelişi güzel ateş ediyorlardı. O an hepimiz yerlerdeydik.'

Ben yere düşerken, üzerime kol kola olduğum diğer arkadaşım düştü. Daha sonra ölmediğini gördükleri kişilerin üzerine birer kurşun daha sıktılar. Ben de yaralıydım ama altta olduğum için dikkat çekmiyordum.

Az sonra büyük bir sessizlik oldu. Sürekli kan kaybediyordum. Kısa sürede kan durdurulmazsa ben de ölecektim. Üzerime düşen arkadaşımın akan kanını içmeye başladım. Belki bu şekilde hayatta kalabilirim diye düşünüyordum. Uzun bir süre sonra oradan beş kişi yaralı olarak hastaneye götürüldük.'

Kuzey Irak Operasyonları

Türkiye PKK terör örgütüne karşı K.Irak'a 1983–1999 yılları arasında 24 operasyon gerçekleştirmiştir.

Bunlar arasında büyük çaplı operasyonlar şunlardır:

Ekim 1992 Hakurk Operasyonu: PKK'nın kurtarılmış bölge oluşturma teşebbüsü neticesiz bırakılmıştır.

29 Ocak 1994 Zeli Operasyonu: Türkiye K.Irak'a yönelik sınır ötesi operasyon düzenlemiştir. 28 Ocak sabah 9.00'da başlayan harekât 52 sortiyle tamamlanmıştır. 500–2000 librelik toplam 132 bomba atılmıştır.

21 Mart 1995 Çelik Operasyonu: K.Irak'a yönelik en kapsamlı sınır ötesi harekâttır. Hükümet, Genel Kurmay Başkanlığı ve Dışişleri Bakanlığı yaptığı açıklamada operasyonun K.Irak'taki PKK etkinliği ve varlığı tamamen sona erene kadar sürdürüleceği belirtilmiş, ancak bu bölgede kalınmayacağı güvencesi verilmiştir.

Askerden açıklama:

28 Mart 1995-Genelkurmay Basın Sözcüsü Doğu Silâhçıoğlu;

Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin Kuzey Irak'ta bölücü terör örgütü PKK'ya karşı sürdürdüğü sınır ötesi harekâtın dokuzuncu gününde, Diyarbakır'da yaptığı açıklamada, birliklerin sıcak temas sağladığı bölgelerde meydana gelen çatışmalarda 62'si Hakurk'ta, 8'i Sindi boğazında olmak üzere toplam 70 teröristin ölü ele geçirildiğini söyledi. Kurmay Albay Silâhçıoğlu, dün itibariyle bölgede ele geçirilen terörist sayısının 269'u ölü, 12'si sağ olmak üzere 281'e ulaştığını belirtti.

17 Ekim 1995 tarihinde ise Bölge Valisi Ünal Erkan, 1995'in ilk on aylık döneminde 3 bin 91 PKK'lı teröristin öldürüldüğünü, bölge genelinde 691 faili meçhul olayın aydınlatıldığını açıkladı. Teröristlerin bu süre içerisinde çoğu çocuk ve kadın olmak üzere 186 vatandaşı katlettiğini, 295 vatandaşı da yaraladığını belirten Erkan, Hizbullah örgütüne yönelik sürdürülen operasyonlarda da 336 teröristin yakalandığını bildirdi.

15 Mayıs 1997: Balyoz Operasyonu-Sınır ötesi operasyonda yer alan asker sayısı: 100.000 (60 bin asker K.Irak'a girmiş, 40 bin ise geriden destek vermiştir.) 15 Mayıs, saat 4:00'da 50 bin asker, 250 tank ve Malatya ile Diyarbakır'dan uçak desteğiyle PKK'nın Simat, Avagöze, Aftanin, Kerşan, Zam kamplarına operasyon düzenlemiştir. Bu harekâtta 1817'si ölü, 2713 teröristin etkisiz hale getirildiği yetkililer tarafından açıklanmıştır. Genel Kurmay Başkanlığından yapılan açıklamada, 1 er şehit olmuş ve 4 er yaralanmıştır. 23 Mayıs'ta yapılan açıklamada ölü ele geçirilen PKK'lı sayısı 1200 olarak açıklanmıştır.

Daha Çok Ölüm, Daha Çok Katliam

Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin 24 Mart 2006 günü inlerinde kıstırıp teslim olun çağrısı yaptıkları teröristlerin ateşle karşılık vermesi üzerine çıkan çatışmada 14 PKK'lıyı etkisiz hale getir ardından, Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir'in de, '14 acımız' diyerek sahip çıktığı teröristlerin gerçek yüzlerini gösteren belgeler deşifre edildi.

Teröristler, üstlerine gönderdikleri raporlarda, tüyler ürperten önerilerde bulunuyor **"Zafer"** kod adlı Muzaffer Pehlivan, **"Lav silâhı gönderilirse daha güçlü eylemler gerçekleştirilebilir"** diyor

"Mervan Garisi" kod adlı Kemal Demir ise **"Pusu ve sızmalarla, şehir eylemleri düzenlenmesini"** istiyor... Kod adı **"Rojhat"** olan Mahmut Güler de, **"Eylemlerde siviller ölebilir. Şehir eylemleri bağımsız örgüt biçiminde yapılabilir"** görüşüne yer veriyor. Güler, hain isteklerini şöyle sıralıyor: **"Şehir eylemleri, metropollerde suikast, sabotajlar yapılmalı."**

Bingöl'deki çatışmada öldürülen 14 teröristin gizlendikleri mağarada ele geçirilen yazışmaları büyük katliam plânını ortaya çıkardı. Teröristlerin el yazılarıyla lider kadrolarına gönderdikleri raporlarda, **"daha çok ölüm, daha çok katliam"** istedikleri tespit edildi. Güvenlik güçleri, raporları deşifre edip muhtemel katliamların önemli bölümünü engelledi.

Çanak Ele Verdi

Güvenlik güçleri Bingöl'ün Solhan İlçesi ile Muş'un Şenyayla bölgesinde, 3-4 kişilik guruplar halinde 'saldır-kaç' yöntemini uygulayan teröristlerin toplanma yerlerini tespit için geniş çaplı tarama başlattı. Bu tarama çalışmaları sırasında, 24 Mart 2006 günü sabaha karşı, teröristlerin Roj TV'yi izlemek üzere mağara dışına çıkardıkları çanak anten fark edildi. Mağaranın çevresini saran güvenlik güçleri, 'teslim ol' çağrısında bulundu. Çağrıya ateşle karşılık verilmesi üzerine çatışma çıktı. Havadan helikopterlerin de güvenlik güçlerine destek verdiği çatışma, aralıklarla öğle saatlerine kadar sürdü. Çatışmada Bülent Tanışık (Diyarbakır), Mahmut Güler (Diyarbakır), Muzaffer Pehlivan (Diyarbakır), Abdullah Rükün (Batman), İdris Sinet (Adana), Hüseyin Kızıl (Adıyaman), Kenan Demir (Siirt), Fatih Çetin (Van), Kemal Tahazade (İran), Arman Katurani (İran), Hamet Guli (Suriye), Reşit Ahmet (Suriye), Adnan Mahmut (Suriye) ve Kava İbrahim (Irak) isimli teröristler öldürüldü. Güvenlik güçleri mağarada yaptıkları aramalarda, 1 roketatar, suikastta kullanılan 'Kanas' tipi 2 tüfek, 9 Kalaşnikof ele geçirildi.

Önlem Alındı

Aynı aramada yeni saldırı plânları, gerçekleştirilen katliam, sabotaj, infaz ve suikastların değerlendirmesinin yapıldığı raporlar, teröristlerin ayrı ayrı kaleme alıp altına imza attığı; ileriye dönük saldırı plân ve önerileri içeren belgeler de bulundu. Bu belgelerden çıkarılan bilgi notları ilgili birimlerine dağıtılarak, bu yönde önlem alınması istendi.

Teröristlerin el yazılarıyla hazırlayıp altına imza attığı rapor, öneri ve istekleri içeren belgelerde çarpıcı ifadeler dikkat çekti. İşte o belgelerde yer alan yorumlar...

Lav Silâhı Gönderin

Zafer Doğu kod adlı, Muzaffer Pehlivan, **"Özellikle etkili eylem geliştirmede yaratıcılık yok,"** diyerek örgütü eleştirdiği **yazısında, "Lav silâhlar gönderilirse daha güçlü ve sürpriz eylemler gelişebilir. Taktik eylemlik içinde bir nebze de olsa aşama olabilir,"** diyor.

Rojhat Amed kod adlı Mahmut Güler, raporunda PKK'nın **"sadece savunma yapıyor"** görünümü sergilemeye çalıştığını hatırlatıp, saldırıların başka bir örgüt adı altında yapılmasını is-

tiyor. **"Bazı eylemlerde sivil ölebilir; bundan kaçındığımız sürece doğru eylem biçimi ortaya çıkmaz. Bu şehir eylemleri bağımsız bir örgüt biçiminde de yapılabilir,"** diyen Güler, isteklerini şöyle sıralıyor: **"Metropol korkusu kırılmalı. En büyük cevap savaşın devlet merkezlerine taşınmasıdır."**

Mervan Garisi kod adlı Kenan Demir, **"Mücadele tarzı mayınlama ile sınırlı kalmamalı, pusu, sızma vb. taktiklere önem verilmelidir. Özellikle şehir eylemleri zarar vermekte, caydırıcı özelliği bulunmaktadır,"** diyor.

PKK'nın Karakol Baskınları

Güvenlik güçleri sınır hattı boyunca uzun yıllardan sonra ilk kez kapsamlı askeri harekât düzenlerken, terör örgütünün Kandil ile Doğu-Güneydoğu kırsalında bulunan teröristler arasındaki iletişimi sağlayan kuryelerinde geçişine büyük darbe vurdu.

Terör örgütü PKK'nın saldırılarının son dönemde artış göstermesi dikkatlerin yeniden bu örgütün faaliyetlerine çevrilmesine yol açtı. PKK'nın Kandil Dağı'ndakilerle birlikte yaklaşık 3 bin üyesinin bulunduğu belirtiliyor. İlkbaharda Türkiye'ye sızan yaklaşık 500 teröristten bazılarının tekrar Kandil'e çekildiği belirtiliyor. Bunlardan silâhlı kanadı oluşturan HPG'nin bünyesinde bulunan ve sayılarının 300 civarında olduğu belirtilen teröristlerden yaklaşık 150'sinin operasyonlarda öldürülmesi örgütte büyük bir panik yaşanmasına neden oldu. Kuzey Irak sınırında alınan yoğun güvenlik önlemleri nedeniyle elindeki teröristleri Türkiye'ye sokmakta güçlük çeken Kandil Dağı'ndaki örgütün üst düzey yöneticileri, kırsalda bulunan sınırlı sayıda teröristle ses getiren eylemler yapmaya başladı. Bunların başında da uçsuz bucaksız dağların eteklerinde bulunan ve sayıları genelde 20–30 arasında değişen Mehmetçiğin bulunduğu jandarma karakolları geliyor. Örgütün yöneticilerinin neredeyse tümü, Kuzey Irak'taki Kandil Dağı'nda yaşıyor. Terörist kadroların eğitimleri Kuzey Irak'ta veriliyor.

Karakol Baskınlarının Dökümü

- 25 Ekim 1985-Hakkâri-serin karakolu: 9 şehit
- 4 Ağustos 1991-Şemdinli-samanlı karakolu: 10 er şehit, 7 er kaçırıldı, toplam 9 yaralı
- 10 Eylül 1991-Hakkâri-çobanpınar karakolu: 6 şehit

- 7 Ekim 1991-Hakkâri-taşlıtepe karakolu:11 şehit
- 25 Ekim 1991-Çukurca'ya bağlı çınarlı ve çayırlı köylerindeki jandarma karakollarına 500 kişilik gurupla saldırı: 17 er şehit
- 25 Aralık 1991-Şırnak-dereler bölgesinde jandarma komando birliğine 250 kişilik gurupla saldırı: 2 Asteğmen, 1 astsubay, 6 er şehit
- 15 Mayıs 1992-Şırnak-taşdelen karakolu 600 kişilik gurupla baskın: 27 er şehit, 40 terörist ölü
- 26 Mayıs 1992-Hakkâri-üzümlü karakolu: 15 şehit
- 22 Haziran 1992-Hakkâri-perihan karakolu: 6 şehit
- 30 Haziran 1992-Şırnak-betonpınar karakolu: 8 er şehit, 3 er kaçırıldı
- 20 Temmuz 1992-Hakkâri-sivritepe karakolu: 10 şehit
- 10 Ağustos 1992-Siirt-Eruh-dikboğaz karakolu: 6 er şehit, 9 er yaralı
- 17 Ağustos 1992-Diyarbakır-tuzla karakolu: 7 er şehit
- 24 Ağustos 1992-Şırnak-millî karakolu: 3 er şehit
- 30 Ağustos 1992-Şemdinli-alan karakolu: 20 er şehit
- 13 Eylül 1992-Şemdinli-aktütün karakolu: 25 şehit
- 29 Eylül 1992-Şemdinli-derecik karakolu: 28 şehit
- 29 Eylül 1992-Şırnak-ortaköy karakolu: 4 er şehit
- 2 Temmuz 1993-Şırnak-çelik karakolu: 16 er şehit
- 22 Temmuz 1993-Hakkâri-kısıklı karakolu: 5 şehit
- 1 Ağustos 1993-Hakkâri-serbest karakolu: 10 şehit
- 10 Ağustos 1993-Bingöl-sancak karakolu: 1 astsubay, 2 er şehit
- 23 Ağustos 1993-Iğdır-sultantopu karakoluna 200 kişilik gurupla baskın: 14 er şehit, 4 er kaçırıldı
- 25 Eylül 1993-Van-kanalga karakolu: 12 şehit
- 23 Ekim 1993-Hakkâri-kavaklı karakolu: 8 şehit
- 19 Kasım 1993-Hakkâri-pirinçeken karakolu: 10 şehit
- 12 Aralık 1993-Hakkâri-üzümlü karakolu: 7 şehit

- 29 Aralık 1993-Siirt-okçular karakolu: 1 astsubay, 4 er şehit
- 13 Ağustos 1994-Hakkâri-ördekli karakolu: 5 şehit
- 11 Eylül 1994-Hakkâri-çağlayan karakolu: 2 şehit
- 15 Haziran 1995-Şemdinli-ortaklar karakolu: 15 şehit
- 4 Haziran 2007 Tunceli-Pülümür Kocatepe karakolu baskını: 7 şehit

Baskına uğrayan karakollar içerisinde en büyük dramların yaşandığı karakollardan bir tanesi üzümlü karakolu olup, muhtemelen PKK'nın kanlı tarihinde en saldırdığı en çok bastığı karakoldur. Mimari olarak ortaçağ Avrupa'sındaki kalelere benzer. Şimdilerde eskisine nazaran daha sakin.1991 yılında basılan samanlı karakolundan geriye yanmış, yıkılmış moloz yığını kalmış ancak askerimizin gayretiyle bayrak direği yıkılmamış, bayrağa zarar gelmemiştir."

Ben Devletten Daha Üstünüm!

Türk Basın hayatının en değerli gazetecilerinden biri olan Emin Çölaşan, PKK terör örgütünün karakollara yaptıkları ani baskınları ve bunun sonucu daima hazırlıksız yakalanıp çok şehit veren, güvenlik görevlilerimizin yaptıkları hataları ve yapılacakları mercek altına almış. Bakın usta gazeteci neler yazıyor;

> "Karakol baskını, özellikle PKK ile fiilen ve resmen mücadeleye başladığımız 1984 yılından itibaren, PKK'nın güneydoğu Anadolu bölgesinde mahrum bölgelerde ve çevre emniyetinin tam olarak sağlıklı alınmadığı karakollara gece ve gündüz büyük guruplar halinde saldırmasıyla hayatımıza girdi.
>
> Örgütün bu eylem biçiminden beklediği ve amaçladığı tam olarak, Türk halkı üzerinde ve terörle mücadele eden Türk silâhlı kuvvetleri üzerinde psikolojik yıkım yaratmaktır. Bölge halkının, yıllardan beri devlet olarak bildiği tek şeyin jandarma karakolu olması, karakol basan ve askerimize büyük kayıp verdiren PKK'nın bölge halkına **"Bak ben burada devletten daha üstünüm, istersem karakolunu da yerle bir ederim,"**
>
> mesajı vermektir.

Bu eylem biçiminde örgüt istihbarat toplamak için öncelikle jandarma karakoluna yakın yerleşim birimine ya milislerini gönderir ya da yerleşim biriminde zaten yaşayan ve örgüte şehir ge-

rillası olarak destek veren milislerini kullanır. Karakolun nöbet değişim zamanlarını, nöbet sürelerini, karakolu gören çevre tepelerdeki timleri varsa hareketli pusuları tespit eder, saldırı gücünü ona göre ayarlar, taktik mevzilerini ona göre yerlerine koyar. Karakola bağlanan yolları mayınlar, yolları gören tepelere PKK'nın tepeci adını taktığı gözcülerini koyar. Baskın esnasında karakola dışarıdan gelecek yardımların yolunu böylelikle kesmeyi amaçlar. Baskın yapacak grubun olmazsa olmazı karakola bağlanan yolların mayınlanmasıdır.

Gerçekten de geçmişte gerçekleştirdiği eylemlerde verdirdiği kayıpların büyük çoğunluğu baskına uğrayanlara yardım amacıyla giden askerimizin yolda mayına basmasıyla olmuştur. Yolları mayınlayarak ve tepecilerle karakolla yaklaştırmayarak hem asıl saldırı gücüne zaman kazandırır hem de askerimize munzam zarar verdirir. Bunun haricinde eğer imkânı varsa ağır silâhlarını karakolu gören tepelere yerleştirir, olası bir uçar birlik operasyonunun önüne geçmeye çalışır, bölgeye helikopter yaklaştırmaz.

Karakol baskınında askerimizin ilk zamanlarda büyük kayıplar vermesinin temel sebebi öncelikle teknoloji eksikliğidir. özellikle 1990–1993 arası dönemde Türk silâhlı kuvvetleri envanterinde gerek gece uçan helikopterin olmayışı gerekse her yerde ısıya duyarlı olarak çalışan gece görüş özelliğine sahip termal kameraların çok olmayışı PKK'nın bu eylem tipinde büyük kayıplar verdirmesine sebep oldu.

Basılan jandarma karakollarının çoğu terörle mücadele öncesinde sadece yasadışı sınır geçişlerini önlemek ve kaçakçılığı önlemek amacıyla mahkûm arazide kurulmuş genelde çevre emniyeti iyi yapılmamış, mevzileri zayıf binalardır. Burada mahkûm araziden kasıt şudur, karakol yüksekte değil aksine alçakta, dağ-tepe eteklerinde kurulmuş, karakolu çevreleyen dağlardan her türlü tehlikeye açık şekilde inşa edilmiş. Durum böyle olunca, resmen dağ başında 2–3 tane gri bina hem kabak gibi sırıtır hem de her türlü saldırıya açıktır.1990–1993 döneminde bu savunma tipinin eksikliğini çok acı şekilde fark ettik ve 1993'ten sonra savunma tipinden saldırı tipine geçerek örgütle etkin mücadeleye başladık.

Baskında kayıpların yüksek olmasının bir diğer sebebi, karakol personelinin, terörle etkin mücadele için iyi eğitilmiş olmaması. Jandarma karakollarında görev yapan jandarma personeli ilk etapta olağan bir iç güvenlik eğitimi almış, saldırı amaçlı değil savunma amaçlı yani kışladan çıkmadan çalışan askerlerdir. Bu durum sonradan karakollara komando birliklerinin takviye

edilmesiyle aşılabildi. Komando birliklerinin jandarma karakollarına takviye edilmesi, karakola saldırıda bulunan PKK'lı grubun sonradan sıcak takiple takip edilip yok edilmesinin amaçlanmasıdır.

Baskınları Filme Alıyorlar

Örgüt bu eylem tipinde en fazla yıkımı sağlamak için çoğu kez baskını filme alır, hem daha sonradan örgüt içinde eğitimlerinde kullanır hem de kamuoyuna sunarak Türk halkı üzerinde psikolojik darbe yaratmaktadır. Bu duruma örnek olarak 15–16 Mayıs 1992 tarihinde Şırnak-Uludere-Taşdelen karakoluna yaptığı baskın gösterilebilir. Örgüt propaganda birimi bu baskının öncesini ve sonrasını adım adım kameraya kaydetmiş, daha sonra bu görüntüler Türk televizyonlarında da yayınlanmıştır.

Askerimizin mahkûm arazide, tamamen savunma tipiyle kurulmuş karakollarda PKK'nın en az 100 kişilik guruplarla gerçekleştirdiği saldırılara karşı gösterdiği direnç tüm bu eksikliklere rağmen takdire şayandır. Şöyle ki, PKK gündüz gözüyle 200 kişilik gurupla dağın başında tek başına duran karakolu basarken, baskın grubunun neredeyse yarısını da arkasında ölü olarak bırakmıştır. PKK'nın üst düzey yönetimi bunu her seferinde eleştirir, bu kadar büyük gurupla eylem yapılmasını sonraları yasaklamıştır.

Kurulduğu tarihten bu yana rezilliklerin ve çirkefliklerin örgütü olmuş PKK, gerçekleştirdiği baskınların bazılarında karakolun içerisine kadar sızabilmiş, bazı askerlerimizi kaçırmış daha sonra da bu askerlerimizi işkence ederek şehit etmiştir. Gene propaganda kolunu etkin kullanabilmek için işkence ettiği askerlerimizin seslerini telsiz vasıtasıyla herkese dinletmiştir. Askerimize uyguladığı işkence tipi naylon damlatmak ve kulak kesmektir.

PKK'lı terörist kaçırdığı ve sonradan işkence ederek öldürdüğü askerin tüm kişisel eşyalarını alır, askerin sevdiklerine yazdığı mektupları, ailesinin resimlerini üzerinde taşır. Daha sonraları Türk silâhlı kuvvetlerinin operasyonlarında öldürülen çoğu PKK'lının üzerinden, gerçekleştirdikleri eylemlerde askerlerimizin üzerinden aldıkları kişisel eşyalar çıkmıştır.

Gerçekleştirdiği bazı baskınlarda ise mesaj vermek için karakol komutanını bayrak direğine asmış, bir olayda da karakol komutanı astsubayı yakarak şehit etmiştir. Bir olayda da baskını gerçekleştirdikten sonra karakolu gören tepe üzerinde topluca halay çekip türkü söylemişlerdir.

Karakol baskını anlık bir olay değildir, örgüt bazı baskınlar hariç tüm eylemlerini gece yapmıştır. Gece başlayıp verebileceği en fazla zararı verip güneş doğunca arkasında 2–3 kişilik tepeci bırakıp çekilir. Geride kalan tepeciler karakolu oyalamaya devam ederken, asıl gurup hızlıca kaçmayı hedefler.

1993 sonrası Türk silâhlı kuvvetleri karakol teşkilâtlanmasında değişiklik yapmış, mahkûm arazide kurulmuş ve her türlü tehlikeye açık bazı karakolları kapatmış, onların yerine hareketli birlikler için üs bölgeleri kurmuştur. Terörle mücadele taktiğinde de savunmadan saldırı biçimine geçmiş, karakola saldırıda bulunan grubu sonuna kadar takip ederek imha etme politikasını uygulamıştır.

Teknolojik gelişmelerden ve savunma bütçesine ayrılan paranın da artmasıyla, gece uçan saldırı ve genel maksat helikopteriyle daha etkin mücadeleye geçmiştir. Hemen hemen tüm karakollara gece görüş sağlayan termal kamera tesis etmiştir. Bu dönemden sonra PKK karakollara saldırmaya devam etti ancak 1990–1993 dönemi arasında gerçekleştirdiği eylemler kadar büyük eylemler göremedi.

Şehitlerin Kafalarını Kesiyorlar

Deneyimli gazeteci Emin Çölaşan yazısında insanın tüylerini diken diken edecek, bir konuya değiniyor. Dikkatlice okuyun.

Son olarak 1–2 şey daha, 90lı yıllarda yaşanan şeyin terör falan olmadığını, ayan beyan bir savaş olduğunun en büyük göstergesidir bu karakol baskınları. En sıcak günlerde bölgede görev yapmış bir güvenlik görevlisi şunları söylemektedir:

"PKK için artık öyle geceyi beklemek, saklanmak gizlenmek falan yoktu, apaçık göstere göstere gündüz gözüyle geliyor, yol kesiyor, karakol basıyorlardı. Sanki kendi ülkemizde asker değil, yabancı bir ülkeyi işgal etmeye çalışan az sayıdaki çaresiz kişilerdik."

Rakamlar verilir elbet o yıllara dair. Onlarca kişi açıkça söyler, şehit sayısı da etkisiz hale getirilen terörist sayısı da **"en iyimser ihtimalle"** resmi rakamların bir buçuk iki katıdır.

Ha bir de, oturun seyredin şunu, sonuna kadar ama bakın nasıl oluyor o işler, PKK saldırısı nasıl bir şeymiş...

"tak tak" diye duyduğunuz seslerin her birinde bir asker şehit oluyor.

Kibarlığın da âlemi yok, her seste bir askerin kafası parçalanıyor, bağırsakları dağılıyor, bacağı kopup kendi önüne düşüyor.

Buyurun; 1992 Taşdelen karakol baskını, her şey ayan beyan oluyor, gündüz gözüyle:

33 asker, 15 korucunun şehit olup, cenazelerinin otopsi için ilgili hastaneye kamyon kasasında getirildiğini, otopsiyi yapan doktorun yemeden içmeden kesilip bölgeyi adeta kaçarak terk ettiğini mi anlatıyım size? Yoksa bazı otopsilerde şehit cenazelerinin kafalarının olmadığını mı?

"Arkadaşlar lütfen ama yapmayın ya, ayıp oluyoooo" diye diye mi sessiz bir döneme sokuldu örgüt? Vura vura, döke döke, kuzey ırak'a gire gire...

Eğitim anadilde yayın, sağlık, gelir dağılımda adalet şu bu, bunlar askerin işi değil. Ha asker Mehmetçik dershanesi açmıştır, kendisi halka sağlık hizmeti vermiştir, iyi de yapmıştır.

Terörle mücadele başka teröristle mücadele başkadır, askere düşen teröristle mücadeledir.

Mehmetçik Parasıyla Silâh Aldı

1990'lı yıllarda PKK'nın güçlü silâhları karşısında MG-3'lerle çaresiz kalan Mehmetçik, kendi cebinden roketatar almış.

Bunu kamuoyu ile paylaşan emekli Albay Erdal Sarızeybek, Temmuz 1992-Ağustos 1994 tarihleri arasında Hakkâri'nin Şemdinli ilçesindeki sınır taburunun komutanıydı. Komutası altındaki Alan ve Aktütün Karakolları'na yapılan kanlı PKK baskınlarını **"Şemdinli'de Sınırı Aşmak"** adlı kitabında tüm detaylarıyla anlattı.

İşte kitaptan çarpıcı satırlar...

Karakolu sardılar

Şemdinli Jandarma Sınır Tabur Komutanı Binbaşı Erdal Sarızeybek, 30 Ağustos 1992 sabahı 04.00'te istirahata çekilmişti. Bölgede askerler gece sabaha kadar teröriste pusu atıyor, gündüz de eğitim yapıyordu. Bir saat sonra telsizci heyecanla haber verdi, Türkiye-İran sınırındaki Alan Karakolu'nun bölük komutanı arıyordu. Kalabalık bir terörist grubunun karakolu sardığını söyleyen komutan, takviye istedi. Taburdaki tüm askerler arazideydi. Sarızeybek, bulabildiği yedi askeri yanına alarak Alan Karakolu'na doğru yola çıktı. Karakola bir kilometre yaklaşmışken bulundukları araç güçlü bir patlamayla havaya savruldu ve çatışma başladı...

17 asker şehit oldu

"Yapabilecek bir şey yoktu. Teröristler için açık ve kolay bir hedeftik. Bir kör kurşun mazgaldan girip bir askerimi düşürdü. Araç şoförü 'Komutanım, araç hareket edebiliyor' dedi. 'Bekleme o zaman, hemen sür' dedim. Karakola ulaştığımızda ortalık cehennem gibiydi. PKK'lılar, şehit ettikleri askerlerimizin miğferini ve hücum yeleklerini giydiğinden, kim asker kim terörist ayırmak mümkün değildi. Ama teröristler de iki ateş arasında kalmıştı artık." Bir saat süren çatışmanın ardından, Sarızeybek karakola sabah 06.00'da varmış, çatışmalar takviye kuvvetlerin de yardımıyla 11.00'de bitmişti. 17 Mehmetçik şehit olmuş, teröristler geldikleri yere, İran'a kaçmışlardı.

'MG-3'lerimiz, toz bile kaçsa tutukluk yapıyor'

Sarızeybek, çatışmadan sonra da birkaç gün karakolda kaldı. Bu sırada dönemin cumhurbaşkanı Turgut Özal ile kuvvet komutanları, Alan Karakolu'nu ziyarete geldi. Sarızeybek bu önemli ziyareti, şu sözlerle anlatıyor: "Dönemin Jandarma Genel Komutanı rahmetli Eşref Bitlis yanıma yanaştı, 'Oğlum bir şeye ihtiyacın var mı' diye sordu. 'Komutanım, şu gördüğünüz RPG–7 roketatar. 10 teröristen biri bu silâhı kullanıyor. Bizde 89 milimetrelik roketatar var. Biz teröristlere bir roket atarken, karşılığında beş-altı roket üzerimize geliyor. Şu gördüğünüz, 5–56 milimetrelik Bixi makineli tüfek. Toz, çamur demeden yüzlerce mermi atıyor. Biz de ise MG–3 makineli tüfek var. En ufak tozda tutukluk yapıyor.

'Aramızda para topladık'

Bu silâhlar Irak'ın kuzeyinde satılıyor. Eğer bana para verilebilirse bu silâhlardan alabiliriz' dedim. 'Peki, evladım' dedi. Kısa bir zaman sonra Hakkâri Valiliği'nden para geldi. Derecik'in meşhur Iraklı Cemil'ine silâh siparişleri verildi. Kader bu ya, alınan silâhları, Eylül 1992'deki ünlü Derecik çatışmasında PKK'lılar gasp etti. Ama biz yılmadık. Aramızda para topladık. Her bölük, silâhını kendisi temin etti. 89 mm'lik roketatarlar depolara kaldırıldı. MG-3'ler sabit menzillere çekildi. Onların yerini RPG–7 roketatarlar ile Bixi makineli tüfekler aldı. Timler arasında bir silâhlanma yarışı başladı. Bu yarışa polis ve korucular katıldı. Korucular bizi bir adım geçerek kimi uçaksavar aldı kimi havan. Bu silâhlar sonradan Batman Valisi Salih Beyi zor duruma düşürdü."

İtiraflar

Hep konuşuluyor, PKK terör örgütü doğu ve güneydoğu Anadolu'daki saf ve çaresiz gençleri nasıl kandırıyor ve ikna ediyor da dağlara çıkartıyor, onları kurbanlık koyun gibi kullanıyor. Şimdi gelin bu gençlerden bazılarının itiraflarına bir göz atalım:

A.L. 1977 Malatya doğumlu, üniversite terk ve üç kardeşler. Buyurun kendisinden dinleyin...

"İstanbul'da üniversitede okurken yurtta kalıyordum. Bir akşam yurda yapılan baskında dolabında PKK terör örgütüne ait dokümanlar bulunan kişiler gözaltına alındı. Aynı odada kaldığım gözaltına alınan bir öğrenci polise verdiği ifadede hiç alâkam olmadığı halde beni üniversitenin gençlik kolları başkanı olarak tanıtmış. Bir gün okulda tanımadığım biri yanıma yaklaştı ve artık devlet tarafından takip edildiğimi, polisin beni tutuklayıp cezaevine göndereceğini, bu durumdan kurtulmanın tek yolunun ise örgüte katılmak olduğunu söyledi. Yoksa hiçbir zaman örgüt tarafından rahat bırakılmayacağımı, ailemin bile baskı altında tutulacağını söyledi. Örgüte katılmak zorunda kaldım...

İskenderun otogarında otobüsten inince tanımadığım biri yanıma yaklaştı ve hadi gidelim dedi. Bir yolcu minibüsüne bindik ve bir beldeye geldik. Beldenin merkezinden yarım saat boyunca araziye doğru yürüdük. Bir elektrik trafosunun altında bir süre bekledikten sonra iki silâhlı örgüt mensubu geldi ve bizi aldı... Beni kandil denilen bölgeye getirdiler. Burada benim gibi örgüte yeni katılanlara eğitim adı altında örgüt propagandası yapılıyor, Öcalan'ın kitapları okutuluyordu. Askeri eği-

timde ise pusu kurma, baskın yapma, araziye mayın döşeme, kaleşnikof kullanma gibi konular örgüt içinde uzun süre kalmış kişiler tarafından anlatılıyordu. En fazla eğitim kayıp vermeden ses getirecek patlayıcı ve mayınlama türü eylemler üzerinde veriliyordu.

Yiyecek ve giyecekler depolardan traktör ve katırlarla lojistikçiler tarafından bulunduğumuz bölgeye getiriliyordu. Alt kademenin giyecekleri ve yiyecekleri ile örgütte lider kadro diye bahsedilen kişilerin giyecek ve yiyecekleri arasında farklılıklar vardı. Depoların yerini ve iki gurup arasındaki farklılıkları sadece lojistik takımındakiler biliyordu. Silâh ve mühimmat sıkıntısı da çekilmiyordu. Nerden geliyordu bütün bunlar, nasıl temin ediliyordu... Gümrükten geliyor' diyorlardı. Gümrük nasıl bir yerdi böyle... Örgüte ait paralar kamp sorumlularında duruyordu. Sürekli yüklü miktarlarda paralar geldiğini duyuyorduk...

Benim görevim, terör örgütüne ait bilgilerin yer aldığı internet sitesini düzenlemekti. Yurt dışındaki örgüt üyelerine iletilmek istenen mesajları, bilgi ve belgeler vasıtasıyla şifreli olarak bu siteye yerleştiriyordum. Ayrıca çatışmada ölen teröristlerin resimleri bu siteye konuyor dolayısıyla ailesine bu şekilde haber verilmiş oluyordu. Ölen teröristler şehitliğe gömüldü diyorlar ama kimsenin göremeyeceği uçurumlara, derelere, kaya oyuklarına atıyorlar. Ben hayatımda böyle insanlık dışı davranış görmedim. Zamanla hepsinden iğrendim. Örgüt içinde baskıcı ve adaletsiz bir sistem vardı. Kendi görüşlerimi söyleyemiyordum. Çünkü onların düşüncelerinden farklı şeyler düşünmek kabul edilmiyor ve çok ağır bir şekilde cezalandırılıyordu. İnsan ilişkileri yok, karşılıklı güven yok, kimse kimseye inanmıyordu. Yaşam şartları çok kötüydü.

Artık örgütten ayrılmak istiyordum. Bunu söylediğimde bana müthiş bir tepki gösterildi ve cezaevine konuldum. Bu durum beni çok etkiledi. Kendi isteğimle örgüte katıldığım gibi örgütten ayrılmak da benim isteğimle olmalıydı. Her gün insan haklarına saygı ve sevgiden bahseden kişiler şimdi örgütten ayrılmak isteğimde beni suçlu görüp hapsetmişlerdi. Üstelik her gün işkence, kötü muamele ve hakaret ediliyordu. Bunları düşünerek yaşama isteğimi kaybettim ve üzerime gaz dökerek intihar girişiminde bulundum. Vücudumdaki yanık yaraları bu

şartlarda iyileşmiyordu. Doktorlar bir hastanede tedavi olmam gerektiğini söylüyorlardı. Hastaneye gittiğimde geri dönmeyeceğimi biliyorlardı. Bu sırada ablam ve enişte min güvenlik güçleri yardımıyla benim yerimi tespit ettiklerini öğrendiler. Beni örgütte tutarak örgütün yerinin belli olacağına karar verdiler ve beni işe yaramaz bir 'şey' olarak gördüler...

Özellikle 2004 yılından sonra örgütten kaçışlar çok arttı. Kaçışlar hâlâ da devam ediyor. Kaçışların en önemli sebebi terör örgütünde aradıklarını bulamayıp gençlerin boş hayallerle kandırıldıklarını anlamaları. Ama yakalananlar çok feci şekilde cezalandırılıyor, hatta çoğu zaman infaz edilerek ölümle cezalandırılıyordu. Terör örgütünden kaçanların çoğu Irak'ın kuzeyindeki şehirlerde yaşıyordu. Türkiye'de teslim olan bir teröriste askerlerin işkence yapacakları, tecavüz edecekleri ve sonunda öldürecekleri anlatılıyordu. Sadece örgüt propagandasının yapıldığı TV ve radyoların dinlenmesine izin verildiği için etkin pişmanlıktan haberimiz yoktu. Bu konular daha çok bilinse örgütten kopmalar daha da artar. Hatta örgütten ayrılarak Irak'ın kuzeyinde yaşayanlar bile Türkiye'ye dönerler. Ben teslim olduktan sonra tüm bu anlatılanların ne derece korkunç iftiralar olduğunu bizzat kendim yaşayarak gördüm. Türk güvenlik kuvvetleri, bana çok sıcak davranışlarla yaklaştılar. Örgütte bulunduğum süre içinde hiç silâhlı eyleme katılmadığım için ceza bile almadım. Şu an çok mutluyum."

İşte bir eski teröristin, şimdi bu ülkenin şerefli ve onurlu bir vatandaşı olarak ailesi ve sevdikleri ile birlikte mutlu bir hayat süren bir gencin, acı ama gerçek itirafları. Okumak ve ibret almak için sadece okumak ve akıllı olmak yeterli...

Özel Harekâtçı Azrailimizdir

Akşam Gazetesi'nden, Işık Öztürk'ün haberine göre, PKK adına terör eylemlerine katılıp sayısız insanı şehit eden itirafçı S.K. tüyler ürperten itiraflarda bulundu. Örgütün nasıl palazlandığını, teröristlerin eyleme nasıl hazırlandıklarını, maddi kaynaklarını tüm detaylarıyla anlatan S.K. 13 askerimizin şehit olduğu Gabar'daki pusuya ilişkin olarak da dikkat çekici taktikler verdi

Türkiye en hassas dönemlerinden birini daha yaşıyor. Teröristlerin, Gabar Dağı bölgesinde operasyona çıkan askeri birliğe saldırması sonucu şehit olan 13 askere yenilerinin de eklenmesi Türkiye'yi yasa boğdu. Sınır ötesi operasyonu öngören tezkerenin gündemde olduğu şu günlerde, 11 yıl boyunca bölücü örgüt PKK adına onlarca vatandaş, polis ve askeri şehit eden ancak şimdi cezaevinden çıkıp ailesiyle birlikte yeni bir hayata başlayan terörist,

1990 yılında örgüte giren, zengin bir aşiret mensubu. Kaç polis ve asker şehit ettiğini hatırlamayan S.T. terörle mücadelenin yöntemine ilişkin olarak önemli ayrıntılar verdi:

"Gerilla, karşısında özel harekâtçı gördüğü anda öleceğini anlar. Teröristle çatışmanın en güzel yolu uzmanları dağa çıkarmaktır."

Son terör eyleminde şehit düşen 13 askerin, yorgun oldukları bir anda şehit edilmiş olabileceğini öne süren S.T. "Biz çok fazla eğitim almadan dağa çıkarılan askere, yani düz askere 'Siyah asker' deriz. Onlar kolay hedef olurlar. 13 kişinin şehit olduğu Şırnak Gabar Dağı'nda da bu manzara yaşanmıştır" diye konuştu.

S.T. PKK terörünün son dönemde ivme kazanmasının, örgütün bitişe gittiğinin işareti olduğunu öne sürerek şöyle dedi:

"Örgüt şu anda yorgun ama sezonu kapatırken elinde malzeme olsun istiyor. Bu nedenle arka arkaya eylemler gerçekleştiriyor. Darbe vurmak istiyor. Şu anda kesin olarak bir sancı dönemi var. Örgüt çırpınıyor."

İşte PKK adına dağa çıkıp, terör estiren S.T.'nin itirafları:

Örgütle 21 yaşında tanıştım. Askerden gelmiştim. Evlenmiş bir çocuk sahibi olmuştum. Çok zengin bir aşiretin oğluydum. Suriye uyruklu Mete kod adlı ve Kahraman kod adlı kişilerle tanıştım. Maddî manevî görevimi yapmam gerektiğini söylediler. Kişiliğim konusunda çarpıcı ve okşayıcı sözler ettiler. 1992 yılında tüm imkânlarımı örgütün hizmetine soktum. Merkez komitede görev yapıyordum. Görevim gençleri kırsala kazandırmak, kırsalda bulunan örgüt elemanlarının lojistik ihtiyaçlarını karşılamak, şehirden kırsala adam aktarmak, şehirde yapılması gerekenlere altyapı hazırlamaktı.

İkinci İsim Oldum

Şehir komitesinde artık ikinci isim olmuştum. Görevlerime yenileri eklendi. Bunlar, örgüte eleman ve para kazandırmak, jandarma ve karakol krokilerinin plân ve projelerini bulmak, devlet adına çalışan sivil isimleri belirlemekti. İstanbul'da Marmara bölge sorumluluğu yapıyordum. Bin kişiden fazla kişiyi örgüte kazandırdım. Doğu kökenli ve yoksul ailelerin çocuklarını hedef seçiyorduk. Ailelere para ve altın veriyorduk. Bunun karşılığında direnen çocukları alıp zorla dağa çıkarıyorduk. Özellikle âşık olmuş ama kavuşamamış, ailesi tarafından ilgi görmemiş çocukları tercih ediyorduk.

Genç kızları ve erkekleri türkü söylemesi vaadiyle götürüyorduk. Ünlü olacaklarına inanan gençlerdi. Kesinlikle tam bir cennet resmi çiziyorduk. Artistlik vaat ediyorduk. Her ihtiyaçlarının görüldüğü isteklerinin anında bulunduğu bir pembe tabloyu onlara anlatıyorduk.

Kadınlar Nasıl Kullanılır!

1994 ağustosunda Kuzey Irak'ta ben ve 11 arkadaş Hakurki'de çatışmaya girdik. 9 kişi yanımda can verdi. Bir kurşun karnımdan yaralamıştı. İki arkadaş, 33 gün aç susuz bir derede yaşamaya çalıştık. Sonra havaya ateş ederek bizi bulmalarını sağladık. Abdullah Öcalan'ın talimatı üzerine beni ve diğer arkadaşı önderlik sahasına yani Suriye Bekaa Vadisi'ne istediler. Biz oraya 'akademi' diyoruz. Ben gitmedim ama arkadaşım gitti.

Gitmek isteyen ya da örgüte direnen olduğunda 'uygulama' denilen mahkeme kurulurdu. En büyük ceza, kaçarken yakalananlara yönelik olan **"Bunu temizleyin"** hükmüydü. Bir çukurda kafasına tek kurşun sıkılarak infaz edilirdi. Kadınlar ise çoğunlukla kullanılırlardı. Osman Öcalan hemen her gün başka bir kadını odasına isterdi.

ROJ TV Beni Hain İlan Etti

1996–97 yıllarında kaçmayı kafama koydum. İllegal yollardan yüklü miktarda para vererek Türkiye'ye ulaştım. İlk gece benim gibi doğulu olan birinin evinde misafir kaldım. Aile PKK

sempatizanıydı. O gece Roj TV'de benim 'hain' olduğum söylendi. Aileyle karşı karşıya kaldım. Mavi Çarşı patlamasındaki zanlılardan Ferhat kod adlı kişi, beni oradan alıp İç Anadolu'da bir kente bıraktı. Sonunda ailemi buldum. Bir süre sonra tutuklandım. Pişmanlık Yasası'ndan yararlandım. Polis, benim ve ailemin can güvenliğini sağladı. Cezaevinde 1 yıl kaldım.

Çıkışta yine güvenlik güçleri bizi yalnız bırakmadı. Şimdi bir iş sahibiyim ve huzurlu bir yaşantım var. Geriye dönüp baktığımda boşa geçen yılları görüyorum. Bir de, büyük pişmanlığım yanında vicdan azabımı.

Üniforma Kolay Hedeftir

Almanya ve Hollanda'dan eleman desteği alıyorduk. Yunanistan'da kampımız vardı. Kaçış bölgemiz İran'dı. Bir gün operasyon sırasında İran sınırı açıldı ve girdik. Türk birliklerine takip izni verilmedi. 80'in üzerinde çatışmaya girdim. Kaç kişiyi şehit ettiğimizi bilmeyiz. Bizden kaç kişi öldüğünü biliriz.

Asker veya polis en büyük hatayı karşısındakini küçümseyerek yapıyor. Teröristin en büyük silâhı, kaybedecek hiçbir şeyinin olmaması. Gözü kara ve ölüme hazır yetişirler. Karakol baskınları için günler öncesinden hazırlık yaparız. Giriş çıkışları belirler, pusu için en uygun anı kollarız. Bu da, gece saat 03–04 arasıdır. Çünkü asker yorgun düşmüştür. Bir de şu var: Asker üniformalı ise çok kolay hedef olur. Üniforma onları ele verir.

Sahalara indiğim bölgelerde yine örgüte eleman sağlamaya devam ediyordum. Üniversite öğrencisi Veros isimli genç kızı örgüte âşık ettim. En büyük ideali iyi bir siyasetçi olmaktı. Ancak ben onu yolundan döndürmüştüm. Kuzey Irak Hakurki de Avdalkovi Dağı'nda Kobra helikopterinden yapılan saldırı sonucu gözlerimin önünde öldü. O gün benim için milat oldu, kesin olarak örgütten ayrılmaya karar verdim.

İtiraf Kitapla Geldi

PKK'lı Dilaram (29), 1991'de dağa çıktı. Örgüt eylemlerinde yer aldı. Kalaşnikofuyla, roketatar ve el bombasıyla kaç kişi öldürdü, bilmiyor. 1996'dan itibaren Kandil Dağı'ndaki

PKK radyosunda çalıştı. 2003'te üç arkadaşıyla birlikte ölümü göze alarak PKK'dan kaçtı. Üç yıldır Irak'ta yaşıyor. Kendisi gibi PKK'dan kaçan kadınlara ulaşması zor olmadı. O güne kadar hiç konuşulmayan, üstü örtülen gerçekler, bu buluşmalar sırasında karşılıklı itiraf edildi. PKK'dayken bire bir tanık olduğu, birinci ağızlardan öğrendiği Abdullah Öcalan ve komutanlarının tecavüzleri ile örgüt içi infazları yazmaya karar verdi. Anıroman olarak yazdığı kitabın adı, **"Özgürlüğe Kaçış."**

Dilaram, Kendisi gibi, **"örgüt bulduğu anda öldürecek"** dediği 100 eski PKK'lıyla diyalog halinde, Abdullah Öcalan'la birlikte olduğunu anlatan iki kadından biri Öcalan'ın dayağına ve üç kez tecavüzüne maruz kalmıştı. Diğeri ise başkanına itiraz etmeyi aklından bile geçirmemişti. Hepsi, PKK ve Öcalan'dan nefret ediyordu. Dilaram, çocuğu PKK'ya katılan Türkiye'deki anne babaları cesur olmaya, PKK'dan hesap sormaya çağırdı.

...1991 baharıydı. 13 yaşında, kıpır kıpırdım. Bir gün ablamla dağa pancar toplamaya gittik. PKK'lıları ilk o zaman gördüm. Kadınlar da vardı. Önce korktum. Çünkü köylüler onlar için dağdaki mahkûmlar, diyorlardı. O an, kaderimin değişeceği yer burası, dedim. Mutlaka onlarla olmalıydım. Tarihini okumuştum ama Kürdistan neresi, bilmiyordum. Babam, yaşadığımız köy, derdi. PKK'lılar **"Kürdistan için savaşıyoruz. Siz niçin bize katılmıyorsunuz"** dediler. Akşam dönüşte düşündüm. Anneme, dağdaki mahkûmlara katılacağımı söyledim. Sonra köye gelip bayrak açtılar. Muhtarın evinde toplandılar. O gün kararımı verdim. Nöbetçi PKK'lıya ben de geliyorum, dedim. Yaşın küçük, dedi. Amcamın oğlu Welad'la katıldık. Welad sonra mayına bastı, öldü.

Evden gizlice kaçmıştım. Altınlarımı, en güzel, rengârenk elbiselerimi, çoraplarımı yanıma almıştım. Bir de babamın en güzel kalemlerini, misafir odasının duvarındaki heybeyi ve kardeşimin mekabını çalmıştım. Heybeye yiyecek doldurmuştum. Yüküm ağırdı. Benimle alay ediyorlardı. Sarı pembeli giysilerim kilometrelerce öteden seçiliyordu. Kamuflaj nedir bilmiyordum ki. Alacakaranlıktan sabahın 5'ine kadar yürüdük. İkinci gün elime Kalaşnikof verdiler. 15 gün sonra babam haber yollamış, kızımı vermezseniz sizi buralarda barındırmam, diye. Babam zengin ve sözü geçen bir adamdı. PKK her ay babamdan 50 milyon alıyordu. Beni amcama teslim ettiler.

APO Benim İçin Tanrıydı!

Beyni yıkanmış gibiydim. Babam heder olacaksın dağlarda, dedi. 15 gün sonra halamın, amcalarımın oğullarını topladım, altı akrabamı yanıma alıp tekrar dağa gittim. Sonraları ölen bir doktor vardı, Kendal. Başkanın Abdullah Öcalan olduğunu söyledi. Anlattı şöyle böyle, peygamber diye. Kafamda hayal ettim Öcalan'ı. Elini uzatsa güneşi tutabiliyordu. Ayağa kalktığında dağlar, ayaklarının dibinde olacaktı. İlk aylarımda kafamda Apo'yu uçan mitolojik bir karakter olarak çizdim. Mantıklı düşünecek yaşta değildim. Köyden çıkmış, ilkokul mezunu bir kızdım. Ancak böyle hayal edebildim. 13 yıl boyunca hep önderlik gerçeğini yani Apo'nun çocukluğunu, babasına isyanını, hayatını öğrettiler.

Onlara katıldığım yılın sonbaharında Bekaa Vadisi'ne eğitime gittim. Apo akademide kalmıyordu. Evi Barliya'daydı. Merakla mitolojik kahramanı görmeyi bekledim. Apo'yu ne kadar tanrılaştırırsam, örgüte o kadar bağlanmış olacaktım. Beni tembihlediler. Ne kadar hakaret ederse etsin, doğrudur başkanım, diyeceksin dediler. Bekliyordum, hayatımdaki en önemli insanı görecektim. Apo'yu görenler bayılırmış. Ben de bayılmaktan korkuyordum. Derken elli M-16'lı koruma ordusuyla geldi. Aramızda neden korunduğunu anlayamadım. Açık havada, Bekaa'da tek sıra halinde diziliydik. Afganistan komünistleri, Ermeniler, Avrupa'dan gelenler de vardı. Apo'yu görünce çok şaşırdım. Hiç hayalimdeki lider tipine benzemiyordu. İriyarılığı idare ederdi ama göbekliydi.

Anamı Babamı Öldürürdüm

Bana ilk söylediği, **"Senin baban bir alçak, senin baban bir düşman ajanı, senin baban bir reformist, senin evin bir düşman karakolu. Senin kafandaki düşman karakolunu yıkacağız"** oldu. Öyle bir sevindim ki. Kocaman başkan beni, ailemi tanıyor, dedim. Eğitim bitti, Apo evine gitti. Küfürleri iltifat gibiydi. Şimdi babam ve ailem benim için kutsal ama o zaman emir verseydi git, babanın kafasına kurşun sık, diye, gözümü kırpmadan babamı, annemi yere sererdim. Şimdi silâhım olsa kime yönelteceğimi bilirim ama bir daha elime silâh almam. Geriye baktığımda o hayatı yaşamadım sanki. O Dilaram ben değildim.

Örgüt İçinde Yargılandım

Üç kez. Yönetimle zıtlaştım. Üç gün sosyal tecrite alındım. Kimse benimle konuşmuyordu. Birinde çok zorlanmıştım. 1995'ti. Yukarıdan gelen, ayrıcalıklı ve çatışmaya hiç katılmayanlar bize iş buyurup duruyorlardı. Şunu getir, bunu taşı, diye. Hayat çekilmez hale gelmişti. Saldırıya yazmışlardı beni Zagroslar'daki. Mektup yazdım. Gideceğim, kafama kurşun sıkıp öleceğim, dedim. Zayıf biri değildim. Her gün ceset görüyordum, yaralı taşıyordum. Ama bu yaşamdan kurtuluşum yoktu. Ölmekten başka çarem yoktu. Mektubu verdiğim arkadaşım sonucu göze alamayıp yönetime vermiş. Telsizle çağrıldık, geri dönün diye. Hemen anladım olanları. Tabur komutanı bana hakaret etmeye başladı. 15 gün tutuklu kaldım. Kimse konuşmuyordu benimle, yemeği ayrı yiyordum. Sonra özür dilediler, tepkili olmayayım diye. Eski kadroların tepkisinden korkuyorlar.

Ecevit'in Konuşmasından Sonra Kaçtım

Kendimi bir hiç olarak görüyordum. Dünyalı değildim. Ne mektup, ne haber. Ne anne, ne baba... Kaçmayıp ne yapacaktım. Ama nereye gidecektim?

1996'dan itibaren savaşa gitmedim. Şemdinli'deki yaralanmadan sonra bir yıl yatalak kaldım. PKK doktorları altı kez ameliyat etti. Kandil'de radyoda çalıştım. 1999 Ocak'ında Ecevit'in konuşmasını duydum. Bu sırada eğitim veriyordum. Radyonun sesini açtım. İşin ciddiyetini anladık. **"Bu iş bitti"** dedik. Sonra rehavet başladı. Örgüt içi sistem, kadına yaklaşım, infazlar tartışılmaya başladı. Bazılarına itibarları, mertebeleri iade edilmeye başladı. Bir yerlere kaçsam, kurtulacağımı düşünmeye başladım. İki kadın, şimdiki eşim dâhil iki erkek; dört kişi kaçmaya karar verdik. 21 Nisan 2001 gecesinde İran tarafına kaçtık. Arkamızdan atlarla geldiler ama yakalayamadılar. Gizlendiğimiz yerden gördük onları. Dört yıldır Irak'tayız.

Günlük, sıradan hayata uyumda zorlanıyorum. Hâlâ tek başıma alışverişe gidemiyorum. Yanımda kimse olmadan dışarı çıkamıyorum. Kalabalıklarda başım dönüyor, bayılacak gibi oluyorum. Korkularımdan dolayı herhalde.

Bizi Bulduklarında Öldürürler

Bu yazdığım kitaptan dolayı hayatım tehlikede. Birkaç kez karşılaştım onlarla. Henüz yazdığım kitaptan haberleri yok. İşin ucunda ölüm var. Fakat eşim sen infaz edilen, tecavüze uğrayan arkadaşlarına kendini borçlu hissediyorsan yazmalısın, diyor. Yazarsam bu psikolojiden kurtulacağımı biliyorum. Burada öldürdükleri insanlar var. İran ve Suriye Kürtlerinden iki kişi örgütten kaçmıştı. Yedi ay önce evlerini bastılar. Kafalarına kurşun sıkıp gittiler. Geçen yıl da PKK'dan kaçan merkez komitesi üyesi Sipan'ı öldürdüler. Onlara karşıt bir pozisyon alırsam, konuşursam elbette bizi de öldürürler.

Dört yıl önce 300 kişi kaçıp geldi Irak'a. Hepsi Kandil'den kaçtı. Erkekler çoğunlukta. Kadınlar daha ürkek. O nedenle kadınlar erkeklerle birlikte kaçıyor. Bir kısmı burada evlendi. Kaçanlardan bazıları sınır kapılarında insan kaçakçıları tarafından öldürüldü. Çoğunun yiyecek ekmeği yok.

İki Kadın Boğarak Öldürdü

Tatvanlı Gulan, Murat Karayılan'a bağlı PKK Özel Kuvvetleri'nin komutanıydı. 1992'den beri tanışıyorduk. İki yıl önce Kandil'de öldürüldü ve faili meçhul süsü verildi. Cinayeti hâlâ sır. Kimin öldürdüğü, nedeni örtbas edildi. Nöbetçi görmüş, o gece iki kadının onu boğduğunu. Tecavüz süsü verilerek battaniye altında boğularak öldürüldü. Gulan örgütün tetikçisiydi. Üstten bazılarının adına kendi arkadaşlarını infaz ediyordu. Gulan'ın Erzurum Karayazılı gerçek adı Faruk Bozkurt olan Merkez Komitesi Üyesi Nasır'ın öldürülmesinde parmağı vardı. Nasır, 2003'te PKK Özel Kuvvetleri tarafından Kandil'de öldürüldü. Murat Karayılan'ın komuta ettiği kuvvetler, Nasır'ın çadırına bomba attılar. Çünkü o, Apo'nun yakalanmasından sonraki kongrede **"Bu iş böyle yürümez. Sistemin değişmesi gerekiyor"** diye bas bas bağırmıştı. İç hesaplaşma nedeniyle onun ölümünde rolü olan Gulan'ı da başka iki kadına öldürttüler.

Annelere Sıra Dayağı

Bir müddet önce Irak basını yazdı. On anne Türkiye'den gelip Kandil'e çıktı. **"Çocuklarımızı görmek istiyoruz. Sağ mı ölü**

mü, bilmek istiyoruz. Çocuklarımızı almadan gitmeyeceğiz" dediler. PKK'lılar çocuklarını göstermemekle kalmadı, bir de dayak attılar annelere. Anneler, Zaho'da basın açıklaması yaptılar. Çocukları PKK'ya katılan Türkiye'deki anne babalar, neden cesur davranmıyor, neden sormuyor PKK'ya? Benim bir akrabam 1992'de infaz edildi. Babası biliyor durumu. Neden sorgulamıyor, neden çocuğuna sahip çıkmıyor? Yüzlerce örnek var. Hiç mi yürek, hiç mi cesaret, vicdan yok. Zavallı çocukların hiçbirinin mezarı bile yok. Öldürüp üzerine biraz toprak atıyorlar. Kurda kuşa yem oluyor.

(NOT: Cihan Haber Ajansı Irak Temsilcisi Çetin Erçetin, PKK'ya katılan çocuklarının akıbetini öğrenmek için ocak ayının ikinci haftasında Kandil'e giden bir gurup annenin PKK'lılardan dayak yediğini doğruladı. Erçetin, annelerin Zaho'da basın toplantısı yapmalarına ise izin verilmediğini söyledi.)

Hayatımı Türk Komutana Borçluyum

1996 Temmuzu'nda Zagros Dağları'nın Irak tarafındaydık. 80 kişilik bir taburduk. Şemdin Sakık da oradaydı. O gece çatışmaya giderken gizli günlüğümü ve fotoğraf albümümü gömdüm. Guruplara ayrıldık. Bizim guruptaki tek kız bendim. Asker geleceğimizi biliyordu, tedbir almıştı. İlk atış onlardan geldi. Suriye Kubanlı komutanımız yaralandı. Onu almaya giderken baktım, bizimkiler kaçıyor. Gelin, yardım edin dedim, dönmediler. Tam o sırada bir ateş kümesi gözüme girdi, havaya uçtum. Yere düştüm. Sımsıcaktım. Acı duymuyordum. Kalkmayı denedim. Elim ve ayağım parçalanmış, altımda kalmış. Ellerim kırık kemiklerin arasına girdi. Kokladım, kan kokuyordu. Bağırıyordum, beni bırakmayın diye. Kimse gelmedi. İki gün iki gece kaldım yerde. Bir bakıyordum güneş, bir bakıyordum ay. Kurtlanmıştım. Yaralarıma girip çıkıyorlardı. İki gün daha geçmiş aradan. Rütbeli, bembeyaz saçlı bir Türk komutan geldi. Tertemiz tıraşlıydı. Leş gibi kokuyordum. Yüzünden tiksindiğini anladım. Çırılçıplaktım, her tarafım kan ve kurt içindeydi. Uzun uzun baktı. Öldürebilirdi ya da öleceğimi bilse bile götürmeleri için emir verebilirdi. Ama arkasını döndü, gitti. Hayatta kalmayı ona borçluyum.

Kürdistan Diye Bizim Irzımıza Geçiyordu

Aysel Çürükkaya, PKK'nın eski üst düzey yöneticilerinden. Doz Yayınları'dan 2004 Eylül'ünde çıkan ve 10 kadının anlattıklarına dayanan "PKK'da Kadın Olmak" isimli kitapta tanık olduğu bir tecavüzü de anlattı. PKK'nın "Ulusal Meclis" başkanı, Apo adına savcılık yapıp idamlara karar veren ve 1991'de öldürülmemek için kaçan eşi Selim Çürükkaya da "Apo'nun Ayetleri" isimli kitabında kendi tanıklığını anlatmıştı. O zaman hain olarak gördüğü eşinden iki yıl sonra örgütten kaçan Aysel Çürükkaya halen kendi başından geçenleri yazıyor. Karı koca Çürükkayalar, PKK'nın ölüm listesinde. Aysel Çürükkaya tanık olduğu Apo tecavüzünü şöyle anlatıyor.

"Bu adam bir diktatör, bir ırz düşmanı. Her şeyi kendi çıkarları için kullanıyor. Beni aldı, Şam'daki evine götürdü. Kaldığım birkaç günde daha değişik durumlarına tanık oldum. Orada tüm inancım kayboldu. Bir bayana tecavüze yeltendi. Aslen Bingöllü. Avusturya'dan kaçmış, 16–17 yaşlarında güzel bir bayandı. Bir ara başka bir odadan dehşet içinde bağırarak kaçtı. Benim arkama saklandı. 'Aman Allahım ben nereye gelmişim' diyordu. Yanımda bulunan bayanlar ki çoğu şimdi buradadır (Almanya) onu ikna etmeye çalışıyor, başkanın kendisini çağırdığını söylüyorlardı. Tekrar götürdüler. Bu kez tekrar aynı tepkiyi gösterdi. Oraya buraya, tuvaletlere kaçıp bağırıyor, ağlıyordu. Arkama geçti. 'Beni kurtar bu canavarın elinden' diye yalvarıyordu. Kurudum kaldım. Hiçbir reaksiyon gösteremiyordum. Aklımı yitirmiş gibiydim. Kız, yakamdan tuttu ve bana 'Sen hâlâ ne olduğunu anlamıyor musun' dedi. O an, daha önce Bekaa'da tutuklanan kızların anlattıklarını, yapılan dedikoduları hatırladım ve bunların yalan olmadığını anladım. Bunları hep düşmanın psikolojik savaş propagandası olarak kabul etmiştim. Meğer doğruymuş. O gece o kız, gelip yanımda yattı. Sabaha kadar ikimiz de ağlamıştık. Bu adam (Apo), Kürdistan bağımsızlık savaşının önderi olarak bizim ırzımıza geçiyor!"

Hamile Bırakıldı, İdam Edildi

Mardinli Rojin'in bir eli yoktu. Hamile bırakıldı, üst düzey bir komutan tarafından. Sonra da idam edildi. Tecavüzcü ise şu an Osman Öcalan'ın partisinde.

Yedi aylık hamile Ronahi'nin Zele'de infaz edildiğini Osman Öcalan da Cemil Bayık da iyi biliyor. Çünkü onlar karar verdi. 1991'den beri arkadaşımdı. Suriye-Kamışlılı'ydı. Son isteğini sordular. **"Çocuğumun hayatını bağışlayın. O doğduktan sonra beni idam edin"** dedi. Suçu, biriyle ilişki kurmasıydı. Babasına dokunmadılar. Ronahi, karnını kuşakla bağlıyordu ama büyüyünce gizleyemedi. Açığa çıktı. İnfaz manga komutanı, Cemil Bayık'a, Ronahi'nin son isteğini söyledi. Cemil Bayık, **"Hayır, idam edin"** dedi. Karnında bebeğiyle öldürüldü.

Evin'in Trajik Öyküsü

Evin, çok güzel, fakir bir köylü kızıydı. Masmaviydi gözleri. Gece yarısı nöbette PKK'lı bir komutan tecavüz etti. Akli dengesini kaybetti. Çok tedavi gördü, elektrik şoku verildi. Gece yarısı oldu mu kızcağız çıldırıp kayalara tırmanıyordu. Herkes biliyordu. Tecavüzcü, Irak Kürdü'ydü. En sonunda Evin kaçtı ama kaçarken de mayına bastı. İki bacağını kaybetti. Köylüler bulup ailesine teslim ettiler. Evin, örgüt içindeki kadının trajik öyküsüdür.

Habur'u Aşsam Toprağı Öpeceğim

Köye dönmek istiyorum. Annemi, kız kardeşlerimi 15 yıldır görmedim. Babamı almak için geçen yıl sınıra gittim. Ülkeme uzanan uzun yolları solumak için ağladım. Yıllar sonra ilk kez Türkiye'ye giden yolları gördüm. İçimde bir ses, git, ucunda ölüm olsa bile git, ülkende yaşa, dedi. Ben Türk düşmanı değildim, ülkeyi bölmek gibi bir hayalim yoktu. Durumum netleşecekse, hapse girmeyeceksem gelirim. Örgüt üyeliğinden aranıyorum. **"Dön"** çağrısına güvenmediğim için gelmedim. Af çıkarılırsa İbrahim Halil'i (Habur) aştığımda toprağı öpeceğim. Türkiye'de işlenmiş bir suçum yok. Türkiye'ye hiç inmedim, orada kimseyi öldürmedim. Bir gün döneceğimi biliyorum.

Kurşuna Dizilirken Söylenen Ağıt

Bingöllü Sorgûl'ün PKK idam mangası tarafından kurşuna dizilirken söylediği ağıdı bütün kadınlar hep bir ağızdan ve ağ-

layarak söylerler. Türkiye'yi, köylerini, anne babalarını, kendileri dağa çıktıktan sonra doğan kardeşlerini özlerler dağa çıkartılan kadınlar. Ama korkudan hiçbiri itirafçı olmak istemiyordu.

Hepsi Cumhurbaşkanı, Başbakan ve İçişleri Bakanı'ndan af bekliyordu. Hepsi Öcalan'ın 1999'da yakalanmasından sonra PKK'dan kopan 5 bin kişinin çıkacak bir af kanunuyla Türkiye'ye döneceğine, iyi vatandaş ve iyi anne baba olacağına inanır.

Kadınların çoğu, örgütten birlikte kaçtığı erkek arkadaşıyla evlenmişti. Çocuklarına; Barış, Özlem, Umut adını vermişlerdi. Artık vatandaşı oldukları Irak topraklarında hayatta kalmaya çalışıyorlardı.

Hepsinin ortak korkusu, PKK tarafından infaz edilmek. Hepsi kararlı. **"Silâh mı, Kürdistan mı? Asla! Bu kadar kandırıldık, bu kadar ihanete uğradık. Bir daha asla tetikçi olmayacağız."**

Dilaram, PKK tarafından öldürüleceğini bile bile yazdığı kitabında geçen ve hâlâ sağ olan arkadaşlarına PKK'dan bir zarar gelmesin diye kod adlarını değiştirmiş.

Bayram Sevinci Yerine Şehit Acısı

Kurtuluş Savaşı yıllarında, ülkemizi işgal etmiş düşmana karşı verilen savaşta verdiğimiz şehit sayısı 4 bin civarındadır. Bu şehitler ülkeyi yeniden kurmak için canlarını vermişlerdi. Şimdi ise ülkeyi bölmeye çalışanlara karşı mücadele verilmekte ve şu ana kadar verilen şehit sayısı 5 bini bulmuştur. Kime karşı? Doğu ve Güneydoğu'da kurulmak istenen sözde Kürdistan Devleti hayalcilerine karşı. Mücadele verenler kimler? Aynı Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da olduğu gibi Türk'ü, Laz'ı, Çerkez'i ve Kürd'ü. Şehit olanlar kimler? Şehit Mehmetçikler, yani TSK'nın bünyesini oluşturan Türk ve Kürt gençleri. Kime karşı? Türkiye'yi bölmeye çalışan bölücü PKK'nın çatışısı altında bulunan kandırılmış Kürt gençlerine karşı. Gençlerimizin kandırılıp, nasıl terörist olduğunu itiraflardan öğrendiniz. Şimdi de şehitlerimize bir göz atalım. Bu ülke uğruna canlarını seve seve veren şehitlerimizi rahmetle anarak başlaşalım:

Şırnak'ta Gabar Dağı'nın bir kolu olarak bilinen Küpeli'den geçen 13 asker, 7 Ekim Pazar günü terör örgütü PKK'nın kurduğu pusuya düşerek şehit oldu. Saatler sonra Şırnak'tan 1, Diyarbakır'dan 1 şehit haberi daha geldi.

10 Ekim Çarşamba akşamı Diyarbakır'daki bombalı saldırıda 1 polis şehit oldu.

Türkiye yas havasında girdiği bayramın ilk günü de şehit haberiyle uyandı. Yine Küpeli Dağı'nda mayına basan 1 asker şehit düşmüştü.

Hayatlarının baharında şehit düşen askerler uğurlanırken aileler büyük acılar yaşıyor. Hiçbir şey, bayram sabahlarında şehit evlerinde hissedilen boşluktan daha büyük olamaz!

Evet bayram günü, PKK'lı teröristler, Şırnak'ın Gabar Dağı'nda 7 Ekim günü operasyona katılan bir time yine uzun namlulu silâhlarla saldırmıştı. Timi pusuya düşüren teröristler 1 astsubay ve 12 eri şehit etmişti. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı telefonla arayarak bilgi aldı ve başsağlığı mesajı yayımladı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'a bir mesaj göndererek başsağlığı diledi.

Genelkurmay Başkanlığı'nın internet sitesinde yer alan konuya ilişkin açıklamada şu ifadelere yer verildi: **"Şırnak bölgesinde görev yapan bir birliğimize, 07 Ekim 2007 tarihinde terör örgütü tarafından yapılan bir saldırıda 13 Silâhlı Kuvvetler mensubu şehit edilmiştir. Terör örgütü mensupları, yurt içerisinde operasyon birliklerimizle, yurtdışına kaçış noktalarında ise ateş destek vasıtalarıyla takip edilmektedir. Terörle mücadele kapsamında yürütülen faaliyetlerde ortaya çıkan bu tablo, mücadele azmimizi ve kararlılığımızı daha da artırmıştır."**

13 Mehmetçiğin şehit olduğu hain saldırının, Gabar Dağı Geçitboğazı mevkiinde gerçekleştirildiği öğrenildi. Askerî kaynaklardan edinilen bilgilere göre Gabar Dağları bölgesinde bölücü terör örgütüne yönelik operasyonlara devam eden güvenlik güçleri, Geçitboğazı mevkiinde pusuya düşürüldü. Saat 14.30 sularında meydana gelen saldırının ardından teröristlerle güvenlik güçleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay ile 12 asker şehit düştü. Şehit askerlerin cenazeleri askerî helikopterlerle Şırnak Askerî Hastanesi'ne getirildi.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı telefonla arayan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, saldırı hakkında bilgi aldı ve başsağlığı diledi. Cumhurbaşkanı Gül ardından yayımladığı mesajda Türkiye'nin huzurunu, milletin güvenliğini sağlamak amacıyla görev yapan 13 askerin şehit edilmesinin herkesi derinden sarstığını belirtti. Gül, **"Türkiye Cumhuriyeti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü koruma kararlılığı karşısında hiçbir güç duramayacaktır. Türkiye Cumhuriyeti, büyük bir insanlık suçu olan terör karşısındaki haklı mücadelesini, milletimizin desteği, kahraman güvenlik güçlerimizin azmi ile her türlü şart altında yılmadan devam ettirecektir,"** dedi.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da Şırnak'ta 13 askerin şehit edilmesi üzerine Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar

Büyükanıt'a başsağlığı mesajı gönderdi. Başbakan Erdoğan, başsağlığı mesajında, **"Türkiye Cumhuriyeti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne yönelik bu tür saldırılar, terörle mücadeledeki azim ve kararlılığımızı daha da artırmaktadır,"** dedi.

Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin Güneydoğu Anadolu'da yürüttüğü sonbahar harekâtıyla köşeye sıkışan bölücü terör örgütü PKK, bu dönemde askerî hedeflerin yanı sıra sivil hedeflere yönelik saldırılar düzenleyerek, varlığını korumaya çabalıyor. Bölücü örgüt bu amaçla geçen hafta Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesi Beşağaç köyüne su getirme işinde çalışan köylüleri taşıyan minibüsü pusuya düşürmüş ve 12 köylüyü katletmişti.

İşte Gabar Şehitleri

Peş peşe gelen haberler, yurt savunmasında can veren insanları tek tek öykülerinden uzaklaştırıyor, şehitleri adeta soyutlaştırıyor. Şehitlerin insan olarak portresini ortaya çıkarmak ve hatıralarını yaşatmak da, önemli bir görev olarak karşımıza çıkıyor.

Şehit Mehmet Coşkun, Şehit Sıddık Küçükgöz, Şehit Bayram Güzel, Şehit Turgay Salgar Şehit Emrah Eryılmaz, Şehit Fethullah Selçuk, Şehit Kazım Aksoy, Şehit Mehmet Uyar

Şehit Murat Uçar, Şehit Ahmet Sarıoğlu, Şehit Seyfi Altuntaş, Şehit Ahmet Şükrü Karataş Şehit Mehmet Yıldırım.

Şehitlerin Üzerinde Halay Çektiler

Taşdelen karakolu baskını içimizde hâlâ kanayan bir yaradır. Hani, insan bazen çaresiz kalır ya, kapana kısılır ya işte onun resmi bu baskın. Yıllarca terör örgütünün propaganda amacı ile kullandığı, kimi zaman nöbette uyuyan askere ilâç gibi gelen görüntülere sahiptir.

Taşdelen uludereye bağlı bir köydür. Bu karakollar yapıldıkları zaman sadece kaçakçı kervanları ile mücadele için yapılmıştır. Terörün başlaması ile ilk darbeyi de yiyen bu karakollar olmuştur. Terör örgütü plânlamasını bu tip baskınlara göre yaptığı için kayıplar çok fazla oldu. Taşdelen nedir ki? Üzümlü karakolu vardır. Hakkâri çukurca da orasının hikâyesi ayrı bir hüzünlüdür.

Terör örgütü baskına çok kalabalık gelmiştir. Hâkim tepeleri tutarak aşağıdaki Taşdelen köyünden faydalanarak karakolun mevzileri düşmüş en sonunda ise cephanelik patlayınca içeridekilerin yapacağı bir şey kalmamış. Baskının sonlarına doğru keskin nişancılar Atatürk büstünü dahi ateşe tutmuşlardır.

Taşdelen karakolu baskını, 90'lı yılların terörle mücadele döneminin önemli olaylarından biridir. Rivayet edilen bir başka konu daha vardır. O da, teröristler karakol'un içine girmiş. İçerdeki son kalan erlerden bir tanesi, muhtemelen mutfakta çalışan, ellerinde kalaşnikofla içeri dalan iki teröristi satırla biçmiştir. O baskın sonrasında teröristlerin helikopter pistinde halay çektiği söylenir. Bu baskını bir de kameraya çeken teröristler bu videolarını propaganda olarak kullanma yoluna da gitmiştir. Ancak bu çekimlerin Türk Silâhlı Kuvvetleri'nde de ibret olsun diye eğitim birliklerinde izletildiği rivayettir.

Bu baskın olayında görülebilecek tek olumlu nokta, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin neticesinde dağların dibine tam ortaya bir karakol kurup içine askerleri bırakmak yerine aktif, yetişmiş komando ve özel harekât birlikleri ile dağda operasyon yapar hale gelmesidir. Osman Pamukoğlu gibi iyi komutanlarında çabası ile terör belası en azından bir süreliğine kontrol altına alınmıştır.

Taşdelen karakolu baskını, resmi kayıtlara göre; 28 askerimizin şehit olduğu baskındır. Gayri resmi olarak 70 civarında askerin şehit olduğu söylenir.

Yıllarca **"karakol tamamen ele geçtikten sonra teröristler şehit cenazelerinin üzerinde halay çekti,"** diye anlatılan baskın budur. Demokrasi, insan hakları dersi veren; askerin en ufak hatasında, sertliğinde cezayı kesenlerin dikkatine sunulur.

Anne Karnındaki Bebeğe Kurşun

Sündüs, Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı geniş ve engebeli bir yaylanın ismi. 14 yıl önce büyük bir katliama sahne oldu. Hayvanlarını otlatmak için bölgeye gelen 6 çadırlık bir oba, terör örgütü PKK'nın saldırısına uğradı. Teröristler, tamamı kadın ve çocuk 24 kişiyi şehit etti. 18 Temmuz 1993'te gerçekleşen bu katliamdan sadece Ahmet Sevgili (68) sağ kurtuldu. Aradan geçen 13 yıl sonra ilk kez Zaman Gazetesi'nin muhabiri ile birlikte

bölgeye giden Sevgili, acı olayı adeta yeniden yaşadı. Yalvarmalarına rağmen teröristlerin kendilerine kurşun yağdırdığını söyleyen Sevgili, gözyaşlarına hâkim olamadı. Sündüs Yaylası'nda şehit olanlar için yıllar sonra bölgeye bir anıt yapıldı.

Gelin şimdi balık aklımızda kalanları hatırlamaya çalışalım; Bahçesaray'da hayvancılık yapan aileler yaz aylarında yüksek yerlerdeki yaylalara çıkıyor. İlçeye 25 kilometre uzaklıktaki Sündüs Yaylası'nda konaklayan 6 aile, 13 yıl önce terör örgütünün katliamına maruz kaldı. Olaydan yaralı kurtulan Ahmet Sevgili'nin ifadelerine göre, baskının yapıldığı akşam herkes hayvanlarının sütünü sağmış, yemeğini yemiş ve çaylarını yudumlamış, çadırlarının önünde sohbet ediyordu. Saat 22.00 sularında uyumak için çadırlarına çekilmeye hazırlanırken sağ taraftan 7 silâhlı erkek belirdi. Obadaki tüm kadın ve çocukları bir çadırın içine topladılar. Gelenler, terör örgütünün militanlarıydı. Dışarıda kimsenin kalıp kalmadığını soran gurup liderine, kundakta bir çocuğun kaldığı söylenir.

Militanların elebaşı kendisi çadıra giderek bebeği alır ve poşet sallar gibi çadırın içinde bir araya gelmiş kalabalığın üzerine fırlatır. Çocuklar ağlamaya başlar, anneleri ise onları teselli etmeye çalışır. Yayla sakinlerinin en yaşlısı olan Huriye teyzenin ağzından kendisinin bile inanmadığı **"Korkmayın konuşup gidecekler."** cümlesi dökülür. Ancak bu, temenniden ibaret kalır.

Çadırın önünde bekleyen üç terörist, telsiz ile yaptıkları görüşmeden sonra ilk olarak kendisini kadın ve çocuklara siper eden çadırın tek yetişkin erkeği Ahmet Sevgili'ye ateş eder. Mermi omzundan sekerek arkada bulunan eşine isabet eder. Yere düşen Ahmet Sevgili, kapının yanındaki taşların önüne yığılır. Çadırdaki kadın ve çocuklar birbirleri ile göz göze gelerek 'hakkınızı helal edin' der gibi bakışırlar. Teröristlerin şarjörlerini boşaltmaya başlamasıyla birlikte çığlıklarla silâh sesleri birbirine karışır. Birkaç saniye sonra bir çocuk inlemesi duyulunca kapı önünde bekleyen teröristler 2 şarjörü daha cesetlerin üzerine boşaltır.

Herkesin öldüğüne hükmeden teröristler daha sonra bölgeden uzaklaşır. Sabahın ilk saatleri ile birlikte kendine gelen Ahmet Sevgili, eşi ve çocuğunu da ölülerin arasında bulur. Olayın tek görgü tanığı kendisidir. Biraz ileride bir taş duvarın arkasına gizlenen bir kadın ve kucağındaki çocuk da teröristler görmediği için sağ kurtulmuştur. Sevgili, atıyla Bahçesaray'a giderek durumu yetkililere haber verir. Jandarma ve halk yaylaya akın eder.

Teröre lanet yağdıran Bahçesaraylılar şehitlerini toprağa verir. Anneler ve küçük çocukları aynı kabre defnedilir. Yaşanan katliam, aradan geçen 13 yıla rağmen Bahçesaraylıların hafızalarındaki tazeliğini hâlâ koruyor. Daha önce her yıl yaz aylarında hayvanların otladığı yaylada şimdi ısırgan otları boy atmış. Olayın meydana geldiği bölgede katliama kurban gidenlerin hâlâ elbise parçaları duruyor. Altı yaşındaki bir kızın hırkası üzerindeki mermi izleriyle adeta o güne tanıklık ediyor.

18 Temmuz 1993'te Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Sündüs Yaylası'nda çobanlık yapan köylüleri kuşatan terör örgütü PKK militanları insanın kanını durduracak bir katliam yaptı. Başlarında yalnızca bir erkeğin bulunduğu çobanları bir araya toplayan teröristler yağmur gibi mermi yağdırdı. 13 çocuk, 11'i kadın 24 kişi öldü. 6 aylık hamile bir kadının karnına isabet eden mermi sonucu bebek dışarı çıkarken, kafasına da 2 mermi isabet ettiği anlaşıldı.

Kurban Keseceksiniz Değil mi?

Tunceli'nin Ovacık kırsalında, terör örgütü ile girdiği çatışma sonucu şehit olan Jandarma Komando Er Mehmet Kıl'ın, memleketi Osmaniye'nin Düziçi ilçesi Çitli köyündeki baba evinde yas tutuluyor.

Mehmet Kıl'ın terhisine 12 gün kala şehit olduğu haberini alan anne Ayşe Kıl sinir krizi geçirdi. Oğlu ile üç gün önce telefonla görüştüğünü belirten anne Kıl, kendisine **"Benim kurbanlığım hazır mı? Ben gelince kurban keseceksiniz değil mi? Askerliğimin bitmesine 15 gün kaldı, beni uğurladığınız gibi geldiğimde de tören düzenleyecek misiniz?"** diye söylediğini kaydetti. Anne Ayşe Kıl, kendisinin de **"Sen geldiğinde kurbanın hazır. Kurbanın kesip mevlit okutacağım, senin için köyde şenlik düzenleyeceğim"** dediğini belirtti.

Taziyeleri kabul eden ve teröre lanet okuyan baba İbrahim Kıl da **"Oğlumun terhisine 12 gün vardı. Yüreğim yanıyor. Daha çok gencecik Mehmetçiğin şehit olmaması için bu terör lanetinin bitirilmesi lazım. Bu vatan için 15 yaşındaki Ramazan, 16 yaşındaki oğlum Davut ile canımızı feda etmeye hazırız. Kalleşçe sıkılan bu kurşunlar sona erecekse, Mehmetçiğimizin emrindeyiz"** diye konuştu.

Ekmekle Gelen Ölüm

Tunceli'nin Pülümür İlçesi, Munzur Dağı eteklerindeki Kocatepe Jandarma Karakolu'na öğle saatlerinde minibüsle gelen PKK'lı teröristlerin, daha önceden karakolun çeşitli ihtiyaçlarını karşılayan ekmek aracını çalıp gittikleri belirtildi. Kapıdaki nöbetçi askerlerin daha önceden tanıdığı için aracı içeriye aldıkları, cipin karakol bahçesinde girmesinden sonra inen teröristin önce el bombası atıp daha sonra da yanında bulunan uzun namlulu silâhı alarak askerlerin üzerine ateş açtığı bildirildi.

Bu sırada köyün 1 kilometre dışındaki karakola, çevredeki dağlık alanlara gizlenmiş teröristler de silâhlarla ateş açarken, Hain saldırıda 8 asker şehit oldu, 7'si de yaralandı.

Güvenlik güçlerinin karşılık vermesi üzerine çıkan çatışmada Karakol bahçesine giren 2 teröristten birinin öldürüldüğü, diğerinin ise yaralı olarak kaçtığı öğrenildi.

İkizleri Terör Ayırdı

Tunceli'nin Pülümür ilçesinde yapılan bu saldırıda şehit olan askerlerden Erdem Erkaçtı ile yine Tunceli'de asker olan tek yumurta ikizi kardeşi Erden Erkaçtı'yı birbirlerinden vatan borcu askerlik de ayıramadı fakat bu saldırı ayırdı.

Üç aylık asker olan ikizlerin askerlik şubelerine müracaatları sırasında kendilerine, 'Bir aileden iki kişi aynı zamanda askere gitmeyebilir. Biriniz vatani görevini bitirdikten sonra diğeriniz vatani görevini yapabilir. Böyle bir hakkınız var.' dendiği ancak Erdem ve Erden'in, **"Birlikte askere gidip, birlikte teskere alacağız"** diyerek bunu istemedikleri öğrenildi.

Aynı anda askere giden tek yumurta ikizlerinin tesadüf eseri yine usta birliği kuralarının da Tunceli'ye çıktığı ve kısa süre aynı karakolda bulunduktan sonra görev yerlerinin değiştiği belirtildi. Teröristlerin baskını sırasında Erden Erkaçtı'nın kardeşiyle aynı karakolda olmadığı ifade edildi.

Şehidin kardeşi Erden'in ise Tunceli'de başka birlikte askerlik yaptığı öğrenildi. Anne Nazan Erkaçtı, **"Sabah aradım, 'Uyuyor' dediler. Son kez bile sesini duyamadım. Ben onları ellerimle besledim, büyüttüm. Birbirlerinden hiç ayrılmazlardı. Onlar benim canlarımdı. Tek tesellim bir evladımın sağ kurtulması. Artık bu terör belası bitsin. Başka annelerin de ocağına ateş düşmesin."** diyerek duygularını dile getirdi.

Köpekler Güvercinlere Saldırdı

Bu arada Tunceli'nin Pülümür ilçesinde teröristlerin Kocatepe Karakolu'na saldırısı sonucu şehit olan İlhan Sağlam'ın İzmir'in Kemalpaşa ilçesinde yaşayan ailesi acı haberle yıkıldı.

Er İlhan Sağlam'ın şehit olduğu haberinin evine ulaşmasının ardından, yakınları sinir krizleri geçirdi. Anne Kısmet Sağlam, bir gece önce rüyasında köpeklerin güvercinlere saldırdığını belirterek, **"güvercinleri kurtarmak için köpeklere taş attığını, ancak taş attıkça köpeklerin daha çok saldırdığını, güvercinleri kurtaramadığını"** söyledi.

Abla Mahperi Sağlam ise **"İlhan'ı ak güvercin olarak gönderdik, kara güvercin olarak geldi. Onlar bir tane vurur, biz on tane göndeririz"** dedi.

PKK'dan Dağlıca Baskını

Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Dağlıca köyünde dört ay önce konuşlanan piyade taburu, 250 PKK'lı teröristin saldırısına uğradı.

Tabura saldırmadan önce karayolu bağlantısını havaya uçuran PKK'lılar, taciz ateşine karşılık verince yeri belli olan askerlere bomba ve roketatarla saldırdı. İlk ateşle karşılaşan 12 asker şehit oldu, 16 asker de yaralandı. Saldırı sırasında 32 PKK'lı da ölü olarak ele geçirildi.

TSK'nın terörle mücadele kapsamında geliştirdiği konsept çerçevesinde oluşturduğu **"tabur düzeyindeki üs bölgeleri"**nden biri olan Dağlıca köyündeki motorize piyade taburuna yönelik saldırı şöyle meydana geldi.

Irak sınırından Türkiye'ye geçen teröristler, önce Yeşiltaş ile Dağlıca arasında bulunan Avaşin çayı üzerindeki köprüyü havaya uçurarak karayolu bağlantısını kesti. Teröristler daha sonra 00.20 sıralarında 7–8 koldan Dağlıca'daki tabura gelerek iki ayrı hâkim tepede bulunan birliğe ateş açtı. PKK'lıların bir bölümü, askerlerin bulunduğu 1700 metre yükseklikteki bölgeye saldırırken diğer guruplar, emniyet unsurlarına gelecek yardımı önlemek amacıyla tepelere giden yolda mayınlarla tuzaklama yaptı. Askerlerin bulunduğu korunaklı mevzilere 30 metre kadar yaklaşan 8–10 kişilik PKK'lı bir gurup, taciz ateşi sonucu yeri belli

olan askerlere bomba ve roketatarla saldırdı. Saldırı sırasında PKK'lılar, toplam 120 askerin görev yaptığı iki tepedeki mevzilere girmeye çalıştı. Çatışmanın başlamasının ardından tepelerde görev yapan askerler, el bombası ve roketatarlı saldırıya karşılık vermeye çalışırken, bölgeye helikopterler sevk edildi. Bu sırada iki helikopter, PKK'lıların açtığı ateşle yara almasına karşın üsse geri dönebildi.

Sabahın ilk saatlerine kadar süren çatışma nedeniyle bölgeye askeri birlikler de kaydırıldı. PKK'nın uzun süredir kullanmadığı bir yöntemle gerçekleştirilen baskın için en az 2 haftalık keşif yapılmış olabileceği öne sürüldü. Eylemin büyük çapta olması nedeniyle, üst düzey bir PKK'lının da saldırıda görev almış olabileceği değerlendirmesi yapıldı. Teröristler sabahın ilk ışıklarıyla birlikte Irak topraklarına doğru kaçmaya başladı. Teröristlerin imhası için bölgedeki helikopterler, topçu bataryaları ve askeri birlikler seferber edildi. Teröristlerin muhtemel 63 kaçış güzergâhı ağır silâhlarla ateş altına alındı. Kaçan PKK'lılar ile Dağlıca'nın güneyinde yeniden sıcak temas sağlanırken, manevra birlikleri de teröristlerin Irak'a kaçış istikametlerine intikal etti.

Baskın yapan PKK'lılar kaçarken, irtibat hendeklerinde etkisiz hale getirdikleri 8 Türk askerini de yanlarında götürdüler.

Saldırı sırasında yaralanan 16 asker, helikopterlerle Hakkâri Dağ ve Komando Taburu'ndaki Asker Hastanesi'ne kaldırıldı, bazı yaralıların durumunun ağır olduğu belirtildi.

Desteği kestiler

Irak sınırına **"4 kilometre"** uzaklıkta Dağlıca'ya konuşlanan piyade taburunun Jandarma Asayiş Kolordusu'na bağlı olduğu öğrenildi. Saldırıyı gerçekleştiren teröristlerin, Yeşiltaş ve Dağlıca köyleri arasında bulunan Şehri Köprüsü'nü havaya uçurarak, emniyet unsurlarının arkalarındaki karakollardan destek almasını engelledikleri kaydedildi.Teröristlerin saldırıyı gerçekleştirirken, havanın kapalı olmasını bekledikleri, termal kameraların ve gece görüş dürbünlerinin kapalı havalarda yüksek verimle çalışmadıkları bildirildi. Kaynaklar, olayla ilgili olarak komutanlık düzeyinde idari tahkikat açılmasının gündemde olduğunu söyledi.

Sınır bölgesinde alçak uçuş

Yüksekova ilçesi Dağlıca bölgesinde terör örgütüne yönelik operasyonlar sürerken, Irak sınırına yakın bölgelerde Türk savaş uçakları sorti yaptı. Alçak uçuş yapan savaş uçakları, 18.15 ile 18.20 saatleri arasında dört kez geçti. Jetlerin sesi Yüksekova'dan da rahatlıkla duyuldu. Yerel kaynaklara göre F–16 tarafından daha önceden tespit edilen kaçış güzergâhları da ağır topçu ateşi altına alındı. Şırnak'ta Kato, Gabar, Cudi, Bestler Dereler ve sınır bölgesindeki diğer operasyonlar da devam ediyor.

Şehitlerin kimlikleri

Astsubaylar: Mehmet Bozkurt ve Soner Özübek. Uzman çavuşlar: Mustafa Uysal ve Selçuk Gürdal. Erler: Lokman Eker, Yavuz Öztürk, Abdurrahman Doğan, İrfan Beyaz, Zekeriya Yattı, Vedat Kutluca, Mehmet Cücük ve Samet Saraç.

Yaralı Asker Baskını Anlattı

Hakkâri'nin Dağlıca köyünde pusudan kurtulan yaralı Mehmetçik, yaşananları anlattı.

PKK saldırısında 12 şehit veren Hakkâri'nin Dağlıca köyündeki piyade taburunda yaralanan kahraman erlerden biri, o gece yaşananları yakınlarına anlattı. Hastaneden, kendisini telefonla arayan yakınları ile görüşen Mehmetçik, **"Çatışma saatlerce sürdü. O kadar kurşun sıktık ki, mühimmatımız bitti. Bendeki şarjörler bitince, şehit olan arkadaşlarımızın şarjörlerini aldım. Beş şarjör bitirdim"** dedi. Halen askeri bir hastanede tedavi altında tutulan ve durumu iyi olan Dağlıca Taburu'nun kahraman gazisi bazı arkadaşlarının da kaçırıldığını söyledi. İşte kahraman askerin anlattıkları:

Köstebek Kuşkusu

"Cumartesi'yi pazara bağlayan gece yarısı, birliğimize sızma yaptılar. Çok kalabalıklardı. Ve çok yüklü gelmişlerdi. Biz tepede 50 kişiydik. Uyuma şansımız yoktu. Tepe emniyetini alıyorduk. Çok yakınımızda olduklarını biliyorduk, sesleri geliyordu. Telsiz konuşmalarını da dinliyorduk. Üstlerimizden

öğrendiğime göre, içimizden, bizi bilen biri 'Buraya gelebilirsiniz, Burası savunmasız demiş... Bir anda geldiler.. Her yerden çıkıyorlardı. Özellikle üst bölgeyi çevrelediler. Biz iki gün öncesine kadar biliyorduk geleceklerini. Çok kalabalıklardı. Adamların nöbet tuttuklarını, doldur boşalt yaptıklarını, şarjörlerini değiştirdiklerini her şeyi gördük. Hem termal kamera, hem nikon hem de gece görüş var. Her şeyi gördük. Bizimkiler sekiz kilometre öbür tarafa 3- 4 tane havan attı.

Sayıları 150'den Çoktu

Gelenlerin sayısı 150'nin üstündeydi diye tahmin ediyorum. Çünkü üç bölgeyi yuvarlak içine aldılar. Hepimiz uyanıktık. Saat gece 12'yi 20 geçe başladı. Saat 4'e çeyrek kala kobra helikopterler geldi. O saate kadar hep savunmaya çalıştık. Mühimmatımız bitti. Bende üç şarjör kaldı. Şehit olan arkadaşlarımızın şarjörlerini aldım. Beş şarjör bitirdim. El bombası pimi çektim. Bir tane hücum yeleği buldum. Onlar üstten ve arkadan saldırdılar. Biz önden bekliyorduk. Bizim inip, çıkamayacağımız yerlerden geldiler. Bunları önceden tespit etmiştik. Benim onbeş metre ilerimdeydi adamlar. Kürtçe falan konuşuyorlardı. İsimlerini falan hep duydum. Roketleri vardı. Çok sağlam gelmişlerdi. Doçka (bir tür uçaksavar) bile getirmiş adamlar. Çok ağır bir silâh. Silâhlar, el bombaları. Bizden 7–8 kişi şehit düştü. Biz 50 kişiydik. 20 kişi kaldık. 14'ü hastanede burada. Sağlamlar. Gerisi ya onlarla gitti. Ya da şehit oldu.

Yaralıları Taşıdım

Sonra kobralar bastırmaya başlayınca çocukları aldılar, gittiler. Ben bir tanesini vurdum diye sanıyorum. Çünkü el bombası pimi sesini duydum. On metre yukarımdaydı. Biz aşağıdaydık. Benim yanımda çok arkadaşım öldü. İki tanesini sırtımda taşıdım helikoptere. Onlar gidince sağdan soldan yaralıları topladık. Ben de yaralıyım ama diğer çocuklara göre iyiyim. Sağlığımda bir sorun yok..."

İkinci Çuval Olayı

Artık tam manasıyla anlaşılmıştır ki; Hakkâri'nin Dağlıca Karakolu'ndan kaçırılıp Kuzey Irak'a götürülen 8 askerin macerası, Türk Silâhlı Kuvvetleri'ni (TSK) aşağılamak için düzenlenmiş operasyonlardan birisidir.

Hatırlanacağı üzere, TSK'nin kamuoyundaki değerini düşürmek üzere ilk saldırı 4 Temmuz 2003 tarihinde Kuzey Irak'taki Süleymaniye kentinde yapılmıştı. Amerikalı askerler; yanlarında Peşmergeler olduğu halde, bu şehirde yasal biçimde bulunan Türk askerinin karargâhını basmışlar; 11 askerimizi ve başındaki Binbaşı Aydın E.'yi etkisiz hale getirip ellerini arkadan bağlamışlar; başlarına çuval geçirip 60 saat hapiste tutmuşlardı.

Nedeni belliydi: 1 Mart 2003 tarihinde TBMM'de, ABD'nin Türkiye üzerinden Irak'a girmesini öngören tezkere reddedilmişti. İddiaya göre; AKP Hükümet'inin ABD ile ilişkilerden sorumlu üyesi, Amerika'ya gitmiş; şöyle demişti: **'Biz tezkerenin geçmesini istiyorduk ama asker el altından buna karşı çıktı. O yüzden askere birlikte bir ders verelim!'**

Amerikan yönetimi; bu amaçla 11 askerimizi Süleymaniye'de esir almıştı. Süleymaniye baskınını; Irak'ta ABD tarafından cumhurbaşkanı yapılan Celal Talabani'nin oğlu Bafel Talabani de kameraya almıştı.

Askeri Barzaniler Kaçırmış

Dağlıca Karakolu'nun basılması, oradaki askerlerin bir bölümünün öldürülüp bir bölümünün de kaçırılarak Kuzey Irak'a götürülmesi ABD'nin düzenlediği bir operasyondur. Burada; PKK'nın sadece bazı adamları kullanılmıştır. Baskın; ABD gözetiminde, onların sağladığı haberleşme ağıyla, ABD malı ulaşım araçlarıyla gerçekleştirilmiş; kaçırılanlar da yine ABD tarafından anında Kuzey Irak'a taşınmış; Mesut Barzani'ye teslim edilmiştir.

Sekiz askeri bırakanlar PKK'lılar değildir; Mesut Barzani'dir. Haberlerden bu durum gayet açık biçimde anlaşılmaktadır. Mesut Barzani Kuzey Irak'ın yani kendilerine göre Kürdistan'ın devlet başkanıdır. Bu devlet başkanı Türkiye'ye dostluk mesajı vermek üzere askerleri geri vermiştir. Bu durumu; Mesut'un yeğeni, Kuzey Irak'ta başbakan ilan edilen Neçirvan Barzani, açıklamasıyla ortaya koymuştur. Neçirvan; '8 askeri serbest bırakmamız, Türkiye ile iyi ilişkiler kurmak istememizin bir işaretidir!' diyerek, bu işin kendileriyle olan ilgisini de itiraf etmiştir. Bütün haberler; askerlerimizin Mesut Barzani'nin çabasıyla serbest bırakıldığını bildiriyor. Askerlerin Kuzey Irak'ta Barzanilerin elinde

bulunduğu da anlaşılıyor. Yani; Dağlıca baskınında PKK'lı militanlar kullanılmış olsalar bile olayı plânlayan ve bu baskıncılara her türlü imkânı sağlayan ABD ve Mesut Barzani ekibidir. Bunlar; önce askerimizi kaçırmışlar; sonra da iyilik yapıyormuş gibi onları serbest bırakmışlardır. Millet olarak ne duruma düşürüldüğümüzü görüyor musunuz?

Kimse, PKK'yı düşman saymasın...

Asıl düşman bu militan takımını besleyen Barzani-Talabani çetesi ile bunları devlet haline getirmeye uğraşan ABD-İsrail emperyalizmidir. Barzanilerin atalarının Yahudi olduğu iddiası ile Mesut'un babası Molla Mustafa Barzani'nin İsrail'in özel dostu, hatta ajanı olduğunu hatırlarsak; ilişkilerin nereden geldiğini kavrarız.

Bugün ABD'yi yöneten neo-conların elebaşları da Yahudi'dir. Irak ve Ortadoğu saldırıları da hem enerji yollarını kontrol etmek hem de İsrail'e yardımcı yeni bir devlet (Kürdistan) oluşturmak amacıyla düzenlenmiştir. Bu operasyona karşı çıkan Suriye korkutulup susturulmuş; İran hedef tahtasına konulmuş; Türkiye ise ekonomik olarak kuşatılmıştır.

ABD; bu siyasi çizginin asker düşmanlığını kendi çıkarları ile bütünleştirerek PKK'yı yeniden canlandırmıştır.

Türkiye; PKK ile bezdirilip Kuzey Irak'ta kurulan Kürt devletine razı edilecek. Sonra da PKK'nın defteri dürülecektir.

İki Hainden PKK'ya Mesaj

Şamil Tayyar ne yapmaya çalışıyor?

... Ne demişiz: 200 terörist sınırdan nasıl sızdı? 8 asker kaçırıldı mı, teslim mi oldu? ABD'nin B plânı, darbe mi?

İnanıyorum ki, bu soruyu yönelten beyefendi de bu sorulara cevap arıyor. Aslında doğru cevabı kendisi de biliyor ama zihnini ideolojik esaretten bir türlü kurtaramıyor.

Yazdık da ne oldu?

Saldırıya uğrayan Dağlıca Taburu'nun yarbay rütbesindeki komutanı hakkında idari soruşturma açıldı. Hürriyet'in görevden alındığı haberi yalan. Terörist saldırı sırasında istihbarat zaafı yaşandığı ve köstebek kuşkusunun bulunduğu neredeyse kesinleşti. Köstebek oldukları kuşkusuyla 6 korucu tutuklandı. Ayrıca, 8 as-

kerin kaçırılmadığı iddiasını Tuncay Özkan'ın Ankara Temsilcisi Hulki Cevizoğlu da yazmaya başladı. Ne bileyim, bana inanmayanlar bu arkadaşlara inanır belki.

Buradaki kritik gelişme, Dağlıca Tabur Komutanı hakkında idari soruşturma açılmasıdır. Saldırıyla ilgili bazı iddiaları incelemeye alan Genelkurmay'ın ulaştığı çok önemli bilgiler var. 'Devlet sırrı' olduğu için elbette açıklanması beklenemez. Ama sorgulama mekanizmasının iyi işlediğini belirtmeliyim.

Genelkurmay, komutan hakkında idari soruşturma açarken hangi Saiklerle hareket etmiştir bilmiyorum ama bölgeden gelen önemli bir şahsın aktardığı çok önemli bilgiler var. Bu bilgiler, üçüncü şahıslardan aktarılmamış bizatihi tarafından toplanmış.

Hadise şu: Teröristler, Dağlıca saldırısını iki aşamada gerçekleştiriyor. İlk aşamada 4 terörist, sınırımıza 6–10 kilometre mesafedeki Zap Vadisi'ndeki kamplardan 2 Doçka uçaksavarı yükledikleri katırlarla saldırıdan bir gün önce sınırımıza gelerek konuşlanıyorlar. 200 kişilik terörist gurup (Bir iddiaya göre 60) saldırı günü sınırımızdan geçiyor.

Dağlıca taburu, yamaçta. İki hâkim tepede taburu koruyan daha çok nişancı olarak adlandırılan öncü birlikler mevzilenmiş. Bu mevzilerde genellikle 30–40 arasında askerimiz bulunuyor.

Saldırı, iki noktadan gelen 'Savunmasızdır' mesajından sonra başlıyor. Bunlar asker veya korucu olabilir. Ancak bana bilgiyi aktaran şahıs, köstebeklerden birinin, gece görüş dürbününü kullanan bir er olduğunu söylüyor.

Bu arada 6 korucunun köstebek olduğu kuşkusuyla gözaltına alındığı ve Roj TV'ye konuşan bazı askerlerimizin militan edasıyla yaptığı açıklamaları hatırlatmalıyım. Kimse kusura bakmasın, can korkusuyla konuştuklarını düşünmesinler. İranlılara esir düşen İngilizler bile böyle davranmadı.

İçinizden tanıyan birileri varsa, yıllar önce PKK'nın elinden bazı askerleri teslim almaya giden Fethullah Erbaş'a sorsun. Askerin biri gelmek istememiş.

Amaç öldürmek değil teslim almak

İçeriden gelen istihbaratla saldırı plânını yürürlüğe sokan PKK'lılar, önce Dağlıca köprüsünü uçuruyorlar. Öncü birliklerin etrafını sardıklarında 'Teslim olun' çağrısında bulunuyorlar. Bu eylem tarzı, askeri çevrelerde, PKK'nın burada öldürmekten çok

rehin aldıkları askerler yoluyla Türkiye'nin itibarını zedelemek ve dünya kamuoyuna propaganda yapmak şeklinde yorumlanıyor. Başka bir ifadeyle, PKK, Dağlıca'ya asker kaçırmaya gelmiş.

İstihbarat raporuna yansıyan bilgilere göre, 8 askerimiz teslim oluyor. Çatışma teslim olmayanlar arasında başlıyor. Üzülerek belirtmeliyim, askerlerimizin bir kısmı saldırıya uykuda eşofmanlarıyla yakalanıyor.

Doçkalarla taburu koruyan birliğin direnci kırılırken, sabaha doğru Cobra helikopterler geliyor ancak müdahale edemiyor. Bu kez Diyarbakır'dan iki jet havalanıyor, fakat mühimmatsız. Kısa süreli keşiften sonra mühimmatla birlikte operasyona katılıyor. Çatışma saatlerce devam ediyor.

Öncü birliği kuşatan teröristler, jetler gelmeden önce kaçırdıkları askerlerle birlikte sınırdan ayrılırken doçkalarla sınırda konuşlanan 4 kişilik terörist gurup çatışmayı sürdürüyor. Doçkalar jetlerle etkisiz hale getirilirken bu 4 terörist öldürülüyor.

Başka ayrıntılar da var. Burada kesmek istiyorum. Çünkü bölgede can siperhane görev yapan askerlerimizde moral bozukluğuna yol açmak istemem.

Utanç Verici Teslimat

PKK tarafından kaçırılan(!) askerlerimizin kurtulduklarına sevinemedik, üzüldük, kahrolduk. Sanki ordumuzun başına yine çuval geçirildi.

PKK elindeki askerlerimizi Başbakan Erdoğan ile Bush görüşmesine bir gün kala Türkiye'ye teslim ediliyor. Böylece ABD bize kıyakçılık yapıyor! Sanki Başbakanımıza ve Türkiye'ye teselli armağanı veriliyordu.

Ama armağan paketinin içinde her türlü aşağılama mevcut.

Teslim törenine(!) PKK, ihtiram kıtası getirmiş, boy gösteriyor... Sanki PKK reklâmı yapılıyor...

Teslim tutanağının imzalandığı masadan aşağı üzerinde bebek katilinin resminin bulunduğu paçavra sarkıyor...

Teslimi yapan kişi, örgütün Hakkâri sorumlusu ve Dağlıca PKK baskını planlayıcısı Yücel Halis eşkıyası gururla sırıtıyor...

Teslim alanlar 3 DTP milletvekili ile Kürt yönetimi içişleri bakanı Hacı Mahmut Osman, başımıza çuval geçiren Amerikalı Generale selam duruyorlar...

Adeta devletlerarası resmi bir esir (!) teslim töreni yapılıyor. İmzadan sonra DTP'liler 12 askerimizi şehit eden PKK'lıların yöneticisi Yücel Halis'e teşekkürlerini sunuyor...

PKK resmen muhatap alınıyor. Propagandası yapılıyor...

Hani, ABD ve Barzani PKK'lıları bulamadıkları masalını anlatıp duruyorlardı?

Bulamadıkları PKK'lılar, işte Dohuk'ta gözlerinin önünde dikilip duruyor. Hadi tutuklasalar ya...

Olay PKK'nın ABD ve Barzani çapulcusu denetiminde çalıştığının da pırıl pırıl bir örneği...

ABD neden PKK lideri terörist başı Öcalan'ı paketleyip(!) Türkiye'ye verdi? Merak edilirdi. Demek PKK'yı Barzani ile birlikte kullanmayı kafaya koymuşlar.

İlginç İddialar

Birleşik Arap Emirliklerinde çıkan El Beyan gazetesi'ne göre; İsrail özel şirketler eliyle PKK'yı ve Barzani'nin peşmerge çapulcularını silahlandırıp eğitiyor.

Kaybolan askerler (veya bir kısmı) kaçırılmadı, teslim oldular. İçlerinden en az birisi köstebek olabilir mi?

Saldırı sırasında telsiz ve telefonlara uydudan karartma uygulandı mı? PKK böyle bir teknolojiye sahip değil. Acaba ABD bu saldırının içinde mi?

Kaçırılan(!) askerlerin içinde Ahmet Türk'ün akrabası var mı? Kaçırılan askerler arasında bazı PKK yandaşları var mıydı?

ABD, PKK'ya istihbarat desteği sağladı mı?

PKK'lı grubun saldırısı sırasında ve öncesinde bölgede uçuş yapan ABD helikopterleri olduğu söyleniyor. Doğru mu?

Son olarak ABD'nin bölgede konuşlu belli unsurlarının, Türkiye'den sakındıkları uydu verileri olan hava fotoğrafları ve benzeri datalarla Kandil'e istihbarı destek verdiği biliniyor.

Bir Şehidin Kanı Kaç Kontör?

Bir ülke düşünün ki askerleri hain tuzaklarda kalleşçe yok edilsin, bir ülke düşünün ki her gün topraklarının bir parçası yabancılara peşkeş çekilsin. Bir ülke düşünün ki tersaneleri, limanları, bankaları yabancılara satılsın.

Bir ülke düşünün ki, Küresel sermaye geçmişte orduları ile yapamadığını bugün parasıyla yapsın. Bir ülke düşünün ki para bütün değerlerin üstüne çıksın ve bunun adına da özelleştirme denilsin. Bir ülke düşünün ki, özelleştirme belgelerini imzalayanlar yataklarında rahat rahat uyusun.

Bir ülke düşünün ki, her gün çizilen haritalarla sınırlarının nasıl değiştirileceği açıkça ilan edilsin, buna karşılık ülkeyi yönetenler cılız tepkiler göstersin. Bir ülke düşünün ki, askerlerinin başına çuval geçirilsin, hükümetin başı, bunun için nota verilir mi, bu müzik notası mı desin, sonra da yaptığı benzetmeye kendisi gülsün.

Bir ülke düşünün ki, kendisi nota vermekten kaçınırken, kendisine nota verilsin. Bir ülke düşünün ki binlerce vatandaşını teröre kurban versin, buna karşılık şehit cenazelerinde, şehitlerinin hesabını soran vatandaşlarını yargılamakla tehdit etsin.

Bir ülke düşünün ki, Ordusunun komutanları, askerlerinin haince öldürülmelerini engellemek için GSM şirketlerine, günün belirli saatlerinde servislerini kapatmasını söylesin, buna karşılık, GSM şirketleri, "biz ticari kuruluşlarız, servisimizi kesmek, bize ticari açıdan maliyet getirir, desin. Böyle bir ülke düşünebilir misiniz?

Bilindiği gibi Türkiye, teröre binlerce kurban vermiş bir ülkedir ve terör dış destek olmadan eylemlerini sürdüremez. Bu bilinen bir olgudur. Bugün Türk insanını ve ülkesini hedeflemiş olan teröre karşı mücadele artık sadece silâhlı kuvvetlerle sınırlı olamaz.

Türk toprakları 1918'den sonra bir kez daha çok ciddi bir tehdit ile karşı karşıyadır. Bu tehdidi sadece bir terör örgütü ile sınırlı tutmak dev buzulun sadece suyun üstünde kalan kısmını görmekle eşdeğerdir. Bu nedenle sözde teröre karşı verilen savaş, tüm ulusun katılacağı bir mücadele biçimi halini almalıdır. Hal böyleyken Güneydoğu'da üst üste cep telefonu düzeneğiyle mayın patlatılmasını engellemek amacıyla, Türk Genel Kurmay Başkanlığı'nın GSM şirketlerine yaptığı çağrının cevapsız kalması nasıl açıklanabilir?

Konuyu biraz daha açalım. Türk Silâhlı Kuvvetleri, son günlerde artan saldırıların önlenmesi amacıyla GSM şirketlerine, **"Terör örgütleri, GSM servislerini kullanarak uzaktan kumanda ve cep telefonu düzeneğiyle mayın patlatıyor. Operasyona çıktığımızı bilen teröristler, geçtiğimiz yollarda düzenek kuruyor. Eğer servisleriniz günün belirli saatlerinde kapatılırsa, operasyona çıktığımızda mayın patlatılmasını da engellemiş oluruz"** gerekçesiyle bir teklif götürmüş buna karşılık bu teklifini dinleyen GSM şirketlerinden ikisi, **"Biz ticari kuruluşlarız. Servisimizi kesmek, bize ticari açıdan maliyet getirir. Eğer TSK bu süre zarfındaki kaybımızı karşılarsa, servisi belli saatlerde kapatırız. Ancak rakip firmalar hizmeti kesmezse, bunu da yapmayız"** diyerek cevap vermişlerdir.

Bu cevap, Türkiye'de son yıllarda stratejik önem taşıyan kurumların birbiri ardı sıra özelleştirilmesine bakıldığında daha anlaşılır olmaktadır. Bir ülkenin güvenliği ile doğrudan ilişkili olan elektrik, doğalgaz, su ve haberleşme gibi kurumlara ortak alınabilir, bu yaklaşım özelleştirmenin kendi mantığı içinde tutarlı bile kabul edilebilir.

Söz konusu kurumların bütünüyle elden çıkarılması durumunda ise tam bağımlılık başlar ve ülke boyunduruk altına girer.

İşte GSM şirketlerinin Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin bu talebine uğrayacakları maddi zararı ileri sürerek karşı çıkmalarının nedeni budur. Çünkü bu yaşananlar adına serbest piyasa eko-

nomisi denen vahşi kapitalizmin bir gerçeğidir. Küresel sermaye için ulusal değerler çağ dışı kalmış, demode dogmalardan öte bir anlam taşımamaktadır.

Bu durumda bizlere kalan tek şey, bir şehidimizin kanının kaç kontöre karşılık geldiğini öğrenmek ve bu bedelin karşılığını Kısa Mesaj Servisine (KMS) mesaj çekerek ödemektir. GSM şirketleri ancak bu şekilde söz konusu saatlerde servislerini kesebilirler.

Komutanım Ben Şehit miyim?

PKK ile yaşanan çatışmalar, Şehit Mehmetçikler ve Terör Örgütü PKK'nın içyüzü Hakkâri Dağ ve Komando Tugayı eski Komutanı E.Tümgeneral Alaettin Parmaksız Paşanın kaleminden 'Güneydoğu Anadolu'da Yaşanan Gerçekler.' İsmiyle mükemmel bir kitap haline gelmiş. Parmaksız Paşamızın o nefis üslubuyla kaleme aldığı kitaptan bazı alıntıları sizin önünüze getirelim.

"Onbaşı Ünlü 1990 yılında bir saldırıda kahramanca çarpışırken kalbinden vurulup şehit olmuştu. Şehidin ailesine bu acı haberi nasıl vereceğimi bilemiyordum. Aralık Jandarma Karakoluna telefon ederek bana ailesinden birini karakola çağırmalarını istedim, ancak bu kişi anne veya babası olmasın dedim. Çünkü bu acı haberi doğrudan onlara verecek gücü kendimde bulamıyordum.

Gece saat 02.00'a doğru karakoldan beni aradılar ve şehidin amcasını çağırdıklarını söylediler. Telefonu aldım ancak ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Daha doğrusu acı haberi söyleme cesaretini kendimde bulamıyordum. Onbaşı Ünlü'nün ne kadar kahramanca çarpıştığını anlatmaya çalışıyordum. Şehidin amcası **"Komutanım üzülme başınız sağ olsun, biz onu bu günler için yetiştirdik,"** diye beni teselli etmeye başladığında yanaklarıma gözlerimden süzülen yaşları küçük çocukların yaptığı gibi koluma silmiştim. **'Allahım ben kimlerin çocuklarına komuta ediyorum, onların haklarını nasıl öderim,'** diye düşünürken şehidimin amcası hâlâ bir şeyler söylüyor ve beni teselli ediyordu.

17 Yıl sonra şehit onbaşı Ünlü yine karşımdaydı. Ancak kalbinden kan sızıyordu. **'Komutanım ben şehit miyim?'** diye soruyordu.

Doktor nerde diye bağırmak istedim sesim çıkmıyordu. Yaralısın, vurulmuşsun, hemen tedavi olman gerekir diye çırpınıyordum ama ne hareket edebiliyordum ne de sesim çıkıyordu. Kalbinden şehidin al kanı bir pınar gibi üniformasının üzerinden botlarına doğru sızıyordu, ama o dimdik ayaktaydı. **'Komutanım ben şehit miyim?'** diyordu.

"Torakları toprak yapan üstündeki kandır.

Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır.

Ben bu toprakların vatan kalması için öldüm. Eline silâh alıp dağa çıkan, çoluk çocuk demeden herkesi öldüren teröristler şehitse, ben neyim?" diyordu.

Ülkemi sevdim, milletimi sevdim, bayrağımı sevdim, onun için can dediniz, canımı verdim, kan dediniz kanımı verdim. Şehitler ölmez dediniz biz şimdi ölüyoruz vatan bölünmez dediniz şimdi vatan bölünüyor. Komutanım ben niye öldüm?

Şehit kim?

Gazi kim?

Ben şehit miyim?

Eli Kanlı Katilin Yakalanması

1984'den beri Türkiye'ye yönelik acımasızca eylemler gerçekleştiren terör örgütünün lideri, uzun süredir Suriye'de bulunmaktaydı.

Siyasi ve askeri makamların kararlı tutumlarıyla ve izlenilen politikalarla, yasadışı örgütün lideri Abdullah Öcalan, 9.10.1998 tarihinde Suriye'yi terk etmek zorunda kalmış, 12.11.1998 tarihinde Abdullah Sarıkurt (02.05.1951 Copler doğumlu) adına düzenlenmiş sahte pasaportla Rusya/Moskova'dan İtalya/Roma havaalanına giriş yaptığı anda İtalyan polisince gözaltına alınmıştır.

Terörist başının İtalya'da yakalanması üzerine, Türkiye'nin iade taleplerine ve bu konuda yapılan siyasi girişimlere İtalyan hükümeti olumlu cevap vermemiştir. Roma'da gözaltında bulunan A. Öcalan Roma İstinad Mahkemesince 20.11.1998 tarihinde İtalyan hükümetinin kendisine tahsis etmiş olduğu evde geçici olarak gözaltında bulundurulmak şartıyla serbest bırakılmıştır.

Terörist başı Abdullah Öcalan 14 Kasım günü İtalya'dan iltica talebinde bulunmuş ve bu iltica talebi İçişleri Bakanlığı komisyonuna havale edilmiştir.

İtalya'nın, Türkiye'nin iade talebini ilk mahkemede reddetmesi üzerine, Türkiye tarafından bir üst mahkemeye itirazda bulunulmuştur.

Öcalan, Yunanistan'lı bazı yetkililerin sağladığı **"Lazaros Mavros"** adına düzenlenmiş sahte pasaportla yakalanmıştır.

Terörist başı Abdullah Öcalan İtalya başta olmak üzere Avrupa ülkelerinden beklediği desteği bulamamış ve bunun üzerine 16.01.1999 günü İtalya'dan da ayrılmak zorunda kalmıştır. Bu gelişmeyi takip eden günlerde adı geçenin Almanya, Danimarka, Hollanda, Belçika ve Yunanistan gibi Avrupa ülkelerine ikâmet veya sığınma amaçlı girişimleri olmuşsa da, bu konuda hiç bir ülkeden olumlu bir cevap alamamıştır. Ayrıca, Yunanistan'ın Abdullah Öcalan'a siyasi statü verilmesi amacıyla Avrupa Parlamentosuna başvuru da reddedilmiştir.

15 Şubat 1999'da Abdullah Öcalan Kenya'da Güney Kıbrıs Rum Yönetimi pasaportu ile yakalanmasıyla birlikte örgüte çok ağır bir darbe vurulmuştur.

Bebek Katilinin Savunması

Her ne kadar sanık Abdullah Öcalan sözlü ve yazılı olarak sunduğu savunmalarında; Türk ve Kürt halklarının yüzyıllardan bu yana ortak devlet çatısı altında ve ortak vatanda birlikte yaşadıklarını,

Mustafa Kemal Atatürk'ün önderlik ettiği Millî Kurtuluş savaşını birlikte verip, Türkiye Cumhuriyeti Devletini birlikte kurduklarını, her iki halkın, devletin asli kurucu öğesi olmasına karşın daha sonra devlet yönetimine Türk Milliyetçiliğinin egemen olup, .Kürt halkını inkâra yöneldiğini, bu politika ve uygulamalara karşı PKK'nın 1970–1980 arası ideolojik, 1980–1990 yılları arasında da siyasi ve eylemsel olarak doğup geliştiğini, 1990'lı yallarda özellikle 1993'ten itibaren kendisini şiddetten arındırmak, barışçı bir çizgiye gelmek için dönüştürmeye çalıştığını, bu çabalar bağlamında Mart 1993 ve Aralık 1995 yıllarında tek taraflı ateşkes ilan ettiğini,

Ancak devletten olumlu cevap alınamaması ve örgüt içinde kontrol dışına çıkan kimi gurupların gerçekleştirdiği eylemler nedeniyle ateşkes girişimlerinin sonuçsuz kaldığını, netice olarak sorunun şiddetle çözülemeyeceğini, ayrı bir Kürt devleti kurmanın gerekmediğini kavradığım, çözümün, bölünme, federasyon ve otonomiye gitmeden, demokrasiyi geliştirerek demokratik Cumhuriyetin siyasal birlik ve bağımsızlık çerçevesinde sağlanabileceğini, böyle bir çözüme çok büyük katkılar sunulabilmesi için, kendisine fırsat verilmesini, bu bakımdan dâvânın tarihsel önemi bulunduğunu, aksine şiddet uygulamaya devam edilirse önümüzdeki uzun yılların da büyük acı ve üzüntülerle geçeceğini, ülkenin insan, ekonomik ve doğal kaynaklarının büyük oranda yok olacağını ileri sürmüş ise de; bu savunma kabule değer görülmemiştir.

Çünkü: Türkler ile Kürtler yüzyıllardan bu yana birlikte yaşaya gelmektedir. Bu süreçte iki halk arasında doğal kültür erozyonu yaşanmış, kan bağları oluşmuştur. Tarihe bakıldığında Kürtlere (isyanlar hariç) hiçbir baskı yapılmadığı görülür. Kürtlerin inkârı savı da doğru değildir. Sanığın da kabul ettiği gibi Yavuz Sultan Selim döneminde Padişahın istemesine rağmen Kilit beylikleri ayrı devlet olarak değil, Padişahın göndereceği beylerbeyi sorumluluğunda ortak devlet çatısı altında yaşamayı çıkarlarına uygun bulmuşlardır.

Erzurum ve Sivas Kongreleri'nde benimsenen, Osmanlı Meclis-i Mebusanı'nca da kabul ve ilan edilen Misak-ı Milli'nin bir maddesinde Mondros Mütarekesi'nin imzalandığı 30 Ekim 1918 günü, mütareke sınırları içinde dinsel, kültürel amaçlı ve amaç bakımından birlik oluşturmuş, birbirlerine karşı saygı ve

fedakârlık duyguları ile dolu ırkı ve toplumsal hakları ile coğrafi konumlarına bütünü ile saygılı Osmanlı İslâm çoğunluğunun yerleşik bulunduğu bölümlerin tamamının gerçekte ve yasal olarak hiçbir nedenle ayırım yapılması mümkün olmayan bir bütün olduğu hükmü kabul edilmiştir.

Kurtuluş Savaşı'nda da Misak-ı Millî'nin bu hükmü aynen benimsenmiştir. Kurtuluş Savaşı iyi incelendiğinde Atatürk'ün, Misak-ı Milli'nin çizdiği sınırlar içerisinde yaşayan halkın tamamını bir bütün olarak gördüğü, bölgesel güçleri birleştirmeye çalıştığı ve düşmana topyekûn milletin gücü ile karşı koyduğu görülür. Bu cümleden olarak;

Amasya Genelgesi'nde **"Milletin bağımsızlığını yine milletin kesin kararı ve direnişi kurtaracaktır"** denmiştir. Bu genelgede Mondros Mütarekesinde kabul edilen sınırlar içerisinde yaşayan nüfusun tek bir millet olarak görüldüğü açıktır.

Erzurum Kongresi'nde: Trabzon Müdafa-i Hukuk Cemiyeti ile Doğu vilâyetleri Müdafa-i Hukuk Cemiyetleri bir çatı altında birleştirilmiş ve **"Trabzon ile Canik Sancağı ve Doğu illeri adını taşıyan Erzurum, Sivas, Diyarbakır, Elazığ, Van, Bitlis ve bağımsız Liva'ların hiçbir sebeple bahane ile birbirinden ayrılmaz bir bütün olduğu"** karar altına alınmıştır.

Sivas Kongresi'nde de "Bütün yurttaki Müdafa-i Hukuk Cemiyetleri, Anadolu ve Rumeli Müdafa-i Hukuk Cemiyeti adı altında birleştirilerek, Erzurum Kongresi'nde kararlaştırılan her türlü işgal ve müdahaleye karşı toptan direnme kararı perçinlenmiştir.

Yukarıda özetlendiği gibi gerek Erzurum, gerek Sivas Kongreleri'nde alınan kararlarda ve gerekse Misak-ı Millî hükümlerinde ayrıca Kürtlerden bahsedilmemektedir. Bunun nedeni, kurulacak devletin ırk esasına dayandırılmak istenmemesidir. Nitekim bu ilke Türkiye Cumhuriyeti Anayasalarında aynen muhafaza edilmiştir.

Halen yürürlükte bulunan 1982 Anayasasının başlangıç kısmında **"...Her Türk vatandaşının bu Anayasa'daki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak milli, kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme, maddî ve manevî varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu, topluca Türk vatandaşlarının millî gurur ve iftiharlarda, millî sevinç ve kederlerde, millî varlığa karşı hak ve ödevlerde, nimet ve külfetlerde ve millet hayatının her türlü tecellisine ortak olduğu, birbirinin hak ve hürriyetlerine kesin saygı, karşılıklı içten sevgi ve kardeşlik duyguları ile yurtta sulh arzu ve inancı içinde huzurlu bir hayat talebine hakları bulunduğu"** açıklandıktan sonra,

İkinci maddesinde **"Türkiye Cumhuriyeti toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, İnsan Haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik ve laik bir hukuk devletidir."**

10. maddesinde "Herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayrım gözetmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye ve sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

12/1. maddesinde **"Herkes kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir..."**

17/1. maddesinde **"Herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir..."** şeklindeki hükümler de, bu yargımızı teyit etmektedir. Ayrıca Anayasanın 13.14.15 ve 16. maddelerinde temel hak ve özgürlüklerin sınırlanabileceği belirtildikten sonra bunun şartları da gösterilmiştir.

Bu maddelerde kabul edilen ilkeler uluslararası sözleşmelerde kabul edilen ilkelere de uygundur. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10/2 ve 11/2 maddelerinde, Anayasa'nın 13. ve 14. maddelerine paralel hükümler bulunmaktadır.

Nitekim ülkemizde insanların kendilerini her bakımdan serbestçe geliştirebildikleri bir ortam mevcuttur: Irk, dil, din, cinsiyet farklılığı gözetilmeksizin herkes devletin sunduğu olanaklardan eşit olarak yararlanmakta; Devletin üst düzey yönetim kademelerine kadar yükselerek, **"örneğin Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Bakan, General, Vali, Hâkim ve Cumhuriyet Savcısı vs."** olabilmektedirler.

Sıkıyönetim ve Askeri İdare döneminde getirilen dil yasağı, sakıncası anlaşılarak 1991 yılında kaldırılmış; Kürtçe radyo yayını yapılması, gazete ve dergilerin serbestçe basılarak satılması sağlanmıştır. Herkes günlük hayatında anadilini hiçbir sınırlama olmadan konuşabilmektedir. Uygulamada ortaya çıkan ufak-tefek aksaklıkların da, demokratik ortam içerisinde her zaman çözülebileceği görülmüştür. Toplumumuzda etnik kökenlerine bakılarak hiç kimseye kesinlikle bir baskı ve inkâr politikası uygulanmamaktadır.

İnsanlarımız arasındaki iktisadî ve sosyal ilişkiler en üst düzeyde olup, birbirlerini dışlama söz konusu değildir. Yüzyıllardır kız alıp vermektedirler. Batı Anadolu Bölgesi'ndeki büyük kentlere göç eden Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesi kökenli insanlarımıza herhangi bir soğukluk gösterilmemekte, kısa sürede kaynaşma sağlanmaktadır. Ülkede yaşayan her insan anayasal vatandaşlık temelinde 1. sınıf vatandaş olarak kabul edilmektedir.

Özetle: Kürt kökenli vatandaşların mutluluğu, Türklerle birlikte yaşamaktan geçmektedir. Yüzyıllardan beri aynı vatanda gerçekleşen ortak yaşama olgusu, meydana gelen akrabalık ve kaynaşma, birlikte yaşama arzusu, bizi bu gerçeğe götürmektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, Kürtlerin inkâr edildiği ve baskıya maruz kaldığı yönündeki savunma, haklı bulunmamaktadır.

Uluslararası Hukuk Kuralları

PKK'nın gerçekleştirdiği eylemlerin tümü, uluslararası ve ulusal hukuk kurallarına göre terör hareketidir. Zira ;

1977 tarihli "Tedhişçiliğin Önlenmesine Dair Avrupa Sözleşmesi"nin 1'nci maddesinde; adam kaçırma, rehin alma, hürriyeti tehdit eden suçlar, şahısların hayatına yönelik olarak bomba, el bombası, roket, otomatik ateşli silâh veya bombalı mektup veya koli kullanmak suretiyle işlenen suçlar terör suçu sayılmıştır.

İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'yle, İnsan Hakları ve Temel özgürlüklerin Korunmasına Dair Sözleşme Hükümlerinde de; terör suçları insanlık suçu olarak kabul edilmiş, önlenmesi için hükümler konulmuştur.

1989 AGİK Viyana Kapanış Belgesi'nde; Terör suçlarına ait yöntemlerin ve uygulamaların kınanacağı, hiçbir koşulda teröre hak verilmeyeceği, bu konularda kararlı davranılacağı, suçluların iadesi ve takibi için işbirliği yapılacağı.

1990 Paris Şartı'nda; Devletlerin bağımsızlık egemenlik ve toprak bütünlüğünü ihlal eden faaliyetlere karşı demokratik müesseseleri savunmada işbirliği yapılacağı ve terörün her ülkede suç sayılacağı,

1992 Helsinki Bildirisi'nde; Terör hareketlerinin kayıtsız şartsız kınanacağı ve terör tehdidinin ortadan kaldırılması için işbirliği yapılacağı,

1993 Viyana İnsan Haklan Dünya Konferansı Deklarasyonu'nda; egemen ve bağımsız ülkelerin toprak bütünlüğü ve siyasi birliğini tamamen veya kısmen tehlikeye düşürecek her türlü hareketin makul karşılanmayacağı, teşvik edilmeyeceği, terörizmden korunma ve mücadelede işbirliğini geliştirmek için gerekli tedbirlerin alınacağı belirtilmiştir.

3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 1'nci maddesinde ise terör "Baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle Anayasa'da belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasî, hukukî, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirmek, Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü

bozmak, Türk Devleti'nin ve Cumhuriyeti'nin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemlerdir.

Bu kanunda yazılı olan örgüt iki veya daha fazla kimsenin aynı amaç etrafında birleşmesiyle meydana gelmiş sayılır.

Örgüt terimi Türk Ceza Kanunu ile ceza hükümlerini içeren özel kanunlarda geçen teşekkül, cemiyet, silâhlı cemiyet, çete veya silâhlı çeteyi de kapsar" biçiminde tanımlandıktan sonra, 2'nci maddesinde de, "1'nci maddede belirlenen amaçlara ulaşmak için meydana getirilmiş örgütlerin mensubu olup da, bu amaçlar doğrultusunda diğerleriyle beraber veya tek başına suç işleyen veya amaçlanan suçu işlemese dahi örgütlerin mensubu olan kişi terör suçlusudur."

Bu kurallar karşısında; PKK'nın silâhlı bir terör örgütü, gerçekleştirdiği eylemlerin de birer terörizm hareketi olduğunda kuşku bulunmamaktadır. Nitekim bu değerlendirmemiz, PKK'nın silâhlı-bölücü bir terör örgütü olduğu yönünde verilmiş bulunan binlerce Yargıtay ve Mahkeme kararlarıyla da teyit edilmiştir.

H Ü K Ü M:

Gerekçesi açıklandığı üzere;

1-Şanlıurfa ili, Halfeti ilçesi, Ömerli köyü, Cilt No: 029/01, Aile Sıra No: 18, Birey Sıra No: 13'de nüfusa kayıtlı, Ömer ve Uveyş'den olma 14.04.1947 Asli, 14.04.1949 Tashih doğumlu Sanık Abdullah Öcalan'ın;

Kurduğu silâhlı terör örgütü PKK'yı, aldığı kararlar ve verdiği emir ve talimatlarla sevk ve idare ederek, devletin hâkimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmağa matuf eylemleri gerçekleştirdiği sabit görüldüğünden, eylemine uyan TCK'nun 125. maddesine göre ÖLÜM CEZASI ile Cezalandırılmasına.

2-Sanığın eylemlerinin yoğunluğu ve sürekliliği, bebek, çocuk, kadın, ihtiyar ayırımı gözetilmeden binlerce masum insanın öldürülmüş olması, amaç suç için işlenen vasıta suçlardan yüzlercesinin ölüm cezasını gerektirmesi, bu eylemlerin ülke için ciddi yakın ve büyük tehlike teşkil etmesi, ceza adaletinin sağlanması, hak ve nesafet kuralları gözönünde tutularak sanık hakkında takdiren TCK'nun 59. maddesinin uygulanmasına yer olmadığına.

KARAR VERİLMİŞTİR.

Öcalan'ın Asılma (!) Raporu

PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın Kenya'dan getirilmesi, sanıldığının aksine Türkiye'yi rahatlatmadı. Başka yönlerden 'sıkıntıları' beraberinde getirdi. 'Türkiye'nin huzuru, Güneydoğu meselesinin çözümü' neredeyse Öcalan'a endekslendi. Doğrusu, siyaseti de etkiliyor 'İmralı sendromu'. CHP lideri Deniz Baykal'ın Terörle Mücadele Kanun Tasarısı'na (TMKT) kim tarafından eklendiği hâlâ açıklığa kavuşturulamayan maddeye dayanarak 'Apo salıverilecek' iddiasını ortaya atmasının ardından kopan fırtına, bu sendromun eseriydi. 20 yıllık baş ağrısı, 'siyasi koza' dönüşmüştü.

Aslında, bugün AK Parti'yi sıkıştırmak için kullanılan 'İmralı,' daha önce MHP'nin canını yakmıştı. **"Apo asılacak"** söylemi, bu partinin en iddialı vaadiydi. Ancak, şartlar farklı gelişecek; ülkücüler, 1999'da hükümet olunca idam dosyasının Başbakanlık'ta bekletilmesine razı olacaktı. Her ne kadar, MHP eleştiri oklarından kurtulamamıştı ama 'infazın ertelenmesi' asker ve Millî Güvenlik Kurulu'nun (MGK) doğrudan dâhil olmadığı bir devlet kararıydı. Dönemin başbakan yardımcısı Hüsamettin Özkan da, **"Devlet Bahçeli'yi Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT) raporları sayesinde ikna ettik."** diyecekti.

Yıllar sonra gelen bu açıklama, 'Abdullah Öcalan'ın idam cezasının infazının askıya alınmasıyla' sonuçlanan 2000'deki tarihî zirveyle ilgili önemli bir ayrıntıydı. Peki, zihinlerdeki tazeliğini kaybetmeyen o zirvede gerçekte ne olmuştu? MİT'in uyarıları neydi ve Bahçeli'nin önüne somut bir rapor konulmuş muydu? Aksiyon Dergisi yaptığı araştırmalar sonucu, zirveye katılan isimlere ulaştı. Koalisyon Hükümetinde yer alanların anlattıklarından, kısa ama gelişmelerin perde arkasına ışık tutacak, hem de bugün yaşananları daha anlaşılır kılacak bir tutanak çıktı ortaya.

Bıçak Sırtında Seyretmek

Tarih, 12 Ocak 2000... Yer, Başbakanlık Binası'nın (eski) ikinci katı... Koalisyon partilerinin liderleri ve ilgili bakanlar, ülkenin geleceğiyle ilgili bir karara imza atmak için bir aradalar... Genişçe masanın etrafındakiler, ellerinde dosyalar müzakereye hazır. Hepsi de tanıdık: DSP Genel Başkanı **Bülent Ecevit** (Başbakan), MHP Genel Başkanı **Devlet Bahçeli** (Başbakan Yardımcısı), ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz, Cumhur Ersümer (Başbakan Yardımcısı-ANAP), Hüsamettin Özkan (Başbakan Yardımcısı-DSP), Dışişleri Bakanı İsmail Cem (DSP), Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk (DSP), Sanayi ve Ticaret Bakanı Ahmet Kenan Tanrıkulu (MHP) ve Devlet Bakanı Mehmet Ali İrtemçelik (ANAP)...

Konu hassastı, hukuki ve siyasi sonuçları olacaktı. Zirvenin, 'bıçak sırtında seyretmesi' de kaçınılmazdı. Nitekim öyle oldu. İlk sözü, Başbakan Bülent Ecevit aldı. Uzun bir sunuş yaptı. İdam dosyasının neden Başbakanlık'ta bekletilmesi yani infazın ertelenmesi gerektiğini anlattı. Gerekçelerini, **'devletin hassas kurumlarının'** kendisine sunduğu çalışmalara dayanarak sıraladı. Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan rapora değindi önce. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AHİM) 30 Kasım 1999 tarihli ve Öcalan'ın başvurusunun incelenmesi tamamlanıncaya kadar infaz sürecinin işletilmemesini talep eden ihtiyati tedbir kararı ile ilgiliydi rapor, bu karara uyulmasının zorunlu olduğu ana fikrini içeriyordu. Gerisini, tanıkların anlattıklarına bırakalım:

Bülent Ecevit: Bu noktaya kadar, hep uyumlu çalıştık. Birlikte, uyum içinde kararlar aldık. Problem yaşamadık. Uyumu burada da gösterelim. Dosyanın, AİHM karar verinceye kadar Başbakanlıkta bekletilmesi doğru olur.

İsmail Cem: Türkiye'nin altına imza attığı uluslararası sözleşmelere uyması, verdiği sözleri yerine getirmesi bunu gerektiriyor.

Hüsamettin Özkan: Dosya TBMM'ye gönderilirse, şu prosedür işleyecek. Dosyayı önce, Adalet ve Anayasa karma komisyonu görüşecek. Sonra genel kurulda oylama yapılacak.

Mehmet Ali İrtemçelik: İdam kararı için yürütmeyi durdurma kararının muhatabı hükümettir. Dosyanın buna rağmen TBMM'ye

havale edilmesi, devletin taahhüdünü yerine getirmemesi sayılır. AB süreci sıkıntıya girer. AİHM kararını bekleyelim. Dosyayı da şartlı bekletelim. İdamın kaldırılması gibi eş zamanlı diğer tedbirlerle değerlendirelim.

İsmail Cem: Bu konuda, devlet politikası olmalı. İdama dış dünya nasıl bakar? Anlatamayız. İyi düşünmeliyiz. AB üyeliğimiz zora girer. Dışlanma sürecine gireriz. İzole oluruz. Kenarda, köşede bırakılırız. AİHM'den çıkacak neticeye kadar dondurulsun. İnfaz edilmemesi için her tedbirin alınması lâzım.

Bahçeli: Asma Meraklısı Değiliz, Ancak!...

Hikmet Sami Türk: Hukuki yönden bakılsın olaya. Bu da dosyanın Başbakanlık'ta bekletilmesini gerektiriyor. AİHM'nin kararı bu yönde.

Mesut Yılmaz: Hükümet başarılı gidiyor. Konunun iki boyutu var. Hukuki yönü bizim işimiz. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi çerçevesinde taahhütlerimiz var. AİHM'nin ihtiyati tedbir kararına uymalıyız. Dosya, burada beklesin. Siyasi boyutunda ise mevki biz olmayalım. MGK kararı gibi çıksın. Başka bir gündemle bu konuyu müzakere edelim. MGK, infazla ilgili hiçbir görüşme ve değerlendirme yapmadı. Bu eksiklik.

Devlet Bahçeli: AİHM'nin ara kararı çok boyutlu olarak ele alınmalı. Verilecek cevap üzerinde çalışılmalı. İç hukuk açısından, Anayasa'nın 87. maddesi açık. Dosya Başbakanlık'ta tutulamaz. Yargı kararlarının geciktirilemeyeceği ilkesi ortada. Bu bekletme, Anayasa ihlali anlamına da gelebilir. Konu, Başbakanlığa inisiyatif bırakmıyor. Başbakanlık, sevk makamıdır. O zaman diğer idam dosyaları neden sevk edildi. Biz adam asma meraklısı değiliz. Ama bir yargı kararı var ve bu hukuki karara uymak zorundayız. Hukuki süreci başlatmak durumundayız.

Ecevit: İç ve dış konular birbirine girmiş. Ulusal hukuk ile uluslararası hukuk iç içe girmiş. Ulusalar arası hukuku göz ardı edemeyiz. Bekletelim başbakanlıkta. Hem ben, insan olarak, ilkesel olarak idam cezasına karşıyım.

İsmail Cem: İdamın kaldırılacağına dair sözleşmeyi imzaladık.

Devlet Bahçeli: "Bu devlet Apo'yu asamaz" anlayış oluşmamalı. Meclis'e gönderelim. Diğer idam dosyalarına ne prosedür uyguluyorsa, buna da öyle baksın. 52 dosya, olur 53. Sevk edip, ne karar verirse versin Meclis kararına saygı duyalım. Terör suçları hariç, idamın kaldırılmasına da o zaman bakarız. Dosyanın gönderilmesi ile idamın kaldırılmasını eş zamanlı yapalım. İdam yaftası da, bu adamın üzerinde kalsın.

Ecevit: Meclis'e gönderdiğimizde, ya diğer dosyalar arasından o dosya çekilip ele alınırsa? Ne olur o zaman?

Ecevit'teki MİT Raporları

Başbakan Bülent Ecevit, söz alarak Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT) raporunu gündeme getiriyor ve raporda şu görüşlerin yer aldığını aktarıyor: "PKK'nın yapacağı 7. Kongresi'nin kararları beklensin ve stratejisini görelim. Öcalan'ın siyasi olarak nasıl kullanılacağı üzerinde durulmalı. İdam süreci uzatılırken, koz olarak kullanılıp kullanılamayacağı düşünülmeli. Tunceli'de meydana gelen son hadiselerde, PKK'nın bir grubu Öcalan'ı dinlememiştir. Örgüt içinde farklı görüşler ve fraksiyonlar mevcuttur. Bunlar, süreci kullanma amacında.)

Bülent Ecevit (Devamla): MİT'in duyumlarına göre, infazın gerçekleşmesi durumunda PKK'nın eylemleri artacak. Sıkıntılı bir süreç başlayacak. Ülkeyi kan gölüne döndürmeye hazırlanıyorlar. Yine, MHP teşkilâtları ve mensuplarına saldırı olacağı duyumları var. MHP'li bakanlara ve milletvekillerine suikastlar olabilirmiş. MİT, bana böyle bir şey söyledi.

Bahçeli: Bir Ülkeye Söz mü Var?

Devlet Bahçeli: Hukuki süreci başlatmak durumundayız. Ardından, yeni bir hamle ve eylem yapmalıyız. MİT'in kullanma meselesine gelince, ona da dosyayı Meclis'e sevk ettikten sonra bakarız. Şartı biz koşalım. Türkiye olarak şart koşacak yerde şart koşulacak olmayalım. Rapordan, duyumlardan bahsediliyor. Rapor dediğiniz ne? Bir rapor mu var? Bu raporları verenler, raporunun arkasında dursun. Öyle duyumlara sahipsen, tedbir alacaksın. Eğer, tehditler varsa, devlet bunları engellemek içindir. Duyumlar karşısında bir şey yapılmaması acziyet değil mi?

MHP lideri Devlet Bahçeli bir ara **Başbakan Bülent Ecevit'e** dönerek, **"Devlet olarak, başka bir ülkeye bu kişiyle ilgili taahhüdümüz var mı?"** diye sordu. Ecevit, bu soruya cevap vermedi.)

Bahçeli (Devamla): Dosya, TBMM'ye gönderilmezse, **MHP olarak hükümetten çekilelim.** Koltuk sevdalısı değiliz. Söz verdik, kararlıyız. Bekletilmesinde ısrar edilirse hükümetten çekiliriz. Siz devam edersiniz. Daha önce de kendi aranızda hükümet oldunuz. İdam konusunda da uyumlusunuz. **Biz dışardan destek veririz, Türkiye'yi hükümetsiz bırakmayız. Buyurun, biz yokuz.**

Bahçeli, ani bir hareketle önündeki dosyaları aldı, şaşkın bakışlar arasında toplantı odasını terk etti. Herkes, şaşkındı. Koalisyonun bitmesi an meselesiydi. Hüsamettin Özkan, **"Makamınıza alayım efendim,"** diyerek, Ecevit'i dışarı çıkarttı. Şaşkınlık henüz geçmemişti ki, Bahçeli, Mesut Yılmaz'ı odasına davet etti. İki lider, burada baş başa uzun bir görüşme yaptı. Bahçeli yumuşadı. O günü yaşayanlara göre, Yılmaz, Bahçeli'ye istihbarat raporlarına itibar etmesi gerektiğini anlattı. Ardından da, ortağına şu sözü verdi: **"Erteleme sürecinde, PKK eylemleri sürerse dosyanın Medis'e gönderilmesi konusunda sizinle aynı yönde oy kullanacağım."**

Bu sözlü garanti Bahçeli'yi rahatlatmıştı. Ancak, garantiye diğer ortakların da katılması ve bunun yazılı hale getirilmesi gerekiyordu. Bu kez kamuoyuna yapılacak açıklama metninin yazımında tartışmalar baş gösterdi. Bülent Ecevit'in kaleme aldığı metin üç kez Bahçeli'nin önüne geldi. Bahçeli, her defasında bazı bölümleri çizerek geri gönderdi. Metne **"PKK'nın kararı Türkiye aleyhinde kullanması durumunda infaz sürecine derhal geçilecek."** ibaresinin eklenmesiyle, 7,5 saat süren maraton da noktalandı.

Buna karşın, aradan altı yıl geçti. 'Öcalan sorununda' maraton hâlâ sürüyor. Aslında, dönemin hükümet ortaklarının aldığı karar 'şartların' da zorunlu kıldığı bir uzlaşmaydı.

Tarihî Karar

Zirve öncesi, dönemin koalisyon hükümetini (57'nci) oluşturan DSP-MHP-ANAP liderlerinin uykularını kaçıran gergin bir atmosfer hâkimdi. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) idamın infaz sürecinin işletilmemesi yönünde karar alması, dosyanın durumunu tartışmalı hale getirmişti. Kararın muhatabı Baş-

bakanlık mı yoksa TBMM miydi? DSP ve ANAP'a göre, 'dosya başbakanlıkta bekletilmeliydi'. MHP ise dosyanın bir an önce Meclis'e gönderilmesi için bastırıyordu.

Diğer yandan, MGK konuyu görüşmemiş, asker kanadı 'Biz tarafız,' demekle yetinmişti. Böylece, sorumluluğu almak zorunda kalan koalisyon liderleri çareyi önünde tek seçenek duruyordu: Sorunu zirvede çözmek.

Ortakların zirvede aldığı ve Başbakan Bülent Ecevit tarafından kamuoyuna açıklanan tarihî karar ise şöyleydi:

"Koalisyonu oluşturan DSP, MHP ve ANAP'ın genel başkanları, bugün Başbakanlık'ta yaptıkları toplantıda, AİHM'nin terörist başı Abdullah Öcalan hakkındaki kesinleşmiş idam cezasının infazının bir süre ertelenmesine ilişkin ihtiyati tedbir kararını ayrıntıları ile değerlendirmişlerdir.

Bilindiği gibi Türkiye'nin de yargı yetkisini kabul etmiş olduğu AİHM'nin Türk yargısınca verilmiş kararları değiştirmesi hiçbir şekilde söz konusu değildir. Anayasamızdan ve uluslararası taahhütlerimizden kaynaklanan süreç tamamlandığında, dosya gereği için ivedilikle TBMM'ye gönderilecektir.

Genel başkanlar, hukuka saygı içinde aldıkları bu kararın, terör örgütü ve yandaşı çevrelerce milleti ve devleti ile Türkiye'nin yüksek menfaatleri aleyhine kullanılmak istendiğinin değerlendirilmesi halinde, erteleme süreci kesilerek infaz sürecine derhal geçilmesi hususunda görüş birliğine varmışlardır."

PKK Nereden Nereye Geldi?

PKK şiddeti, 1984 ila 2007 tarihleri arasında çoğunluğu Kürtlerden oluşan 35 bini aşkın insanın canına mal oldu. Muhtelif kaynaklara bakıldığında bu sayı 30 bini aşkın Kürt ve mütebakisi asker, sivil ve korucular olmak üzere 2007 itibarıyla 36, kimine göre de 37 bini buluyor.

Fakat ortak payda şu veya bu şekilde katledilenlerin 30 binden fazlasının bölgede yaşayan ve Kürt olduğu konusunda ihtilâf bulunmayan masum, müsemma; Kundaktaki bebekten 70'lik dedelere kadar Kürt olduğu yolunda.

Bölücü başı Abdullah Öcalan'ın Şubat 1999'da yakalanmasından altı ay sonra örgüt, bir ateşkes ilan etti ve silâhlı kadroların dağıtılacağını açıkladı. Fakat PKK ortadan kaybolmadı. Kadrolarını Türkiye'den Kuzey Irak'a kaydırdı. PKK adını, KADEK olarak değiştirdi ve eylemlere son verdiğini ve demokrasiden yana bir gündemi olduğunu ilan etti.

PKK şiddetinin sona ermesiyle birlikte, sükûnet, huzur ve güven hâkim olunca Türkiye'de, demokrasi alanında çok önemli reformlar yapıldı; Kürtçe yayın ve eğitime izin verildi, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırıldı, Olağanüstü Hâl Uygulaması sona erdi, Kürtçe kurslar açıldı, Devletin televizyon kanalında belli saatlerde Kürtçe yayın başladı. Parlâmento, kamuoyunun ezici çoğunluğunun Abdullah Öcalan'ın asılmasını istemesine rağmen idam cezasını kaldırarak Öcalan'ın hayatını bağışladı. Ağustos 2003 tarihinde bir Af kanunu çıkartılarak, örgüt kadrolarına PKK'dan ayrılarak demokratik hayata yeniden başlamaları için çok önemli bir şans verildi.

PKK, 1 Ekim 2006 itibariyle ateşkes ilân ettiğini açıkladı. Ancak bu karar, uluslararası toplum tarafından inandırıcı bulunmadı, çünkü ateşkesten sonra da örgütün eylemleri sürdü ve halen de sürmekte. PKK'nın bombalama, mayınlama eylemleri sonucunda çok sayıda sivil ve güvenlik mensubu hayatını kaybetti, kaybediyor. PKK saldırıları Türkiye'de kamuoyunun sert tepkisine neden oluyor.

İlk olarak Türkiye kamuoyu, çok haklı ve yerinde olarak çoğu Kuzey Irak'tan gelen PKK şiddetindeki canlanmadan Washington'u sorumlu tutuyor. Tek başına bu faktör, ABD-Türkiye ilişkilerine zarar veren en önemli etkendir. Büyük bölümü AB üyesi olan 28 ülkenin daha örgüte yardım ve yataklık yaptığı çok iyi biliniyor. (Adalet Bakanı Cemil Çiçek)

İkincisi, bu nedenledir ki PKK'nın Avrupa'daki geniş destek ağından yararlanmasından dolayı, Türkiye kamuoyunun büyük bir bölümü Avrupa'yı, Türkiye aleyhtarı teröre yardım ve yataklık yapmakla suçluyor. Zira AB ikiyüzlü bir politika izlemekte ve bunda ısrarlı davranmaktadır.

İşte Gizlenen Rapor

Daha önceki sayfalarımızda PKK – ABD arasındaki antlaşmayı yazmıştık. O Antlaşmayı tekrar hatırlayalım. Hafızamıza yerleştirelim.

21 Ocak 2002 günü PKK Başkanlık Konseyi'ni temsilen Mustafa Karasu, ABD Dışişleri'ne bir yazı göndermişti. İki sayfalık bu yazıda, PKK ile Amerikalı yetkililer arasındaki görüşmede sağlanan mutabakattan söz ediliyordu.

"Görüşme memnun edici geçti. Görüşlerimiz örtüşüyor." Deniliyor ve şu vaatte bulunuluyordu:

"PKK, ABD ile her alanda işbirliği yapacaktır."

Belgede, işbirliği için yapılacaklar 9 maddede sıralanıyordu:

1. PKK, ABD'nin Irak'a müdahalesine tam destek verecek.
2. PKK, bölgede demokrasinin gelişmesi için işbirliği yapacak.
3. Kürtlerin merkezi ve yerel iktidara katılması, Irak'ta Kürtlere federal bir statü tanınması, Kürt sorununun 4 parçada birbiriyle ilişki içinde çözüme kavuşturulması, işleri kolaylaştıracak.
4. Kürtler arası birlik için PKK, isim değişikliği dâhil yeni adımlar atacak.
5. Kürtler arası ittifak için ABD çaba harcayacak.
6. PKK'nın uluslar arası çalışmalarına kısıtlamalar kaldırılacak.
7. Öcalan'ın koşulları düzeltilecek. İdam cezası kalkacak.

8. ABD, HADEP'in baskı görmemesi için girişimde bulunacak.

9. ABD ile görüşmeler Kuzey Irak'ta heyetlerle devam edecek.

Evet, yukarıdaki bu belge çok önemliydi. Bu belgeyi Milliyet'ten Namık Durukan ele geçirmişti. Aradan tam 5 yıl geçti. Şimdi yukarıdaki 9 maddeye bakın; hükmünüzü verin:

PKK, Irak'ın işgalinde ABD'ye tam destek verdi.

İsmini değiştirdi.

Uluslararası çalışmalarında rahata erdi.

Barzani ile çatışmaya son verdi. ABD'nin arabuluculuğuyla Kürt örgütler arası işbirliği Gerçekleştirildi.

ABD ile müzakerelere Kuzey Irak'ta devam edildi.

Türkiye'de idam cezası kaldırıldı.

Kürtlerin yerel yönetimlerde ve Meclis'te temsil imkanları genişletildi.

PKK'nın Terörist Harmanı

Kandil dağındaki üs'te ve Irak'ta sayıları 20'yi bulan diğer PKK kamplarında 6 tür PKK'lı var.

Türkiye'den gelenler, Suriye Kürtleri, Irak Kürtleri, İran Kürtleri, Avrupa'dan gelenler ve Ermeniler.

İranlılar Pejak adı altında İran topraklarına saldırılar yapıyor. Daha şehirli ve eğitimli bir görüntü çiziyorlar.

Sayıları 500 ile 1000 dolaylarında. Genelde Suriye kökenli Ermeniler ve Kürtler daha aktif hale geldiler. Ermenistan kökenli Ermeniler ise örgütte üst görevlerde yer ediniyorlar. PKK Türkiye'den adam bulmakta zorluk çekiyor. Yaş ortalaması düşük. Çocuk yaşta olanların sayısı az değil, eğitimsiz ve işsiz, kalifiye olmayan çocuk yaşta gençler bunlar. Genç kızların sayısı da artıyor. Aile ve çevre baskısından kaçarak geliyorlar. Hareketli bir hayat arayışı içindeler. Siyasi görüşleri yok.

Genç kızların ve çocukların çokluğu bunların intihar saldırıları için yetiştirilmesini kolaylaştırıyor. PKK onları kullanarak son dönemde bombalı saldırı timleri oluşturuyor. Kamplarda ideolojik eğitim alıyorlar. Genç kızlar kamp içinde ve dışında uğradıkları taciz ve tecavüzler sonucu bunalıma giriyorlar. Yanlışlıkla hamile kalanların sonu kesin ölüm. Örgütten kaçıyorlar. Bir kısmı kaçarken mayınlara basarak sakat kalıyor. Sayıları hiçte az değil.

Kandil Süper Karargâh!

PKK'nın Ana üssü Kandil dağı, hava harekâtına karşı 10'dan fazla sayıda uçaksavar, füzeler ve ağır makineli tüfeklerle koruma çemberine alınmış.

600 dolaylarında iyi düzenlenmiş sığınak ve mağara ile korunaklı tüneller oluşturulmuş. Sığınakları, mağaraları ve tünelleri yok edebilecek ileri teknolojik silahlar ABD'nin elinde. Bunların Türk Silahlı Kuvvetleri'ne verileceğini sanmak saflık olur.

Bu koruma çemberinin içinde 10 binden fazla el bombası, plastik patlayıcı stokları, 3 binden fazla kaleşnikof, yüzlerce roket atar, Stinger füzeleri var. PKK kamplarında 100 den fazla jeneratör ve Kandil'de iki küçük çaplı elektrik santralı var. Bir baraj ve şelaleden elektrik üretiliyor. Civardaki 30 köyle PKK içli dışlı o köylerin bazılarına santralardan ürettiği elektriği satıyor. 15 doktor ve görevliden oluşan hastaneden sağlık hizmeti veriliyor. Meyvelikleri ve mezarlıkları dahi var.

Taş ve çamurdan eski evlerin yanı sıra, prefabrik yapılarda yaygın. Zirvesi 3500 metreden olan Kandil'e çıkış yolları mayınlı. Duyarlı yerlerde güvenlik amaçlı yetiştirilmiş köpeklerle gözetim yapılıyor. Yöredeki PKK etkisi altındaki okullarda Terörist başı Abdullah Öcalan'ın posterleri var. Roj tv ve PKK radyosunun yayınlarıyla propaganda yapılıyor.

Kısacası PKK bu dağı bir silahlı üs olmanın yanı sıra bir komün ülke gibi yönetmeğe çalışıyor. Kampta kalanlara ve civardakilere PKK yönetiminde bir ülke oldukları izlenimini verilmeğe çalışılıyor. İşte Türkiye'ye sızan katillerin ideolojik ve silah eğitimi aldıkları, ana üs'ten istihbarat bilgileri.

İşte PKK'nın Kampları

PKK'nın Kuzey ırak'taki kamplarını İsrail koruyor. Terör örgütünün elinde hava savunma füzeleri, uçak savar ve havan topları bulunuyor.

Genelkurmay Başkanlığı'nın raporuna da yansıyan bu bilgiler dışında örgütün köy köy kamp haritası da çıkartıldı. İşte rapora yansıyan ancak sonra da durum ve konum olarak değiştiği bilinen PKK'nın Kuzey Irak'taki bazı kampları;

Harun Kampı Bölgesi

Bir siyasi eğitim okulu ve arşiv bürosu, mühimmat, yakıt ve gıda depoları, üç adet 14,5 mm'lik dokça uçaksavar, üç adet 82 mm'lik havan topu, muhabere santralı. Bu kamp geçtiğimiz günlerde boşaltılarak bilinmeyen bir bölgeye taşındı.

Tank- i Shiwadiza kampı

Siyasi eğitim yeri, gıda ve yakıt depoları ile birlikte 4 adet dokça uçaksavar, 3 adet 82 mm. havan topu bulunuyor.

Kenicenge Kampı

Sadece siyasi eğitim okulu olarak kullanılıyor.

Bokrisan Bölgesi

30 – 40 militan bulunuyor. Askeri eğitim alınıyor. Bir nevi öncü birlik sayılıyor. 7 evde kalıyorlar.

Levje Köyü

30'dan fazla ev bulunuyor. Köy Abdurrahman Erdalan adında teröristin sorumluluğunda. Burarın asli görevi haber ve istihbarat sağlamak.

Enze Köyü

60'a yakın ev var. Irak'ta seçime giren PKK'nın partisi Kürdistan Demokratik Çözüm Partsi'nin Ofisi konumunda.

Sarı-ı Şule Dağı

Doktor Viyan kod adlı teröristin sorumluluğunda bir hastane bulunuyor. Kampı korumak için 3 adet uçaksavar ve havan topu bulunuyor.

Gırnako ve Pişteşan bölgeleri

İlk başta terör örgütü mensupları yoktu. Ancak son dönemlerde buraya uğradıkları belirtiliyor.

Zargali Köyü

Örgütün asayiş sorumlusu Hakkı kod adlı terörist bulunuyor. Asayişi sağlamakla yükümlü 30 terörist bulunuyor.

Kurtak Köyü

Kandil dağı asayişine bağlı yol kontrol ekibi bulunuyor. Sayıları 15 ile 20 arasında değişen teröristler görev yapıyor. Bunların görevi; en ufak şüpheli durumu veya kişiyi merkeze telsizle bildirmek.

PKK'da Panik Yaşanıyor

Türkiye'nin batı bölgelerinden asker sevkıyatı başlatmasıyla birlikte paniğe kapılan terör örgütü PKK ard arda açıklamalar yaparak masum rolüne büründü. Terörist Murat Karayılan "Türk Silahlı Kuvvetleri sınır ötesi operasyon yaparsa yanlış yola gir-

miş olur." Diyerek böyle bir durumda T.C güçlerine büyük zayiat vereceklerini iddia etti. Ama Karayılan'ın en ilginç açıklaması Mesut Barzani ve Celal Talabani güçleriyle birlikte hareket etmek için çalıştıklarını aktarması oldu.

Bu açıklamanın ardından militanlar teçhizatlarıyla birlikte Kandil dağı eteklerinde (Örgüt uzun süredir Kandil dağını kullanmıyor) bulundukları köyleri Karayılan'ın talimatıyla boşaltmaya başladı. Örgütün ağır silahlı kanadının kontrolünde bulunduran Halk Savunma Güçleri (HPG) sorumlusu Cemil Bayık ile Murat Karayılan arasındaki çekişme örgütü iki parçaya ayırmış durumda.

Bayık'ın hareketlilikle birlikte ekibini Zaho'ya yakın yerleşim yerlerine çektiği belirtilirken, karayılan'ında grubunu Erbil tarafındaki Akre ve Kürt Yahudilerinin yaşadığı alan olarak bilinen Berzenci bölgesine taşıdığı belirtiliyor. Teröristler, gelişmiş köylere saklanırken aynı zamanda Akre bölgesinde bulunan ve Saddam Hüseyin döneminde kışla olarak kullanılan daha sonra işkence kaleleri olarak anılan yerlerde yaşıyorlar. 1000 kadar militanın Akre kalesine yerleştiği karayılan'ın örgüt içindeki yazışmalarında ortaya çıkıyor. Bu halde hali hazırda İran'dan kaçıp gelen yaklaşık 1500 kadar Kürt yaşıyor.

Terör örgütünün konuşlanmak için daha çok Yezidi köylerini tercih ettiği de belirtiliyor. Örgüt militanları bir yerde en fazla 30 kişi kalıyor. Birbirlerini kod isimleriyle tanıyorlar. Haberleşmeleri de aynı şekilde gerçekleşiyor.

Şu anda ikiye bölünen örgütün 3000 kadar militanı Karayılan ile birlikte hareket ediyor. Teröristlerin sayısının artması Kuzey ırak'ta bulunan ve 3500 kürtün yaşadığı Mahmur kampından kaynaklanıyor. PKK'nın deneme alanına dönüşen bu kamptan ihtiyaca binaen militanlar zaman zaman silâhaltına alınıyor. Operasyon ihtimaline karşı buradan yüzlerce gencin silâhaltına alındığı ve eğitim gördüğü gelen haberler arasında.

Ulusumus Asla Affetmeyecektir

"Terör örgütüne terörist diyemeyen terör örgütü mensuplarını 'kardeşlerimiz' diye tanımlayan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne 'bölücü' diyen bir zihniyetle karşı karşıya bulunmaktayız. Demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti bu sorunu hukuk içinde çözmek zorundadır. Çünkü yine bu kişilerden biri 'Biz PKK'yı terör örgütü diyemeyiz. Terör örgütü dersek biz sizleşiriz.' diyor. Biz sizleşiriz... Buna hukuk içerisinde mutlaka çözüm bulunması gerekir. Çünkü on binlerce Mehmetçiğimiz dağlarda terörle mücadele ederken ülkenin başkentinde bu tarz konuşmaların olması çok hazindir ve tedbir alınması gerekir. Teröre dış destek veriliyor. Bir terör örgütünün dışarıdan destek almadıkça varlığını devam ettirmesi olanaksızdır. İlişki içinde bulunduğumuz dost ve müttefik birçok ülkeyi bugüne kadar bu konuda uyardık."

Bu sözleri Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt Harp Akademileri Komutanlığı'ndaki açılış töreninde söylüyor.

DTP Milletvekillerinin sözlerinden alıntılar yapıp durumu sorun olarak niteliyor. Hukuk içinde çözülmesi zorunlu olan bir sorun olarak. Genelkurmay Başkanı konuşmasına şu cümlelerle devam ediyor;

"Terörle mücadelesinde on binlerce asker ve vatandaşını teröre kurban veren hiçbir ülke böyle bir zafiyetin içine düşmemiştir. Ayrıca hiçbir ülkenin güvenlik güçlerinin terörle müca-

dele azmi ve uygulamaları gizli bazı emellerle bu kadar engellenmemiştir. Bu sözlerimin bazı kişi ve grupları rahatsız edeceğini biliyorum. Bu çevrelerden beklentimiz bu sözlere somut kanıtlarla cevap vermeleridir. Kulağa hoş gelen bir takım sloganvari sözlerle konuşanları ulusumuz asla affetmeyecektir."

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Büyükanıt'ın Harp Akademileri'nde yaptığı konuşmada, Atatürk'ün 1919 yılında söylediği bir sözü hatırlatıyor: **"Mevzubahis vatan ise gerisi teferruattır."**

Gaziler Bayrağımızın Madalyasıdır

Tercüman Gazetesi Güneydoğu'daki çatışmalarda yaralanıp Gazi olan Güvenlik Kuvvetlerimizle ilgili bir yazı dizisi yayınladı. Gazeteci Hakkı Kurban'ın nefis üslubuyla kaleme aldığı ve GATA'da tedavileri sürmekte olan bu gazilerimizin başına gelenleri ve düşüncelerini okuyunca gözyaşlarınızı tutamayacaksınız. O yazı dizisinden birkaç alıntı yapalım;

... Atatürk'ün Samsun'a çıktığı günün yıldönümünde dünyaya gelen Zafer Gürler yine bir Mayıs ayında **'Gazilik'** unvanını aldı. Teröristlerin döşediği mayına basarak bir ayağını kaybeden Gazi Gürler, gururla konuşuyor: Vatan sağ olsun.

Zafer Gürler, Irak sınırında terörle mücadele esnasında mayına basarak **'gazilik'** mertebesine ulaşan kahramanlardan biri. Şırnak'ta, 1996 yılında yaşanan olayı Tercüman'a anlatan Gürler, **"Vatan için ayak verdim, gerekirse canımı da seve seve veririm"** diyor. Bazı DTP'li belediye başkanları ile yöneticilerinin açıklamalarına tepkisini de **"Onlar vatan haini. Hem bu vatanın ekmeğini yiyorlar, maaşını alıyorlar, hem de terör örgütüne destek veriyorlar,"** diyerek ortaya koyuyor. Atatürk'ün Samsun'a çıktığı günün yıldönümünde; 19 Mayıs 1975'te dünyaya gelmiş Zafer Gürler. Gazilik rütbesini de yine bir mayıs gününde mayına basmasıyla almış.

Nişanlısıyla, askerlik dönüşü evlilik plânlarını yapmışlar. Para biriktirmek için de, vatani görevine iki gün kalana kadar çalışmış. Zafer Gürler'e, Kayseri Dağ Komando Okulu'ndaki eğitimin ardından Güneydoğu'da görev verilmiş. Gezici birlik oldukları için bahar ayları gelince Şırnak'a gönderildiklerini anlatan Gürler, Irak sınırında operasyonlara katıldıklarını belirtiyor. Gürler, gazilik anını şöyle anlatıyor:

Önce Astsubay Bastı, Sonra Ben

"1996 Mayıs ayında Irak sınırında teröristlerle çatışmaya girildi. Üç şehidimizin olduğu bu çatışmanın hemen ardından da takip başlatıldı. Irak sınırının geçilmesi ve arama-tarama çalışması yapılması kararlaştırıldı. 30 Mayıs'ı, 31 Mayıs'a bağlayan gece saat 22.00'ye doğru önce bir patlama sesi... Teğmenin yanında olduğum için telsize yakındım. Telsizden bir astsubayın mayına bastığı söyleniyor ve yardım isteniyordu. Astsubayın bulunduğu yerin birkaç tim arkasındaydık. Barut kokusu bize kadar gelmişti. Beş dakika geçmemişti ki, bu kez ben mayına bastım."

Mayına bastığını ilk anda hissetmediğini, patlama anında saniyelik bir şuur kaybı olduğunu söyleyen Gürler, **"Hâlâ ayakta zannediyordum kendimi. O an farkında değilim yere düştüğümün. Hemen arkadaşlar geldi. Ayağım bilekten kopmuş vaziyetteydi. Üstüme baktım, ellerim de kanıyordu. Arkadaşlar ve sağlıkçı doktor kanamayı durdurmak için gerekli müdahaleyi yaptı,"** diyerek sıcak anları anlattı.

Gürler, helikopterle Şırnak'a götürülmüş. Ardından da GATA'da tedavileri yapılarak sağ ayağına protez takılmış. Özellikle ailesinin mayına bastığını haber almasıyla yaşadıklarının kendisine dokunduğunu kaydeden Gazi Gürler, o süreci de şöyle anlattı:

"Yaralandığımı önce Keskin'de jandarmaya haber vermişler. Bir komutanımız, Konur Hacıobası Köyü'ne gelmiş ve babamla görüşmüş. 'Durumu çok iyi, bir şeyi yok. Sadece ayağında bir yarası var,' demişler. Ailem bu habere karşın benim şehit düştüğümü düşünmüşler. Nedeni de şu: Askere gitmeden önce iki şehidimizi defnetmiştik köyde. Onlar için de önce 'Yaralandı' demişlerdi. Daha sonra tabutları geldi. Ailem bunun için, benim de şehit olduğumu sanmış. Hemen telefon açtılar. Telefonla konuştuk önce. Sonra GATA'ya geldim, orada tedavilerim yapılırken geldiler. Annem, babam, nişanlım hepsi oradaydı. İnsan çok duygulanıyor tabii."

Hüzne de Kapılmıyorum

"Vatanıma verilmiş bir ayağım var. Bundan gurur duyuyorum, mutluyum. Bu vatan için ayak verdim, yeri geldiğinde canımı da seve seve veririm. Vatan sağ olsun. Bizi büyüklerimiz hiç yalnız bırakmıyor, ortada koymuyor," diyen Gürler, malulen emekli oldu-

ğunu, askerin kendilerine verdiği değerden büyük memnuniyet duyduğunu söylüyor. **"Hiçbir zaman, 'Niye böyle oldu' diye düşüncem olmuyor, hüzne de kapılmıyorum"** ifadesini kullanan Gürler, tedavi sonrası evlenmiş. İşe girdikten iki ay sonra düğün yaptıklarını anlatan Gürler, **"Çevrem, gazi olduktan sonra nişanlımla ayrılacağımı zannetmiş. Nişanlım akrabamdı ve İstanbul'da da yaşayan biriydi. 'Ben ayrılmayacağım, evleneceğim. Başka bir insanla evlenmeye kalksam, onun başına bir şey gelmeyeceği ne malum' dedi. Büyük mutluluk duydum bundan. Böylece evlendik"** dedi. Bugün iki tane kızı olan Gürler'in anne ve babası çiftçilikle uğraşıyor. Dört kardeş olduklarını söyleyen Gürler, kardeşlerinden birinin uzman çavuş, diğerinin polis olduğunu gururla söylüyor.

Bu Vatanı Bölemezler

Son dönemde yaşanan gelişmeleri de yakından izlediklerini anlatan Gürler, özellikle DTP'li belediye başkanlarına ve kapatılan DEP'in eski milletvekillerine tepkili. **"Onlar vatan haini"** diyerek sert konuşan Gürler, şu ifadeleri kullanıyor:

"Onlar, hem bu vatanın ekmeğini yiyorlar, bu devletin maaşını alıyorlar, hem de gidip PKK'lı teröristlere destek verip cenaze törenleri düzenliyorlar. Onlar için devlet imkânlarını seferber etmelerine izin verilmemesi lazım. Ama ne yaparlarsa yapsınlar hiçbir şekilde amaçlarına ulaşamazlar, bu vatanı bölemezler."

Gaziler de Ağlar...

Mustafa Gül... Tokat Erbaa'da askerliğini yaparken, içinde bulunduğu araç bir görev dönüşü teröristlerin roketli saldırısına uğradı. Nevruz kutlamalarının ardından 11 Nisan 1998 günü yaşanan olayda, bir arkadaşı iki bacağını, kendisi de bir bacağını kaybetti. O, protezli bacağını gururla gösterirken, **"Vatan sağ olsun,"** diyor...

Mustafa Gül'ün teskeresine sadece üç ay kalmıştı. Teröristlerin fırlattığı roketle ayağını kaybetti. **"Vatan için canımı da veririm,"** diyen Gül'ün bu sözcükler dudaklarından dökülürken gözlerinden de yaşlar süzülüyordu

"Ben bu vatana bir bacağımı verdim. Gerekirse gider, ötekini de veririm. Canımsa lazım olan; bir canım var, feda olsun..." Daha ne söylenebilir ki, Gazi Mustafa Gül'ün bu sözlerinin üzerine... Vatan sevgisi, daha güzel nasıl ifade edilebilir ki başka... Kurtuluş

Savaşı ruhunun Türk insanında hâlâ capcanlı yaşadığının kanıtı bu sözler. Vatan, millet, bayrak tutkusunun en doruk noktaları... Bir ötesinde şehit olmak var zaten. Onun için de nice Mehmetçik gözünü kırpmadan hazır bu yolda...

İşte o kahramanlardan biri Mustafa Gül... Yaşadıklarını ve duygularını anlatırken, kimi zaman sözler boğazında düğümleniyor. İçindeki fırtınanın sadece esintisi dışına yansıttığı. Göz pınarlarındaki damlalar da bunun kanıtı. 1978/1 tertip Jandarma Er olarak Tokat-Erbaa İlçe Jandarma Komutanlığı'nda görevini yaparken gazilik mertebesine erişmiş Mustafa Gül. O sıcak anları şöyle anlatıyor:

Roketli Saldırıya Uğradık

"Tarih 11 Nisan 1998, günlerden Pazar... Nevruz kutlamaları hâlâ devam ediyordu. Erbaa'daki bir köye güvenlik önlemi almak için gitmiştik. Kutlamalar sonrası dönüş yolunda olay meydana geldi. Biz bir Shortland ile gitmiştik. Araçta sekiz kişiydik. Dönüş yolunda bir anda köylülerin kaçışmaya başladıklarını gördüm. O anda bir patlamayla etraf sapsarı renge büründü. Teröristlerin roketli saldırısına uğramıştık. Roket, aracın ön tarafından girdi arka taraftan çıktı, bir ağaca çarparak patladı. Daha sonra öğrendik; acele atmaya çalıştıkları için bir pimini çekememişler roketin. O yüzden ilk temasta patlamamış. Eğer araca değer değmez patlasa hepimiz şehit düşerdik orada. Çok plânlı yapıldığı, köylülerden yardım alındığı da belliydi. Ben o esnada araçtan dışarı atlamaya çalıştım. Baktım ki ayağım yok. Arkadaşın da iki ayağı birden kopmuştu. Diğerlerinin yaraları hafifti. Saldırı sonrası teröristler oradan uzaklaştı. Komutanımız botlardaki ipleri çıkararak kan kaybetmeyelim diye bacaklarımıza bağladı. Tabii ayaklarınızı öyle görünce, öbür tarafa gidip geliyorsunuz bir anlamda. Ben Kelime-i Şahadet getirerek bildiğim duaları okudum. O anlarda acıdan çok bir huzur kaplıyor içinizi..."

Sivil bir araçla karakola taşındıklarını anlatan Gül, ardından da Tokat Devlet Hastanesi'ne götürüldüklerini söylüyor. İlk tedavinin ardından da, GATA'ya gönderilmiş ve tedavilerine orada devam edilmiş. GATA'da iki ay tedavi gören Gül'ün bacağı diz üstünden kesilmiş ve protez takılmış. **"İlk zamanlar protez konusunda bazı zorluklar yaşadım. Başlangıçta yürüyemiyordum. Ancak zamanla ona da alıştım. Tabii diğer arkadaşımın iki bacağı birden koptuğu için onun durumu daha da zordu"** diyen Gül, ayağını kaybettiğinde tezkere almasına üç ay kaldığını söylüyor.

İlk haber Gül'ün emniyet görevlisi olan kardeşine verilmiş. Kardeşi de, ailesine bildirmiş durumu. Hepsi birden GATA'ya akın etmiş. İlk karşılaşmada duygusal anlar yaşandığını anlatan Gül, özellikle kardeşinin, durumundan çok etkilendiğini söylüyor.

GATA'da kendilerine gösterilen ilginin boyutlarına dikkat çeken Gül, "Komutanlarımız hem tedavilerimizin yürütülmesinde hem de psikolojik olarak sıkıntı yaşamamamız için büyük çaba harcadılar" ifadesini kullandı. Tedavi sonrası evlenen Gül'ün bugün 6 yaşında Cansu adında bir de kızı var.

Gaziler İlgi Bekler

Genelkurmay'ın kendilerine büyük ilgi gösterdiğini vurgulayan Gül, maddi sıkıntı yaşamadıklarını; ancak Türk halkının manevi desteğini beklediklerini vurguluyor. Medyada şehit ve gazi haberleri 3–4 dakikayla geçiştirilirken, en basit konulara bile saatlerde yer verildiğini hatırlatan Gül, **"Ben şehit ve gazi haberlerini izlerken çok duygulanıyorum. Şehit cenazeleri geliyor, onlara çok az zaman ayrılıyor, belki de hiç ayrılmıyor. Bunlara üzülüyorum. Hrant Dink'in öldürülmesi günlerce tartışıldı, haberleri yayınlandı. Ona verilen değerin, şehit ve gazilere verilmemesi bizi incitiyor. Başbakanımızdan rica ediyoruz. Onlara verilen değer, bu ülke için canını, kolunu, bacağını veren insanlardan da esirgenmesin,"** diye konuştu. Gözyaşlarını tutamayan Gül, **"Zaman zaman her gazi ağlar,"** diyerek duygularını dile getirdi.

Canım da Feda Olsun

Gazi Mustafa Gül, Tercüman gazetesinden Hakkı Kurban'la sohbetinde, DTP'li belediye başkanları ile yöneticilerin tavırlarından duyduğu rahatsızlığı da şöyle dile getirdi. **"Açıkça terör örgütüne destek veriyorlar. Ama ne yaparlarsa yapsınlar bu vatanı bölemezler. Ben vatan için bir bacağımı verdim, gerektiğinde öteki ayağımı da veririm. Canımsa lâzım olan, bir canım var; o da feda olsun."**

Arkadaşım Bacaklarımı Saramıyordu

Mayınlı tuzakta iki bacağını birden kaybeden Gazi Jandarma Er Harun İpek, hastaneye gelen tansiyon hastası annesine ayaklarını göstermemiş. Gazi İpek, teröristlerin silâhlı mücadelede başarı elde edemeyince millî duygularımızı köreltmeye çalıştıklarını söylüyor.

Onlara çok şey borçluyuz. Mehmetçik, vatanı korumak için her türlü tehlikeye, gerektiğinde canı pahasına göğüs geriyor. İşte o kahramanlardan biri daha... Adı: Harun İpek...

Yozgatlı İpek, açık öğretim eğitimi nedeniyle gecikmeli gittiği askerlik görevini Bingöl'ün Genç ilçesinde yapmış. Gazilik mertebesine eriştiği olay ise 11 Nisan 2001 günü meydana gelmiş.

Gazi İpek, iki bacağını birden kaybettiği olayı, tekerlekli sandalyesinde Tercüman'a şöyle anlattı:

"Biz karakol askeriydik. Bulunduğumuz bölgeden sorumlu olduğumuz için arama-tarama çalışması yapıyorduk. Yine böyle bir görevdeyken, telsizden haber geldi. 20 kişilik bir terörist grubun bölgemizde olduğu söyleniyordu. Araştırma yaptık ama o gün teröristlerle karşılaşmadık. Bunun üzerine karakola geri dönmüştük. Tam o esnada terörist grubun başka köylere gittiği, erzak topladığı ve bizim bölgeden geçme ihtimalinin bulunduğu yönünde yeni bir bilgi ulaştı. Biz de 17 kişilik tim olarak tekrar bölgede arama-tarama çalışması başlattık. 2–3 gün sürekli bu bölgeyi taradık. 11 Nisan 2001 günü ise Atmacatepe denilen bir bölgeye gittik. Orada ilk kez bulunuyorduk. Arazi şartları ve bölgenin yapısını tam olarak biz bilmiyorduk. Bir de 3–4 gündür yağmur yağdığından her taraf yaş ve çamurdu. Tam dağa çıkarken, daha önceden konulmuş bir mayın düzeneğine bastım..."

Kafamdan Kurşun Yedim Zannettim

İlk etapta mayına bastığını hissetmemiş Gazi Harun İpek... Olayların detaylarını tek tek anlatan İpek, duygularını de şu cümlelerle dile getirdi:

"Patlamayla önce beynimden bir ses geldi sanki gözlerim kararda. Kafamdan kurşun yediğimi sandım. Gözlerim kapalı vaziyette elimi başıma götürdüm, bir şey yoktu. Ardından gözlerimi açtım, kurşun gelen yöne doğru baktım. Mayına bastığım hiç aklıma gelmiyordu. Sonra bir baktım ki, yerde oturuyorum. Çevremde de oldukça büyük bir çukur açılmış. Ayaklarımı parçalanmış halde görünce mayına bastığımı anladım. O esnada arkadaşlar arasında da bir telaş oldu. Bir uzman çavuşumuz, gerekli müdahaleyi yaptı. İlginçtir, ben o esnada çok sakindim. Hatta ayaklarımı saran arkadaş heyecandan bacağımı saramıyordu, onu da ben teselli etmiştim. Herhangi bir şuur kaybım

yoktu." Sağ ayağı kopan, sol ayağı ise dizden parçalanan İpek, arkadaşına 'Botumu çıkar ayağım şişiyor' demiş. Arkadaşı da uğraşır gibi yapıp bırakmış: O an durumunun daha da kötü olduğunu anlamış İpek...

İki Bacağımı Kestiler

Helikopteri o şekilde beklediklerini anlatan İpek, **"O kadar sakindim ki, üç tane sigara içtim helikopter gelene kadar"** diyor. Bingöl'den, önce Elazığ Askeri Hastanesi'ne götürülen İpek, "Telsizle durumumu bildirip, iki bacağımın da koptuğu, ellerimde yaralar olduğu anlatılınca, hastanedekiler biraz da ölü gelebileceğimi düşünmüşler. Helikopterden indirir indirmez sedyeye aldılar. Ben başımı kaldırıp baktığımda karşımda 15–20 beyaz önlüklü doktor ve hemşire vardı. Başhekim, **'Konuşuyor bu yav, buna bir şey olmaz, hemen ameliyata alın,'** dedi. Ameliyat oldum orada, iki bacağımı da diz üstünden kesmişler.

Anneme Bacaklarımı Göstermedim

İpek, mayına bastığında altı aylık askermiş. Olay başına geldikten sonra ailesine haber verilmesini istemeyen Gazi Harun İpek, sonrasını ise şöyle anlatıyor:

"Elazığ'da yoğun bakımdayken gözümü açtım, baktım ki bütün sülale yanımda. Komutanlarımız, köyü arayıp haber vermişler. Öğrendiğime göre telefona ablam çıkmış. O da durumu annem ve babam hasta olduğundan onlara anlatmadan akrabalara söylemiş. Onlar geldiler yanıma. Anne ve babamı ancak ben GATA'ya gittikten sonra gördüm. Onlara, başka bir akrabanın cenazesine gidiyoruz diye getirmişler GATA'ya. Ben yaralandığımda babam Yozgat'ta kalpten dolayı hastanede yatıyordu. Annem tansiyon hastasıydı. O yüzden böyle bir yol izlenmiş. Tabii ilk gelişlerinde ben ayaklarımı göstermedim. Annem sürekli şüphelenmişti. 'Bir ayaklarına bakayım' diyordu.

Ben de 'Ya anne, yok bir şey' diyerek göstermemiştim. Bir hafta sonra, geçmiş olsuna gelenlerden biri ağzından kaçırmış 'Ölümden döndü, bacakları kesildi' diye. O zaman haber almışlar."

Son dönemde, Türkiye ile başka alanlarda mücadele edemeyeceklerini anlayan çevrelerin taktik değiştirdiğini savunan İpek, "**Şimdi bizdeki millî duyguları yok etmeye çalışıyorlar. Silâhlı**

mücadelede sonuç elde edemeyince bunlarla oynamaya başladılar. Hedefleri bizim hassasiyetlerimiz. Ancak ben inanıyorum ki her Türk vatandaşı seve seve canını feda edebilecek durumda bu ülke için," diyor.

Destanlar Bitmiyor

Hain pusuda iki kolu da terörist mermilerine hedef olan Gazi Babacan, Türkiye üzerinde oynanan oyunlara dikkat çekiyor ve uyarıyor: Aynı topraklarda yaşıyoruz. Eğer biz birlik ve beraberliğimizi korursak, hiçbir güç bizi bölemez. Vatan savunmasında gözünü kırpmadan bombaların üzerine yürüyen, mermilere göğüs geren kahraman Mehmetçiklerin destanlarını anlatmaya kelimeler yetmiyor. İşte o yiğitlerden biri daha...

Gazi Jandarma Komando Aydın Babacan, Bitlis'te, 29 Nisan 1992'de hain pusuda ağır yaralanmış. 71/ 4 tertip asker olan Babacan, Isparta Komando Birliği'nde acemi görevini yerine getirmiş. Ardından İstanbul'a, oradan da Bitlis'te yeni kurulan bir karakola gönderilen Babacan, 106 kişilik tim olarak Güroymak Karakolu'nda görev yaptıklarını söylüyor.

Babacan, o günü şöyle anlatıyor:

"20-25 terörist, bir şantiyeyi basıp, araçlara zarar vermiş, birkaç kişiyi de yaralamışlar. Konu bize intikal etti. Görevimiz Land Roverleri, Cevizli Karakolu'na sağ salim ulaştırmaktı. Gün ağarmaya başlarken pusuya düşürüldük. Gavur Harman Tepesi denilen yerden kurşun yağdırmaya başladılar. İsmail adında bir arkadaşımız şehit düştü. Bir koluma Kanas, diğerine Kalaşnikof mermisi isabet etti. Kanas, direkt kolumu parçaladı. Kemik hariç kolum neredeyse düştü. Kalaşnikof'un mermisi de kolumu delip geçerek damarlarımı parçalamış."

Üç saat süren çatışmanın ardından helikopterin gelmesinin beklendiğini kaydeden Babacan, şöyle devam ediyor:

"Çok kan kaybediyorduk. Eğer komutanlarımız orada olmasaydı, helikopter yetişmeseydi orada ölürdük. Komutanlarıma teşekkür borçluyum. Bitlis'e gönderildik. Doktor kangren olabileceğimi, kolumun kesileceğini söyledi. İtiraz ettim. O da, parmaklarımı oynatabilirsem kesmeyeceklerini anlattı. Şükürler olsun, parmağımı kıpırdatınca tekrar ameliyata alındım. Bitlis'teki tedavim, bir ayı komada, iki ay sürdü. GATA'da da iki sene yattım."

Gururluyum

Babacan'ın yaralandığını karakol komutanından öğrenen babası ile ağabeyinin iki gün sonra yanına geldiğini belirten Babacan, **"İnsan duygulanıyor, seviniyor onları karşısında görünce, duygusal anlar yaşadık,"** diyor. Kemiklerin birbirine kaynatılmasıyla kollarına kavuşan Babacan, bugün ağır bir şey kaldırmadığını, kimi zaman bazı sorunlar yaşadığını söylüyor. Devletin kendilerine iş verdiğini ve ilgilendiğini söyleyen Babacan, tüm bu yaşadıklarının ardından evlenmiş ve ikisi erkek, üç çocuk sahibi olmuş.

Çağırsalar Hemen Giderim

Son dönemde Türkiye üzerinde oynanmaya çalışılan oyunlara dikkat çeken Babacan, Türk halkından uyanık olmasını istiyor. Terör örgütünün hain plânlarının görülmesini isteyen Babacan, **"Birlik ve beraberlik içinde, kardeşçe geçinmeliyiz. Aynı topraklarda yaşıyoruz. Eğer biz birlik ve beraberliğimizi korursak, hiçbir güç bizi bölemez,"** dedi. Terörün arkasında, Türkiye üzerinde emelleri olan diğer devletlerin olduğunu vurgulayan Babacan, tüm gaziler gibi kendisinin de ihtiyaç duyulduğu an göreve hazır olduğunu vurguluyor. Babacan, **"Bana 'Görev var' deseler, beni çağırsalar, hemen koşa koşa giderim"** derken, ne bölücü terör örgütünün, ne AB'nin ne de başka bir ülkenin Türkiye'yi bölemeyeceğinin altını çiziyor.

Laz'ı, Kürt'ü Yok, Türk'sün

Vatan uğruna, Bayrak uğruna can vermeye de hazır olduğunu belirten Gazi Kütükoğlu, 'etnik' bölücülükten rahatsız. 1977 doğumlu Murat Kütükoğlu, vatan uğruna ölmeyi de göze alan gazilerden. Irak'ın kuzeyindeki operasyonda mayına basarak 'Gazilik' mertebesine ulaşmış. Gazi Kütükoğlu, son günlerde Türk Milliyetçiliği üzerine yoğunlaşan tehditlerden rahatsız. **"Türkiyeli"** kavramına şiddetle karşı çıkan Kütükoğlu, **"Eğer bu ülkede yaşıyorsan, Laz'ı, Kürt'ü yok, Türk'sün"** diyerek tepkisini dile getiriyor.

Vatani görevine 'deniz piyadesi' olarak başlayan Kütükoğlu, Güneydoğu'ya gidişini şöyle anlatıyor: **"İzmir'e gittiğimiz zaman sordular; 'Doğu görevine gönüllü var mı' diye. Ben de gönüllü olanlardan biriydim."** Şırnak'a gönderildiklerini ancak sınır ötesi operasyonlarda görev aldığını belirten Kütüoğlu, 'Gazi' olduğu olayı şöyle anlattı:

"Irak'ın kuzeyindeki operasyona bizim bölüğümüz destek veriyordu. 24 Mayıs 1997 günü mayına bastım. Aslında mayına basma ihtimalim sıfır gibiydi. Önümüzden iki tabur, iki bölük geçmişti. Artık hareket ettiğimiz yerler neredeyse betonlaşmış zeminlerden oluşuyordu. Bizim oralarda, 'Kimse kimsenin mayınına basmaz' derler. Benim o mayına basmam da tamamen tesadüf olmuştu."

Sıcak Anlar...

Mayına bastığı anın, mühimmat getiren helikopterin gelişine yakın zamanda oluşunu, kendisi için şans olarak değerlendiren Kütükoğlu, "Fazla kan kaybetmeden helikopterle Şırnak'a götürüldüm" diyor. Askerliğinin 9'uncu ayında 'Gazi' olan Kütükoğlu, yaralandığını ailesine nasıl bildirdiğini de şöyle anlatıyor:

"Aileme kendim haber verdim. Olaydan 15 gün sonra telefon açtım. Diyarbakır'da yatıyordum o zaman. Vatan görevi sırasında yaralanmam beni üzmüyordu, beni üzen konu, bunu aileme duyurmaktı. Telefon açıp durumu bildirir bildirmez de babam Diyarbakır'a geldi. İster istemez duygusal anlar yaşıyorsunuz. Zamanla da alışıyor insanlar. Tabii aradan 10 yıl geçmiş oldu..."

Tedavi sonrası evlenen Kütükoğlu, bir çocuk babası.

Uyutma Politikası

Türk milliyetçiliğine yönelik tehditlerle Türk insanına, bazı hassasiyetlerinin unutturulmaya çalışıldığını düşünen Kütükoğlu, şu ifadeleri kullanıyor:

"Türkiye'ye bazı şeyler unutturulmaya çalışılıyor. Bir bayrakla gezemiyorsun, Türk'üm diyemiyorsun. Bir Türkiyelilik kavramı çıkarıldı, Türk'üm dersen seni başka bir kategoriye koymaya çalışıyorlar. Türkiyeliyim diye bir şey yok. Eğer bu ülkede yaşıyorsan Türk'sün. Bunun içinde Laz'ı da vardır, Kürt'ü de vardır, diğer etnik grupları da vardır. Bu niteliğimizi değiştirmeye çalışıyorlar. Ancak, bu ülkeyi bölmeleri mümkün değil. Biz, tarih boyunca gerektiğinde savaşmaktan kaçınmamış milletiz. Dolayısıyla, milliyetçilik unutturulmaya çalışılsa da, hâl sıkıntılı bir safhaya gelince, ben sanmıyorum ki insanlar görevden kaçsın. Gereken neyse yapılır."

Hangi İnsan Hakları?

İnsan hakları diyen çevrelerin olaya tek taraflı baktığına dikkat çeken Kütükoğlu, **"Ben bu terörün mağduruyum, arkadaşlarım mağdur, siz mağdursunuz, Türk insanı mağdur. 200 milyar dolar Türkiye'nin maddi kaybı olduğu söyleniyor. Bu kaybolan rakam, Türkiye'de yatırımlara dönüşmüş olsaydı, halimiz böyle mi olurdu? İnsan haklarının Türkiye'yi de düşünmesi lazım. Eğer düşünmüyorsa, o insan hakları anlayışında bir problem vardır demektir"** değerlendirmesini yaptı.

Evlâtları dağa çıkarak terör örgütüne katılan ailelere de değinen Kütükoğlu, **"O ailelerin de çaba harcaması lazım. Bakıyorsunuz, bazı aileler çocuklarını kendileri gidip getirebiliyorlar"** diye konuştu.

Ormancılar Bizi Pusuya Sürükledi

Cemal Doğan, tezkeresine onbeş gün kala bir ayağını kaybetti. Ancak o yine sonuna kadar teröristle çatıştı. Daha sonra öğrendi ki, teröristlerin pususuna, devletin ormancıları tarafından sürüklendiler

Vatan için vücutlarını siper eden kahramanlardan biri Jandarma Komando Cemal Doğan...

Allahuekber Dağları'ndan Ağrı Dağı'na, Erzurum'dan Bingöl'e Doğu'nun dört bir yanında görev yapan Doğan'ın gazilik unvanına eriştiğinde, tezkere almasına sadece onbeş günü varmış. 12 Ağustos 1988 günü hain kurşunlara hedef olan Doğan, ayağını kaybetmesine karşın teröristlerle çatışmaya devam etmiş.

1987 yılında vatani görevine Kırkağaç'ta başlayan Doğan, iki aylık eğitimin ardından Erzurum Komando Birliği'ne gönderilmiş. Daha sonra sayısız operasyona katıldığını belirten Doğan, Allahuekber'den Bingöl Dağları'na kadar çeşitli yerlerde teröristlerle çatışmaya girdiklerini söylüyor.

Doğan, 'Gazilik' unvanını aldığı olayı şöyle anlatıyor:

"Daha yeni bir görevden gelmiştik. Telsizle haber ulaştı. Teröristler bir köye gidip propaganda yapmışlar, oradaki ormancılarla görüşmüşler. 12 Ağustos 1988 günüydü. Yirmi kişilik timimiz Allahuekber Dağları'nda teröristleri ararken pusuya düştük. Saat 23.30 sularıydı. Gelen ateşte önce yanımdaki arkadaşım kurşun yedi, ardından da ben sol bacağımdan vu-

ruldum. Teröristler 20–25 civarındaydı. Çatışma başladı. Karanlıkta tabii yaranızı göremiyorsunuz. Ayağımın üzerine basamadım ben, elimi attım, ayağım paramparçaydı. Hemen bot bağımı çözüp bacağımı bağladım. En az üç saat çatışma sürdü. Allah öyle bir cesaret veriyor ki o çatışma anında, yaralı olduğum halde ateş ettim teröristlere. 'Benim canımı alsanız da, sizi de beraber götüreceğim öbür tarafa' diyordum. Ayağınızın durumunu unutuyorsunuz o çatışma anlarında..."

Devletten Maaş Alan Hainler

Çatışmada beş teröristin öldürüldüğünü belirten Doğan, biri astsubay üç askerin de yaralandığını anlatıyor. Kendisinin bacağından yaralandığı çatışmanın ardından sabaha kadar orada beklediklerini kaydeden Doğan, **"Sabah da Yüzbaşımız geldi. Boynuma sarılarak, ağladı. 'Aslanım üzülme, kanın yerde kalmayacak' dedi. Ben de 'Komutanım benim kanımın yerde kalması önemli değil. Biz onları yakalayalım, önemli olan o' dedim. Tabii biz sonradan öğrendik bazı ormancılarla teröristlerin işbirliği yaptığını. Meğer devletin ormancıları, yanlış istihbarat vererek bizi pusuya sürüklemişler"** ifadesini kullandı.

Doğan, sabah olur olmaz kendilerinin Ardahan-Göle'ye götürüldüklerini, ilk müdahaleyi oradaki bir hastanede yaptıklarını anlatıyor. Ardından da Erzurum Askeri Hastanesi'ne ulaştırılmış. Ayağının acısını en fazla orada yaşadığını kaydeden Doğan, **"Ayağım parça parça olmuş sallanıyordu. Ayak yok gibi. O esnada vali, kolordu komutanı da hastaneye gelerek ziyaret ettiler. Tam 45 gün orada tedavi gördüm,"** dedi.

Doğan'ın yaralandığını ailesinden ilk astsubay olan ağabeyi haberdar olmuş. Doğan, o anları gözü dolarak anlatıyor:

Ağabeyim TV'de Görmüş

"Ağabeyim, haberleri izlerken, Allahuekber Dağları'nda çatışma olduğunu, beş teröristin öldürüldüğünü, dört askerin de yaralandığını öğreniyor. Hemen karargâhı arıyor. Benim de yaralandığım haberini alıyor. Daha sonra Erzurum'a geldi. Tutamadım kendimi; öyle bir ağladım ki... Tabii ağabeyim anneme ve babama haber vermemiş onbeş gün. Ancak, ben tedavi görürken, annem de rüyasında görmüş beni. Onbeş gün sonra ağabeyim babama, 'Cemal vuruldu baba; ama durumu iyi' demiş. Tabii babam öldüğümü sanmış, telefonla görüşünce inandı sağ olduğuma."

Gazi Doğan'ın Erzurum'daki tedavisinin ardından GATA günleri başlamış. 2.5 yıla yakın GATA'da tedavi gören Doğan'ın ayağının yerine leğen kemiğinden parça alınarak takılmış. Bugün sağ ayağının topuk kısmı yok.

Hainleri Duydukça Kahroluyorum

ABD ve AB'nin terör örgütüne açık destek verdiğini, terör örgütünün maşa olarak kullanıldığını savunan Doğan, her çatışma ve şehit haberinde kendilerinin de perişan olduğunu anlatıyor.

Doğan, şu ifadeleri kullanıyor:

"Keşke askere alınsam tekrar gitsem diyorum. Yaşadıklarımı unutamıyorum. Şehit askerlerimize içim yanıyor. Terör örgütü PKK, 1984'ten bu yana 23 yıldır insanların kanını akıtıyor ve ülkemizde buna duyarsız olan insanlar var hâlâ. Hele bazı belediye başkanları ve eski milletvekillerinin kanlı örgüte sahip çıkar açıklamaları beni kahrediyor. Niye böyle yapıyor bu insanlar, haince davranıyor diye düşünüyorum. Bu tablo ortadayken ülkemizi yönetenlerin teröre destek veren aşiret başlarıyla görüşmek istemesi, bir belediye başkanının devletin arabalarında terörist cenazeleri taşıması bizleri çok çok üzüyor..."

Vuruldum Ama Bombalar Sağlam

Uzman Jandarma Ege, Irak'ın kuzeyine yapılan Şafak operasyonuna katıldı. Roket saldırısında dalağını kaybetti. Vücudu kanlar içindeydi ama o, üzerindeki bombaların sağlam oluşuna seviniyordu

Kahramanmaraşlı Süleyman Ege, Jandarma Okulu'nu bitirdi. Askerliğin onurunu biliyordu. Mesleğe çok hızlı başlamıştı. İlk görev yeri Kahramanmaraş'tan tayini Diyarbakır Jandarma Asayiş Özel Harekât Gurup Komutanlığı'na çıktı. Ailesi ile helalleşti, düştü yollara. Yıl 1997... Türkiye, ta o zamanlar terör yatağı haline gelen Irak'ın kuzeyine büyük bir operasyona başlayacaktı. Hakkâri'den Siirt'e kadar birçok ilden birliklerin görev alacağı operasyona 30 binden fazla asker katılacaktı. Bu öyle bir görevdi ki, generalinden askerine kadar aylarca botlarını ayaklarından çıkaramayacak, banyo yapamayacaklardı. Plânlanandan önce dönmeleri için ya şehit ya gazi olmaları gerekiyordu. Ve buna da hiç niyetleri yoktu. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun birçok şehrinden askeri konvoylar yola çıktı. B tim unsur Komutanı olarak görev yapan Ege'nin kuzey Irak yolculuğu da 21 Eylül 1997'de Diyarbakır'dan başladı. Gazi Ege, o günleri şöyle anlatıyor:

Ayaktan Çıkmayan Postallar

22 gün yürüyorduk, yorulmuştuk. Saç sakal toz içinde kalmış, ter ile çamurdan oluşan karışımla, toprakla bütünleşmiştik. Bot ile ayağımız bir bütün olmuştu. Yağlanan saçımıza tarak işlemiyordu. Gündüzleri güneş yakıyor, gece de yağmur ıslatıyordu. Bazen bir dereyi geçerken yıkanma imkânı buluyorduk. Güneyden operasyona destek veren Barzani'nin peşmergeleriyle buluşma yaptığımız derede yıkandık en son. Bu arada teröristler ile sıcak çatışma yaşandı. Çok yakınımıza bir roket düşmüştü. Hücum yeleğimin arka kısmında taşıdığım C 4 ve TNT kalıplarıyla, el bombalarının patlamadan etkilenip etkilenmediğini kontrol etmek istedim. İkisi de sağlamdı. Biraz rahatlamıştım. Tekrar ateş etmek için tüfeğin kundağını kavrarken sol elimin avuç içinde kan gördüm. Şarapnel parçaları koltuk altımdan girmiş olmalıydı. Halsizleşmiş, canım dermanım kesilmiş, soluk alamıyordum. Tetiği çekmeye gücüm yetmiyordu. Elimdeki silâhı taşımakta güçlük çekiyordum."

Patlamayan Roket

Vurulduğu yerden güçlükle 15–20 metre aşağı yürüdüğünü anlatan Ege, bir kayanın arkasına mevzilenmiş arkadaşını gördüğünü belirterek şöyle devam ediyor:

"Arkadaşım Mahmut'un yanına doğru giderken, ikimizin ortasına bir roket mermisi havada süzülerek ve ıslık çalarak toprağa saplandı. Roketin ucu toprağa gömüldü, patlamadı. Eğer bu roket mermisi patlasaydı ikimiz de hayatta olmazdık. Takdir-i İlahi, roketin patlamasını engellemişti. Mahmut'la göz göze geldim, 'Komutanım ha gayret' dedi. Zar zor yanına ulaştım. Artık nefesimde bitmek üzereydi. Sıhhiyenin telaşlı şekilde doktora 'Ağır yaralı var' demesi tedirginliğimi ve yaşama umudumu kırmıştı. İşte hayatın sonu dedim.

Aslında böyle bir durumda insan ne düşünür bilemiyordum. Ama ben geride kalan annemi, kardeşimi ve sevdiğimi, nişanlımı düşünüyordum. Hayalimde cenaze törenim canlanıyordu. Annem ağlıyordu, komşular koluna girmiş ayakta tutmaya çalışıyorlardı. Kardeşim ve arkadaşlarım tabutumu taşıyorlardı. Arkamdan 'Şehitler ölmez vatan bölünmez' diye bağıran koca bir kalabalık vardı. Mavi beremi tabutumun üstüne koymuşlardı. Mezarımın başına koca bir bayrak asılmış dalgalanıyordu. Ne kadar çok sevenim varmış diye düşündüm bir an.

Bu arada bir helikopter sesi duydum. Can havliyle helikoptere bindim. Helikopterde şehitlerimiz Hüseyin ile Erol, meşe ağacından yapılan sallara uzanmış yatıyorlardı. Manzara karşısında pilotlar, teknisyen astsubay ve ilk yardım amacıyla helikopterin içerisinde bulunan sağlıkçı başçavuş kendilerini tutamıyorlar, ağlıyorlardı."

Ben Bunları Unutamam

Gazi Ege, tedavisinin ardından 45 gün sonra görev başı yapmış. Yüksekova'ya tayin olduğunu belirten Ege, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"2004 yılında vazife malulü gazi statüsünde emekli oldum. Hayatımın en güzel 10 yılından sonra şimdi ailemle Antalya'da yaşıyorum. Nişanlımla evlendim Ahmet Furkan adında bir oğlumuz var. Bazen bana soruyorlar 'Güneydoğu sendromu var mı' diye. Evet var. Bu öyle bir durum ki, televizyonda birkaç saniye izlediğiniz şehit haberlerini ve atılan 'şehitler ölmez vatan bölünmez' nutuklarını sizler unutabilirsiniz ama ben unutamıyorum."

Siz de Oralara Gidin

Gazi Ege, vatan sevgisinin değerini parayla ölçenlere de şöyle sesleniyor:

"Onlara gidilemeyen topraklara gitmelerini tavsiye derim. Hakkâri de bu vatanın toprağı değil mi? O halde Çukurca Uzundere'ye gidebilirler mi? Buralar da bu ülkenin sınırları içinde değil mi? Bodrum'a, Gümbet'e, gidenler, Türkbükü'ne gidenlere tavsiyemdir. Bir de gidilemeyen topraklara gitmeyi denesinler. Onlar gidemezse de, canı pahasına oralara gidenler var. Merak etmeyin. Her karış toprağı şehit kanıyla sulanmış bu vatanın her köyünde, bir şehit mezarı olduğunu unutamıyorum."

Türk Askeri Teslim Olacağına Ölür

Gazi Jandarma Uzman Süleyman Ege, Türk askerinin ölüm pahasına eşkıyaya teslim olmayacağını belirterek şunları söylüyor:

"Savaşta ölebilirsin, yaralanabilirsin, sakat kalabilirsin, ama asla teslim olamazsın. Türk Milleti asla teslim olmadı. Orada teslim olmak Milleti teslim etmekti. Oysa bu millet nice savaşlarda varını yoğunu ortaya koydu var olmanın savaşını verdi, ama asla teslim olmadı. Bizler Mustafa Kemal'in askerleriydik. Çanakkale'de askerlerine verdiği emir kulaklarımızda çınlardı. Hiçbir zaman teslim olmak Türk askerinin aklından geçmez. Allah hiçbir Türk askerine teslim olma alçaklığını yaşatmasın. Şehit olabilirsin, gazi olabilirsin, hatta meçhul asker olabilirsin, ama teslim olamazsın. Gün yemine sadık kalma günüdür."

Soysuz'lara

Şimdi soruyoruz, binlerce yıldır birbirinin içine geçmiş insanları ayırmaya çalışmak hainlik değil de nedir?

Bırakın artık elinizdeki o nifak tohumlarını. Bu topraklarda büyümeyecek o nefret fidanları. Bu toprağın ormanları sizin sahte ağaçlarınızı almayacaklar arasına.

Bu toprağın özünde hain yetiştirmek yoktur. Ne yazık ki sizin gibi hainler dışarıdan geliyorlar. Ama sanmayın ki kaynağını bilmiyoruz, sanmayın ki anlamıyoruz, sanmayın ki meydanı boş bulup at koşturmanıza izin veriyoruz. Unutmayın ki at binmek bizim özümüzde var.

Güneş elbet bir gün bu toprakların üzerine kaldığı yerden doğmaya devam edecek. Gelin gölge etmeyin hayatımıza, gelin güneşin altında ele ele oynayan çocukları ayırmayın. Gelin özür dileyin ortak geleceğimizden. Gelin köpekleşmenin tarihinde önsöz olacağınıza güneşli günlerin kaynakçasında geçsin adınız.

Netice şudur ki hainler, afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar, bizim iman dolu göğsümüz gibi serhaddimiz var.

Büyük Türk Milleti;

Güneşli günler yakındır. Belki yarın belki yarından da yakın!

Ümitsizliğe düştüğünüz zaman mavi gökyüzüne bakın ve Atamızın şu cümlelerini hatırlayın. Göğsünüz bir kere daha kabarsın, tüyleriniz diken diken olsun, gözlerinizden iki damla yaş aksın.

"Bu memleket dünyanın beklemediği asla ümit etmediği, bir müstesna mevcudiyetin yüksek tecellisine sahne oldu. Bu sahne en

aşağı yedi bin senelik Türk beşiğidir. Beşik tabiatın rüzgârlarıyla sallandı. Beşiğin içindeki çocuk tabiatın yağmurlarıyla yıkandı. O çocuk tabiatın şimşeklerinden, yıldırımlarından, kasırgalarından korkar gibi oldu, sonra onlara alıştı.

Onları tabiatın babası tanıdı, onların oğlu oldu. Bir gün o tabiatın çocuğu tabiat oldu, şimşek, yıldırım, güneş oldu, Türk oldu. Türk, budur. Yıldırımdır, kasırgadır, dünyayı aydınlatan güneştir"

Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü, Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü.

Işık lşık, dalga dalga bayrağım, Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanın Mezarını kazacağım.

Seni selamlamadan uçan kuşun Yuvasını bozacağım.

Dalgalandığın yerde ne korku ne keder... Gölgende bana da, bana da yer ver!

Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar! Yurda, ay-yıldızının ışığı yeter.

Savaş bizi karlı dağlara götürdüğü gün Kızıllığında ısındık;

Dağlardan çöllere düşürdüğü gün Gölgene sığındık.

Ey şimdi süzgün, rüzgârlarda dalgalı; Barışın güvercini, savaşın kartalı...

Yüksek yerlerde açan çiçeğim; Senin altında doğdum, Senin dibinde öleceğim.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim; Yeryüzünde yer beğen:

Nereye dikilmek istersen söyle seni oraya dikeyim!

Sözdeyseniz!

"İstiklâl Mahkemeleri" isimli sitesinde kardeşlik çağrısı yayınlayan sevgili ve değerli **Barış Tırpan** ise şöyle haykırıyor:

Ey milletim;

Öyle bir vitrin sevdasına düşmüşsün ki senin sana yaptığını en ezeli düşmanın bile yapmaz.

Ataların sana her şeyin özü ol dedi, sen ne yaparsan söz' desini benimsedin.

Sözde milliyetçilik, sözde Atatürkçülük ve hatta sözde insanlık, sözde adalet, sözde hukuk senin için vazgeçilmez oldu.

Türk asıldır, taklit değil bilesin...

Bağımlı yaşayamayan bir millete şair bir zaman şöyle demişti:

"Bir hilal uğruna Ya Rab ne güneşler batıyor..."

Öyle bir bayrak savaşındaydı ki millet; sancağı bir an olsun yere düşürmez, ölenin yerini bir dakika dahi düşünmeden bir başka yiğit cengâver alırdı. Ve ruhunun bedeninden ayrıldığı son ana kadar o kutsal vazifeyi hakkıyla yerine getirirdi.

Gözleri ebediyen kapansa bile elleriyle sımsıkı kavradığı sancağı boşluğa bırakmazdı.

Şahadete sırası gelen yiğitler ise; Bir yandan Aslanlar gibi savaşır, fırsat bulduğunda Kur'an okur, dillerinden duayı asla eksik etmezdi.

Çünkü bilirdi;

Rengindeki allığın nice Mehmetçiklerin, nice anaların kanından geldiğini...

Ya şimdi...

Mehmetçiklerin bedenleri üzerinde dolaşan, kanlarının suladığı topraktan karnını doyuran, ruhlarının arşa yükselirken doya doya kokladıkları vatan havasını soluyan bizler, onların sayesinde bugün yaşadığımızı biliyor muyuz?

Onların aziz ve mübarek hatıralarına yeterince saygı gösteriyor muyuz?

Al kanları ile sulanmış toprağımıza hakkıyla ve lâyıkıyla sahip çıkıyor muyuz?

Kutsal topraklarımızı gâvura satmaya kalkışan Ermeni ve Rum tohumlarına, Yahudi dönmelerine karşı yeterli ve gerekli mücadeleyi veriyor muyuz?

Kanları ve canları pahasına kutsal emanetleri olan devlete, millete ve sancağa ne kadar layıkıyla sahip çıkıyor, onlar gibi canımızı ne kadar ortaya koyuyoruz...

"Özde değil, sözde her şeye varız" diyorsanız:

Bilin ki hakları, canları, yarında kestikleri ömürleri size asla helal olmayacaktır!

Bayrağımız, sevdalılarından aldığı onurla, güçle gökyüzünde bütün heybetiyle olması gerektiği gibi dalgalanmaya devam ediyor.

Şanlı bayrağımızın gölgesinde yaşayan "sözdeler:"

Uyanmak bilmediğiniz gaflet uykunuzdan uyanın kalkın artık!

Karanlık geceler, nurlu sabaha ermek üzere yine,

Kalkın artık, yeter...

Bu vatan; İhaneti, gafleti ve dalâleti asla kabul etmez ve unutmaz!

Subaylar Nerede İmiş!

Bugün Gazetesi'nde çıkan bir köşe yazısının başlığı şöyleydi:

"Erlerimiz savaşıyor, subaylarımız nerede?"

Başlığı okuyunca ne demek istediğini anlıyorsunuz. PKK mücadelesinde subaylarımız yok! Onlar sütre gerisine çekilip keyif yaparken erlerimizi araziye sürüyorlar. Erlerimiz şehit düşüyor, yaralanıyor, sakat kalıyor.

Yazıda özetle aynen şöyle deniliyor:

"Muharebe subay işidir. Ama (Güneydoğu'da) erler savaştırılıyor, yedek subaylar savaştırılıyor.

PKK ile mücadelede subaylarımız nerede?

Ortada mücadele plânı yok.

PKK ile mücadele er muharebesi değil, subay muhaberesidir. Bölgede kaç subay vardır? Subaylarımız nerede?"

Türkiye'de belli kesimlerde korkunç bir ordu düşmanlığı var. Özellikle şeriatçılarda ve kendilerini "aydın" olarak tanımlayan entel kesimde bu düşmanlık had safhada.

Dünyanın her yerindeki savaşlarda rütbeli kaybı daha az, er kaybı daha fazladır. Nerede, hangi savaşta olursa olsun bu gerçek değişmez.

PKK olayında da böyledir. Kaldı ki, o kesimlerin tamamı vatan evladıdır.

Olayı kirli siyasete, ordu düşmanlığına alet etmenin anlamı yoktur.

Subaylar nerede imiş!

Bu yazıyı yazan şahıs Güneydoğu'da binlerce subay ve astsubayımızın evlerinden ve ailelerinden uzakta, mütevazı lojmanlarda, kışlalarda, arazide çadırlarda, karakol binalarında

yattığını herhalde bilmiyor. Ya da bildiği halde, sadece onları suçlamak için bu incileri döktürüyor.

PKK terörü 1984 yılında başladı. Şu anda 23. yılını yaşıyoruz.

Bu süreçte subay, astsubay, uzman çavuş ve er olarak toplam yedi bin dolaylarında şehit verdik.

Şehitler arasında bir general de var. Peki, subay-astsubay olarak bugüne kadar kaç şehidimiz oldu?

Dün o korkunç yazıyı okuyunca merak ettim. Gazetedeki arkadaşlara da rica ettim, aradılar.

Ancak ne yazık ki Genelkurmay sitesi dâhil hiçbir yerde bu rakamı bulamadık.

Tahminimi yazıyorum:

En az 500 subay ve astsubay şehit.

Şehitler listesi generalden başlıyor, albay, yarbay, binbaşı, yüzbaşı, üsteğmen, teğmen, asteğmen ve astsubaylarla devam ediyor.

Sadece şehitler değil, aynı kesimden bir de sakat kalanları düşünün. Birkaç gün önce gazetede ziyaretime Güneydoğu gazisi bir subay gelmişti. Babayiğit, dağ gibi bir yüzbaşı. Özel Kuvvetler'de görevli iken Kuzey Irak'ta mayına basmış.

Tek bacağı kasıktan kopmuştu.

Subay, astsubay, er... Böyle sakat kalmış binlerce insanımız da var.

"PKK ile mücadelede subaylarımız nerede" diye soran şahıs, keşke o yüzbaşıyı görseydi.

Ya da bir gün onu GATA'ya çağırsınlar, Rehabilitasyon Merkezi'nde erlerimizle birlikte geçmişte tedavi gören, şimdi de görmekte olan eli kolu, bacağı kopuk, gözleri görmeyen subay ve astsubaylarımızı bir gösterseler.

Bölgede kaç subay varmış, subaylarımız nerede imiş!

İnsan böyle bir konuda rütbeli-rütbesiz ayrımı yaparken utanır, biraz Allah'tan korkar!

Birkaç yıl önce, GATA'da tedavi gören (rütbesini unuttum, subay veya astsubaydı) bir askerimizi ekranda izlemiştim. İki kolu ve iki bacağı kopmuş, yüzü dağılmış, gözleri kör olmuştu. Kendisini orada ziyaret eden Genelkurmay Başkanı'na, "Bana gözlerimi verin komutanım," diye yalvarıyordu. İzlerken ben de ağlamıştım. (Sonra onun da şehitlik mertebesine ulaştığını öğrendim.)

Kim ve hangi rütbede olursa olsun onlar şehitlerimizdir, sakat kalmış, hayatı kaymış gazilerimizdir. Siyasal nedenlerle Türk Ordusu'na karşı da olabilirsin.

Ama kendi askerin, subayın için bunları yazmaya hakkın yoktur. Bu gibi yazılar ve söylemler sadece PKK'ya moral verir..."

Bugün Gazetesi'ndeki o densize, yukarıdaki satırlarla cevap veren, yine o deneyimli ve usta gazeteci Emin Çölaşan'dı. Eline ve bileğine sağlık, Hocam.

Bir Şehidin Bayraklaşan Mektubu

23 Mart 2006 Tarihli **Nurhak Gazetesinde Mehmet Şükrü Baş** imzasıyla yayınlanan **'Bir şehidin bayraklaşan mektubu'** isimli yazıyı sizlerin de okumanız için olduğu gibi alıntı yaptık.

... Sınır Karakollarından birinde vatani görevini yapmakta olan Mehmet oğlu Mehmet terhisine bir ay kala hain parmakların çektiği tetiklerle şehit olmuştu.

Mehmet'in üzerinden emekli devlet memuru babasına yazdığı; ancak postaya vermesi nasip olmayan yarım kalmış bir mektubu çıktı. Komutanlarının ve doktorların bu mektubu okuduklarında gözlerinden yaşlar boşaldığı görüldü ve komutanının ağzından bir tek cümle çıktı. 'Allah kahretsin! '

Hadi bu mektubu hep birlikte okuyalım;

'Benim sevgili babacığım. Sizlerden ayrılalı epey zaman oldu. Her şeyin bir sonu olduğu gibi askerlik hizmetimin de sonuna geldim. Şurada bir ay gibi kısa bir zaman kaldı terhisime. O günü Rabbim bize nasip ederse ahdim olsun seninle, annemle ve kız kardeşimle üç gün, üç gece hiç dışarı çıkmadan oturup hasret gidereceğim. Annemin pişirdiği yemekleri, bacımın demlediği çayları birlikte içeceğiz. O zaman özlemlerimiz de, hasretlerimizde son bulacaktır inşallah.'

Mektup bu kadardı. Belli ki Mehmet bundan fazlasını yazmaya vakit bulamadan nöbet saati gelmiş ve görevine gitmişi ki bu mektubun devamını yazamamıştı. Yarım kalan bu mektubu göğüs cebine koymuş, o gün devriye hizmetini yaparken hain bir parmağın çektiği tetikle şehit olmuştu. Mehmet'in bu mektubu al kanından zar zor okunuyordu; çünkü hain mermi onu tam kalbinden vurmuştu. O mektup da kalbinin üzerindeydi.

Mehmet'in zatî eşyaları emanete alınmış, bir kutu içerisinde cenazesi ile birlikte doğup büyüdüğü memleketine gönderilmişti. Bu eşyalar içinde yarım kalmış kan ağlayan bu mektup da vardı.

Devlet şehidine karşı son görevini yapmış, törenle Mehmet ebedi yolculuğuna gönderilmişti. Ateş düştüğü yeri yakar misali komutanları, ailesi, yavuklusu hıçkıra hıçkıra ağladılar. Taziyeler alındı, dualar okundu ve aradan üç dört gün gibi bir zaman geçti. Baba Mehmet Efendi şehidiyle birlikte gelen kutuyu açtı, oğlunun al kanıyla allanmış mektubunu gördü ve başladı okumaya.

'Sevgili babacığım bizi askerlik hizmetine gönderdiğinizde davul zurna ile gönderdiniz. Git oğul. Vatanına, milletine, devletine, namusuna sahip ol dediniz. Bizler buraya geldik. Gecemizi gündüzümüze katıp vatan hizmetinin kutsallığına, mübarekliğine inanarak dosdoğru görevimizi ifa ettik. Ancak karşımızda düşman göremedik. Karşımızda şerefli bir düşman yoktu. Karşımızda şerefsiz bir ihanet vardı, yalan vardı, soygun vardı, talan vardı. En önemlisi vatan hainliği vardı.

Nerde bir vatan haini varsa, nerde bir banka soyguncusu varsa, nerde tüyü bitmemiş yetimin, öksüzün malını çalıp çırpan varsa, nerde devletine ihanet eden, milletine ihanet eden, tarihine ihanet eden hatta hatta Sarıkamış'ta, Sakarya'da, Çanakkale'de şehit olan aziz şehitlerimizi soykırım yaptılar iması ile katillikle, canilikle suçlayan şerefsizler varsa. Bu şerefsizler yatında katında, dostlarının kucağında gününü gün ederlerken bizler yani gencecik fidan gibi vatanın öz be öz evlatları ise burada teker teker şehit oluyoruz.

Kime karşı, kimlere karşı?

Bu şerefsizler palazlansınlar, sömürülerine devam etsinler diye mi?

Yoksa bizim gece gündüz, eksi 30 derecede nöbette beklediğimiz güzel yurdumuzu bölsünler, parçalasınlar diye mi?

Dahası Avrupa Devletleri denilen haçlı ruhunun ülkemiz üzerindeki kirli oyunlarını istedikleri gibi sahneye koysunlar diye mi?

Kime karşı sevgili babacığım, kime karşı?

Bizler burada yirmi dört saat bayrağımız dalgalansın diye başımız gönderde, ellerimiz tetikte, bayrağımızı korurken, şehir meydanlarında bayrağımız yırtılsın, bayrağımız yakılsın diye mi?

Otuz bin kişinin katili o cani denize nazır kaloriferli hücresinde manzara seyretsin diye mi?

Karşımızda mert ve şerefli bir düşman yok ki babacığım. Karşımızda pusu var, ihanet var, alçaklık var, çukurluk var, döneklik var. En önemlisi hainlik var.'

Baba daha fazla devam edemedi gözlerinden akan yaşlar, oğlunun al kanıyla bezeli mektubunun üzerine damla damla düştü. Ve o mektup bir ay yıldız şeklinde göndere asılmayı bekleyen mübarek bir bayrak haline dönüştü.

Baba bu mektubu tekrar komutana götürdü. Komutan bu mektubun ikinci bölümünü kimin yazdığını araştırdı; ama bir türlü bulamadı ve gene ağzından o tek cümle çıktı. 'Allah kahretsin.' Acaba bu mübarek mektubu kim veya kimler yazmıştı?

Ama yazı aynı, yazgı aynı idi.

Baba tek oğlunun, tek ocak umudunun al kanıyla allanmış mektubu itina ile katlayıp öptü ve sol göğsünün üzerindeki cebine koydu.

Onunda ağzından bir tek cümle çıktı **'Vatan Sağ olsun.'**

Kanla Yazılmış Mektup

Bu mektup Güneydoğuda gazi olmuş bir askerimizin **"Mukremin"** adlı bir şahsın terör örgütü PKK'dan bir mektupla merhamet dileği için ona hitaben yazılmıştır.

Bu bir mektuptur.

Kuşkanadına, suya, çöl kumlarına yazılmış mektupları okuyanlara veya bu mektupları yazanlara ithaf edilmiştir.

Vatan üzerine.

Bayrak üzerine.

Onur üzerine.

Namus üzerine.

Vicdan üzerine.

Akıl üzerine.

Adı fark etmeyen ve ithal edilmiş tüm meseleler üzerine.

Kelimeler ve kelimeleri çirkinleştiren kalemler üzerine.

Kalemleri tutan riyakâr ve kan kokulu eller üzerine.

Kalemlerini sapladıkları şehitlerin ve kadınlarının ve çocuklarının ve kardeşlerinin ve onların analarının yürekleri üzerine yazılmıştır.

Mayın, bomba, pusu, baskın, yazar, çizer ve ihanete alet olan her şey üzerine.

İstemeyen okumasın.

Kanla yazılmış bir mektuptur bu. Güvercin kanadının gücü yetmez taşımaya, karabaşlı kartal olsa nafile.

Ağırdır; zira eskidir ve unutuldukça kanla yeniden yazılır, şehit mezarlarının taşları üzerine.

Bu mektup binlerce yıl önce yazıldı ve binlerce yıldır yazılıyor, yeni fark edenler utansın.

Kardeş kardeşi öldürmez, öldüren kardeş falan değildir, kalleştir olsa olsa.

Kalleşlerin en kalleşi ise kardeşim diyerek kalleşlik yapan kalleşlerdir.

Ve aslında en kahpesi, mayın değil onu Adil Binbaşıların, Davut çavuşların yoluna döşeyen eldir, o eli alkışlayan ve ululayıp aklayan kalemdir.

En az o el kadar suçludur o kalem, tarihin yanılmaz vicdanında.

O mayınlara basıp parçalanan bedenler, Edirnekapı'dadır ve bizim yüreklerimizde ve hafızalarımızda yaşarlar.

Dağlarda Yarım Kaldılar Vatan İçin

Ellerimizde can verdi o parçalanan bedenlerin sahipleri, bayrakları dalgalansın diye.

Vücudunda sigara söndürülerek, tüm kemikleri kırılarak, kafa derileri yüzülerek işkence edilen, sonra da ağaçtan kazıklarla öldürülen ve çığlıkları telsizlerden dinletilen vatan evlâtlarının yeri bizim yüreklerimizdedir, o çığlıkları duymayanların yanı başında durmaz onlar.

Bir de katillerinin yanı başında dururlar, kulaklarında çınlar haykırışları eğer bir yerlerinde bir parça insanlık kalmışsa.

Yazıklar olsun, can veren o yiğitleri hainlerle bir tutanlara.

"Ağabey diyordu bana telefonda Astsubay Zülfikâr, geçen gün kız arkadaşımla gezdim biraz ve kimse bacağımın takma olduğunu anlamadı."

"Ağabey diyordu, biraz daha uğraşırsam belki bisiklet bile sürebilirim."

Daha on dokuz yaşındaydı Zülfikar, mezun olalı tam yirmi gün olmuştu, o kahpe ellerin döşediği mayınla ve bazı kalemler tarafından ululanan o hainlerin, ilk izleriyle tanışırken.

Küskün veya kızgın değildi sesi, pişman veya aciz de değildi.

Gururlu ve biraz pusluydu sadece, bisiklet sürebilse yeterdi.

Koşmayı, atlamayı, denize girmeyi feda etmişti vatanı için.

Bacağını payanda yapmıştı, Kemerburgaz'ın da üzerinde bulunan Türk egemenlik örtüsüne.

Yazıklar olsun, çiçek toplayan küçük kızları öldürenlere ve yazıklar olsun o katilleri ululayan kalemlere.

Kavganın Bir Sebebi Var, İhanetin De

Kavganın sebebini unutmadık, çünkü bu kavga hiç bitmedi.

Kavganın sebebi vatandır çünkü bayraktır, onur ve namustur, vicdandır.

Kimseye verilemeyecek olan, kimse ve hiçbir şey için vazgeçilemeyecek olan egemenlik hakkıdır.

Atalarımdan bana kalmış olan ve benim çocuklarıma bırakmak zorunda olduğum mirasın vicdani sorumluluğudur.

Hiçbir vicdana dayanarak reddedilemez, hiçbir çocuğun veya sevgilinin sevgisiyle değiştirilemez.

Hiçbir aşağılık pazarlığa konu edilemez, namustur çünkü istiklal, öbür ihtimal ölümdür.

Ben dilimle, bayrağımla, hudutlarımla yaşamak için ölmeyi kayıp veya yazık değil, şeref sayarım.

Bu paha ne ile biçilirse biçilsin, kimseye yalvarmam durdurun diye, benim olana uzanmışsa el, ben durdururum ellerimle.

Meğerki ölüm varmış, sevememek varmış, çiçek koklayamamak, ne gam?

Vermek vicdansa eğer, akılsa susmak, pusmak, yerle yeksan olmuştur onur ve şeref.

Mayınlar Nerede

Mayınların yeri bilinmez, döşeyenlerin yeri bilinmedikçe.

Ve dağlara döşenen mayından daha tehlikeli ve kahpecedir dimağlara ve bilinçlere döşenen mayınlar.

Dağlara döşenen mayın tek kalır, tek can alır.

Ürer her doğumda, her okunmada zihinlere döşenen mayınlar ve ihanet her doğumda bir daha artar.

Başka zihinlere bulaşır, mayınların en tehlikelisidir bu, yayılır.

Dağlardaki gibi otla ve toprakla gizlenmez, sevgiyle, barışla ve daha ne kadar varsa tüm süslü kelimeler alet edilir bu gizlemeye.

İşte o anda ölür kelimeler, kahreder kaderine.

Kullanıcısını seçme hakkı yoktur çünkü sevgi, bölen ve yıkanın ağzından, aşk yataklık edenin, sinsice zihinlere mayın döşeyenin kaleminden dökülür.

Ölür kelimelerde sevgi.

Ve barış artık, en fazla parayı verenin yatağını doldurur, en fazla paraya yazıp çizenin elinden.

En pahalı kalemler pazarlar barışı, salyaları akan bölücülerin sofrasına.

Bazen bir villanın çalışma odasında ve bazen bir gazete köşesinde dokunaklı kelimelerle süslenip öylece pazarlanır barış. Pazarlığı yapılmış ve satın alınmış bir fuhuş için.

Bölmek ve parçalamak için yapılan hain savaş, fuhuş yapar barışla, tecavüz eder barışa hayâsızca.

Dedim ya, bu eski ve ağır bir mektuptur, Türk nereye gittiyse obasıyla, ihanet en sondaki katırla takip eder göç kolunu.

Soylu atlar hızlıdır, bu yüzden biraz geç gelir ihanet, yolda haram meralardan beslenerek.

Bu eski bir hikâyedir, ne kuşkanadı ne suya atılan şişe taşıyabilir; ağırdır, kanla yazılmıştır, bir kısmı Edirnekapı'dadır, Çanakkale'de bir kısmı ve Karsta, İzmir'de, Muş ovasında, Malazgirt'tedir, Sakarya'dadır.

Bir kısmı hâlâ yazılmaktadır, Cudi'de, Gabar ve Körkandil'de, Masura çayında, Ali boğazında, Cehennem deresinde cehennem sıcağında yazılmaktadır, şehit Mehmetlerin kanıyla.

Yazıklar oluyor, onur ve şerefe, bayrağa, vatana, kutsal olan ne varsa yazıklar oluyor onursuz bir hayatla değiş tokuş edilirken.

Mayının Anlamı İhanet

Yazıklar oluyor yazgıya, çünkü yazgı ihanet edenin suçunu taşıyamaz, can alanın, ev yakanın, çocuk öldürenin yükü yazgıya bile ağır gelir.

Kışlaya gidenin, askerden sonra evlenip çifte çubuğa bakmanın hayalini güdenin yazgısı Allahın ise eğer, çocuk öldürenin, mayın döşeyip pusu kuranın yazgısı kimindir.

Kim yazar bu yazgıyı ve hangi kalem bunu yazgı diye ulular, hangi akıl buna inanır ve bu nasıl vicdandır?

Bu ağır ve eski bir hikâyedir, kanla yazılmıştır ve ne kuşkanadı ne suya atılan şişe taşıyabilir; bir kısmı Edirnekapı'dadır ve Edirnekapı çok uzaktır, Kemerburgaz'daki bir villanın çalışma odasına.

Adil Binbaşı'nın bastığı mayının üzerinde "Made in Italy" yazıyordu İngilizce. Ama döşeyen eller İngilizce veya Latince değil Kürtçe konuşuyordu ve Kürtçe de "mayın" kelimesinin nasıl söylendiği önemli değildi, taşıdığı anlam ihanetti nasıl olsa.

Kimseyi haklı veya haksız bulmayan kalemler, hakkı yazar sonra, hak için ölenlerin inadına.

Böylece hakkı, batıla pazarlar aynı sabıkalı eller ve kalemler, aynı hayâsız fuhuş için.

Ne gariptir ki bu kalleş ellerin döşediği mayınlara daima anayasal yolculuklara çıkanlar basar. Onlar ki; bu yolculuğa siyasal veya mukaddes yolculuklar yapılabilsin diye çıkarlar.

Yazıklar olsun, baktıkları kırık camlı siyasal gözlükleri ile ödenen bedellerin mukaddesatını göremeyenlere.

Yazıklar olsun!

Dil Kavganın ve İhanetin Sebebi Midir?

Korku salan ve öfke çağrıştıran meselelerin parçaları değil, esas gerekçeleridir aslında Türkçe dışındaki başka diller.

Dil özgür olunca, Özgürlük dil olur artık ve bütün bölünmeler böyle başlar.

Özgürlük daima yeni sınırlar ister.

Okul der, ayrı olsun.

Bürokrasi der, bu dilde anlayamıyorum ayrı olsun.

Bayrak der sonra, ayrı olsun dilim ayrı nasılsa, ben de ayrıyım ve bu da varlığımın sembolüdür.

Toprak der arkasından, ayrı olsun birazını bana ver, nasıl olsa daha önce dilinin, özgürlüğünün birazını vermedin mi?

Hem ne olacak, birazcık topraktan ne çıkar biz kardeş değil miyiz?

Özgürlük paylaşılmaz oysa.

Birinin özgür olduğu yerde, diğeri özgür olanın kurallarını ve özgürlüğünü tehdit edinceye kadar özgürdür.

Yani dilin de kişinin de özgürlüğü esas mülk sahibinin özgürlüğünü ve geleceğini tehdit edene kadardır.

Sonrası anarşi, sonrası terör, sonrası bölücülük, kahpelik ve ihanettir. Sonra arkadan vurmalar ve mayın döşemeler başlar yollara ve zihinlere.

Ama her hâl ve şart altında, tüm bölücülerin yardım ve yataklığa ihtiyaçları vardır. Gizli olmalıdır, yardım ve yataklık, sinsice.

Kimse fark etmeden yapılmalıdır, Türkçe konuşmalıdır ama aslında başka dilde anlaşılmalıdır.

Acındırmalıdır ama aslında acımadan katletmelidir, dili, egemenliği ve onun bekçilerini.

Yardım ve yataklık yapanın da yardıma ihtiyacı vardır.

Dışarıdan.

Çok uzaktan, denizler ve tarihler ötesinden. Eski kinlerden ve hesaplardan ve o hesapların sahiplerinden beslenir yataklık yapan.

Para alır, vaat alır, Aferin alır.

Bu eski ve çok ağır bir mektuptur.

Türk bağımsızlığını koruyanların kanları ile yazılmıştır.

Ne suya salınan bir şişenin ve nede kuşkanadının taşımaya gücü yeter; karabaşlı kartal olsa nafile.

Başlığı binlerce yıl önce atılmıştır ve Edirnekapıda'ki şehit mezarlarının taşları üzerine yazılmaya devam etmektedir.

Emin olun binlerce yıl daha yazılmaya devam edecektir.

Türkçenin sahipleri yaşadıkça bu kanlı mektup yazılmaya devam edecektir. Çünkü Türkçenin ve onun sahiplerinin özgür yaşamasını istemeyenler, yollara ve zihinlere mayın döşemeye, parçalamak ve bölmek için çabalamaya, parçalamaya çalışanlara yardım ve yataklık etmeye devam edeceklerdir.

Bu eski mektup bir yazıttır aslında Türk'ün var oluş destanıdır, binlerce yıldır yaşlı dünyanın bağrına saplı kaidelere ve mezar taşlarına yazılır.

Yazanlar asla diz çökmezler ve kimseye yalvarmazlar.

Kimsenin toprağını, dilini veya özgürlüğünü istemezler ve kendilerinin olanı da kimseye vermezler.

Bu bir mektuptur.

Vatan, Bayrak ve Onur üzerine yazılmıştır.

Vatansızlar, dilsizler, hainler, bölücüler ve toprak hırsızları gibi aczi ve acınmayı anlatmaz.

Var olduğu yerde kendinden gayri her şeyi önemsizleştiren, vatan ve bayrak aşkını anlatır.

Onurlu ve egemen ölebilmenin, onursuzca ve esir yaşamaktan daha önemli olduğunu anlatır.

Asla diz çökmeyeceğimizi anlatır.

Yüreği olan varsa gelsin de çöktürsün diye, Yüreği olan varsa okusun diye yazılmıştır.

"Varlığım Türk Varlığına Armağan Olsun"

Şehit Mektupları

Koray Gürbüz ve **Hüseyin Özlük**. İki yiğit Türk genci. Koray 1973 yılında Malatya"da doğdu. Jandarma Astsubay olarak Türk ordusunda göreve başladı. Karakol komutanlığı ve Tim komutanlığı görevlerinde bulundu. Güneydoğu Anadolu'ya ilk sevk edildiği zaman henüz 17 yaşındaydı Koray. Onun için ilk beş aylığını, 18 yaşına girene kadar babası aldı. 1995"de Şırnak"da Gabar Dağlarında teröristlerle çatışmada yaralandı. 18 yaşından iki ay almıştı vurulduğunda. Yedi ay yattı. Vücudundan çok sayıda mermi çıkarıldı.

İyileşti ve tekrar terörist takibine başladı. İstirahatı bitmeden çıkmıştı dağlara. 1996 yılında Siirt'te Karadağlar mevkiinde çatışmada vuruldu. Koray 2000 yılında TSK'den malulen emekliye ayrıldı. Hüseyin Özlük 1969"da Kırıkkale"de doğdu. Uzun boylu ve yakışıklı bu genç, askerden önce bir süre mankenlik yaptı. Saz çaldı. Halen kaset yapmaya devam ediyor. 1991 yılında Jandarma Okullar Komutanlığından Uzman Çavuş olarak mezun oldu. 1993 yılında Şırnak"ta mayın patlaması sonucunda sol elinin dört parmağını ve iki gözünü yitirdi. Malulen emekli oldu. Hüseyin evli ve iki evlâdı var.

Hüseyin ve Koray'ın terörle mücadelesi bitmemiş. Türkiye Gaziler Vakfı çatısı altında çalışmalarına devam ediyorlar. Gazi arkadaşları ile birlikte Ankara"da düzenli olarak bir araya geliyorlar. Günlük olaylardan bahsediyorlar. Türkiye"yi, ülkenin karşı karşıya olduğu tehditleri tartışıyorlar. Kanları, etleri ve kemikleri pahasına korudukları ilkelerin Avrupa Birliği adına pazarlanmasından büyük rahatsızlık duyuyorlar. Sıra savunduğumuz topraklara da mı gelecek diye soruyorlar kendilerine. Onlar Vatanın Bölünmez Bütünlüğünü vurulan, parçalanan 5000 gaziden birisi. Aynen, teğmen iken bacağını dağlarda bırakan ve daha sonra yüz-

başılığa kadar yükselip daha sonra kurmay subay olma hakkına sahip olamadığı için emekliye ayrılan ve "devletin varlığı, milletin bağımsızlığı için birkaç kilo kemik ve etin hesabı olmaz" diyen emekli Yüzbaşı Zafer Yılmaz gibi. Koray ve Hüseyin, teröre karşı mücadelede artık silâhı değil, kalemi kullanıyorlar. Bir süre önce çok büyük ve önemli bir proje başlatmışlar.

Çetenin şehit ettiği asker, polis, öğretmen bütün şehitlerin ailelerine mektup yazmışlar. Ve onlardan oğullarının kendilerine yazdığı son mektupları kendilerine yollamalarını rica etmişler. Binlerce aile "Son Mektupları" yollamış. Koray ve Hüseyin bu mektupları tasnif etmişler. Ve içlerinden seçtikleri mektupları "Bizden Size Selâm Olsun-Şehit Mektupları" adı ile kitap haline getirmişler. Kitabın tüm gelirlerini "Çocukları Suçtan ve Suçlulardan Koruma Vakfı"na bırakmışlar. Kitabın ilk baskısı Aralık 2004"de çıkmış ve şimdiye değin dört baskı yapmış iki ay içinde. Kitap Deniz Piyade Astsubay Serhat Gencer"in mektubu ile başlıyor. Serhat 1973 doğumlu imiş. 7 Ocak 1994'te ailesine şu satırları yazıyor. "Sevgili ailem, İlk önce hepinizi çok sevdiğimi söylemek istiyorum. Bu mektup ancak ben öldükten sonra sizin elinize geçecektir. Beni asla unutmayın. Hep kalbinizin bir köşesinde saklayın. Şunu asla unutmayın. Allah'ın verdiği canı Allah'tan başkası alamaz.

Bu yüzden üzülmeyin. Ben Burcu'yu çok seviyordum ve bu sevgimi mezara götürüyorum Ben burada öldümse Allah yolunda, vatan, namus ve millet yolunda öldüm. Benimle aslında gurur duyun ve gülün. Asla ağlamayın. Eğer ağlarsanız ben yattığım yerde rahat etmem. Dedeme de hepinizin selamını söylerim. Kendinize iyi bakın. Sizleri çok seviyorum. Hepinizi çok özledim. Oğlunuz" Serhat bu mektubu yazdıktan bir gün sonra 21 yaşında Şırnak-Maden ilçesi kırsalında girdiği çatışmada şehit oluyor.

Sait Korkmaz bir ilkokul öğretmeni Ağrı Doğu Beyazıt Kazan köyünde öğretmenlik yapıyor. Karısı ve çocuğunun önünde Leyla ve benzer lerinin kahraman dediği çeteciler tarafından katlediliyor.

Dört aylık hamile olan karısı, Ayten Hanım kocası kanlar içinde yerde yatarken köyün içinde çalmadık kapı bırakmıyor. Kimse kapısını açmıyor. Bazıları başımızı derde sokma diye kovuyor. Devam ediyor Ayten Hanım mektubuna: "en sonunda baktım ki kimse bana yardım etmeyecek eşimin yanına geldim. Başını dizime koydum. Baktım ki eşim can veriyor, dudaklarını

suyla ıslattım. Eşime kelimeyi şahadet getirdim. Kalkıp eşimin başının altına bir minder koydum. Üstünü örttüm. ...şimdi düşünüyorum ki evimizin köye uzak olmasından başka aramızda bir de dere vardı. Dört buçuk aylık hamile olduğum halde kim bilir kaç defa göğsüme kadar sulara gömüldüm köylülerden yardım isteyebilmek için. Ben ki köyün vahşi köpeklerinde korkuyordum. O gece köpekler benim feryadımdan benden korkup kaçıyorlardı."

Bingöl'de şehit olan polis memuru Murat Şengül ise "Ölümün sebebi nedir? Ne ekmek kavgası, Ne adres sormayan kurşun yarası, Kutlu bir ülkenin vazgeçilmez sevdası, Yazın mezar taşıma şehit olursam eğer," diye haykırıyor.

PKK'nın bu gençleri işkence ederek, uzuvlarını keserek öldürmesi. Her Türkün evinde olması gereken bir kitap "Şehit Mektupları" Her gece babaların çocuklarını etraflarına oturtarak bir mektup okuması gereken bir millî destan Bu kitabı edinmek için kitapçılara gidin ve kitapçı getirtene kadar kitabı isteyin. Ya da Türkiye Gaziler Vakfına telefon edin. Telefon numarası 0312.417.23.44.On tane, yirmi tane sipariş edin ve çevrenize dağıtın. Öğretmenler siz de sınıfınızda okuyun öğrencilerinize bu kitabı. Çünkü bu kitabı okumak Gelibolu'da şehit mezarlarını ziyaret etmek gibi millî bir görev.

Baba Ben Şehit Oluyorum

Şırnak Uludere'de teröristlerle çıkan çatışmada şehit düşen Jandarma Er Oğuz Parparoğlu, terör örgütü mensuplarıyla girdiği çatışma sırasında yaralanıp şehit düşeceğini hissedince cep telefonuyla aradığı babasıyla görüştüğü ve helallik istediği öğrenildi. Amca Halil Parparoğlu, şehit er ile babası arasında geçen konuşmayı şöyle anlattı: 'Gece saat 10.00 sularında babasıyla annesi işyerinde çalışırken babasını cep telefonundan aramış. Babası telefona bakınca şaşırmış bu saatte Oğuz nasıl arıyor diye. Oğuz, 'Baba arkadaşlarımın hepsi şehit oldu ben de yaralıyım ölüyorum. Hakkınızı helâl edin. Anneme haber verme' demiş." Bu kısa konuşmanın ardından şehit erin telefonu elinden düşer. Baba Parparoğlu'nun uzun süre telefondan makineli tüfek ve çatışma seslerini dinlediğini anlatan amca Parparoğlu, "Bizim haberimiz olduktan sonra sabaha kadar ümitle bekledik. Belki yaralıdır konuşamamıştır diye düşündük. Ama sabah saatlerinde askerî erkân gelerek Oğuz'un şahadet haberini verdi," dedi.

Ailenin tek erkek çocuğu olan şehit er Oğuz Parparoğlu geçen ay onbeş günlük izin kullanmış. Bir hafta önce tekrar birliğine dönen Parparoğlu, izin süresince babasının yerine çalışarak onu dinlendirmiş. Amca Parparoğlu, şöyle konuştu: "Oğuz varlıklı bir ailenin çocuğu değil. Babasının bir çorap atölyesi var. İzine geldiği zaman, 'Baba sen çok yoruldun dinlen, ben çalışırım,' diyerek onbeş gün boyunca çalıştı, babası da dinlendi. İzin süresi dolunca da birliğine döndü. Kısa süre sonra da şahadet haberi geldi." 12 ay önce askere giden şehit er Parparoğlu'nun terhisine üç ay kalmıştı.

Çukurca'nın Dağlarından Merhaba

Sevgili Anneciğim babacığım nasılsınız iyi misiniz? İyi olmanızı yüce Allahtan dilerim. O pamuk ellerinizden öperim. Abimin ellerinden kardeşimin ve yeğenimin gözlerinden öperim.

Eğer beni soracak olursanız ben çok iyiyim. Az kalan günlerimizi saymakla uğraşıyorum ve ayakta kalmakla uğraşıyorum.

İki tane PKK denilen piçlerle uğraşıyoruz biliyorsunuz ama sonunda acı günlerimiz bitecek yeniden değişik bir hayata kavuşacağım ve yeniden Türkyılmaz ailesi toplanacak.

Annem senin yüzün her zaman gülecek. Annem bizi bu yaşa kadar çok büyük destekle yetiştirdin. Allah'ın izniyle bundan sonra dertler bitecek tatlı ve mutlu günler gelecek.

Artık şu Zafer gelse de, bizi kurtarsalar ama şu anda nöbet harici hiçbir işimiz yok. Kalk nöbet tut yat bu mektubu yazdığımda da maaşımızı alıyoruz ve para sıkıntısı yine kalktı anam yine burada patron Sadık.

Anne artık bana ailemize yakışır gelinini hazırlamaya başla karakaşlı kara gözlü olsun. Neyse canım güzel olsun kızmadın değil mi. Annem şafak çok yakın sizleri yine çok özledim.

Sizi seven asker oğlunuz.

Sadık Türkyılmaz-Hakkâri-Çukurca Gölgelibeş Mevkii 10.07.1995

Eski günler burnunda tütüyordu Sadık'ın. Çukurca'dan yazmıştı mektubunu; "Teskereyi alınca, ailesi yeniden toplanacak. Annesinin, yüzü yeniden gülecek. Onu büyütene kadar neler çeken annesi için bundan sonra mutlu günler gelecekti.

Mutlu günler umuduyla son mektubunu yazan Sadık'ın, Bir de dileği vardı anasından:

"Anne artık ailemize yakışır gelini hazırlamaya başla. Karakaşlı, kara gözlü olsun. Şaka bir yana şafak çok yakın. Beni bekleyin," diyordu. Evet, şafak yakın olmuştu. Sadık'ı anasına al bayrağa sarılı olarak kavuşmuştu.

Ey anasının kınalı kuzusu şehit Sadık, vatan sana daima minnettar kalacaktır.

Burada Yaşamak Zor Anne

Sevgili Anneciğim,

Buraya geldikten ancak kırk gün sonra size bir iki satır şey yazabilmek için fırsatı askerliğini bitiren erlerin gidişinden yararlanarak yakaladım. Şu mektubu yazmak için kâğıdı bile askerlerin koğuşundan aratarak zorla buldum. Burada yaşamak zor anne. İsterseniz birazcık size buralardan bahsedeyim.

Burası Şırnak'tan 20–25 km. uzaklıkta doğusunda Cudi dağı, batısında Gabar dağı, güney de ise Giraf denilen dağların bulunduğu 60–70 hanelik bir köy. Köyün hemen girişinde bulunan bölüğümüzde betondan sadece bizim kaldığımız iki gözlü bir ev yanında bulunan bir haber merkezi var. Bölükte askerlerin kaldığı yer tam bir ahır görüntüsünde. Şu anda ikmallerimize araçların gelebildiği yere kadar gidip, tahminen 10 km kadar yokuş bir yolla sırtımızda taşıyarak yapıyoruz. Burada her şeyimizi kendimiz yapmak zorundayız. Aksi halde aç veya odunsuz kalıp soğuktan donabiliriz. Bir aydır kesik olan elektriğimiz iki gün evvel geldi. Bir şeyin yokluğu olmayınca varlığından bir şey anlamıyormuşuz. O altmış hanelik köyün görüntüsü elektrik gelince bize kocaman bir kent gibi gelmişti. Kısacası burada her şeyin yokluğunu çekiyoruz ama en çok sizlerin ve sevdiklerimizin. Bu yıl kar burada çok fazla yağdı. Köylüler otuz yıldır böyle kar görmediklerini söylüyorlar. Bir hafta devamlı yağan kardan sonra birde terörist peşinde dolaşmak bize hem doğayla hem de teröristle uğraşmak zorunda bırakıyor. Bir görev en az beş gün sürüyor, dağlarda, karla soğukla, teröristlerle ve korkuyla mücadele etmek zor gerçekten çok zor. Fakat her şeye rağmen yaşamak için bunları yapmak zorundayım. Burada benimle birlikte yirmi askerin sorumlusuyum. Onların hem komutanı hem annesi, babası hem de arkadaşı olmak zorundayım. Bazen üç gün uyumadığım zamanlar oluyor. Burada uyumakla ölmek arasında pek fazla fark yok. Daima uyanık olup hem etrafı hem nöbetteki askerleri kontrol etmek zorundayım. Bir anlık gaflet hepimizin sonu olabilir.

Köylülerin çoğu terörist fakat onlar da hem bizlere hem teröristlere yardım etmek zorunda kalıyorlar. Köylüler iki metre karda bir yere gidemedikleri için önce bizim gidip gelip yolları açmamızı bekliyorlar. Ne sağlık ocağı, ne okul nede köylülerle uğraşacak bizden başka bir kurum var. İster istemez bizimle iyi geçiniyorlar.

Geçen gün yine bir köye gitmiştik. İki gün sonra köyün muhtarı yanımıza gelerek bir kadının çok kötü doğum sancıları çektiğini ilk doğumu olduğunu, bir türlü doğum yapamadığını söyledi. O anda bir insan hayatının benim ellerimde olduğunu düşündüm. Köyün yolu kardan kapalı ve kadının yetiştirilmesine imkân yoktu. Zaten kadın geceden beri sancı çekiyormuş. Köylü gece çıkamadığı için gelememiş, yapabileceğin tek şey tabur komutanını arayarak helikopter istemekti. Fakat helikopter bizim için bile gelmiyordu.

Ama yine de tüm içtenliğimle ve ısrarla helikopter istedim. Köylüyü toplayıp köyün ortasında helikopterin inmesi için iki metre kalındığındaki karı açtırdım. Bütün köylü ve ben büyük gayret gösterdik. Artık her şey helikopterin gelmesine kalmıştı. Sıkıntılı bekleyişler ve birçok ricadan sonra nihayet helikopter geldi. Kadını gönderdik. Artık benim yapabileceğim hiçbir şey kalmamıştı. O kadına dua etmekten başka bir şey yapamazdım.

Köylünün benim elimi sıkıştan ve bana ettikleri dualar belki de sizin dualarınız kadar vardır. İşte günler burada her şeyi yaşayarak geçiyor. Gündüz elini sıkan köylü akşamları dağa çıkıp üzerime ateş yağdırabilirler. Akşam olunca her şey bitiyor burada. Sadece bekleme başlıyor ta ki bir kaleşnikofun bu sessizliği bozmasına kadar.

İşte o zaman insanın aklına hiçbir şey gelmiyor, karşındakileri caydırıp seni yok etmesine izin vermeden bildiğim tüm askerlik kavramlarını uyguluyorum. Yaşamak ta, ölmek te tuhaf buralarda. Her gün ağarmasında acaba batan günü görebilecek miyim diyorum. Ne yaşayacağım ne de öleceğim belli her şey olabilir ama buradan sağ salim dönmek ve sizlerle tekrar kavuşmanın özlemiyle yaşamaya daha kuvvetli sarılıyorum.

Sizleri çok seven oğlunuz
Komando Astğm.- Ömer Zeki Varan-27 Ocak 1992
Şırnak-Görmeç

Bebeğini Göremedi

Şehit uzman çavuşun sekiz ay önce evlendiği eşi 3 aylık hamileydi. Ailesine tayininin çıktığı haberini verdi, bir gün sonra şehit oldu

Jandarma Uzman Çavuş Mustafa Hakan Aydoğmuş ve Nur Sucu, İzmir'in Menemen İlçesi'nden mahalle arkadaşıydı. Birbirlerini çocukluklarından beri seven iki genç, evlenerek aşklarını ölümsüzleştirdi. Eşini çok seven uzman çavuş, karısının 3 aylık hamile olduğu haberini alınca dünyalar onun oldu. Çocuğu için gün saymaya başlayan Batman'ın Gercüş İlçe Jandarma Komutanlığı'nda görevli Uzman Çavuş, geçtiğimiz günlerde de tayininin Batman Merkez Özel Harekât Komutanlığı'na çıktığını öğrendi. Ailesine bu haberi "Batman'da ev bakmamız lâzım" diyerek müjde olarak veren Aydoğmuş, bu müjdenin ardından çıktığı görevde terörist PKK'nın uzaktan kumandalı mayınlı saldırısı ile şehit oldu.

Eşinin şehit olduğu haberini alan üç aylık hamile Nur Aydoğmuş gözyaşlarına boğuldu. Uzman çavuşun şehit düştüğü haberi memleketi Menemen'e de ateş gibi düştü.

Aydoğmuş'un cenazesi, Menemen Garnizon Komutanlığı'ndan alınarak, ailesinin yaşadığı Emiralem Beldesi'ne bağlı Değirmendere Köyü'nün Kaşıkçı Mahallesi'ndeki evine götürüldü. Aydoğmuş'un cenazesi eve getirildiğinde, babası Mustafa Aydoğmuş, annesi Semiha Aydoğmuş, eşi Nur Aydoğmuş ve kız kardeşi Tuba Şenaydın, gözyaşlarını tutamadı.

Ancak gözyaşlarını tutamayan bir daha vardı. O da, daha annesinin karnında dünyaya merhaba demek için gün sayan minik Aydoğmuş idi. Daha üç aylık olan minik Mustafa Hakan Aydoğmuş, her şeyi hissediyordu. O hiçbir zaman kucağına atlayamayacağı babasına ağlıyordu. Gözyaşı döküyordu, çünkü ağzından hiç baba sözü dökülemeyecekti. Ağlıyordu, bir daha anne ve babasının ellerini beraber tutup okula gidemeyecekti. Ömründe hiçbir zaman babalar gününü kutlayamayacaktı. Minik Aydoğmuş'un bir de gurur gözyaşları vardı. Ona arkadaşları Şehit Çocuğu diyeceklerdi.

Şehit Babaya Mektup

Bugün benim doğum günüm. Şimdi sekiz yaşımdayım. Büyüdüm erkek oldum ama hâlâ anlamıyorum sen neden yoksun baba. Önlük bana çok yakıştı. Senin hep görmek istediğin gibi pırıl pırıl bir öğrenci oldum ama sen göremedin üzgünüm çok üzgünüm baba... Karlı bir kış günüydü. Seni bir tabutun içine koymuşlardı. Yine çok yakışıklıydın. Derin bir uykuya dalmıştın. Çağırdım defalarca seslendim sana, cevap vermedin küstüm sonra. Hani söz vermiştin. Kartopu oynayacaktık ilk kar yağdığında. Hava çok soğuktu ama babaannem ağlarken "oooyyy ciğerim yanıyor" diyordu.

Yine seni özledim. Yine aklım karıştı baba. Özlem aklı karıştırır mı? Bunu öğretmemiştin bana.

İnsanın ciğeri nasıl yanar baba?

Çok büyük bir kalabalık vardı. Herkes ama herkes ağlıyordu. Hep bir ağızdan "Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez" diyorlardı. Sen şehitsen ölmüş olamazsın.

Ölmediysen neredesin baba? Kocaman bir Türk bayrağına sarmışlardı tabutunu. Sen onu hep göklerde görmek isterdin. "Kutsal sevdam bayrağım" derdin ya hani. Nedense biraz da

Kıskandım o zaman seni. Affet baba. Peki, neden anlamıyorum hâlâ.

Şimdi sen öldün mü? O zaman vatan bölündü mü?

Çok karıştı aklım baba. Vatanı kim bölmek ister ki. Bu büyük günah değil mi?

Dedem anlatırdı ya hep "benim dedem Çanakkale'de şehit oldu vatanı kurtarmak için," derdi ya... O zaman büyük büyük dedem yok yere mi öldü?

Neden tekrar vatanı bölmek istiyorlar baba? Hani okula gidince her şeyi öğrenecektim. Bunları neden öğretmiyorlar baba? Bildiğim tek şey var.

O da sen yoksun yanımda.

Annem çok özlüyor seni biliyorum. Babanla gurur duyuyorum diyor. İnsan gurur duyunca ağlar mı? Özleme alışır mı baba?

Peki, gurur senin yerine kardeşimi koklar mı? Beni maça götürür mü acaba?

Biliyor musun baba, benim ciğerim yanmıyor elledim sıcak değildi fazla. Hem duman da çıkmıyor. Ama içimde bir yer var.

Seni her düşündüğümde orası çok acıyor, sızlıyor, sanki kopacakmış gibi oluyor. Sanki birileri devamlı kalbimi sıkıyor. Galiba sen yokken hep hasta oluyorum baba.

Bu acı nasıl diner? Ellerin ellerimi nerde bekler? Koşabilmek için seninle yollar bizi nasıl özler? Vatanı hangi canavar böler? Onlara senden başka kim dur der? Gel de anlat bana. Anlat, öğret ki ben de şehit olayım baba.

Sevgimi de Mezara Götürüyorum

Sevgili Ailem,

İlk önce hepinizi çok sevdiğimi söylemek istiyorum. Bu mektup ancak ben öldükten sonra sizin elinize geçecektir. Beni asla unutmayın. Hep kalbinizin bir köşesinde saklayın. Şunu asla unutmayın. Allah'ın verdiği canı Allah'tan başkası alamaz. Bu yüzden üzülmeyin. Yalnız size söylemek istediğim bir şey var. Ben Burcu'yu çok seviyordum ve bu sevgimi de mezara götürüyorum. Ben burada öldümse Allah yolunda, vatan namus ve millet yolunda öldüm. Benimle aslında gurur duyun ve gülün. Asla ağlamayın. Eğer ağlarsanız ben yattığım yerde rahat edemem. Dedeme de hepinizin selâmını söylerim. Kendinize çok iyi bakın. Sizleri çok seviyorum. Hepinizi çok özledim. Oğlunuz. Yazacak başka bir şey bulamıyorum.

Serhat Gencer-Dz. P.Astsb.Çvş.

Vasiyetimdir

Canım Anneciğim,

Her şeyimi ama her şeyimi sana borçluyum, hep sana hizmet etmeyi, yanımda kalmanı, sana hürmet etmeyi, güzel kokunu koklamayı arzuladım. Çok az kısmet oldu. Bu dünyada sana doyamadım. Anneciğim dünyayı sevemedim, tad da alamadım. Allah'ın emir ve rızasına aykırı her şey beni rahatsız etti. El hâsıl dünya bana küstü ben de ona.

Bilmiyorum ama zannediyorum senin dualarının bereketiyle ömrüm uzun olur. Eğer sen veya ben önce gidersek önce giden kucağını açıp beklesin. Elbette kavuşacağız. Saçından bende bir tutam var, onu yanımda taşıyorum. Ölürsem Allah'ın izniyle bu kahramanca olacaktır. Saçının telleri yanımda kalsın, sakın ağlama. Bil ki göğsümde Kur'an var.

Dudaklarım da, son olarak Allah'ı zikretti. Gönlün müsterih olsun. İbadetlerimi zikirlerimi hep bağışladım, elimde bir şey kalmadı Rabbimin huzuruna bomboş gidiyorum. Onun gufranının kuşatacağını umuyorum.

Sana başka ne yazayım evvel gidene selam olsun.

Oğlun Bedir Karabıyık.

Askere Giderken Ruhunu Bıraktı

Biricik oğlumuzun ruhu, odasında. Bize kendini hissettiriyor. Oğlum askere gitmeden önce, odasında, sigara içip müzik dinlerdi. Öldükten sonra oğlumun odasında birçok olayla karşılaştık. Bir keresinde oğlumun ruhu bana gelip sarıldı.

Ben de oğlum benimle konuş dedim, o da bana gülümsedi ve gitti. Bir keresinde de annesinin rüyasına girdi. Annesine; anne biz şehitler olarak odama gelip, odamda ilahiler ve Kur'an okuyoruz, dedi.

Bu olaylar beni çok etkiliyor. Ayrıca şehit babaları olarak biz konuyla fazla ilgilenemiyoruz. Fakat bu ilginin tamamını şehit anneleri gösteriyor. Anneler bu konuda daha hassas oldukları ve evlatlarında daha çok emekleri oldukları için çok üzülüyorlar. Biz şehit annelerine göre fazla hâkimiyet kuramıyoruz. Çünkü büyük ve ağır yükün tamamı şehit babasına düşüyor. Bundan dolayı anneler çok daha fazla üzülüyor."

Sakat Olduğunu Saklamıştı

Oğlumun odasını hemen hemen her gün temizliyorum. Geçen hafta, oğlumun odasını iki gün boyunca temizledim. Sabah, akşam yemeklerini oğlumun odasında, oğlumla karşı karşıya yiyorum. Yemek boyunca onunla konuşuyorum. Oğlum diye söylemiyorum ama oğlum iyi ve dürüst bir insandı. Ailesine düşkün, işine saygılı ve insancıldı. Şehitlerin Allah tarafından seçildiğine inanıyorum. Çünkü ailemizde, dedem, babam ve oğlum şehit oldu. Böyle bir olay insanı düşündürüyor." Oğullarına saplanan kurşun aslında yüreklerini parçalamış anne babanın. Bu acıyla yine o günlere giderek, evlatlarından ayrılış öyküsünü anlatıyorlar:

"Hamit'in tayini, 26.11.1992 tarihinde Hatay-Serinyol ilçesine çıktı. Acemi birliğine oğlumuzu yolladıktan sonra, biz de Hatay'a, oğlumuzun yanına yemin törenine gittik. Yemin töreni

bitti, çarşı iznine çıktık. Benim oğlumun şahadet parmağının bir boğumu yoktu. O sırada oğlum bana şöyle dedi: "Baba; komutanım bana, senin parmağının bir kısmı yok, istersen seni eve yollayayım. Ben de, komutanıma, bunu bana yaparsanız kötülük etmiş olursunuz. Ben askerliğimin geri kalan kısmına en iyi bir şekilde devam edeceğim," dedim. Oğlum askere gitmeden önce muayene olmaya gitti. Muayene olduğu zaman parmağını sakladı. Sırf askere gitmek için. Bu yüzden askere gitmemek için bir özrü vardı ama oğlum ben kesinlikle askere gideceğim dedi. Şırnak'ta oğlum askerliğini yaparken, jeneratörlerden sorumluydu. Teröristler havan mermisi ile tugaya mermi yağdırmaya başlamışlar. Oğlum da, jeneratör odasında otururken, dışardan ateş seslerini duymuş ve o sırada mermi bir arkadaşına isabet etmiş. Arkadaşının vurulduğu yere gidip, onu revir odasına götürüyor. Doktor vurulan arkadaşını tedavi ederken, oğlum ve arkadaşları revirden çıkarken, ateş sesini tekrar duymaya başlıyorlar. Oğlum arkadaşlarına mermiler bu tarafa doğru geliyor diyor ve tam o sırada mermi biri iki arkadaşının üzerine isabet alıyor. Vurulan arkadaşları arasından bir kaçı, fazla zedelenmeden hayati tehlikeyi atlatıyorlar. Sadece bir parmak boğumu kadar mermi sol kulağının yanından, beynine gidiyor. Beyine giden mermi, oğlumun nefesini kesiyor. Ama kalbi çalışıyor. Vurulduğu zaman oğlum, hemen aileme haber verin diyor. Yaralı oğlumu hemen, helikopterle, Diyarbakır'a götürüyorlar. Bunun sonrasında bize haber verdiler, biz de hemen toparlanıp, Diyarbakır'a gittik. Oğlumu, yoğun bakıma almışlar. Yoğun bakıma girip oğlumuza baktık. Bir şeyi yoktu. Sadece kulağının yanında bir yara izi vardı. Nefesini oksijen ile sağlıyorlardı. Yoğun bakımda bir süre kaldı ve bir hafta sonra, 26.04. 1994'te ruhunu teslim etti."

Çeyiz Bohçasını, Sevdiği Kıza Verdik

"Oğlumun konuştuğu biri vardı. Evlenmek istiyordu. Biz de oğlumuza çeyiz yapmıştık. Oğlumuz öldükten sonra, hazırladığımız çeyizi; altınlarını ve ev eşyalarını oğlumun sevdiği kıza bohçasıyla birlikte verdik. Sanki oğlumla evlenecekmiş gibi bütün çeyiz eşyalarını gönderdik. Çünkü onları burada bırakamazdık. Şu an kız evlenmiş ve mutlu bir yuvası var. Keşke oğlumuz ölmeseydi de, biz o kızı gelinimiz diye buraya getirseydik. Çok üzgünüz."

Oğlumun Kokusu Burnumda Tütüyor

Emine Uslu, askerde yemin töreninden bir gece önce oğluna sarılarak uyuduğunu söylüyor. Şimdi ise oğlunun kokusunu duymak için her gün şehitliğe ziyarete gidiyor.

Henüz 20 yaşındaydı. Hayatın zorluklarını tatmamış, körpecik beyniyle vatanı için hizmet etmek uğruna koşa koşa gitmişti askere. En çok da annesinden ayrı kalmak zor gelmişti Mehmet'e. Annesinin kokusunu özlüyor ama vatana hizmeti daha ön plâna çıkarıp kimseye bir şey demiyordu. Elbet bu hasret bitecek ve annesinin kokusuna tekrar kavuşacaktı. Ancak 1995'in 19 Mayıs'ında hain bir pusuya düşüp şehit oldu. Ardından oğluna doyamamış acılı bir anne ve gözyaşları hiç dinmeyen bir aile bıraktı.

Hergün Ölüyorum

59 yaşındaki Emine Uslu "Oğlumun hasretine artık dayanacak gücüm kalmadı. Her gün onu özlüyorum her gün onu koklamak için mezarının başına gidiyorum," diyor. Oğluyla en son konuşmalarını şöyle anlatıyor şehit annesi Emine Uslu: "Yemin töreninden sonra gelip burada on gün kaldı, izni bitti ve ağabeyleri onu havaalanına götürdüler. Diyarbakır'a gitti. Çocuğumla tam iki ay konuşamadım. Sadece gittiği gün, Diyarbakır'a vardığını ve oradan, Mardin-Midyat'a gideceğini söyledi. En son Ramazan Bayramından sonra görüştük. O da, havaalanına inerken bizi aradığı zaman görüşmüştük. Ondan sonra, ne mektubunu, ne de bir telefonunu alabildik. Oğlum askerliği boyunca bize mektup atmadı. Çünkü mektup atmayı sevmezdi." Yemin törenindeki konuşmalar ise geleceğin habercileri gibi Emine Uslu'nun hafızasından hiç silinmemiş. Oğlu Mehmet'le geçirdiği o unutulmaz dakikaları anlatırken gözyaşlarını tutmak en zor iş Emine Ana için.

Birbirimize Doyamadık

"Oğlumun yemin törenine, Isparta'ya gittim. Üç arkadaşıyla birlikte parkta oturuyorduk. Oğlumla birlikte o gün otelde kaldık. Oğlum özellikle banyosu olan oteli tercih etti. Ben de o gün oğlumu yıkayıp, eşofmanlarını giydirdim. Oğlum da, anne ya, ben senin yanında yatmak istiyorum dedi. Yataklarımızı birleştirdim. Ben de sabaha kadar oğlumla yatıp oğluma doydum, iznin son gününde, parkta otururken oğlum bana dönüp, anne beni sevi-

yor musun, dedi. Sevmez olur muyum sen benim her şeyimsin, dedim. Anne keşke gelmeseydin dedi. Ben de oğluma, senin için dağları delip ne olursa olsun gelirdim, dedim.

Oğlum inşallah seni, Şehit Annesi yapacağım dedikten sonra, arkadaşı oğlumun ağzına vurdu, neden öyle konuşuyorsun diye. Arkadaşları, teyze söyleyene bakma, söyletene bak, dediler. Oğlum benden ayrıldığı için çok ağladı. Benden ayrılmayı hiç sevmiyordu. Henüz çok körpeydi. Bana çok düşkündü. Askere giderken, kız kardeşimin oğluna demiş ki, annem üzülecek diye, helallik almaya cesaret edemedim. Eve giderken anneme söyle bana hakkını helâl etsin demiş."

Oğlundan bahsederken gözlerinin içi ışıl ışıl olan Emine Ana beş yaşında yetim kaldığını söylüyor. Yani onun hem annesi hem de babası olmuş. Bakın oğlu nasıl birisiymiş Emine Ana'nın: "Oğlum çok iyi bir insandı. Beş yaşında yetim kaldı. Babası vefat etti.

Ve Acı Haber

Emine Anayı kahreden haber 1995 Mayıs'ının 19'unda gelir. Genç Mehmet hain bir pusuda şehit olmuştur. Anne Emine Uslu ve kardeşleri acı içinde yıkılırlar. Öyle ki oğullarının cesedini bile zor tanımışlardır. "19.06.1995'te, Şırnak-Kayabaşı Mevkiinde, operasyon çatışma başlıyor. Operasyonda oğlumun arkadaşı yaralanıyor. Oğlum, arkadaşının yanına yetişmek üzereyken, dağların arasından atılan hain bir bombayla, PKK'lılar oğlumu vuruyorlar. Oğlum o dakikada canını teslim ediyor. Biz oğlumun cesedini görmedik. Çünkü cesedi tanınmayacak bir hale gelmiş ve paramparça olmuştu. Sadece bizi hastaneye götürdüler. O da, abisi kardeşimin cesedini tanıyalım dedi. Oğlumun ayağında bir işaret vardı. Orada oğlumun ayağına bakıp, tamam oğlumuz bu dedik. Oğlumun cesedini gördüğümüzde, dünyalar başımıza yıkıldı.

"Hergün şehitlikteyim." Bir gün olsun oğlunu düşünmeden ve ağlamadan geçirmeyen Emine Ana şehitlikte oğlunu ziyaret ediyor. "Her zaman oğlumun yatmış olduğu, Edirnekapı Şehitliğine gidiyorum. Oğlum öldüğünden beri, ben hatırlamıyorum, bir cuma günü gelmiş de, mezarlığa gitmemişim. Her cuma muhakkak şehitliğe giderim. Bir kere ayağım kırılmıştı ama oğlumu görmem gerekiyordu. Oğluma, beni bekle geleceğim, dedim. Özel bir taksi çağırdım ve oğlumu ayağım kırık olmasına rağmen gidip gördüm. Çünkü onlar devamlı yanlarına gidilme-

lerini istiyorlar. Şehitlikte iki oğlum yatıyor. İlk olarak öbür oğluma gidiyor, sonra da şehit oğlumu ziyaret ediyorum. Diğer oğlum, hastaydı, ilâç içti ve bir daha uyanamadı."

Abdullah Öcalan'ın idam edilmesini istediğini belirten Emine Ana. "İdamını istedik olmadı. Yargılayıp İmralı Adası'na koydular. Şimdi bir bey gibi adada hayatına devam ediyor. Belki de, Öcalan çıkıp tekrar eski hayatına dönecek, belki de sefasını sürecek. Fakat böyle bir yaşama tarzıyla çocuklarımızın ahı, bebek katilinde kalmayacak. Hapiste kaldığı her gün, öldürmüş olduğu bir şehidin acısını, azabını hissedecektir. Yani ölene kadar acı içinde kalacaktır. Bunları yaptığı için Allah onu hiçbir şekilde affetmeyecektir," diyor.

Tek Başına 21 Teröristin Arasına Daldı

Şehit asker Hanifi Usta, Diyarbakır Silvan Dağları üzerinde, çetin arazi yapısına rağmen, üstün cesaret ve feragat göstererek, hayatını hiçe sayıp teröristlerin bulunduğu bölgeye girdi.

Usta ailesinin en sevilen oğluydu Hanifi. 22 yaşında askere alındığında sevinçliydi. Çünkü vatanı için en iyi hizmeti vereceğine inanıyordu. Askerliği seviyordu. Keskin nişancıydı, korkusuzdu. Hem de teröristlerin yuvasına girecek kadar cesur bir yüreğe sahipti. 1994 yılının Mart ayının 26'sında şehit olduğu haberi Usta ailesinin üzerine kara bir bulut gibi çöktü. Hanifi nasıl ölürdü, nasıl şehit olurdu. Onun hayalleri vardı, annesinin beklentileri vardı, oğlunu evlendirecek ve mürüvvetini görecekti. Yetimdi çocukları Fatma Ana'nın. 6 çocuğuna hem annelik hem de babalık yapmıştı. Ev temizlemiş, gündeliğe gitmişti onları okutmak ve yaşatmak için. Ancak en sevdiği en çok değer verdiği oğlu çok uzaklara gitmişti. Hanifi vatanı uğruna şehit olmuştu.

Öldüğünü Benden Sakladılar

Fatma Ana oğlunun şehit olduğunu hemen öğrenememiş. Diğer çocukları ondan saklamışlar, işte Fatma Ana'nın ağzından oğlunun şehit olduğu haberi: "03.26.1994, Diyarbakır, Silvan Dağları arasında, çatışmada şehit olmuştur. Çatışmaya gidilirken, oğlumun bütün malzemeleri, helikopterden atılıyordu. Yemekleri olsun, battaniyeleri, olsun. Dağlarda botlarını 25 gün çıkarmadan yaşamışlar. Oğlumun ayakları yara olmuştu. Yırtık

elbiselerini herkese gösterirsem, devlet utanır. Oğlum şehit oldu ve beş erkek çocuğumu yine askere yolladım. 1994'te seçimlerin yapılacağı sırada şehit olmuş. Ertesi gün, bizim evimize iki asker geldi. Askerlerin geldiğini pencereden gördük ve çocuklarım bana, anne bak oy kullanmadın askerler seni almaya geliyorlar, dediler. Askerler kapımızı çaldılar ve oğlumun yaralandığını söylediler.

Bir anneye oğlunun acı haberini getirmek, söylemek o kadar kolay mı? Ben de askere, oğlum o zaman bana bulunduğu hastanenin telefonunu verin, arayacağım, dedim. Telefonu kardeşine verdiler. Kardeşi eve girip telefon etti. Telefonla konuşurken, oğlumun elinden telefon düştü. Ben de çok korktum. Oğlum ne oldu dedim. Yok, anne bir şey yok, abim yaralanmış, dedi. Diğer oğlum, hemen beni askerlik şubesine götürdü. Askerdeki oğlumun öldüğünü telefona bakan oğlum, öğrenmiş ve ondan dolayı telefonu elinden düşürmüş. Ben de diğer oğluma inandım. Çünkü hiçbir anne oğlunun acı haberini kabul edemez. Bundan dolayı oğlumun öldüğünü diğer oğlum telefondan konuştuktan, bir saat sonra öğrenebildim. Askerlik şubesinden çıktık. Arabaya bindik. Diğer oğluma ne oldu, kardeşinden bir cevap alabildin mi, dedim. Oğlum da, anne eve gidip kardeşimin nüfus cüzdanını almamız gerekiyor dedi. Oğlum bana hâlâ, askerdeki oğlumun öldüğünü söylemedi. Eve geldik ve oğlum bana dedi ki: Anne ne kadar saf ve yüreğin temiz birisin, Hanifi, çatışmada, şehit olmuş dedi. O an nasıl olduğumu tahmin edebilirsiniz. Dünya adeta başıma yıkılmıştı. Üç gün yataktan kalkamadım."

Arkadaşımın Kellesini Bana Getirdiler

Şehit olmanın oğlu Hanifi için ayrı bir önem taşıdığını söyleyen Fatma Ana onunla ilgili konuşurken gözyaşlarına boğuluyor: "Oğlum, Hanifi çok iyi ve dürüst bir insandı. Askerliğinin bitmesine iki gün kala, operasyona katıldı. Bize telefon açtı. Anne nasılsın, iyi misin? Anne burada arkadaşımın kellesini bana getirdiler, dedi. Ben de oğluma, oğlum kim ne derse desin, atla gel, ne olur, senin ölmeni istemiyorum, dedim. Oğul da, anne ben kesinlikle gelmem ve ben kellemi koltuğumun altına koyup çatışmaya gideceğim. Seni şehit annesi yapacağım ama şehit olursam ağlamayacaksın, dedi. Ve nitekim oğlum öldüğü zaman ben ağlamadım. Benim oğlum vatanı, namusu ve şerefi için şehit olmuştur."

Cesur Bir Yürek Taşıyordu

Fatma Ana onun askerlik yaptığı dönemde korkulu günler geçirdiğini çünkü hergün bir şehit haberi duyduklarını söylüyor. Oğlunun cesur bir yürek taşıdığını belirten Fatma Ana oğluyla son konuşmasını şöyle anlatıyor: "Askerliğinin bitmesine iki gün kala, bana telefon etti. Anne nasılsın dedi. Ben de, Hanifi oğlum, annen kurban olsun sana dedim. Diyarbakır'da durumlar nasıl, her gün şehit oluyor, ben çok korkuyorum, kendine dikkat et, olur mu oğlum, dedim. Sonra oğlum, anne biraz önce bir arkadaşım, kucağında kellesi gitti, dedi. Ben o arkadaşımın acısını almadan eve gelmeyeceğim, dedi. Ben de şehit olacağım, dedi. Fakat ölürsem benim arkamdan ağlamayacaksın dedi. Hemen şimdi bir operasyon var, operasyona hazırlanıyoruz, komutanımız herkes annesini arayıp helallik alsın, dedi, inşallah arkadaşımın acısını almadan geri dönmeyeceğim, dedi ve o bizim son konuşmamız oldu. Oğlum da isteğine kovuştu. Arzu etti ve başardı. Allah bütün şehitlere rahmet eylesin."

'Bizim Sesimizi Duymuyorlar'

Abdullah Öcalan'ın kendilerine hem maddi hem manevi borcu olduğunu ve bunun ödenmesini beklediklerini de sözlerine ekleyen Fatma Ana 'Kan paramızı istiyoruz' diyor. "Abdullah Öcalan, dâvâsı hakkında konuşa konuşa bir hal olduk. Ben şimdi konuşacağım. Sesimi belki duyacaklar, belki de duymayacaklar. Bizim konuşmamız onlar için hiçbir şey ifade etmiyor. Ülkemizde yaklaşık 40 bin üzerinde şehit var. Devletin bize yapacağı en büyük iyilik, Apo'yu İmralı Adası'nda rahat ve konforlu bir şekilde yaşatmak. Astıralım desek sanki astıracaklar. Kesinlikle asmazlar. Devlet Şehit Analarını takmıyor. Yıllardır bu soruyu soruyoruz. Fakat bir türlü bir cevap alamıyoruz. Apo'nun ölmesini isteriz ama bize kulak veren kimse yok. Kanun ne diyorsa o olur."

İşte Kahraman Askerin Ödülleri

P. Komd. Er Hanifi'ye üstün başarısı nedeniyle kendisine, Keskin Nişancı görevi verilmiştir. 31 Mart 1993 tarihinde, birliği ile OHAL Bölgesinde intikal etmiştir. Burada aldığı görevler gösterdiği üstün başarısı ve kahramanlığı nedeniyle kendisini kritik

bir görev olan Roketatar Nişancısı görevi verilmiştir. Kendisi 14 Mart 1994 tarihinde birliği ile tekrar OHAL Bölgesine intikal etmiştir. Burada Uzman Onbaşı olmak isteğiyle müracaatta bulunmuş bu isteği Komutanlıkça uygun karşılanmıştır. Ancak Uzman Onbaşılıkla ilgili işlemler sürdürülürken 26 Mart 1994'tarihinde Diyarbakır ili, Kulp İlçesi, Beyruh Mahallesi, Kaşo Tepe mevkiinde, teröristlerle çıkan çatışmada baskı ateşi altında olan timini rahatlatmak, silâhı olan RPG–7 Roketatarlarını daha uygun bir mevzide kullanmak maksadıyla kahramanca, 21 teröristin gurubunun bulunduğu mevzilere, askerlik kıyafetlerini değiştirerek, teröristlerin arasına girmiş ve teröristlere, beni askerler yakalayacaklardı, ellerinden zor kurtuldum. Ben sizlerdenim, demiş.

Atışa hazır hale getirdiği silâhını tam ateşleyeceği sırada açılan hain terörist ateşi neticesinde, şehit olmuş ve 21 teröristin ölü olarak ele geçirilmesine büyük katkıda bulunmuştur.

Kınalı Mehmetçikler

Hepimiz, Bu Vatan İçin Birer Kınalı Mehmetçiğiz...

"Ne Büyüksün ki Kanın Kurtarıyor Tevhidi, Bedrin aslanları ancak sizler kadar şanlı idi." Türkiye'mizde Vatanın bölünmezliği uğruna canlarını verip, Gökteki Hilal ile Yıldızı Bayrak, Toprağı da Vatan yaparak kara toprağın bağrında sıra dağlar gibi yatan şehitlerimiz;

Sizler gençliğinizi yaşamadınız. Vatan savunmasını, Millî Misaki, Cumhuriyeti, canınızdan üstün tuttunuz. Oysa sizlerin olağanüstü yetenekleri vardı. Türk milleti için büyük değerler üretebilirdiniz. Vatan sevgisini yine ilk sıraya aldınız. Vatanı bölmek isteyenlerin üzerine nasıl saldırdığınızı, Cudi, Kabar, Namaz dağlarında, Kuzey Irak'ta nasıl aslanlar gibi savaştığınızı biliyoruz...

Küçük Başlıklarla Hatırlayalım

- 1978 yılında PKK terör örgütü kuruldu. PKK 29 yıldır var ve 25 yıldır Türk Ordusu ile çarpışıyor.
- 1984 yılında yoğun askeri çatışmalar başladı.
- 1984 yılından 2006 yılı Haziran ayına kadar bu yana ülke sınırları içerisinde 45 bin 453 terör eylemi gerçekleştirildi. 36 bin 628 vatandaşımız hayatını kaybetti.
- 1984 yılından 2006/Haz. Kadar 17 bin 207 PKK'lı yakalandı. Ölü olarak ele geçen PKK'lı sayısı 25 bin.
- Yaralanan asker sayısı 9 bin 722, yaralı polis sayısı 1547 olurken, 1932 geçici köy koruyucusu yaralandı.
- Son 30 yılda Türkiye'nin 380 milyar doları, terörle mücadele için kaybedildi.
- PKK terörü başladığından yani 1984 yılından bugüne 16 hükumet görev yaptı. 9 Başbakan oldu.
- Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin vurucu gücü ve hareket kabiliyeti ise; son yıllarda dünyanın sayılı orduları arasında. Personel, teçhizat ve teknik imkânları ile dünya ordularının ilk sıralarında.

Mesela;

"Türk Silâhlı Kuvvetleri, 40–50 bin kişilik bir Kolorduyu, çok kısa bir ikaz süresi içerisinde, müşterek bir harekât için görevlendirebilmekte, 5–6 Taburluk bir gücü, gece ve gündüz havadan hücum indirmesiyle, uzak mesafelerdeki hedeflere, kısa sürede intikal ettirebilmektedir."

"Türk Silâhlı Kuvvetleri, aynı anda dört ayrı yerde, Tabur seviyesindeki birlikler ile Barışı Destekleme Harekâtı'na iştirak edebilecek imkân ve kabiliyete sahiptir."

Genelkurmay Başkanlığı

Genelkurmay Başkanlığı, 7 Aralık 2000 yılı iç güvenlik raporu yayınladı.

Raporda, terör örgütü PKK'nın silâhla gerçekleştiremediğini, sözde barış çağrısı ile gerçekleştirme hevesinde olduğu, PKK güdümünde tek ve etkin bir ayrılıkçı siyasi güç yaratılmak istendiği belirtildi. Kürtçe TV de PKK'nın siyasi güç yaratma faaliyeti olarak değerlendirildi.

Genelkurmay Başkanlığının raporunda, "büyük çoğunluğu yurtdışında da olsa, halen 4 bin 500 civarında teröristin varlığını sürdürüyor olmasının, önemli bir tehdit oluşturmaya devam ettiğine" dikkat çekildi. Raporda, "TSK, bu tehdit tamamen ortadan kalkana kadar, yani son terörist etkisiz hale getirilinceye kadar mücadeleyi sürdürme azim ve kararlılığındadır" denildi.

Genelkurmay Başkanlığı'ndan 7 Aralık 2000 tarihinde yapılan açıklama şöyle:

2000 Yılı İç Güvenlik Harekâtı Değerlendirmesi

2000 yılı, PKK terör örgütünden kaynaklanan terörün, şiddet boyutunda azalmanın, bunun yanında başta siyasi bir güç haline gelme gayretleri olmak üzere çeşitli alanlara yayılmanın hızlandığı ve buna paralel olarak karşı mücadelenin değişik boyutlarda sürdürülmesine olan ihtiyacının açıkça ortaya çıktığı bir yıl olarak dikkati çekmiştir.

Bu kapsamda, terörle mücadele;

Terörün şiddet boyutunun sona erdirilmesi, konunun etnik milliyetçilik temeline dayalı, siyasi ayrılıkçı bir hareket haline gelmesinin önlenmesi ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinin sosyal ekonomik kalkınmalarının sağlanarak, terörün istismarına neden olan noksanlıkların giderilmesi olarak guruplandırılabilecek üç boyut kazanmıştır.

Bilindiği gibi, Türk Silâhlı Kuvvetleri terörün birinci boyutuna karşı silâhlı mücadeleyi fiilen yürütmektedir.

Bu mücadelede özellikle son altı yıldır istikrarlı ve gittikçe artan bir başarı sağlanmıştır.

Bunun sonucu olarak;

Terör örgütü inisiyatifinde meydana gelen olaylar zaman içinde gittikçe azaltılarak, 1994 yılında 3298 olan olay sayısı 2000 yılında toplam 45'e indirilmiştir.

Bir başka ifade ile geçmişte günde dokuz olay meydana gelirken, bu rakam 2000 yılında dokuz günde bir olaya kadar düşürülmüştür.

Bunun yanı sıra;

Terörist eylemlerde hayatını kaybeden vatandaş sayısı yılda 1479'dan 15'e, güvenlik güçleri şehit miktarı da yılda 1145'ten 29'a indirilmiştir.

Toplam yaralı sayısı ise; yılda 4 binlerden 108'lere düşmüştür.

Bunun anlamı; mevcut şehitlerimize her gün 7, gazilerimize 11 kişinin eklenmesinin önlenmiş olmasıdır.

Diğer yandan;

Geçmişte terörist sayısını 11.000'e kadar çıkarabilmiş olan ve bu miktarın asgari yarısını yurt içinde tutabilen ve eyleme yöneltebilen terör örgütü; tüm propagandasına, yurtiçi ve yurtdışından gördüğü her türlü desteğe rağmen, mevcudunu koruyamaz hale gelmiş ve terörist miktarı 4.000–4.500'e kadar düşmüştür. Bunun da ancak %10'nu yurtiçinde tutabilmektedir.

Bu durumda; 2000 yılında terörün şiddet boyutunun önemli ölçüde kontrol altına alındığını söylemek mümkündür.

Bu sonuç; Türk Silâhlı Kuvvetleri ve güvenlik güçlerimizin kahramanlığının ve onlara her zaman sınırsız destek vermiş olan aziz milletimizin sabrının bir eseridir.

Yıllardır her türlü arazi ve hava şartlarında büyük bir fedakârlık ile yürütülen PKK terör örgütüne karşı mücadelede;

Toplam 5.853 şehit verilmiş, 11.946 TSK ve güvenlik gücü mensubu da yaralanmıştır.

Yine bu mücadelede;

Hayatını kaybeden vatandaş sayısı toplam 5.405,

Yaralanan vatandaş sayısı da 6.056'dır.

Diğer yandan; büyük çoğunluğu yurt dışında da olsa, halen 4.500 civarında teröristin varlığını sürdürüyor olması önemli bir tehdit oluşturmaya da devam etmektedir.

Terör örgütü PKK silâhaltında tuttuğu teröristlerini, siyasallaşma çabalarına şemsiye olarak kullanmak üzere geliştirdiği sözde barış çağrısına cevap alabilmek için Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne karşı bir koz olarak kullanma gayreti içerisindedir.

Bu çağrının iç ve dış kamuoyunda bazı çevrelerce çeşitli şekillerde yorumlandığı ve hatta Türkiye için kaçırılmaması gereken bir fırsat olarak bile değerlendirildiği de görülmektedir.

Bu noktada, PKK terör örgütünün Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nden barış adı altında istediklerinin bir kez daha hatırlatılmasında fayda vardır. Bunların bazıları;

Kürt asıllı vatandaşlarımızın ayrı bir ulus olarak tanımlanması ve bunun Anayasa'ya dâhil edilmesi, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi suretiyle bazı bölgelerimizde özerk yönetimler oluşturulması, terörist başı ve halen cezaevlerinde bulunan 10.000'in üzerindeki hükümlü ve tutuklu dâhil, tüm PKK'lı teröristlerin affedilmesi ve bunların siyasi faaliyetlerine müsaade edilmesidir.

Ayrıca Türkiye Cumhuriyeti Devleti bunları yapmaz ise; silâhlı eylemlere tekrar başlanacağı ile de tehdit edilmektedir.

Görüldüğü üzere, terör örgütü bir anlamda silâhla gerçekleştiremediğini, sözde barış çağrısı ile gerçekleştirme hevesi içindedir.

Bunun kabul edilmesinin veya tartışılmasının bile söz konusu edilemeyeceğinin bilincinde olan Türk Silâhlı Kuvvetleri, bu tehdit tamamen ortadan kalkana kadar, yani son terörist etkisiz hale getirilene kadar mücadeleyi sürdürme azim ve kararlılığındadır.

Bu nedenle;

Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde geçmişte alınmış olan tedbirler 2000 yılında da aynen sürdürülmüş, teröristlere karşı operasyonlar geçmiş yıllara göre bir kat daha artırılmış ve Kuzey Irak'ta üstlenmeye çalışan teröristlere karşı da sınır ötesi operasyonlara devam edilmiştir.

Diğer yandan;

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kendilerinin sözde barış çağrılarına doğrudan cevap vermeme ihtimaline karşı, PKK terör örgütünün, devleti içten ve dıştan zorlamak için başka alanlarda bazı faaliyetlere yöneldiği de görülmektedir.

Bu faaliyetler genelde, kısaca "PKK'nın siyasallaşması" olarak tanımlanmakta ise de, gerçek olan etnik milliyetçilik temeline dayalı, siyasi ayrılıkçı bir hareketin yaratılma ve geliştirilme çabalarıdır. Bunu, terörün ikinci boyutu olarak tanımlamak mümkündür.

Bu konuda, yurt içinde, toplumun bazı kesimleri legal veya illegal kuruluşlar marifeti ile örgütlenmekte ve gerektiğinde çeşitli nedenler gerekçe gösterilerek toplumsal eylemlere yöneltilmektedir.

Bunun bir örneği 22 Ekim 2000 tarihinde Adana'da yaşanmış, nüfus sayımında, 10–15 yaşındaki çocuklar polis ile karşı karşıya getirilmiştir.

Ayrıca toplumu örgütleme kapsamına legal bazı siyasi oluşumlarda dâhil edilerek, PKK güdümünde tek ve etkin bir ayrılıkçı siyasi güç yaratılmak istenmektedir.

PKK terör örgütünün bu faaliyetlerinde;

Etnik kimlik, ana dilde eğitim, ana dilde radyo/tv yayını ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi sloganlar toplumu ikna temaları olarak kullanılmaktadır.

Bilindiği üzere;

PKK Marksist-Leninist çizgide kurulmuş ve terörizmi vasıta olarak benimsemiş bir terör örgütüdür.

PKK'nın yarattığı bu terörden en çok, bugün haklarını savunduklarını iddia ettikleri bölgedeki vatandaşlarımız zarar görmüş, çocuk, kadın, yaşlı binlerce vatandaşımız hayatını kaybetmiş, yine binlercesi sakat kalmıştır.

Yine PKK terörü yüzünden binlerce köy tahrip olmuş, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizin her alanda gelişmesi bu bölgelere yönelik yatırım gayretleri tahrip edilerek, yıllardır engellenmiştir.

2000 yılında, terör örgütü PKK'nın, bunları yok ve aziz milletimizin de unuttuğunu varsayarak, sözde demokrasi ve insan hakları savunuculuğu platformunda kendine yer edinme gayretleri ibretle izlenmiştir.

Terör örgütünü bu gayretlerinde en çok cesaretlendiren gelişmeler, Türkiye'nin AB'ne giriş sürecinde yaşanmaktadır.

Türkiye'yi bölmek hedefinde hiçbir değişiklik olmayan ve yıllardır sürdürülen mücadele sonucu bitme noktasına getirilmiş olan terör örgütü, bu süreçten istifade ile bir yandan kendisi için yeni bir varlık ve mücadele alanı yaratmaya, diğer yandan terörle mücadeleyi yürüten güvenlik güçlerini pasifize etmeye çalışmaktadır.

Bilindiği gibi terörizm, insan hakları tanımayan bir şiddet türü olup, tüm uluslararası kuruluşlarca üye ülkelerin ortak karşı mücadeleye çağrıldığı, insanlığa ve demokrasilere yönelik en önemli tehdit olarak ifade edilmektedir.

Bu AB için de böyle olup, AB anlaşmasının 29' ncu maddesi birlik üyesi ülkeleri terörizme karşı mücadele ile yükümlü kılmaktadır.

Ancak, geçmişte bazı AB üyesi ülkelerin açık ve gizli olarak terör örgütü PKK'ya destek verdikleri ve bu kanlı örgütün bugünlere kadar varlığını devam ettirebilmesinde başlıca etkenler oldukları bilinmektedir.

2000 yılında yaşanan bazı olaylar ve hatta AB bazı birimlerinin terör örgütünü muhatap alabilecek kadar ileri gitmiş olması, kamuoyunda terör örgütüne geçmişte bazı ülkelerce verilen desteğin halen devam etmekte olduğu kuşkularının doğmasına neden olmuştur.

Bu durum, PKK terör örgütünü varlık ve eylemlerini sürdürmede cesaretlendirmekte ve Türkiye'nin terörü bitirme gayretlerini güçleştirmektedir.

Hiçbir etnik veya dinsel farklılığın istismar edilmediği ve bu istismardan kaynaklanan bir terörün yaşanmadığı bir Türkiye, şüphesiz ki herkesin temel arzusu olmak durumundadır.

Bunun vazgeçilmez ön koşulu, terörün her yönü ile tamamen yok edilmiş olmasıdır.

Bugün Türkiye'de etnik, ideolojik ve aşırı din temeline dayalı 40'ın üzerinde faal terör örgütü mevcuttur.

Bu örgütlerin sadece cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlü sayısı 11.000 civarındadır.

Buna mukabil, pek çok terörist özellikle Avrupa ülkelerinde rahatça barınabilmektedir.

Türkiye, evrensel bir insanlık suçu olan terörü tamamen yok edebilmek için büyük bir mücadele vermektedir.

Bu mücadele her şeyden önce, gerçek bir insan hakları ve demokrasi mücadelesidir.

Vatandaşlarımızın başta hayat hakkı olmak üzere tüm haklarını demokratik ortamda kullanabilmeleri için, bu mücadelenin mutlaka kazanılması gerekmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, insan haklarını ve hukukun üstünlüğünü esas alan tüm uluslararası sözleşmelere taraf olmuş ve demokrasisini, çevresindeki her türlü olumsuzluğa rağmen geliştirme gayretini sürdüren demokratik bir hukuk devletidir.

Ancak, çoğu kez dıştan destekli bölücü, yıkıcı ve irticai hareketlerin mevcut demokratik ortamdan istifade ile amaçlarına ulaşmaya çalıştıkları da bir gerçektir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bunlara karşı aldığı yasal veya idari önlemler de yine evrensel hukuk normları içindedir.

İnsan hakları ve hukuka gösterilen titizlik nedeniyle terörle mücadele bu kadar uzun sürmüş olup, gelecekte de tavizsiz devam etmesi kaçınılmazdır.

Diğer yandan, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde yıllardır yaşanan PKK terörünün yarattığı ekonomik ve sosyal tahribat da bilinmektedir.

Bunun ortadan kaldırılabilmesi ve bölge vatandaşlarımızın hak ettiği huzur ve mutluluğa kavuşabilmesi için, sosyal ve ekonomik kalkınmayı hedef alan bir eylem plânı, hükümet tarafından 2000 yılı Mayıs ayında yürürlüğe konulmuştur.

Sağlanan huzur ortamı devam ettiği takdirde; bu plânın uygulama sonuçlarının kısa sürede alınacağı ve geçmişte terörün istismarına neden olan pek çok yetersizliğin ortadan kaldırılacağı beklenmektedir.

Ulu Önder Atatürk, daha Lozan sonrası Meclis'te yaptığı bir konuşmada; "Her işin başı devlette istikrar ve toplumda huzura dayanır. Toplumun huzurunu bozmaya yeltenenler her zaman görülecektir. Bunu önlemenin tek çaresi; halkın huzurunu bozanların karşısına devletin tüm gücü ve teşkilâtı ile dikilmesidir," demiştir.

Bu bağlamda;

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, bugün için iç huzuruna yönelik en önemli tehditlerden biri olan teröre karşı mücadelede, tüm ulusal güç unsurlarını daha etkin olarak kullanabildiği takdirde, arzu edilen başarıyı kısa sürede sağlayabileceği ve bu başarının da, gerek içte ve gerekse dışta her alanda gelişiminin önünü açacağı değerlendirilmektedir.

Katliamlar

17 Ağustos 1984-Genelkurmay Başkanlığı'ndan yapılan bir açıklamada, '15 Ağustos 1984 gecesi bir gurup teröristin Siirt'in Eruh ilçesindeki Jandarma Karakol binasına karşı bombalı ve silâhlı saldırıda bulundukları ve saldırı sonucunda 1 jandarma erinin şehit olduğu 6 er ve 3 sivilin yaralandığı, Hakkâri ili Şemdinli ilçesinde de bir başka gurup tarafından Jandarma subay açık hava gazinosu, subay lojmanları ve ilçe jandarma Karakolu'na silâhlı saldırı düzenlendiği ve 1 subay, 1 astsubay ve 1 erin yaralandığı' bildirildi.

22 Ocak 1987 Hakkâri, Uludere ilçesi, Ortabağ köyü katliamı.

23 Ocak 1987 Midyat, Bayburt köyleri, Efeler mezrası katliamı.

26 Ocak 1987 Seri katliamlara dönüşen yeni PKK stratejisi.

7 Mart 1987 Nusaybin ilçesi, Açıkyol köyü katliamı. (6 Çocuk, 2 Kadın, Toplam 8 kişi)

20 Haziran 1987 Ömerli ilçesi, Pınarcık köyü katliamı. (16 Çocuk, 6 Kadın, 8 Erkek, Toplam 30 Kişi)

9 Temmuz 1987 Hani ilçesi, Kırım köyü katliamı.

11 Temmuz 1987 Yine baskın, yine 5 ölü.

22 Temmuz 1987 Hakkâri, Şemdilli İlçesi'na başlı Umur köyü katliamı.

20 Ağustos 1987 Siirt, Kılıçkaya köyü katliamı. (14 Çocuk, 10 Erkek, Toplam 24 kişi)

20 Ağustos 1987 Midyat ilçesi, Dargeçit Bahçebaşı mahallesi katliamı. (3 Çocuk, 1 Kadın, 1 Erkek Toplam 5 kişi)

8 Eylül 1987 Pervari ilçesi, Sığırkaya köyü baskını.

21 Eylül 1987 Güneyce köyü katliamı.

21 Eylül 1987 PKK'lı teröristler, Bingöl ve Siirt'in iki köyüne düzenledikleri baskınlarda 12 kişiyi katletti.

12 Ekim 1987 Şırnak'ta kanlı baskın, 13 ölü.

12 Ekim 1987 Rezzuk mezrasında saldırı ve öldürme (Toplam 13 kişi)

12 Kasım 1987 Öğretmen'i telle boğdular.

28 Mart 1988 Eruh ilçesi, Fındıkbucağı Yağızoymak köyü katliamı.

1 Nisan 1988 Nusaybin, Bahmimi mezrası katliamı.

7 Mayıs 1988 Dereler Köyü, Taraklı mezrası katliamı.

8 Mayıs 1988 Siirt'in Şırnak ilçesine bağlı Taraklı ve Üçkardeşler mezralarını basan PKK'lı teröristler, 4'ü kadın 11 kişiyi katlettiler, 3 kişiyi ise kaçırdılar.

9 Mayıs 1988 Mardin'in Nusaybin ilçesi Taşköyü'nün Behmenin mezrasını basan PKK'lı teröristler, bir aileden 8'i ço-

cuk, 2'si kadın 11 kişiyi katlettiler, 2 çocuk ağır yaralandı. PKK'lı teröristlerin Şırnak baskınında kaçırdıkları 3 kişi de ölü bulundu.

5 Kasım 1988 Mardin Dargeçit yazıörün köyü (3 Öğretmenin öldürülmesi)

25 Ocak 1989 Kömür ocakları baskını

14 Ağustos 1989 Yine PKK, yine kan: 6 ölü

21 Ağustos 1989 Aktaş köyü öldürme olayı

14 Eylül 1989 PKK, kaçırdığı öğretmenleri kurşuna dizdi.

16 Eylül 1989 3 öğretmeni şehit eden 2 PKK'lı güvenlik görevlileri tarafından ölü olarak ele geçirildi.

2 Kasım 1989 Pervari ilçesinde tahrib ve öldürme olayı.

9 Kasım 1989 Lice ilçesi, Duru köyü Gomabekan mezrası katliamı.

24 Kasım 1989 Hakkâri, Yüksekova ilçesi, ikiyaka köyü katliamı

26 Kasım 1989 Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı İkiyaka köyünde 21 kişinin öldürülmesi ile ilgili olarak Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nden yapılan açıklamada, 'Bir gurup teröristin, saldırıyı düzenledikten sonra komşu bir ülkeye kaçtıkları, kaçarken 9 çoban ile 700 koyunu beraberlerinde götürdükleri' bildirildi.

26 Şubat 1990 Silopi ilçesi, Derebaşı köyü katliamı.

4 Mart 1990 Kanlı PKK baskını.

22 Mart 1990 Elazığ'da 9 mühendis, ayrılıkçı PKK örgütü militanları tarafından öldürüldü.

25 Mart 1990 PKK, okul yaktı, öğretmeni kurşuna dizdi.

10 Nisan 1990 Pervari ilçesi, Tosuntarla-Köprüçay köyleri Örtülü mezrası katliamı.

11 Nisan 1990 Van, Övecik köyü. (3 erkek, 2 Çocuk, Toplam 5 kişi)

14 Nisan 1990 Mardin'in Derik ilçesinde minibüse konan bomba patladı; 3 ölü.

16 Nisan 1990 PKK, 4'ü öğretmen, 5 kişiyi öldürdü.

3 Mayıs 1990 Kulp ilçesi, Yaylak köyü Kalesar mezrası katliamı.

10 Haziran 1990 Çevirimli köyü katliamı.

11 Haziran 1990 Ayrılıkçı PKK örgütü Şırnak'ın Çevrimli köyünü basarak 27 kişiyi öldürdü. Ölenlerden 12'sinin çocuk, 7'sinin de kadın olduğu açıklandı. PKK'lı teröristlerle çıkan çatışmada 4 korucu şehit oldu, bir terörist öldürüldü.

29 Temmuz 1990 PKK Pervari'de kurdu; 2 Subay, 5 er şehit.

25 Ağustos 1990 Mardin'in Ömerli ilçesi, Emniyet Müdürlüğü ve Karakoluna ateş açıldı; 1 şehit, 2 yaralı.

28 Ağustos 1990 Şirvan ilçesi, Özyurt köyü katliamı.

14 Nisan 1991 Kahramanmaraş, Elbistan, Kantarma köyü. (7 Erkek)

14 Temmuz 1991 Kahramanmaraş'ın Pazarcık ve Çağlayancerit ilçelerinde köyleri basan yasadışı bölücü örgüt mensupları, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu dokuz kişiyi öldürdüler. Otomatik silâhlar ve bombalar kullanan teröristler, cesetleri de yakarak kaçtılar.

7 Kasım 1991 Karakola PKK saldırısı.

13 Kasım 1991 Askeri araç tarandı.

16 Kasım 1991 PKK'ya 12 kurban daha.

17 Kasım 1991 PKK, 4'ü korucu 6 kişiyi öldürdü.

20 Kasım 1991 PKK, yük trenini bombaladı.

23 Kasım 1991 PKK, İstanbul'da haraç topluyor.

26 Kasım 1991 Hizan'da hain pusu; 9 şehit.

26 Kasım 1991 PKK İstanbul'da saldırdı.

27 Kasım 1991 Teröristler Silopi'yi bastı.

28 Kasım 1991 Üç ilde PKk terörü: Adana'da polis otosu tarandı, Şırnak'ta 2 er öldürüldü, İstanbul'da 9 patlama.

29 Kasım 1991 Siirt'te PKK, kamyona ateş açtı.

14 Aralık 1991 Şırnak'ta polise yaylım ateşi açıldı.

19 Aralık 1991 PKK, 19 korucuyu kaçırdı.

22 Aralık 1991 PKK, İdil'de toplarla saldırdı.

25 Aralık 1991 İstanbul'da yürüyüş yapan bir gurup PKK yanlısı, İstanbul Bakırköy'de Olağanüstü Hâl Bölge Valisi Necati Çetinkaya'nın kardeşine ait alışveriş merkezine molotof kokteyli attı. Çıkan yangında 11 kişi öldü, 17 kişi yaralandı.

25 Aralık 1991 Diyarbakır'da çatışma; 9 ölü, 35 yaralı.

26 Aralık 1991 PKK'nın şehir katliamı.

26 Aralık 1991 Şırnak'taki olayda 2 astğm, 1 astsb ve 6 er hayatını kaybetti.

28 Aralık 1991 Avrupa'da 13 kentte PKK saldırısı.

28 Aralık 1991 PKK petrol kuyusu yaktı.

16 Ocak 1992 Malatya'da bir terörist dehşet saçtı.

23 Ocak 1992 PKK'lılar İstanbul'da fabrika bastı.

26 Ocak 1992 PKK bombalı saldırısı.

12 Şubat 1992 PKK Cizre'yi bastı.

16 Mart 1992 PKK Bismil'e saldırdı.

19/20 Mart 1992 Cizre ilçe merkezinde korucuların öldürülmesi.

21 Mart 1992 Mardin ve Şırnak'ta karakollara ateş edildi, 2 kişi öldürüldü.

22 Mart 1992 Kutlamalar PKK gösterisine dönüştü.

23 Mart 1992 PKK Türk kuruluşlarını hedef aldı.

15 Nisan 1992 Çatışma: 1 teğmen, 9 er şehit.

16 Nisan 1992 Başkomiser ve bir Jandarma şehit oldu.

5 Mayıs 1992 4 ilde saldırı, 6 er şehit.

26 Mayıs 1992 Güneydoğu: 2 asteğmen ve 5 er şehit.

29 Mayıs 1992 PKK 200 kişiyle saldırdı.

30 Mayıs 1992 PKK'dan 4 cinayet daha.

11 Haziran 1992 Bitlis'in Tatvan ilçesinde PKK teröristleri, bir minibüsü durdurarak içinde bulunan 13 kişiyi kurşuna dizdiler.

24 Haziran 1992 Teröristler 8'i çocuk 10 kişiyi katletti.

27 Haziran 1992 Camide PKK katliamı.

28 Haziran 1992 PKK iki imamı şehit etti.

30 Haziran 1992 PKK yine karakol bastı. 8 er şehit, 3 er kaçırıldı.

01 Temmuz 1992 Teröristler Hizan'da 10 kişiyi katletti.

03 Temmuz 1992 Köye roketli saldırı, 13 ölü.

22 Temmuz 1992 Çukurca'da pusu: 10 er şehit.

05 Ağustos 1992 Midyat'ta biri korucu 4 kişi öldürüldü.

15 Ağustos 1992 Güneydoğu gergin; Çukurca'da 3 er şehit.

17 Ağustos 1992 Güneydoğu'da 5 ölü daha.

18 Ağustos 1992 PKK pusu kurdu, yol kesti: 11 ölü

20 Ağustos 1992 Şırnak'ta meydan savaşı.

25 Ağustos 1992 PKK Şırnak'ta yine vurdu.

27 Ağustos 1992 PKK Çukurca'ya da sadırdı.

29 Ağustos 1992 PKK vapur yaktı.

01 Eylül 1992 Petrol tankları kundaklandı.

05 Eylül 1992 Bingöl-Genç karayolunu kesen bir gurup PKK'lının, çeşitli araçlardan indirdikleri 7 kişiyi kurşuna dizdikleri bildirildi.

09 Eylül 1992 Teskereci erlere PKK saldırısı.

11 Eylül 1992 Ağrı ve Siirt'te 7 asker şehit.

12 Eylül 1992 PKK 3 Mühendisi öldürdü. Batman'da petrol tesislerine saldırdılar.

15 Eylül 1992 Batman'ın Kozluk ilçesi yakınlarında bir minibüste, PKK'lı teröristlerin bombalı ve silâhlı saldırısına uğrayan 4'ü köy korucusu 10 kişi öldü, 6 kişi yaralandı.

15 Eylül 1992 PKK halkı kurşuna diziyor.

16 Eylül 1992 PKK'dan vahşi saldırı; 10 ölü.

17 Eylül 1992 PKK, öğretmenleri hedef aldı.

19 Eylül 1992 PKK köy bastı: 4 ölü.

21 Eylül 1992 PKK yol kesti, üç kişiyi kurşuna dizdi.

26 Eylül 1992 PKK yine can aldı. 1 Yarbay, 3 er şehit.

28 Eylül 1992 Mutki ve Lice'de pusu. 14 er şehit.

29 Eylül 1992 Karakolda 4 er şehit: PKK Uludere'de baskın yaptı.

30 Eylül 1992 Güneydoğu'da kanlı gün: 94 ölü.

1 Ekim 1992 Bitlis'in Cevizdalı köyünü basan teröristler, aralarında çocuk ve kadınların bulunduğu 30 kişiyi öldürdüler, 25 kişiyi de yaraladılar. Köyü ateşe veren teröristler, 13 köy korucusunu da kaçırdılar.

2 Ekim 1992 PKK'nın yeni vahşeti: 30 ölü.

11 Ekim 1992 PKK, yol kesip 3 asker, 1 imamı kaçırdı.

16 Ekim 1992 Teröristler, 8 korucuyu kaçırdı.

20 Ekim 1992 Bingöl'ün Solhan ilçesi Hazarşah köyü yakınlarında, bir otobüsü durduran teröristler 19 yolcuyu kurşuna dizerek öldürdü, 6 kişiyi yaraladı.

24 Ekim 1992 PKK'dan yine köy katliamı.

26 Ekim 1992 Trene roketatarlı saldırı: 5 ölü.

26 Ekim 1992 PKK Sabotajı: Tren nehre uçtu.

28 Ekim 1992 Kan durmuyor: 3 şehit.

10 Kasım 1992 PKK teröristleri tarafından Diyarbakır'ın Hani ilçesine düzenlenen baskında, 3 güvenlik görevlisi şehit oldu, bir yerel muhabir ve 9 vatandaş öldü.

16 Kasım 1992 Roketli saldırı.

19 Kasım 1992 Iğdır'da PKK-asker çatışması; 1 er şehit.

11 Aralık 1992 PKK, Silvan'da köy bastı.

4 Haziran 1993 PKK köye saldırdı.

16 Haziran 1993 PKK köy bastı; 9 ölü.

26 Haziran 1993 Mardin, Yeşilli, Koyunlu köyü. (1 Çocuk, 4 Kadın, 3 Erkek, Toplam 8 kişi) öldü.

30 Haziran 1993 PKK turistik oteli bombaladı.

6 Temmuz 1993 Erzincan'ın Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyüne silâhlı baskın düzenleyen PKK teröristleri, aralarında kadınların da bulunduğu 28 kişiyi öldürdüler, 3 kişiyi yaraladılar, 4 kişinin de kayıp olduğu bildirildi. Köydeki 57 evi ateşe veren silâhlı kişiler kaçtılar.

12 Temmuz 1993 PKK köye sadırdı.

19 Temmuz 1993 Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Vanizer köyüne baskın düzenleyen PKK'lı teröristler, 22'si kadın ve çocuk olmak üzere 25 kişiyi öldürdüler.

3 Ağustos 1993 PKK yine saldırdı: 13 ölü.

4 Ağustos 1993 Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı ve Yenidoğan köyleri arasında yol kesen PKK teröristleri durdurdukları iki yolcu minibüsünde bulunan 28 kişiyi kurşuna dizdiler. Saldırıda ilk belirlemelere göre 15 kişi öldü, 13 kişi de yaralandı.

10 Ağustos 1993 Bingöl'ün Sancak Jandarma Karakoluna baskın, 1 astsubay, 2 er şehit.

14 Ağustos 1993 PKK'nın silâhlı mücadeleye başlamasının yıldönümü olan 15 Ağustos'a bir gün kala Kars'ın Digor ilçesinde PKK gösterisi. Gösteriler sırasında açılan ateş sonucu ilk belirlemelere göre, 9 kişi öldü. Yaralanan 51 kişi tedavi altına alındı. 50 gösterici de gözaltına alındı. İlçede olayın hemen ardından sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

20 Ağustos 1993 PKK, 13 askeri kaçırdı.

23 Ağustos 1993 Sınırda karakol baskını; 18 şehit.

29 Ağustos 1993 Elazığ'ın Kovancılar ilçesinde köy basan PKK teröristleri, kaçırdıkları 14 kişiden 9'unu öldürdüler. Van'ın çaldıran ilçesinde 4 PKK teröristi öldürüldü. Kocaeli'de PKK'ya yönelik olarak yürütülen operasyonlarda aralarında DEP Gebze İlçe Başkanı'nın da bulunduğu 16 kişi gözaltına alındı.

16 Eylül 1993 PKK, karakol bastı: 21 Şehit.

19 Eylül 1993 PKK, 12 yurttaşı katletti.

21 Eylül 1993 PKK, gazeteci öldürdü.

24 Eylül 1993 PKK mayınına 9 şehit.

28 Eylül 1993 PKK, radyolink istasyonu yaktı.

30 Eylül 1993 Batman'ın Kozluk ilçesinde bir mezrayı basan PKK teröristleri, köy korucusu bir aileden 7 kişiyi öldürdü, 3 kişiyi yaraladı.

4 Ekim 1993 Olağanüstü Hâl Valiliği'nden yapılan açıklamada, Mardin'in Midyat ilçesinde köy yoluna PKK teröristlerince döşenen mayına bir yolcu minibüsünün çarpması sonucu 26 kişinin öldüğü, 4 kişinin de yaralandığı bildirildi.

5 Ekim 1993 Siirt, Batman ve Hakkâri'de köy ve mezralara PKK teröristlerince düzenlenen silâhlı saldırılarda çoğu kadın ve çocuk 35 kişi öldürüldü, 10 kişi yaralandı, 22 ev yakıldı.

7 Ekim 1993 Tunceli, Pertek, Pınarlar köyü. (4 Öğretmen öldürüldü)

19 Ekim 1993 PKK, belediye başkanını kaçırdı.

21 Ekim 1993 Siirt, Baykan, Günbulak köyü, Derince mezrasına saldırı (1 Erkek, 8 Kadın, 13 Çocuk, Toplam 22 kişi) öldü.

25 Ekim 1993 Erzurum'un Çat ilçesine bağlı Yavi beldesine baskın düzenleyen PKK'lı teröristlerin, evlerinden silâh zoruyla aldıkları vatandaşları bir kahvehaneye toplayarak PKK lehinde propaganda yaptıkları, daha sonra otomatik silâhlarla taradıkları öğrenildi. Saldırıda, aralarında çocuk, kadın ve yaşlıların da bulunduğu 35 kişi öldü, 50 kadar kişi de yaralandı. Teröristler, evleri de ateşe verdikten sonra kaçtılar.

30 Ekim 1993 Erzurum'un Pasinler ilçesine bağlı Çiçekli köyü, kalabalık bir gurup PKK'lı tarafından basıldı. Saldırıda ilk belirlemelere göre, 6 kişi öldü, 5'i ağır 13 kişi de yaralandı.

6 Kasım 1993 Cizre'de mayın patladı; 3 ölü.

29 Aralık 1993 Şırnak, İdil ilçesi katliamı; 9 asker şehit.

21 Ocak 1994 Mardin, Savur, Ormancık ve Akyürek köyleri (10 Çocuk, 6 Kadın, 4 Erkek, Toplam 20 kişi)

25 Ocak 1994 BOTAŞ'a PKK saldırısı.

27 Ocak 1994 PKK Lice'de yol kesti.

12 Şubat 1994 İstanbul'da Tuzla tren istasyonunda PKK'lı teröristlerin çöp kutusuna koydukları bombanın patlaması sonucu, Tuzla Piyade Okulu yedek subay öğrencilerinden 5'i şehit oldu, halktan bir kişi öldü, 29 kişi yaralandı.

24 Şubat 1994 Bitlis, Şırnak, Uludere Yolunun Mayınlanması. (11 ölü).

11 Eylül 1994 Tunceli, Mazgirt, Darıkent Beldesi. (6 Öğretmen öldürüldü).

5 Kasım 1994 Mardin, Savur Pınardere köyü (4 Öğretmen öldürüldü).

17 Kasım 1994 Siirt'in merkeze bağlı Çölköyü basıldı (Toplam 10 kişi) öldü.

1 Ocak 1995 Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Hamzalı köyüne baskın düzenleyen bir gurup terörist 19 kişiyi öldürdü.

19 Mart 1995 Tunceli'den Ovacık ilçesine giden 50 araçlık konvoy PKK tarafından roketatar saldırısına uğradı. 18 asker şehit, 10 asker yaralandı.

3 Nisan 1995 Hatay, Dörtyol, Ahmetçe Düzü'ne saldırı (7 Erkek) öldürüldü.

25 Mayıs 1995 Batman'da bir minibüs durağına PKK'lılar tarafından yerleştirilmek istenen bombanın teröristin elinde patlaması sonucu teröristle birlikte 8 kişi öldü, 20 kişi de yaralandı.

17 Haziran 1995 PKK, yine saldırdı; 20 şehit.

24 Temmuz 1995 Van'ın Gürpınar ilçesine saldıran PKK teröristleri, 12 kişiyi öldürdü, 2 güvenlik görevlisi şehit oldu, bir güvenlik görevlisi de yaralandı.

5 Ağustos 1995 Hatay ili Hassa ilçesine bağlı Akbez beldesine roket atarla saldırı düzenleyen PKK'lı teröristler, 3'ü çocuk 8 kişiyi öldürdüler, 4 kişiyi de yaraladılar.

7 Eylül 1995 Hatay'ın Samandağ ilçesinde krom madeni ocağını basan kimliği belirsiz kişiler, maden ocağında çalışan 9 kişiyi kurşuna dizdiler.

10 Eylül 1995 Şırnak, Bulakbaşı köyü baskını. (5 Erkek, 2 Kadın, 2 çocuk, Toplam 9 kişi) öldürüldü.

16 Ocak 1996 Şırnak'ın Güçlükonak ilçesi ile Taşkonak köyü yakınlarına pusu kuran PKK teröristleri, roketle saldırdıkları bir minibüsü, içinde bulunan 7'si köy korucusunu 11 kişi ile birlikte yaktılar.

23 Nisan 1996 Kahramanmaraş'ın Ekinözü ilçesinde 3 öğretmen teröristlerce kurşuna dizilerek öldürüldü.

22 Haziran 1996 Diyarbakır'da yayın yapan söz TV stüdyoları ve aynı binada bulunan Altındağ Dinlenme Tesisi, kimliği belirsiz kişilerce uzun namlulu silâhlarla tarandı. Olayda 6 kişi öldü, 14 kişi de yaralandı.

13 Ağustos 1996 Sivas'ın Kangal ilçesi Demriz tren istasyonuna baskın düzenleyen PKK'lı teröristler 8 kişiyi öldürdü.

20 Ağustos 1996 PKK teröristlerinin Sivas'ın Koyulhisar ilçesi yakınlarında yol keserek 4 aracı taraması sonucu 3 kişi öldü, 7 kişi yaralandı.

3 Eylül 1996 Başkale ve Çaldıran ilçelerindeki çatışmalarda 2'si teğmen, 12 asker şehit düştü.

22 Eylül 1996 Elazığ'ın Alacakay ilçesi yakınlarında Etibank Şark Krom İşletmesi Müessese Müdürlüğüne saldıran PKK teröristleri 5 kişiyi öldürdü.

25 Ekim 1996 Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Çevik Kuvvet binasının önünde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısında, 3'ü polis 4 kişi öldü, 12 kişi de yaralandı.

29 Ekim 1996 Sivas'ta Çarşı Karakolu önünde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısında 3'ü polis 4 kişi öldü.

8 Kasım 1996 Hakkâri'nin Çukurca ilçesi Köprülü köyünde bir gurup teröristin bir minibüse roketli saldırısı sonucu 12 korucunun şehit olduğu 5 kişinin de öldüğü bildirildi.

15 Aralık 1997 Mardin, Dargeçit yolunda mayınlama tuzağı sonucu (10 erkek, 1 Kadın, 1 Çocuk, Toplam 12 kişi) hayatını kaybetti.

13 Temmuz 1998 Sivas, Divriği, Çayözü köyü, Hamuçimen mezrası'na saldırı (3 Erkek, 1 Kadın, Toplam 4 kişi) öldü.

13 Nisan 1999 Tunceli'de operasyonlarda pusuya düşürülen 2 er şehit olurken, 2 er de yaralandı: Canlı "bomba" eylemden önce yakalandı

7 Ekim 2007 Gabar'da saldırı 13 asker şehit.

11 Ekim 2007 Van minübüs tarandı 12 kişi öldürüldü.

13 Ekim 2007 Hakkâri Dağlıca'da 12 asker şehit edildi 8 asker kaçırıldı.

13 Kasım 2007 Gabar dağında operasyon yapan askerlerimize açılan ilk ateşte 1 Üsteğmen ile 3 askerimiz şehit düştü.

13 Kasım 2007 Türk Silâhlı Kuvvetleri'ne bağlı F–16 savaş uçakları ile Skorısky helikopterleri Kuzey Irak'ta yuvalanmış olan PKK inlerini bombalamaya başladılar. PKK terör örgütünün, kurulduğu 1978 yılından Abdullah Öcalan'ın yakalandığı 15.02.1999 tarihine kadar gerçekleştirdiği;

Toplam 6036 saldırı olayından 4057'si,

8257 silâhlı çatışmadan 6057'si,

3071 bombalama ve patlatma eyleminden 2403'ü.

388 gasp olayından 298'i,

1046 adam kaçırma olayında 934'ü

567 yasadışı gösteri olayından 529'u, 1993 yılından sonra meydana gelmiştir.

Bu tabloya paralel olarak PKK terör örgütü elemanlarınca hayatlarına son verilen; 4472 T.C. vatandaşından 2871'i Şehit edilen 3874 askerden (Rütbeli-rütbesiz dâhil) 2778'i, 247 polisten 148'i, 1225 geçici köy korucusundan 960'ı, 1993–1999 döneminde şehit edilmiş, yaralananlardan da 5620 sivil vatandaştan 4009'u, 8178 askerden 6191'i, 909 polisten 606'sı, 1655 geçici köy korucusundan 1373'ü bu dönemde yaralanmıştır.

Keza PKK terör örgütünün güvenlik güçleri ile girdiği çatışmada öldürülen veya yaralı ele geçen ya da kendiliğinden teslim olan eleman sayısı da 1993–1999 döneminde öncesine göre daha fazladır.

Terörün Faturası

Anadolu topraklarının Doğu ve Güneydoğu bölgelerini kapsayan yerlerde ilk fitili yaklaşık 200 yıl önce dış ülkelerin desteklemesiyle ateşlenen isyanları ve nedenlerini tarihsel süreç içinde sizlerle paylaştık. Bu isyanlar daima başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Olan da daima o bölgelerde yaşayan halka olmuştur. Ne zaman ki o bölgelerde menfaatleri olan dış güçler ellerini ayaklarını çekmişler, o topraklarda huzur hakim olmuştur.Bölgenin insanları tüm ülke insanlarıyla el ele vermeyi bilmiş, yeri geldiğinde canlarını, kanlarını bu vatan uğruna vermekten çekinmemişlerdir. İmparatorluk zamanında 3 kıtada, Cumhuriyet öncesi ve sonrasında ise Türkiye Devleti'ne saldıran emperyalist ülkelere karşı bağımsızlık savaşında yer almaktan geri kalmamışlardır. Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da, Büyük Taaruz'da ön cephelerde savaşmışlardır. Halen de, ülkenin sınırlarını korumak ve dış destekli terör mücadelesinde gururla görev almakta ve şehitlik mertebesine ulaşmaktadırlar.

1980'li yıllara geldiğimizde dış güçler yeniden sahneye çıkmışlar ve o bölgeleri yeniden kan deryasına döndürmekten çekinmemişlerdir. Amaçları o bölge insanını sevdiklerinden, onlara rahat bir yaşantı vermek istemelerinden değil, bölgede bulunan yer altı ve yer üstü zenginlikleri aralarında paylaşma sevdasında olmalarındandır. Çok kısa bir örnek verecek olursak; GAP Bölgesi, su ve tarım bakımından en zengin yerler, yine bölgenin diğer yerlerinde bulunan petrol başta olmak üzere zengin maden yataklarına sahip olması, bu bölgede isyanları ve terörü destekle-

yenler için en büyük nedendir. Geçmiş senelerde ABD'li bir yetkilinin söylediği gibi ' bir damla petrol, bir litre kandan daha değerlidir' Başka söze gerek var mı?

Evet, 1980'den sonra yıştan destekli Terörle mücadeleyle geçen 25 yılın Türkiye'ye faturası ağır oldu. Aradan geçen süre içinde terörle mücadelenin parasal boyutu 400 milyar doları buldu. TSK'nın verilerine göre 4 bin 970 güvenlik kuvveti ile bin 335 köy korucusu şehit oldu, binlerce vatandaş yaşamını yitirdi. PKK'nın kaybı ise 40 bine ulaştı. Genelkurmay Başkanı Org. İlker Başbuğ, 14 Nisan 2009'daki yıllık değerlendirmesinde şunları ifade etmişti: **"1993'te toplam iç güvenlik olayı 5717, şehit sayısı 538, hayatını kaybeden vatandaş sayısı 1479 iken; 2008'de toplam iç güvenlik olayı 1602'ye şehit sayısı 138'e hayatını kaybeden vatandaş sayısı ise 51'e inmiştir."**

Şimdi arkanıza yaslanıp şöyle bir düşünün. Son 1-2 yıl içinde ne oldu da, Türkiye'de petrol yok, diyen yabancı ülkeler,Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da, Karadeniz'de bile arka arkaya petrol kuyuları açmaya başladılar. Şimdiye kadar GAP Projesine sıcak bakmayan dış güçler son yıllarda o bölgelerde arazi alıp tarıma yatırım yapmaya başladılar. Oturup bunları düşünün. Oyunu böyle okuyun. Son olarak elinize bir bıçak alıp tırnağınızı etinizden ayırmaya çalışın, becerebilecek misiniz? Etle tırnak hiç ayrılır mı?

TSK'nın İstihbarat Raporu

Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ait 20 Ocak 2009 tarihli İç İstihbarat Raporu'nda da, PKK'yı silah bırakmaya ikna etmeye yönelik son gelişmeler sıralandı. Rapor, "PKK-Kongra-Gel ve müzahir unsurların Irak kuzeyindeki faaliyetleri ile ilgili olarak edinilen bilgiler"i şöyle aktarıyor:

> " KDP'nin, terör örgütünün de dahil edildiği veya gıyabında diğer Kürt partilerinin katılımıyla bir Kürt konferansı düzenleyerek, örgüte 'silah bırakma' çağrısında bulunmayı planladığı,
>
> Terör örgütü ve KDP üst düzey sorumluları arasında sürdürülen son görüşmelerde;
>
> - Türkiye'nin ikna edilerek dağdaki teröristlere yönelik genel af çıkartılması ve terör örgütünün silah bırakmasının sağlanması, tepki çekmemek amacıyla affın parça parça çıkartılarak orta vadede silah bırakmasının gerçekleşmesi,
>
> - Türkiye ile Avrupa ülkelerinin ikna edilerek terör örgütü üst yönetiminin Irak'tan Avrupa'ya gönderilmesi konularının gündeme geldiği ve büyük ölçüde uzlaşma sağlandığı... öğrenilmiştir."

Aynı raporda, KDP ile PKK arasında "büyük ölçüde uzlaşma" sağlandığı ifade edilen bu hususlara ilişkin Genelkurmay Başkanlığı görüşü yer almamakla birlikte, raporun "değerlendirme" bölümünde, "Her ne kadar örgüt ile KDP arasında yapılan görüşmelerde silah bırakılması yönünde uzlaşma sağlandığı ifade edilse de, şu an için böyle bir sonucun erken olduğu değerlendirilmektedir" ifadesi dikkat çekiyor.

TSK'dan TRT Şeş Yaklaşımı

Türk Silahlı Kuvvetleri'nden Kültürel açılımlarla ilgili bir açıklama geldi. 2009 yılının ilk aylarında yapılan basın bilgilendirme toplantısında basın mensuplarının sorularını cevaplandıran Genelkurmay Başkanlığı İletişim Daire Başkanı Tuğgeneral Metin Gürak, TBMM çatısı altında Kırmançi lehçesiyle konuşulmasına ilişkin bir soru üzerine, "Herkesin anayasa ve yasalara uygun şekilde hareket etmesi gerekir. Hukuk devletinde yasalara aykırı hareket edenler karşısında yargının harekete geçmesi de doğal bir husustur" dedi.

Gürak, TRT 6'nın Kürtçe yayın yapması ile ilgili soruya da "Üniter devlet ve ulus devlet yapısına zarar vermeyecek tedbirleri de göz önüne almak kaydıyla devlet kültürel alanda bazı açılımlarda bulunabilir" yanıtını verdi.

Amaç Türkiye'yi federatif bir yapıya dönüştürmek

Bu arada, Eski Genelkurmay Başkanı ve Emekli Org.Yaşar Büyükanıt, Beykent Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin organizasyonuyla "PKK Terörünün Gelişimi, Bugünü ve Geleceği Bağlamında Önlemler" konulu konferans verdi. Türkiye'de etnik milliyetçiliğe dayanan bir bölücü terör ile karşı karşıya olunduğunu ifade eden, "Terör örgütüne destek verenler Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın değişmesini istiyor" diyen Büyükanıt şöyle konuştu: "Kürt kimliğinin, Kürtçe eğitim ve bölgesel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi taleplerin Anayasa'ya girmesi talep ediliyor. Aslında istenenlerin Türkçesi şu: Türkiye'nin federatif bir yapıya dönüştürülmesi." Büyükanıt, "AB uyum yasaları yapılırken terör ile mücadelenin özel bir durum olduğu unutulmamalıdır" diye konuştu.

Demirtaş: Türkiye 25 Bölgeye Ayrılmalı

Almanya'nın Bochum Üniversitesi'nde 'Türkiye nereye gidiyor? - Savaş ve siyasal çözüm arayışı arasında Kürt sorunu' başlıklı bir panel düzenlendi. Panele katılan DTP Grup Başkanvekili Selahattin Demirtaş, Türkiye'nin 20-25 idari bölgeye ayrılması gerektiğini söyledi. AKP'nin Türkiye için bir şeyler yapacağına inanmadıklarını da belirten Demirtaş, 'Biz AKP'yi Türkiye'de durdurabilecek ilerici bir hareketiz' dedi.

Panele, Türkiye Barış Meclisi Sözcüsü Prof. Dr. Cengiz Güleç ile Die Linke NRW eyalet yönetimi sözcüsü Wolfgang Zimmermann da katıldı.

Demirtaş: Genel Demokrasi Sorunu Var

Panelde konuşma yapan Selahattin Demirtaş; Türkiye'de genel bir demokrasi sorununun var olduğuna işaret etti. 'Seksen yıldır buna karşı mücadele edenler var, bir de buna karşı direnenler' diyen Demirtaş, 'Eğer Türkiye'de demokrasi kültürü gelişirse Kürtler de bunun içinde yerini alacak, bizim mücadelemiz de bunun içindir' ifadelerini kullandı.

Demokratik Özerkliği tartışıyoruz kendi içimizde, bunu güçlendirmeye çalışıyoruz. Anlamaya, anlatmaya çalışıyoruz.'

'Türkiye'nin 20-25 idari bölgeye ayrılması gerekiyor' diyen Demirtaş, 'her bölgenin kendi meclisinin olması gerekiyor. Bu meclisi o bölgenin sorunları ile ilgili her türlü sosyal, kültürel vb. sorunları ile ilgili kararlar alabilmelidir. Bu kararları kendi yerel bölgesi içinde çözebilmelidir. Halkta sorunlarını oraya taşımalı ve bürokrasiye takılmadan çözebilmelidir' önerilerini yaptı.

Anadilin önemine de vurgu yapan Demirtaş, 'dünyanın neresinde olursa olsun, eğer bir dil üzerinde baskı, engelleme varsa bu kabul edilir bir şey değildir. Bu nokta da herkes dilini korumalıdır' diye kaydetti.

Birarada Yaşamanın Yollarını Oluşturalım

Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nin (ÖDP) düzenlediği "Birarada Yaşamın Yolu" başlıklı sempozyumda konuşan DTP Millitvekili Aysel Tuğluk Türkiye'nin son dönemlerde bir kaos ortamına sürüklendiğini belirtti. Tuğluk, "Kürt sorunundaki Türkiye'nin çözümsüz tavrı, Kuzey Irak'ta Talabani'yi Şii ittifakına zorlarken, Barzani'yi İsrail-ABD işbirliğine itiyor" dedi. Ulus-devletin çözüm ve model olmadığını belirten Tuğluk, "Ulus-devlet sorunlara çözüm getirmedi, aşılmalı. Ulus devlet anlayışı CHP ve MHP'nin ısrarcı tavırlarına rağmen aşılacak. Siyasal örgütlenmelerin önündeki engelleri kaldıracak, bütün halklara ve Kürtlere özgürlük tanıyan bir cumhuriyet modelini benimsedik" dedi. Tuğluk, tasarladıkları cumhuriyet modelinin kurulmaması durumunda şiddet ortamının gelişebileceğini, ABD-İsrail ittifakında Kürtlerin yer alabileceğini, bu durumda da ortaya bir felaketin ortaya çıkabileceğinin altını çizdi.

T.C. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül:

'Siyasi Çözüm Söz Konusu Değil'

Tarihler 13 Mart 2008'i gösterdiğinde Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, ABD Başkanı Bush ile bir araya gelmek üzere ABD gezisine çıktı. Uçakta beraberindeki gazetecilerin sorularını yanıtlayan Cumhurbaşkanı Gül, MGK'nin başı olarak eve dönüş ve diğer önlemler hakkında mesaj var mı? diye sorulan bir soruya o tarihlerde şöyle cevap vermişti.

"Terörü bitirmek bizim için hayat memat meselesidir. Bu amaçla, terör organizasyonunu bitirmenin bütün yolları devrede olur. Amaç, şehit annelerinin yanına bir yenisini, gazilere bir tane daha eklememek. Ama hangi yöntem, unsur, ne zaman, nasıl kullanılır, bu uzmanlık işidir. Silahla karşınıza çıkana daha ağır silahla karşılık verirsiniz, ekonomik, siyasi ve psikolojik ve diğer dediğimiz önlemleri de kullanırsınız.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, ardından ABD'de Başkan George Bush'la görüşmesi sonrası, düşünce kuruluşu Woodrow Wilson Merkezi'nde bir konuşma yaptı.Türkiye'nin PKK'yla mücadelesinde siyasi çözüm arayıp aramayacağı sorulduğunda ise şu cevabı verdi:

" Kökeni Türkiye dışından gelen teröre karşı siyasi bir çözüm bulunamaz, Böyle bir durumda 'dışarıdan gelen bir teröre karşı politik çözüm bulalım' denilebilir mi?" dedi ve ekledi:

"Nasıl El Kaide'nin dışarıdan saldırılarına karşı 'Burada politik çözüm bulalım' denilemezse burada da böyle bir şey söz ko-

nusu olamaz. Dolayısıyla bunu, ne bugün burada ne de önceki görüşmelerde başka ortamlarda konuşmadık, konuşmayız da."

Abdullah Gül Türkiye'nin kendi içindeki sorunlarını çözmek için çok yönlü ekonomik ve sosyal çalışmalar yapıldığını, bunun ayrı bir konu olduğunu da ekledi.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı George Bush ,Abdullah Gül'le görüşmesi sonrası, Türkiye ve ABD'nin stratejik ortaklar olduklarını, iki ülke ilişkilerinin önemli olduğunu ve bunu daha da güçlendirmeye çalıştıklarını söylemişti.

Bush, "Ortak düşman PKK, hem Türkiye hem de Irak'ın düşmanı. Barış içinde yaşamak isteyen herkesin düşmanı. ABD Türkiye'nin yanında mücadele etmeye devam edecektir" demişti.

'Kürt Meselesi Türkiye'nin Birinci Meselesidir'

Evet, 13 Mart 2008 tarihinde ABD Devlet başkanı Bush ile yaptığı görüşmenin ardından düşünce kuruluşu Woodrow Wilson Merkezi'nde "Türkiye'nin PKK'yla mücadelesinde siyasi çözüm arayıp aramayacağı" sorulduğunda büyük tepki gösteren Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, aradan yaklaşık 1 sene geçip, Bush'un yerine ABD Devlet Başkanı olan ve ilk ziyaretini Türkiye'ye yapan Barack Obama ile yaptığı görüşmelerin ardından Türk ve dünya kamuoyunu oldukça şaşırtan bir açıklama da bulundu.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, "İster terör, ister Güneydoğu, ister Kürt meselesi deyin, bu Türkiye'nin en önemli meselesidir. Mutlaka halledilmesi lazımdır. Bu Türkiye'nin birinci meselesidir" dedi.

Gül bu açıklamayı resmi bir ziyaret için gittiği Prag'daki temaslarının ardından gezisini takip eden gazetecilerin soruları üzerine yaptı.

Türkiye için önemli konular hakkında daima yurt dışı gezilerinde açıklamalarda bulunan Cumhurbaşkanı, Mart ayındaki Tahran seyahatinde de 'İyi şeyler olacağını' söylemişti. Bu sözlerini ve aradan zaman geçtiğini hatırlatıp bir gelişme olup olmadığını sorulması üzerine Gül şöyle konuştu: "İyi gelişmeler olması lazım ve olabilir. Herkes işin çok daha farkında. Önce böyle bir

çalışma anlayışının olması lazımdı. Devletin içinde herkes birbiriyle çok daha açık seçik konuşuyor. Herkes derken, asker, sivil, istihbarat, hepsi için söylüyorum. Böyle bir ortamda iyi şeyler olur. O yüzden iyi şeyler olacak diyorum. Bir fırsat var, fırsatın kaçmaması lazım. dediğim gibi hem dış meselemizde, hem de bu iç meselemizde."

Cumhurbaşkanı Gül, 6-7 Mayıs 2009 tarihlerinde CHP lideri Deniz Baykal, MHP lideri Devlet Bahçeli ve DTP Genel Başkanı Ahmet Türk ile yaptığı görüşmelerde de -kendisinin kısa olarak ifade ettiği- Anayasa değişikliği ve Kafkaslar'da barış süreci konularının yanı sıra bu konuyu açmış ve muhalefetin görüşlerini almıştı.

Gül'ün bu sözlerinden önce Genelkurmay Başkanı Başbuğ ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek de PKK'lıları dağdan indirmenin kolaylaştırılması dahil çalışma yürütüldüğünü söylemişti.

Bu çerçevede örneğin Hasan Cemal'in Milliyet gazetesinde yayımlanan ve Iraklı Kürtlerin yanı sıra, PKK'nın fiilen yöneticisi durumundaki Murat Karayılan ile mülakatını da dikkatle izlediği anlaşıldı.

DTP'nin Değil Herkesin Sorunu

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Kürt sorunuyla sadece DTP'nin değil tüm siyasi partilerin ilgilenmesi gerektiğini söyledi. Gül "Kiminin Kürt, kiminin Güneydoğu, kiminin terör sorunu dediği bu sorun, Türkiye'nin sorunudur" dedi.

İslam Konferansı Örgütü'nün, Dakar'da düzenlediği 11. Zirve Konferansı'na katılmak üzere, Senegal'e giden Gül hareketinden önce Esenboğa Havalimanı'nda açıklamalarda bulundu. Gül, DTP Meclis' Grup Başkanı Ahmet Türk ve beraberindeki heyetle yaptığı görüşmeye ilişkin de bilgi verdi. DTP'nin görüşlerini dinlediğini söyleyen Gül, Türk ve beraberindekilere tavsiyelerde bulunduğunu belirtti. Gül, "Kürt sorunu ile ilgili değerlendirmelerde bulunduğunuz söyleniyor" hatırlatılması üzerine şöyle konuştu: "Kiminin Kürt, kiminin Güneydoğu, kiminin terör sorunu dediği bu sorun, Türkiye'nin sorunudur. Bu sorun bir partinin, bir grubun meselesi değildir. Bu meselenin sanki bir muhatabı varmış, onların meselesiymiş gibi algılanmaması gerekir. DTP'nin de çeşitli

görüşleri var. Başta siyasetçiler olmak üzere herkesin, Türkiye'nin sorunlarını çözmeye yardımcı olması gerekir. Hiç kimse problemleri daha çok problemli hale getirmek değil, tam tersine herkes productive (yapıcı) olmalıdır. Siyasette bulunan herkes için söylüyorum, Meclis'te temsil edilen partilerin, milletvekillerin benden bir talebi olursa görüşlerimi söylerim."

Kürt Sorununu Kendimiz Çözeriz

Gül, bir gazetecinin, "Kürt sorunuyla ilgili 'fırsat bu fırsat, kaçırılmamalı' demiştiniz. Hükümetin de bu konuda adım attığına ilişkin değerlendirmeler yansıyor. Kürtçe köylerin adının geri verilmesi gibi bazı adımları siz nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusu üzerine, şunları söyledi: "Siz de özetlediniz, demek ki çok geniş şekilde, iyi niyetli çalışmalar var Türkiye'de. Ümit ediyorum ki bunların hepsi iyi bir şekilde neticelenir. Çünkü bunlar kendi ülkemizin, kendi sorunlarımızdır. Kendi sorunlarımızı kendimiz konuşacağız, kendimiz tartışacağız ve kendimiz kendi inisiyatifimizle nihayete eriştireceğiz. O açıdan Türkiye açık toplum, bu açık toplum içerisinde gayet canlı tartışmalar söz konusu. Bunlar gayet medeni tartışmalar. İktidar, muhalefet, düşünürler, devletin organları bu konularda ilgili muhakkak ki iyi çalışmalar yapıyorlar."

Ankara'nın Çözüm Paketi Var mı?

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 'Türkiye'nin birinci sorunu. Mutlaka halledilmeli' demesi üzerinden üç-dört gün geçti ve Ankara'nın siyasi gündemini neredeyse tamamen Kürt sorunu kapladı.

Muhalefet partilerinin Meclis grup konuşmalarında Cumhurbaşkanı Gül'ün 'İster terör, ister Güneydoğu, ister Kürt sorunu' diyerek başladığı 'şartlar müsait, fırsatı değerlendirmeliyiz, iyi şeyler olacak' ifadeleri önemli yer tuttu. Şöyle sıralayabiliriz:

CHP-Deniz Baykal: "Sayın Cumhurbaşkanı, Kürt sorunuyla ilgili tarihi fırsattan söz ediyor. Bu tarihi fırsat nedir? (..) Bu konuda ciddi karar almamız lazım. Nereye hizmet edeceğiz? Birileri çok bilinçli olarak, etnik temelde ayrıştırmanın ara modellerini, çözüm diye, geçici dönemler için önerme yaklaşımı içindedir. Bu yaklaşım kimseye yararlı değildir. (..) Tarihi fırsatın dayanağı ne? Terör net bir şekilde bitiyor mu, bunun güvencesi var mı?"

MHP-Devlet Bahçeli: "Başbakan'ın sutre gerisine çekilerek kamuoyunun psikolojik olarak hazırlanması sürecini izlediği bugünkü ortamda, Sayın Cumhurbaşkanı'nın ön safta yer alarak Türk toplumuna şifreli mesajlar vermesi, bu konuda bir rol paylaşımının yapıldığını da akla getirmektedir. Adı telaffuz edilmeye başlanan bir siyasi sınırın çekilmesi için taşeronluk yapılması mı?

Yoksa, bin yıllık kardeşlik hukukunun çiğnenmesi ve sosyal dokunun bozulmasına kayıtsız kalınması mı? Hangisi için bizden destek aranmakta, hangi rezalete, üzerine basa basa tekrarlıyorum hangi ihanete katkıda bulunmamız için servis yapmamız istenmektedir?"

DTP-Ahmet Türk: "Sayın Cumhurbaşkanı da Türkiye'nin en temel sorununun Kürt sorunu olduğunu ve bunun mutlaka halledilmesi gerektiğini söyledi. Bu olumlu ve umut verici bir gelişmedir. Beklentimiz ve temennimiz bu mesajların somut adımlara dönüşmesi ve icra organı olan hükümetin bir an önce harekete geçmesidir. Asıl rol hükümete düşmektedir. Hükümetin elle tutulur bir projesi var mı?"

Yalnız Cumhurbaşkanı Gül'ün değil, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın önceki gün Güvenlik Müsteşarlığı'nı açıklarken kullandığı 'Ne gerekiyorsa yapacağız' sözünden, 2005'te Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır'da yaptığı 'Kürt sorununu çözmek boynumuzun borcudur' demesine yaptığı atıftan ve PKK'lı Murat Karayılan'ın sözlerini 'not ettiğini' söylemesinden sonra gündemin bu konu olması doğaldı.

Siyaset sözcülerinin sözlerinden muhalif olmanın doğasında bulunan eleştiri sözlerini ayıkladığımızda geride kalan, meşru bir sorudur: Ankara'yı en çok temsil eden kişi bu açılımda bulunduğuna göre, hükümetin bu konuda somut planı var mıydı? Bir şey yapılmak isteniyordu da, o neydi?

Başbakan Erdoğan'ın Azerbaycan seyahatine giderken düzenlediği basın toplantısında , 'Sormak istediğiniz soru var mı?' deyince gazeteciler bu soruları sordular. Başbakan'ın yüzünde zaman zaman beliren ve zamanında Süleyman Demirel'in 'Doğmamış çocuğa don biçilmez' demeden önce dudağının kenarında oluşan 'Ne cevap vereceğimi anladınız değil mi?' kıvrımını andıran gülümsemeyle gelen cevabı şu oldu:

"Sorunun muhatabı Sayın Cumhurbaşkanı. Sayın Cumhurbaşkanı bir iyi niyet göstermiş, iyi niyet temennisinde bulunmuş. Kötü şeyler olacaktı mı deseydi? Herkes iyi şeyler yapma gayretinde olursa, iyi şeyler olur. Ben de iyi şeyler olsun diyorum."

Burada bir sorunla mı karşı karşıyayız? Ya hükümetin elinde henüz oluşmuş bir proje yok, ama bunun gayreti var, hazırlıkları sürüyor ve Cumhurbaşkanı'nın açıklaması bu hazırlığın kısa sürede tamamlanacağı varsayımına dayanıyor. Ya da bu plan hazır, devletin bütün katmanları biliyor, Cumhurbaşkanı yakında uygulamaya konulacak bu planı bize duyurmuş oluyor. Muhalefet liderleriyle Gül'ün yaptığı görüşme de bu durumda bir kamuoyu oluşturma için zemin çalışması niteliği taşıyor.

Hangisi doğru? Madem önce Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un açtığı, sonradan Cumhurbaşkanı Gül'ün başka açıyla ve bir adım yukarı çıkararak vurguladığı '2009 fırsat yılı' söylemi gerçekten Türkiye'nin bu en yakıcı problemini çözüm yoluna sokacak mı? Yoksa ABD Başkanı Barack Obama'nın estirdiği rüzgârla gelen iyimserlik havası ve Başbakan Erdoğan'ın söylediği gibi bir iyi niyet girişimi mi?

Şimdi gelin bu tepkileri geniş bir şekilde inceleyelim. Kim nasıl tepki vermiş, kim olumlu, kim olumsuz yaklaşım göstermiş öğrenelim. Bizden yorum yok. Yorum size ait.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli:

PKK Affına Göz mü Yumacağız

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün "Kürt sorunu Türkiye'nin birinci sorunudur" şeklindeki açıklamasına tepki gösterdi. Gül'ün açıklamalarını "sorunlu" ve "izaha muhtaç" olarak değerlendiren Bahçeli, "İddia edilen bu mutabakatın niteliği, içeriği ve tarafları bir an önce açıklanmalıdır" dedi.

Son günlerde "Washington, Brüksel, Erbil ve Erivan ağzı ile konuşan yerli lobilerin" MHP'nin politikalarını dillerine doladığını belirten Bahçeli, "MHP'den sözde barış ve katkı adına istenen nedir? İmralı canisine kadar uzanacak PKK affına göz yumulması mı? Hangi rezalete, hangi ihanete katkıda bulunmamız için servis yapmamız istenmektedir?" diye sordu.

Koruculuk Sistemini Savundu

Bahçeli son günlerde tartışmaya açılan koruculuk sistemini de savundu. Her kamu görevlisi gibi kanun dışına çıkarak suç unsuru taşıyan faaliyetlerde bulunan korucular olabileceğini ancak bunun bütün koruculuk sisteminin sorgulanmasına bahane olmaması gerektiğini dile getiren Bahçeli, şöyle konuştu:

"Vatana bağlılığın en önemli göstergesi olarak şehadeti göze almış insanların bu kahramanlıklarını ve fedakarlıklarını görmezden gelerek işlenmiş bir suçtan toptancı hükümler çıkartmak kabul edilmesi mümkün olmayan bir yanılmadır. Ve bu konuda hala koruculuğun kaldırılması için ısrarcı olmak PKK'nın yıllardır ve her platformda üzerinde durduğu siyasallaşma taleplerinden birinin bilerek veya bilmeyerek avukatlığına soyunmak anlamını taşıyacaktır. Yıllardır süren terörle mücadelede Güvenlik Kuvvetlerimizin yanında yer alan ve devletimize bağlılıklarını hayatları uğruna ispat eden kahraman yöre halkını ve onların temsilcileri olan korucuları kutluyorum."

Yerli Lobi MHP'yi Diline Doladı

Sözde sivil toplum temsilcileri, üniversite zeminini propaganda için kullanan mihraklar, güdümlü düşünce kuruluşları, siparişle sonuç çıkartan kamuoyu araştırma şirketleri, yüzleşmeye meraklı aydınlar ve yandaş medya kanallarının son günlerde MHP politikalarını dillerine doladığını belirten Bahçeli şunları söyledi:

"Washington, Brüksel, Erbil ve Erivan ağzı ile konuşan yerli lobilerin son günlerde Milliyetçi Hareket Partisi'ni ve politikalarını dillerine dolamaları bu açıdan çok anlamlıdır. Bu zihniyet sahiplerini, gazete köşelerinde, televizyon ekranlarında, toplantı salonlarında, konuşmacı kürsülerinde, platform sandalyelerinde partimize yönelik yoğun bir faaliyet içinde görebilirsiniz. Özellikle gittikleri yerin bir türlü yenisi olmayıp, terk ettikleri hareketimizin 'eski MHP'li' kontenjanından köşe tutmuş olanların işi gücü bırakıp Milliyetçi Hareket Partisi'nin siyasetini sorgulamaya çalışmaları dikkat çekicidir. Lobi faaliyetlerinin partimizi ve partililerimizi hedef almaya başlamış olması, toplumun diğer direnç noktalarının bu odaklar tarafından belirli bir kıvama getirildiğinin işaretlerini vermektedir. Özellikle Sayın Cumhurbaşkanı'nın tanımı ile 'Kürt sorunu Türkiye'nin birinci sorunudur' açıklamasıyla eş zamanlı olarak medya üzerinden Kandil Dağı'ndan yapılan mütareke ve müzakere çağrıları başka bir sonuç çıkarmamıza imkan vermemektedir."

Gül'ün Açıklaması Sorunlu ve İzaha Muhtaç

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün "Kürt sorunu" ile ilgili açıklamalarını da değerlendiren Bahçeli, Anayasa'ya göre Cumhurbaşkanı'nın Türkiye Cumhuriyetini ve Türk milletinin birliğini temsil ettiğini kaydetti. Gül'ün açıklamalarını sorunlu ve izaha muhtaç bulduklarını kaydeden Bahçeli, Gül'ün 'devlet katında mutabakat bulunduğu'nu söylemesinin konuya dahil bütün anayasal organları bağlayıcı anlam kazandığını söyledi. Bahçeli, "İddia edilen bu mutabakatın niteliği, içeriği ve tarafları bir an önce açıklanmalıdır. Bu mutabakatın içinde yer alanların anlaştıkları zeminin ne olduğunu kendi adlarına açıklamaları Türk milletine karşı tarihi sorumluluğun bir icabıdır. Başbakan'ın sütre gerisine çekilerek kamuoyunun psikolojik olarak hazırlanması sürecini izlediği bugünkü ortamda, Sayın Cumhurbaşkanı'nın ön safta yer alarak Türk toplumuna şifreli mesajlar vermesi, bu konuda bir rol paylaşımının yapıldığını da akla getirmektedir." diye konuştu.

Hangi İhanete Katkıda Bulunmamız İsteniyor?

MHP'nin iç ve dış lobilerin hedefi haline geldiğini kaydeden Bahçeli, "MHP'den sözde barış ve katkı adına istenen nedir? Koruculuğun kaldırılmasına çanak tutulması mı? Yapay azınlıkların yaratılmasına seyirci kalınması mı? Milli kimliğin tartışılmasının kabul edilmesi mi? Eğitim dilinin çeşitlendirilmesine sessiz durulması mı? İmralı canisine kadar uzanacak PKK affına göz yumulması mı? Barzani devletinin tanınması ve tek taraflı tavizlere kucak açılması mı? Yeni anayasa maskesiyle üniter yapının ve milli tahrip edilmesi mi? Türkiye'nin bölünme senaryolarının demokratikleşme reçetesi olarak pazarlanmasına tepki gösterilmesi mi? Federatif bir yapılanmanın sinsice yürürlüğe konulmasına alkış tutulması mı? Adı telaffuz edilmeye başlanan bir siyasi sınırın çekilmesi için taşeronluk yapılması mı? Hangisi için bizden destek aranmakta, hangi rezalete, üzerine basa basa tekrarlıyorum hangi ihanete katkıda bulunmamız için servis yapmamız istenmektedir?"

Kimlerle Anlaşıldı

Cumhurbaşkanı Gül'ün Kürt sorunu tanımıyla 'sözde çözüm için ümit dağıttığı ve müjde verdiğini belirten Bahçeli, kimlerle anlaşıldığı, sürecin kimlerle olgunlaştırıldığı, kaçırılmaması gereken fırsatın ne olduğu konusunda Başbakan Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Gül'den acilen cevap beklediklerini söyledi. Bahçeli şöyle konuştu:

"İçinde Milliyetçi Hareketin görüş ve önerilerinin olmadığı, milli kimlik ve milli bekanın tehlikeye gireceği hiçbir süreçte partililerimiz ve partimiz yer almayacaktır. Bugüne kadar teslim ala ala ilerleyen işbirlikçi lobiler ve yandaş mihraklar bu kez MHP'yi hedef alarak baltayı taşa vurmuşlardır. Bölücü terörü ve bölücülüğü hoşgörü ile karşılayıp talepleri sözde siyaset içinde çözmeyi önerenlerin partimizi kendi ifadeleri ile 'yıkıcı bir faktör' olarak adlanması hiç kimsenin haddi değildir. Şerefli tarihimizin içinde yar alan hiçbir bağ ve bağlantı hiç kimsenin bu alçakça ithamları dile getirmesinin bahanesi ve gerekçesi olamayacaktır. Bunlar nafile çabalardır. Milliyetçi Hareket Partisi, birileri istiyor diye, Iraklı aşiret reislerine ilişkin tanımını, milletimiz için öngördüğü tehdit ve tehlikeleri, konuya ilişkin kullanacağı dili, Türkçe dışındaki bir dile kapalı eğitim anlayışını ve hükümete yönelik eleştirilerini değiştirecek değildir. Gaflet ile ihanet, menfaat ile melanet arasında gidip gelen tükenmiş ruh sahiplerinin bu hezeyanlarının camiamızda anlam bulması mümkün olmayacaktır

Karınlarından Konuşmasınlar

Öte yandan MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural da, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Erdoğan'a, Kürt sorunuyla ilgili ifadelerinden dolayı tepki gösterdi. Vural **"Karınlarından konuşmasınlar kafalarının arkasındakini milletle paylaşsınlar."** diye konuştu.

MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural, Meclis'te yaptığı değerlendirmede, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün "Kürt sorunu konusunda önümüzdeki günlerde iyi gelişmeler olacağı" şeklindeki ifadeleriyle başlayan tartışmaları değerlendirdi. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Erdoğan'ı karnından konuşmakla suçlayan Vural, "Ne yapılmak isteniyor, onu ortaya koysunlar, PKK'ya af mı getirmek istiyorlar, birkaç dilli bir sistem mi getirmek istiyorlar, özerklik mi vermek istiyorlar, karınlarından konuşmasınlar, kafalarının arkasındakini milletle paylaşsınlar." diye konuştu.

Başbakan Erdoğan'ın 2005 yılında önce "Kürt sorunu var' dediğini ardından "terör sorunu var' dediğini kaydeden Vural, bir sorunu tanımlamanın çözümü için gerekli olduğunu söyledi. Vural şöyle konuştu:

"Önce sorunu ortaya koyacaksın. Terör deyince ayrı, güneydoğu sorunu deyince ayrı, etnik sorun var demek ayrı. Bize göre sorun bir bölücülük sorunudur. Etnik tabanda ülkeyi bölme sorunudur. Terör ise bu amaca ulaşmada sadece bir amaçtır. Bugüne kadar terör sorununu çözmek için bir sürü açılım yaptılar? Ne oldu? Terör bitti mi? Terör örgütü 'silah kullanmasın' diye ne istiyorsa yapacak mıyız? Şehit olanlar bu ülkenin, milletin birliğini, bütünlüğünü korumak için şehit oldu. Şimdi Osman Baydemir, Pervin Buldan'ın dediği gibi yeni bir coğrafya mı oluşturulmak isteniyor? Osman Baydemir'in Pervin Buldan'ın taleplerine cevap vermek mi istiyorlar? Bu ülkenin ismini de "Kürdistan mı?' koyacaksınız? Farklı etnik kökenlerden vatandaşlarımız olabilir ama farklılıklar üzerinden devlet ve millet tanımlanamaz. Bunu yapmak isteyenler, bölücü, fesat düşüncede olanlardır. Başbakan, Türkiye'yi bölme özgürlüğünün demokrasi olarak görmekten vazgeçsin."

Vural, IMF ile yapılacak fon akışı anlaşmasına paralel olarak "Kürt sorunu"nun da tırmanışa geçirildiğini savunarak "Acaba bu pazarlık mı etkili?" dedi.

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal:

Fırsat Nedir, Bizden Ne İsteniyor?

CHP Genel Başkanı Baykal da Bahçeli gibi, Türkiye'den ne istendiğine dair açıklama istedi. Baykal "Çözüm için her şeyi yapmaya hazırız ama kimse bizi aldatmasın" dedi..

Baykal partisinin Meclis grubunda yaptığı konuşmada Cumhurbaşkanı Gül'ün 'Kürt sorunu için tarihi fırsat' açıklaması ile Anayasa değişikliği tartışmalarına değindi.

Baykal şunları söyledi:

"Sözlerime başlamadan önce Sarkozy ile Merkel'in Türkiye'nin AB ile ilgili açıklamalarına dikkat çekmek istiyorum

Bu iki açıklama Türkiye'ye hiç değer vermeyen, Türkiye'ye karşı çok kaba ve sert açıklamalardır. "Türkiye'nin yeri yok" diye yapılan ve hiç de anlayışla karşılanmaması gereken bu açıklamalar karşısında Türkiye'nin susması gerçekten acı vericidir.

Bir şeyler yapılmaya çalışılıyor, emek veriliyor. Bu açıklamalar Türkiye'ye verilen sözler karşısında tam bir çelişki ve tutarsızlık örneğidir. Hükümetin bu konuda herhangi bir girişimde bulunmaması da bu sözlere davetiye çıkarmaktır.Bu değerlendirmeleri çok kırıcı buluyorum. Böyle bir açıklamayı içime sindiremiyorum. Ortada karşılıklı bir müzakere var: Bu sürecin ortasında böyle açıklamaların yapılmasına nasıl göz yumabiliriz?

Efendim Büyük Devletler Karar Aldılar

Devletin en sorumlu yerindeki insanlar 'Tarihi bir fırsat yakaladık, sorunları çözüyoruz' diyorsa bir dakika deyip bunu düşünmemiz gerekir.

Kürt sorunu ile ilgili bir tarihi fırsattan bahsediliyor. Bu nedir? Acaba Türkiye ile yıllarca çatışan PKK, terörden yöntem olarak vazgeçmiş midir? Ya da yeni bir tavır içine mi girdi? Yöntem mi değişti, tavır mı değişti?

Silahları kalıcı olarak susturmak değil şimdilik geçici bırakmak... Türkiye'ye şirinlik sergilemek üzere ortalama bir söylem. Öcalan yakalandığında söylediği şey. Bu mücadelede Türkiye'yi etnik temelde ayrıştıracak ara çözümlerden bahsediliyor.

İhtiyacımız olan ise etnik temeli bir tarafa bırakarak, özgürce kültürünü yaşayacağı ama tüm ülkeyle bütünleşmekten mutluluk duyacağı yönde çözümlerdir. Herkesin kimliği şerefidir ayrım yapmaya kimsenin hakkı yok.

Türkiye'yi ayrıştırma planları kimseye yarar getirmez. Bu noktada af yönteminin kullanılması şaşkınlıktır. Türkiye bu şaşkınlığı bir kaç kez yapmıştır, af terörün gündemden düştüğü dönem için barış projesidir. Ama 'silahı şimdilik susturalım, sen af çıkar, sonra bakarız' mantığı yanlıştır.

Tarihi fırsat nedir? Söylem bazında bile terörün bittiğinden güvence yok. Kandil'den gelen mesaj da o. 'Silahı bırakmayız, bırakırsak hiçiz' diyor. Peki yeni olan nedir? Tarihi fırsat nereden kaynaklanıyor? 'Efendim büyük devletler karar aldılar'. Peki bizden ne isteniyor? Hiçbirşey istenmiyor, deniyor. Acaba öyle mi? Hiç bir şey söylenmiyor. Ciddi olmak lazım. Türkiye'den ne isteniyor bilmek istiyoruz. Kendimizi aldatmayı kimse bizden istemesin. Türkiye'yi yönetenler de buna alet olmasınlar.

Ben bu tarihi fırsatı anlamak istiyorum. Bakın Ermenistan konusu tarihi fırsattı ne oldu? Azerbaycan'la ilişkiler bozuldu, Ermenistan'la ilişkilerde gelişme yok. Kamuoyu tepkisi yüzünden duraksama oldu. Sınır sorunu sürüyor, Karabağ sorunu sürüyor. Ben medyada bu konuya sahip çıkma isteğini anlayışla karşılıyorum. Ama birilerinin "Beyler; sakin olun" demesi gerek. O görev de CHP'nin.

Etnik Kimlik Anayasal Olamaz

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Kandil'den Murat Karayılan'ın mesajlarıyla gündeme oturan Kürt sorununa çözüm konusunda 'Etnik kimlik bir sosyolojik gerçektir ancak anayasal kategoriye dönüştürülemez' dedi.

Kimilerine göre Doğu Sorunu, bazılarına göre Kürt Sorunu konusunda siyasi çözümü ortaya atan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e cevap olacak şekilde konuşan Baykal, şunları söyledi:

Fırsat hangi çözüm: İktidarın 'tarihi fırsat'ı hangi çözüme bağlamayı düşündüğü açıklanmış değil. Hiçbir çözüm önerisi ortaya atmadan sorunun çözülmekte olduğu izlenimi veriliyor. Öte yandan mayınlar patlıyor, cenazeler kalkıyor. Böyle bir ortamda iktidarın nasıl bir çözümün peşinde olduğunu hala anlayabilmiş değiliz.

Kapsamlı Af mı?: Kapsamlı bir af çıkarılırsa sorunun çözüleceği izlenimi yaratılmaya çalışılıyor. Bugüne kadar pek çok af çıkarıldı. Ama PKK mücadeleyi bırakmadı. Bundan sonra da böyle olmayacağının işareti ne? Af terörle mücadelenin bir yöntemi olarak değil, terör döneminin sona erdiği anlaşıldıktan sonra bir toplumsal barış programı olarak kullanılır. Türkiye'nin böyle bir döneme yaklaştığı konusunda inandırıcı bir işaret yoktur.

Asimilasyon devlet politikası olamaz: Yapılan öneriler Türkiye'yi ayrıştıracak mıdır, kaynaştıracak mıdır? Türkiye'de herkesin kendi etnik, dini, mezhep kimliğine sahip çıkması en temel hakkıdır. Kimlik herkesin şerefidir. Devletin kimsenin kimliğine müdahale hakkı yoktur. Asimilasyon bir devlet politikası olamaz. Kimsenin kimliği ulusal bütünlüğümüze yönelik bir tehdit olarak algılanamaz. Ama onu anayasal kategoriye dönüştürmek de söz konusu olamaz. Çözüm önerirken bu etnisite gerçeğini toplumsal ve anayasal bir ayrıştırmaya mı taşımak istiyoruz?

Uygulamada sorun var: Ne yazık ki, kimliğe saygı anlayışına dayanan resmi söylemler bir yaşam gerçeği haline henüz dönüşememiştir. Bölgede yaşayan insanların özellikle eğitim konusunda fırsat eşitliğine kavuşması gerçekleşmemiştir. Bölgedeki kamu görevlilerinin, güvenlik güçlerinin yeni bir anlayışla yetiştirilmesine ihtiyaç vardır.

Baykal'dan Sürpriz Kürt Açılımı

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın,Doğu veya Kürt sorunu için siyasi açılım şart açıklamalarına büyük tepki gösteren CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın, ya ikili oynadığı ya da unutkan olduğu ortaya çıktı.

Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın tartışmaya açtığı konunun asıl fikir babasının CHP Genel Başkanı Deniz Baykal olduğunu meydana çıkardık.

Baykal, 10 Kasım 2007 tarihinde Hürriyet ve Sabah gazetelerine yaptığı açıklamalarda radikal önerilerde bulunmuş. Gazetelerde çıkan haber başlığı şöyle; Kürt sorununa yaklaşımı ve sınırötesi operasyon talebi nedeniyle MHP'ye yaklaşmakla eleştirilen CHP lideri Baykal sürpriz bir çıkış yaptı. Baykal'ın Kürt açılımı için söyledikleri şu şekilde;

"Kuzey Irak ile ilişkinin sadece terör bağlamında tutulmamasını, 10, 20, 30 yıl sonrasına yönelik hedefler çerçevesinde yeni ilişkiler kurulmasını" isteyen CHP lideri Deniz Baykal, bu amaçla, bölgeye yönelik lehçeleriyle Kürtçe, Arapça ve Türkçe yayından, Ilısu Barajı'nın yapılmasına, bin kadar Kuzey Iraklı gencin Türkiye'de eğitilmesine kadar bir dizi öneri getirdi.

Baykal, "Kürt açılımı" olarak nitelenebilecek yeni öneri paketini, şöyle anlattı:

Barzani'yle Kavga Değil, İlişki Kuralım

"Artık sorun sadece sınırötesi operasyon bağlamında görülemez. Kuzey Irak ile Suriye'yi bir görmemek gerekir. Suriye'deki durum mekan sağlamakla ilgiliydi. Burada ise uluslararası destek, otonom bir hükümet, aynı etnik kökenden nüfus var. O zaman ne yapmalı? Kuzey Irak'la ilişkiyi terör bağlamı dışında da görmeli. Bunları günü birlik de değil, 10, 20, 30 yıl sonrasına yönelik planlama içinde yapmalı.

500 veya bin genci Kuzey Irak'tan getirip okutalım. Kürt de olsun, Arap da. Bizi yaşayıp, tanısınlar, iyi eğitim alsınlar. 15 yıl sonra o ülkenin yöneticisi olacaklar. Şimdi bunu biz yapmıyoruz, Barzani yapıyor. Orayla kavga dövüş değil, böylesi ilişkiler kuralım.

Kürtçe Yayınlar Yapalım

Bölgeye yönelik yaygın radyo ve TV yayını yapalım. Bunu ABD, İngiltere yapıyor da biz niye yapmıyoruz? Sadece özel yayınları kast etmiyorum, devlet yayınlarını söylüyorum. Kürtçe,

Arapça ve Türkçe yayınlar yapalım. Kürtçe yayınları lehçelerine göre de yapalım. Bahsettiğim bugün yapılan gibi değil. Daha ciddi, içi dolu, bilgi aktarabilen, interaktif (etkileşimli) yayınlar. Yoksa bizim televizyonların eğlence programlarının orada fazla izlendiğini biliyorum. Özel kanalların izlenme oranı nasıl artar ona da bakalım. Sadece askeri çatışmalarla sorun çözülmez. Daha geniş konseptte, uzun vadede düşünmek lazım. Bu yayınlardan bizim vatandaşımız da yararlanacaksa yararlanır.

Ilısu Barajı'nı bir an önce tamamlamalıyız. Dicle suyu öyle başı boş akmamalı. Fırat gibi Dicle de kontrol altında olmalı ki, Irak tarafı da düzenli su olanağına kavuşsun. Bunu Suriye ile yapıyoruz, Irak'la niye yapmayalım. Su artık çok önemli ve titizlikle korunması gereken bir kaynak. Bunu en iyi şekilde korumalıyız. Çünkü artık bir ülkenin gücü haline geldi su. Ortaköy Kapısı'nı hemen aç, niye açmıyorsun? Habur da kalsın. Ekonomik karşılıklı bağımlılık artsın. Bu komşular arası iyi bir olaydır. Sadece kapı ile değil, yollar birbirine bağlansın, barajlar yapılsın, yatırımlar artsın. İlişki çeşitlensin.

Ç ok Fazla Haklar Vermeliyiz!

Bugün Türküyle Kürdüyle birbirimizi seviyoruz. Eğer bölgede yanlış kararlar sonucu bir dışlanmışlık duygusu varsa, bu insanlar da görüyor ki, o bölgenin dışına çıkıldığında hiç böyle bir şey yok. Evleniyoruz, komşu oluyoruz, iş yapıyoruz. Bölgeye daha fazla yatırım, daha fazla iş, daha fazla eğitimle gidelim. Ama bunlara rağmen bölücü terör olacaktır. Bununla beraber yaşayacağız. Yalnız komplekse kapılmayalım, şiddeti olağanlaştırmayalım. Herkes yeterince dikkatli ve kararlı olmalı. Çünkü, caydırıcı olmazsak barış da yok. Sabır ve gerçek sevecenlikle olaya yaklaşalım.

Baykal, "Bu da yetmez. Bu söylenenlerin ötesinde de bir şeyler yapılması lazım. Sadece operasyonlara dayalı çözüm değil; ötesinde bir şeyler" dedi. Kültürel hakların hatırlatılması üzerine "Bunların da ötesinde" diyen Baykal, daha kapsamlı bir Eve Dönüş Yasası hazırlığı önerisinin hatırlatılması üzerine "Sadece o (Eve Dönüş Yasası) da değil; daha başka, bunun ötesinde şeyler de var. Bakın onu kimse iyi değerlendiremedi. CHP'nin böl-

geye dönük yeni konseptini yakında kamuoyu ile paylaşırız" diye konuştu.

Şifre gibi değil mi? Tek başına anlam vermek zorsa, CHP Grup Başkanvekili Kemal Kılıçdaroğlu'nun söylediklerini de dikkate alabiliriz: "Buna ister 'Kürt sorunu' ister 'Güneydoğu sorunu' deyin, ne derseniz deyin, Türkiye, bu sorunu, kendi dinamikleriyle çözmek zorundadır. Başka ülkelerin dayattığı çözümlere itibar etmememiz lazım. (..) Türkiye bu sorunu aşmak zorundadır. Türkiye ortak çözümle bu sorunu aşarsa CHP her zaman destek vermeye hazırdır."

Şaşırtıcı değil mi? CHP lideri Deniz Baykal'ın sözcüsü konumundaki Kılıçdaroğlu, Cumhurbaşkanı Gül'ün söylediklerini neredeyse kelime kelime tekrarlıyor ve CHP'nin 'birlik, bütünlük' çerçevesinde destek vermeye hazır olduğunu beyan ediyor.

Yorum size ait sevgili okurlar.

DTP Genel Başkanı Ahmet Türk:

Cumhurbaşkanı'nın Yaklaşımı Bizi Sevindirdi

DTP Genel Başkanı Ahmet Türk: Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Kürt sorununun çözümüyle ilgili son sözleri ile ilgili "Kürt sorunun demokratik ve uzlaşıyla çözülmesiyle ilgili mesajları önemsiyoruz" dedi. Ahmet Türk, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 'Türkiye'nin en temel sorununun Kürt sorunu' olduğu yönündeki sözlerine destek verirken hükümeti de 'somut bir projesi' olmamakla eleştirdi.

DTP lideri Ahmet Türk, yıllardan bu yana kendilerinin de bunu dile getirdiklerini belirtti. Türk, demokratikleşme önündeki en büyük engelin Kürt sorunu olduğunu anlatırken şöyle konuştu:

"Bu sorun çözülmeden ekonomik kalkınma veya demokratik bir Türkiye'den söz etmek mümkün değil. Bugün geldiğimiz noktada herkes bu işin diyalog, uzlaşı, ortak akılla çözülmesi konusunda mesajlar veriyor. Bu önemlidir. PKK'nın olabildiğince uzlaşı, diyalogla bu sorunun çözülmesi ve tamamen demokratik siyasetin işlemesi ve silahların tamamen gündemden çıkması için verdiği mesajlar önemlidir, önemsiyoruz. Mesajlara baktığımızda aslında bugün Türkiye'nin bütünlüğüne zarar vermeden gerçekten farklılıkları zenginlik sayan bir mantığın egemen olmasıyla bu sorun çözülebilir diyor. Bu da önemlidir. Türkiye'nin demokratikleşmesine katkı sunacak silahların susmasını sağlayacak böyle bir mantığın herkesin artık ortak akılla devreye girerek ciddi olarak tartışması lazım.

Ahmet Türk açıklamalarına şöyle devam etti: Sayın Cumhurbaşkanının bir müddet önce benimle de bir görüşmesi oldu. Gerçekten artık herkese bir sorumluluk düştüğünü ve bu sorumluluğun gereğini yapması gerektiğini bunu uzlaşıyla diyalogla siyasi partilerle kurumlar arasında ciddi bir uzlaşıyla aşılması inancı vardı. Bu bizi sevindirdi. Sorunun adını açık koyarak bu sorunun çözümü konusunda demokratik sivil projelerin ortaya konulmasının zamanıdır. İnanıyorum ki devlet Türkiye'nin bütünleşmesine zarar vermeyen halkın özgürleşmesine katkı sunacak bir mantıkla olayı gündemine alırsa mesafe alınır. 30 yıldan beridir yaşadığımız bu acıdan Türkiye'yi kurtarmış oluruz. Çağrı yapıyoruz; Gelin gerçekten halkları kucaklaştıralım. Yurttaşlarımızın farklılıklarını kimliksel kültürel istemlerini göz ardı etmeden bunu zenginlik olarak görerek önümüze koyalım. PKK'nın geldiği nokta sorunun Türkiye içinde çözülmesine yönelik bir mantıktır. Bu fırsatın heba edilmemesi gerekiyor. Eğer bu fırsatlar heba edilirse sancılı süreç devam eder."

Yoksullaşma ekonomik sıkıntıların, toplum üzerinde piskolojik etkisini yani bütün olarak ele aldığımızda artık ülkenin sorunlarını ortak bir akılla, toplumun gittiği bu tehlikeli noktaya karşı önlem alması ve ülkede yeni bir mantığı oturtmamız lazım. Eğer bunu parlemonto hükümet siyaset, sivil toplum örgütleri yine topluma mesaj veren herkesin toplumu eğitecek sevgiyi öne çıkarak insanların birbirleriyle doğru diyalog kurmasını sağlayacak yeni tedbirleri anlayışı Türkiyenin gündemine getirmesi lazım" dedi. "Kürt sorunu"nun çözümünde son günlerde umut verici bazı gelişmeler yaşandığını dile getiren Türk, Gül'den konuya ilişkin inisiyatif almasını istediklerini bildirdi. Gül'ün Türkiye'nin en temel sorununun "Kürt sorunu" olduğu yönündeki sözlerini de değerlendiren Türk "Bu olumlu ve umut verici bir gelişmedir. Beklentimiz ve temennimiz bu mesajların somut adımlara dönüşmesi ve icra organı olan Hükümetin biran önce harekete geçmesidir." dedi.

Koruculuk Serseri Mayın Gibidir

Koruculuk sisteminin kaldırılması gerektiğini savunan Türk, koruculuğun adeta bir suç örgütüne dönüştüğünü belirterek "Koruculuğu JİTEM'den, Ergenekon'dan bağımsız ele alamayız. Bu

sistemin, Bölge halkına kan kusturan ve işlediği faili meçhul cinayetlerle adından söz ettiren JİTEM'le ilişkisi artık gün yüzüne çıkmıştır" diye konuştu.

Devletin güvenliğini sağlamaya yönelik kurulan köy koruculuğu sisteminin geldiği noktanın düşündürücü olduğunu belirten Ahmet Türk, bugüne kadar İHD araştırmaları partimizin araştırmaları olduğunu bildirirken, "Devletin silahını alanların kendini devletin yerine koyduğunu ve her yaptığı şeyinde meşru olacağını düşünerek gerçekten hukuka toplumsal gelişmelerin önünü kesmeye yönelik bir güç olmaya yönelik bir anlayışında onunla birlikte yeşerdiğini büyüdüğünü ve büyük güç olarak kendini görerek toplum üzerinde ve çevresi üzerinde tahakküm kurmak istediğini görüyoruz. Bütün bunların içinde Kürt sorunun çözümsüzlüğü, ikincisi yaratılan milliyetçi duyguların toplumda müthiş bir kinin ve nefretin oluşmasıdır" diye konuştu.

DTP'nin koruculuğun kaldırılması yönündeki önerisiyle ilgili "DTP'lilerin 'koruculuk kaldırılsın' demesi bile koruculuğun kaldırılmamasının en önemli nedeni" diyen Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'e tepki gösteren Türk, bu sözlerin hükümetin resmi politikasını yansıtmıyorsa başbakan tarafından tekzip edilmesi gerektiğini söyledi. Türk "Uyarımız Hükümete ve Sayın Başbakanadır. Koruculuk sistemi serseri mayın gibidir. Nerede patlayacağı belli değildir. Yarın sizin elinizde de patlayabilir. Bu nedenle koruculuk sisteminin sorgulanması gerektiği gerçeğinden asla kaçamazsınız. Er geç bu sorunla yüzleşeceksiniz. "diye konuştu.

Sayıları 71 bini bulan korucuların suç örgütü haline geldiğini de savunan Türk, koruculara da "Sizler sistemin dayatmaları sonucu korucu olmayı kabul ettiniz. Bağlı bulunduğunuz sistem artık halkımızın vicdanında iyice mahkum olmuştur. Silahlarınızı bırakmanız ve halkımızın içine dönmeniz en onurlu yol olacaktır" çağrısında bulundu.

Psikolojik olarak toplumun nereye gittiğini oturup tartışmamız lazım. Büyük acılar yaşıyoruz. Birilerinin eline silah verirseniz o kendini bir güç görürse, sonuç olarak bu vahim sonuçlar çıkıyor. Daha öncedede buna benzer olaylar yaşandı. Dünyada hiçbir yerde köy koruculuk sistemi devlet güvenlik güçlerinin yerine geçemez. Bunu yaparsanız tabiiki sonuç vahim olur.

PKK da Barış İstiyor!

PKK'nın 'eylemsizlik' kararı aldığını ileri süren Türk, bunun önemli bir fırsat olduğunu savundu. PKK'nın kararını önemsediklerini ifade eden Türk, "PKK'nin son dönemlerdeki açıklamaları, barışçıl bir sürecin gelişmesi için ortaya koyduğu çerçeve, bugün Kürt sorununun çözümünde önemli bir adımın atılması umudunu yaratıyor. Bunu oldukça önemsiyoruz. Sorumlu bütün çevrelerin Türkiye'nin demokratikleşmesine katkı sunacak, silahların susmasını sağlayacak böyle bir mantık ve ortak akılla devreye girmesi ve bir tartışma sürecini başlatması önem arz etmektedir. Demokratik Toplum Partisi olarak, bu konuda yapılacak her türlü girişim-tartışma ve hatta söylenmiş her sözcüğe bile büyük bir anlam biçiyoruz" dedi.

Bu Fırsat Heba Edilmemeli

Türk, "Kürt sorunu gibi köklü bir sorunun çözümünde, kısmi anayasa değişiklikleriyle değil toplumsal sözleşme niteliğinde yeni bir anayasayla mesafe alınması mümkündür" dedi. Kürt sorunu"nun çözümü için Siyasi Partiler Kanunu, Seçim Kanunu, Türk Ceza Kanunu ve Terörle Mücadele Yasası'nda da köklü bir reforma gidilmesi gerektiğine dikkat çeken Türk "Gelin gerçekten halkları kucaklaştıralım. Yurttaşımızın farklılıklarını, kimliksel ve kültürel istemlerini göz ardı etmeden bunu bir zenginlik olarak görerek önümüze koyalım. Çünkü PKK'nın geldiği nokta, sorunun Türkiye içinde çözülmesine yönelik önemli bir aşamayı ifade etmektedir. Bu fırsatın heba edilmemesi gerekiyor. Eğer bu fırsatlar heba edilirse sancılı süreç devam eder. Demokratik siyasetin önünü kapatırsanız halkta barış umudu kalmaz. Türkiye'nin böylesi tehlikeli bir mecraya doğru sürüklenmesi hiç kimsenin çıkarına değildir. "diye konuştu.

Radikal Gazetesi Yazarı İsmet Berkan:

Kürt Sorununda Yeni Açılımlar Olabilir

Radikal Gazetesi'nden İsmet Berkan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Doğu Sorununa siyasi çözüm istemesi hakkında bakın köşesinde neler yazmış. Üst üste 2 gün bu konuya değinen Berkan konuya şöyle yaklaşıyor:

Kürt meselesi konusunda Başbakan'ın ihtiyatlı ama iyimser olduğu izlenimine kapıldım. Bu elbette çok karmaşık bir mesele. Hasan Cemal'in PKK'nın 1 numarası olduğu söylenen Murat Karayılan'la söyleşisini dikkatle okumuş Başbakan ama buradan bir sonuca ulaşmış değil, bir karar oluşturmuş değil, bu söyleşi nedeniyle bir iyimserliğe ya da kötümserliğe kapılmış değil. Belli ki, onun açısından çok daha fazla sayıda ve farklı parametreler var Kürt sorununda. Ayrıca neye ne kadar güveneceğini de tam kestiremediği, PKK'nın yönetim yapısının ne kadar bir ve beraber olduğunu tam bilemediği, Emniyet istihbaratı ve MİT'ten gelen bilgilerin sorunda bir karmaşıklaşmaya işaret ettiğini düşündüğü izlenimine kapıldım. Sanıyorum önümüzdeki günlerde Hasan Cemal'den izlenimlerini yüz yüze dinlemek de isteyecek Başbakan.

Ama öte yandan daha önce Kürt sorununun kültürel ve kimlik boyutunda çok kapalı durduğu konuları daha fazla konuşulabilir bulmaya başladığı izlenimine de sahibim Başbakan'ın. Bazı sembolik adımlar, mesela Kürtçe ismi değiştirilen köy, mezra vs. isimlerinin geri verilmesi gibi konularda adımlar gelebilir, aynı şekilde yerel TV'lerdeki Kürtçe yayın saati kısıtlaması da gözden geçirilebilir. Tabii bir de üniversitelerde açılacak Kürtçe bölümler meselesi var, o kanatta bir hızlanma olursa şaşmamak gerek.

Anlaşılan 10 yıl önce düşünülemez, konuşulamaz olan pek çok şey bugün devletin gündeminde, bu çeşit açılımlara geleneksel olarak taş koyan iki kesim, yani asker ve siyasetçi de artık farklı düşünüyor, açılımı tartışmaktan en azından kaçınmıyor.

Burada bir zorluk, DTP'nin tavrından kaynaklanıyor. Parti, bana göre Kürt sorununun Kürt milliyetçiliği cephesinde daha sivil olanı değil giderek daha sert olanı temsil eder hale geliyor. Son kapsamlı KCK operasyonundan sonra alınan tavır da terörle araya mesafe koymaktansa teröre sahip çıkar yönde oldu. Bunlar Başbakan'ın değil benim görüşlerim ama Başbakan'ın yakın çevresinin de buna benzer görüşlere sahip olduğunu duyuyorum.

Bu arada 'KCK'nın ve ona yönelik operasyonun ne olduğunu da söylemem gerek: PKK'nın Türkiye içindeki örgütlenmesine verilen isim KCK.Güvenlik birimleri, artık PKK ve Kongra-Gel vs.'nin yerini tamamen KCK'nın aldığını düşünüyorlar. Birkaç hafta önce KCK'ya ve onun lider kadrosuna yönelik çok kapsamlı operasyonlar yapıldı, bu operasyonlarda çok sayıda DTP il ve ilçe yöneticisi de önce gözaltına alınıp sonra tutuklandı. Parti kadrolarından çok kişinin doğrudan terör örgüüyle bağlantılı olduğu kanıtlanacak olursa, Türkiye'de Kürt sorunu çok yeni bir aşamaya da gidebilir.

Bu havaya rağmen Başbakan'ın DTP ile ilgili geçmiş tavrında bir yumuşama olma ihtimali de yok değil. Birkaç hafta sonra DTP Eş Başkanı Ahmet Türk Başbakan'a yazdığı mektuba bir cevap alırsa ve Başbakan tarafından kabul edilirse hiç şaşırmamak gerek. Yumuşama her alanda yaşanıyor.

Bir gazetecinin sorması gerekiyormuş

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la yaptığımız sohbetin bir yerinde, Güneydoğu Anadolu'da 'Türkleştirilen' ama aslı Kürtçe olan köy ve mezra isimleri meselesi de birkaç cümleyle geçti, ben de bunu Radikal'de yazıma koydum.

Dün sabah İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın yeni kurulacak olan 'Kamu Güvenliği Mesteşarlığı' ile ilgili bir basın toplantısı vardı. Bakan Atalay, daha sonra sorulara da cevap verdi ve gelen sorulardan biri, belki de benim yazımdaki bu köy-mezra isimleri cümlelerinden hareketle, eski isimlerin geri verilip verilmeyeceğiyle ilgiliydi. Bakan Atalay, belki aynı soruyu üç ay önce sorsanız konuyu kategorik olarak reddedecekken, bir sürpriz yaptı, 'Neden olmasın' dedi, 'Vatandaşlar başvursunlar, biz değerlendiririz.'

Ben televizyonda basın toplantısını izliyordum ve bu cümleyi duyunca az kalsın sandalyemden düşecektim. Bir tabu daha sona eriyordu, erecekti!

Düşünün bir köyde yaşıyorsunuz. O köy belki bin yıldır var ve orada. Köyünüzün bir adı da var. Ama bir gün devlet görevlileri geliyor, köyünüzün adını değiştiriyor. Bin yıllık isim gidiyor, yerine tamamen yabancısı olduğunuz ve hatta sizin için yabancı dilde olan bir başka isim geliyor. Ne hissedersiniz?

Düşünün, her sabah uyandığınızda evinizin penceresinden gördüğünüz bir dağ var. O dağa sizin atalarınız bin yıldır bir isim vermişler, öyle sesleniyorlar. Bir sabah bir bakıyorsunuz Ankara'dan birileri sizin dağınıza başka bir isim vermişler.

Bu, aslında açıkça bir zulümdür. Ve bu zulüm, yani isim değiştirme zulmü, özellikle son seksen yıldır gayet sistematik biçimde yapılmıştır.

Özellikle Beşir Atalay gibi uygar bir insanın bugün yönettiği İçişleri Bakanlığı bünyesinde işi gücü bu farklı yer isimlerini 'Türkleştirmek' olan insanlar çalışır, zulmü yapanlar onlardır.

Ama onlar da yalnız değildir. Bütün bir sistem düne kadar o insanları korumuş, kollamış, onların dediklerini uygulamıştır.

Şimdi ümitlenmek için bir sebebimiz var: Belki de Beşir Atalay'ın o sözleri bu zulmün artık biteceği, eski isimlerin geri geleceği yönünde güçlü bir sinyaldir.

Hareket semboliktir, yer isimlerinin eski haline döndürülecek olması ne insan hayatı kurtaracak ne de birilerini zengin edecektir ama yine de devrim niteliğindedir.

Bu devrim de, Ankara'da bir gazetecinin sorusu sayesinde ortaya çıkmıştır.

Vay be!

TESEV'in Hazırladığı "Kürt Raporu"

TESEV'in aylar önce "Kürt sorununun çözümüne" ilişkin hazırladığı rapor, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün açılımı ile yeniden hız kazandı.

TESEV'in daha önce hazırladığı ve açıkladığı, "Kürt Sorununun Çözümüne Dair Bir Yol Haritası" başlıklı rapor, yeniden gündeme getirmek için aralarında AKP'nin Kürt Kökenli Milletvekilleri, Akademisyen, Emniyet Genel Müdürlüğü Temsilcisi, MİT Müsteşarlığı Yetkilisi ve 2 Gazetecinin Katıldığı Yaklaşık 12 Kişilik Bir Ekip Tarafından Ankara Best Otel'de düzenlenen bir programla ele alındı.

AKP'den Adana Milletvekili Dengir Mir Mehmet Fırat, Diyarbakır Milletvekili İhsan Aslan, Batman Milletvekili Emin Ekmen ile birlikte MİT, Emniyet Genel Müdürlüğünden birer temsilci ile akademisyen ve gazetecilerin katıldığı toplantıda Kürt politikası enine boyuna tartışıldı. Katılımcıların görüşleri ve önerileri değerlendirildi.

TESEV'den 'Yol Haritası'

TESEV Demokratikleşme Programı'nın yürüttüğü Kürt Sorunu Projesi kapsamında, Aralık 2008'de yayımlanan "Kürt Sorununun Çözümüne Dair bir Yol Haritası: Bölgeden Hükümete Öneriler" raporunda özetle şunlara yer vermişti:

- Ülke içi ve sınır ötesi bütün operasyonlar bir an önce durdurulmalıdır.

- PKK militanlarının silahlarını bırakmasını teşvik edecek bir yasal düzenleme yapılmalıdır. Böylesi bir yasa hazırlanırken geçmişteki hatalar tekrar edilmemeli,

- Anayasa ile Milli Eğitim Temel Kanunu değiştirilerek tüm eğitim kurumlarında Kürtçenin ikinci dil veya seçmeli dil olarak kullanılabilmesinin önü açılmalıdır.

- Çocuk yoksulluğunun en önemli boyutu olan beslenme sorununu hafifletmek amacıyla okullarda en azından bir öğün ücretsiz sıcak yemek verilmelidir.

- İlköğretim okullarında her hafta yapılan törenlerde okutulan ve "Türküm, doğruyum" diye başlayan ant kaldırılmalıdır.

- Devlet, genel olarak topluma, özel olarak Kürt halkına yönelik en azından bir özür borcu olduğunu unutmamalıdır.

- Tarafsız, bağımsız bir hakikatleri araştırma komisyonu oluşturulmalıdır.

Rapor Yeniden Yazılacak

Toplantıda katılımcıların önerileri doğrultusunda yeniden hazırlanacak rapora özellikle AKP'li milletvekillerinin imzası ve katılımcıların imzası olmayacak. Toplantının gizliliğine önem verilirken, rapor AKP'li milletvekillerinin önerileri doğrultusunda yeniden yazılacak. Toplantıda AKP'li milletvekillerinin Kürt sorunu için öncelikle "dağdan iniş" önerileri getirdiği kaydedildi.

Toplantıda korucuların durumları da gözden geçirildi. Koruculuğun kaldırılmasının "Kürt Politikasına" çözümü noktasında "nasıl etkili olur" önerileri de masaya yatırıldı.

Toplantıya katılan bölge milletvekilleri Kürt ve terör çözümünün "dağdan iniş" yolunun açılmasıyla gerçekleşeceğini anlattıkları kaydedildi. Bu çerçevede yasal düzenlemelerden çok, sosyal ve ekonomik çözümler dile getirildi.

Dağa çıkış sebeplerinin başında işsizlik geldiği vurgulandı. Devlet iş ve aş vaat ettiği takdirde dağdan inişlerin gerçekleşeceği ifade edildi. TCK'nın PKK'ya etkin pişmanlık maddesini oluşturan 221. maddenin esnetilmesinin de aş ve iş olmadan etkili olmayacağı vurgulandı.

TESEV Raporu

TESEV'in aylar önce "Kürt sorununun çözümüne" ilişkin hazırladığı raporda kısaca şu maddeler var.

-Siyasi partilerin kapatılmasına ilişkin düzenlemeler, Venedik Kriterleri ile uyumlu hale getirilmeli.

-Ders kitaplarında Kürtler hakkındaki ayrımcı ifadeler ve yanlış bilgiler temizlenmeli, ülkenin yakın tarihi nesnel ve mesafeli bir dille yansıtılmalıdır.

-Eğitim kurumlarında Kürtçenin ikinci dil veya seçmeli dil olarak kullanılabilmesinin ve bölgede her türlü kamu hizmetinin Kürtçe verilebilmesinin önü açılmalı, üniversitelerde Kürdoloji enstitüleri açılmalıdır.

-Bölgeye yapılan kamu personeli atamalarında Kürtçe bilen, nitelikli, tecrübeli, istekli ve bölge insanına karşı önyargısız kişiler tercih edilmelidir.

-Namus/töre cinayetlerini ihbar edenlerin 'tanık koruma' programından faydalanması için hassasiyet gösterilmeli.

-Kadına yönelik şiddet konusunda hakimlere, savcılara, emniyet yetkililerine ve şiddete uğrayan kadınların ilk başvurusunu alan karakol görevlilerine toplumsal cinsiyet eğitimi verilmelidir.

-Geçmiş yıllarda pek çok insan hakları ihlali işlemiş olan korucular, bölgede genel nüfusa ve özellikle kadınlara yönelik yaygın olarak suç işlemeye devam etmekte, köylere geri dönüşün önünde de önemli bir engel oluşturmaktadır. Gönüllü ve geçici koruculuk yapmış bütün kişileri silahsızlandırılmalı, bu kişilerin eğitim, güvenlik, köylerin yeniden inşası ve ormancılık gibi hassas alanların dışındaki sektörlerde istihdamı ile sosyal ve psikolojik rehabilitasyonunu sağlamalıdır.

-PKK'nın silah bırakması için Kürt sivil toplum temsilcilerinin ve siyasi partilerinin aracılığına başvurulmalı, PKK militanlarının silahlarını bırakmasını teşvik edecek 'af' içermeyen bir düzenleme yapılmalı, eski PKK militanlarının toplumda yer edinebilmeleri için çalışmalar yapılmalı, hüküm giymiş PKK militanlarını kapsayan bir sicil affı çıkarılmalıdır.

-Sivil ve demokratik yeni bir anayasa olmaksızın Kürt Sorunu'na kalıcı bir çözüm mümkün gözükmemektedir. Herhangi bir ideolojiye, etnik/dini/mezhepsel/dilsel kimliğe dayanmayan, Türkiye'nin çok kültürlü yapısını gözeten bir vatandaşlık anlayışını benimseyen, hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engelleyen unsurlar içermeyen, talep halinde Kürtlerin yoğun yaşadıkları yerlerde resmi dil dışındaki dillerde kamu hizmetleri almalarına ve anadilde eğitim veya anadil öğrenimi görmelerine imkan sağlayan, bütün din ve inançlara eşit mesafede duran, gerçek bir laiklik anlayışını benimseyen ve anayasal düzeni ortadan kaldırmaya yönelik anti-demokratik teşebbüsleri önleyici mekanizmalar içeren bir anayasa hazırlanmalıdır.

Monşerler:

Kürt Kimliği Tanınsın

Monşerler olarak adlandırılan, Çoğu emekli diplomat ve askerlerden oluşan "Bilgesam"ın raporuna göre Kürt sorunu üniter devlet içinde çözülmeli; Kürtçe yayın, seçmeli ders serbest olmalı; DTP'nin varlığı "terörün meşruiyetinin sorgulanmasına" olanak veriyor; Irak Kürt Yönetimi'yle iyi ilişki gerek.

Emekli büyükelçi İlter Türkmen'in kaleme aldığı "Türkiye'nin Bugünü ve Yarını" raporuna göre, Kürt sorunu, "Türkiye'nin gelecek yıllardaki en çetin sınavı olmayı sürdürecek."

Görüş verenlerin çoğunu emekli diplomatların ve askerlerin oluşturduğu, Bilge Adamlar Stratejik Araştırmalar Merkezi'nden (Bilgesam) çıkan rapor, Kürt sorununun üniter devlet içinde çözümü için "Kürt kültürel kimliğinin gerçekten tanınması" gerektiğini savunuyor.

Raporda ayrıca yüzde 10 seçim barajı yerine iki turlu dar bölge seçiminin benimsenmesi, kurucu meclisle yeni anayasa yazılması, kadın-erkek eşitliği için politika geliştirilmesi de öneriliyor.

Emekli diplomatlar Özdem Sanberk, Sönmez Köksal, Oramiral Salim Dervişoğlu, Albay M. Sadi Bilgiç'in yanı sıra Onursal Yargıtay Başkanı Sami Selçuk, profesörler Çelik Kurdoğlu, Hasret Çomak, M. Oktay Alnıak ve Dr. Atilla Sandıklı'dan oluşan kurulun görüşleri kamuoyuna duyurulan raporda yer alıyor.

Raporda, Kürt sorunu için yapılan bazı saptamalar ve çözüm önerileri şöyle.

Bölgesel projeler üniter devletle karşıt değil: "Üniter devlet ülkenin her tarafında aynı kanunların geçerli olduğu bir sistem-

dir. Federasyon veya bölgesel otonomi sistemleriyle bağdaşması mümkün değil. Bölgesel çaptaki ekonomik ve sosyal projelerin gerçekleştirilmesini sağlayacak düzenlemeler üniter devlet sistemiyle tezat sayılamaz."

DTP: "Etnik partiler TBMM'de yer alınca, bu partilere sürekli terör örgütüyle aralarına mesafe koymaları gerektiği uyarısı yapılmaktadır. Başka ülkelerde terör örgütü ile özdeşleşen siyasi partiler terörün sona ermesini temin eden çözümlere açık veya kapalı katkıda bulunmuşlardır. Etnik siyasi partilerin mevcudiyetinin hiç değilse terörün meşruiyetinin gittikçe daha fazla sorgulamasına imkan verdiği de yadsınamaz."

Yatırım çatışmadan daha ucuz: "Bölgede devlet yatırımları yetersiz kaldığından, özel sektör yatırımlarını çekecek teşviklere de ihtiyaç duyulmaktadır. Bölgede yapılacak kamu yatırımlarının, uzun vadede terörün aynı yoğunlukta devam etmesini gerektireceğinden çok daha hafif bir mali yük teşkil edeceği de hatırda tutulmalıdır."

Kürtçe yayın: "Kürtçe'nin yazılı ve sözlü olarak kullanılmasını yasaklayan mevzuat değiştirilmişse de uygulamada yasaklar devam etmektedir. TRT'nin tam gün Kürtçe yayın yapmaya başlaması, ideolojik saplantıları olmayan Kürt kökenliler tarafından memnunlukla karşılanmıştır. Tam gün yayın yapabilen ve yayınlarını aynı anda Türkçe'ye çevirmek zorunda bırakılmayan özel radyo istasyonlarına ve televizyon kanallarına da ihtiyaç duyulmaktadır. Bu yayınları sakıncalı görmemek gerekir. RTÜK nasıl olsa Kürtçe bilenler kadrosunu genişleterek bütün yayınları izleyebilir ve denetleyebilir. Kürt kökenliler Avrupa'dan Kürtçe yayın yapan televizyon kanallarını ve Kuzey Irak radyo ve televizyonlarını zaten izleyebilmektedirler."

Kürtçe'ye engel kalkmalı: "Resmi toplantı ve temaslar dışında Kürtçe'nin kullanılmasını engelleyen idari veya adli uygulamalar da sona erdirilmelidir. Talep olan yerlerde ve okullarda Kürtçe'nin seçmeli ders olarak öğretilebilmesi gerekir. Resmi eğitim sistemi içinde bu dersleri kimlerin verecekleri halledilmesi gereken bir sorundur. Üniversitelerde Kürdoloji Enstitüleri ve Kürt Dili ve Edebiyatı bölümleri kurulmasına izin verilmelidir. Kürt kökenlilerin hem Türk kültürünü ve hem de kendi kültürlerini iyi bilmeleri bugünkü aşamada entegrasyonu sağlamanın en etkin yollarından biridir."

Kürdistan Bölgesel Yönetimi: "Türkiye'yle Kuzey Irak Kürt Yönetimi arasındaki ilişkilerin çatışmacı değil, barışçı ve yapıcı olması iki tarafın da yararına olur. PKK terörü devam ettiği sürece ilişkilerde gerginliğin sürekli önlenebileceği şüphelidir. Bölgesel Kürt Yönetiminin PKK'ya karşı kesin sonuç alacak bir askeri müdahalesini beklemek herhalde gerçekçi olmaz. O nedenle, bölgeyle ilişkiler güvenlik ve işbirliği gibi iki ayrı güzergahta yürütülmeye çalışılmalıdır. Türkiye'yle çatışmacı ilişki içinde bulunan Kuzey Irak'a İran mutlaka sahip çıkar, hem Güney hem Kuzey Irak'ta nüfuzunu yayar."

Emekli Elçi ve Komutanlardan Sürpriz Kürt Raporu

Dış Politika ve Savunma Araştırmaları Grubu, "Kürt sorunu" konulu bir rapor hazırladı. Başkanlığını Dışişleri eski Bakanı İlter Türkmen'in yaptığı Dış Politika ve Savunma Araştırmaları Grubu'nun Başkan Yardımcısı ise Deniz Kuvvetleri eski Komutanı emekli Oramiral Salim Dervişoğlu. Grubun üyeleri arasında Kara Kuvvetleri eski Komutanı emekli Orgeneral Aytaç Yalman da bulunuyor.

"Kürt Sorunu" isimli raporda özetle şu görüşler yer aldı:

"Türkiye'nin önümüzdeki yıllarda en çetin sınavı Kürt meselesi olmaya devam edecektir. Bu soruna, kapsamlı bir çözüm bulunamadığı takdirde Türkiye'nin birlik, güvenlik ve istikrarı tehdit altında kalmaya devam edecektir. Türkiye, Kürt sorununu Türkiye içerisinde çözmeyi başarmalıdır. Aksi takdirde, önümüzdeki dönemde ülke-içi etnik bir sorundan çok sınır-ötesi bir aidiyet sorunuyla karşı karşıya kalınabilir."

Raporda sorunun çözümü için benimsenmesi gereken siyasi vizyon da şöyle özetleniyor: "Üniter devlet temelinde Kürt kültürel kimliği tanınmalıdır. Etnik siyasi partilere karşı daha toleranslı davranılmalı, bu partilerin anayasal düzen içinde mevcudiyetlerini sürdürmelerinin terörün süregitmesine önemli bir engel oluşturacağı göz önünde bulundurulmamalıdır. TRT'nin tam gün Kürtçe yayını başlatması memnuniyetle karşılanmış ise de bu yayınlar sadece Türkiye'de değil bütün bölgede rahatça izlenebilir hale getirilmeli ayrıca özel kanallara da bu hak verilme-

lidir. Talep olan yerlerde Kürtçe'nin seçmeli ders olarak öğretilmesinin, bazı üniversitelerde Kürdoloji Enstitüleri ve Kürt Dili ve Edebiyatı bölümleri kurulması projesi de faydalı olabilir."

Raporun ekonomik açılımlarla ilgili bölümünde de şu öneriler sıralandı: "Kuzey Irak yatırımları Güneydoğu'yu atlayarak değil, eklemleyerek yapılmalı; bu şekilde karşılıklı bağımlılık yapısal hale getirilmeli bu amaçla sınır kapıları artırılmalı ve giriş-çıkışlar kolaylaştırılmalı ve hizmet en üst düzeye çıkarılmalıdır. Kuzey Irak'a bölgeden ihracat yapacak firmalara gerekli teşvik ve vergi muafiyetleri sağlanmalıdır."

Yumurtacılar da Varmış!

Her iki tarafında Akil adam veya Obdusman olarak gördüğü Eski Dışişleri Bakanı İlter Türkmen, bakın neler yumurtluyor; Kürt kimliğinin ve Kürtçe'nin önünde artık bir sorun kalmamalı. Belediyelerde Kürtçe konuşmak yasak olmamalı. Kürtçe yüzünden savcılar hala dava açmamalı. Bir üniversitede Kürdoloji enstitüsü kurulmalı. Okullarda seçmeli ders olarak Kürtçe öğretimi, -eğitimi değil bu önemli- yapılmalı. Fransızlar da öyle yapıyor. Bazı hizmetler Kürtçe yapılabilir. Örneğin sokak isimleri hem Türkçe hem Kürtçe yazılabilir. Bazı konularda iyi Türkçe bilmeyenlerle Kürtçe yazışma olabilir. Belediyenin organize ettiği sosyal toplantılarda Kürtçe konuşulabilir.

Eğer bunlar terörün azalması neticesini verir, bir barış ortamı yaratırsa, -ki yaratır- tam tersine halk bundan memnun olur. Belki ilk önce karşı gelenler olabilir, ama insanlar sonucu gördüğü anda iş tamamen değişir. O yüzden AKP'nin kesinlikle şunu demesi lazım, "Evet ben büyük bir muhalefetle karşılaşacağım, ama bunun sonunda başarı gösterirsem kimse bir şey diyemez, politik avantaj da bende kalır."

Zaten bütün problem Türkiye'de. Hükümetler aslında ne yapılması gerektiğini görüyorlar, ama buna cesaret edemiyorlar. Biz Kıbrıs meselesinde de böyle yaptık, Ermeni meselesinde de böyle yaptık.Tam yerinde, akılcı bir şey yapılacak, birdenbire tereddütler başlıyor ve arkasından kilitlenmeye gidiliyor.

Kürt Aydınlar da 'Akil Adam' Diyor

Kürt sorununun çözümü için devletin zirvesinden gelen mesajları değerlendiren Kürt aydınlar da 'akil adam' formülüne sıcak bakıyor. Uzlaşma zemini için önce 'kapalı kapılar ardında görüşme' öneriliyor

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Kürt sorununun çözümüne yönelik sözleri "silahsız çözüm" isteyen Kürt aydınları ve kanaat önderlerini heyecanlandırdı. Çözüm için kapının aralandığını ifade eden aydınlar, sonraki adımın çözüm reçetesini belirleyen görüşmeler olacağını belirterek PKK'lı Murat Karayılan'ın 'akil adamlar' olarak ifade ettiği, siyasetçi ve entelektüellerden oluşan bir grubun oluşturulması gerektiğini söylediler.

KADEP Genel Başkanı Şerafettin Elçi: 'Sorunu çözmenin ilk adımı niyet' sonra karar ardından irade gelir. Biz niyet aşamasındayız. Ardından özgür tartışma zemininde herkes formülünü ortaya koymalı. Sonra ortak bir formülde uzlaşılabilir. Cumhurbaşkanı inisiyatif alıp liderleri belli bir noktada uzlaştırabilirse Meclis'te her grup liderini takip eder. Ama bunlar kamuoyu önünde tartışılırsa sen ben kavgasına döner. Tamamen kapalı kapılar arkasında çok ayrı düşüncelerin birbirine yaklaştırılması gerekir.

AKP Batman Milletvekili Mehmet Emin Ekmen: Çözüme en yakın noktada olunmasının heyecanı ile sürecin sabote edilebileceğinin endişesi bir arada yaşanıyor. Kürt sorununun birkaç ana parametresi var ve tek biri çözüme yetmez. Çözümde ortaklaşmak gerekir. DTP'siyle diğer partilerdeki Kürt siyasetçilerle, entelektüel fikir adamlarıyla grup oluşturulabilir. Bu toplantılar kapalı kapılar ardında yapılmalı. Çünkü Meclis'teki bir oturumda iktidar iktidarlığını, muhalefet de muhalefetliğini yapacaktır."

Eski milletvekili Haşim Haşimi: "Diyalog için kanallar açık tutulmalı. Bu sadece DTP için değil, Kürt kanaat önderleri ve siyasetçileri için de olmalı. (...) Dağlarda binlerce siyasi adam varken sorun çözülmez.

Yazar Osman Miroğlu: Bu hükümete kadar, çözüme bu kadar yaklaşan ve uğraşan bir başka hükümet olmadı. Sorunun çözümü için en önemli siyasi imkânlardan biridir AKP diğeri DTP'nin Meclis'te olmasıdır. Karşılıklı olarak çözüme yönelik iyi

dinamikler varken sonuca ulaştıracak tek kurum TBMM'dir. Gerekiyorsa İmralı'yla bile görüşülmeli. Zaten geçmişte de görüşüldüğü bu gün Ergenekon iddianamelerinden anlaşılıyor. Olmadı DTP var. Bu da olmadı, Hasan Cemal gibi akil adamlar devreye girsin. Yeter ki istensin her şey yapılır.'

Yazar Naci Kutlay: "Türkler kendisini Kürtler, Kürtler de Türklerin yerine koyarak düşünecek. Kürtlerin kuyruğu var mı diye bakıldığı günlerden geliyoruz. Eğer gerçekten çözüm iyiyse DTP ile veya PKK ile görüşmenin bir sakıncası olmamalı. Bunu yapamıyorsan entellektüel ve fikir insanları ile görüşülebilir. Çözüme yönelik görüşü kim sunacak bunun önemi yok'

Eski TİP Milletvekili Tarık Ziya Ekinci: Gül ve Erdoğan'ın açıklamalarından Kürtler muhatap alınmadan bir çözüme gidileceği fikrini edindim.

KADEP Genel Başkanı Şerafettin Elçi:

Kurumlar İsterse Kürt Sorunu Çözülür

Katılımcı Demokrasi Partisi (Kadep) Genel Başkanı Şerafettin Elçi, Kürt sorunun çözümü için sIk kez bu kadar ümitli olduğunu ifade etti.

Kürt sorununun çözümü konusunda bugüne kadar yakalanamayan çok uygun bir fırsatın bulunduğunu belirten Elçi, bu fırsatları, çözüm konusunda devlet katmanları arasındaki ortaklığı, Ergenekon'un pasivize edilmesi ve PKK'nın giderek Ortadoğu'da istenmeyen adam ilan edilmesi olarak sıraladı

Kürt sorununun çözümü için ilk kez bu kadar ümitli olduğunu ifade eden Kürt siyasetçi, "Ama bu iş o kadar da kolay olmayacak. Fakat devlet bu işin çözümünü samimiyetle ister ve cesur adımlar atarsa PKK'ya rağmen bu iş çözülür. Kürtlerin ekseriyetini memnun edecek bazı adımlar atılırsa PKK'nın da bahaneleri ortadan kalkar ve örgüt kendiliğinden izole edilmiş olur." diye konuştu.

Türkiye, 25 yıldır terör belası ile uğraşıyor. Bugüne kadar 40 bine yakın insan hayatını kaybetti, bir o kadarı da sakat kaldı. Yıllarca OHAL ilan edilen Doğu ve Güneydoğu'da 10 binin üzerinde köy boşaldı. Resmi rakamlara göre terörle mücadelede bugün kadar 400 milyar dolar harcandı.

Son yıllarda Kürt sorununun çözümüne yönelik, güvenlik tedbirleri dışında Kürtçe'nin serbest bırakılması, ana dilde yayın ve TRT Şeş gibi önemli adımlar atıldı. Ancak terör sorunu hala devam ediyor. Devlet, bugüne dek olmadığı kadar terör sorununu kökten bitirmek için kolları sıvadı. Önümüzdeki süreçte atılması beklenen adımlar konusunda henüz netlik yok fakat devletin tepesinde çok yönlü olarak ciddi hazırlıkların yapıldığı konuşuluyor.

Kürt sorununun çözümünde ve PKK'nın bitirilmesinde büyük fırsatlar olduğunu belirten Şerafettin Elçi, hem içeride hem dışarıda hem de PKK'nın içinde bugüne kadar olmayan uygun bir ortamın oluştuğuna dikkat çekti.

Devlet organlarının ilk kez bu konuda bu kadar ağız birliği içinde olduğuna dikkat çeken Kürt kökenli siyasetçi, Ortadoğu'daki siyasi ortamın da artık PKK'dan çok ciddi rahatsız olduğunu vurguladı.

İlk kez PKK ile Ergenekon arasında bağ kuranlardan biri olan Elçi, soruşturma nedeniyle Ergenekon'un pasivize edilmesinin tarihi bir fırsat olarak görüyor. Elçi, "Eğer Ergenekon eski gücüne sahip olsaydı kimse bu meseleleri konuşamazdı. Aniden ortaya çıkar süreci berhava ederdi." şeklinde konuştu.

PKK Kürt Sorununu Katmerleştirdi

Şerafettin Elçi, Kürt sorunun PKK sorunu ile karıştırılmasından rahatsız. "PKK yokken de Kürt sorunu vardı." diyen Elçi, "PKK'dan önce çok sayıda siyasi Kürt grupları vardı. Ancak bunların şiddetten tamamen uzak, siyasi, sosyal ve kültürel talepleri vardı. PKK işin şeklini değiştirdi." dedi.

Elçi, PKK'nın ortaya çıkmasıyla birlikte Kürt sorunun bir şiddet sorunu olarak algılandığını, bunun ise sorunu derinleştirdiğini anlatan Elçi, "PKK bu işi tetikledi. Haklı gerekçelere dayansa da artık kimse silahlı mücadeleyi tasvip etmiyor. Çözüme katkı da sunmuyor. Geçici olarak katkı yaptığı görülse de uzun vadede sorunu derinleştiriyor. Bunlar kalıcı olmayan çözümlerdir. İleride sorunu katmerleştiriyor. Başka sorunları ortaya çıkarıyor ya da zemin hazırlıyor." ifadelerini kullandı.

Uzlaşı ve Diyalogla Çözülür

Elçi, gelinen noktada devletin geçmişte yaptığı hataları ya da ihmallerin farkına varmasının sorunun gerçekçi teşhisi noktasında sevindirici bir gelişme olduğunu kaydetti.

PKK ile baş etmenin yolunun Kürt sorunun çözümü olarak gören tecrübeli Kürt siyasetçi, "Kürtleri tatmin eden bir formülle çözülebilirse PKK'nın, üzerinde mücadelesini yürüten zemin kalmaz. Bu durum, hem örgütün bundan vazgeçmesini hızlandırır, hem de ona bir gerekçe hazırlar. Ama öncelikle bu konuda Kürtlerle ilgili bazı konularda olumlu adımların atılması gerekiyor. Bu konuda bir niyet göstermesi bile bu sorunun çözümüne önemli katkılar sağlar. " değerlendirmesinde bulundu.

Bu sorunun çözümünde komplekse düşülmemesi gerektiğini kaydeden Elçi, son dönemlerde Kürt sorunu ve PKK'nın tasfiyesi için devletin farklı bir yaklaşım sergilemesini önemli bulduğunu ifade etti.

Özellikle Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 'Türkiye'nin en önemli sorunu Kürt sorunudur' ifadesini hatırlatan Elçi, şunları söyledi:"Sayın Cumhurbaşkanı'nın bunu ifade etmesini son derece önemli buluyorum. Demek böyle bir sorun var ve çözülmesi gerekir. Ama bugüne kadar sürdürüldüğü gibi askeri sadece bir çözüm yöntemi ile mümkün değil bu. Çatışmaya gerek kalmadan diyalog ve uzlaşma ile bir çözüm formülü bulunabilir. Henüz bir formül ortaya konmasa da sorunun bu şekilde kabul edilmesi ve ihtiyaç olarak görülmesi üzerinde kafa yormaları çok önemlidir."

Konu Siyasi Değil, Milli Bir Mesele Olarak Ele Alınmalı

Elçi, bu sorunun siyaset üstü bir anlayışla ele alınması gerektiğine de işaret etti. Sorunun her türlü siyasi mülahazadan uzak tutularak ele alınmasının hayati önemi haiz olduğunu vurgulayan Elçi, "Bu sorunu iktidarın meselesi olmaktan çıkarmak gerekiyor. Bu ulusal sorun olarak ele alınmalı. Ve bu devleti yöneten yönlendirebilen etkili olabilen ne kadar güç unsuru varsa temas kurularak Kürtlerle ilgili temel bir politika belirlenmeli. Bugüne kadar yürütülen politikalar iflas etti. Konsensüsün oluşmasına önayak olmalı. Bu sorunun çözümü gerekli diyorsa bunun gereklerini yerine getirmeli." şeklinde konuştu.

KADEP Genel Başkanı, şunları söyledi: "Benim kanımca bugün her zamandakinden daha çok siyasi atmosfer var. Hele bu işte biraz daha fazla gayret gösterilirse bu ortam daha da yaygınlaştırılabilir. Bir de kamuoyunun hazırlanması lazım. Bunu etkileyebilecek insanların da makul bir çizgiye getirilmesi için ikna edilmesi gerekir. AKP olumlu adımlar atmaya hazırlanırken, siyasi rakipleri bu konunun üzerine benzin dökmemeli, yardımcı olmalı. Bir parti meselesinden çok ülkenin geleceği açısından ulusal bir sorun olarak ele alınmalı. Apo bile asılmadı. Üstelik MHP iktidarında oldu bu. Toplumdan da çok büyük tepki ile gelmedi. Artık kimse şehit cenazelerinin gelmesini istemiyor. Bu konu uygun bir dille anlatılabilirse, toplumun bunu anlayışla karşılayacağını düşünüyorum."

Elçi, muhatap konusunda bir formülün bulanabileceğini belirti. Devlet isterse hiç kimseyi muhatap almadan bu sorunu çö-

zebileceğine inandığını söyleyen Elçi, "Devlet isterse sorunun tarafı ile temas kurar. Bu gayri meşru değil. Sahne önünde oynanmaktan ziyade perde arkasında bu işi nasıl daha iyi çözebiliriz hesapları ile yürütülür. Komplekslere kapılmadan sorunun çözümü için görüşülür. Aslında devlet bunu çözmek isterse kimseyi muhatap almaya gerek yok. Modern bir devletin yapması gereken neyse onu yapar. Bunun için de onu bunu muhatap olmasına da gerek yok. Eğer çözüm formülünde herkes kendini özgür hissederse çözüm benim de yararımadır diyebilirse o zaman sorun zaten kendiliğinden çözülür." biçiminde konuştu.

Silahlar Susmazsa Herkesin İşi Zorlaşır

Elçi, silahlar susmadığı sürece bu sorunun çözümünün zor alacağını düşünüyor. Bu konuda PKK eğer samimi ise mutlak surette silahları bırakması gerektiğini vurgulayan Elçi, "Silahları bırakma niyeti varsa daha fazla kan akmaya fırsat vermemek lazım. Elde silah olduğu sürece ölümler gerçekleşecek. PKK'nın da samimi olarak silah bırakması lazım. Çünkü şehit cenazeleri gelirse herkesin işi zorlaşır. İnsanların elinde silah varken, parmaklar tetikteyken bu iş için kimse garanti veremez. Onun için örgütün mümkün mertebe çatışma alanlarının dışında olması gerekiyor. PKK silaha son vermeli. Devlet de silahlı çatışmaya girmeden, bu aşamada üzerine fazla gitmemeli. Karşılıklı olarak bu ortamı yaratmakta yarar var. Sorunun çözümü için önemli bir yoldur ve gereklidir. Bazı kesimlerden eleştireler olabilir ama özellikle Cumhurbaşkanının bu konuda çok gayret sarf etmesi lazım." dedi.

Ergenekon En Büyük Engeldi

"Ergenekon hala diri olsaydı kimse Kürt sorununu tartışmaya cesaret edemezdi." diyen Elçi şunları söyledi; "Ergenekon davası, bu sorunun barışçıl yöntemlerle çözülmesindeki en büyük engeli ortadan kaldırıyor. Ergenekoncular, barış içinde olan bir ortamı istemezler. Kargaşa ortamı isterler. Çünkü onlar ancak kargaşa ortamında cirit atabilirler. Ergenekon'un pasivize edilmesi çok büyük bir fırsat ve şanstır. Ergenekon eski gücünü korusaydı kimse bu meseleyi doğru düzgün oturup konuşması mümkün olmazdı. Çünkü daha önce uygun bir zemin oluşturmaya çalışıldığında birden bire bunu tamamen dinamitleyen bir olay patlak veriyordu. Bu PKK'nın da işine yarıyordu. Çünkü bunlar karşılıklı olarak şiddetten besleniyor. Ama Kürt toplumunda akli selim sahibi insanlar var. PKK'nın içinde bile var. Bu çok iyi bir fırsattır."

Abdülmelik Fırat:

Türklerle Kürtlerin Kaderi

Devletin katmanlarında yeniden konuşulan Kürt açılımı Kürt siyasetçi ve Aydınlar tarafından heyecan ve dikkatle takip ediliyor. Bunlardan biri de Kürtlerin bilge siyasetçisi olarak nitelendirilen Kürt siyasetçi Abdülmelik Fırat. Yaklaşık 60 yıldır siyasetin içinde olan 80 yaşındaki deneyimli siyasetçi, Türkiye'nin en önemli sorunu olan Kürt sorununun çözümünün tartışılmasından son derece memnun olduğunu ifade ediyor.

Fırat, bin yıldır bir arada yaşayan Türklerle Kürtler arasında temelde hiçbir sorunun olmadığını ancak devletin özellikle geçmişte uyguladığı yanlış politikalarla terör örgütü PKK yüzünden 2 kesimden bazılarında birbirlerine karşı önyargıların oluştuğunu söyledi.Bu önyargının devleti yönetenlerin bir kısmında bulunduğunu ifade eden Fırat, bunun yıkılması ile birlikte Kürt sorunun büyük ölçüde çözüleceğine inandığını kaydetti.

Eski siyasetçi Abdülmelik Fırat, Türklerle Kürtlerin kaderinin birlikte yoğrulduğunu ifade etti. 2 millet arasında sayısız ortak noktaların olduğunu vurgulayan Fırat, "Selçuklular ve Osmanlı'dan bu 2 millet bin yıldır birlikte yaşıyor. Ortak bir tarih bilincine sahiptir. Aynı dine mensup insanlar. Birbirlerine kız alıp vermişler. Binlerce ortak nokta var. Onun için Kürt sorununu çözümü çok zor gibi görünse de aslında çok kolaydır. Bu insanlar kendi kimliklerini, dillerini istiyorlar. Bundan daha doğal bir şey olabilir mi? Bu çağda kim buna yok diyebilir? Hangi medeni devlet bunu inkar edebilir." diye sordu.

Abdülmelik Fırat, Kürtlerin bölünmekten yana olmadığını söyledi. PKK'ya rağmen Kürtlerin büyük çoğunluğunun Türkiye'den ayrılmak istemediğini belirten Fırat, örgütün bile bunu gördüğü için artık farklı bir devlet istemediğini ifade ettiğini kaydetti.

Fırat, şöyle konuştu: "PKK'nın siyasi uzantısı olan DTP'ye bütün kışkırtma ve baskılara rağmen halkın ancak yüzde 20'si ona oy vermiştir. Halkın geriye kalan kısmı DTP'ye oy vermemiştir. Bu bakımından PKK Kürtlerin temsilcisi olamaz. Yüzde 80'si Türkiye'nin birlik ve bütünlüğünden yanadır. Kaldı ki artık PKK bile değiştiğini söylemek zorunda kalmıştır. Farklı devlet istemediklerini söyleme noktasına gelmiştir. Bunda Kürt halkının bu konudaki tavrının büyük etkisi olmuştur. Yani PKK Kürt halkının birlik ve beraberlikten yana tavrını gördüğü için bu noktaya gelmiştir."

Deneyimli siyasetçi, Kürtlerin Türkiye'den ayrılmak istemediğini Irak örneğini vererek anlattı: "Iraklı Kürtler, ellerinde her türlü imkân olmasına rağmen 'biz Arap kardeşlerimizle birlikte yaşamak istiyoruz' diyorlar. Bu da Kürtlerin bulundukları ülkelerde bölünmek istemediklerini gösteriyor."

Devlet Kürtlerden Korkmasın

Abdülmelik Fırat, "Ergenekon, PKK'yı ortaya çıkardı. PKK'nın uyguladığı şiddet ve ayrılıkçı düşünceler yüzünden Kürtlerin en masum insani talepleri bile bölücülük olarak algılandı. Bu da Kürt sorununu çözümsüzlüğe itti." dedi.

Fırat, PKK'nın yıllardır uyguladığı tahrik ve baskılara rağmen Kürtlerin kahir ekseriyetinin, Türkiye'den ayrılmak istemediğini belirterek şunları söyledi; "Devlet Kürtlerden korkmasın. Kürtlerin yüzde 80'ni hala PKK'nın çizgisindeki partiye oy vermiyor. Önyargılardan kurtulup Kürtlerin talepleri karşılanırsa bu sorun çok rahat aşılır."

TRT Şeş Kaynaşma Sağladı

Fırat, Kürtlerin Cumhuriyetin kuruluş yıllarından itibaren kimlik ve ana dillerinin serbestçe ifade edilmesi gibi son derece insani olan masum taleplerinin bulunduğunu ancak aşırı devletçi yaklaşımlar nedeniyle bu taleplerin kabul edilmediğini belirtti.

Son yıllarda bu düşüncenin az da olsa değişmeye başladığına dikkat çeken Fırat, TRT Şeş'in buna en iyi örnek olduğunu ifade etti.

Fırat, şunları söyledi: "Yıllarca Kürt diye bir milletin olmadığı söylendi. Sonra bunu kabul etmeye başladılar. Kürtçe yasaktı, serbest bırakılırsa ülke bölünür deniyordu. Oysa bugün devletin kanalı 24 saat Kürtçe yayın yapıyor. Kürtçe yayın yapan TRT Şeş'in açılması çok önemli bir adım. Ama yeterli değil. Fakat bir başlangıç olması hasebiyle önemsiyorum. TRT Şeş, 6 aydır yayın yapıyor. Devlet yıkıldı mı? Aksine Kürtleri devlete yakınlaştırdı. Devlet bizim düşmanımız değil demeye başladı."

PKK Kan ve Kaostan Besleniyor

Fırat, Kürt sorunun önündeki en büyük engelin ETÖ ve Kürtlerin haklarını savunduğunu iddia eden PKK olduğunu söyledi. İkisinin birlikte çalıştığını, kan ve kaosdan beslendiğini savunan Fırat, bunun için ETÖ davasının çok önemli olduğunu ifade etti.

Fırat, "ETÖ soruşturması şu anki haliyle bir ağacın dalından kopan daldır. Ama bir zihniyetin açığa çıkması adına önemli bir gelişmedir. PKK, ETÖ'nün emrinde çalışıyor. 10 yıldır bunu anlatıyorum. İddianamede bunun somut delilleri var. Bu bağlantılar tek tek ortaya konuyor. Türkiye'de statüko yıllardır iki tez işleniyor. Bunlar bölücülük ve gericiliktir. Gericilik adı altında Müslümanlarla, bölücülük adı altında Kürtlere yönelik bazı projeler hayata geçiriliyor. PKK yüzünden Kürtlükle ilgili her talep bölücülük olarak dayatıldı. Toplum buna inandırıldı."

Fırat, bu yanlış politikalar nedeniyle toplumun bazı kesimlerinde önyargılar olduğunu belirtti. Doğu ve Güneydoğu sorunu üzerinden ETÖ'nün daha çok Türk kesimini, PKK Kürtleri yönlendirmek için çalıştığını ileri süren Fırat, "Kürtlere en büyük zararı aslında PKK veriyor. Çocuğunu, kızını dağa çıkartıyor, öldürtüyor. Ama bunu o insanlara anlatamıyorsunuz. PKK'yı kahraman gibi görüyor. Bunun bir anda değiştirilmesi zor. Aynı şekilde Batı'daki bazı insanlarda da kimi konularda şartlanmışlıklar var. Hatta bunun tezahürlerini devlet bürokrasinde ve siyasette de görmek mümkün. Fakat herkesin bunu iyi anlatması lazım. Aydınların bu işin üzerine cesaretle gitmeli, si-

yasiler de korkmadan bunun yanlışlığını topluma anlatması lazım. Toplumun ortak düşman konusunda ikna edilmesi lazım." şeklinde konuştu.

Bu Sorun Sabote Edilebilir

Fırat, Kürt sorununun tartışılmasını önemli bulduğunu söyledi. Bu sorunun çözümünde özellikle siyasilerin rol almasının sevindirici bir gelişme olarak gören Fırat, bu sürecin geçmişte olduğu gibi sabote edilebileceği uyarısında bulunuyor.

Abdülmelik Fırat sözlerini şöyle sürdürdü: "Kürt sorununun çözümü kolay olmayacak. Geçmişte de benzer şeyler tartışıldı ama sonuç alınmadı. Af tartışmalarının ardından 33 gencecik insan öldürüldü. Süreç sabote edildi. Şimdi de benzer olaylar yaşanabilir. Onun için güvenlik güçlerinin çok dikkatli olması gerekiyor. Statüko bu sorunun çözümünü istemiyor çünkü. Bunlar PKK ile çoğu zaman ortak çıkarlar etrafında birlikte çalışıyor. ETÖ ve PKK bundan fena halde rahatsız olacak ama özellikle siyasiler ve sivil bürokratlar, Aydınlar cesaretle ve kararlılıkla bununun üzerine gitmeli."

İnsan Hakları Derneği:

İnsan Hakları Derneği'nin Soruna Yaklaşımı

İHD Genel Başkanı Av. Öztürk Türkdoğan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün gündeme getirdiği Siyasi çözüm açılımına ait görüşlerini şöyle açıkladı.

" İHD, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün ortaya attığı Kürt Sorununu aynı zamanda bir insan hakları sorunu olarak görmektedir. Nitekim temel insan hakları belgelerinde yer alan bireysel ve topluluk haklarının Kürtler tarafından kullanılmaya başlanıldığında, Kürt Sorunu çözülebilecektir.

Kopenhag Siyasi Kriterleri açısından irdelediğimizde; Demokrasinin çoğulculuk ilkesi hala yadsınmaktadır. Türkiye'de hala tekçi bir zihniyetin ve bu zihniyete ait kültürün egemenliğinin devam ettirilmeye çalışıldığı bir siyasi ortam bulunmaktadır. TC Anayasasında vatandaşlığın Türk etnik kökenine göre tariflenmesi, başka etnik köken din ve mezhep ile değişik dil gruplarının kabul edilmemesi, tekçi zihniyetin varlığını devam ettirdiğini göstermektedir. Anayasada anadilde eğitim-öğretim hakkının tanınmamış olması Kürt Sorununun çözümü noktasında önemli bir engel oluşturmaktadır. 18 yaşından büyüklerin özel kurslarla Kürtçe öğrenmesi serbest olmasına karşın, bu kurslara ilgi olmadığından kapanmışlardır. Türkiye Anayasasında yapılacak birkaç madde değişikliği ile Anayasanın giriş bölümünde Türkiye'de yaşayan halkların ve kültürlerin varlığının kabul edilmesi, vatandaşlığın anayasal vatandaşlığa dönüştürülmesi ve anadilde eğitim-öğretim hakkının tanınması öncelikli çözülmesi gereken konular arasındadır.

Esasen Türkiye Cumhuriyeti devletini kuran Lozan Barış Anlaşmasının 39. Maddesinin 4. ve 5. fıkralarında herhangi bir Türk uyruğunun gerek özel gerekse ticaret ilişkilerinde, din, basın ya da her çeşit yayın konularıyla açık toplantılarında dilediği bir dili kullanmasına karşı hiçbir kısıtlama konulamayacağı, devletin resmi dili bulunmasına rağmen, Türkçe'den başka bir dil konuşan Türk uyruklarına mahkemelerde kendi dillerini sözlü olarak kullanabilmeleri bakımından uygun düşen kolaylıkların sağlanacağı belirtilmiş olmasına rağmen, hala bu en temel kural çiğnenmeye devam etmektedir.

Örneğin; siyasi partilerin Kürtçe propaganda yapma yasağı, derneklerin Kürtçe yazışma yapma yasağı, Kürtçe vaaz ve hutbe verme yasağı, Latin alfabesine göre Kürtçe isim yasağı devam etmektedir. Bu yasakların devam etmesinde Türkiye Cumhuriyeti devleti kadar Lozan Anlaşmasında imzası bulunan başta İngiltere ve Fransa olmak üzere diğer devletlerin sorumluluğu bulunmaktadır. Bu vesileyle de Kürt Sorununun aynı zamanda bir uluslar arası sorun olduğunu belirtmek gerekir. Türkiye'nin Kürt Sorununda şiddeti öne çıkardığı ve eski başbakanlardan Mesut Yılmaz'ın deyimiyle devletin hukuk dışına çıktığı 1990'lı yıllarda Kürtlere ve diğer halklara karşı işlenen suçların sorumluluğu Türkiye'ye destek veren ülkelere de aittir. Biz insan hakları savunucuları Kürt Sorununda şiddete dayalı çözümün yol açtığı ağır insan hakkı ihlallerini bir kez daha yaşamak istemiyoruz.

Kürtçe TV'de kullanılan Latin alfabesindeki kimi harflerin Türk alfabesi diye nitelendirilen esasında Latin alfabesi olan alfabede yasaklı sayılıp, bugüne kadar binlerce insanın isminin yasaklanmasına, yüzlerce yerleşim yerinin adının değiştirilmesine, yüzlerce insanın hapis yatmasına neden olması adeta unutulmuş gibidir. Oysa bu noktada başta parlamento olmak üzere hükümetin Kürtlerden özür dilemesi gerekir. Daha düne kadar bilinmeyen bir dilde şimdi yayın yapılıyor olması olumlu bir gelişme olmakla birlikte sorun ancak Kürt kimliğinin kabul edilmesi ve bu kimliğin kendini yaşatmasına imkan verecek bir Anayasal düzenlemenin sağlanması ile aşılabilir. Ayrıca hala TBMM'de Kürtçenin varlığı kabul edilmemekte, Kürtçe konuşan milletvekillerinin sözleri bilinmeyen bir dil diye tutanaklara geçirilmektedir. Tekçi zihniyetin komedisi oynanmaktadır.

Kürtlerin 2008 yılındaki meydanlara taşan yaygın ve çok güçlü demokratik tepkileri bu sorunun artık barışçıl politikalarla çözülmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Kürtler gibi Türkiye'de yaşayan diğer halklar da artık barış istemektedir. Kürt sorununda şiddete dayalı çözümü direten militarist politikalar tıkanmıştır.

Demokrasinin katılımcılık ilkesi açısından Kürt Sorununda gelinen aşama dikkatle izlenmesi gereken bir süreci önümüze koymuştur. Türkiye'de hala yüzde 10 gibi yüksek seçim barajı bulunmakta, siyasi partiler rejimi yasaklar ve kapatılma tehlikesiyle doludur. DTP hakkında devam eden kapatma davası bizleri kaygılandırmaktadır. AB yetkililerinin AKP kapatma davasına gösterdikleri ilgiyi DTP kapatma davasına da göstermeleri gerekir. AB yetkililerinin DTP'ye uygulanan siyasal tecridi kırmaları Kürt Sorununun barışçıl çözümünde önemli bir rol oynayacaktır. DTP'nin Meclise sunduğu Demokratik Özerklik Projesi yerinden yönetim ilkesinin hayata geçirilmesinde önemli bir argümandır.

AKP Kürt Sorununu kendi dinsel, siyasal ideolojisi doğrultusunda yaratacağı Kürt tipi ile çözmek istediği izlenimini vermektedir. Bu durum tehlikelidir. Ulusalcılığın çözemediği Kürt Sorununu, Ümmetçi anlayış da çözemez. Bu yaklaşımın Kürtler tarafından kabul görmeyeceği ise açıktır.

Hukukun üstünlüğü açısından Türkiye sınıfta kalmış bir ülkedir. Kürt kimliğinin tanınmaması ve kültürünün yaşatılamamasına dayanan tekçi yapı tabiki hukuku da şekillendirmiştir. Türkiye Anayasasının 90. Maddesinde temel hak ve özgürlüklerle ilgili uluslararası sözleşmelerin öncelikli uygulanması gereken üstün belgeler olarak nitelendirilmesine rağmen, yargının bağımsız ve tarafsız olmayışı hukukun üstünlüğü alanında ilerlemesini engellemiştir. Türkiye'de hala askeri yargı tüm kurumlarıyla varlığını sürdürmektedir.

Ayrıca Türkiye'de çok büyük bir dokunulmazlık alanı bulunmakta milletvekilleri,bakanlar, askerler, polisler, tüm devlet memurları geniş bir dokunulmazlık kalkanı altında korunmaktadırlar. Yeni Ceza yasasında insanlığa karşı suçlarda zaman aşımının öngörülmemiş olmasına rağmen, uygulanan "cezasızlık politikası" sonuç almayı engellemekte, hukukun üstünlüğüne giden yolu tıkamaktadır. Türkiye Cenevre Sözleşmeleri Ek protokollerine ve Uluslararası Ceza Mahkemesini kuran Roma Statüsüne biran önce taraf olmalıdır. Böylelikle, cezasızlık politikasının uluslararası alandan doğru kırılması yönünde önemli bir işlev yerine getirilmiş olacaktır.

İfade özgürlüğü bağlamında, 301. madde değişikliğinin özünde bir şey değiştirmediği ortaya çıkmış olup bu alandaki sorunun varlığını devam etmiştir. İfade özgürlüğünü sınırlayan çok sayıda ceza maddesi özellikle Kürtler söz konusu olduğunda

acımasızca kullanılmakta ve cezalar verilmektedir. AB Türkiye ilerleme raporunda da bu hususa yer verilmiştir.

İHD'nin 2008 yılında hazırladığı rapor Yüksek güvenlikli Cezaevlerindeki tecrit uygulamaları devam etmektedir. Abdullah Öcalan'ın tutulduğu İmralı Cezaevindeki hak ihlalleri demokratik kamuoyunun ve pek çok Kürt çevrelerinin sert tepkilerine neden olmuştur. Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesinin raporlarının gereği yerine getirilmemiştir. İHD, TİHV ve Mazlum-Der'in İmralı Tek Kişilik Cezaevinde inceleme yapma isteği Adalet Bakanlığı tarafından kabul görmemiştir. Hükümetin kamuoyuna yansıyan açıklamaları umarız 2009 yılında İmralı cezaevindeki sorunları en eza indirir. İHD bu cezaevinin kapatılması gerektiğini defalarca kamuoyuna açıklamıştır.

Azınlık hakları konusunda Türkiye'de insan haklarına uygun bir tanımlama bulunmamaktadır. Türkiye sadece Lozan Anlaşmasıyla kabul ettiği gayri müslimleri azınlık olarak tanımlamaktadır. Azınlık statüsüne girebilecek Kürtler de kendilerini Türkiye Cumhuriyeti devletinin asli kurucu unsuru olarak gördüklerinden bu tanımlamaya girmek istememektedirler. Tarihsel olarak haklı durumda bulunan Kürtlerin bir yerel halk veya azınlık veya asli kurucu unsur olarak nitelendirilmesinin haklar bakımından çok fazla da bir önemi yoktur. Önemli olan halk olarak temel insan haklarından yararlanabilecekleri bir düzeye kavuşma istekleridir.

Kürt Sorunu her zamankinden daha fazla kendini çözüm noktasında dayatmaktadır. Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'nin AB üyesi olması olası gözükmemektedir. Bundan da önce bir insan hakları sorunu olan bu sorunun insan hakları hukukuna uygun bir şekilde çözülmesi hepimizin isteğidir. Tıkanan Türkiye siyasetinin hiç olmazsa Avrupa Birliği Kopenhag Siyasi Kriterlerini kendisine rehber ederek çözüm bulabileceği kanaatinde olduğumu belirtmek isterim."

Aydınlar Yol Gösterdi

Prof. Dr. Eser Karakaş:

Sivil çözüm önerilerine bakın nasıl çözüm getiriyor: Üzerinde çeşitli polemiklerin devam ettiği Kürt meselesine sivil çözüm arayışının hızlanacağı anlaşılıyor, zaten de bu arayışın hızlanması ve makul bir sürede de bir noktaya gelinmesi şart.

Ben Kürt kesiminden önemli iki ismin konuya yaklaşımlarını ve farklarını aktarmaya çalışacağım; bu iki önemli ismi iki farklı toplantıda dinleme olanağım oldu ve böylece ortada da önemli bir farkın varlığını gördüm. Birinci görüş temelde dağda barış olmadan demokratik açılımları, somut konuları mesela yurttaşlık anlayışını, vergileme meselelerini tartışmanın anlamsızlığını ve ilk işin dağda barışın sağlanması olduğunu vurguluyor.

Benim kişisel görüşüm meseleye böyle yaklaşmanın bir yarar getirmeyeceği doğrultusunda.

İkinci kendisini dinleme olanağı bulduğum isim ise tartışmaya on bir somut öneri getirerek başladı; bu önerilerin Türkiye'de tartışılmasını çok önemsiyorum, kaç tanesinin süreç içinde yaşama geçebileceğini de kestiremiyorum ama önemli olan tartışmayı bu düzlemde yürütebilmek.

Aşağıda söz konusu on bir öneriyi çok özet olarak paylaşmak istiyorum;

1- Anayasanın 66. maddesindeki yurttaşlık sıfatından türklük vurgusunun çıkarılması, Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı ibaresiyle yetinilmesi ya da 66. maddenin Anayasa'dan tümüyle çıkarılması yani Anayasa'da yurttaş sıfatının tanımlanmaması.

2- Kürtçe eğitim kavramının da tartışmaya açılması.

3- Bölgesel ya da ulusal Kürtçe televizyon yayınları üzerinden tüm kısıtlamaların kaldırılması, yayınların genel hukuka aykırılık ilkesiyle değerlendirilmesi.

4- GAP televizyonunun kürtçe yayın yapması.

5- Anayasada farklı din, dil ve etnisitenin ifade tarzlarının hukuksal-anayasal teminat altına alınması.

6- Abdullah Öcalan ve PKK'nın yönetim kadrosu dışında siyasi bir genel af çıkarılması.

7- Boşaltılan köyler ve mezralar, zorunlu göç meselelerinin bir rehabilitasyon mantığıyla ele alınması.

8- Meselenin ekonomik boyutunun da ciddiye alınması, GAP su kanallarının bir an önce tamamlanması, bölgenin turizme kazandırılması vs.

9- İdari yapının daha esnek hale getirilmesi. (Görüştüğümüz isim etnik temelde bir federasyona sıcak bakılmaması gerektiğini ifade ediyor).

10- Bölgedeki gümrük kapılarının daha fonksiyonel hale getirilmesi.

11- Kuzey Irak'ta bir Kürt federe devletinin oluşması fikrine insanların daha serinkanlı yaklaşmaya alışmaları.

Kürt meselesi, 1915 olayları ve başka bir dizi kronikleşmiş sorunumuzun kökeninde bu konuları bugünlere kadar açık yüreklikle ve geniş katılımla konuşamama zafiyetimiz yatıyor.

Kürt meselesinde de artık her iki kesimin şahinlerinin bizi ittiği çözümsüzlük ekseni dışında arayışlara girmenin zamanı çoktan geldi de geçti bile.

Yukarıdaki öneriler geniş çaplı bir somut tartışmaya zemin hazırlayabilir kanaatindeyim

Mehmet Altan (Akademisyen):

Yerleşim birimlerine Kürtçe adları iade etmek gerekir. Genel affın başlatılması lazım. Anayasanın 66. maddesindeki 12 eylül vatandaşlık tanımını bir ırka dayandırmadan yapmak gerekir. Barajın düşürülmesi olabilir. Bir şekilde DTP'nin de Türkiye halkının iki buçuk milyonunun oyuyla gelen bir parti olup, buna karşı özenli davranmak olabilir. Kürtçe seçmeli ders olabilir her tarafta. Kürdoloji olabilir. Devletin, Kürt dilinin ve Kürt kültürünün önünü açacak pratik etkin önlemler geliştirmeli.

Ali Bulaç (Yazar):

25 yıldır süren bir çatışma ortamı var. Sivil siyasetin tamamiyle insiyatif alması gerekir. Fakat bunu siyasiler tam olarak yapamıyorlar. PKK ve asker arasında insanlar sıkışıp kalıyorlar. Diyalog çok önemli. Geliştirilmesi lazım. Başbakan Ahmet Türk'ün elini sıkmıyor ve konuşmuyor. Meşru bir partinin lideri olarak görülmeli. Bir görevde aydınlara düşüyor. Kürt sorununa müdahil olan tarafların sorunu geniş bir yelpazede tartışılmalı.

Ümit Fırat (Yazar):

Hasan Cemal'in Murat Karayılan'la yaptığı röportajda yaptığı bazı açıklamalar var. Bu açıklamalara ilk olumlu cevabı da Gül'ün Hasan Cemal'i köşke davet etmesi ile gördük. Bunlar iyiye gidiş işaretleridir. Türkiye'de Kürt meselesinin çözümü konusunda söylenmemiş bir şey yok. Mesele bunların hayata geçireceği zeminlerin olmasıdır. PKK bu süreçte kendi örgütünü kontrol ettiğini ortaya koymalıdır.

Mithat Sancar (Akademisyen):

İlk önce cumhurbaşkanı, hükümetin ve genelkurmayın bir araya gelip PKK'nın silah bırakması için elverişli şartların bir ortaya koyması gerekir. Silah bırakma sürecine PKK'nın da doğrudan dahil edilmesi gerekir. Koruculuk sisteminin aşamalıda olsa bitirileceğine dair bir planında hazırlanması gerekir. Yerel radyo ve televizyonlarda Kürtçe üzerindeki baskıların kaldırılması gerekiyor.

Murat Çelikkan (Yazar):

Toplumsal uzlaşma ve barış için savaş, militarizm, biz ve ötekiler dilinden vazgeçilsin. Siyasiler, devlet görevlileri olmak üzere cumhurbaşkanı, genelkurmay başkanı, hükümet üyeleri başkanları barış, uzlaşma ve demokratik çözüm için kamuoyunu hazırlamak adına sürekli açıklama yapsın. Böyle bir uzlaşmanın sağlanabilmesi için bir genel af konusunda ne yapılabileceği ciddi bir biçimde tartışılsın.

Fuat Keyman (Akademisyen):

Devletin inandırıcı olması için Kürt sorununun varlığını kimlik sorunu olarak gördüğünü ilan etmesi gerekiyor. Başbuğ'un

bahsettiği dağdan indirme planının başlaması gerekiyor. İşsizlik ve yoksulluk, kimlik talepleri, anadil hakkı ve birinci sınıf vatandaşlık ile bölgede ki silahların susması sürecin normale dönmesi gibi sosyal adalet boyutlarının irdelenmesi gerekir. Bunun için bölgede ki aktörler devreye girmelidir. Erbil'deki benzeri bir konferansın Türkiye'de de yapılması bu anlamda önemlidir.

Nevzat Çiçek (Gazeteci):

PKK silahı bıraktığını teyit etmeli ve ordu operasyonları durdurmalı. Kürtçe'nin kullanımıyla ilgili yasaklar kaldırılmalı, Öcalan'ın durumu ile ilgili bir iyileştirme yapılmalı.

Mehmet Ali Birand: Böyle Bir Ortamı Bir Daha Bulamayız

Mehmet Ali Birand, 4 Ocak 2008 tarihinde Hürriyet Gazetesinde yazdığı ' Kürt Sorunu' adlı makalesinde bakın neler yazmış;

... Çok yazıldı, ancak tekrar etmek istiyorum. Devlet, PKK terörüne karşı psikolojik avantaj sağladı. Şimdi sıra politik cesaret gösterip, önemli adımlar atmakta. Eğer eskisi gibi davranır ve yaşadıklarımızı unutup, gereken kararları almazsak, bugüne kadar yapılanların tümü boşa gidecek demektir.

Bugünkü noktaya gelmemiz hiç kolay olmadı. Unutmayalım ki, Washington'a tutum değiştirtebilmek için yaklaşık iki yıl uğraşıldı.Irak batağına saplandıktan sonra, gözü hiçbir şeyi görmeyen ABD, PKK ile uğraşmak istemedi. Başında yeterince sorun olduğundan dolayı, Türkiye'nin ısrarla PKK'dan şikayet edişine kulak vermedi.

Hemen komplo teorileri üretildi.. ABD'nin Türkiye'yi bölmek istemesinden tutun da, Büyük Kürdistan'ı yaratmaya veya İran'daki Kürtleri ayaklandırmaya kadar bir dizi art niyet arandı.

Kimse bilemez, belki de böyle art niyetler vardır ve gerçektirler. Ancak benim bildiğim bir şey var ki, o da ABD'yi harekete geçirebilmek kolay değildir.

Neden geçen yıl değil de, şimdi tutum değişti?

Belki, Türkiye'nin sabrının taştığını gördüler. Ankara'nın gözünün karardığı sonucuna vardılar. Ancak, hangi gerekçeyle olursa olsun, sonunda tutum değiştirdiler ya, işte önemli olan budur.

ABD'yi ikna etmek zordur.

Politikalarının değişmesini sağlamak çok zaman ve çaba gerektirir, ancak Beyaz Saray bir defa kararını verdi mi, çarklar döner. Ancak, çok dikkat edilmesi gereken bir başka nokta daha vardır: Washington bir adım atarken, karşılığında da mutlaka bir şeyler bekler veya ister. Uluslararası ilişkilerde hiçbir şey bedava gelmez. Mutlaka bir faturası vardır.

ABD bugünkü tutumunu ancak, Türkiye'nin içeride Kürt sorununu hafifletebilecek, PKK'nın zeminini eritecek adımlar atması durumunda sürdürür. Türkiye'nin PKK terörüyle sadece Kuzey Irak'ı havadan vurarak mücadeleyi seçmesi durumunda, bir süre sonra "yeter artık" diyebilir.

ABD yönetimi son aylarda attığı iki adımla Türkiye'ye ne kadar önem verdiğini gösterdi.

Biri, Ermeni soykırımı tasarısını engellemesi, diğeri de Kuzey Irak'ın bombalanmasına izin vermesiydi.

Şimdi her iki konuda da, Ankara'nın hareketlenmesi bekleniyor.

Ermeni sorununda bazı jestler, Kürt sorununda da, PKK'nın tabanını yok edecek ve örgütün belini kıracak adımlar atılmasını istiyor.

Ankara'ya bu mesajlar açıkça veriliyor.

Erdoğan ile Bush yönetimi arasındaki mesajlaşma şimdi daha netleşti: Ankara, Washington'un isteğine uydu ve büyük bir kara harekatından vazgeçti. Buna karşılık ABD, Kuzey Irak hava sahasını açtı ve istihbarat vererek, Türkiye'nin kendi gözetimi altında bir harekat gerçekleştirmesini kabul etti.

Bu, işin askeri yönüydü.

Peki, paketin siyasi yönünde neler var?

Bugüne kadar ki Amerikan politikalarını hatırlarsak, nelerin beklendiğini çıkarmak o kadar da zor sayılmaz.

Üstelik, bir noktayı gözden kaçırmayalım: Bu, bizim sorunumuzdur. Amerika'nın değil. Çözümü de ancak bizler bulabiliriz. Yeter ki, siyasi cesaretimiz olsun ve Devletin tüm kurumları aynı hedefe doğru yürüsünler. Birbirlerine çelme takmasınlar. Rol çalmaya kalkmasınlar.

Atılacak Adımlar Cesaret Gerektiriyor

PKK tam anlamıyla bir yol kavşağında bulunuyor.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti biraz cesur davranabilirse, örgütün belini kırabilecek veya etkinliğine büyük oranda darbe indirebilecektir. Eğer Türkiye kolayı seçer ve Kuzey Irak'ın havadan bombalanmasıyla yetinir, gerisini görmezden gelirse, tam aksine PKK'nın yeniden dirilmesini sağlar.

İşte böylesine önemli bir yol kavşağında bulunuyoruz. PKK'nın hangi yöne gideceğini, bizim takınacağımız tutum etkileyecek.

Bazı gerçekleri unutmayalım:

- PKK, kendi isteğiyle silah bırakmaz, bırakamaz. Şu anda ölüm kalım mücadelesi veriyor. Tüm gücüyle kadrolarının çözülmesini engellemeye ve yeni suikastlarla gücünü göstermeye çalışıyor.

- PKK, belki paraca dışardan finanse ediliyor olabilir, ancak kadrolarını ülkenin içinden sağlıyor.

- Çeşitli nedenlerle Kürt kökenli vatandaşlarımızın bir bölümü PKK'yı kafalarından veya kalplerinden ya atamıyorlar veya atmak istemiyorlar.

Terör örgütünün belini kırmanın, kadrolarının dağılmasını sağlamanın yolu – ne kadar istemesek ve tepki toplayacağını bilsek dahi- bir nevi aftan geçmektedir. Böyle bir adımın ne kadar etkili olacağı ve örgütü dağıtacağı biliniyor. Ancak, bunun için siyasi cesaret gerekiyor. Oy kaygısıyla, toplumdan gelecek tepkilere dayanmak kolay olmayacaktır.

Terör örgütüne bu darbeyi vururken, siyasi opsiyonları da kapatmamız gerekir. DTP'yi Meclisten atmak veya kapatmak, sadece PKK'nın işine yarayacaktır. Örgüt halka dönüp "Görüyorsunuz, Devlet bizim birkaç temsilcimize bile tahammül edemiyor. Sadece silah ve sopa ile üzerimize gelmeyi biliyor" diyebilecek ve hem sempati, hem de kadrolarına yeni insanlar çekebilecektir.

Bu oyuna düşmememiz gerekmektedir.

Siyasetin önü açıldığı oranda, Kürt aydınları ve Avrupa'daki Kürt diasporasının PKK üstündeki baskıları da artacaktır. Unutmayalım ki, bölge halkı kan dökülmesinden rahatsızdır, ancak içine düşülen kısır döngüden nasıl çıkılacağını da görememektedir. Devletin, inisiyatifi ele alması, gidişi büyük oranda etkileyecektir.

Devletin inisiyatifi alması gereken diğer iki alandan biri aş-iş, diğeri de günlük yaşamdır.

Bölgedeki işsizliği giderecek yoğun yatırımlar, insanlara dağa çıkmak yerine başka seçenek yaratacaktır. Aileler çocuklarına daha fazla sahip çıkacaklar ve ister istemez, PKK'nın beslenme damarlarının büyük bölümünün kesilmesi sağlanacaktır.

Günlük yaşamda da, artık Kürtçe eğitim ve yayın konusundaki kısıtlamaların kaldırılma zamanı gelmiş ve geçmektedir. Bugünkü uygulamalar halkın Devlete bakışını olumsuz yönde etkilemekten başka bir işe yaramamaktadır.

Yukarda saydıklarımız, Ankara'da politika üreten kurumların bildiği ancak bir türlü cesaret gösterip uygulayamadıkları önlemlerin sadece bir bölümüdür.

Siyasi otorite bu cesareti gösterebilir, diğer kurumlar da (özellikle TSK ve MİT) uyum içinde aynı hedefe doğru çabalarını yoğunlaştırabilirlerse, PKK teröre büyük ölçüde yok edilebilir. Yeter ki, biz kendi içimizde kararımızı verelim ve adımlarımızı atmaya başlayalım.

İsmet Berkan: Silahlar Sussun

Böyle demiş PKK'nın fiili yöneticisi Murat Karayılan, Milliyet gazetesinde Hasan Cemal'e.

Samimi olduğunu varsaymak istiyorum Karayılan'ın, Kürt sorununun barışçıl çözümü için gerçekten bir fırsat yakalandığına inandığını düşünmek istiyorum.

Ama sonra takılıp kalıyorum: Silahlar sussun da kim susturacak? Çok basit bir yöntemi var silahları susturmanın. Karayılan, Abdullah Öcalan'ın 1999'da yaptığını yapar, bütün silahlı güçlerine Türkiye'den çıkma talimatı verebilir mesela.

O zaman silahlar susmuş olur.

Ama dağda silahlı insanlar dolaştıkça silahlar susamaz; hiçbir ülkenin güvenlik gücü, dağda kafileler halinde silahlı adamların dolaşmasına göz yumamaz.

Karayılan, 'Silahlar sussun' diyor ama aynı gün düğmeye basılmışçasına Diyarbakır Lice'de ve Hakkâri Şemdinli'de yapılan saldırıları, 10 askerin şehit düşmesini 'Maalesef oldu, biz de üzgünüz' diye geçiştiriyor.

Bu saldırılar sonrası kendi örgütünün yayımladığı intikam bildirisini de unutuyor.

Sonra da, 'silahlar sussun' diyor.

Susturun o zaman.

Bazıları, 'Türk ordusu çekilsin, operasyonlar dursun' diyor.

Pardon ama nereden çekilecek ki ordu?

Dağda silahlı adamlar dolaşırken operasyonlar neden dursun ki?

'Silahlar sussun' deniyor.

Kim konuşturuyor silahları?

9 askerin şehit olduğu mayınlı saldırı için Karayılan, 'Üstlerine doğru operasyona gelindiği sanılmış, mayın döşenmiş' diyor.

Aynı yolda kaç kez keşif yapıldığını, oraya o zırhlı personel taşıyıcıyı parçalayacak kadar (100 kilo?) patlayıcının nasıl ve ne kadar zaman önce gömüldüğünü, uzaktan patlatma mekanizmasının nasıl hazırlandığını, yani bu eylemin haftalar önceden planlanmaya başlandığını görmüyor mu Karayılan?

Bu eylemin Kandil'den gelen doğrudan bir emirle değil de yerel inisiyatifle yapıldığına kendisi inanıyor mu ki, bizim inanmamızı bekliyor?

Sonra da 'silahlar sussun.'

Önce kendi samimiyetine ve örgüt üzerindeki tam hâkimiyetine bizi inandırması gerekmiyor mu Karayılan'ın.

Kendi örgüt organlarına o anlaşılmaz kelimelerle dolu ve inanılmaz uzunlukta demeçlerde Hasan Cemal'e söylediklerini neden söylemiyor?

Neden orada 'silahlar sussun' demiyor.

Susturun, sussun!

Yukarıda ki, bu güzel satırlar Radikal Gazetesi'nden İsmet Berkan'a ait, Ne denir. Ancak şapka çıkarılır.

Doç. Dr. Mesut Yeğen: PKK ile Dolaylı Müzakere Başlamış

Kürt sorununda son gelişmeleri değerlendiren Doç. Dr. Mesut Yeğen, " İçişleri Bakanı Atalay'la PKK lideri Karayılan'ın sözleri birlikte değerlendirildiğinde, "Yolda birlikte yürümeye başlanmış görünüyor"; ama şimdilik "karşı kıyılarda"... derken, yeni" diye nitelediği noktaları ise şöyle sıralıyor.

Atalay'ın sözleri: İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın yeni kurulacak "Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı"yla ilgili bilgi verirken "Başbakan'ın 2005'teki sözlerinin arkasındayız" demesi. Erdoğan 2005'te başbakan olarak ilk kez Diyarbakır'a gittiğinde "Kürt sorunu benim sorunumdur" demişti. Yeğen'e göre, yerel seçimlerden sonra DTP'ye düzenlenen operasyonlar dikkate alındığında, Atalay'ın sözleri bir tavır değişikliğini gösteriyor.

Yeğen, Atalay'ın, PKK lideri Murat Karayılan'ın gazeteci Hasan Cemal'le röportajına dair "Olup biten her şeyi dikkatle izliyoruz, dikkatle not ediyoruz" demesini de önemli buluyor.

Karayılan'ın sözleri: Yeğen, Cemal'in Karayılan'la röportajındaki en önemli bilgilerden birinin, PKK'nin silah bırakmak için Türkiye'de Kürt sorunuyla ilgili anayasal değişikliği şart koşmaktan vazgeçmesi olduğunu düşünüyor. Bunu şöyle açıklıyor: "PKK'nin silah bırakması karşısında Kürt sorununun çözümü için kapsamlı bir reform talebi artık yok. Bu, reform süreci PKK'nin silahlı mücadelesinin baskısı altında olmayacak demek." Yeğen'e göre, röportajda Karayılan'ın özerklik, federasyon gibi bir yapı istemediklerini açıkça söylemesi, "Kürtler kendi kendilerini yönetsin" gibi bir talebin PKK tarafından artık savunulmadığını gösteriyor. Ayrıca, Yeğen, Karayılan'ın PKK'nin meşru savunma çizgisinde olduğuna, sivil itaatsizliğe ve siyasal çalışmaya ağırlık verdiğine dair sözlerinin de, PKK'nin bir tür şehir örgütü olmaya hazırlandığının ve "silahlı mücadele olmaksızın da etkin olabileceğine" dair bir özgüvene kavuştuğunun işareti olarak yorumlanabileceğini söylüyor.

Büyük Aktör Abdullah Gül

Yeğen' e göre, "Karayılan'ın sözleri ve Atalay'ın açıklaması birlikte değerlendirildiğinde, doğrudan olmayan bir müzakerenin başlamış olduğu anlaşılıyor. Bu sürecin büyük aktörünün Abdullah Gül olacağı görülüyor. Gül'ün Hasan Cemal'le buluşacak olması da önemli. Hükümetse dikkat çekmemeye çalışarak davranacak gibi."

Cumhurbaşkanı Gül'ün ve hükümet sözcüsü Cemil Çiçek'in Cemal'le bu hafta görüşeceğini, ayrıca Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun Cemal'le görüşmek istediğini Taha Akyol, Milliyet'te yazmıştı. Gül, geçen hafta sonu Prag'dan dönüşünde gazetecilere Kürt sorunu için "Türkiye'nin birinci sorunu. Mutlaka halledilmeli" demişti.

Ancak Yeğen, "İşler hal yoluna girdi; PKK de hemen silah bırakır" gibi bir izlenime kapılmamak gerektiği kanısında. "Yolda birlikte yürümeye başlanmış görünüyor, ama karşı kıyılarda. Bu yürüyüşü ayrı yollara sevk edebilecek dinamiklerse hâlâ kuvvetli" diyor.

MHP lideri Devleti Bahçeli'nin dün Meclis'te yaptığı konuşmaya dikkat çeken Yeğen "MHP bu süreçte sert muhalefet edeceğini gösteriyor. Zaten kendisinden beklendiği için bu muhalefeti yapacaktır. MHP'ye de işin ciddiyeti anlatılabilirse, daha ılımlı bir muhalefet çizgisine çekilebilir" diye konuşuyor.

Erdoğan'ın Sembolik Adımları

Yeğen "PKK silah bıraktığında Kürt sorunu çözülmüş olmayacak. Sorunu yeni konuşmaya başlayacağız. Önemli olan silahların baskısı olmadan konuşulması. DTP'nin yapması gereken, bu sürece kamuoyunu bir şekilde hazırlamaya çalışmak" diyor.

DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk, konuşmasında "muazzam bir çözüm zemini oluştuğunu", tartışma sürecinin kesilmemesinin önemli olduğunu söylemişti.

Radikal'den İsmet Berkan, Başbakan Erdoğan'la görüşmesini yazarken, Erdoğan'ın Kürtçe yer adları, yerel yayınlarda Kürtçe yayın saatlerine kısıtlamaların gözden geçirilmesi ve üniversitelerde Kürtçe bölümlerinin açılması gibi "sembolik" adımlar atabileceği bilgisini vermişti.

Yeğen, "kamuoyunun tepki göstermediği" bu konularda Genelkurmay da dahil olmak üzere, çoktan bir uzlaşma sağlanmış olduğunu, hatta Kürtçe yayın yapan TRT Şeş'in daha büyük bir reform olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Ama burada önemli olan, PKK'nin sınırlı bir reform siyasetini silahsızlanma için yeterli görmeye başlamış oluşu."

Tercüman Gazetesi Yazarı Metin Özkan:

Şifreleri Bahçeli Çözüyor

Tercüman gazetesi'nin korkusuz yazarlarından olan Metin Özkan 13 Mayıs 2009 tarihinde kaleme aldığı yazısında bakın neler yazmış:

"Mutabakat süreci kimlerle olgunlaştırılmış, kime sorulmuş ve kimlerle mutabık kalınmıştır?"

Sanıyorum "Anayasa değişiklikleri" konusunda yaşanan ilginçliklerin hepiniz farkındasınız.

Cumhurbaşkanının görev süresinin 7 yıl olması konusunda nabız yoklayan Başbakan Erdoğan, muhalefet partilerinden gerekli desteği alamayacağını görünce devreye Çankaya'yı soktu. Tabi bu arada Ermenistan başta olmak üzere iç ve dış gelişmeler konusunda liderlerle fikir teatisi yapma ihtiyacı hisseden Cumhurbaşkanı Gül, muhalefet partilerinin Genel Başkanları Baykal, Bahçeli ve Türk'e sürpriz bir davette bulundu.

Sebebi sonradan anlaşılan davetin şifresine gelince: "Gül pişirecek, Erdoğan yiyecek..."

Çünkü; Başbakan Erdoğan siyaseten kavgalı olduğu muhalefetle "gelin Anayasayı değiştirelim" diye görüşemeyeceğini biliyor ve Gül'ü devreye sokuluyordu.

Ama görünen o ki Baykal ve Bahçeli'nin tavrı Çankaya'ya rağmen değişmeyecek.

İşte bu nedenle önümüzde muhtemel bir "Anayasa değişikliği" görünmüyor.

Hele ki, daha iki yaşına girmemiş maddelerin değiştirilmesi, milletvekilliği ve cumhurbaşkanı seçimlerinin süreleri ile bir kez daha oynanması konusunda Bahçeli ve Baykal asla taviz vermiyor.Yani daha açık bir deyişle; Baykal, dokunulmazlık kalkmadan genel bir değişikliği...

Bahçeli ise; şahsi sorumluluk önerisi kabul edilmeden parti kapatma maddesinin değiştirilmesini, görüşmeye bile yanaşmıyor.

"Taraf"lı öneriler

Görünen o ki Başbakan Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı Gül'ü devreye sokması da sonuç vermeyecek.Bu da demek oluyor ki, Erdoğan başka açılımlara yelken açmak zorunda kalacak.Tabi cumhurbaşkanının inisiyatif alması sadece bu konuyla sınırlı değil.

Asıl konu "Kürt açılımı!"

İşte bu nedenle hükümet de bu konudaki açılımlar için yeniden Çankaya'yı devreye sokarak, "partiler üstü kabul düzeyi" yaratmaya çalışıyor.

Nasıl mı?

Obama ziyareti sonrasında Kürt açılımı konusunda AKP hükümetinin önemli adımlar atacağı beklentisi zaten oluşmuştu.

Hatta Haziran ayı bu anlamda milat kabul ediliyordu.

Kulisler ise terörün biteceği, Kürt açılımının daha da genişleyeceği konusunda, somut olmasa da önemli bilgilerle kaynıyordu.

İşte tam bu günlerde Cumhurbaşkanı Gül'ün "Türkiye için fırsat doğdu" sözleri hedefi daha somut hale getirdi.

Getirdi getirmesine ancak hedefe gidilecek yolun ve atılacak adımların, başka bir deyişle verilecek ödünlerin neler olduğu konusunda bir netlik yoktu.Ancak "Barış İçin 20 Kolay Öneri" başlığı ile çıkan Taraf Gazetesi sahibinin sesi olarak bugün o ödünleri baştan aşağı sıralayıverdi!

Tıpkı şunlar gibi;

- Korucu alımları durdurulsun.
- Kürt basını üzerindeki baskılar kalksın.
- Öcalan'ın cezaevi koşulları iyileştirilsin.
- Dağlardaki 'milliyetçi sloganlar' silinsin.

- 12 Eylül döneminde Diyarbakır Cezaevi'ndeki işkenceler için devlet özür dilesin.

- Operasyonlarda ölen PKK'lıların cenazeleri ailelerine verilsin (vs. vs. vs).

Yanıt bekleyen sorular

Yüce Türk milletinin gözünün içine baka baka sergilenen bu oyunun şifrelerini dün yaptığı grup konuşmasında açığa çıkaran MHP Lideri Dr. Devlet Bahçeli, doğal olarak iktidar edenlerle birlikte bu amaca hizmet edenlere şu soruları yöneltti:

"Mutabık kalınan zemin hangisidir?"

"Kimlerle anlaşılmış, kimlerin onayı alınmıştır?"

"Mutabakat süreci kimlerle olgunlaştırılmış, kime sorulmuş ve kimlerle mutabık kalınmıştır?

"Kaçırılmaması gereken fırsat ve fırsat tanımındaki maksat nedir?"

Devlet katında mutabakat olduğunu söyleyen Cumhurbaşkanı Gül'e karşı sessiz kalan Başbakan'a da yüklenen Bahçeli; "Sayın Başbakan sütre gerisine çekilerek kamuoyunun psikolojik olarak hazırlanma sürecine izleyici kalıyor.

Buradaki amaç sayın Cumhurbaşkanı'nı ön saflara çıkarıp Türk toplumuna şifreli mesajlar vermesini sağlamak. Yani bunun adı düpedüz 'rol paylaşımı'dır" dedi.

Tabi bu arada ilke, ideoloji, omurga, ülke sevdası, milliyetçilik, kırmızı çizgiler ve vatan aşkını bir kenara bırakarak "yandaşlaşmanın dayanılmaz hafifliği"ne kapılan eski MHP'li kontenjanından köşe tutmuş olanların işi gücü bırakıp MHP'nin siyasetini sorgulamasına da değinen Dr. Devlet Bahçeli, "Bu kişilerin partimizi hedef alması lobilerin onları tam kıvama getirdiğinin işaretidir" diyerek satılmış liboşların şifrelerini çözüp foyalarını da meydana çıkarıyordu.

Bu liboşlar kim mi?

Merak etmeyin anlayanlar anladı!

Detaylar Netleşiyor

Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Genelkurmay Başkanı'nın çeşitli düzeylerde dile getirdikleri "Kürt Açılımı" için yeni bir dizi girişim başlamak üzere. Devletin zirvesinde ele alınan kapsamlı "Kürt açılımı"nın detayları netleşiyor. Üzerinde fikir jimnastiği yapılan ve olgunlaştırılmaya çalışılan paket, ileri adımlar içeriyor. "Açılımın" olmazsa olmazı ise terör örgütü PKK'nın silahları bırakması olarak belirlendi.

Kürtçe İsimler...

Düzenlemelerin önceliklilerinden olan "Kürtçe yer isimlerin iadesi" çerçevesinde 12 Eylül 1980 askerî darbesiyle birlikte değiştirilen ve bölgede günlük hayatta kullanılmayan yeni isimlerden vazgeçilmesi, eskilerinin iadesi gerçekleşecek. Kürtçe köy isimleri için Valilikler'in kararı yeterli oluyor. İlçe isimleri için ise kanun gerekiyor. Değiştirilmesine karar verilecek olan ilçelerin isimlerinin tek kanunda toplanması ve TBMM'den geçirilmesi planlanıyor.

Öcalan'a "Komşu Mahkum"...

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne de taşınan terörist başı "Öcalan'a tecrit" konusunda da girişimler bekleniyor. İmralı Adası'nda Öcalan'ın yalnız hapis yatmaması için 6 ay kadar önce başlayan inşaatın tamamlanması ve buraya 5-6 mahkumun daha nakledilmesi "Kürt açılımı"nın diğer adımı olacak. 12 Eylül 1980 sonrasında fikir suçlusu ilan edildiği için yurtdışına kaçan Kürt aydınların da Türkiye'ye dönmesi için yasal düzenleme

de konuşulan formüller arasında yer alıyor. Başbakan Erdoğan, Ahmet Kaya'nın Paris'te bulunan mezarının Türkiye'ye getirilmesi için Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay'a Kaya'nın eşi Gülten Kaya ile görüşme talimatı vermişti.

İşte "açılım"dan başlıklar

-PKK militanlarının dağdan indirilip, topluma kazandırılması da "Kürt açılımı"nın en önemli ayağı olacak. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Başbuğ'un çıkışıyla gündeme gelen TCK'nın 221. maddesindeki "etkin pişmanlık" hükmünün yumuşatılarak, örgütün tasfiyesi planlanıyor.

-Lider kadrosu hariç terör örgütü üyeleri topluma kazandıracak formüllerin yanı sıra lider kadronun da Kandil'den uzaklaştırılıp başka bir ülkeye gönderilmesi için Irak ve ABD yönetimleri ile görüşmelerin yapıldığı kaydediliyor.

-Bölge halkının tepkisini çektiği ileri sürülen TSK'ya ait arazilerde kayalıklara yazılan, "Ne mutlu Türküm Diyene" gibi yazıların kaldırılması konusunda da Genelkurmay'ın adım atacağı belirtiliyor.

-İleri adımlar arasında "yeni vatandaşlık tanımı" da yer alıyor. Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un, Harp Akademileri konuşmasında, Atatürk'ün sözlerine atıfta bulunarak vurgu yaptığı çerçevede "üst kimlik" içerikli vatandaşlık tanımı da tartışılan formüller arasında yer alıyor.

Kürt Açılımında Pazarlık Kaygısı

AKP hükümeti, PKK militanlarını dağdan indirmek için kapsamlı bir açılım üzerinde çalışırken örgüt liderlerinden Murat Karayılan'ın yaptığı açıklamalar kafaların karışmasına neden oldu. Karayılan'ın açıklamaları Ankara'da ayrıntıları ile değerlendirmeye alınırken hükümet, atılacak adımların "PKK ile pazarlık yapılıyor görüntüsü" ortaya çıkarmasından kaygı duyuyor. Yeni düzenlemede, dağdan inişi kolaylaştırmak için ihbar ve pişmanlık gibi teröristlerin çekince gösterdiği koşulların kaldırılması öngörülüyor.

Edinilen bilgilere göre, Kürt açılımının odak noktasını Türk Ceza Yasası'nın (TCY) etkin pişmanlığı düzenleyen 221. maddesi oluşturacak. 221. madde, "Suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçu

nedeniyle soruşturmaya başlanmadan ve örgütün amacı doğrultusunda suç işlenmeden önce, örgütü dağıtan veya verdiği bilgilerle örgütün dağılmasını sağlayan kurucu veya yöneticiler hakkında cezaya hükmolunmaz" ve "Örgütün faaliyeti çerçevesinde herhangi bir suçun işlenmesine iştirak etmeden yakalanan örgüt üyesinin, pişmanlık duyarak örgütün dağılmasını veya mensuplarının yakalanmasını sağlamaya elverişli bilgi vermesi halinde, hakkında cezaya hükmolunmaz" maddelerini kapsıyor.

Ancak teröristlerin teslim olmasını hızlandırmak için uygulamaya konulması öngörülen yeni düzenlemede "ihbar" ve "pişmanlık" koşulları kaldırılacak. Böylece terör eylemlerine katılmadığı Türk makamları tarafından da saptanmış olan PKK militanları silahlarını bırakarak güvenlik güçlerine teslim olurlarsa, dağdaki arkadaşını veya Türkiye içindeki militan kadroları ihbar etmek zorunda kalmayacağı gibi "pişmanlık ifade etmek" zorunda da olmayacak.

Öngörülen düzenleme terör örgütünün dağdaki yönetim kadrosunu ve örgütün kurucularını kapsamıyor. Suça ikincil dereceden karışanlara ise indirimli cezalar verilecek. Ancak açılımın sonuç vermesi durumunda örgütün lider kadrosunun İsveç veya Norveç gibi Kuzey Avrupa ülkelerine mi gönderileceği, yoksa belirli bir formül çerçevesinde Irak'ın kuzeyinde mi kalacakları konusu henüz netleşmedi.

Örgütün halen dağ kadrosunda bulunan militanların üçte birinden fazlasının İran, Irak ve Suriye uyruklu olması, bu militanlar üzerinde Türkiye'nin etkisini tamamen sıfırlarken öngörülen aftan yararlanabilecek militan sayısının ise 3 bin civarında olduğu tahmin ediliyor

İşte AKP'nin Kürt Açılımı

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, "Kürt sorununda açılımlar olacak" ve "Kürt sorunu için tarihi fırsat" sözlerinin arkasında Almanya modelinin olduğu ortaya çıktı.

Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantılarına da zaman zaman katılan üst düzey bir yetkili "Çok yakında bazı açılımlar olacak. Bunlar, Avrupa'daki Türkler için biz ne istiyorsak onları kap-

sıyor. Mesela oradaki Türkler kendi çocuklarına istedikleri ismi koyabiliyor, istediği dili öğrenmesini sağlıyor, kendi kültürlerini yaşıyorlar. Almanya'daki, Avusturya'daki Türklerin haklarını artık biz de Kürt kökenli vatandaşlarımıza sağlamalıyız" dedi. Sabah'ın haberine göre "Almanya Modeli" olarak nitelendirilen önerinin satır başları şöyle:

İSİM: Avrupa'daki Türkler, istedikleri isimleri koyabiliyorlar ancak Türkiye'deki Kürtler içinde "q, w, x" geçen isimleri kullanamıyor.

DİL: Avrupa'daki Türklerin kendi dillerini öğrenme hakkı var. Türklerin çocuklarına Almanca'nın yanı sıra bazı okullarda Türkçe eğitimi de veriliyor. Bu şekilde Türkiye'de Kürtçe'nin seçmeli ders olarak okutulması gündeme gelecek.

DİN: Almanya'daki Türklerin dini özgürlükleri var. Başta, Diyanet İşleri Türk İslam Birliği olmak üzere dini ibadetlerini örgütlenerek yapabiliyor.

ÖRGÜTLENME: Avrupa'daki Türklerin örgütlenme hakkı var, istedikleri derneğe üye olabiliyorlar, kendi dillerinde pankart taşıyabiliyorlar. Kürtler de aynı haklara sahip olacak.

TV: Türklerin Almanya ve AB ülkelerinde Türkçe yayın yapan radyo, televizyon ve gazeteleri bulunuyor. Aynı şekilde Kürtçe yayının önündeki engeller kaldırılacak.

Ne Demişlerdi?

Cumhurbaşkanı Gül, Prag'a hareket ederken yaptığı açıklamada, "'Sadece dış politika bağlamında değil, içeride terör açısından da bu fırsat yılı kaçırılmamalıdır. 2009'da ana sorunlarda adım atmalıyız" demişti. Ardından dönüş yolunda gazetecilere, "İyi gelişmeler olması lazım. Herkes, işin, çok daha farkında. Böyle bir ortamda iyi şeyler olur. Bu fırsatın kaçmaması lazım" ifadesini kullanmıştı.

Radikal Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İsmet Berkan, Başbakan Erdoğan ile yaptığı 1 saatlik görüşmenin ardından şunları yazmıştı: "Daha önce Kürt sorununun kültürel ve kimlik boyutunda çok kapalı durduğu konuları daha fazla konuşulabilir bulmaya başladığı izlenimine de sahibim Başbakan'ın. Bazı sembolik adımlar, mesela Kürtçe ismi değiştirilen köy, mezra vs. isimlerinin geri verilmesi gibi konularda adımlar gelebilir, aynı şekilde yerel TV'lerdeki Kürtçe yayın saati kısıtlaması da gözden geçirilebilir."

Hükümette Kürt Eşiği Kaygısı

AKP'nin Kürt açılımında, PKK'nin dağdan indirilmesi ve TCY'nin 221. maddesinin "esnetilerek uygulanması" gibi teknik konular üzerinde çalışmaların büyük ölçüde tamamlandığı ancak açılımın ikinci aşaması ile doğrudan bağlantılı "siyasal tavrın" henüz netleştirilemediği öğrenildi. Bunda hükümetin açılımın nereye kadar götürüleceği sorusunun yanıtını oluşturan "demokratikleşme projesi" eşiğinin henüz tam olarak kesinleştirilememiş olmasının etkili olduğu belirtildi.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün, Kürt açılımı konusunda yaptığı açıklamalar sonrasında Ankara'daki kulisler hareketlendi. Ulaştığımız bilgilere göre Kürt açılımı iki aşamalı olarak planlanıyor.

Bu aşamalardan ilki, PKK'nin silah bırakması, TCY'nin 221. maddesinin esnetilerek uygulanması, bu çerçevede iş ve topluma kazandırma gibi sosyal önlemlerin devreye sokulması, üst düzey kadronun izole edilmesi, bu bağlamda sayısı 250'yi bulan üst düzey yöneticilerin hangi ülkeye gönderileceği ya da Irak'ta kalıp kalmayacağı gibi konuları kapsıyor. Ancak özellikle örgütün üst düzey kadroları konusunda şimdiye kadar nihai bir karara varılamadı.

İkinci aşamada ise AKP'nin "demokratik açılımı" söz konusu olacak. Bu açılım, demokrasisi gelişmiş, Batılı ülkelerdeki uygulamalardan farklılık taşımayacak. Yerel anlamda Kürt kimliği kültürel olarak korunacak.

Bu çerçevede, anayasa ve mevcut yasalara ters düşmeyecek şekilde uygulama değişiklikleri yapılacak. Bu üniversitelere bağlı Kürt dili bölümlerinin kurulması, Kürtçe isimler üzerinde uygulamadan kaynaklanan engellemelerin kaldırılması, Kürtçe dil kurslarına çok daha fazla kolaylık sağlanıp teşvik edilmesi, Kürt kültürünün korunması ve geliştirilmesi için önlemlerin alınmasını da kapsıyor.

Bu açılım çerçevesinde "teröristlerle pazarlık görüntüsü" verilmesinden kaygı duyulduğu belirtilirken, AKP'nin söz konusu demok ratik açılımların nereye kadar götürüleceği sorusuna henüz bir yanıt bulamadığı dile getirildi.

Ancak diplomasi kulislerine yansıyan bilgilere göre demokratikleşme çerçevesinde etnik siyasal kimlik konusu anayasal ve yasal düzenlemelerde yer almayacak. Açılımda ağırlıklı olarak toplumsal ve kültürel önlemler öne çıkarılacak. Bu kararın alınmasında ise hem askerin hem de Dışişleri Bakanlığı'nın etkisinin olduğu öğrenildi.

Abdullah Öcalan'ı kapsamasa da örgütün diğer lider kadrosunun Türkiye'de önünü açacak olan ve siyasal af anlamına gelen "genel af" gündemde bulunmuyor. Ankara'da bu aşamaların eşzamanlı olarak mı yoksa belirli bir takvim çerçevesinde mi devreye sokulacağı sorusuysa henüz yanıt bulmadı.

Ankara öncelik olarak silahların susmasını, PKK'nin silah bırakmasını hedeflerken, bu aşamada doğrudan TCY'nin 221. maddesi esnetilerek uygulamaya konulacak. Bu noktada PKK'nin, "Koşullarımı kabul ettiğiniz için silah bıraktım" demesine olanak tanınmaması hedefleniyor.

'Ne Mutlu Türküm Diyene' Yazısı Kürt'ü Üzer mi?

AKP'li Arslan'ın Dağlardaki "Ne Mutlu Türküm Diyene" yazısının sosyal tedbir çerçevesinde silinmesi gerekir. Bunlar daha önce başçavuşun talimatıyla yazılmış yazılardır. Bugün de başçavuşun talimatıyla silinir." Sözleri yeni bir tartışma başlattı. İşte o tartışma...

AKP Diyarbakır Milletveki İlhan Arslan'ın bu sözleri Kürtçe köy isimlerinin geri verilmesi tartışmalarına başka bir boyut daha ekledi. Arslan, Doğu ve Güneydoğu dağlarındaki yazıların böldeki Kürt vatandaşları rahatsız ettiğini söylemişti. Akademisyen ve aydınlar, Arslan'ın sözlerini radikal bulurken, çözüm için farklı önerilerde bulundular. İşte o öneriler ve beraberindeki tartışmalar... Bu arada Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı, AKP Diyarbakır Milletvekili İlhan Arslan hakkında, yerel seçimler öncesinde yerel bir televizyon kanalında sarf ettiği "Kürt sorununu çözmek isteyen hiç kimse DTP'yi, PKK'yı ve Abdullah Öcalan'ı görmezden gelemez ve yok sayamaz" sözlerinden dolayı inceleme başlatmıştı.

'Ne Mutlu Türküm Diyene' yazısının, Kürt vatandaşlarımızı üzer mi? Diye sorulduğunda bazı aydınlarımız şu cevabı verdiler;

Ahmet İnsel Birikim Dergisi Yazarı: 'Slogan silmeyle sorun çözülmez'

"Türk kelimesinin etnik bir grubu içerdiğini Azerbaycan'la ilgili yürütülen politikalarda görüyoruz. 'İki devlet, bir millet' tanımı kullanılıyor. Azerilerle Türkler bir milletse 'Ne mutlu Türk'üm diyene' kelimesi hangi milleti ifade ediyor? AKP Mil-

letvekilinin önerisi soruna çok fazla katkı yapmaz. Sloganı silmek olsa olsa küçük bir jest olur."

Namık Kemal Zeybek Eski Kültür Bakanı: 'Kürtler bu sözden rahatsız olmaz'

"Başka bir emri var mı? Beyefendinin Türkiye Cumhuriyeti'nin ismiyle ilgili de sorunu var mı? 'Ne mutlu Türk'üm diyene' cümlesi birleştirici bir tanımlamadır. Asla ırkçı bir söylem değildir. İlhan Arslan böyle düşünebilir. Saygı duyarım. Türk ortak kimliğin adıdır. Buna saygı duyarım. Ancak baskı haline getirilip Atatürk'ün sözünü silmeye hakları olamaz."

Ümit Özdağ 21.Y.Y. Türkiye Enst. Bşk.: 'Bunu söylemek azınlık ırkçılığıdır'

"Ne mutlu Türk'üm diyene' cümlesi yurttaşlık esas alınarak Cumhuriyet'in kuruluş felsefesini anlatmaktadır. Bu cümleye hasımlık etmek azınlık ırkçılığıdır. İhsan Arslan gibi düşünenlerin farkında olması gereken husus 'Kürt' sorununu çözerken ortaya etnik merkezli Türk sorununun çıkmasına yardımcı olma durumudur. "

Mehmet Metiner Gazeteci-Yazar: 'Vatandaşlık tanımı esas alınmalı'

"Sorunun çözümü için dağlardan sloganların silinmesini değil anlayışlarımıza kazıyacağımız yeni bir vatandaşlık tanımına ihtiyacımız var. Genelkurmay Başkanımızın vatandaşlığa dayalı milliyetçilik yaklaşımını doğru buluyorum. Sorun 'Ne mutlu Türk'üm diyene' sloganından kaynaklanmıyor."

Altan Tan Yazar: 'Yazıların silinmesi bir jest olabilir'

"Ne Mutlu Türk'üm diyene' yazısının dağlardan silinmesi doğru birşey. Fakat tek başına yeterli değil. Bu öneri sorunun çözümünde bir jest ve bir başlangıç olabilir. Dağlara taşlara Ne mutlu Türk'üm diyene yazmanın ne anlamı var? Bölgede yazılardan çokça var. Bu slogandan rahatsız olanlar var."

Akil Adamın Çözüm Önerileri

Milliyet Gazetesi'nin, en değerli genç yazarlarından **Devrim Sevimay** 11 Mayıs 2009 tarihinde çok önemli bir röportaja imza attı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün tartışmaya açtığı siyasi çözümle ilgili tarafların hem fikir oldukları 'Akil Adamlar' devreye girsin tavsiyelerinden sonra ortaya omdusman olarak eski Dışişleri Bakanı İlter Türkmen'in ismi atıldı. Devrim Sevimay'da İlter Türkmen'le bir Röportaj yaptı .Şimdi o sorulu cevaplı görüşmenin tek satırına dokunmadan sizlerin bilgilerine sunuyoruz.

Devrim Sevimay soruyor: Gazetemizin yazarı Hasan Cemal'in Kuzey Irak ve Kandil'de yaptığı söyleşiler kendimizden hep uzakta tuttuğumuz bir soruyu sonunda evlerimize, oradan da aklımızın içine kadar soktu. Yıllardır "Bu terör belası da Kürt sorunu da çözülmek zorunda, ama nasıl?" cümlesinden sonra susanlar şimdi sanki yeni bir şeyler söylemeye gebe bir tereddütteler. Doğrusu, o tereddüdü dağıtmak için Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un 14 Nisan'da yaptığı konuşmayı "Önden buyurun" diye okumak çok mümkün. Peki ama ilk önden buyuracak olan kim? Bazıları diyor ki, "Akil adamlar..." Hatta bunu deyip, kendini Türk akil adamlarına teslim etmek isteyenlerden biri de terör örgütünün lideri. Tabii o lider dedi diye değil, ama hemen herkesin akil adamı olduğu için bu hafta Eski Dışişleri Bakanı İlter Türkmen'le konuştuk. "Nasıl" sorusunu önce o "akil adam"a sorduk:

"Akil Adam" Gösterilmek Tedirgin Edici

- Bir terör örgütü liderinin sizin için "akil adam" demesi iyi bir şey mi, yoksa kötü mü; siz nasıl algıladınız?

Doğrusu bu gibi bir şey olduğunda insan önce gayri ihtiyari "Herkes nasıl algılayacak"ı düşünüyor.

- Tedirgin mi oldunuz?

Normal değil mi olmak; çünkü mutlaka "Neden bu kadar makbul bir insan görülüyor" diyenler çıkacaktır. Üstelik bunu daha önce Öcalan da söylemişti.

- 8 Ocak 2008'te...

Evet, öyle bir tarihte söylemişti ve o zaman da çok şaşırdım. Tahmin edersiniz ki benim de beklediğim bir söz değil bu.

- Sizce niye İlter Türkmen?

Ben de bilmiyorum, ama herhalde orta yolda birisi olmam, hasbelkader bir siyasi tecrübemin bulunması, Kürt meselesi hakkında yazdıklarım, o yazılarımda bu işin sırf askeri yollardan çözülmeyeceğini söylemem etkili olmuş olabilir. Ancak tabii bu fikir neden ortaya çıktı, onu bilmeme imkan yok.

- Böyle başka akil adamlar komisyonu örneği var mı?

Bir nevi var; mesela benim de uzun müddet çalıştığım Türk-Yunan Forumu vardı. Gayri resmiydi, ama "Ege meseleleri nasıl çözülür" diye bir rapor hazırlayıp, o zamanki hükümetlere vermiştik.

- Türk-Ermeni Barışma Komisyonu sayılabilir mi?

Tabii, ben orada da yer almıştım, ama o da pek başarılı olmamıştı. En sonunda 2005'te iki ülkenin dışişleri bakanına "Sınır, Kars Antlaşması temelinde açılmalıdır" diye mektup gönderip, ayrılmıştım.

- Ama kurduğunuz o cümle dört yıl sonra şimdi neredeyse gerçekleşmek üzere, demek ki çok da başarısız bir metot değil?

Evet, tabii ama bu daha hassas bir konu. Öbürlerinde bir terör olayı yok, ama Kürt meselesinin içinde bir de terör meselesi var. Terör örgütüyle müzakere edilemeyeceği ise genel bir prensip.

Belli ki PKK Sıkıştığı İçin Çıkış Yolu Arıyor

- Ancak Hasan Cemal'in söyleşisinde "Diyalog yeri İmralı'dır, kabul edilmiyorsa biziz. Bizi de kabul etmiyorsa DTP. Bu da olmuyorsa o zaman ortak bir komisyon kurulur, bir yerde akil adamlar bir araya gelir" deniyor. Yani terör örgütüyle müzakere yerine öneriliyor akil adamlar?

Şimdi o metinde iki şey enteresan: Birincisi DTP'nin kendileri tarafından en sona konması. İkincisi, ilk üç öneride resmi temaslardan bahsediliyor; yani kendileri ve devlet, ama dördüncü akil adamlar komisyonu önerisinde resmi temas gerekmiyor. Bu önemli.

- Sizce anlamı ne?

Belli ki sıkışmışlar, bir çıkış yolu arıyorlar. Bir yandan Türkiye Amerika'yla anlaştı, operasyonlar yapılıyor, diğer yandan İran, Suriye sıkıştırıyor. Yani tam Başbuğ'un vaktiyle söylediği gibi, evet bizi çok zarara sokuyorlar, ama bu yöntemle sonuç alamayacakları da besbelli.

- Peki o halde akil adamlar komisyonu fikri nasıl geliyor size?

İlginç bir fikir, ama bence gerçekçi değil. Çünkü ne olacak o komisyonda, birtakım Türk akil adamlarıyla, -onlar her kimse- PKK akil adamları bir araya gelecek. Ortak komisyon demek o.

- İyi de ama herhalde akil adam diye karşınıza Osman Öcalan gelmeyecektir...

Ama onların seçtiği kimseler gelecek, değil mi? Hatta Türk tarafını da peşinen onlar seçiyor; Hasan Cemal olsun diyor, İlter Türkmen olsun diyor. Peki devletin terör örgütü olarak gördüğü bir kuruluşun üyeleriyle siz nasıl bir araya gelip müzakere yaparsınız, gayri resmi durumda olsa bile...

Biz İngiltere Değiliz, Bizde Kıyamet Kopar

- İngiltere yapmadı mı?

İngiltere yaptı, ama en sonunda ve çok dolaylı bir şekilde yaptı.

- "Orada Sinn Fein partisiyle görüşüldü, Türkiye'de de DTP var" deniyor?

Ama bizim yaklaşımlarımız daha değişik.

- Nedir değişik olan?

Türkiye'de kamuoyunun desteğini almadan hiçbir şey yapamazsınız. Kamuoyu bugün DTP'yle hükümetin bir masaya oturmasını kabul eder mi? Kıyamet kopar.

- İngiltere'de nasıl bu kıyamet kopmadan yapıldı?

Kopmadı orada. Bir kere orada kavga daha çok Protestanlarla Katolikler arasındaydı. Sonra İrlanda Cumhuriyeti de tutumunu değiştirmişti. Ayrıca İngiltere'yle biz bir miyiz? İngiltere'de mesela İskoçya'nın bir özerkliği var, Galler bölgesinin bir özerkliği var, İrlanda'da başka bir sistem var. Biz öyle değiliz ki, biz tamamen üniter, Fransa gibi bir devletiz.

- Fransa'da bölgeler yok mu?

Var, ama Fransa üniter devlet sistemini bozmadan bölge kuran nadir devletlerden biridir. Üniter devlet içinde en muhafazakâr bölge sistemini o kurmuştur. Ayrıca çok geç kurmuştur. Onlar da çok tereddüt ettiler. Sonra kurdular, ama hâlâ o bölgeleri çok sıkı kontrol altında tutuyorlar. Mesela her bölgede bir vali vardır. Bölgelerin yetkileri çok dardır. Daha ziyade ekonomik ve sosyal alandadır. Onun dışında her şey merkezidir ve yine üniter devlet hakimdir.

- "Biz ayrılmak da istemiyoruz, federasyon da istemiyoruz, DTP oy çoğunluğuna sahip olduğu yerleri yerel yönetim olarak yönetsin" lafının üniter yapı içinde bir anlamı var mı sizce?

Bir kere o ille kalmaz, bölgeye döner. Bölgenin de tabii birtakım otonomileri olur. Mesela kendi teşkilatını kurar, vergilerde kısmen otonomisi olur, eğitim dili konusunda otonomisi olur. Dolayısıyla buna federasyon denmese bile otonom bölge olur. Tıpkı İspanya'da olduğu gibi... Türkiye için ise bu konuştuklarımızın hiçbiri mümkün değildir.

Sorun Üniter Devlet Değil, Kimlik Meselesi

- Neden değildir?

Türkiye üniter yapısından vazgeçmez, vazgeçmesi için de bir sebep yok. Bütün sorunlar pekala üniter devlet içinde çözülebilir. Bizim sorunlarımız üniter yapıyla ya da ulus-devlet olmakla ilgili değil. Kaldı ki bizim toplumumuzda da böyle bir yapı yok. Bir kere fırsat eşitliği bakımından Türkiye'de bir Kürt-Türk farkı yaşandığını kimse söyleyemez. İkincisi arada güçlü bir yurttaşlık bağı var. Bakın şu örnek çok çok önemlidir: Bizde bütün Kürt kökenliler askere alınıyor ve şimdiye kadar bu Kürt kökenliler içinde ihanet eden bir kişi olmadı.

Ben bunu askerlerden duydum. O yüzden bizim gündemimizde üniter yapı dışına çıkmak zaten yok.

- Madde bir, bu mu?

Kesinlikle bu. Ne çözüm üreteceksek üniter devlet içinde üretilecek. Ne demektir üniter devlet? Ülkenin her tarafında aynı kanunların geçtiği devlettir. Dolayısıyla federasyon veya birbölge otonomisi gibi sistemlerle bağdaşılamaz.

- İki?

Tek taraflılık. Türkiye ne adım atacaksa hepsi tek taraflı kararlarla yapılmalı.

- Temas olmadan?

Evet, temas olmadan. Temel politika bu. Onlara ya da başkalarına danışarak, görüşerek değil, biz kendimiz birtakım tedbirler alacağız.

DTP'nin Mevcudiyeti PKK'nın Meşruiyetini Azaltıyor

- Bu arada DTP "Silaha karşıyız, PKK silah bırakmalıdır" gibi bir açıklama yapacak olsa?

Yine de hükümet bu konuyu DTP'yle "müzakere" eder mi bilmiyorum, ama hiç değilse o zaman kendilerine de danışmak mümkün olur. Ancak ne yazık ki DTP bunu söylemiyor, söyleyemiyor belki de.

- Sizce DTP'yle münasebetler bu derece mi askıya alınmalı; Başbakan DTP'lilere randevu vermek için bile şartlar koşuyor?

Randevu vermek ayrı. Cumhurbaşkanı randevu veriyor, Başbakan vermiyor; bu biraz tuhaf bir durum. Sonuçta Meclis'te milleti temsil eden bir partidir, politikasını onaylayın ya da onaylamayın, ama onunla temas etmek gayet normaldir. O başka bir şey.

Bu arada tabii şunu da söyleyeyim; ben DTP'nin kapatılmasına çok karşıyım. Çünkü DTP'nin mevcudiyeti, verdiği bütün sıkıntılara rağmen PKK'nın meşruiyetini azaltan bir unsurdur ve gereklidir.

AKP Cesaret Gösterirse Politik Avantaj Kazanır

- Peki "ilke üniter devlet, yöntem tek taraflılık" dediniz; ya çözüm öneriniz nedir?

Kürt kimliğinin ve Kürtçe'nin önünde artık bir sorun kalmamalı. Belediyelerde Kürtçe konuşmak yasak olmamalı. Kürtçe yüzünden savcılar hala dava açmamalı. Bir üniversitede Kürdoloji enstitüsü kurulmalı. Okullarda seçmeli ders olarak Kürtçe öğretimi, -eğitimi değil bu önemli- yapılmalı. Fransızlar da öyle yapıyor.

- Belediyede Kürtçe hizmet verilmeli mi, çift dillilik olabilir mi?

Bazı hizmetler Kürtçe yapılabilir. Örneğin sokak isimleri hem Türkçe hem Kürtçe yazılabilir. Bazı konularda iyi Türkçe bilme-

yenlerle Kürtçe yazışma olabilir. Belediyenin organize ettiği sosyal toplantılarda Kürtçe konuşulabilir.

- AKP böyle bir paket hazırlasa Fırat'ın batısında oy kaybeder mi?

Eğer bunlar terörün azalması neticesini verir, bir barış ortamı yaratırsa, -ki yaratır- tam tersine halk bundan memnun olur. Belki ilk önce karşı gelenler olabilir, ama insanlar sonucu gördüğü anda iş tamamen değişir. O yüzden AKP'nin kesinlikle şunu demesi lazım, "Evet ben büyük bir muhalefetle karşılaşacağım, ama bunun sonunda başarı gösterirsem kimse bir şey diyemez, politik avantaj da bende kalır."

- Cesaret edilebileceği bir şey yani?

Zaten bütün problem Türkiye'de bu. Hükümetler aslında ne yapılması gerektiğini görüyorlar, ama buna cesaret edemiyorlar. Biz Kıbrıs meselesinde de böyle yaptık, Ermeni meselesinde de böyle yaptık.Tam yerinde, akılcı bir şey yapılacak, birdenbire tereddütler başlıyor ve arkasından kilitlenmeye gidiliyor.

Asker, Siyasetçilere "Artık Siz Çare Bulun" Diyor

- Sizce şu anda asker siyasetin cesaretini kıracak bir engel mi?

Şu anda değil. Tabii muayyen bir çerçeve içersinde değil. Çerçeve belli; üniter devlet. Onun dışındaki alanda hükümet çok şey yapabilir, mesela asker kimlik açılımına muhalefet etmez.

- Ama tabii işin asıl püf noktası af; o noktada ne yapılabilir?

Genelkurmay Başkanı bir "uygulama"dan söz etti, ama uygulamanın içeriği nedir, onu bilemiyorum tabii.

- Sizce askerlerini şehit veren bir Genelkurmay Başkanı daha fazlasını söyleyebilir miydi?

Söyleyemezdi tabii, işte o yüzden de bu işin hükümetin inisiyatifinde olması lazım diyorum. Hükümet elbette askerin de görüşünü almalıdır, ama bunu götürecek olan asıl siyasettir. O açıdan bir şeyler yapmak lazım, ama bir de şu görüş var, "Affa lüzum yoktur, bizim alacağımız tedbirler onları fiilen zaten etkisiz hale getirecektir."

- Ama dağdakileri indirmeyecektir?

Ama dağa çıkış durdurulabilecektir.

- Peki dağdakiler ne olacak, yaşlanıp ölmeleri mi beklenecek?

(Gülerek) Bu da belki bir çözüm... Bakın, taze kan bulamayan hiçbir örgüt dayanamaz ve mutlaka onların da önemli bir kısmı pişmanlık yasasından istifade etmek ister. Dağa çıkışın durması onlara büyük bir darbe olur ve bir süre sonra inmek zorunda kalabilirler.

- Yani siz öncelikle af demiyorsunuz?

Hayır, çünkü daha tam bir açılım yapılamadı ki... Bir yapsınlar bakalım ne olacak...

- Siz Genelkurmay Başkanı'nın konuşmasından ne çıkardınız; sizce tam bir açılıma asker ne kadar yakın?

Asker 1999'da söylediğinin aynısını şimdi bir kez daha söylüyor. Diyor ki, "Ben elimden geleni yaptım, bir noktaya kadar getirdim, artık siz bulun çaresini." Bunu 99'da söylediğinde siyaset 2005'e kadar hiçbir şey yapmadan oturdu. Ama artık oturamaz, siyasetin bir an önce tam bir açılım yapması, cesur olması şart.

Erbil'de Konsolosluk Açmak

- Mehmet Ali Birand köşesinde, "arada bir mesajcıya, bir ara bulucuya ihtiyaç olabilir, o da Barzani olabilir" dedi; bu öneri için ne dersiniz?

O nasıl olacak? Biz Ermenilerle Azeriler arasında arabuluculuk yapsak kime sempati duyarız? Mümkün değil. Ayrıca Barzani'yi tam teşhis etmek de zor. Mesela Hasan Cemal anlatıyor, "Kürt bölgesel memurlarını aldatarak Kandil dağına çıktım" diye. Peki nasıl oluyor bu iş? Yani bazı önlemler var, ama bir yandan da Kandil Dağı eskisi gibi devam ediyor.

- Yani Barzani'ye güvenilemez mi diyorsunuz?

Tabii bizim de çok hatamız oldu. Biz de onlarla daha fazla temas etmeliydik. Şimdi başladık, ama hala bir seviyede tutuyoruz.

- Hâlâ Erbil'de konsolosluğumuz yok mesela...

Niye yok, bunu benim anlamam mümkün değil. Yunanistan'ın var, İran'ın var, bizim yok. Eskiden Kürt bölgesi ticaretinin yüzde 70'i Türkiye üzerinden yapılırken, şimdi yüzde 70'i İran üzerinden yapılıyor, bizimki yüzde 30' a düşmüş. Niye peki? Çünkü Erbil'e konsolos tayin edersek Kürt yönetimini tanımış olurmuşuz. Halbuki konsolosluk belgesini Bağdat'tan alacaksınız, tanımakla ne alakası var.

- Bu arada siz de mi "Kürt yönetimi" diyorsunuz; Irak Anayasası'nda "Irak Kürdistan Bölge Yönetimi" diye geçiyor?

Türkiye'de her kelime o kadar yüklü ki, bir kelimeden dolayı hadise çıkıyor, böyle dedin diye, o yüzden Kürt diyoruz.

Türkiye Ne Bölünür, Ne De İç Savaş Çıkar

- Sizce ne olacak Kürdistan Bölge Yönetimi'nin akıbeti?

Kimse bilmiyor ki Irak'ta ne olacağını. Bir mucize olacak, Şiiler, Sünniler, Kürtler bir arada gül gibi geçinecekler gibi bir bekleyiş var. Tabii çok zor bu. Kürtlerin Irak'la entegre olmak gibi bir sorunları var. Kerkük meselesi, petrol meselesi gibi sorunları var. Daha bir sürü ihtilaf çıkacaktır. Ama diğer yandan bölünmekten de korkuyorlar. Şiileri alın mesela, bölünürse tamamen İran'ın nüfuzu altına girecek. Kürtler bölünürse Suriye-İran-Türkiye'nin arasında boğulacak.

- Diyelim ki bağımsız bir Kürdistan devleti kuruldu; bu Türkiye'nin Güneydoğu'su için bir tehdit olur mu sizce?

Ben hiç zannetmiyorum bizim Kürt kökenlilerin orayı tercih edeceğini... Diyarbakırlı bir zengin bugün Boğaz'da yalı alıp oturabiliyor. Türkiye o kadar fazla imkân veren bir ülke ki, niye gitsin Irak'a.

- O yüzden böyle bir korkuya gerek yok mu?

Kürt devleti diye bir şey olursa çok sınırlı ve sıkışık bir bölgede, çok kırılgan bir devlet olacak. Yani artık bunu da herhalde herkes görüyordur, böyle bağımsız devlet falan olmaz.

- Türkiye'nin bölünmesine sebep olamaz yani?

Türkiye'nin bölünmesine imkân yok ki... Hangi ülkeler bölünür, bir kuvvete maruz kalan ülkeler. Yani birisi gelir, bizi istila eder de ondan sonra bölünürüz. Peki böyle bir kuvvet mi var?

- Ya iç savaş?

Öyle bir iç savaş yapacak halleri mi var? Yapabilecekleri tek şey terör. Dağdan gelip rahatsız ediyor, ama böyle oturup da bir bölgeyi işgal edecek, iş savaş çıkaracak hali mi var onların, yok.

- Öyleyse bu korkular niye?

Biz politik önemimizi tam idrak edemiyoruz gibi geliyor bana. Gerçekten ben geçenlerde bunu düşündüm. Yani bu Sovyetler Birliği de çöktükten sonra mesela güzel bir durum ortaya çıktı: Hiçbir komşumuz bizden daha kuvvetli değil. Yunanistan

mı daha kuvvetli, Bulgaristan mı daha kuvvetli, İran mı daha kuvvetli, Irak mı daha kuvvetli, Suriye mi daha kuvvetli?

- Nerede takılıyoruz sizce?

Tabii terör ciddi bir şey. En ciddi problemimiz bu. Ama unutmayalım ki bu terörün yapabileceği zararın da bir sınırı var. Herhalde öyle Türkiye'nin bölünmesine kadar gitmesine imkân ve ihtimal yok.

- Oysa hep Yugoslavya örneği verilir?

Ama Yugoslavya'nın çökmesi mukadderdi. Çünkü Yugoslavya'da bir sürü federe devlet vardı. Anayasalarında bile bu federe devletlerin ayrılabileceği yazıyordu. Kosova ayrı yani onun için gayet kolay ayrıldılar birbirlerinden.

- Şu endişe için ne dersiniz: Amerika ve Avrupa Türkiye'yi zorla PKK'yla aynı masaya oturtacak ve Türkiye'yi bölecekler?

Nasıl oturtacak? Yani böyle şeyler duyunca devletin içinde olduğunuz zaman dehşet içinde kalıyorsunuz. Bir kere bana sordular "Sevr için ne düşünüyorsunuz" diye. "Vallaha" dedim, "Ben kırk senedir Dışişleri Bakanlığı'nda çalıştım, bakan bile oldum hasbelkader, Sevr kelimesini duymadım hiçbir zaman, hiçbir zaman gündemimizde olmadı."

Osmanlı İmparatorluğunun tarihinin telkin ettiği bazı şeyler var tabii, olabilir, ama yani bu meseleyi böyle dış mihraklarla anlatmaya izah etmeye imkân yok.

- Bu dış mihrak meselesi aklımızdan hiç çıkmıyor ama?

Bakın ben mesela Ermenistan'ın Türkiye üzerindeki toprak talebini hiçbir zaman ciddiye almam. Suriye de Hatay'ı istiyor, hâlâ haritalarda gösteriyor Hatay'ı. Suriye Türkiye'den toprak alabilir mi? Ermenistan daha da küçük, üç milyonluk küçücük bir nüfusu var, nasıl alacak Türkiye'den toprak? Azerbaycan muyız biz? Türkiye'nin kesinlikle kendine daha güvenen, gücünün farkına varan bir ülke olması gerekiyor.

"Türkiye'de Eziyet Var, Ama Ayrımcılık Yok"

- Kimlik açılımı Kürtlerin devletten çektikleri acıyı unutmalarına tam anlamıyla yardımcı olur mu sizce?

Size bir şey anlatayım. Çok seneler önce ben Kahire'de müsteşarken bir İngiliz müsteşarı vardı. Türkiye'den geliyordu, parlak bir adamdı, çok ahbaptık. "Sana bir şey söyleyeceğim" dedi

bana, "Bizim Dışişleri Bakanlığından Türkiye'de bana görev verildi. Git, Doğu'yu gez ve orada Kürtlere ne kötü muameleler yapıldığını ortaya çıkar. Gittim, köyleri gezdim ve bir rapor yazdım. Dedim ki, büyük eziyet var bölgede, ama diskriminasyon (ayrımcılık) yok, Türklere de Kürtlere de aynı muamele yapılıyor."

Yani elbette bir eziyet devletinden geçtik, hala bürokraside eziyet çekildiğini biliyoruz, ama hep birlikte çektik ve şimdi çok değişti durum. Ben daha da iyiye doğru gideceği kanaatindeyim.

İlter Türkmen Kimdir?

Dışişleri'nin yetiştirdiği en önemli isimlerinden biri olarak tanınan İlter Türkmen, 1927 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Milli Emniyet Hizmeti Reisi Korgeneral Behçet Türkmen, kardeşi Dışişleri Bakanlığı'nda görevli iken Adnan Menderes'in Londra'da düşen uçağında vefat eden Güner Türkmen'dir. İlter Türkmen, Galatasaray Lisesi'nin ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Dışişleri'ne 1949'da girdi. Henüz 39 yaşındayken Atina Büyükelçisi oldu. 1972'de Moskova Büyükelçisi'ydi. 1980-1983 tarihleri arasındaki Ulusu hükümetinin Dışişleri Bakanı oldu. 1983'ten sonra BM'nin Cenevre ve New York'taki daimi temsilciliklerinde Büyükelçi olarak görev yaptı. 1991'de Paris Büyükelçiliği'nden emekli oldu. İki çocuk babası olan Türkmen halen Galatasaray Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Füsun Türkmen'le evli.

Yorum Sizden Olsun

Evet değerli okurlar, sizlere kimine göre 'Doğu Sorunu', kimlere göre de 'Kürt Sorunu' olarak isimlendirilen ve Türkiye'nin yumuşak karnı olarak bilinen mesele hakkında önce tarihsel bilgi verdik. Ardından son aylarda ortaya atılan Siyasi çözüm önerilerini ve bu çözüme gösterilen çeşitli tepkileri ve de görüşleri yorum getirmeden bilgilerinize sunduk. Kim ne düşünüyor, kim ne çözümler üretiyor, kimler nasıl tepki gösteriyor ve kimler ağızlarındaki baklayı çıkarıyor. Hiçbir yorum getirmeden yazdık. Yorumlamak size kalıyor.

Sonuç

Ülkemiz, jeopolitik yapısından kaynaklanan hassas durumu nedeniyle her dönem bir tehditle karşı karşıya kalmıştır. Bazen din ve mezhep kavgaları, bazen ideolojik kavgalar, bazen etnik nedenlere dayanan kavgalar şeklinde ortaya çıkan tehdit ve yıkıcı faaliyetlerle mücadele etmek zorunda kalmıştır.

Tehdit ve yıkıcı faaliyetler ile terörün meydana gelmesinde önemli rol oynayan guruplara ve örgütlere baktığımızda bunların sayılarının yüzlerle ifade edildiğini görürüz. Amip gibi devamlı çoğalan, çatallaşan, faaliyet kolları çeşitlenen bu yapı içinde mücadele, güçlükleri de beraberinde getirmektedir.

Güç merkezlerince çıkarlarına ve millî hedeflerine göre üretilen sözünü ettiğimiz tehdit, ülkemizin ekonomisini, sosyal yapısını, moral ve manevi değerlerini, tarih ve kültürünü, turizmini, kısacası top yekûn millî gücünü hedef almakta, mücadele süreklilik arz etmektedir. Bu demektir ki, ülkemiz bundan sonraki dönemlerde de benzer faaliyetlerle hep karşılaşacak ve mücadele etmek zorunda kalacaktır.

1984 yılından itibaren PKK terörünün devam ettiği süreçte, terör saldırılarında Doğu ve Güneydoğuda çocuk, kadın, yaşlılardan oluşan silâhsız, savunmasız siviller, bölge insanına hizmet götürmek üzere orada bulunan sağlıkçılar, eğitimciler, yatırımcılar, tüccarlar, sanayiciler, kamu düzenini, halkın huzur ve güvenini sağlayan geçici köy korucuları, askerler ve polisler olmak üzere binlerce insanımız hayatını kaybetmiş, binlerce insanımız yaralanmış ve sakat kalmıştır.

Kamu kurum ve kuruluşları ile bunlara ait tesisler, okullar, hastahaneler ve sağlık merkezleri, turistik tesisler, tren, otobüs, iş makineleri, elektrik trafoları, PTT radyolink hatları ve telefon direkleri, petrol dolum tesisleri ve taşıma boruları, karakollar ve benzeri ekonomik değeri bulunan araç ve tesisler tahrip edilmiş, ormanlar yakılmış ve ekonomimiz önemli ölçüde kayba uğratıl-

mış, bizzat terörle mücadeleye yapılan harcamalarla terörün faturası oldukça ağır olmuştur.

Ülkemiz, yıllardan beri tehdit ve yıkıcı faaliyetlerin bir sonucu olan terörün her türlüsüyle mücadele etmiş, bütün imkânlarını bu mücadeleye tahsis etmiştir. Bu meşgale içinde kalkınmasına, güçlenmesine zaman ayıramamış, millî servetinin büyük bir bölümünü de terörle mücadeleye ayırmıştır.

PKK bağımsızlık mücadelesi veren bir örgüt olmayıp, silâhlı bir terör örgütüdür. Çünkü bağımsızlık mücadelesi yürüten halklar, kendi egemenlik haklarını ülkeleri üzerinde etkili kılmaya çalışırlar. Bu nedenlerle ancak, o toprak parçası üzerinde hukuka aykırı biçimde egemenlik iddiasında bulunan yabancı güçlerle mücadele etmek, bağımsızlık hareketi sayılabilir.

Oysa ülkemizde böyle bir durum bulunmamaktadır. Devlet birlikte kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde kalan toprak parçası, ortak vatanımızdır. Herhangi bir halkın egemenlik hakkı elinden alınmış değildir.

PKK'nın hedef olarak gösterdiği toprak parçası, Türkiye Cumhuriyeti'nin egemenliği altındadır. PKK amacına ulaşmak için kurulduğu günden itibaren, yaygın ve sürekli bir şekilde binlerce adam öldürme, silâhlı çatışma, köy basıp ev yakma, yol kesme, adam kaçırma, silâhlı gasp, uyuşturucu ticareti... vs. gibi hukuk dışı, insanlıkla bağdaşmayan, yasalara göre her biri ayrı ayrı ağır cezaları gerektiren eylemleri gerçekleştirmiştir. Bu eylemlerle, devletin otoritesi zayıflatılmak, hukuk düzeni sarsılmak, ülkenin kalkınması ve büyümesi engellenmek suretiyle zayıf düşürülüp, vatan ve millet bütünlüğü parçalanmak istenmiştir.

Bayrağı, toprağı, şanlı tarihi, millî marşı ve üzerinde "Ben Türk Vatandaşıyım" diyen halkı ile "ayrılmaz ve bölünmez, ayrılması ve bölünmesi teklif dahi edilemez" ebet-müddet Millî Devlet kalma yolunda bize "yol arkadaşı" olan bütün insanlar kardeşimizdir. Kardeşler arasında ayrılık-gayrilik, sinsilik-gizlilik olmaz. Zira gizlilikten melânet doğar. Melânet fitne, fesat ve tefrika nedenidir. Osmanlı dâhil Cumhuriyetten beri başımıza ne geldi ise bu menfur odaklara mühlet ve müsamaha yüzünden gelmiştir.

Yeter artık.

Şehit Nedir?

Allah yolunda, dini, canı, malı, namus ve şerefi, vatan, ve milleti uğrunda ölenlere ŞEHİT denir.

Şehit Allah'ın huzurunda diri olarak hazır bulunup rızıklanacağı ve cennete gireceğine şehadet olunduğu için bu adı almıştır. Kur'an-ı Kerim'de şehitler hakkında şöyle buyurulur:

Bu hususta Kur'an-ı Kerim'de Allah Teâlâ: "Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyiniz, onlar ölü değil, diridirler, fakat siz (o yüksek hayatın) farkında değilsiniz." (Bakara, 154) buyurmaktadır.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de hadisî şeriflerinde; "Hiç kimse Cennet'e girdikten sonra bütün dünyaya sahip olsa bile tekrar dünyaya dönmek istemez, yalnız şehitler kendilerine verilen nimetler sebebiyle dünyaya dönüp on defa şehit olmayı arzu ederler.

"Şehitleri al kanları ile kanlı elbiseleri ile gömünüz. Allah yolunda yaralananların damarlarından kan akar, onların rengi kan rengidir. Fakat kokusu misk kokusudur." buyurmaktadır.

Milletimizin şanlı tarihinde çok muhteşem zaferleri vardır. 26 Ağustos 1071 yılında Anadolu'nun kapılarının milletimize açılmasına sebep olan Malazgirt Zaferi ve bu yıl 81. yıl dönümünü idrak edeceğimiz 30 Ağustos Zafer Bayramı tarihimizde çok büyük önemi haizdir.

Müslüman milletimizi zaferden zafere koşturan, tarih sayfalarını kahramanlık destanları ile süsleten sebep, vatana hizmet etmek ve şehit olmak arzusudur. Büyük bir felaket olan haçlı ordularını bu ruh ve heyecan durdurmuştur. Başkomutan Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde ecdadımız, 30 Ağustos 1922'de Dumlupınar Meydan Savaşı'nı kazanarak, ülkeyi düşmandan kurtarmıştır. Bu nedenle her karış toprağı şehit kanlarıyla yoğrulan vatanımızın kıymetini çok iyi bilmemiz gerekiyor.

Millî şairimiz Mehmet Akif Ersoy İstiklâl Marşı'nda:

"Bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı

Düşün, altındaki binlerce kefensiz yatanı
Sen şehit oğlusun, incitme yazıktır atanı
Verme dünyaları alsan da, bu Cennet vatanı," demiştir.

Bunun için vatanı sevmek, gerektiğinde vatanımızı düşmandan korumak için savaşmak ve bu uğurda canımızı seve seve vermek kutsal bir görevdir. Vatanını seven, toprağını işler, yollarını yapar, ormanlarını korur, camiler, okullar, hastahaneler yapar, göğe yükselen minarelerin yanında fabrika bacalarını da yükseltir. Böylece hem manevî hem de maddî kalkınmayı birlikte gerçekleştirir. Yurdunu seven, milletine hizmet etmeyi şerefli bir görev bilir. Sevgili Peygamberimiz; "İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır," buyurmuştur.

Dinimizde vatan sevgisinin önemi şu cümlede özetlenmiştir: "Vatan sevgisi imandandır," İşte bu şuur ve anlayışla ay yıldızlı bayrağımızın gönderde dalgalandığı, ezanların minarelerden çınladığı Anadolu'yu, bize ebedî vatan yapan ecdadımızı rahmetle anıyoruz. Malazgirt'te, Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da topla, tüfekle istiklâl ve hürriyetimizi elimizden alamayanlar, günümüzde kaleyi içten fethetmenin yolunu aramaktadırlar. Özellikle milletimizin arasına çeşitli vesilelere sokulmak istenen ayrımcılıkların hepsi, esasen bu sinsi oyunların bir parçasıdır.

Öyleyse bize düşen, tarihî hadiselerden ibret alarak uyanık olmak, bu hain oyunlara gelmemektir. Yüce dinimizin bizden istediği birlik, beraberlik, kardeşlik, sevgi, saygı ve hoşgörü içerisinde; vatanımızın imarı, gelişmesi ve güçlenmesi için hep birlikte gayret göstermeliyiz. Bunu başarabildiğimiz takdirde geleceğimize güvenle bakabilir ve kanları ile bu vatanı sulayarak bizlere emanet eden, şehitlerimizin ve gazilerimizin ruhlarını şad etmiş oluruz. Bu vesile ile canlarını feda ederek milletimize hür bir vatan bırakan aziz şehitlerimizi ve gazilerimizi rahmetle anıyoruz.

Büyük şairlerimizden Yahya Kemal, ordumuz ve milletimiz için ne güzel söylemiştir:

"Şu kopan fırtına Türk ordusudur Ya Rab
Senin uğrunda ölen ordu, bu ordudur Ya Rab
Ta ki yükselsin ezanlarla müeyyed namın
Galip et, çünkü bu son ordusudur İslâm'ın."

Kaynakçalar

Can İkiz, desifre@yahoogroups.com 23.08.2007

baremdergisi@baremdergisi.com

Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, TTK Başkanı

Nail Amudi (nailamudi@yahoo.com)

Barış Tırpan (www.istiklalmahkemeleri.com)

Ahmet Dinç-Sedat Güneç-19 Kasım 2006, Pazar

Doç. Dr. Yaşar Onay–23 Haziran 2007-Bir Şehidin Kanı Kaç Kontur?

Milliyet Gazetesi-Salı, 16 Ekim 2007

Rıza Zelyut-Güneş gazetesi/07 Kasım 2007 Çarşamba

Mehmet Ersoy, Şırnak, Cihan Haber Ajansı/Ankara, 08/10/2007

Mehmet Ersoy-Zaman gazetesi-08/10/2007

Tolga Şardan Barkın Şık-Ankara-Hakkâri DHA

Taylan Durden, 17.08.2005

http://img19.imageshack.us/img19/

Yılmaz Özdil-Sabah gazetesi-

Ahmet Uçar/Tarih ve Düşünce Dergisi-Şubat 2003-Sayı 36

Sefa Kaplan/Ahmet UÇAR "Hahamların Torunları Barzaniler" Tarih ve Düşünce-Aralık 2002,

Mehmet Emin Zeki, Kürdistan Tarihi, Ankara 1992, 2, Baskı Beybun Yay.

Chris Kutschare, Kürt Ulusal Hareketi (Çev. Fikret Başkaya), İstanbul 2001, Avesta Yay.

Muzaffer İlhan Erdost, Şemdinli Röportajı, Ankara 1993, Onur ve Sol Yay.

Ahmet UÇAR "Siyon Kürdistanı" Tarih ve Medeniyet, Mart 1998, Sayı: 48

Amatzia Borom "İsrail ve Iraktaki Kürt Sorunu"
Avrasya Dosyası, ilkbahar 1996

Nezih Tavlaş "Türk-İsrail Güvenlik ve İstihbarat İlişkileri" Avrasya Dosyası, Sonbahar 1994

Hürriyet Gazetesi-5 Şubat 2006

Hüseyin Göktürk/Diyarbakır.

http://www.sendeyolla.com/ 03.01.2007

http://www.pkkgercegi.net/bebek.JPG 17 Ağustos 1984
http://www.pkkgercegi.net/18_08_1984_milliyet.htm

Osman Sertoğlu-Yeniçağ gazetesi-09 Ekim 2002,

Osman Sertoğlu-Yeniçağ gazetesi –10 Ekim 2002

Osman Sertoğlu-Yeniçağ gazetesi-11 Ekim 2002,

Nihat Ali Özcan, PKK, Tarihi, ideolojisi ve Yöntemi, s. 53.

Hasan Cemal, Kürtler, s.83

Ahmet Aydın, Kürtler, PKK ve Öcalan, s. 83.

Alparslan Tekin, Son İsyan, s. 139.

Cumhuriyet gazetesi-16 Mayıs 1997

Turan Yavuz-ABD'nin Kürt Kartı,-

Milliyet gazetesi-31–03–1993

Hürriyet gazetesi-19 Ağustos 1984.

Işıl Öztürk-Akşam gazetesi

Prof. Dr. Özer Ozankaya-Güney-Doğu Türkiye Ve PKK Terörü!

Nihat Ali Özcan PKK (Kürdistan İşçi Partisi) Tarihi, İdeolojisi ve Yöntemi

Turkey-Iran relations, 1979–2004: revolution, ideology, war, coups and geopolitics/Robert Olson.

The Kurdish nationalist movement in the 1990s: its impact on Turkey and the Middle East/Robert Olson.

The Kurdish conflict in Turkey : obstades and chances for peace and democracy/Ferhad Ibrahim, Gülistan Gürbey.

Bloodlines:from ethnic pride to ethnic terrorism/Vamik Volkan.

Nur Bilge Criss, 'The Nature of PKK Terrorism in Turkey', Studies in Conflict and Terrorism 8 (1995)

http://www.statewatch.org/terrorlists/docs/EUterrorlist-May-06.pdf AB terörist listesi

http://www.state.gov/s/ct/rls/fs/37191.htm
ABD terörist organizasyonlar listesi

TC Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü Hürriyet gazetesi-Otobüsün kapısını o açtı haberi, 31 Ağustos 2005

http://www.hurriyet.com.tr/gundem/6812381.asp?gid=180

http://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%BCrdistan_%C4%B0

Muzaffer Deligöz-Gazeteci-Yazar

www. Genelkurmay.gov.tr/

www.tsk.gov.tr/

www. ntvmsnbc.net/

www.sehitlerolmez.com/

Radikal Gazetesi-Soner Kavak-Hasan Bölükbaş/Aksaray, (DHA) 13 Ekim 2007

www.birakma.com/

www.2de1.net/türkiye.hakkında.genel/

Hürriyet gazetesi-5 Şubat 2006

www.yolgecenhani.biz/

www.pressturk.com/ 11 Temmuz 2006

Sabah gazetesi-2 Ağustos 2007

Sabah gazetesi-5 Haziran 2007

Sabah gazetesi-25 Mayıs 2007

www.ankara.sendeyolla.com/03.01.2007

www.slide.com

www.belgenet.com/07.12.2000

www.mersin01.blogcu.com

www.haberodasi.com/23.10.2007

Sabah gazetesi-23.Ekim 2007

www.akumil.gen.tr

www.belgenet.com/dava/gerekçe.html

www.zehirli.org

Milliyet gazetesi-16 Ekim 2007

www.pkkgercegi.net/17.08.2007

Dc.Dr. Yaşar Onay-23 Haziran 2007
www.21yyte.org.tr/hakkinda
www.ermenisorunu.gen.tr
www.strateji.cukurova.edu.tr/uluslararası/ozankaya
Akşam gazetesi-Işıl Öztürk/13 Ekim 2007
www.haberturk.com
www.asi-kurt.com/ 25.06.2006
www.sehitlerolmez.blogcu.com
Tercüman Gazetesi-(Bebeğini göremedi)
Hürriyet gazetesi-12 Temmuz 2004
www.hurriyet.com
Hürriyet gazetesi-Saygı Öztürk/12 Temmuz 2004
Saygı Öztürk-33 eri nasıl şehit ettiler/Hürriyet gzt.
Zaman gazetesi-08.10.2007
www.sehitlerOlmez.com/ baba ben şehit oluyorum
www.sehitlerOlmez.net
www.hackhell.com/
Akşam gazetesi-Işıl Öztürk/İtiraf
www.blog.azbuz.com/
www.pusat16.azbuz.com
www.turkforum.gen.tr
www.askerhaber.com
www.pkkgercegi.net
http:// 195.155.137.27
Zaman gazetesi-8 Ekim 2007
Muzaffer Deligöz/Gzt. Yaz.-25 yıldır süren PKK terörü-15.04.2005
www.azbuz.com
www.blogcu.com
Necati Ulunay Ucuzsatar-Dağların Gözyaşları/C:3/
Toplumsal dönüşüm yay. İst-2003
Mustafa Nevruz Sınacı-mustafanevruzsinaci@gmail.com

Turkish Daily News Gazetesi- 10 Ocak 1998
Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu,- TTK Başkanı-Ankara
Nail Amudi (nailamudi@yahoo.com)
Barış Tırpan (www.istiklalmahkemeleri.com)
corumlu2000@gmail.com?subject=Çorumlu 2000 Dergisi
Gürsel Yayınevi -Bahçelievler Çorum
http://www.ayvalikrehberi.com.tr/
www.akumil.gen.tr
www.birakma.com
http://www.haberodasi.com/Default.aspx
http://ankara.sendeyolla.com/anasayfa.aspx
http://www.pressturk.com/index.php-11 Temmuz 2006
http://kayserilifanatikler.azbuz.com/index.jsp?
http://blog.azbuz.com/index.jsp?userId=548151
http://www.yolgecenhani.biz/member.php?u=685
okanduran33@hotmail.com
http://www.habervitrini.com/
Ali Kuzu-Mit-Mossad-Cıa-Gladıo/ Bilge Karınca Yay. İst
Aksiyon Dergisi-08.Mayıs.2006
Tercüman Gazetesi-1 Eylül 2003
Cumhuriyet Gazetesi-7 Ocak 1993
Haber Dergisi-6 Aralık 1991
Güneş Gazetesi-22 Mart 1990
Aydınlık Dergisi-22 Eylül 1996
Zaman Gazetesi-8 Şubat 2001
Aktüel Dergisi-18 Temmuz 1991
2000'e Doğru Dergisi-Şubat 1998
Hürriyet Gazetesi-30 Kasım 1995
Nokta Dergisi-Mart 1983
Akşam Gazetesi-25 May 2006
Milli Gazetesi-13 Ekim 2005

Milliyet Gazetesi-13 Ekim 2005
Akşam Gazetesi- 13 Haz. 2003
www.sabetay.50g.com-
Zaman Gazetesi-26 Nisan 1993
Cumhuriyet Gazetesi- 15 Kasım 1990
Hürriyet Gazetesi- 23 Kasım 1992
Milliyet Gazetesi-14 Kasım 1993
Aktüel dergisi- Nisan 1994
El Kudüs Gazetesi-4 tem 2006
Necip Hablemitoğlu-Şeriatçı Terör Ve Batı-
İtiraf-Hüseyin Göktürk/ Diyarbakır.
Yeni Hayat Dergisi Ağustos 2006-Sayı-142
Oktay Yıldırım- Mektup-Yeni Hayat Dergisi 2006 Ağustos-Sayı-142
Melih Aşık – Milliyet gazetesi, 6 Kasım 2007
Oğuzhan Çıldır – Milli Çözüm Dergisi, Aralık 2007
Serdar Akinan- Akşam gazetesi, 23 Ekim 2007
Bayram Yönem- Milli Çözüm Dergisi, Aralık 2007
Namık Durukan- Milliyet gazetesi, 2002
Can Dündar- Milliyet gazetesi, 6 Kasım 2007
Halil Yaman- Milli Çözüm Dergisi, Eylül 2007
Güneri Civaoğlu – Milliyet gazetesi, 22 Haziran 2007
U.S.A.K Kuzey Irak Operasyonu raporu, 13 Haziran 2007
Haşim Söylemez- Aksiyon dergisi
Mehmet Deniz- Milli Çözüm dergisi, Kasım 2007
Sabah Gazetesi -Yaşar Özay Çağdaş Çetindemir / 05.03.2009
Sabah Gazetesi – 27.02.2009
Radikal Gazetesi- Kürt raporu/ 25-02-2009
BİA Haber Merkezi – 6 Mart 2009 /İstanbul
www.bianet.org /6 Mart 2009
Hürriyet Gazetesi- Enis Berberoğlu / 08-01-2008
www.bbc.co.uk/turkish/09-01-2008

Radikal Gazetesi- 11.05.2009

ANKA haber Ajansı- 12.5.2009

editor@turkiye.net

www.turkiye.net

www.turkiye.net/1998 Turkıye Net

Mehmet Ali Birand - Posta Gazetesi / 10 yıl sonra Öcalan'ın yakalanış öyküsü 04 Mart 2009

mabirand@e-kolay.net

Av. Öztürk Türkdoğan -İHD Genel Başkanı/Ankara

Devrim Sevimay- Radikal Gazetesi / 11.5.2009

Radikal Gazetesi-13.03.2008

Radikal Gazetesi – 12.05.2009

Radikal Gazetesi-Rıfat Başaran/12.05.2009

Radikal gazetesi- 13/03/2008

(ANKA) (Ankara Haber Ajansı) 12.05.2009

(ANKA) 14 Mayıs 2009 Perşembe

Mehmet Ali Birand- (Kürt sorunu) Hürriyet Gazetesi/04.01.2008

CİHAN Haber Ajansı- 13 Mayıs 2009 Çarşamba

www. ozgurgundem.org/16.01.2008

www.birgün.net/14.01.2008

Eser Karakaş –Star Gazetesi/07.03.2008

Radikal Gazetesi- 13.03.2008

Taraf Gazetesi- 12.05.2009/ E.Gül-A.Uncu-M.Gönenç-C.Emir-F.Alkaç-M. İbrahimoğlu

Akşam Gazetesi- 17.05.2009 /A. Rezzak Oral / ANKARA

İsmet Berkan – Radikal Gazetesi/12.05.2009

ismet.berkan@radikal.com.tr

İsmet Berkan- 10 Kasım 2007 / NTVMSNBC

NTVMSNBC-10 Kasım 2007

NTV 2009-05-12

Sabah Gazetesi-12 Mayıs 2009

www.etikhaber.com/content/view/75634/28/

Etik Haber- 12 Mayıs 2009

Metin Özkan - Tercüman Gazetesi/13 Mayıs 2009

Radikal Gazetesi- İsmet Berkan/06.05.2009

Taceddin Ural – Ankara

Bianet 13.05.2009

www.siirtce.net

Mert İnan- Vatan Gazetesi

Siirtçe Haber Servisi- 10.12.2008

www.siirtce.net 10. 12. 2008

Murat Yetkin- (Kürt sorununda zor dönemeç) 16.05.2009/ Radikal Gzt.

Radikal Gazetesi-13.05.2009

Sabah Gazetesi-15.05.2009

www.profesyonelhaber.com/news_detail.php?id=29815

Ortadoğu Gazetesi- 12.05.2009

Bahadır Selim Dilek – Cumhuriyet Gazetesi/13 Mayıs 2009

Anadolu Ajansı(aa)- 15/05/2009

m.turkone@zaman.com.tr

Mümtaz Türköne- Zaman gazetesi/17 Nisan 2009

Milliyet Gazetesi- 16/05/2009

Ali Kuzu- Bana Gözlerimi Verin Komutanım/ Bilge Karınca Yayınları/ İst.2008

Devrim Sevimay- Milliyet Gazetesi/11.05.2009

TERÖR MÜ KÜRT SORUNU MU

ALİ KUZU